

Memòria general de l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic

Aquesta memòria s'emet a l'empara de l'article 36.3.a) de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que estableix que els avantprojectes de llei han de contenir una exposició de motius i han d'anar acompanyats d'una memòria general, amb els estudis, els informes i els dictàmens pertinents sobre la necessitat de la iniciativa, que ha de contenir com a mínim, l'adequació de la norma als fins que es persegueixen; el marc normatiu en què s'insereix; la relació de les disposicions afectades per l'avantprojecte de llei i la taula de vigències i derogacions resultants; la competència de la Generalitat sobre la matèria, i la relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència o la procedència de sotmetre l'expedient a informació pública.

S'incorporen tot seguit les memòries generals de cadascuna de les propostes que integren l'avantprojecte, ordenades segons la situació de la proposta en l'avantprojecte.

S'adjunta en annex

Juli
Fernández Iruela
- DNI

Signat digitalment per
Juli Fernández Iruela - DNI
(SIG)
Data:
2026.02.23
13:57:40
+01'00'

Part primera. Mesures fiscals**Títol I. Modificacions en l'àmbit dels tributs propis****Capítol I. Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya****Article 1.1****ARP-0012.2**

Es modifica el punt 3.6.1 de l'article 4.2-4 del Capítol II del Títol IV del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"3.6.1. Per informes i certificats relacionats amb les anàlisis dels productes: 133,76 euros."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és modificar una de les quotes de la taxa per la gestió tècnica facultativa dels serveis agronòmics. En concret, la quota per la l'emissió d'informes i certificats relacionats amb les anàlisis dels productes per part del Laboratori Agroalimentari recollits al punt 3.6.1 de l'article 4.2-4 del capítol II del títol IV del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. El cost real de la gestió d'aquesta taxa és de 133,76 €, molt allunyat del preu vigent de la taxa. Es proposa actualitzar el seu import a 133,76 €.

NECESSITAT

Analitzat l'estudi dels costos associats a la quota d'aquesta taxa, es conclou que està molt allunyada del seu cost real (Ordre ACC/87/2023, de 18 d'abril, per la qual es dona publicitat a les taxes vigents que gestiona el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i les entitats que en depenen. Capítol II, 3.6.1.). L'augment dels costos directes i indirectes de la taxa requereix la necessitat d'adaptar el seu cost a la realitat actual.

Aquesta proposta pretén la modificació de la quota de taxa mencionada a l'objecte d'aquesta memòria, atès que el seu cost de producció és més elevat que el vigent actualment. D'aquesta manera es pretén adequar la realitat del Laboratori Agroalimentari al sistema de taxes del Departament.

Aquesta modificació s'inclou a l'avantprojecte de Llei de mesures atès que és la manera més eficient i eficaç d'introduir canvis al text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, sense haver de tramitar una modificació expressa d'aquesta llei.

MARC NORMATIU

La proposta normativa s'emmarca normativament dins el Decret 132/2012, de 23 d'octubre, del règim d'autonomia econòmica del Laboratori Agroalimentari, que dona compliment al que preveu la disposició addicional primera de la Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics. Article 2, Ingressos: Són objecte de gestió econòmica en règim d'autonomia els ingressos següents: b) Els preus públics corresponents a la prestació de serveis. g) Les taxes corresponents a la prestació de serveis.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou entre altres matèries: - la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. Tit.IV Cap.II Sec.quarta Subsec.Tercera Art.6 Ap.1 / a / primer Modificació

Article 1.2

ARP-0087.0

Es modifica el punt 3.6.2 de l'article 4.2-4 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“3.6.2 Per dictàmens sobre productes: 292,82 euros.”

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és modificar la taxa per la l'emissió de dictàmens sobre productes per part del Laboratori Agroalimentari recollits al punt 3.6.2 de l'article 4.2-4 del capítol II del títol IV del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. El cost real de la gestió d'aquesta taxa és de 292,82 €, molt allunyat del preu vigent de la taxa. Es proposa actualitzar el seu import a 292,82 €.

NECESSITAT

Analitzat l'estudi dels costos de producció d'aquesta taxa, es conclou que la quota vigent de la taxa està molt allunyada del seu cost real (Ordre ACC/87/2023, de 18 d'abril, per la qual es dona publicitat a les taxes vigents que gestiona el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i les entitats que en depenen. Capítol II, 3.6.2.). L'augment dels costos directes i indirectes de la taxa requereix la necessitat d'adaptar el seu cost a la realitat actual.

Aquesta proposta pretén la modificació de quota de la taxa mencionada a l'objecte d'aquesta memòria, atès que el cost real no respon a la quota de la taxa vigent. D'aquesta manera es pretén adequar la realitat del Laboratori Agroalimentari al sistema de taxes del Departament.

Aquesta modificació s'inclou a l'avantprojecte de Llei de mesures atès que és la manera més eficient i eficaç d'introduir canvis al text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, sense haver de tramitar una modificació expressa d'aquesta llei.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca normativament dins el Decret 132/2012, de 23 d'octubre, del règim d'autonomia econòmica del Laboratori Agroalimentari, que dona compliment al que preveu la disposició addicional primera de la Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou, entre d'altres matèries, la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de taxes i preus públics de la
Generalitat de Catalunya.

Tít.IV Cap.II Sec.quarta Subsec.Tercera
Art.6 Ap.2 / b / bis / segon

Modificació

Article 1.3

ARP-0098.1

Es modifica el punt 3.6.3 de l'article 4.2-4 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la següent manera:

“3.6.3. Pel registre i l'autorització de laboratoris privats: 157,34 euros.”

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és modificar la quota de la taxa pel registre i l'autorització de laboratoris privats recollits al punt 3.6.3 de l'article 4.2-4 del capítol II del títol IV del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. El cost real de la gestió d'aquesta taxa és de 157,34 €, molt allunyat de la taxa vigent. Es proposa actualitzar el seu import a 157,34 €.

NECESSITAT

Analitzat l'estudi dels costos de producció d'aquesta taxa, es conclou que la quota vigent de la taxa està molt allunyada del seu cost real (Ordre ACC/87/2023, de 18 d'abril, per la qual es dona publicitat a les taxes vigents que gestiona el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i les entitats que en depenen. Capítol II, 3.6.3.). L'augment dels costos directes i indirectes de la taxa requereix la necessitat d'adaptar el seu cost a la realitat actual.

Aquesta proposta pretén la modificació de la taxa mencionada a l'objecte d'aquesta memòria, atès que el seu cost real és més elevat que la quota vigent. D'aquesta manera es pretén adequar la realitat del Laboratori Agroalimentari al sistema de taxes del Departament.

Aquesta modificació s'inclou a l'avantprojecte de Llei de mesures atès que és la manera més eficient i eficaç d'introduir canvis al text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, sense haver de tramitar una modificació expressa d'aquesta llei.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca normativament dins el Decret 132/2012, de 23 d'octubre, del règim d'autonomia econòmica del Laboratori Agroalimentari, que dona compliment al que preveu la disposició addicional primera de la Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia que inclou, entre altres matèries, la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, Tit.IV Cap.II Ap.4 / d / quart Ap.2 / b / bis Modificació
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei / segon Ap.4 / d / quart Epí.c / tercer / 3
de taxes i preus públics de la
Generalitat de Catalunya.

Article 1.4

ARP-0109.1

Es modifica el punt 3.6.4 de l'article 4.2-4 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“3.6.4. Per la inspecció periòdica de laboratoris: 114,30 euros”

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és modificar la taxa per la inspecció periòdica de laboratoris recollida al punt 3.6.4 del capítol II del títol IV del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. El cost real de la gestió d'aquesta taxa és de 114,30 €, molt allunyat del preu vigent de la taxa. Es proposa actualitzar el seu import a 114,30 €.

NECESSITAT

Analitzat l'estudi dels costos de producció d'aquesta taxa, es conclou que la quota actual de la taxa està molt allunyada del seu cost real (Ordre ACC/87/2023, de 18 d'abril, per la qual es dona publicitat a les taxes vigents que gestiona el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i les entitats que en depenen. Capítol II, 3.6.4). L'augment dels costos directes i indirectes de la taxa requereix la necessitat d'adaptar el seu cost a la realitat actual.

Aquesta proposta pretén la modificació de la taxa mencionada a l'objecte d'aquesta memòria, atès que el seu cost de producció és més elevat que el que consta al text refós de la Llei de taxes i preus públics. D'aquesta manera es pretén adequar la realitat del Laboratori Agroalimentari al sistema de taxes del Departament.

Aquesta modificació s'inclou a l'avantprojecte de Llei de mesures atès que és la manera més eficient i eficaç d'introduir canvis al text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, sense haver de tramitar una modificació expressa d'aquesta llei.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca normativament dins el Decret 132/2012, de 23 d'octubre, del règim d'autonomia econòmica del Laboratori Agroalimentari, que dona compliment al que preveu la disposició addicional primera de la Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia que inclou, entre altres matèries, la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. Tít.IV Cap.II Sec.quarta Subsec.Tercera Modificació Art.6 Ap.4 / d / quart

Article 2

ARP-0188.0

Es modifica l'apartat 12 de l'article 4.3-5 del text refós de la Llei de Taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la següent manera:

“Per als serveis corresponents al control i la supervisió de l'expedició del passaport per a desplaçaments, sense ànim comercial, de gossos, gats i fures, que preveu el Reglament UE 576/2013, del Parlament i del Consell, del 12 de juny, relatiu als desplaçaments sense ànim comercial d'animals de companya: 7,75 euros.”

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és modificar l'apartat 12 de l'article 4.3-5, del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, per augmentar l'import de la quota relativa al control i la supervisió de l'expedició del passaport per a desplaçaments, sense ànim comercial, de gossos, gats i fures. La gestió d'aquesta taxa està cedida al Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya, segons el conveni de delegació de funcions signat el 6 de març de 2023, i comprèn les actuacions per cobrar-ne l'import, d'acord amb el que preveu la disposició addicional Setena del Text refós esmentat.

NECESSITAT

Cal actualitzar la taxa pel cost de l'edició i compra, distribució, control de dades, despeses de personal, despeses generals, tasques administratives dels col·legis i supervisió de l'expedició dels passaports d'animals de companyia, gossos, gats i fures. El preu vigent (6,30 € d'acord amb l'Ordre ACC/87/2023, de 18 d'abril, per la qual es dona publicitat a les taxes vigents que gestiona el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i les entitats que en depenen) no cobreix el cost real actual.

La modificació proposada s'adequa a la finalitat pretesa consistent en el fet que les despeses que s'originen per l'edició, distribució, treballs administratius, resolució d'incidències, consultes, seguiment, control i suport informàtic dels passaports, siguin satisfetes per part dels sol·licitants del servei.

Aquesta modificació s'inclou en l'avantprojecte de Llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic atès que és la norma adequada per rang i per contingut, per introduir canvis al text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, sense haver de tramitar una modificació expressa d'aquesta llei.

MARC NORMATIU

El desplaçament intracomunitari o des de tercers països de gossos, gats i fures està regulat per:: □ Reglament (UE) 576/2013 del Parlament Europeu i del Consell relatiu als desplaçaments sense ànim comercial d'animals de companya. □ Reglament (UE) 577/2013 de la Comissió Europea relatiu als models de documents d'identificació per als desplaçaments sense ànim comercial de gossos, gats i fures. Pel que fa a l'import de la taxa actual, és el previst a l'Ordre ACC/87/2023, de 18 d'abril, pel qual es dona publicitat a les taxes vigents que gestiona el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i les entitats que en depenen.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou entre altres matèries: ☐ La sanitat vegetal i animal en els casos en què no tinguin efectes sobre la salut humana i la protecció dels animals. ☐ La regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramaders.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de taxes i preus públics de la
Generalitat de Catalunya.

Tit.IV Cap.III Sec.cinquena
Subsec.Dotzena

Modificació

Article 3.1

ARP-0197.0

Es modifica la lletra a) de l'apartat 3 de l'article 4.15-4, del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

- "a) Transportistes amb caràcter comercial o lucratiu:
- 20,85 euros per la tramitació de la sol·licitud d'inscripció inicial, la tramitació de la sol·licitud de la inscripció per a la modificació de les dades registrals del transportista i per l'emissió de duplicats de l'autorització de transportista.
 - 10,40 euros per la tramitació de la sol·licitud d'inscripció de renovació."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és suprimir la despesa que suposa als particulars que transporten els seus propis animals sense finalitat comercial o ànim de lucre, tal com es fa amb els seus mitjans de transport, on el tràmit de registre no està subjecte a taxa.

NECESSITAT

Per tal de ser coherents amb la gratuïtat de la inscripció al registre dels mitjans de transport sense finalitat comercial o lucrativa, és necessari que en el cas dels particulars que transporten animals sense finalitat comercial o lucrativa, el fet de figurar en el registre no representi una despesa. Aquesta mesura ha de permetre mantenir un registre al màxim de complet de tots els transportistes i els mitjans de transport dels animals subjectes al Reial decret 990/2022, de 29 de novembre, sobre normes de sanitat i protecció animal durant el transport.

La mesura proposada és adequada als fins que es persegueixen que és simplificar la gestió i reduir la despesa per a l'administrat en el cas dels tràmits no relacionats amb una activitat econòmica, garantint així disposar d'un Registre complet de transportistes d'animals vius.

Aquesta modificació s'inclou a l'avantprojecte de Llei de mesures atès que és la manera més eficient i eficaç d'introduir canvis al text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, sense haver de tramitar una modificació expressa d'aquesta llei.

MARC NORMATIU

- Decret 40/2014, de 25 de març, d'ordenació de les explotacions ramaderes. - Decret 47/2012, de 8 de maig, pel qual es regulen el Registre de transportistes i mitjans de transport d'animals vius i el Registre d'operadors comercials de bestiar, i se n'estableixen les normes d'autorització, inscripció i funcionament. - Reglament 1/2005 de 22 de desembre del 2004 relatiu a la protecció dels animals durant el transport i les operacions connexes i pel qual es modifiquen les directives 64/432/CEE i 93/119/CE i el Reglament 1255/97. - Reial decret 990/2022, de 29 de novembre, sobre normes de sanitat i protecció animal durant el transport.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou entre altres matèries: - la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari - la regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramader; - la sanitat vegetal i animal en els casos en què no tinguin efectes sobre la salut humana i la protecció dels animals.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.IV Cap.XV Sec.quarta Subsec.Tercera Art.1	Modificació

Article 3.2

ARP-0199.1

Es modifica la lletra *b* de l'apartat 3 de l'article 4.15-4, del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

- " b) Mitjans de transport per carretera:
- 10,30 euros per la tramitació de la sol·licitud d'inscripció inicial, per la modificació de les dades registrals i per la renovació dels mitjans de transport que fan trajectes amb caràcter comercial o lucratiu de fins a 8 hores.
 - 100,00 euros per la tramitació de la sol·licitud d'inscripció inicial, per la modificació de les dades registrals i per la renovació dels mitjans de transport que fan trajectes amb caràcter comercial o lucratiu de més de 8 hores.
 - 10,30 euros per l'emissió de duplicats dels certificats d'aprovació dels mitjans de transport".

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és incrementar els imports de les taxes que es cobren per la inscripció i la renovació al Registre oficial dels mitjans de transport d'animals vius per carretera autoritzats per trajectes de més de 8 hores, atès que en ser un tràmit subjecte a inspecció prèvia, els imports actuals són insuficients tenint en compte els recursos que l'administració destina a aquesta tasca.

NECESSITAT

És necessari incrementar els imports de les taxes dels mitjans de transport per carretera autoritzats per trajectes de més de 8 hores amb l'objectiu de cobrir parcialment les despeses generades per les tasques administratives i d'inspecció prèvia per part d'un veterinari oficial del mitjà de transport que es duen a terme en aquest tràmits. El cost vigent (Ordre ACC/87/2023, de 18 d'abril, per la qual es dona publicitat a les taxes vigents que gestiona el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i les entitats que en depenen) no cobreix el cost real actual.

La mesura proposada és adequada als fins que es persegueixen que és augmentar els ingressos derivats de la càrrega administrativa i de l'activitat inspectora que es requereix per a la inscripció, renovació i modificació de mitjans de transport d'animals vius en viatges llargs, repercutint-ne les despeses als usuaris d'aquest servei.

Aquesta modificació s'inclou a l'avantprojecte de Llei de mesures atès que és la manera més eficient i eficaç d'introduir canvis al text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, sense haver de tramitar una modificació expressa d'aquesta llei.

MARC NORMATIU

- Decret 40/2014, de 25 de març, d'ordenació de les explotacions ramaderes. - Decret 47/2012, de 8 de maig, pel qual es regulen el Registre de transportistes i mitjans de transport d'animals vius i el Registre d'operadors comercials de bestiar, i se n'estableixen les normes d'autorització, inscripció i funcionament. - Reglament 1/2005 de 22 de desembre del 2004 relatiu a la protecció dels animals durant el transport i les operacions connexes i pel qual es modifiquen les directives 64/432/CEE i 93/119/CE i el Reglament 1255/97. - Reial decret 990/2022, de 29 de novembre, sobre normes de sanitat i protecció animal durant el transport.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou entre altres matèries: - la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari - la regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramader; - la sanitat vegetal i animal en els casos en què no tinguin efectes sobre la salut humana i la protecció dels animals.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.IV Cap.XV Sec.quarta Subsec.Tercera Art.2	Modificació

Article 4.1

ARP-0150.0

Es modifica el nom del Capítol XVII del Títol IV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“Taxa per l'autorització dels centres de distribució i inspecció per verificar el compliment de les bones pràctiques de distribució i per l'autorització dels centres de dispensació de medicaments veterinaris”

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar el nom del capítol XVII del títol IV per adaptar-lo al contingut que es proposa per l'article 4.17-1 i 4.17-4, atès que es modifica la taxa per a l'autorització de centres de distribució i s'inclou la verificació de les bones pràctiques de distribució de medicaments veterinaris.

NECESSITAT

La necessitat de la iniciativa és actualitzar el nom del capítol XVII del Títol IV per tal d'incloure la verificació de les bones pràctiques de distribució. Les verificacions de les bones pràctiques de distribució són inspeccions més complexes que les visites prèvies a l'autorització que es realitzaven anteriorment.

Els fins que es persegueixen són actualitzar el text per a que sigui coherent amb el fet imposable de l'article 4.17-1 i la taxa que s'estableix a l'article 4.17-4.

La mesura està justificada ja que la normativa obliga a tots els centres de distribució de medicaments veterinaris a complir les bones pràctiques de distribució i el Programa Nacional de control dels centres estableix que es comprovi el seu compliment. Amb motiu de l'obligació de verificar i avaluar el compliment de les Bones pràctiques de distribució a la inspecció inicial prèviament a l'autorització i a les inspeccions ulteriors, el Servei d'Alimentació Animal i Seguretat de la Producció Ramadera ha d'incloure aquesta verificació al procediment d'autorització dels centres de distribució.

MARC NORMATIU

- Real decret 666/2023, de 18 de juliol, sobre distribució, prescripció, dispensació i ús dels medicaments veterinaris - Reglament d'execució (UE) 2021/1248 de la Comissió, de 29 de juliol, on s'estableixen els principis de Bones Pràctiques de Distribució i la seva aplicació en la distribució dels medicaments veterinaris.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou entre altres matèries: - la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari - la regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramader - la sanitat vegetal i animal en els casos en què no tingui efectes sobre la salut humana i la protecció dels animals

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de taxes i preus públics de la
Generalitat de Catalunya.

Tít.IV Cap.XVII Sec.única

Modificació

Article 4.2

ARP-0192.0

Es modifica l'article 4.17-1 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 4.17-1
Fet imposable

Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació dels serveis administratius relatius a l'autorització dels centres de distribució i inspecció per verificar el compliment de les bones pràctiques de distribució i per l'autorització dels centres de dispensació de medicaments veterinaris".

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar l'article 4.17-1, relatiu al fet imposable, per modificar la taxa per a l'autorització de centres de distribució establerta a l'article 4.17-4 i incloure la verificació de les bones pràctiques de distribució de medicaments veterinaris.

NECESSITAT

La necessitat de la iniciativa és actualitzar el fet imposable per tal d'incloure la verificació de les bones pràctiques de distribució. Les verificacions de les bones pràctiques de distribució són inspeccions més complexes que les visites prèvies a l'autorització que es realitzaven anteriorment i no estan contemplades actualment al fet imposable.

Els fins que es persegueixen són actualitzar el text per a que sigui coherent amb un altre mesura consistent en modificar la taxa prevista a l'apartat 1 de l'article 4.17-4.

La mesura està justificada ja que la normativa obliga a tots els centres de distribució de medicaments veterinaris a complir les bones pràctiques de distribució i el Programa Nacional de control dels centres estableix que es comprovi el seu compliment. Amb motiu de l'obligació de verificar i avaluar el compliment de les Bones pràctiques de distribució a la inspecció inicial prèviament a l'autorització i a les inspeccions ulteriors, el Servei d'Alimentació Animal i Seguretat de la Producció Ramadera ha d'incloure aquesta verificació al procediment d'autorització dels centres de distribució.

MARC NORMATIU

- Real decret 666/2023, de 18 de juliol, sobre distribució, prescripció, dispensació i ús dels medicaments veterinaris - Reglament d'execució (UE) 2021/1248 de la Comissió, de 29 de juliol, on s'estableixen els principis de Bones Pràctiques de Distribució i la seva aplicació en la distribució dels medicaments veterinaris.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou entre altres matèries: - la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari - la regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramader - la sanitat vegetal i animal en els casos en què no tingui efectes sobre la salut humana i la protecció dels animals

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tít.IV Cap.XVII Sec.primera	Modificació

Article 4.3

ARP-0194.0

Es modifica l'article 4.17-4 del text refós de la Llei de Taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

"Article 4.17-4

Quota

La quota de la taxa és la següent:

1. Per l'autorització i inspecció per verificar les bones pràctiques de distribució de centres de distribució de medicaments veterinaris:

1.1. Autorització i inspecció inicial del magatzem per verificar el compliment de les Bones Pràctiques de distribució: 300 euros

1.2. Inspeccions ulteriors periòdiques per avaluar el compliment de les Bones Pràctiques de distribució: 200 euros

2. Per l'autorització de comercials detallistes de medicaments veterinaris: 51,50 euros".

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar la quota de la taxa prevista a l'apartat 1 per a l'autorització de centres de distribució, incloent la quota per la verificació de les bones pràctiques de distribució de medicaments veterinaris. En aquest sentit, es subdivideix en dos apartats: primer, en cas de nous centres que s'han d'autoritzar i verificar les bones pràctiques; i segon, en cas de centres en que únicament s'avalua el compliment de les bones pràctiques de distribució. En relació amb la taxa prevista a l'apartat 2 per a l'autorització de comercials detallistes quedaria igual ja que en aquests centres no s'ha d'incloure la verificació de les bones pràctiques de distribució.

NECESSITAT

La necessitat de la iniciativa és actualitzar la quota de la taxa prevista a l'apartat 1 per tal d'incloure la verificació de les bones pràctiques de distribució inicials i posteriors. Les verificacions de les bones pràctiques de distribució són inspeccions més complexes que les visites prèvies a l'autorització que es realitzaven anteriorment. L'aprovació del Real decret 666/2023, de 18 de juliol, sobre distribució, prescripció, dispensació i ús dels medicaments veterinaris, contempla la incorporació d'aquesta verificació. En concret, l'article 12.4 d'aquest Reial decret preveu que: "Les bones pràctiques de distribució de medicaments veterinaris establertes al Reglament d'Execució (UE) 2021/1248 de la Comissió, de 29 de juliol de 2021, seran d'obligat compliment epr a les entitats incloses a l'apartat 1 del present article". La quota de la taxa vigent (Ordre ACC/87/2023, de 18 d'abril, per la qual es dona publicitat a les taxes vigents que gestiona el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i les entitats que en depenen) no cobreix el cost real actual i no contempla la verificació de les bones pràctiques de distribució dels centres de distribució.

Els fins que es persegueixen són cobrir una part de les despeses que genera l'autorització dels centres de distribució de medicaments veterinaris que es realitza des del Servei d'Alimentació Animal i Seguretat de la Producció Ramadera. Amb els imports de la taxa actual no es cobreix adequadament les despeses de l'autorització i avaluació de les bones pràctiques de distribució (BPD), ja que fins ara no es preveia la verificació de les bones pràctiques de distribució a les inspeccions inicials ni a les ulteriors. Atès que actualment sí que és obligatori, convé incrementar els imports de la taxa, sent aquesta la mesura més adequada.

La mesura està justificada ja que la normativa obliga a tots els centres de distribució de medicaments veterinaris a complir les bones pràctiques de distribució i el Programa Nacional de control dels centres estableix que es comprovi el seu compliment. Amb motiu de l'obligació de verificar i avaluar el compliment de les Bones pràctiques de distribució a la inspecció inicial prèviament a l'autorització i a les inspeccions ulteriors, el Servei d'Alimentació Animal i Seguretat de la Producció Ramadera ha de formar un nou tècnic que dediqui la meitat de la jornada laboral a aquesta tasca, amb l'ajuda d'un auxiliar administratiu. Així mateix, s'ha hagut de realitzar un contracte menor amb un expert extern per l'assessorament en aquest àmbit durant els primers tres anys.

MARC NORMATIU

- Real decret 666/2023, de 18 de juliol, sobre distribució, prescripció, dispensació i ús dels medicaments veterinaris - Reglament d'execució (UE) 2021/1248 de la Comissió, de 29 de juliol, on s'estableixen els principis de Bones Pràctiques de Distribució i la seva aplicació en la distribució dels medicaments veterinaris.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou entre altres matèries: - la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari - la regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramader - la sanitat vegetal i animal en els casos en què no tinguin efectes sobre la salut humana i la protecció dels animals

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de taxes i preus públics de la
Generalitat de Catalunya.

Tit.IV Cap.XVII Sec.quarta

Modificació

Article 5

ECF-0218.0

Es modifica el Capítol VI del Títol VI del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“Capítol VI. Taxa per la prestació dels serveis de resultats específics per l'explotació d'estadístiques d'interès de la Generalitat i d'atenció a la recerca i avaluació de polítiques públiques.

Article 6.6-1**Fet imposable**

Constitueixen el fet imposable de la taxa el servei de resultats específics d'estadístiques d'interès de la Generalitat, en els termes establerts per l'article 19.c de la Llei 23/1998, del 30 de desembre, d'estadística de Catalunya i el servei d'atenció a la recerca i avaluació de polítiques públiques en els termes establerts per l'article 30.2 de la Llei 23/1998, del 30 de desembre, d'estadística de Catalunya.

Article 6.6-2**Subjecte passiu**

Són subjectes passius d'aquesta taxa les persones físiques o jurídiques que sol·liciten el servei.

Article 6.6-3**Exempcions**

Estan exempts de pagar la taxa els òrgans estatutaris i l'Administració de la Generalitat i els òrgans, organismes i ens públics que en depenen o hi estan vinculats, així com els centres de recerca adscrits a les universitats públiques de Catalunya.

Article 6.6-4**Bonificacions**

Poden gaudir d'una bonificació del 50% de la quota resultant les altres administracions públiques de Catalunya i els ens que depenen d'aquestes administracions o que hi estan vinculats.

Article 6.6-5**Acreditament**

La taxa s'acredita en el moment de realització del fet imposable i és exigible quan l'Institut d'Estadística de Catalunya lliura la informació sol·licitada.

Article 6.6-6**Quota**

La quota de la taxa es determina multiplicant les hores de dedicació del personal estadístic a

OBJECTE

Modificació del descriptiu i dels articles 6.6-1, 6.6-3 i 6.6.5 del Capítol VI del Títol VI del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya a fi de preveure la imposició d'una taxa per la prestació del servei d'atenció a la recerca i avaluació de polítiques públiques, el fet imposable que la constitueix, les exempcions al seu pagament i el seu acreditament.

la prestació del servei sol·licitat pel preu hora de dedicació del personal estadístic, que és de 68,20 euros l'hora.”

NECESSITAT

Un dels objectius estratègics de l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat) és la creació d'un sistema col·laboratiu d'accés a dades (Datalab) per afavorir la recerca i l'avaluació de polítiques públiques. El nou sistema d'accés i integració de dades pretén facilitar la reutilització de les dades estadístiques i de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic per afavorir la recerca i l'avaluació de polítiques públiques, mitjançant l'atenció de les demandes d'informació que requereixin la integració de dades procedents d'organismes diferents i amb les garanties de seguretat aplicables al tractament d'aquestes dades. Amb l'objectiu de dotar aquest sistema d'un instrument operatiu estable i especialitzat, es crea l'Oficina Datalab, ubicada a l'Idescat, que actuarà com a finestra única i unitat funcional responsable de la seva implementació operativa. L'expertesa de l'Idescat en l'establiment d'estàndards per homogeneïtzar la informació, en el tractament d'informació confidencial i el control de la seva revelació, i en la integració i acarament de dades procedents de fonts diverses, són elements essencials per al funcionament del sistema i seran aprofitats per l'Oficina Datalab com a element central de la seva operativa. La governança de sistema d'accés i integració de dades estadístiques i administratives impulsat per l'Idescat i l'Institut Català d'Avaluació de Polítiques Públiques (Ivàlua) s'articula dins del marc institucional del Sistema Estadístic de Catalunya i es gestiona i coordina a través de l'Idescat. La prestació del servei d'atenció a la recerca i avaluació de polítiques públiques comporta l'elaboració d'uns resultats específics que s'han d'adequar als termes de cada sol·licitud que es presenti, ja que l'Idescat no disposa de la informació en els termes que es demana. Un cop arriba una sol·licitud a l'Idescat, hi ha un equip humà que s'encarrega d'elaborar la informació requerida en els termes sol·licitats, la qual cosa implica un increment notable de la càrrega de treball i hores de feina del personal de l'Idescat que justifica la imposició d'una taxa la quantia de la qual es determina d'acord amb els criteris exposats en la Memòria d'avaluació d'impacte d'aquesta mesura legislativa. Amb la prestació d'aquest servei essencial es vol reforçar el valor públic de les dades estadístiques per atendre les demandes d'informació que requereix la recerca per afavorir la presa de decisions basades en l'evidència a partir de la informació disponible i, en conseqüència, contribuir al progrés de la societat catalana, la qual cosa justifica la relació dels subjectes exempts del pagament d'aquesta taxa. Es proposa que la taxa s'acrediti en el moment de realització del fet imposable i sigui exigible quan l'Idescat “lliuri la informació sol·licitada”, per tal que inclogui també els supòsits en que la informació es sol·licita amb finalitats científiques i no únicament quan la petició obeeix a finalitats estadístiques.

La gestió i coordinació d'aquest servei d'atenció a la recerca i avaluació de polítiques públiques per part de l'Idescat implicarà un increment notable de la càrrega de treball i hores de feina del personal de l'Idescat que haurà de ser assumit pels sol·licitants del servei, raó que justifica la mesura que es proposa d'implementar una taxa sobre la prestació del servei d'atenció a la recerca i avaluació de polítiques públiques.

Necessitat de modificar la regulació d'aquesta taxa que consta en el Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya mitjançant l'Avantprojecte de Llei de mesures fiscals, financers, administratives i del sector públic per al 2026, que és la norma apropiada a aquest efecte.

MARC NORMATIU

- Article 135 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. - Llei 23/1998, de 30 de desembre, d'estadística de Catalunya. - Llei 5/2016, del 23 de desembre, del Pla estadístic de Catalunya 2017-2020 i de modificació de la Llei 23/1998, d'estadística de Catalunya. - Reglament (CE) 223/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de l'11 de març, relatiu a l'estadística europea, modificat pel Reglament (UE) 2015/759 del Parlament Europeu i del Consell, del 29 d'abril. - Reglament (UE) 2024/3018 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 de novembre de 2024 pel qual es modifica el Reglament (CE) 223/2009 relatiu a l'estadística europea. - Reglament (UE) 557/2013 de la Comissió de 17 de juny de 2013 pel qual s'aplica el Reglamento (CE) 223/2009 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu a la estadística europea, en allò que respecta a l'accés a dades confidencials amb finalitats científiques, i pel qual es deroga el Reglament (CE) 831/2002 de la Comissió. - Decret 24/2014, de 25 de febrer, d'organització i funcionament de l'Institut d'Estadística de Catalunya. - Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. - Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya. - Ordre ECO/99/2023, de 26 d'abril, per la qual es dona publicitat a les taxes amb caràcter general dels departaments de la Generalitat de Catalunya i del Departament d'Economia i Hisenda.

COMPETÈNCIA

La mesura proposada pretén la modificació del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya per incorporar una taxa per la prestació del servei d'atenció a la recerca i avaluació de polítiques públiques que serà gestionat i coordinat per l'Idescat, organisme autònom administratiu adscrit al Departament d'Economia i Finances.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, Tit.VI Cap.VI
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de taxes i preus públics de la
Generalitat de Catalunya.

Modificació

Article 6.1

EMT-0217.1

Es modifica l'apartat 1 de l'article 7 *bis*, punt 2-1, del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“1. Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació de serveis i la realització d'actuacions administratives d'inspecció a les empreses prestadores de serveis bàsics, d'acord amb la definició que en fa l'article 251-2 de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, amb relació a les reclamacions rebudes durant l'any natural a l'Agència Catalana del Consum. Se n'exclouen les reclamacions que no hagin estat presentades prèviament per la persona consumidora a l'empresa prestadora de serveis bàsics.”

OBJECTE

Es modifica l'apartat 1 de l'article 7 bis, punt 2-1, del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, per incloure que les reclamacions es refereixen a les rebudes durant l'any natural a l'Agència Catalana del Consum.

NECESSITAT

La Llei 22/2010, del Codi de consum de Catalunya, defineix els serveis bàsics com aquells serveis de caràcter essencial i necessaris per a la vida quotidiana o que tenen un ús generalitzat entre les persones consumidores. El Decret Legislatiu 3/2008, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics crea la taxa de prestació de serveis i la realització d'actuacions administratives d'inspecció a les empreses prestadores de serveis bàsics.

Resulta necessari identificar de manera inequívoca quin és el període temporal en el qual es pot meritjar la taxa a partir del moment en què una empresa prestadora de serveis bàsic rep 50 reclamacions. Per això, es fa constar expressament que es refereix a l'any natural.

Es considera que la Llei de mesures és l'instrument adequat per portar a terme la modificació legislativa proposada relacionada amb el procediment de meritació de la taxa per la prestació de serveis i la realització d'activitats administratives d'inspecció de consum a les empreses prestadores de serveis bàsics.

MARC NORMATIU

- Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel qual s'aprova l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
- Llei 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l'Agència Catalana del Consum.
- Llei 22/2010, de 20 de juliol, per la qual s'aprova el Codi de Consum de Catalunya.
- Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: Article 123. Consum. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de consum, que inclou en tot cas: a) La defensa dels drets dels consumidors i els usuaris, proclamats per l'article 28, i l'establiment i l'aplicació dels procediments administratius de queixa i reclamació. Article 202 Els recursos de la Generalitat 3. Els recursos de les finances de la Generalitat són constituïts per: a) Els rendiments dels seus impostos, taxes, contribucions especials i altres tributs propis.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tít.VII Cap.I Sec.segona Subsec.Primerà	Modificació

Article 6.2

EMT-0219.1

Es modifica l'apartat 2 de l'article 7 *bis*, punt 2-1, del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“2. L'activitat inspectora consisteix en la verificació, el control i la supervisió de l'activitat duta a terme per l'empresa prestadora de serveis bàsics en la gestió de les reclamacions formulades per les persones consumidores amb relació a l'observança de les obligacions d'atenció que estableix la normativa vigent en matèria de consum. A partir de les primeres cinquanta reclamacions rebudes durant l'any natural a l'Agència Catalana del Consum, presentades contra una mateixa empresa prestadora de serveis bàsics, caldrà portar a terme les inspeccions que resultin necessàries per a la comprovació de la gestió de totes les reclamacions rebudes dins de l'any natural.”

OBJECTE

Es modifica l'apartat 2 de l'article 7 bis, punt 2-1, del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, per incloure que, a partir de les primeres cinquanta reclamacions rebudes durant l'any natural a l'Agència Catalana del Consum, presentades contra una mateixa empresa prestadora de serveis bàsics, caldrà portar a terme les inspeccions que resultin necessàries per a la comprovació de la gestió de totes les reclamacions rebudes dins de l'any natural.

NECESSITAT

La Llei 22/2010, del Codi de consum de Catalunya, defineix els serveis bàsics com aquells serveis de caràcter essencial i necessaris per a la vida quotidiana o que tenen un ús generalitzat entre les persones consumidores. El Decret Legislatiu 3/2008, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics crea la taxa de prestació de serveis i la realització d'actuacions administratives d'inspecció a les empreses prestadores de serveis bàsics.

Resulta necessària la identificació inequívoca del període temporal en el qual es pot meritjar la taxa a partir del moment en què una empresa prestadora de serveis bàsic rep 50 reclamacions: l'any natural. Igualment resulta convenient determinar que el nombre d'actuacions inspectores a partir de les 50 reclamacions no queda limitat a un nombre total concret.

Es considera que la Llei de mesures és l'instrument adequat per portar a terme la modificació legislativa proposada relacionada amb el procediment de meritació de la taxa per la prestació de serveis i la realització d'activitats administratives d'inspecció de consum a les empreses prestadores de serveis bàsics.

MARC NORMATIU

- Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel qual s'aprova l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
- Llei 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l'Agència Catalana del Consum.
- Llei 22/2010, de 20 de juliol, per la qual s'aprova el Codi de Consum de Catalunya.
- Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: Article 123. Consum. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de consum, que inclou en tot cas: a) La defensa dels drets dels consumidors i els usuaris, proclamats per l'article 28, i l'establiment i l'aplicació dels procediments administratius de queixa i reclamació. Article 202 Els recursos de la Generalitat 3. Els recursos de les finances de la Generalitat són constituïts per: a) Els rendiments dels seus impostos, taxes, contribucions especials i altres tributs propis.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de taxes i preus públics de la
Generalitat de Catalunya.

Tít.VII Cap.II Sec.primera
Subsec.Segona

Modificació

Article 7

CLT-0144.2

Es modifica l'apartat 6, de l'article 8.6-4 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

6. Tarifes per a usos comercials de les reproduccions

En el cas que l'usuari o la usuària destini les reproduccions de documents a un ús comercial, ha de pagar a l'arxiu corresponent, a més de les tarifes de reproducció, les que estableix aquest apartat, si n'és titular dels drets d'explotació. Si el contracte de cessió de drets d'explotació a l'arxiu corresponent estableix alguna remuneració per a l'autor o l'autora del document, l'usuari o la usuària ha de satisfer aquesta remuneració directament a l'autor o l'autora.

6.1. Fotografia, documentació textual i documentació gràfica

Ús editorial i exposicions: 31,90 euros.

Pàgines web: 31,90 euros.

Produccions audiovisuals: 47,80 euros.

Ús publicitari: 159,20 euros.

6.2 Imatge mòbil, audiovisual

Ús editorial i exposicions: 63,70 euros/minut.

Pàgines web: 63,70 euros/minut.

Produccions audiovisuals: 79,65 euros/minut.

Ús publicitari: 159,20 euros/minut.

6.3. So

Ús editorial i exposicions: 31,90 euros/minut.

Pàgines web: 31,90 euros/minut.

Produccions audiovisuals: 47,80 euros/minut.

Ús publicitari: 79,65 euros/minut.

A les entitats sense ànim de lucre se'ls aplica una bonificació del 25% en les taxes per a usos comercials. Així mateix, als mitjans públics de comunicació se'ls aplica una bonificació del 50% en les taxes per a usos comercials quan la finalitat de l'ús de les reproduccions sol·licitades sigui la difusió i divulgació dels fons i activitats relacionades amb l'Arxiu Nacional de Catalunya."

OBJECTE

L'objecte de la iniciativa consisteix a afegir un nou supòsit de descompte, en aquest cas, del 50 % als mitjans públics de comunicació en les taxes per a usos comercials quan la finalitat de l'ús de les reproduccions sol·licitades sigui la difusió i divulgació dels fons i activitats relacionades amb l'Arxiu Nacional de Catalunya.

NECESSITAT

La mesura proposada esdevé una forma de fomentar i impulsar la petició de reproduccions a l'Arxiu Nacional per part de mitjans públics de comunicació en disminuir el cost a pagar per part d'aquest col·lectiu. En aquest sentit, l'Arxiu Nacional considera beneficis incentivar la presència dels mitjans públics que, en moltes ocasions, sol·liciten documents a l'Arxiu Nacional per realitzar documentals de caràcter històric.

La mesura proposada s'adequa a la finalitat pretesa que consisteix en abaratir les tarifes de les taxes per a usos comercials per incentivar als mitjans públics de comunicació quan la finalitat de l'ús de les reproduccions sigui la difusió i la divulgació dels fons i activitats relacionades amb l'Arxiu Nacional.

Aquesta mesura s'inclou a l'Avantprojecte de Llei de mesures fiscals, financeres i administratives atès que és la manera més eficient i eficaç d'introduir canvis al text refós de la Llei de Taxes i Preus Públics de la Generalitat de Catalunya sense haver de tramitar una modificació expressa d'aquesta Llei.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix aquesta proposta resta constituït per les normes que regulen els principis del dret tributari i la capacitat tributària de la Generalitat: la Constitució espanyola, l'Estatut d'Autonomia, la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les Comunitats Autònomes (article 6) i la Llei estatal 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. Es tracta de modificar una taxa que es regula en el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat mitjançant el Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny per establir un descompte en reproduccions que es realitzin a l'Arxiu Nacional per part de mitjans públics. El Sistema d'arxius de Catalunya es troba regulat a la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents.

COMPETÈNCIA

L'article 133 de la Constitució espanyola determina que les Comunitats Autònomes poden establir i exigir tributs d'acord amb la Constitució i les lleis. L'article 157 esmenta el rendiment de les taxes pròpies entre els recursos de les Comunitats Autònomes. L'article 203 de l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat la competència per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa. Així mateix, l'article 202 de l'Estatut d'autonomia estableix, entre els recursos de les finances de la Generalitat, els rendiments de les seves taxes. D'acord amb l'article 127 de l'Estatut d'autonomia, la Generalitat té competència exclusiva en matèria de cultura, que inclou, entre d'altres àmbits, el patrimoni cultural i els museus i altres centres de dipòsit cultural que no són de titularitat estatal

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.VIII Cap.VI Art.8 Ap.6 / f / sisè Subap.4 / d / quart	Modificació

Article 8

PRE-0295.1

Es modifica el Capítol XII del Títol VIII del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Capítol XII

Taxa per la utilització d'espais en immobles de domini públic assignats al Departament de la Presidència o a les entitats adscrites a aquest departament

Article 8.12-1. Fet imposable

Constitueix el fet imposable de la taxa la utilització privativa d'espais en immobles de domini públic assignats al Departament de la Presidència o a les entitats adscrites a aquest departament per la realització de reportatges fotogràfics, filmacions, enregistraments sonors, fires, congressos, actes protocol·laris, desfilades de moda, reunions, cursos, seminaris, col·loquis, conferències, presentacions i altres usos similars.

Article 8.12-2. Subjectes passius

Són subjectes passius de la taxa les persones físiques, les persones jurídiques, les comunitats de béns i altres entitats que, sense tenir personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat, que siguin titulars d'autoritacions d'ús d'espais en immobles de domini públic assignats al Departament de la Presidència o a les entitats adscrites de domini públic, independentment de la utilització posterior d'aquests espais, en els termes establerts per l'article 8.12-1.

Article 8.12-3. Exempcions

Resten exempts del pagament de la taxa els departaments de l'Administració de la Generalitat i els ens que integren l'Administració local de Catalunya, i també els organismes autònoms administratius i les fundacions del sector públic de cadascuna d'aquestes administracions públiques, així com les entitats sense ànim de lucre quan l'acte o l'activitat que s'ha de dur a terme tingui finalitats socials o d'interès general.

Article 8.12-4. Acreditament

La taxa s'acredita quan s'autoritza la utilització privativa d'espais en immobles de domini públic assignats al Departament de la Presidència o a les entitats adscrites a aquest departament en els termes que estableix l'article 8.12-1.

Article 8.12-5. Quota**OBJECTE**

Es modifiquen només dos articles 8.12-3 i 8.12-6 del Capítol XII del Títol VIII del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny. Concretament el que tracta la taxa per la utilització d'espais en immobles de domini públic assignats al Departament de la Presidència o a les entitats adscrites a aquest departament. En l'actualitat, un cop la taxa ha començat a ser cobrada arran de l'aprovació del Decret que la desenvolupa, s'ha constatat que l'ús de les instal·lacions té una demanda en el sector públic i també en les entitats sense ànim de lucre que persegueixin fins socials i s'ha vist que cal revisar l'impacte en els possibles subjectes passius. En l'actualitat, un cop la taxa ha començat a ser cobrada arran de l'aprovació del Decret que la desenvolupa, s'ha constatat que l'ús de les instal·lacions té una demanda en el sector públic i també en les entitats sense ànim de lucre que persegueixin fins socials i s'ha vist que cal revisar l'impacte en els possibles subjectes passius.

NECESSITAT

Es fa necessari modificar les exempcions i bonificacions per tal de donar cabuda a la intenció de facilitar l'accés a les instal·lacions a les entitats amb fins socials i a les entitats públiques de tota mena. D'aquesta manera s'assoleix amb major contundència la intenció inicial de beneficiar a aquest tipus d'entitats i es millora l'ordenament jurídic i afegint a la redacció una major seguretat jurídica.

Únicament amb la modificació dels dos articles proposats, que necessàriament s'ha de fer per llei, s'obté la necessària seguretat jurídica que requereix la regulació de la taxa i, conseqüentment la millora de l'ordenament jurídic.

La proposta efectuada constitueix una mesura de caràcter fiscal i financer. Atès que l'article 1.2.3 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics estableix que la modificació d'una taxa s'ha de fer per la llei del Parlament i atès que el Títol XVI regula tots els elements essencials que configuren la taxa, procedeix la inclusió de la mesura en aquest Avantprojecte de llei de mesures.

MARC NORMATIU

La proposta comporta la modificació del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny. En concret es modifiquen articles 8.12-3 i 8.12-6 del Capítol XII del Títol VIII, essencialment les exempcions i les bonificacions.

COMPETÈNCIA

L'article 202.3, lletra a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix entre d'altres que els recursos financers de la Generalitat per afrontar l'exercici adequat del seu autogovern, estan constituïts pels rendiment derivat dels seus impostos, taxes, contribucions especials i altres tributs propis.

1. L'import de la taxa ha de resultar de l'aplicació dels elements i els criteris següents:

- a) La rellevància social de l'espai i la connexió de l'acte o de l'activitat amb les atribucions pròpies del Departament de la Presidència o de les entitats adscrites a aquest departament.
- b) La incidència en la difusió pública dels valors vinculats a les atribucions pròpies del Departament de la Presidència o de les entitats adscrites.
- c) El predomini de les finalitats socials o comercials de l'acte o l'activitat que s'hi ha de dur a terme.
- d) La durada, en hores per dia, de la utilització de l'espai.
- e) La dimensió de l'acte o l'activitat.

2. La identificació dels espais susceptibles d'utilització privativa en els immobles de domini públic assignats al Departament de la Presidència o a les entitats adscrites, i l'establiment i la modificació de les quanties de la quota s'efectuen mitjançant ordre del conseller o consellera de la Presidència, d'acord amb el procediment establert en la normativa que regula l'elaboració de disposicions reglamentàries, i amb l'informe previ favorable de la Intervenció Delegada. En la documentació que acompanya l'expedient s'ha de justificar que les quanties proposades resulten de l'aplicació dels criteris establerts per l'apartat 1 i que compleixen el principi d'equivalència a què fa referència l'article 1.2-8.

Article 8.12-6. Bonificacions

Gaudeixen d'una bonificació del 50% de la quota resultant les entitats autònomes comercials, industrials o financeres, les entitats de dret públic sotmeses al dret privat, les entitats de dret públic de naturalesa singular, els consorcis i les societats mercantils del sector públic de l'Administració de la Generalitat i de l'Administració local de Catalunya, així com les entitats privades sense ànim de lucre, sempre que no percebin cap ingrés com a conseqüència de la utilització privativa dels espais dels immobles assignats al Departament de la Presidència o a les entitats adscrites a aquest departament en els termes establerts per l'article 8.12-1.”

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Tit.VIII Cap.XII

Modificació

Article 9

EDF-0335.1

Es modifiquen els apartats 3.3 i 3.4 de l'article 9.5-5 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resten redactats de la manera següent:

“3.3. Inscripció a la prova per a l'obtenció directa del títol de tècnic o tècnica de formació professional, per crèdit o mòdul: 14,80 euros.”

“3.4. Inscripció a la prova per a l'obtenció directa del títol de tècnic o tècnica superior de formació professional, per crèdit o mòdul: 20,45 euros.”

OBJECTE

La proposta té per objecte adaptar la terminologia de les taxes a la terminologia del sistema educatiu actual, que en les proves estableix que l'obtenció directa dels títols poden estructurar-se tant en crèdits com en mòduls. Per tant, es tracta d'adaptar el text del precepte al que estableix la normativa en matèria educativa per tal de donar més seguretat jurídica als destinataris de les taxes i preus públics de les prova per a l'obtenció del títol de tècnic o tècnica de formació professional. La modificació proposada no implica cap impacte econòmic. La diferència entre els imports del “text actual” i els del “text modificat” que s'hi indiquen, no responen a un increment, sinó que aquests últims són els que estan vigents actualment tal com consta a l'Ordre EDU/90/2023, de 21 d'abril, per la qual es dona publicitat de les taxes vigents que gestiona el Departament d'Educació.

NECESSITAT

La modificació respon a la necessitat d'adequar la terminologia utilitzada en la regulació de les taxes a la realitat del sistema educatiu actual, on les proves per a l'obtenció directa dels títols poden estructurar-se tant per crèdits com per mòduls. En concret, el que succeeix és que els apartats 3.3 i 3.4 de l'article 9.5-5 del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya estableixen l'import per la inscripció a la prova per a l'obtenció directa del títol de tècnic o tècnica de formació professional únicament per crèdit. No obstant això, la normativa estatal de caràcter bàsic que regula la formació professional estableix l'estructura dels cicles formatius de formació professional per mòduls (Llei orgànica 3/2022, de 31 de març, d'ordenació i integració de la formació professional i Reial decret 659/2023, de 18 de juliol, pel qual es desenvolupa l'ordenació del sistema de formació professional).

La proposta busca garantir la claredat normativa i evitar interpretacions restrictives que puguin generar confusió o dificultats en la gestió administrativa de les inscripcions. Per tant, aquesta modificació només pretén donar més seguretat jurídica al ciutadà i adaptar-se a la terminologia de la normativa específica educativa. De fet, en la Resolució que les regula ja s'ha introduït aquest canvi terminològic: Resolució EDF/2879/2025, de 23 de juliol, per la qual es convoquen les proves per a l'obtenció dels títols de tècnic o tècnica i tècnic o tècnica superior de determinats cicles formatius de formació professional, corresponents a l'any 2025, atès que es determina que “la persona aspirant pot estar inscrita en crèdits o mòduls professionals en les proves d'obtenció del títol”.

La proposta té per objecte la modificació de l'article 9.5-5 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya que, com a norma amb rang de llei, no pot ser modificada més que per una altra norma amb el mateix rang legal, com és el cas d'aquest Avantprojecte de llei, i està relacionada amb la recaptació de taxes.

MARC NORMATIU

Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació. Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació. Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 131 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (Decret 306/2006, de 20 de juliol, pel qual es dona publicitat a la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya), en matèria educativa corresponen a la Generalitat competències exclusives, compartides i d'execució. D'altra banda, l'article 202 de la mateixa norma estableix quins són els recursos de les finances de la Generalitat, entre els quals s'hi inclouen les taxes i els preus públics.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.IX Cap.V Sec.cinquena Subsec.Tercera	Modificació

Article 10.1

ARP-0119.1

Es modifica l'apartat 1 de l'article 12.1-3 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“Resten exempts de pagar la taxa exigida pel concepte d'expedició de llicències de caça els subjectes passius majors de 65 anys; les persones entre 14 i 25 anys; les dones, les persones que acreditin tenir una discapacitat igual o superior al 33% reconeguda pel Departament competent en matèria de discapacitat o per l'òrgan competent de la comunitat autònoma corresponent; les persones guardes de reserves de fauna; tècniques especialistes en medi natural, especialitat de gestió cinegètica i piscícola; i els agents rurals que per raons dels serveis que els són propis requereixen l'ús d'armes de caça.”

OBJECTE

L'objecte de la proposta és afegir a les exempcions de pagament de la quota de la llicència de caça als joves entre 14 i 25 anys, a les dones i a els/les tècnics/ques especialistes en medi natural, especialitat de gestió cinegètica i piscícola, així com a les persones que acreditin tenir una discapacitat igual o superior al 33% reconeguda per resolució o certificat expedit per l'Institut de Gent Gran i Serveis Socials (Imsero) o l'òrgan competent de la comunitat autònoma corresponent.

NECESSITAT

L'aprofitament cinegètic és una activitat tradicionalment amb presència principalment masculina. A més, la mitjana d'edat actual de les persones caçadores a Catalunya fa evident que durant els propers anys es produirà una disminució significativa de la gent en aquest sector. A l'actualitat aquesta població ha anat quedant molt envellida, amb poc relleu generacional. Per altra banda, la creació de noves places de Tècnic/a especialista en medi natural, especialitat de gestió cinegètica i piscícola genera la necessitat directa d'incloure'ls en les exempcions de pagament de la llicència, ja que per raons dels serveis que els són propis requereixen l'ús d'armes de caça. Finalment, pel que fa a les persones que acreditin tenir una discapacitat igual o superior al 33% tenen una la llicència de pesca recreativa gratuïta a diferència de la de caça, de manera que aquesta diferència de tracte, essent les dues activitats recreatives i que es desenvolupen al medi natural, es percep com una discriminació. A l'igual que la pesca recreativa, la caça també ofereix beneficis per a les persones amb discapacitat, com ara la promoció de la vida activa, el contacte amb la naturalesa i la integració social.

Evitar els possibles obstacles de naturalesa econòmica a les dones i joves i propiciar la participació d'aquests col·lectius en les activitats cinegètiques. La representació i la participació paritària de dones i homes en tots els àmbits de la societat. Assegurar que els treballadors adscrits a la Generalitat de Catalunya que per raons dels serveis que els són propis necessiten estar en possessió de llicència de caça no hagin de pagar ells mateixos la quota.

La inclusió es justifica pel fet que es tracta d'una modificació d'unes taxes, fet que s'ha de dur a terme mitjançant una norma amb rang legal. L'avantprojecte de Llei de Mesures fiscals i financeres és l'eina idònia per a dur a terme modificacions de l'import de determinades taxes, justament perquè permet adequar-les a l'evolució del sector i dels costos necessaris per a dur a terme les tasques de gestió necessàries per a un adequat control de l'activitat cinegètica.

MARC NORMATIU

Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes. Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya (DOGC 5161, de 27 de juny de 2008) Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça (BOE 82, de 6 d'abril de 1970) Decret 506/1971, de 25 de març, pel que s'aprova el Reglament per l'execució de la Llei de caça de 4 d'abril de 1970. (BOE 76, de 30 de març).

COMPETÈNCIA

L'article 119.1 de l'Estatut d'Autonomia diu el següent: Article 119. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer 1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles. Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XII Cap.I Sec.tercera Subsec.Primer	Modificació

Article 10.2

ARP-0107.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 12.1-3 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“2. Són exemptes de pagament de matrícula les àrees de caça incloses dins de zones definides com “d'actuació urgent, d'alerta o de vigilància o bé de risc màxim o fase d'emergència” dels Plans de Control Poblacional que es publiquin per reduir l'impacte de les espècies cinegètiques, les incloses en una declaració d'emergència cinegètica i les que tinguin un mínim del 25% de la superfície forestal afectada pels incendis forestals produïts durant l'any anterior, d'acord amb la informació que consti a la Direcció General competent en matèria de prevenció d'incendis forestals”.

OBJECTE

L'objecte de la mesura és afegir una exempció de la taxa de matrícula per a les Àrees Privades de Caça (APC) afectades per Plans de Control Poblacional (PCP). Aquesta exempció té com a finalitat compensar les limitacions i obligacions addicionals que assumeixen les APC en el marc d'aquests plans i reforçar la col·laboració amb l'Administració per a una gestió més efectiva de les poblacions de fauna i la prevenció de danys.

NECESSITAT

Els Plans de Control Poblacional (PCP) són instruments de gestió excepcional i obligatoris que prevalen sobre els plans tècnics cinegètics i obliguen a les àrees privades de caça (APC) a dur a terme actuacions específiques de controls d'espècies objectiu, dins d'un termini de temps i en certes ocasions amb metodologies establertes per la mateixa administració. Aquesta situació limita la capacitat d'aprofitament cinegètic ordinari. L'excepció de taxa de la matrícula és una forma de donar un cert suport i recompensa als titulars d'aquelles APC afectades.

La mesura es adequada perquè compensa els esforços que assumeixen les APC en aplicar els PCP. Reforçar la cooperació entre el sector cinegètic i Administració i garantir la coherència amb altres excepcions previstes en supòsits extraordinaris

La inclusió és justificada perquè la mesura té impacte tributari directe i modifica el règim d'exempcions vigent. Atorgar-li rang legal garanteix seguretat jurídica, equitat fiscal i coherència normativa, evitant greuges comparatius i assegurant un tractament equilibrat davant situacions excepcionals.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya (DOGC 5161, de 27 de juny de 2008) Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça (BOE 82, de 6 d'abril de 1970) Decret 506/1971, de 25 de març, pel que s'aprova el Reglament per l'execució de la Llei de caça de 4 d'abril de 1970. (BOE 76, de 30 de març).

COMPETÈNCIA

L'article 119.1 de l'Estatut d'Autonomia diu el següent: Article 119. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer 1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles. Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tít.XII Cap.I Sec.tercera Subsec.Segona	Modificació

Article 10.3

ARP-0187.1

Es modifica l'apartat 1 de l'article 12.1-5 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactats de la manera següent:

“1. Expedició de llicències de caça:

1.1. Per a caçar amb armes (de foc i procediments autoritzats) durant quinze dies seguits a tot el territori de Catalunya: 13,65 euros.

1.2. Per a caçar amb armes (de foc i procediments autoritzats) durant un any a tot el territori de Catalunya: 29,40 euros.

1.3. Per a caçar per qualsevol procediment autoritzat tret d'armes de foc durant un any a tot el territori de Catalunya: 14,75 euros.

1.4. Per a tenir canilles: 54,50 euros.

1.5. Per a caçar amb armes (de foc i procediments autoritzats) durant tres anys seguits a tot el territori de Catalunya: 79,60 euros.

1.6. Per a caçar amb armes (de foc i procediments autoritzats) durant cinc anys seguits a tot el territori de Catalunya: 132,45 euros”.

OBJECTE

Aclarir l'abast de la llicència de caça, tal com ja preveu l'article 37 de Reglament que desenvolupa la Llei de caça.

NECESSITAT

Actualment, la redacció de l'article 12.1-5 pot generar interpretacions divergents sobre si la llicència de caça amb armes de foc i assimilables inclou la llicència de caça amb procediments autoritzats, com pot ser caçar amb fura, xarxes, o rapinyaires. Això ha provocat dubtes en l'expedició i aplicació pràctica de les llicències. És necessari aclarir-ho normativament per garantir seguretat jurídica i evitar situacions de possible doble pagament, ateses les definicions establertes en el reglament de la Llei de caça.

La modificació garanteix coherència amb el reglament que desplega la Llei de caça i assegura que les persones caçadores tinguin un marc normatiu clar i simplificat. A més, facilita la gestió administrativa i evita confusions en el tràmit de les llicències.

Correspon incloure aquesta mesura dins l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals i financeres atès que comporta una modificació del Text refós de la Llei de taxes i preus públics. Amb aquest rang normatiu s'assegura la seguretat jurídica necessària i es corregeix la discrepància interpretativa vigent.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya (DOGC 5161, de 27 de juny de 2008) Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça (BOE 82, de 6 d'abril de 1970) Decret 506/1971, de 25 de març, pel que s'aprova el Reglament per l'execució de la Llei de caça de 4 d'abril de 1970. (BOE 76, de 30 de març).

COMPETÈNCIA

L'article 119.1 de l'Estatut d'Autonomia estableix el següent: Article 119. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer 1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles. Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tít.XII Cap.I Sec.cinquena Subsec.Primerà	Modificació

Article 11.1

ARP-0132.3

Es modifiquen les quotes dels ocells aquàtics i se substitueixen per les dels ocells cinegètics de la família Anatidae i per la fotja vulgar dels apartats 1.1 i 1.2 de l'article 12.2-4 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, que resten redactats de la manera següent

“1.1. En el cas de caçador o caçadora local de les zones de caça controlada, considerats com a tals:

- a) Les persones que tenen el veïnatge administratiu en algun dels termes municipals en els quals s'inclou la zona de caça controlada corresponent.
- b) Les persones propietàries d'un mínim de cinc hectàrees de terreny rústic dins la zona esmentada de caça controlada.
- c) Les persones nascudes en algun dels municipis inclosos a la zona de caça controlada corresponent.
- d) Els socis de les societats de caçadors locals que hagin tingut la consideració de caçadors locals a la zona de caça controlada corresponent durant un mínim de cinc anys:

Ocells cinegètics de la família Anatidae: 30,00 euros.

Fotja vulgar: 6,00 euros

(...)

1.2. En el cas de caçador no local:

Ocells cinegètics de la família Anatidae: 60 euros.

Fotja vulgar: 12,00 euros.

(...)

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar els punts 1.1 i 1.2 de l'article 12.2-4 del capítol II del títol XII del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008. Es proposa unificar les taxes del permís que paga el caçador local a les Zones de Caça Controlada amb la Reserva de Caça de l'Encanyissada en el Delta de l'Ebre, atesa la similitud de l'activitat cinegètica i de la gestió que s'hi porta a terme, per la qual cosa no té sentit la diferència existent en les taxes actuals. També es considera necessari establir una quota diferenciada de la taxa, per l'espècie a fotja vulgar (de la família dels ràl·lids) per diferenciar aquesta pràctica cinegètica de caràcter secundari, de la dels anàtids (que és una família d'ocells molt diferent) i fomentar la seva captura.

NECESSITAT

La caça dels ocells de la família Anatidae és l'aprofitament principal a les zones de caça controlada del Delta de l'Ebre, mentre que la caça de la resta d'ocells aquàtics és força secundària. Per això es va circumscriure la taxa actual d'ocells aquàtics sense diferenciar entre la família anatidae i rallidae. Ara cal fixar una quota específica per la caça de la fotja vulgar (família rallidae) per la seva especificitat, com a un aprofitament secundari de la zona de caça controlada., Actualment les zones de caça controlada del Delta de l'Ebre estan en el tràmit de declaració per haver caducat la seva vigència, això fa que ara sigui un moment idoni per unificar taxes amb les de la Reserva, per la seva similitud en la gestió i aprofitament. Al mateix temps, les quotes previstes pretenen incentivar el manteniment de l'activitat cinegètica envers aquestes espècies per tal de prevenir els danys potencials al cultiu d'arròs que comportaria una disminució del control de les seves poblacions.

La mesura contribueix a adequar les quotes a la situació actual, on la cacera principal en les Zones de Caça Controlada, és la dels ocells anàtids, mentre que la resta d'ocells cinegètics aquàtics es consideren un aprofitament secundari. Així mateix, permetria mantenir al màxim possible els beneficis dels caçadors i caçadores locals que la normativa estableix i portar un millor control sobre la pressió cinegètica als ocells anàtids, amb criteris d'uniformitat pels diferents espais afectats.

La inclusió es justifica pel fet que es tracta de la divisió en dos d'una quota existent, fet que s'ha de dur a terme mitjançant una norma amb rang legal. L'avantprojecte de Llei de Mesures fiscals i financeres és l'eina idònia per a dur a terme modificacions de l'import de determinades taxes, justament perquè permet adequar-les a l'evolució del sector i dels costos necessaris per a dur a terme les tasques de gestió necessàries per a un adequat control de l'activitat cinegètica.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça. Decret 506/1971, de 25 de març, pel que s'aprova el Reglament per l'execució de la Llei de caça de 4 d'abril de 1970.

COMPETÈNCIA

Article 119. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer 1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles. Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XII Cap.II Sec.quarta Subsec.Primer	Modificació

Article 11.2

ARP-0166.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 12.2-6 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“1. Els caçadors que participin en caceres autoritzades, per a la captura de cabirols, cérvol, daines i muflons dins de les zones de caça controlada, amb la finalitat de controlar els danys que aquestes espècies han causat o poden causar, resten exempts de pagar les quotes d'entrada i complementàries dels exemplars abatuts d'aquestes espècies.”

OBJECTE

L'objecte de la mesura és millorar la redacció dels apartats de l'article 12.2.6 que regula les exempcions de pagament de les quotes d'entrada i complementàries en les caceres autoritzades dins les zones de caça controlada (ZCC), quan aquestes tenen com a finalitat el control dels danys provocats per cabirols, cérvols, daines i muflons. La modificació respon a la necessitat d'unificar en un sol supòsit les diferents modalitats de cacera exemptes (caceres excepcionals i batudes), eliminant duplicitats i aportant més claredat normativa. Amb aquesta simplificació s'assegura una aplicació homogènia de les exempcions, es facilita la gestió administrativa i es dona seguretat jurídica als caçadors que col·laboren en actuacions de control poblacional i de prevenció de danys.

NECESSITAT

La redacció actual diferenciava entre caceres excepcionals i batudes, generant duplicitats i confusió interpretativa. La millora del text unifica els supòsits i simplifica l'aplicació de les exempcions, ajustant-se millor a la realitat de gestió de les Zones de caça controlada.

La mesura assegura claredat normativa, redueix càrregues interpretatives i garanteix un tractament homogeni de les actuacions per danys. Amb aquesta modificació s'eviten desigualtats i s'afavoreix la col·laboració dels caçadors en la gestió poblacional.

Com que la modificació incideix directament en les exempcions regulades al Text refós de la Llei de taxes, la modificació només pot fer-se mitjançant una norma amb rang legal. La inclusió a l'Avantprojecte de Llei de mesures fiscals i financeres és el marc jurídic adequat.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya (DOGC 5161, de 27 de juny de 2008) Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça (BOE 82, de 6 d'abril de 1970) Decret 506/1971, de 25 de març, pel que s'aprova el Reglament per l'execució de la Llei de caça de 4 d'abril de 1970. (BOE 76, de 30 de març).

COMPETÈNCIA

L'article 119.1 de l'Estatut d'Autonomia estableix el següent: Article 119. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer 1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles. Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tít.XII Cap.II Sec.primera Subsec.Sisena	Modificació

Article 12.1

ARP-0176.0

Es modifica l'apartat 1.2 de l'article 12.3-4 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"1.2 Ocells cinegètics de la família Anatidae i fotja vulgar:

Ocells cinegètics de la família Anatidae: 150,00 euros.

Fotja vulgar: 30,00 euros"

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar el punt 1.2 de l'article 12.3.4 del del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008. Es proposa unificar les taxes entre les Zones de Caça Controlada i l Reseva de Caça de l'Encanyissada en el Delta de l'Ebre, atesa la similitud de l'activitat cinegètica i de la gestió que s'hi porta a terme, per la qual cosa no té sentit la diferència existent en les taxes actuals. També es considera necessari establir una quota nova per l'espècie fotja vulgar (de la família dels ràl·lids) per diferenciar aquesta pràctica cinegètica de la dels anàtids, que és una família d'ocells molt diferent.

NECESSITAT

La caça dels ocells de la família Anatidae és l'aprofitament principal a la única reserva on es practica, la Reserva de Caça de l'Encanyissada, mentre que la caça de la resta d'ocells aquàtics és força secundària. Per això es va circumscriure la quota actual d'ocells aquàtics a la família Anatidae, mentre que la caça de la resta d'ocells cinegètics aquàtics va quedar fora. Ara cal fixar una taxa per la caça de la fotja vulgar per la seva especificitat, com a un aprofitament secundari de la reserva, similar al de caça menor de la resta de reserves nacionals de caça.

La mesura contribueix a adequar les taxes a la situació actual, on la cacera principal en la Reserva de Caça de l'Encanyissada, és la dels ocells anàtids, mentre que la resta d'ocells cinegètics aquàtics es consideren un aprofitament secundari. Així mateix, permetria mantenir al màxim possible els beneficis dels caçadors i caçadores locals que la normativa estableix i portar un millor control sobre la pressió cinegètica als ocells anàtids, amb criteris d'uniformitat pels diferents espais afectats. Cal també tenir en compte que la caça de ràl·lids, com la fotja, seria l'aprofitament secundari de caça menor reservat als caçadors locals del Delta de l'Ebre, de manera similar al que en altres reserves seria el senglar o la caça menor en general (perdiu, becada, llebre, ...).

La inclusió es justifica pel fet que es tracta d'una modificació d'unes taxes, fet que s'ha de dur a terme mitjançant una norma amb rang legal. L'avantprojecte de Llei de Mesures fiscals i financeres és l'eina idònia per a dur a terme modificacions de l'import de determinades taxes, justament perquè permet adequar-les a l'evolució del sector i dels costos necessaris per a dur a terme les tasques de gestió necessàries per a un adequat control de l'activitat cinegètica.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça. Decret 506/1971, de 25 de març, pel que s'aprova el Reglament per l'execució de la Llei de caça de 4 d'abril de 1970.

COMPETÈNCIA

L'article 119.1 de l'Estatut d'Autonomia preveu el següent: Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles. Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de taxes i preus públics de la
Generalitat de Catalunya.

Tít.XII Cap.III Sec.quarta
Subsec.Primer Art.2

Modificació

Article 12.2

ARP-0175.0

Es modifica el punt 2.1 de l'apartat 2 de l'article 12.3-4 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

- “2.1. Cabirol:
Caça selectiva per peça ferida o no cobrada: 41,65 euros.
Caça selectiva de femelles: 48,95 euros.
Caça selectiva de mascle: 99,95 euros.

Si la peça puntua 95 punts o superior s'ha de valorar com a trofeu.

- Caça de trofeu:
Per peça ferida i no cobrada: 239,20 euros.
Per peça cobrada:

Punts	Euros	
95	139,40	
De 95 fins a 100	239,20	
101	267,80	
102	296,55	
103	325,15	
104	353,90	
105	382,50	
106	411,15	
107	439,85	
108	479,65	
109	517,75	
110	556,10	
111	594,40	
112	642,10	
113	689,90	
114	737,75	
115	785,50	
116	833,30	
117	890,60	
118	947,85	
119	1.005,20	

OBJECTE

L'objecte de la proposta és aclarir el redactat i a partir de quina puntuació es considera trofeu i quin es el preu per aquelles peces abatudes no considerades trofeu.

NECESSITAT

La redacció vigent genera ambigüitat entre la frase que estableix el llindar i les taules de puntuació. Això provoca interpretacions dispars. Cal fixar explícitament que el llindar és inclusiu i harmonitzar les taules.

La mesura assegura coherència interna de l'article, igualment de tracte i previsibilitat per als gestors i caçadors, minimitzant error material i discrepàncies en la liquidació de quotes

Comporta la modificació del Text refós de la Llei de taxes que, pel seu rang legal, requereix d'una norma del mateix rang. El contingut econòmic del text refós que es modifica fa que l'Avantprojecte de llei de mesures sigui l'instrument legal adient. El rang legal garanteix vigència i aplicació homogènia a tot el territori i evita instruccions interpretatives disperses.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya (DOGC 5161, de 27 de juny de 2008) Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça (BOE 82, de 6 d'abril de 1970) Decret 506/1971, de 25 de març, pel que s'aprova el Reglament per l'execució de la Llei de caça de 4 d'abril de 1970. (BOE 76, de 30 de març).

COMPETÈNCIA

L'article 119.1 de l'Estatut d'Autonomia diu el següent: Article 119. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer 1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles. Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XII Cap.III Sec.quarta Subsec.Segona Art.1 Ap.2 / b / bis / segon	Modificació

120	1.062,60	
121	1.119,90	
122	1.177,25	
123	1.234,55	
124	1.292,00	
125	1.349,40	
126	1.406,45	
127	1.522,80	
128	1.637,55	
129	1.752,20	
130	1.866,85	
131	1.981,55	
132	2.096,30	
133	2.210,75	
134	2.325,45	
135	2.441,75	
Més de 135	2.441,75	més 143,60 per punt addicional

Article 12.3

ARP-0181.0

Es modifica el punt 2.2 de l'apartat 2 de l'article 12.3-4 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

2.2. Isard:
Caça selectiva:
Per peça cobrada:164,40 euros
Per peça ferida o no cobrada: 148,80 euros.

Si la peça puntua 75 punts o superior s'ha de valorar com a trofeu.

Caça de trofeu:

Per peça ferida i no cobrada. 191,45 euros
Per peça cobrada:

Punts	Euros	
75	191,45	
76	210,50	
77	229,65	
78	248,80	
79	267,80	
80	287,00	
81	306,20	
82	325,15	
83	344,40	
84	363,30	
85	382,50	
86	439,85	
87	498,80	
88	556,10	
89	613,45	
90	670,75	
91	728,10	
92	785,50	
93	842,80	
94	900,05	
95	957,45	

OBJECTE

L'objecte de la proposta és aclarir el redactat i a partir de quina puntuació es considera trofeu i quin es el preu per aquelles peces abatudes no considerades trofeu.

NECESSITAT

La redacció vigent genera ambigüitat entre la frase que estableix el llindar i les taules de puntuació. Això provoca interpretacions dispars. Cal fixar explícitament que el llindar és inclusiu i harmonitzar les taules.

La mesura assegura coherència interna de l'article, igualment de tracte i previsibilitat per als gestors i caçadors, minimitzant error material i discrepàncies en la liquidació de quotes.

Comporta la modificació del Text refós de la Llei de taxes que, pel seu rang legal, requereix d'una norma del mateix rang. El contingut econòmic del text refós que es modifica fa que l'Avantprojecte de llei de mesures sigui l'instrument legal adient. El rang legal garanteix vigència i aplicació homogènia a tot el territori i evita instruccions interpretatives disperses.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya (DOGC 5161, de 27 de juny de 2008) Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça (BOE 82, de 6 d'abril de 1970) Decret 506/1971, de 25 de març, pel que s'aprova el Reglament per l'execució de la Llei de caça de 4 d'abril de 1970. (BOE 76, de 30 de març).

COMPETÈNCIA

L'article 119.1 de l'Estatut d'Autonomia diu el següent: Article 119. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer 1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles. Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XII Cap.III Sec.quarta Subsec.Segona Art.2 Ap.2 / b / bis / segon	Modificació

96	1.034,00	
97	1.110,30	
98	1.186,75	
99	1.263,10	
100	1.339,70	
101	1.436,95	
102	1.532,45	
103	1.627,90	
104	1.723,40	
105	1.819,00	
Més de 105	1.819,00	més 115,00 per punt adicional

Article 12.4

ARP-0185.0

Es modifica el punt 2.4 de l'article 12.3-4 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"2.4. Cérvol:
Caça selectiva de femelles i mascles de primer any:
Per peça cobrada: 60,40 euros.
Per peça ferida i no cobrada: 19,80 euros.

Caça selectiva de mascles de més d'un any.
Per peça cobrada fins a 75 punts: 98,85 euros.
Per peça cobrada entre 76 i 100 punts: 143,60 euros.
Per peça cobrada entre 101 i 140 punts: 364,15 euros.

Si la peça puntua 140 punts o superior s'ha de valorar com a trofeu.

Per peça ferida i no cobrada: 94,90 euros

Caça de trofeu:
Per peça ferida i no cobrada: 191,45 euros.

Punts	Euros	
140	479,65	
141	498,80	
142	517,75	
143	537,15	
144	556,10	
145	575,30	
146	594,40	
147	613,45	
148	632,65	
149	651,65	
150	670,75	
151	689,90	
152	709,05	
153	728,10	
154	747,20	
155	766,40	
156	785,50	

OBJECTE

L'objecte de la proposta és aclarir el redactat i a partir de quina puntuació es considera trofeu i quin es el preu per aquelles peces abatudes no considerades trofeu.

NECESSITAT

La redacció vigent genera ambigüitat entre la frase que estableix el llindar i les taules de puntuació. Això provoca interpretacions dispars. Cal fixar explícitament que el llindar és inclusiu i harmonitzar les taules.

La mesura assegura coherència interna de l'article, igualment de tracte i previsibilitat per als gestors i caçadors, minimitzant error material i discrepàncies en la liquidació de quotes.

Comporta la modificació del Text refós de la Llei de taxes que, pel seu rang legal, requereix d'una norma del mateix rang. El contingut econòmic del text refós que es modifica fa que l'Avantprojecte de llei de mesures sigui l'instrument legal adient. El rang legal garanteix vigència i aplicació homogènia a tot el territori i evita instruccions interpretatives disperses.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya (DOGC 5161, de 27 de juny de 2008) Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça (BOE 82, de 6 d'abril de 1970) Decret 506/1971, de 25 de març, pel que s'aprova el Reglament per l'execució de la Llei de caça de 4 d'abril de 1970. (BOE 76, de 30 de març).

COMPETÈNCIA

L'article 119.1 de l'Estatut d'Autonomia diu el següent: Article 119. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer 1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles. Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XII Cap.III Sec.quarta Subsec.Segona Art.4	Modificació

157	804,55	
158	823,65	
159	842,80	
160	862,00	
161	900,05	
162	938,30	
163	1.071,95	
164	1.110,30	
165	1.148,45	
166	1.186,75	
167	1.225,05	
168	1.263,10	
169	1.301,45	
170	1.339,70	
171	1.377,80	
172	1.513,25	
173	1.551,45	
174	1.589,70	
175	1.627,90	
176	1.666,20	
177	1.704,35	
178	1.742,70	
179	1.780,85	
180	1.819,00	
181	1.991,05	
182	2.067,60	
183	2.144,00	
184	2.220,45	
185	2.296,85	
186	2.393,95	
187	2.489,45	
188	2.585,00	
189	2.680,75	
190	2.776,25	
191	2.929,15	
192	3.081,90	
193	3.234,85	
194	3.389,35	

195	3.542,30	
196	3.733,35	
197	3.924,45	
198	4.115,65	
199	4.308,25	
200	4.499,35	
201	4.785,95	
202	5.072,75	
203	5.361,05	
204	5.647,65	
205	5.934,40	
206	6.318,10	
207	6.700,45	
208	7.082,65	
209	7.466,40	
210	7.848,50	
Més de 210	7.848,50	més 479,65 per punt adicional

Article 12.5

ARP-0163.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 12.3-4 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, que resta redactat de la següent manera:

“3. Als efectes de l'aplicació d'aquesta taxa, s'estableixen les definicions següents:

3.1. Cabirol

3.1.1. Selectiu: qualsevol cabirol amb un màxim de 94'9 punts.

3.1.2. Trofeu: qualsevol cabirol que puntuï 95 punts o superior.

3.2. Isard

3.2.1. Selectiu: qualsevol isard amb un màxim de 74,9 punts.

3.2.2. Trofeu: qualsevol isard que puntuï 75 punts o superior.

3.3. Cabra salvatge

3.3.1. Selectiu: qualsevol femella o els mascles d'edat igual o superior als cinc anys amb una puntuació màxima de 204 punts.

3.3.2. Trofeu: qualsevol mascle amb una puntuació superior a 204.

3.4. Cérvol

3.4.1. Selectiu: qualsevol cérvol femella i els mascles amb alguna anomalia o defecte visible i/o amb una puntuació inferior a 140 punts.

3.4.2. Trofeu: qualsevol cérvol mascle que puntuï 140 punts o superior.

3.5. Daina:

3.5.1. Selectiu: femelles de daina i joves amb banya sense puntes.

3.5.2. Trofeu: qualsevol exemplar mascle sense anomalies ni defectes visibles.

3.6. Mufló:

3.6.1. Selectiu: qualsevol exemplar femella i els exemplars mascles fins a cinc anys aproximadament que no tingui un desenvolupament adequat respecte de la mitjana de la població i amb alguna anomalia o defecte visible.

3.6.2. Trofeu: qualsevol exemplar mascle de més de cinc anys.

Totes les puntuacions referenciades són les obtingudes en referència a la mesura feta en el camp, un cop abatut i cobrat l'animal”.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és que les definicions s'acoblين als rangs de puntuació i taxes vigents i disposat en la normativa de taxes.

NECESSITAT

L'existència del concepte “representatiu” dins les definicions de trofeus genera incoherència amb els rangs de puntuació i les taxes efectivament aplicades. A la pràctica, aquest concepte no està desenvolupat ni té un tractament econòmic propi, fet que produeix confusió. Cal eliminar-lo per adaptar el text legal a la realitat de la gestió i garantir coherència normativa.

La mesura assegura que les definicions legals s'ajustin al sistema real d'avaluació i categorització de les puntuacions, eliminant categories buides i evitant duplicacions interpretatives. D'aquesta manera es dona claredat i seguretat jurídica.

La inclusió és necessària perquè afecta directament el Text refós de la Llei de taxes i preus públics, i només una modificació amb rang legal pot suprimir el concepte i establir les definicions clares i aplicables.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya (DOGC 5161, de 27 de juny de 2008) Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça (BOE 82, de 6 d'abril de 1970) Decret 506/1971, de 25 de març, pel que s'aprova el Reglament per l'execució de la Llei de caça de 4 d'abril de 1970. (BOE 76, de 30 de març).

COMPETÈNCIA

L'article 119.1 de l'Estatut d'Autonomia diu el següent: Article 119. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer 1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles. Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Tit.XII Cap.III Sec.quarta
Subsec.Tercera

Modificació

Article 12.6

ARP-0149.0

Es modifica l'apartat 6 de l'article 12.3-5 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“6. Els caçadors que participin en caceres autoritzades, per a la captura de cabirols, cérvols, daines i muflons dins de les reserves nacionals de caça, amb la finalitat de controlar els danys que aquestes espècies hagin causat o puguin causar, resten exempts de pagar les quotes d'entrada i complementàries dels exemplars abatuts d'aquestes espècies.”

OBJECTE

L'objecte de la mesura és millorar la redacció dels apartats que regulen les exempcions de pagament de les quotes d'entrada i complementàries en les caceres autoritzades dins les reserves nacionals de caça (RNC), quan aquestes tenen com a finalitat el control dels danys provocats per cabirols, cérvols, daines i muflons. La modificació respon a la necessitat d'unificar en un sol supòsit les diferents modalitats de cacera (caceres excepcionals i batudes), eliminant duplicitats i aportant més claredat normativa. Amb aquesta simplificació s'assegura una aplicació homogènia de les exempcions, es facilita la gestió administrativa i es dona seguretat jurídica als caçadors que col·laboren en actuacions de control poblacional i de prevenció de danys.

NECESSITAT

La redacció actual diferenciava entre caceres excepcionals i batudes, generant duplicitats i confusió interpretativa. La millora del text unifica els supòsits i simplifica l'aplicació de les exempcions, ajustant-se millor a la realitat de gestió de les RNC.

La mesura assegura claredat normativa, redueix càrregues interpretatives i garanteix un tractament homogeni de les actuacions per danys. Amb aquesta modificació s'eviten desigualtats i s'afavoreix la col·laboració dels caçadors en la gestió poblacional.

Com que la modificació incideix directament en les exempcions regulades al Text refós de la Llei de taxes, només pot fer-se mitjançant norma amb rang legal. La inclusió a l'Avantprojecte de Llei de mesures fiscals i financeres és el marc jurídic adequat.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya (DOGC 5161, de 27 de juny de 2008) Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça (BOE 82, de 6 d'abril de 1970) Decret 506/1971, de 25 de març, pel que s'aprova el Reglament per l'execució de la Llei de caça de 4 d'abril de 1970. (BOE 76, de 30 de març).

COMPETÈNCIA

L'article 119.1 de l'Estatut d'Autonomia disposa el següent: Article 119. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer 1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles. Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tít.XII Cap.III Sec.cinquena Subsec.Sisena	Modificació

Article 12.7

ARP-0126.3

Es modifica l'apartat 3 de l'article 12.3-5 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Tenen la condició de caçador o caçadora local, als efectes de l'aplicació d'aquesta taxa, les persones que tenen el veïnatge administratiu o que hagin nascut en algun dels termes municipals al qual pertany la reserva nacional o la reserva de caça corresponent, les persones propietàries d'un mínim de cinc hectàrees de terreny rústic dins de l'esmentada reserva, les persones que determini la junta consultiva de la reserva i les persones caçadores que hagin estat sòcies d'una societat de caçadors local durant un mínim de cinc anys."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és afegir a la condició de caçador local, a efectes de l'aplicació de la taxa pels permisos de caça major i menor dins les reserves nacionals de caça (RNC) i reserves de caça, les persones que, tot i no tenir veïnatge administratiu en el moment de sol·licitar el permís, hagin nascut en un dels municipis de la RNC o reserva de caça corresponent.

NECESSITAT

Aquesta modificació ja es va fer per a les zones de caça controlada (ZCC) en la llei de mesures fiscals de 2022, però no per a les reserves de caça (RC) i les reserves nacionals de caça (RNC), el que suposa un greuge comparatiu que cal solucionar amb la finalitat d'atendre les necessitats del territori. Es permet augmentar el nombre de persones caçadores que permetin aconseguir arribar a la pressió cinegètica i evitar el creixement d'algunes poblacions per manca de caçadors.

La mesura proposada pretén atorgar la consideració de caçador local a efectes d'aplicació de la taxa dels permisos de caça a les persones que, tot i no tenir veïnatge administratiu actualment, hagin nascut en un dels municipis de la RNC o reserva de caça corresponent. D'aquesta manera es posa fi a la situació de greuge comparatiu per la modificació realitzada a la consideració de caçador local de les zones de caça controlada.

Posar fi al greuge comparatiu que suposa que en els termes municipals inclosos en una reserva de caça o una RNC, no es tingui la consideració de caçador local a efectes d'aplicació de la taxa si durant la temporada en curs han perdut el veïnatge administratiu per algun motiu, sent que per a les ZCC si que tenen aquesta consideració en virtut de la modificació introduïda en la llei de mesures fiscals de 2022.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya (DOGC 5161, de 27 de juny de 2008). Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça (BOE 82, de 6 d'abril de 1970). Decret 506/1971, de 25 de març, pel que s'aprova el Reglament per l'execució de la Llei de caça de 4 d'abril de 1970. (BOE 76, de 30 de març).

COMPETÈNCIA

L'article 119.1 de l'Estatut d'Autonomia diu el següent: Article 119. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer 1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles. Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XII Cap.III Art.12 Ap.3 / c / tercer Subap.5 / e / cinquè Epígr.c / tercer / 3	Modificació

Article 13.1

ARP-0401.1

Es modifica l'apartat 1 de l'article 12.7 del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"12.7-1.

Fet imposable

Constitueix el fet imposable d'aquesta taxa l'ocupació de terrenys forestals propietat de la Generalitat i l'ocupació dels camins ramaders en virtut de l'atorgament de les concessions o les autoritzacions pertinents, sempre que resultin compatibles amb la persistència dels valors naturals dels terrenys."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar l'apartat 1 de l'article 12.7 del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, referent al fet imposable de la taxa, substituint la referència actual a l'ocupació de camins ramaders "classificats", per una referència a l'ocupació dels camins ramaders, ja que aquests constitueixen domini públic de la Generalitat, estiguin o no classificats.

NECESSITAT

La necessitat de la iniciativa prové del fet que el fet imposable actual relacionat amb l'ocupació de camins ramaders especifica que han de ser camins classificats, tot i que els camins ramaders constitueixen bens de domini públic de la Generalitat independentment de que hagin estat o no classificats, en tant que l'acte de classificació és merament declaratiu.

La proposta permet adequar el fet imposable de la taxa a la naturalesa de bé de domini públic dels camins ramaders i aplicar-la també a l'ocupació de camins ramaders que no hagin estat classificats atès que la classificació no és un acte constitutiu de la seva naturalesa de bé demanial de la Generalitat.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei de mesures es justifica perquè el fet imposable de la taxa actual està regulada al capítol VII del Títol XII del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya i, per tant, cal que la seva modificació es faci mitjançant una modificació d'aquesta norma mitjançant una norma amb rang de llei.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, i en la Llei estatal 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders.

COMPETÈNCIA

L'article 116.2.b de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida sobre a) La planificació de l'agricultura i la ramaderia i del sector agroalimentari i b) la regulació i el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, dels aprofitaments i els serveis forestals i de les vies pecuàries de Catalunya. Així mateix, la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders atribueix a aquests la naturalesa de bens de domini públic de les Comunitats Autònomes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tít.XII Cap.VII Art.12 Ap.7 / g / setè Subap.1 / a / primer	Modificació

Article 13.2

ARP-0402.1

Es modifica l'article 12.7-2 del Decret Legislatiu 3/2008, que resta redactat de la manera següent:

“12.7-2.

Subjecte passiu

Són subjectes passius de la taxa les persones que sol·liciten l'ocupació dels terrenys forestals i dels camins ramaders.”

OBJECTE

L'objecte de la proposta és el de modificar el subjecte passiu de la taxa per ocupació de camí ramader classificat, per coherència amb la modificació que es proposa del fet imposable d'aquesta taxa, i que consisteix en suprimir del fet imposable la característica de que el camí ramader a ocupar sigui classificat.

NECESSITAT

Per coherència normativa entre tots els elements de la taxa per ocupació de camins ramaders, cal adequar el subjecte passiu de la taxa al canvi que també es proposa en el fet imposable, consistent en substituir la menció a camins ramaders classificats, per camins ramaders.

La proposta s'adequa al fi que es persegueix, consistent en dotar de coherència a tots els elements que configuren la taxa per ocupació de camins ramaders i que en aquest cas concret és que la descripció del subjecte passiu reflecteixi el canvi que també es proposa en el fet imposable, de manera que restin sotmesos a aquesta no només les persones que ocupen camins ramaders classificats sinó també les que ocupen camins ramaders no classificats.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei es justifica perquè el subjecte passiu de la taxa actual està regulat al Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya i, per tant, cal que la seva modificació es faci mitjançant una norma amb rang de llei.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, i en la Llei estatal 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders.

COMPETÈNCIA

L'article 116.2.b de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida sobre: a) La planificació de l'agricultura i la ramaderia i del sector agroalimentari i b) la regulació i el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, dels aprofitaments i els serveis forestals i de les vies pecuàries de Catalunya. Així mateix, la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders preveu que aquests són bens de domini públic de les Comunitats Autònomes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tít.XII Cap.VII Art.12 Ap.7 / g / setè Subap.2 / b / segon	Modificació

Article 13.3

ARP-0403.0

Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 12.7-5 del Decret Legislatiu 3/2008, que queda redactat de la manera següent:

"1.La quota de la taxa de les ocupacions de terrenys forestals propietat de la Generalitat es determina aplicant els criteris generals de valoració següents:"

OBJECTE

L'objecte de la proposta és suprimir la menció a l'ocupació de camins ramaders classificats, del primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 12.7-5 relatiu als criteris generals de valoració aplicables per determinar la quota de la taxa, mantenint només l'esment a les ocupacions de terrenys forestals propietat de la Generalitat.

NECESSITAT

Cal adequar la redacció del primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 12.7-5, a la resta de modificacions plantejades en el capítol VII i en concret a la proposta d'addició d'un nou article 12.7-5-bis que ha de regular, de forma separada, la quota de la taxa per l'ocupació de camins ramaders basant-se en un sistema de valoració de la quota diferents als emprats en la valoració de la quota de la taxa per ocupació de terrenys forestals de la Generalitat.

La proposta permet adequar la redacció del primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 12.7.5 relatiu a la quota de la taxa per l'ocupació de camins forestals i per ocupació de terrenys forestals propietat de la Generalitat, a la proposta addició d'un nou article 12.7-5 bis, dedicat únicament a la quota de la taxa per l'ocupació de camins ramaders.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte es justifica pel seu contingut econòmic i perquè la taxa actual està regulada pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya i, per tant, cal que la seva modificació es faci mitjançant una norma amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, i en la Llei estatal 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders.

COMPETÈNCIA

L'article 116.2.b de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida sobre: a) La planificació de l'agricultura i la ramaderia i del sector agroalimentari i b) la regulació i el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, dels aprofitaments i els serveis forestals i de les vies pecuàries de Catalunya. Així mateix, la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders preveu que aquests són bens de domini públic de les Comunitats Autònomes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XII Cap.VII Art.12 Ap.7 / g / setè Subap.5 / e / cinquè Epígr.a / primer / 1	Modificació

Article 13.4

ARP-0398.0

Es modifica la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 12.7-5 del Decret Legislatiu 3/2008, que queda redactat de la manera següent:

“a) Instal·lació d'esteses aèries de línies elèctriques, telefòniques i altres línies de naturalesa similar, amb sobrevol de la línia: la taxa s'estableix, amb caràcter anual, en funció dels metres quadrats de sobrevol, amb part proporcional d'ocupació de suports, pals o torres i elements auxiliars. Als efectes del càlcul de la quota, en el cas de línies elèctriques, la superfície es determina considerant l'amplada del corredor definida en l'annex 2 del Decret 268/1996, del 23 de juliol, pel qual s'estableixen mesures de tallada periòdica i selectiva de vegetació en la zona d'influència de les línies aèries de conducció elèctrica per ala prevenció d'incendis forestals i la seguretat de les instal·lacions. En cap cas l'amplada considerada pot ésser inferior a dos metres. Els suports, transformadors i altres elements accessoris de les línies elèctriques s'entenen inclosos sempre que la base o la seva projecció quedi inclosa en la superfície esmentada. En cas contrari, es computa la superfície addicional amb la mateixa quota.”

OBJECTE

L'objecte de la proposta és suprimir, dels paràmetres específics a tenir en compte en la determinació de la taxa per les ocupacions ocasionades per la instal·lació d'esteses aèries de línies elèctriques, telefòniques i altres línies de naturalesa similar, amb sobrevol de la línia, el supòsit de que l'estesa travessi de manera perpendicular un camí ramader, mantenint la resta de la redacció actual.

NECESSITAT

Cal adequar la redacció de l'article 12.7-5.2.a) a la resta de modificacions plantejades en el capítol VII i en concret a la proposta d'addició d'un nou article 12.7-5-bis que ha de regular, de forma separada, la quota de la taxa per l'ocupació de camins ramaders basant-se en un sistema de valoració de la quota diferents als emprats en la valoració de la quota de la taxa per ocupació de terrenys forestals de la Generalitat.

La proposta permet adequar la redacció de la lletra a) de l'article 12.7-5-2 relatiu a la quota de la taxa per l'ocupació de terrenys forestals propietat de la Generalitat, a la proposta d'addició d'un nou article 12.7-5 bis, dedicat únicament a la quota de la taxa per l'ocupació de camins ramaders.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte es justifica pel seu contingut econòmic i perquè la taxa actual està regulada pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya i, per tant, cal que la seva modificació es faci mitjançant una norma amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, i en la Llei bàsica estatal 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders.

COMPETÈNCIA

L'article 116.2.b de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida sobre: a) La planificació de l'agricultura i la ramaderia i del sector agroalimentari i b) la regulació i el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, dels aprofitaments i els serveis forestals i de les vies pecuàries de Catalunya. Així mateix, la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders preveu que aquests són bens de domini públic de les Comunitats Autònomes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tít.XII Cap.VII Art.12 Ap.7 / g / setè Subap.5 / e / cinquè Epílg.b / segon / 2	Modificació

Article 13.5

ARP-0399.0

Es modifica la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 12.7-5 del Decret Legislatiu 3/2008, que queda redactat de la manera següent:

“b) Parcs eòlics: la taxa s'estableix, amb caràcter anual, en funció dels metres quadrats de sobre-vol de l'aerogenerador i part proporcional de la superfície de suports. Les línies d'evacuació necessàries s'han de valorar a part, tant si són línies aèries com soterrades, i també les subestacions de transformació i les vies o camins de nova construcció o l'ampliació dels existents. Als efectes del càlcul de la quota, la superfície correspon a la que ocupa la projecció de les aspes en tot el seu recorregut.”

OBJECTE

L'objecte de la proposta és el de modificar el paràmetre específic de valoració de la quota de la taxa per ocupacions de terrenys forestals per part de parcs eòlics, incloent en la descripció de la valoració, l'ocupació ocasionada per les vies o camins de nova construcció o l'ampliació dels existents, de forma generalitzada, privatiu o no.

NECESSITAT

El text original fa referència únicament a les vies d'accés que tinguin un ús privatiu, als efectes de cobrament de la taxa, sense especificar si són de nova creació o afecte a camins existents. El que es pretén amb la modificació és disminuir la subjectivitat d'interpretació i que la taxa apliqui en tots els supòsits de noves construccions o ampliacions de camins existents derivats de l'activitat d'ocupació, més enllà del seu ús privatiu o no.

La mesura pretén eliminar les interpretacions en el càlcul de la taxa, ja que sovint els sol·licitants de les ocupacions pretenen reduir l'import de la taxa no incloent la construcció de camins necessaris per l'ocupació o l'ampliació dels existents.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei de mesures es justifica pel seu contingut econòmic perquè la taxa actual està regulada pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya i, per tant, cal que la seva modificació es faci mitjançant una norma amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 116.2.b de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida sobre: a) La planificació de l'agricultura i la ramaderia i del sector agroalimentari i b) la regulació i el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, dels aprofitaments i els serveis forestals i de les vies pecuàries de Catalunya. Així mateix, la Llei 3/1995, de 23 de març, de camins ramaders preveu que aquests són bens de domini públic de les Comunitats Autònomes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XII Cap.VII Art.12 Ap.7 / g / setè Subap.5 / e / cinquè Epígr.b / segon / 2	Modificació

Article 13.6

ARP-0406.0

Es modifica l'apartat 3 de de l'article 12.7-5 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, que resta redactat de la manera següent:

3. La quota de la taxa es determina per l'aplicació de les bases imposables i els tipus de gravamen següents:

- “a) Instal·lació d'esteses aèries de línies elèctriques, telefòniques i altres línies de naturalesa similar, amb sobre-vol de la línia: 0,37 euros/m²/any.
- b) Parcs edílics: 1.09 euros/m²/any.
- c) Antenes, pals i altres suports d'elements de mesura o per a la reemissió de senyals:
 - c.1) Torres anemomètriques: 1.223,55 euros/ut/ any.
 - c.2) Torres per a antenes de reemissió de telefonia mòbil: 5.438,02 euros/ut/ any.
 - c.3) Antenes de reemissió de ràdio i televisió: 4.078,51 euros/ut/ any.
- d) Esteses de línies elèctriques subterrànies, canonades soterrades d'aigua o gas i a altres instal·lacions subterrànies: 0,37 euros/m²/any.
- e) Cartells i senyals informatius, indicatius i publicitaris: 67,98 euros/m² de cartell/any.
- f) Basses de regulació i d'abastament d'aigua: 2,72 euros/m²/any.
- g) Altres instal·lacions amb ocupació superficial com dipòsits, subestacions elèctriques o similars: 6,80 euros/m²/any.
- h) Dipòsit de materials de construcció o d'un altre tipus i àrees d'estacionament de vehicles o maquinària: 0,26 euros/m²/any.
- i) Construcció de nous camins o ampliació i millora d'accessos a finques confrontants: 0,47 euros/m²/any.
- j) Usos recreatius, esportius, de guiatge i similars de caràcter privatiu, càmpings i altres usos similars:
 - j.1) Usos recreatius amb tanca: 0,26 euros/m²/any.
 - j.2) Usos recreatius sense tanca: 0,16 euros/m²/any.
- k) Ocupacions per cultius agrícoles: 0,47 euros/m²/any.
- l) Pedreres i activitats extractives: 0,68 euros/m²/any.”

OBJECTE

Es proposa modificar les quotes dels paràmetres específics de valoració de la taxa, actualitzant-los als valors de referència d'altres comunitats autònomes per casos similars.

NECESSITAT

Després d'anys d'experiència tramitant expedients d'ocupacions de terrenys forestals propietat de la Generalitat, es considera raonable adequar el valors de les bases imposables i els tipus de gravamen que determinen la quota actual de la taxa.

La proposta permet adequar i actualitzar les bases imposables i els tipus de que determinen la quota de la taxa, ja que els valors estan desfasats respecte l'actualització de l'IPC. Per això, s'ha utilitzat el mètode de càlcul que ofereix l'Institut Nacional d'estadística <https://www.ine.es/calcula/>

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte es justifica perquè la taxa actual està regulada pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya i, per tant, cal que la seva modificació es faci mitjançant una norma amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

La proposta de modificació de la quota de la taxa per l'ocupació de terrenys forestals propietat de la Generalitat, s'emmarca en la normativa actual que regula les taxes, que és el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 116.2.b de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida sobre: a) La planificació de l'agricultura i la ramaderia i del sector agroalimentari i b) la regulació i el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, dels aprofitaments i els serveis forestals i de les vies pecuàries de Catalunya.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tít.XII Cap.VII Art.12 Ap.7 / g / setè Subap.5 / e / cinquè Epí.c / tercer / 3	Modificació

Article 13.7

ARP-0404.0

S'afegeix un apartat, el 5, a l'article 12.7-5 del Decret Legislatiu 3/2008, amb el text següent:

“5.En qualsevol cas, s'estableix una quota única mínima de 557 euros per expedient tramitat.”

OBJECTE

L'objecte de la proposta és incloure un nou apartat, el 5, a l'article 12.7-5, referent a la quota mínima per tramitació d'expedients per ocupació de terrenys forestals de la Generalitat. Aquesta quota és proporcional al cost de la prestació del servei prestat (hores de treball de despatx i inspecció a camps) i costos associats com la publicació al DOGC.

NECESSITAT

L'experiència actual demostra que amb la regulació vigent es tramiten expedients d'ocupació de terrenys forestals amb quotes de la taxa inferiors a la mínima que es proposa i que no s'adeqüen al valor del servei prestat, considerant hores de tramitació i publicació al DOGC. Per això es proposa establir una quota mínima de 557 euros per expedient tramitat.

La proposta d'establiment d'una quota mínima en l'article 12.7-5 que regula la quota de la taxa resulta idònia des del punt de vista de simplificació administrativa i d'adequació al valor econòmic del servei prestat, ja que en ocasions després de la tramitació de l'expedient, la taxa resultant amb la quota actual és irrisòria i no està en concordança amb els recursos utilitzats.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei de mesures es justifica pel seu contingut econòmic i perquè la taxa actual està regulada pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya i, per tant, cal que la seva modificació es faci mitjançant una norma amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

La proposta de modificació de taxa per l'ocupació de terrenys forestals propietat de la Generalitat, s'emmarca en la normativa actual que regula les taxes, que és el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 116.2.b de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida sobre a) La planificació de l'agricultura i la ramaderia i del sector agroalimentari i b) la regulació i el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, dels aprofitaments i els serveis forestals i de les vies pecuàries de Catalunya.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XII Cap.VII Art.12 Ap.7 / g / setè Subap.5 / e / cinquè	Addició

Article 13.8

ARP-0405.0

S'afegeix un article, el 12.7-5 bis, al Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, amb el text següent:

“Article 12.7-5 bis.

Quota

1. La quota de la taxa de les ocupacions dels camins ramaders es determina aplicant els criteris generals de valoració següents:
 - a) El valor del terreny ocupat, que s'obté tenint en compte l'àmbit de protecció de l'espai en què s'ubiqui, els valors dels terrenys confrontants i el benefici esperat pel subjecte passiu.
 - b) Els danys sobre els diferents valors ambientals i sobre els aprofitaments del camí ramader, i també els usos que es puguin veure afectats per l'ocupació o concessió.
2. S'han d'aplicar els paràmetres específics de valoració següents:
 - a) Encreuament subterrani o aeri per a l'execució o instal·lació de línies elèctriques, xarxes de telecomunicacions, o de conduccions de líquids o gasos.
 - b) Paral·lelisme subterrani o aeri per a l'execució o instal·lació de línies elèctriques, xarxes de telecomunicacions, o de conduccions de líquids o gasos.
3. La taxa consisteix en el pagament d'una quota única, la base imposable de la qual es determina segons els criteris de valoració següents:
 - a) Qualsevol encreuament subterrani: 557,00 euros/encreuament
 - b) Encreuament aeri:
 - b.1) Per línies elèctriques d'un circuit amb una tensió superior a 66 kV: 750,00 euros/encreuament
 - b.2) Per línies elèctriques d'un circuit amb una tensió compresa entre 1 kV i 66 kV: 650,00 euros/encreuament
 - b.3) c) Per xarxes de telecomunicacions i línies elèctriques de dos o més circuits amb una tensió inferior o igual a 1 kV: 557,00 euros/encreuament
 - c) Qualsevol paral·lelisme:
 - c.1) subterrani: 16,00 euros/metre lineal
 - c.2) aeri: 21,00 euros/metre lineal”
 - d) Ocupació del sòl: 105,00 euros/metre quadrat
 4. En qualsevol cas, s'estableix una quota única mínima de 557 euros per expedient tramitat.”

OBJECTE

Es proposa addicionar un nou article, el 12.7-5 bis, que fa referència a la quota de la taxa dels camins ramaders. Es proposa una quota única segons els paràmetres de valoració establerts. Aquesta simplificació facilita la tramitació, especialment amb imports baixos, des del càlcul fins a l'emissió de les cartes de pagament, reduïdes a una sola.

NECESSITAT

En aplicació del principi d'eficàcia i eficiència, resulta adequat modificar el mètode de càlcul de la quota de la taxa per ocupació de camins ramaders, diferenciant-lo de la quota per ocupacions de terrenys forestals, així com establir una quota mínima que resulti proporcional al cost dels serveis prestats. L'experiència en la tramitació d'expedients d'ocupacions de camins ramaders demostra la conveniència de canviar el sistema de valoració-diferenciant-lo de les ocupacions de terrenys forestals de la Generalitat-càlculant la quota en base als creuaments d'infraestructures de serveis i els seus paral·lelismes, com si es tractessin de carreteres.

El nou sistema de càlcul de la quota de la taxa dels camins ramaders disminueix la subjectivitat i simplifica les interpretacions en el càlcul de la superfície a valorar. El càlcul s'assimila a la metodologia basada en quota única per creuament o paral·lelisme com les taxes de carreteres. D'aquesta manera s'aconsegueix una tramitació més eficient dels expedients, sense dubtes en el càlcul.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte es justifica pel seu contingut econòmic i perquè la taxa actual està regulada pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya i, per tant, cal que la seva modificació es faci mitjançant una norma amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

La proposta de modificació del càlcul de la quota de la taxa per l'ocupació de camins ramaders s'emmarca en la normativa actual que regula les taxes, que és el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 116.2.b de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida sobre: a) La planificació de l'agricultura i la ramaderia i del sector agroalimentari i b) la regulació i el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, dels aprofitaments i els serveis forestals i de les vies pecuàries de Catalunya.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tít.XII Cap.VII Art.12 Ap.7 / g / setè Subap.5 / e / cinquè	Addició

Article 14

TER-0026.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 12.9-1 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“2. No estan subjectes a la taxa:

- a) Les activitats que requereixen autorització ambiental, d'acord amb el que estableix la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.
- b) Els projectes promoguts per les administracions públiques de Catalunya.
- c) Els projectes de conservació i restauració ambiental.
- d) Els projectes relatius a activitats de turisme rural i activitats agrícoles, forestals i ramaderes situats en espais inclosos a la xarxa Natura 2000 o en el Pla d'espais d'interès natural.”

OBJECTE

La proposta té per objecte incorporar els projectes amb finalitat de conservació i restauració ambiental als supòsits de no subjecció a la taxa per l'emissió de declaracions d'impacte ambiental i de resolucions que determinen la necessitat o la no-necessitat de sotmetre un projecte al procediment d'avaluació d'impacte ambiental. S'ha demostrat en els darrers anys que l'aplicació d'aquesta taxa desincentiva aquets projectes i comporta que actuacions de baix pressupost i de gran incidència ambiental no s'arribin a realitzar.

NECESSITAT

La conservació del patrimoni natural exigeix la realització d'accions de recuperació i restauració d'ambients degradats o profundament alterats. Per assolir el manteniment i millora dels serveis ecosistèmics i la restauració d'ecosistemes degradats és necessari fomentar els projectes de conservació i restauració ambiental. La no subjecció d'aquests projectes a la taxa ajudarà a l'impuls d'aquestes iniciatives.

Una bona política fiscal ha de promoure l'impuls d'accions de recuperació, conservació i millora de la biodiversitat en un moment clau com el present, on processos com el canvi climàtic la posen en risc. La no subjecció dels projectes de restauració i conservació ambiental a la taxa contribuirà a fomentar actuacions que ajudaran a donar un punt d'inflexió en les tendències observades i recuperar la riquesa natural de Catalunya.

La no subjecció a la taxa d'avaluació ambiental dels diferents projectes de conservació, millora, restauració i valorització del patrimoni natural i la biodiversitat, es una eina fonamental per agilitar i fer més eficaç i eficient la implementació d'aquest tipus d'actuacions. En tractar-se d'una mesura de caràcter econòmic que requereix la modificació d'una norma amb rang de llei, resulta adequada la seva inclusió en l'Avantprojecte

MARC NORMATIU

o Llei la 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental o Llei 42/2007, de 13 de desembre de patrimoni natural i Biodiversitat o Reglament (UE) 2024/1991 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de juny de 2024, relatiu a la restauració de la natura i pel qual es modifica el Reglament (UE) 2022/869 o Estratègia del patrimoni natural i la biodiversitat de Catalunya 2030, aprovada per Acord GOV/54/2018, de 17 de juliol (objectiu estratègic 5.2)

COMPETÈNCIA

L'article 203 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en especial l'apartat 5, que reconeix a la Generalitat la competència per establir tributs propis, i l'apartat 6, que estableix els principis a aplicar en exercir la capacitat normativa tributària, entre els quals es preveu la sostenibilitat mediambiental. Així mateix, l'article 202.3 a) inclou les taxes entre els recursos de les finances de la Generalitat. Al seu torn, l'article 144 de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XII Cap.IX Sec.primera Subsec.Segona	Modificació

Article 15

TER-0044.3

Es modifica l'apartat 2 de l'article 12.10-4 del Capítol X del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

“2. Per inspecció de les obres i les accions de restauració de l'explotació d'activitats extractives i emissió d'informe tècnic sobre la inspecció efectuada: 1.000,00 €

OBJECTE

La finalitat de la modificació és la de cobrir la dedicació actual i el cost del servei de les inspeccions de les activitats extractives, tenint en compte els canvis introduïts en el sistema d'inspecció ambiental de les activitats extractives a partir de l'any 2016, amb l'aprovació per resolució de la DGQACC del Pla d'inspecció d'activitats extractives, en aplicació dels canvis incorporats a la normativa bàsica estatal.

NECESSITAT

L'import vigent de la taxa d'inspecció de les activitats extractives no cobreix la dedicació i el cost del servei que es presta actualment, tenint en compte tots els canvis succeïts, tant normatius com operatius, des de que es va establir aquell, que s'han esmentat en l'apartat anterior.

La implantació de la mesura permetrà adequar l'import de la taxa per la realització de les inspeccions de les activitats extractives al cost del servei. Així mateix, la nova redacció aportarà una major seguretat jurídica, en especificar que la taxa inclou també el servei d'emissió de l'informe tècnic relatiu a la inspecció efectuada, evitant així possibles confusions amb l'informe d'avaluació de programes de restauració d'activitats extractives que disposa d'una taxa pròpia.

La introducció de la mesura a l'Avantprojecte de Llei està justificada perquè es tracta d'una modificació de la taxa regulada a l'article 12.10 del Capítol X del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, norma amb rang de llei relativa a ingressos de la Generalitat.

MARC NORMATIU

• Real Decret 975/2009, de 12 de juny, sobre gestió dels residus de les indústries extractives i de protecció i rehabilitació de l'espai afectat per activitats mineres, • Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus Públics de la Generalitat de Catalunya. • Llei 12/1981, de 24 de desembre, per la qual s'estableixen normes addicionals de protecció dels espais d'especial interès natural afectats per activitats extractives • Decret 343/1983, de 15 de juliol, sobre les normes de protecció del medi ambient d'aplicació a les activitats extractives

COMPETÈNCIA

Articles de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: • Article 202: estableix, entre els recursos de la hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials. • Article 46: estableix que els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat internacional. • Article 144.1: estableix que corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a dictar normes addicionals de protecció.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XII Cap.X Sec.quarta Subsec.Segona	Modificació

Article 16.1

TER-0040.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 12.14-3 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“1. La quota en concepte d'estudi documental pel fet imposable dels apartats a, b i e, de l'article 12.14-1 s'ha de liquidar un cop que s'ha comprovat que la sol·licitud i la documentació aportades són correctes i suficients per acreditar el compliment dels requisits exigibles per a l'habilitació de l'entitat”

OBJECTE

Es modifica el moment procedimental en què es liquida la taxa en concepte d'estudi documental en els procediments d'habilitació, de modificació de l'habilitació i d'aixecament de la suspensió de l'habilitació de les entitats col·laboradores de medi ambient. Fins ara, la quota es liquidava en el moment de presentar la sol·licitud, és a dir, abans que la unitat competent hagi verificat que la sol·licitud i la documentació aportada siguin correctes i suficients. La finalitat de la modificació és evitar els errors dels administrats en l'aplicació de la quota a liquidar.

NECESSITAT

La taxa d'estudi documental té quotes diferents en funció de si l'entitat sol·licitant disposa d'una acreditació o autorització prèvia i de si aquesta acreditació o autorització és coincident amb els àmbits materials i camps definits en el Decret 60/2015, de 28 d'abril. Per tant, si el sol·licitant no interpreta bé en quina casuística es troba, s'equivoca en l'import de la quota que liquida en el moment de presentar la sol·licitud.

La mesura és adequada perquè evita qualsevol error que el sol·licitant pugui cometre en les quanties que ha de liquidar en el moment de presentar la sol·licitud d'habilitació, modificació de l'habilitació o aixecament de la suspensió de l'habilitació. Si la liquidació es fa des de l'Oficina d'Acreditació d'Entitats Col·laboradores un cop fet l'estudi documental de la sol·licitud no es cometrà aquest error.

La introducció de la mesura a l'Avantprojecte de Llei està justificada perquè es tracta d'una modificació de la taxa regulada a l'article 12.14-3 del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, norma amb rang de Llei relativa a ingressos de la Generalitat.

MARC NORMATIU

• Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus Públics de la Generalitat de Catalunya. • Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. • Decret 60/2015, de 28 d'abril, sobre les entitats col·laboradores de medi ambient.

COMPETÈNCIA

Articles de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: • Article 202: estableix, entre els recursos de la hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials. • Article 46: estableix que els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat internacional. • Article 144.1: estableix que corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a dictar normes addicionals de protecció.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XII Cap.XIV Sec.tercera Subsec.Primer Art.3 Ap.1 / a / primer	Modificació

Article 16.2

TER-0042.4

Es modifica l'apartat 2.1 de l'article 12.14-4 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“2.1. Quota en concepte d'estudi documental:

a) Per les entitats que s'habiliten d'acord amb l'article 5.1.b del Decret 60/2015: 306,75 euros. En el cas de laboratoris d'anàlisis, aquest import es liquida per a cada grup de fins a 10 paràmetres a habilitar.

b) Per les entitats que s'habiliten d'acord amb l'article 5.2.b del Decret 60/2015, inclosa l'avaluació dels requisits d'independència i imparcialitat, si escau: 154,51 euros.”

OBJECTE

La proposta de modificació normativa redueix a la meitat l'import de la taxa per la prestació del servei d'estudi documental en el procediment de modificació de l'habilitació quan l'entitat sol·licitant accedeix per la via descrita a l'article 5.2.b del Decret 60/2015). Així mateix, deixa clar que les entitats que modifiquen l'habilitació per la via de l'article 5.2.a no estan sotmeses a cap taxa, com no ho estan en el procediment d'habilitació.

NECESSITAT

S'ha detectat que la quota vigent de la taxa per la prestació del servei d'estudi documental en el procediment de modificació de l'habilitació d'entitats col·laboradores en matèria de medi ambient, en el cas de les entitats que sol·liciten aquesta modificació per la via de l'article 5.2.b del Decret 60/2015, no és proporcional al cost real dels serveis que s'han de prestar doncs part de la documentació presentada ja ha estat avaluada prèviament per l'organisme oficial que ha atorgat l'acreditació a l'entitat.

La mesura normativa proposada s'entén que és adequada a la finalitat perseguida atès que el fet de diferenciar la quota en funció de la via d'accés a l'habilitació aconsegueix que la taxa meritada sigui més adequada i proporcional al cost real del servei que efectivament ha de prestar l'Administració.

La introducció de la mesura a l'Avantprojecte de Llei està justificada perquè es tracta d'una modificació de la taxa regulada a l'article 12.14-3 del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, norma amb rang de Llei relativa a ingressos de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

• Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus Públics de la Generalitat de Catalunya. • Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. • Decret 60/2015, de 28 d'abril, sobre les entitats col·laboradores de medi ambient.

COMPETÈNCIA

Articles de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: • Article 202: estableix, entre els recursos de la hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials. • Article 46: estableix que els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat internacional. • Article 144.1: estableix que corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a dictar normes addicionals de protecció.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Cap.XIV Art.12 Ap.14 / n / catorzè Subap.4 / d / quart	Modificació

Article 17

TER-0066.4

S'afegeix al títol XII del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya un capítol, el XXX, amb el text següent:

"Capítol XXX. Taxa per a l'emissió de la conformitat amb els canvis en les dades del registre de mesuraments dels equips connectats a la Xarxa d'Emissions Atmosfèriques de Catalunya (XEAC) que estableix l'article 33.4 del Decret 139/2018, de 3 de juliol, sobre els règims d'intervenció ambiental atmosfèrica dels establiments on es desenvolupin activitats potencialment contaminants de l'atmosfera.

Article 12.30.1. Fet imposable

Constitueix el fet imposable de la taxa el servei de l'emissió de la conformitat amb les sol·licituds de canvis en les dades del registre de mesuraments dels equips connectats a la XEAC.

Article 12.30.2. Subjecte passiu

Són subjectes passius d'aquesta taxa les persones físiques o jurídiques titulars d'establiments que disposin de focus emissors i torxes amb equips de mesurament connectats a la XEAC.

Article 12.30.3. Acreditació

La taxa s'acredita amb la prestació del servei i és exigible a la bestreta des del moment que es formula la sol·licitud, que no es pot tramitar si no s'ha fet efectiu l'ingrés de la taxa.

Article 12.30.4. Quota

La quota per a cada sol·licitud de conformitat amb els canvis en les dades del registre de mesuraments de la XEAC és de 100,43 €."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és incorporar una nova disposició legal que reguli la taxa per a l'emissió de la conformitat als canvis en les dades del registre de mesuraments de la Xarxa d'Emissions Atmosfèriques de Catalunya". Aquest tràmit està establert a l'article 27 del Decret 139/2018, de 3 de juliol, sobre els règims d'intervenció ambiental atmosfèrica dels establiments on es desenvolupin activitats potencialment contaminants de l'atmosfera

NECESSITAT

Aquesta gestió es realitza des de l'any 2021, i fins al moment no estava subjecta a cap taxa, però aquest servei comporta uns costos a la Generalitat de Catalunya, motiu pel qual, es considera oportú la creació d'una taxa per aquest servei. D'acord amb el marc legal vigent, qualsevol taxa de la Generalitat de Catalunya s'ha de crear en virtut d'una llei.

La mesura és l'adequada per tal d'assegurar que les empreses satisfan el cost dels serveis que presta l'administració en relació amb les modificacions de les dades que consten al registre de la XEAC.

Que s'inclogui la mesura a l'Avantprojecte de llei quedat justificat en la necessitat de corregir de manera immediata la situació actual, per tal de fer efectius els recursos per complir amb les finalitats i objectius abans esmentats.

MARC NORMATIU

• Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. • Decret 139/2018, de 3 de juliol, sobre els règims d'intervenció ambiental atmosfèrica dels establiments on es desenvolupin activitats potencialment contaminants de l'atmosfera.

COMPETÈNCIA

Articles de l'Estatut de Catalunya: • Article 202: estableix entre els recursos de la hisenda de la Generalitat el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials. • Article 46: estableix que els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat internacional. • Article 144.1: estableix que corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a dictar normes addicionals de protecció. • L'article 203 de l'Estatut d'Autonomia, en especial l'apartat 5, preveu la competència de la Generalitat per establir tributs propis

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. Tít.XII Cap.XVI Art.12 Ap.17 / q / dissetè Addició Ap.1 / a / primer

Article 18

EMT-0266.2

S'afegeix un epígraf, el 5.3.4, a l'apartat 5.3 (Altres certificacions i informes) de l'article 14.1-4 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, amb el text següent:

«5.3.4. Expedició de la targeta de la ITV a prototipus o presèries que pertanyin a projectes en fase de desenvolupament per part d'un fabricant de vehicles: 214,00 euros.»

OBJECTE

L'objecte és crear una definició explícita i adequada de la taxa que grava les actuacions administratives derivades de les sol·licituds dels fabricants de vehicles per a l'expedició de targetes de la ITV de prototipus i presèries, per no ser suficientment explícita la taxa que s'està aplicant en l'actualitat i que provoca confusions i males interpretacions per part dels agents afectats.

NECESSITAT

La descripció de l'activitat de l'epígraf que actualment s'aplica no s'adequa amb precisió a les actuacions realitzades, així com l'import actual amb què es grava l'actuació, no reflexa la realitat dels costos administratius que suposa.

La proposta plantejada és la mínima necessària i imprescindible, i ha estat prèviament treballada amb el sector afectat, i s'han realitzat els càlculs de costos ponderats per adequar els valors de les taxes als costos administratius necessaris per la seva gestió.

La proposta plantejada s'ha de fer imprescindible amb un instrument jurídic amb rang de Llei, donat que implica la creació de valors de taxes administratives derivades de les actuacions realitzades per l'òrgan competent en la matèria, d'acord amb la normativa vigent en matèria de seguretat industrial.

MARC NORMATIU

Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny. (DOGC número 5161 del 27 de juny de 2008). La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. (DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014). Reial decret 750/2010, de 4 de juny, pel que es regulen els procediments d'homologació de vehicles de motor i els seus remolcs, màquines autopropulsades o remolcades, vehicles agrícoles, així com de sistemes, parts i peces d'aquests vehicles.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tít.XIV Cap.I Art.4 Ap.5 / e / cinquè Subap.3 / c / tercer	Addició

Article 19.1

EMT-0281.0

Es modifica l'article 14.9-1 del capítol IX del Títol XIV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“Article 14.9-1
Fet imposable

El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera la tramitació de l'expedient d'autorització de reencunyació del número d'identificació de vehicle.”

OBJECTE

L'objecte de la proposta és eliminar la taxa associada a les actuacions relacionades amb la catalogació de vehicles històrics, atès que aquesta ja no requereix d'autorització administrativa per part de la Generalitat de Catalunya.

NECESSITAT

Amb l'aprovació del “Real Decreto 892/2024, de 10 de septiembre, por el que se aprueba el Reglamento de Vehículos Históricos”, l'autorització de la catalogació dels vehicles històrics l'ha realitzarà la Dirección General de Tráfico (DGT), per tant els òrgans competents en matèria de seguretat industrial deixen d'intervenir en el procediment d'autorització. Aquest canvi obliga a modificar el redactat de l'article 14.9-1 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, donat que el fet imposable ja no aplicarà.

La mesura és adequada ja que actualment el text l'article 14.9-1 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya es refereix al règim d'autorització i no aplicaria amb l'entrada en vigor de la normativa esmentada.

La modificació de l'article 14.9-1 del Títol XIV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, s'ha de fer imprescindiblement amb un instrument jurídic amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny. (DOGC número 5161 del 27 de juny de 2008). La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. (DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014). Real Decreto 892/2024, de 10 de septiembre, por el que se aprueba el Reglamento de Vehículos Históricos

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Tít.XIV Cap.IX Sec.primera

Modificació

Article 19.2

EMT-0284.0

Es modifica l'article 14.9-3, del capítol IX del Títol XIV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“Article 14.9-3

Acreditament

La taxa s'acredita mitjançant l'autorització de reencunyació del número d'identificació de vehicle. La taxa ha d'ésser abonada en el moment de sol·licitar l'autorització. Correspon al titular de l'estació d'inspecció tècnica de vehicles que efectui la reencunyació cobrar aquesta taxa en el moment que rebi la petició i ingressar-la a l'òrgan competent de la Generalitat.”

OBJECTE

L'objecte de la proposta és eliminar la taxa associada a les actuacions relacionades amb la catalogació de vehicles històrics, atès que aquesta ja no requereix d'autorització administrativa per part de la Generalitat de Catalunya.

NECESSITAT

Amb l'aprovació del “Real Decreto 892/2024, de 10 de septiembre, por el que se aprueba el Reglamento de Vehículos Históricos”, l'autorització de la catalogació de vehicles històrics l'ha de realitzar la Dirección General de Tráfico (DGT), per tant els òrgans competents en matèria de seguretat industrial deixen d'intervenir en el procediment d'autorització. Aquest canvi obliga a modificar el redactat de l'article 14.9-3 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

La mesura és adequada ja que actualment el text l'article 14.9-3 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya es refereix al règim d'autorització i no aplicaria amb l'entrada en vigor de la normativa esmentada.

La modificació de l'article 14.9-3 del Títol XIV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, s'ha de fer imprescindiblement amb un instrument jurídic amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny. (DOGC número 5161 del 27 de juny de 2008). La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. (DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014). Real Decreto 892/2024, de 10 de septiembre, por el que se aprueba el Reglamento de Vehículos Históricos

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Tít.XIV Cap.IX Sec.tercera

Modificació

Article 19.3

EMT-0286.0

Es modifica l'article 14.9-4, del capítol IX del Títol XIV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 14.9.4
Quota

La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per a cadascun dels expedients d'autorització, és la següent:

Autorització de reencunyació del número d'identificació de vehicle: 35,25 euros."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar la taxa associada a les actuacions relacionades amb la catalogació de vehicles històrics, atès que aquesta ja no requereix d'autorització administrativa per part de la Generalitat de Catalunya.

NECESSITAT

Amb l'aprovació del "Real Decreto 892/2024, de 10 de septiembre, por el que se aprueba el Reglamento de Vehículos Históricos", l'autorització de la catalogació de vehicles històrics l'ha realitzarà la Dirección General de Tráfico (DGT), per tant els òrgans competents en matèria de seguretat industrial deixen d'intervenir en el procediment d'autorització. Aquest canvi obliga a modificar el redactat de l'article 14.9-4 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

La mesura és adequada ja que actualment el text l'article 14.9-4 a) del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya es refereix al règim d'autorització i no aplicaria amb l'entrada en vigor de la normativa esmentada.

La modificació de l'article 14.9-4 del Títol XIV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, s'ha de fer imprescindiblement amb un instrument jurídic amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny. (DOGC número 5161 del 27 de juny de 2008). La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. (DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014). Real Decreto 892/2024, de 10 de septiembre, por el que se aprueba el Reglamento de Vehículos Históricos

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XIV Cap.IX Sec.quarta	Modificació

Article 20.1

EMT-0267.0

Es modifica l'article 14.16-1 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 14.16-1
Fet imposable

El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera la verificació posterior dels requisits i les obligacions que són exigibles a les entitats docents que imparteixen formació en matèria de seguretat industrial, per part de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial."

OBJECTE

Adaptació de l'article 14.16-1 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat al nou règim jurídic de les entitats docents que imparteixen formació en matèria de seguretat industrial: per a l'inici i la modificació de la seva activitat han passat d'un règim d'autorització a un règim de declaració responsable.

NECESSITAT

Amb l'aprovació del decret de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes el regim jurídic de les entitats docents que imparteixen formació en matèria de seguretat industrial ha passat d'autorització a declaració responsable. Aquest canvi obliga a modificar el redactat de l'article 14.16-1 de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

La mesura és adequada ja que actualment el text l'article 14.16-1 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya es refereix al règim d'autorització de les entitats docents en matèria de seguretat industrial i no és apropiat.

La modificació de l'article 14.16-1 del Títol XIV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, s'ha de fer imprescindiblement amb un instrument jurídic amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny. (DOGC número 5161 del 27 de juny de 2008). La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. (DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014). Decret 192/2023, de 7 de novembre, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Tít.XIV Cap.XVI Sec.primera

Modificació

Article 20.2

EMT-0268.0

Es modifica l'article 14.16-2 del Títol XIV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

“Article 14.16-2
Subjectes passius

Els subjectes passius d'aquesta taxa són les entitats docents que imparteixen cursos en matèria de seguretat industrial que han presentat una declaració responsable per l'inici de la seva activitat o per la seva modificació.”

OBJECTE

Adaptació de l'article 14.16-2 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat al nou règim jurídic de les entitats docents que imparteixen formació en matèria de seguretat industrial: han passat d'autorització a declaració responsable

NECESSITAT

Amb l'aprovació del decret de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes el regim jurídic de les entitats docents que imparteixen formació en matèria de seguretat industrial ha passat d'autorització a declaració responsable. Aquest canvi obliga a modificar el redactat de l'article 14.16-2 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

La mesura és adequada ja que actualment l'article 14.16-2 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya es refereix al règim d'autorització de les entitats docents en matèria de seguretat industrial i no és apropiat.

La modificació de l'article 14.16-2 del Títol XIV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, s'ha de fer imprescindiblement amb un instrument jurídic amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny. (DOGC número 5161 del 27 de juny de 2008). La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. (DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014). Decret 192/2023, de 7 de novembre, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de taxes i preus públics de la
Generalitat de Catalunya.

Tit.XIV Cap.XVI Sec.segona

Modificació

Article 20.3

EMT-0269.0

Es modifica l'article 14.16-4 del Títol XIV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“Article 14.16-4
Quota

La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per cada un dels expedients de declaració responsable, és la següent:

Declaració responsable per l'inici de l'activitat d'entitats docents: 51,80 euros.
Declaració responsable per la modificació de l'activitat d'entitats docents: 51,80 euros”

OBJECTE

Adaptació de l'article 14.16-4 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat al nou règim jurídic de les entitats docents que imparteixen formació en matèria de seguretat industrial: han passat d'un règim d'autorització a un règim de declaració responsable

NECESSITAT

Amb l'aprovació del decret de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes el règim jurídic de les entitats docents que imparteixen formació en matèria de seguretat industrial ha passat d'autorització a declaració responsable. Aquest canvi obliga a modificar el redactat de l'article 14.16-4 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

La mesura és adequada ja que actualment el text l'article 14.16-4 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya es refereix al règim d'autorització de les entitats docents en matèria de seguretat industrial i no és apropiat.

La modificació de l'article 14.16-4 del Títol XIV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, s'ha de fer imprescindiblement amb un instrument jurídic amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny. (DOGC número 5161 del 27 de juny de 2008). La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. (DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014). Decret de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Tít.XIV Cap.XVI Sec.quarta

Modificació

Article 21

EMT-0270.2

S'afegeix un capítol al títol XIV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, amb el text següent:

“Capítol XVII. Taxa per l'autorització i el control de les actuacions dels centres tècnics de tacògrafs i de les entitats d'instal·lació i manteniment de dispositius de limitadors de velocitat

Article 14.17-1

Fet imposable

El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera l'autorització i el control de les actuacions dels centres tècnics de tacògrafs i de les entitats d'instal·lació i manteniment de dispositius de limitadors de velocitat, per part de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial.

Article 14.17-2

Subjecte passiu

Els subjectes passius d'aquesta taxa són els centres tècnics de tacògrafs i de les entitats d'instal·lació i manteniment de dispositius de limitadors de velocitat que han estat prèviament autoritzats.

Article 14.17-3

Acreditament

La taxa s'acredita mitjançant la inscripció en el Registre d'agents de la seguretat industrial de Catalunya(RASIC)

Article 14.17-4

Quota

La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per cada un dels expedients d'autorització o de modificació de l'autorització dels centres tècnics de tacògrafs i de les entitats d'instal·lació i manteniment de dispositius de limitadors de velocitat, és la següent:

Autorització d'alta al RASIC dels centres tècnics de tacògrafs i de les entitats d'instal·lació i manteniment de dispositius de limitadors de velocitat: 51,80 euros.

Modificació de l'autorització dels centres tècnics de tacògrafs i entitats d'instal·lació i manteniment de dispositius de limitadors de velocitat: 18,85 euros.”

Renovació de l'autorització dels centres tècnics de tacògrafs: 51,80 euros.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és afegir un capítol al títol XIV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, per recollir de forma específica la taxa que han d'abonar determinats agents de la seguretat industrial com són els centres tècnics de tacògrafs i les entitats d'instal·lació i manteniment de dispositius de limitadors de velocitat.

NECESSITAT

Desglossar, per seguretat jurídica, la taxa que han d'abonar determinats agents de la seguretat industrial com són els centres tècnics de tacògrafs i les entitats d'instal·lació i manteniment de dispositius de limitadors de velocitat, respecte de l'epígraf actualment aplicat (14.4.1_5.2.1; 14.4.1_5.2.2) del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

La mesura és adequada ja que actualment s'aplica la quota de l'apartat 5.2.1 , 5.2.2 de l'article 14.1-4, actualitzada segons Ordre EMT/120/2023 del Títol XIV del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, un epígraf que no s'ajusta plenament a la taxa, motiu pel qual es proposa el desglossament de la taxa de l'epígraf actualment aplicat a un nou epígraf específic

La introducció del nou capítol en el Títol XIV del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, s'ha de fer imprescindiblement amb un instrument jurídic amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. (DOGC número 5161 del 27 de juny de 2008). La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014).

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, Tít.XIV
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de taxes i preus públics de la
Generalitat de Catalunya.

Addició

Article 22

PRE-0002.1

Es modifica el Títol XVI del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

"Títol XVI. Patronat de la Muntanya de Montserrat

Capítol I. Taxa per la utilització privativa de l'aparcament de vehicles del Patronat de la Muntanya de Montserrat

Article 16.1-1. Fet imposable

Constitueix el fet imposable de la taxa la utilització privativa de l'aparcament de vehicles del qual és titular l'organisme autònom Patronat de la Muntanya de Montserrat, quan no estigui afectat al servei del Patronat.

Article 16.1-2. Subjecte passiu

Són subjectes passius de la taxa les persones que accedeixen en vehicle a Montserrat.

Article 16.1-3. Acreditació

La taxa s'acredita en el moment que s'accedeix a l'aparcament.

Article 16.1-4. Quota

L'import de la quota és:

1. Temps màxim (1/2 h):

Tipus A: 0 euros. Tipus B: 0 euros. Tipus C: 10 euros. Tipus D: 50 euros.

2. Temps màxim (tot el dia):

Tipus A: 4 euros. Tipus B: 8 euros. Tipus C: 30 euros. Tipus D: 100 euros.

3. Temps màxim (3 dies):

Tipus A: 8 euros. Tipus B: 12 euros. Tipus C: 35 euros Tipus D: 115 euros.

4. Temps màxim (7 dies):

Tipus A: 10 euros. Tipus B: 15 euros. Tipus C: 40 euros. Tipus D: 120 euros.

5. Temps màxim (15 dies):

Tipus A: 12 euros. Tipus B: 18 euros. Tipus C: 45 euros. Tipus D: 125 euros.

6. Temps màxim (30 dies):

Tipus A: 15 euros. Tipus B: 20 euros. Tipus C: 40 euros. Tipus D: 130 euros.

7. Temps màxim (60 dies):

Tipus A: 18 euros. Tipus B: 23 euros. Tipus C: 50 euros. Tipus D: 135 euros.

Article 16.1-5. Exempcions i bonificacions

1. Queda exempta la primera mitja hora d'ús de l'aparcament per a qualsevol tipus de vehicles, excepte els Tipus C i D.

2. Queden exempts de pagament els vehicles estacionats en els aparcaments privats dins del recinte del monestir de Montserrat.

OBJECTE

Es modifica íntegrament el capítol relatiu a la taxa que gestiona el Patronat de la Muntanya de Montserrat. En una avaluació integral dels elements que configuren la taxa, s'ha constatat que el servei principal que s'està prestant amb la taxa de guarda de vehicles és el d'ús privatiu del domini públic en un emplaçament de difícil o impossible aparcament de vehicles privats, essent el servei de guarda de caràcter accessori. És per això que cal revisar i adaptar el fet imposable de la taxa al servei que essencial que s'està prestant per part del Patronat de la Muntanya de Montserrat.

NECESSITAT

Es fa necessari modificar els elements que integren la taxa per tal d'adaptar-los a la prestació principal del servei que realment es grava amb aquesta taxa i que és l'aparcament que facilita el Patronat de la Muntanya de Montserrat als visitants que hi accedeixen amb vehicle privat en tant que el servei de guarda dels vehicles és accessòria a la principal. D'aquesta manera s'assoleix una millora de l'ordenament jurídic i una major seguretat jurídica.

Únicament amb la modificació dels elements essencials de la taxa, que necessàriament s'ha de fer per llei, per tal d'adaptar-la a la prestació essencial del servei que es presta, s'obté la necessària seguretat jurídica que requereix la regulació de la taxa i, conseqüentment la millora de l'ordenament jurídic.

La proposta efectuada constitueix una mesura de caràcter fiscal i financer. Atès que l'article 1.2.3 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics estableix que la modificació d'una taxa s'ha de fer per la llei del parlament i atès que el Títol XVI regula tots els elements essencials que configuren la taxa que ens ocupa, procedeix la inclusió de la mesura en aquest Avantprojecte de llei de mesures.

MARC NORMATIU

La proposta comporta la modificació del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny. En concret es modifica íntegrament el Títol XVI Patronat de la Muntanya de Montserrat, essencialment el fet imposable i la resta d'elements que aquesta la conformen, referent al fet imposable de la taxa, exempcions, bonificacions i quotes.

COMPETÈNCIA

L'article 202.3, lletra a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix entre d'altres que els recursos financers de la Generalitat per afrontar l'exercici adequat del seu autogovern, estan constituïts pels rendiment derivat dels seus impostos, taxes, contribucions especials i altres tributs propis.

3.S'estableixen les bonificacions següents en la quota determinada per l'article 16.1-4.

a) Les persones que s'allotgen als diferents establiments del recinte urbà del Monestir de Montserrat, gaudeixen d'una bonificació única de 4 euros per vehicle. Aquesta bonificació no és acumulable a altres.

b) Els vehicles Tipus C i Tipus D que fan ús dels serveis de pastoral, de visites culturals i de serveis de hoteleria dins del recinte del monestir de Montserrat mitjançant reserva a la Central de Reserves de Montserrat , gaudeixen d'una bonificació de 50 euros per vehicle Tipus D i servei, amb una bonificació màxima de 70 euros per vehicle Tipus D i de 10 euros per vehicle Tipus C i servei, amb una bonificació màxima de 20 euros per vehicle Tipus C . Aquesta bonificació no és acumulable a altres..

c) Gaudeixen d'una bonificació de 120 minuts per vehicle Tipus A i Tipus B les persones que s'acreditin com a «Amics de Montserrat». Aquesta bonificació no és acumulable a altres.

4. Resten exempts de pagament els vehicles Tipus B i Tipus C estacionats acreditats amb targeta d'aparcament individual o de transport col·lectiu per a persones amb mobilitat reduïda i els que acreditin la condició de família nombrosa o monoparental.

Article 16.1-6. Afectació de la taxa

De conformitat amb el que estableix l'article 1.1-3 d'aquesta Llei, els ingressos derivats de la taxa resten afectats al finançament del cost dels serveis prestats pel Patronat de la Muntanya de Montserrat.

Article 16.1-7. Determinació dels tipus de vehicle

El sistema d'identificació de vehicles que accedeixen a Montserrat distingeix quatre tipus de vehicle segons el paràmetre dimensional d'alçada.

Tipus A: motocicletes amb o sense sidecar.

Tipus B: vehicles amb alçada inferior a 1,75 m.

Tipus C:vehicles amb alçada superior a 1,75 m.

Tipus D:vehicles amb alçada superior a 3,00 m."

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Tít.XVI Cap.I

Modificació

Article 23.1

CLT-0460.0

Es modifica el títol del capítol I del títol XVIII del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

“Capítol I

Taxa pels drets d'inscripció a les proves per a l'obtenció dels certificats de coneixements de català que convoca **el departament competent en política lingüística.**”

OBJECTE

Es modifica la referència a la Secretaria de Política Lingüística pel departament competent en política lingüística en la regulació de la taxa per proves de català.

NECESSITAT

L'article 13.1.c del Decret 444/2024, de 12 de novembre, d'estructuració del Departament de Política Lingüística estableix que correspon a la Direcció General d'Accés al Coneixement i Impuls de l'Ús del Català la convocatòria de proves oficials per a l'obtenció dels certificats de coneixements de català a Catalunya.

Es canvia en la regulació de la taxa de proves de català les referències a la Secretaria de Política Lingüística pel departament competent en política lingüística atès que actualment la convocatòria de les proves de català a Catalunya correspon a la Direcció General d'Accés al Coneixement i Impuls de l'Ús del Català, i s'opta per fer una referència genèrica al departament en què s'integra.

La mesura proposada es refereix a la regulació d'una taxa, i és el contingut propi d'una llei de mesures fiscals i financeres perquè es tracta d'un tribut, que té relació directa amb els ingressos pressupostaris.

MARC NORMATIU

- Llei de l'Estat 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. - Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. - Decret 37/2024, de 6 de febrer, sobre avaluació i certificació de coneixements de llengua general de català. - Decret 444/2024, de 12 de novembre, d'estructuració del Departament de Política Lingüística. - Ordre CLT/80/2023, de 10 d'abril, per la qual es dona publicitat a les taxes que gestionen el Departament de Cultura i les entitats que en depenen.

COMPETÈNCIA

Article 203 EAC: competència per establir els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa. Article 202 EAC constitueixen recursos de les finances de la Generalitat els rendiments de les seves taxes. Article 143.1 EAC: competència exclusiva en matèria de llengua pròpia, que inclou la determinació de l'abast, els usos i els efectes jurídics de la seva oficialitat, i la normalització lingüística del català. Article 138.1 EAC: competència en matèria d'immigració: a) primer acolliment de les persones immigrades, incloses les actuacions sociosanitàries i d'orientació b) política d'integració de les persones immigrades c) mesures per a la integració social i econòmica de les persones immigrades i per a llur participació social d) marc de referència per a l'acolliment i la integració de les persones immigrades e) promoció i integració de les persones retornades i l'ajuda a aquestes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de taxes i preus públics de la
Generalitat de Catalunya.

Tít.XVIII Cap.I

Modificació

Article 23.2

CLT-0464.0

Es modifica l'article 18.1-1 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

“Article 18.1-1.- Fet imposable

Constitueix el fet imposable de la taxa la inscripció a les proves per a l'obtenció dels certificats de coneixements de català que convoca **el departament competent en política lingüística.**”

OBJECTE

Es modifica la referència a la Secretaria de Política Lingüística pel departament competent en política lingüística en la regulació del fet imposable de la taxa per a l'obtenció dels certificats de coneixements de català a Catalunya.

NECESSITAT

L'article 13.1.c del Decret 444/2024, de 12 de novembre, d'estructuració del Departament de Política Lingüística estableix que correspon a la Direcció General d'Accés al Coneixement i Impuls de l'Ús del Català la convocatòria de proves oficials per a l'obtenció dels certificats de coneixements de català a Catalunya.

Es canvia en la regulació de la taxa de proves de català les referències a la Secretaria de Política Lingüística pel departament competent en política lingüística atès que actualment la convocatòria de les proves de català a Catalunya correspon a la Direcció General d'Accés al Coneixement i Impuls de l'Ús del Català, i s'opta per fer una referència genèrica al departament en què s'integra.

La mesura proposada es refereix a la regulació d'una taxa, i és el contingut propi d'una llei de mesures fiscals i financeres perquè es tracta d'un tribut, que té relació directa amb els ingressos pressupostaris.

MARC NORMATIU

- Llei de l'Estat 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. - Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. - Decret 37/2024, de 6 de febrer, sobre avaluació i certificació de coneixements de llengua general de català. - Decret 444/2024, de 12 de novembre, d'estructuració del Departament de Política Lingüística. - Ordre CLT/80/2023, de 10 d'abril, per la qual es dona publicitat a les taxes que gestionen el Departament de Cultura i les entitats que en depenen.

COMPETÈNCIA

Article 203 EAC: competència per establir els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa. Article 202 EAC constitueixen recursos de les finances de la Generalitat els rendiments de les seves taxes. Article 143.1 EAC: competència exclusiva en matèria de llengua pròpia, que inclou la determinació de l'abast, els usos i els efectes jurídics de la seva oficialitat, i la normalització lingüística del català.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tít.XVIII Cap.I Art.18 Ap.1 / a / primer Subap.1 / a / primer	Modificació

Article 23.3

CLT-0139.2

S'afegeix una lletra c a l'article 18.1-5 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, amb la redacció següent:

“c) Proves per a l'obtenció del certificat de nivell inicial: 10 euros.”

OBJECTE

Es crea la taxa per la inscripció a les proves de nivell A1 (inicial) per obtenir els certificats de coneixements de llengua general de català que convoca el Departament de Política Lingüística. Aquestes proves no han estat mai convocades. En paral·lel a la creació de la taxa, s'està tramitant la modificació del Decret 37/2024, de 6 de febrer, sobre avaluació i certificació de coneixements de llengua general de català, per incloure-hi el certificat de nivell inicial (A1). També es modifica la regulació de la taxa per substituir les referències a la Secretaria de Política Lingüística pel departament competent en política lingüística.

NECESSITAT

La normativa sobre estrangeria exigeix el coneixement del català per obtenir el certificat d'arrelament. La Instrucció SIMC/TSF/1/2017, per la qual s'estableixen els criteris generals per a l'elaboració dels informes d'estrangeria competència de la Generalitat de Catalunya, disposa que la competència lingüística es pot acreditar amb un certificat oficial de nivell A1 o superior del Departament de Política Lingüística. Cal facilitar l'acreditació del coneixement del català. Per altra banda, l'article 13.1.c del Decret 444/2024, de 12 de novembre, d'estructuració del Departament de Política Lingüística estableix que correspon a la Direcció General d'Accés al Coneixement i Impuls de l'Ús del Català la convocatòria de proves oficials per a l'obtenció dels certificats de coneixements de català a Catalunya.

La mesura proposada és adequada per assolir el fi perseguit, ja que el fet d'haver d'abonar una taxa per poder realitzar la prova comporta que les persones examinandes adquireixin el compromís de preparar-la adequadament per ser declarades aptes. Altrament, l'Administració podria haver d'assumir un nivell elevat de despeses i de dedicació de recursos humans sense que els resultats de les proves fossin satisfactoris. Així mateix es canvia en la regulació de la taxa de proves de català les referències a la Secretaria de Política Lingüística pel departament competent en política lingüística atès que actualment la convocatòria de les proves de català a Catalunya correspon a la Direcció General d'Accés al Coneixement i Impuls de l'Ús del Català, i s'opta per fer una referència genèrica al departament en què s'integra.

La mesura proposada té repercussió pressupostària. Comporta generar un ingrés per la realització de les proves, i, per tant, és el contingut propi d'una llei de mesures fiscals i financeres perquè es tracta d'establir un tribut, que té relació directa amb els ingressos pressupostaris.

MARC NORMATIU

Llei de l'Estat 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. - Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. - Decret 37/2024, de 6 de febrer, sobre avaluació i certificació de coneixements de llengua general de català. - Decret 444/2024, de 12 de novembre, d'estructuració del Departament de Política Lingüística. - Ordre CLT/80/2023, de 10 d'abril, per la qual es dona publicitat a les taxes que gestionen el Departament de Cultura i les entitats que en depenen.

COMPETÈNCIA

Article 203 EAC: competència per establir els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa. Article 202 EAC constitueixen recursos de les finances de la Generalitat els rendiments de les seves taxes. Article 143.1 EAC: competència exclusiva en matèria de llengua pròpia, que inclou la determinació de l'abast, els usos i els efectes jurídics de la seva oficialitat, i la normalització lingüística del català. Article 138.1 EAC: competència en matèria d'immigració: a) primer acolliment de les persones immigrades, incloses les actuacions sociosanitàries i d'orientació b) política d'integració de les persones immigrades c) mesures per a la integració social i econòmica de les persones immigrades i per a llur participació social d) marc de referència per a l'acolliment i la integració de les persones immigrades e) promoció i integració de les persones retornades i l'ajuda a aquestes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. Tít.XVIII Cap.I Ap.1 / a / primer Subap.5 Addició / e / cinquè

Article 24

SLT-0372.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 21.7-5 del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"2. Les deduccions que correspongui es poden aplicar de manera additiva, només per la part de la producció que reuneixi les condicions objecte de la deducció, i amb un límits màxims següents:

Per al sacrifici d'animals de l'espècie porcina, bovina i ovina: el 50% de la quota.

Per a la resta d'espècies: el 56% de la quota."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar el percentatge de deducció a la quota de la taxa per sacrifici d'animals de l'espècie porcina, bovina i ovina, per tal d'incrementar la recaptació de la taxa de sacrifici als escorxadors i als establiments de manipulació de caça, amb la finalitat d'augmentar els ingressos derivats d'aquest concepte per poder afrontar l'increment dels costos que per a l'Administració comporta la prestació obligatòria del servei de control oficial a demanda del sector. Aquest increment de costos s'ha produït en els darrers anys com a conseqüència de l'augment de les exportacions de bestiar a països tercers.

NECESSITAT

Degut a l'increment de l'activitat exportadora de carn de les espècies de porcí, boví i oví de les indústries catalanes, a l'obertura de nous mercats amb nous requisits sanitaris addicionals i la necessitat de reforçar el control sanitari oficial, el nombre de professionals necessaris s'ha d'incrementar notablement per tal de poder verificar oficialment el compliment dels requisits en les diferents àrees de control de les empreses autoritzades per comercialitzar amb països tercers tant els productes comercialitzats, els processos productius, les instal·lacions i els sistemes d'autocontrol i mostres a analitzar. Les exportacions catalanes d'aquests productes alimentaris carnis a països tercers han augmentat en els darrers anys, actualment s'exporta més del 70% de la seva producció total. En els darrers anys les actuacions de control oficial relacionades amb la exportació d'aquests productes carnis han augmentat significativament: En el 2024 un 50% més d'auditories rebudes de països tercers respecte del 2023. Pel que fa la gestió de les incidències i no conformitats han augmentat un 20%, i pel que fa a la gestió dels expedients d'autorització inicial de nous països s'ha produït fins al moment un augment del 30% respecte el 2024, principalment relacionats amb països asiàtics i obertura de nous mercats, com Índia i Marroc.

La mesura té com a finalitat incrementar la recaptació mitjançant la reducció del percentatge de deducció de la taxa que s'aplicarà en els escorxadors i els establiments de manipulació de caça i que permetrà fer front a l'augment dels costos que per a l'Administració suposa donar resposta a les demandes creixents de l'activitat del sector

Tal i com s'ha esmentat en els punts anteriors, el redactat de la normativa actual estableix una deducció del 56%. Es proposa que per les espècies porcina, bovina i ovina la deducció sigui com a màxim del 50% i es manté el 56% en el cas de les altres espècies, atès que aquest increment de les exportacions que comporten activitats de control oficial reforçades i addicionals no apliquen a les altres espècies. El sacrifici de les espècies de porcí, boví i oví per l'exportació a diferents països tercers requereixen de procediments específics de control oficial ampliats i complementaris als de la UE (ex. EUA, Canadà, Israel, Xina) garantir les condicions sanitàries d'acord amb els requisits dels diferents països tercers requereix un augment en la freqüència i tasques de control oficial. Així en necessari augmentar en temps de les inspeccions i les auditories internes dels supervisors, el coneixement de les diferents normes sanitàries dels països tercers, la gestió de les sol·licituds i la documentació a validar per exportar a nous països, la gestió de les no conformitats i retorns en fronteres, l'emissió de certificats, la complementació de sistemes d'informació diferents als dels programes nacionals. Per altre banda la verificació oficial de la implementació del Programes Normalitzats de Control d'Higiene (PNCH), requereix pel seu compliment realitzar els controls abans de l'inici de la jornada de treball habitual dels escorxadors i per tant és fa necessari allargar la jornada dels inspectors i dels verificadors que fan les auditories internes. El volum d'establiments exportadors a països amb requisits específics addicionals ha augmentat considerablement, al 2025 s'han gestionat 158 autoritzacions per exportar carn i productes de porcí, boví i oví i només dos de carn i productes carnis d'au. L'increment de l'import recaptat podrà destinar-se a cobrir la despesa del increment dels nous professionals sanitaris necessaris en els escorxadors i establiments de manipulació de caça.

MARC NORMATIU

La normativa en la que s'emmarca la proposta es el DECRET LEGISLATIU 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. I concretament l'apartat 2 de l'article 21.7-5 del Decret Legislatiu mencionat anteriorment.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'autonomia estableix a l'article 162 la competència de la Generalitat en l'àmbit de la proposta atès que estableix que, correspon a la Generalitat, en matèria de sanitat i salut pública, la competència exclusiva sobre l'organització i el funcionament intern, l'avaluació, la inspecció i el control de centres, serveis i establiments sanitaris.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XXI Cap.VII Sec.cinquena Subsec.Segona	Modificació

Article 25.1

ISP-0095.3

Es modifica l'apartat 1 de l'article 22.2 del capítol II del títol XXII del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Fet imposable

Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació dels serveis docents de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya en els cursos de promoció i en el curs d'agent interí o agent interina destinats a membres dels cossos policials i en els cursos de promoció dels cossos de bombers, no dependents del Departament d'Interior i Seguretat Pública, que descriu l'article 22.2-4."

OBJECTE

La modificació proposada té per objecte actualitzar la denominació del Departament d'Interior i Seguretat Pública que figura a l'article 22.2-1 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, amb la finalitat d'adequar-la a l'estructura organitzativa vigent de l'Administració de la Generalitat, sense introduir cap alteració en el contingut material de la regulació de la taxa.

NECESSITAT

La iniciativa respon a la necessitat d'actualitzar la referència a la denominació del Departament d'Interior i Seguretat Pública en l'article 22.2-1 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, atesa la modificació de l'estructura departamental de la Generalitat. Aquesta actualització és necessària per garantir la coherència i correcció terminològica de l'ordenament jurídic, així com la seva adequació a l'organització administrativa vigent, prevista pel Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya, evitant referències a denominacions departamentals que ja no són actuals.

La mesura és adequada als fins perseguits, ja que té un caràcter estrictament formal i tècnic i es limita a actualitzar la denominació del Departament, sense afectar el fet imposable, els subjectes passius, l'import de la taxa ni el règim de gestió, liquidació o recaptació. Aquesta actuació contribueix a millorar la claredat i seguretat jurídica de la norma, sense produir cap efecte material o econòmic.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic de l'exercici 2026 es justifica pel fet que afecta una norma amb rang legal i que una modificació d'aquesta naturalesa requereix, d'acord amb el principi de reserva de Llei, la seva aprovació mitjançant una disposició amb rang de Llei, tot i que no comporti cap incidència econòmica.

MARC NORMATIU

Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i salvaments de Catalunya Llei 10/2007, de 30 de juliol, de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

COMPETÈNCIA

Article 132, emergències i protecció civil, de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat per Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tít.XXII Cap.II Art.22 Ap.2 / b / bis / segon	Modificació

Article 25.2

ISP-0110.1

Es modifica l'article 22.2-4 del capítol II del títol XXII del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 22.2-4. Quota

L'import de la quota és:

- a) Curs de caporal o caporala de policia: 1.729,02 euros
- b) Curs de sergent o sergenta de policia: 1.965,88 euros.
- c) Curs de sotsinspector o sotsinspectora de policia: 2.459,94 euros.
- d) Curs d'inspector o inspectora de policia: 5.219,82 euros.
- e) Curs d'intendent o intendentia, intendent o intendentia major i superintendent o superintendente de policia: 12.934,24 euros
- f) Curs d'agent interí o agent interina de policia: 832,31 euros.
- g) Curs de caporal o caporala bomber o categoria funcional equivalent: 5.066,53 euros.
- h) Curs de sergent o sergenta bomber o categoria funcional equivalent: 5.622,86 euros.
- i) Curs de oficial o oficiala bomber o categoria funcional equivalent: 6.866,80 euros
- j) Curs de sotsinspector o sotsinspectora bomber o categoria funcional equivalent: 10.789,43 euros.
- k) Curs d'inspector o inspectora bomber o categoria funcional equivalent: 11.931,31 euros."

OBJECTE

La modificació proposa actualitzar els preus dels cursos de comandament per a les policies, el curs d'agent interí o agent interina per a les policies locals i els cursos de comandament per a bombers que imparteix l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya.

NECESSITAT

La modificació obeeix a la necessitat d'actualitzar els costos reals del servei docent i garantir que la taxa en cobreixi una part significativa. L'actualització respon als canvis en la forma d'impartir en la formació tant per incorporació de noves tecnologies d'aprenentatge com per l'increment de les mesures de seguretat que s'implanten per a la millora de la qualitat formativa.

L'increment proposat suposarà: • Una millora en l'adequació entre el cost del servei i l'import abonat per l'usuari. • Un augment estimat d'ingressos públics destinat íntegrament a la millora de l'oferta formativa i a garantir-ne la sostenibilitat.

Respecte el criteri d'oportunitat de la creació i la modificació de la taxa a través de la Llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic de l'exercici 2026, està plenament justificat des del punt de vista de tractar-se d'una matèria que té reserva de llei i que té incidència directa amb els ingressos de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

Llei 16/1991, de 10 de juliol, de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i salvaments de Catalunya Llei 10/2007, de 30 de juliol, de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

COMPETÈNCIA

Article 132, emergències i protecció civil, de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat per Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Article 164, seguretat pública, de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat per Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XXII Cap.II Art.22 Ap.2 / b / bis / segon	Modificació

Article 26

ISP-0104.0

Es modifiquen les lletres a), c) d) i e) de l'article 22.3-4 del capítol III del títol XXII del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resten redactades de la manera següent:

"Article 22.3-4

Quota

- a) Habilitació acreditativa per exercir la funció de bomber d'empresa: 65,21 euros.
- b) Acreditació de personal tècnic competent per a l'elaboració de plans d'autoprotecció en l'àmbit de la protecció civil: 52,90 euros.
- c) Acreditació de centres de formació de tècnics en l'elaboració de plans d'autoprotecció en l'àmbit de la protecció civil: 1.648,38 euros.
- d) Homologació de centres per formar bombers d'empresa: 1.648,38 euros.
- e) Inscripció a l'examen lliure per obtenir la certificació tècnica necessària per a l'habilitació com a tècnic o tècnica per actuar en l'àmbit de la prevenció i seguretat en cas d'incendi per mitjà de les entitats col·laboradores de l'Administració: 123,50 euros.
- f) Acreditació de les entitats col·laboradores de l'Administració en matèria de protecció civil: 405,35 euros."

OBJECTE

La modificació proposa actualitzar els preus dels serveis que presta l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya per a l'habilitació acreditativa de bomber d'empresa, per l'acreditació de centre de formació de tècnics en l'elaboració de plans d'autoprotecció, per a l'homologació de centres de formació de bombers d'empresa i per a la inscripció a l'examen lliure per obtenir la certificació per a l'habilitació com a tècnic o tècnica per actuar en l'àmbit de la prevenció i seguretat en cas d'incendi.

NECESSITAT

La modificació obeeix a la necessitat d'actualitzar els costos reals del servei i garantir que la taxa en cobreixi una part significativa.

L'increment proposat suposarà: • Una millora en l'adequació entre el cost del servei i l'import abonat per l'usuari. • Un augment estimat d'ingressos públics destinat íntegrament a la millora del servei públic.

Respecte el criteri d'oportunitat de la modificació de les taxes a través de la Llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic de l'exercici 2026, està plenament justificat per tractar-se d'una matèria que té reserva de llei i que les propostes han d'estar limitades a aquelles matèries que tenen incidència directa amb els ingressos i les despeses de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya Llei 10/2007, de 30 de juliol, de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya Decret 374/1996, de 2 de desembre, de regulació dels bombers d'empresa Decret 30/2015, de 3 de març, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures.

COMPETÈNCIA

Article 132, emergències i protecció civil, de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat per Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Títol XXII Cap. III Sec. quarta

Modificació

Article 27.1

ISP-0130.0

S'afegeix una lletra, la k), a l'apartat 3 de l'article 22.6-4 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, amb el text següent:

"k) Retirada, per part del Servei Català de Trànsit o entitat contractada, de vehicles pesants (vehicles de més de 3.500 Kg de MMA) que pugin quedar avariats o accidentats en un carril de circulació o ocupant qualsevol part de la plataforma de l'AP-7 i suposin un risc viari. L'import de la quota serà en funció de la factura emesa per l'empresa contractada per fer la retirada. Aquesta taxa únicament s'aplica en els següents supòsits:

- a) Quan el vehicle pesant no disposi d'una assegurança d'assistència en carretera que permeti la seva retirada, remolc o salvament.
- b) Quan l'obligat/da a la retirada del vehicle pesant no ho faci per la seva pròpia voluntat."

OBJECTE

Aquesta proposta té com a objecte l'habilitació legal per tal que el Servei Català de Trànsit, en l'àmbit de les seves competències, pugui retirar els vehicles pesants (més de 3.500 kg de MMA) avariats o accidentats en un carril de circulació o ocupant qualsevol part de la plataforma de l'AP-7 i suposin un risc viari, amb càrrec als titulars dels vehicles i, subsidiàriament, a les entitats o societats asseguradores amb què tinguin contractada una pòlissa d'assegurança. La taxa únicament s'aplica en els següents supòsits: a) Quan el vehicle pesant no disposi d'una assegurança d'assistència en carretera que permeti la seva retirada, remolc o salvament. b) Quan l'obligat/da a la retirada del vehicle pesant no ho faci per la seva pròpia voluntat.

NECESSITAT

Per tal de procedir a la retirada d'aquells vehicles pesants (més de 3.500 kg de MMA) accidentats o avariats en un carril de circulació o ocupant qualsevol part de la plataforma de l'AP-7 per part del Servei Català de Trànsit, o per una entitat contractada, amb càrrec al titular de l'esmentat vehicle, cal comptar amb la necessària habilitació legal.

De conformitat amb l'article 2.3 de la Llei 14/1997, de 24 de desembre, de creació del Servei Català de Trànsit, és competència de l'SCT, gestionar i controlar el trànsit en vies interurbanes i adoptar les mesures necessàries per a garantir la seguretat i la fluïdesa del trànsit en les carreteres. En els últims anys i més en concret des de l'alliberament de peatges en vies d'alta capacitat, s'ha notat un augment en el trànsit i les incidències en aquestes vies, la qual cosa comporta la necessitat d'una ràpida intervenció de l'SCT per a gestionar-ne la seva fluïdesa i la seguretat de la resta dels usuaris. En alguns casos ha hagut de ser el propi Servei Català de Trànsit qui ha hagut de suportar els costos de retirada de vehicles de les vies, per la qual cosa es vol crear aquesta taxa i aquest servei no hagi de ser sufragat per l'erari públic..

La seva inclusió en la Llei de mesures permet la seva aprovació sense el cost de la tramitació d'una norma amb rang de llei específica només per aquesta qüestió puntual. Cal disposar d'aquesta taxa per tal d'habilitar el Servei Català de Trànsit al cobrament de les despeses ocasionades en les actuacions de retirada de vehicles pesants (més de 3.500 kg de MMA) que puguin quedar avariats o accidentats en un carril de circulació o ocupant qualsevol part de la plataforma de l'AP-7 i suposin un risc viari.

MARC NORMATIU

LO 6/1997, de transferència de competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor. RDL 6/2015, pel qual s'aprova el text refós de la llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària. Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya Llei 2/2023, del 16 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat de Catalunya per a la regulació proposada s'emmarca en l'article 48 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XXII Cap.VI Sec.tercera Subsec.Onzena	Addició

Article 27.2

ISP-0116.3

Es modifica l'apartat 1 i les lletres *a* i *b* de l'apartat 1 de l'article 22.6-4 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que resten redactats de la manera següent:

"1. La taxa, en el cas de les autoescoles, centres de sensibilització i reeducació viària i altres centres de formació, s'ha d'exigir segons les tarifes següents:

a) Autorització d'obertura, funcionament o activitat: 460,45 euros

b) Modificació de l'autorització:

Sense inspecció: 40,05 euros

Amb inspecció: 118,60 euros"

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar l'apartat relatiu a les taxes aplicables a l'autorització d'obertura de les autoescoles i les seves modificacions per tal d'incloure l'autorització i modificació de l'autorització dels centres que han de realitzar els cursos de sensibilització i reeducació viària i d'altres centres de formació que hagi d'autoritzar el Servei Català de Trànsit (en endavant SCT).

NECESSITAT

El Real Decret-Llei 5/2023 modifica el text refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària (TRLSV) establint un règim d'autorització nou pels centres esmentats. Això fa necessari establir un procediment per autoritzar els centres i aplicar les mateixes tarifes que s'apliquen a d'altres autoritzacions i les seves modificacions.

Les tarifes que es proposen per l'autorització i modificació de nous centres de formació són les mateixes que s'apliquen actualment a les autoescoles, ja que el procediment administratiu que cal aplicar és el mateix.

Les modificacions del TRLSV esmentades, fan necessari desenvolupar el procediment administratiu i aplicar les taxes corresponents per aquests tràmits. Existint ja unes taxes establertes per les autoritzacions i modificacions del funcionament de les autoescoles, cal modificar aquest article per incloure l'autorització i modificació d'altres centres de formació.

MARC NORMATIU

LO 6/1997, de transferència de competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor. RDL 6/2015, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària. Real Decret-Llei 5/2023, pel qual s'adopten i prorroguen determinades mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna, (...); i l'execució i compliment del Dret de la Unió Europea. Decret legislatiu 3/2008, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. Ordre INT/102/2023, per la qual es dona publicitat a les taxes vigents que gestiona el Departament d'Interior durant l'any 2023.

COMPETÈNCIA

Article 45 de l'Estatut. Àmbit socioeconòmic 1. Els poders públics han d'adoptar les mesures necessàries per a promoure el progrés econòmic i el progrés social, basats en els principis de la solidaritat, la cohesió i la igualtat d'oportunitats. 5. La Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor tenint en compte la responsabilitat social de l'empresa, la lliure iniciativa i les condicions de competència, i ha de protegir especialment l'economia productiva, l'activitat dels emprenedors autònoms i la de les empreses petites i mitjanes. Article 48. Mobilitat i seguretat viària 2. Els poders públics han d'impulsar les mesures destinades a l'increment de la seguretat viària i la disminució dels accidents de trànsit.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XXII Cap.VI Sec.quarta Subsec.Primer Art.1	Modificació
Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XXII Cap.VI Sec.quarta Subsec.Primer Art.2	Modificació

Article 27.3

ISP-0129.1

S'afegeix una lletra, la *f*, a l'apartat 1 de l'article 22.6-4 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, amb el text següent:

“f) Alta de curs o modalitat de curs de conducció segura i eficient, o de qualsevol altre curs que hagi d'autoritzar el Servei Català de Trànsit: 40,05 euros

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar l'apartat relatiu a les taxes aplicables a l'autorització d'obertura de les autoescoles i les seves modificacions per tal d'incloure l'alta dels cursos de conducció segura i eficient i d'altres cursos que hagi d'autoritzar el Servei Català de Trànsit (en endavant SCT).

NECESSITAT

La Llei 18/2021 va introduir la possibilitat de realitzar cursos de conducció segura i eficient. Això ha requerit establir un procediment per tramitar l'alta dels cursos i modalitats que estableix la Llei.

La tarifa que es proposa per l'alta de cursos o modalitats és la mateixa que s'aplica a altres modificacions del règim de funcionament de les autoescoles, ja que el procediment administratiu és el mateix.

La modificació del TRLSV ha fet necessari desenvolupar el procediment administratiu i requereix aplicar la taxa corresponent per al tràmit d'alta de cursos. Existint una taxa establerta per a les modificacions del funcionament de les autoescoles, cal revisar aquest article per incloure l'alta d'aquests cursos que és similar.

MARC NORMATIU

LO 6/1997, de transferència de competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor. RDL 6/2015, pel qual s'aprova el text refós de la llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària. Llei 18/2021, per la qual es modifica el text refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària. Decret legislatiu 3/2008, pel qual s'aprova el text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. Ordre INT/102/2023, per la qual es dona publicitat a les taxes vigents que gestiona el Departament d'Interior durant l'any 2023.

COMPETÈNCIA

Article 45 de l'Estatut. Àmbit socioeconòmic 1. Els poders públics han d'adoptar les mesures necessàries per a promoure el progrés econòmic i el progrés social, basats en els principis de la solidaritat, la cohesió i la igualtat d'oportunitats. 5. La Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor tenint en compte la responsabilitat social de l'empresa, la lliure iniciativa i les condicions de competència, i ha de protegir especialment l'economia productiva, l'activitat dels emprenedors autònoms i la de les empreses petites i mitjanes. Article 48. Mobilitat i seguretat viària 2. Els poders públics han d'impulsar les mesures destinades a l'increment de la seguretat viària i la disminució dels accidents de trànsit.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tít.XXII Cap.VI Sec.quarta Subsec.Primer Art.6	Addició

Article 27.4

ISP-0117.0

Es modifica l'apartat 4 de l'article 22.6-4 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“4. La taxa de modificació de l'autorització d'obertura d'una autoescola establerta per la lletra b de l'apartat 1 es redueix d'un 50% si l'autoescola acredita que disposa del distintiu de qualitat en els centres de formació viària, d'acord amb el Decret 189/2015, del 25 d'agost, pel qual s'estableix el procediment d'acreditació de les escoles particulars de conductors com a centres de formació de qualitat.”

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar l'apartat relatiu al descompte en les taxes aplicables a la modificació de l'autorització d'obertura de les autoescoles que s'acrediten com a centres de formació de qualitat, a fi de no aplicar aquest descompte a altres tipus de centres de formació.

NECESSITAT

El Reial Decret-Llei 5/2023, de 28 de juny, modifica el Text refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària (TRLSV) establint un règim d'autorització nou pels centres esmentats. Això fa necessari incloure les taxes d'aquests centres en el mateix concepte que les d'autoescoles i per aquest motiu cal especificar que el descompte previst a l'apartat 4 no s'aplica als nous centres.

És necessari corregir la redacció de l'apartat 4 esmentat per tal d'adaptar-lo al nou redactat de l'article 22.6-4 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Si es mantingués el redactat actual de l'apartat 4 de l'article 22.6-4 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya es provocaria una contradicció amb el Decret 189/2015, del 25 d'agost, pel qual s'estableix el procediment d'acreditació de les escoles particulars de conductors com a centres de formació de qualitat, que només contempla el descompte per autoescoles.

MARC NORMATIU

LO 6/1997, de 15 de desembre, de transferència de competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor. RDL 6/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària. Real Decret-Llei 5/2023, de 25 de juny, pel qual s'adopten i prorroguen determinades mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna, (...); i l'execució i compliment del Dret de la Unió Europea. Decret 189/2015, del 25 d'agost, pel qual s'estableix el procediment d'acreditació de les escoles particulars de conductors com a centres de formació de qualitat. Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. Ordre INT/102/2023, de 27 d'abril, per la qual es dona publicitat a les taxes vigents que gestiona el Departament d'Interior durant l'any 2023.

COMPETÈNCIA

Article 45 de l'Estatut. Àmbit socioeconòmic 1. Els poders públics han d'adoptar les mesures necessàries per a promoure el progrés econòmic i el progrés social, basats en els principis de la solidaritat, la cohesió i la igualtat d'oportunitats. 5. La Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor tenint en compte la responsabilitat social de l'empresa, la lliure iniciativa i les condicions de competència, i ha de protegir especialment l'economia productiva, l'activitat dels emprenedors autònoms i la de les empreses petites i mitjanes. Article 48. Mobilitat i seguretat viària 2. Els poders públics han d'impulsar les mesures destinades a l'increment de la seguretat viària i la disminució dels accidents de trànsit.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XXII Cap.VI Sec.quarta Subsec.Quarta	Modificació

Article 28

ISP-0161.1

S'afegeix un capítol, el VII, al títol XXII del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, amb el següent text:

“Capítol VII. Taxa per a l'emissió d'informes preceptius en el procediment d'homologació dels plans d'autoprotecció.

Article 22.7-1
Fet imposable

Constitueix el fet imposable de la taxa l'emissió d'informes preceptius per a l'homologació dels plans d'autoprotecció de les activitats i centres d'interès per a la protecció civil de Catalunya, que són aquelles que determina l'Annex IA del Decret 30/2015, de 3 de març, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures.

Article 22.7-2
Subjecte passiu

Són subjectes passius de la taxa les persones titulars de les activitats i centres d'interès per a la protecció civil de Catalunya.

Article 22.7-3
Exempcions

Resten exempts del pagament de la taxa l'Administració General de l'Estat, la Generalitat de Catalunya i els ens locals de Catalunya, així com les entitats del sector públic d'aquestes administracions.

Article 22.7-4
Acreditació

La taxa s'acredita en el moment de la presentació per part de la persona titular de la sol·licitud d'homologació del PAU a la plataforma HERMES.

Article 22.7-5
Quota

L'import de la quota és de 775,30 euros.”

OBJECTE

La creació de la nova taxa pretén finançar el cost derivat de l'emissió dels informes preceptius per a l'homologació dels plans d'autoprotecció de les activitats i centres d'interès per a la protecció civil de Catalunya, determinats a l'Annex IA del Decret 30/2015, de 3 de març. Amb aquesta mesura es persegueix garantir la sostenibilitat econòmica de l'activitat administrativa, donar compliment al principi que el cost del servei sigui assumit pels titulars de les activitats obligades i no pel conjunt de la ciutadania, i reforçar l'eficiència, la qualitat tècnica i la seguretat jurídica en matèria de protecció civil.

NECESSITAT

La Direcció General de Protecció Civil informa anualment una mitjana de 573 PAU d'activitats d'interès per a la protecció civil de Catalunya per tal de valorar la seva adequació per la posterior homologació per la Comissió de Protecció Civil de Catalunya. Els informes són elaborats per personal tècnic del grup A1 i generen una càrrega significativa en la Direcció General de Protecció Civil molt sovint degut a la necessitat d'iniciar nous procediments per mancances en el contingut dels PAU. El fet que el procediment d'homologació del PAU no tingui fins ara una taxa associada, comporta que les persones titulars de les activitats puguin presentar diverses vegades (sense cap limitació) el PAU a homologar, generant un cost addicional d'informe d'aquest per part de l'administració.

La mesura persegueix compensar els costos que està assumint l'administració per aquesta tasca d'informe i incentivar per part dels titulars la presentació de PAU de qualitat. Actualment les persones titulars poden presentar a l'administració un nombre il·limitat de vegades un PAU, generant en aquesta els costos associats als informes corresponents, sense que el titular faci efectiva cap compensació econòmica per aquests costos.

Respecte el criteri d'oportunitat de la creació de la taxa a través de la Llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic de l'exercici 2025, està plenament justificat des del punt de vista de tractar-se d'una matèria que té reserva de llei i que té incidència directa amb els ingressos de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya Decret 30/2015, de 3 de març, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures

COMPETÈNCIA

Article 132, emergències i protecció civil, de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de taxes i preus públics de la
Generalitat de Catalunya.

Tít.XXII Cap.VII

Addició

Article 29

EMT-0224.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 24.4-3 de Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya que resta redactat/da de la manera següent:

"Article 24.4-3
Exempcions i bonificacions

1. Els subjectes passius en situació de desocupació, les persones jubilades, les que acreditin una discapacitat igual o superior al 33%, les persones internes dels centres penitenciaris que compleixen condemna en règim ordinari i les persones que estiguin cursant 4t curs de l'Educació Secundària Obligatòria (ESO) o l'hagin finalitzat en l'any de presentació de la sol·licitud de l'ACTIC estan exempts d'aquesta taxa, amb la justificació documental prèvia de trobar-se en alguna de les situacions esmentades.

OBJECTE

L'objecte d'aquesta mesura és afavorir que les persones estudiants de l'educació obligatòria acreditin la seva competència digital establint una exempció a la taxa per l'acreditació de competències en tecnologies de la informació i la comunicació.

NECESSITAT

L'acreditació de les competències en tecnologies de la informació i la comunicació (ACTIC), és el certificat acreditatiu de la competència digital, entesa com la combinació de coneixements, habilitats i actituds en l'àmbit de les tecnologies de la informació i la comunicació que les persones despleguen en situacions reals per assolir objectius determinats amb eficiència i eficàcia. Per mitjà de l'ACTIC, la persona titular que està en possessió del certificat pot acreditar, davant de qualsevol instància pública o privada, les seves competències en tecnologies de la informació i la comunicació. Qualsevol persona pot fer la inscripció per fer la prova d'avaluació de l'ACTIC mitjançant un formulari normalitzat i l'abonament de la taxa corresponent (tret d'aquells casos en què la persona interessada compleixi algun dels criteris d'exempció). La prova d'avaluació de l'ACTIC es fa en línia, sense convocatòria prèvia, però després de formalitzar una reserva en un dels centres col·laboradors, el qual proporciona els recursos necessaris per realitzar-la. Aquestes centres col·laboradors estan distribuïts pel territori de Catalunya i tenen la funció de garantir la identitat de les persones que fan la prova i que la prova es fa sense cap tipus d'ajuda o suport aliè. La prova d'avaluació de l'ACTIC és un instrument fàcil, harmonitzat, escalable i àgil, que fan servir més de 25.000 persones cada any per acreditar la seva competència digital. Els articles 58 i 59 de la Llei d'Educació de Catalunya (Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació), estableixen que, en l'educació obligatòria (tant a l'educació primària com a la secundària), s'han d'adquirir i desenvolupar les habilitats i les competències necessàries per a l'ús de les noves tecnologies. El Decret 175/2022, de 27 de setembre, d'ordenació dels ensenyaments de l'educació bàsica estableix l'ordenació dels ensenyaments de l'educació bàsica en els termes que recull l'article 3.3 de Llei orgànica 3/2020, del 29 de desembre. L'article 7.1 d'aquest decret identifica la competència digital com la quarta de les competències clau, enteses com els assoliments que es consideren imprescindibles perquè l'alumnat progressi amb garanties d'èxit en el seu itinerari educatiu i afronti els principals reptes i desafiaments globals i locals. Aquestes competències són l'adaptació de les competències clau establertes a la Recomanació del Consell de la Unió Europea de 22 de maig de 2018 relativa a les competències clau per a l'aprenentatge permanent. El desenvolupament de la competència digital en l'educació obligatòria ha de conduir a consolidar els coneixements, les habilitats i les actituds necessaris per exercir una participació plena a la societat digital. Aquest assoliment, a Catalunya, es pot acreditar amb una certificació oficial: l'ACTIC. Aquesta mesura és necessària per garantir l'oportunitat d'obtenir una acreditació que certifiqui l'assoliment de la competència digital a tots els ciutadans que cursin l'educació obligatòria.

L'exempció de la taxa de l'ACTIC per a totes les persones que estiguin cursant el darrer curs de l'educació obligatòria (4t d'ESO) o l'hagin finalitzat en l'any de presentació de la sol·licitud de l'ACTIC s'adequa a la finalitat de facilitar l'accés a l'acreditació a la ciutadania en edat escolar.

El Pla de digitalització responsable és un projecte del Departament d'Educació i Formació Professional per promoure l'adquisició de la competència digital de l'alumnat, tot promovent un ús adequat, ètic, saludable i responsable dels dispositius i posant-los al servei del foment de l'aprenentatge. Aquest pla impulsa un seguit de mesures relatives a la utilització dels equipaments digitals als centres educatius que tenen l'objectiu de millorar o aprofundir en

l'aprenentatge sense alterar la normalitat dels centres. Aquestes mesures regulen l'ús dels dispositius digitals en els centres educatius i els restringeixen a usos estrictament pedagògics que contribueixin a la millora o l'aprofundiment de l'aprenentatge. Atès que, actualment, no hi ha proves diagnòstiques que mesurin l'evolució de la competència digital a nivell sistèmic, és fa difícil avaluar l'impacte a la competència digital de l'alumnat que poden tenir les mesures proposades en aquest Pla. En aquest context, tenint en compte que la Generalitat de Catalunya compta amb una de les primeres acreditacions competencials de la competència digital, es considera important impulsar mecanismes que en facilitin l'adopció a l'etapa de l'educació obligatòria com a mecanisme d'avaluació externa.

MARC NORMATIU

Normativa reguladora de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya (DECRET LEGISLATIU 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.)

COMPETÈNCIA

Article 202 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, sobre els recursos de la Generalitat de Catalunya.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XXIV Cap.IV Sec.tercera Subsec.Primer	Modificació

Article 30

TER-0314.0

S'afegeix un article, el 25.2-5, al text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, amb el text següent:

“Exempcions

En el cas que el fet imposable afecti actuacions en les zones de protecció de les carreteres, estan exempts de pagament de les taxes:

- a) l'Administració General de l'Estat, l'Administració de la Generalitat de Catalunya, les entitats que integren l'Administració local, i llurs respectius sectors públics institucionals vinculats o dependents.
- b) les empreses concessionàries de la xarxa de carreteres de la Generalitat de Catalunya.”

OBJECTE

L'objecte de la proposta és introduir una exempció a la taxa prevista a l'article 25.2 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel que fa a les actuacions que puguin sol·licitar altres administracions públiques quan afecten les zones de protecció de les carreteres.

NECESSITAT

L'actual redactat del precepte no preveu cap exempció per les administracions públiques ni per les empreses concessionàries de la xarxa de carreteres titularitat de la Generalitat de Catalunya, i es pretén que aquestes no hagin d'abonar la taxa en els expedients d'autorització i informes en zona de protecció de carreteres, pel principi de cooperació entre administracions públiques, i atès que és constant la interacció administrativa a les obres i les actuacions de les diverses administracions sobre el conjunt de xarxa viària de Catalunya, tant per que fa a la pròpia infraestructura com a la seva funcionalitat.

L'actual redactat del precepte no preveu cap exempció per les administracions públiques ni per les empreses concessionàries de la xarxa de carreteres titularitat de la Generalitat de Catalunya, i es pretén que aquestes no hagin d'abonar la taxa en els expedients d'autorització i informes en zona de protecció de carreteres, pel principi de cooperació entre administracions públiques, i atès que és constant la interacció administrativa a les obres i les actuacions de les diverses administracions sobre el conjunt de xarxa viària de Catalunya, tant per que fa a la pròpia infraestructura com a la seva funcionalitat.

La mesura té un impacte econòmic, tot i que mínim, en els pressupostos de l'Administració de la Generalitat però, en contrapartida, agilitza i redueix el cost humà, material i de temps en l'emissió d'informes i autoritzacions entre administracions i afavoreix el principi de cooperació interadministrativa.

MARC NORMATIU

Article 25.2 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny. D'altra banda, les zones de protecció de les carreteres venen regulades al capítol I del títol quart del text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost; i en el capítol I, títol quart del Reglament general de carreteres, aprovat pel Decret 293/2003, de 18 de novembre.

COMPETÈNCIA

L'article 203.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya preveu que la Generalitat té competència per establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa. Addicionalment, l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia atorga a la Generalitat la competència exclusiva sobre la seva xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya que comprèn, en tot cas: a) L'ordenació, la planificació i la gestió integrada de la xarxa viària de Catalunya. b) El règim jurídic financer de tots els elements de la xarxa dels quals és titular la Generalitat. c) La connectivitat dels elements que integren la xarxa viària de Catalunya entre ells o amb altres infraestructures del transport o altres xarxes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de taxes i preus públics de la
Generalitat de Catalunya.

Tit.XXV Cap.II Sec.cinquena

Addició

Article 31

EMT-0294.2

Es modifica l'article 26.2-5 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 26.2-5
Quota

Les quotes per la tramitació de les autoritzacions inicials de treball per un període igual o superior a sis mesos són les següents:

1. Autoritzacions de treball per compte d'altri:
 - a) Autorització inicial de treball per compte d'altri:
 - Retribució inferior a dues vegades el salari mínim interprofessional: 203,84 euros.
 - Retribució igual o superior a dues vegades el salari mínim interprofessional: 407,71 euros.
 - b) Modificació d'autorització de treball per compte d'altri: 81,54 euros.
 - c) Modificació des d'altres situacions a una situació amb autorització de treball per compte d'altri:
 - Retribució inferior a dues vegades el salari mínim interprofessional: 203,84 euros.
 - Retribució igual o superior a dues vegades el salari mínim interprofessional: 407,71 euros.
2. Autoritzacions de treball per compte propi:
 - a) Autorització inicial de treball per compte propi: 203,81 euros.
 - b) Modificació de l'autorització de treball per compte propi: 81,54 euros.
 - c) Modificació des d'altres situacions a una situació amb autorització de treball per compte propi: 203,81 euros.
3. Autoritzacions de treball per a treballadors transfronterers:
 - a) Autorització inicial de treball per compte d'altri:
 - Retribució inferior a dues vegades el salari mínim interprofessional: 203,84 euros.
 - Retribució igual o superior a dues vegades el salari mínim interprofessional: 407,71 euros.
 - b) Autorització inicial de treball per compte propi: 203,84 euros.
 - c) Pròrroga: 81,54 euros.
4. Autoritzacions de treball per a titulars d'autorització d'estada de llarga durada per estudis, mobilitat d'alumnes, serveis de voluntariat o activitats formatives:
 - a) Autorització inicial de treball per compte d'altri: 122,30 euros.
 - b) Autorització inicial de treball per compte propi: 122,30 euros.
5. Altres autoritzacions inicials de treball:
 - a) Retribució inferior a dues vegades el salari mínim interprofessional: 203,84 euros.
 - b) Retribució igual o superior a dues vegades el salari mínim interprofessional: 407,71 euros."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és modificar l'article 26.2-5 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. La finalitat de la modificació consisteix a equiparar les quotes que percep la Generalitat de Catalunya en concepte de taxes per a la tramitació d'autoritzacions de treball a persones estrangeres amb els imports que, en procediments equivalents, percep l'Administració General de l'Estat (AGE) d'acord amb l'apartat 3 de l'Annex de l'Ordre PJC/617/2025, de 13 de juny.

NECESSITAT

La necessitat d'aquesta iniciativa consisteix a evitar greuges comparatius en relació amb les quotes que percep la Generalitat de Catalunya en concepte de taxes per a la tramitació d'autoritzacions de treball, de manera que es tinguin en compte les quanties que percep l'Administració General de l'Estat per aquest concepte d'acord amb l'apartat 3 de l'Annex de l'Ordre PJC/617/2025, de 13 de juny.

La mesura s'adequa als fins que es persegueixen per dos motius. En primer lloc, les quanties seran les mateixes que a la resta de l'Estat, d'acord amb la recent Ordre PJC/617/2025. De l'altra, l'article que es preveu modificar (el 26.2-5) deixarà de contenir referències a procediments que ja han desaparegut i que, per tant, la Generalitat ja no pot tramitar. L'única manera d'harmonitzar la realitat dels procediments que actualment tramita la Generalitat de Catalunya amb les seves corresponents taxes, així com d'establir unes quanties concordants amb les que percep l'Administració General de l'Estat pel mateix concepte, passa per modificar l'article 26.2-5 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Atès que la mesura té impacte econòmic, cal prendre-la en consideració en la tramitació de l'Avantprojecte de Llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic. En tot cas, l'esmentat impacte econòmic no es pot quantificar mitjançant un informe comparatiu, ja que la Generalitat de Catalunya ha de deixat de ser competent en alguns procediments (entre d'altres, els codificats amb la referència MOD06). D'altra banda, ha canviat la configuració dels procediments que subsisteixen, la qual cosa pot alterar el volum de sol·licituds que s'acabin rebent en relació amb cadascun d'aquests procediments.

MARC NORMATIU

□ Article 45 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener (pel que fa a la meritació). □ Article 68.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener (pel que fa al tractament igualitari en l'aplicació de la normativa d'estrangeria i immigració a tot el territori de l'Estat). □ Apartat 3 de l'Annex de l'Ordre PJC/617/2025, de 13 de juny, per la qual s'estableix l'import de les taxes per tramitació d'autoritzacions administratives i documents d'identitat en matèria d'immigració i estrangeria (BOE núm. 144, de 16/06/2025). Enllaç a la norma: <https://www.boe.es/eli/es/o/2025/06/13/pjc617/con> □ Reial decret 1463/2009, de 18 de setembre, sobre traspàs de funcions i serveis a la Generalitat de Catalunya en matèria d'immigració: autoritzacions inicials de treball per compte propi o aliè dels estrangers la relació laboral dels quals es desenvolupi a Catalunya (BOE núm. 229, de 22 de setembre de 2009). Enllaç a la norma: <https://www.boe.es/eli/es/rd/2009/09/18/1463>

COMPETÈNCIA

La regulació de les característiques bàsiques de la taxa per a la tramitació de l'autorització de treball, entre les quals la quota, correspon a la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el marc normatiu exposat anteriorment. En especial, cal tenir en compte l'article 45 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i el Reial decret 1463/2009, de 18 de setembre.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Tít.XXVI Cap.II Art.5

Modificació

Article 32.1

EMT-0298.1

Es modifica l'article 26.4-1 del capítol IV del títol XXVI del text refós de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

Article 26.4-1 Fet imposable
Constitueixen el fet imposable de la taxa la tramitació de les sol·licituds d'inscripció i renovació en el Registre d'empreses acreditades de Catalunya, i també la tramitació de les sol·licituds de variació de dades.

OBJECTE

La proposta té per objecte la supressió de la taxa de cancel·lació a instància de part del Registre d'empreses acreditades de Catalunya per intervenir en el procés de subcontractació en el sector de la construcció (en endavant, REA).

NECESSITAT

Actualment algunes empreses no presenten sol·licituds de cancel·lació, tot i que deixin de complir els requisits per estar inscrites. Aquest fet comporta no disposar d'un registre actualitzat. Per altra banda el servei de la revisió de sol·licituds de cancel·lació suposa un cost mínim ja que s'accepten directament sense revisar els requisits de compliment.

El fet de suprimir la taxa associada al tràmit de cancel·lació de la inscripció a instància de part, ajudarà a què les dades del Registre siguin de major qualitat, ja que les empreses que no compleixin amb els requisits o que ja no treballin en el sector de la construcció podran demanar la cancel·lació sense cap cost.

La proposta efectuada constitueix una mesura de caràcter fiscal i financer i, per tant, la seva inclusió a l'Avantprojecte de Llei queda plenament justificada. A més, d'acord amb l'article 1.2-2 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, tant la creació de la taxa com la determinació dels seus elements essencials s'han de regular per llei.

MARC NORMATIU

El marc normatiu relacionat directament amb la proposta és el Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, ja que es proposa modificar dos articles en relació amb una taxa ja existent, que és la taxa per les actuacions del REA. D'altra banda, el REA es regula per la Llei 32/2006, de 18 d'octubre, reguladora de la subcontractació en la construcció i el Reial decret 1109/2007, de 24 d'agost, que la desplega, i que estableixen l'obligació de les empreses d'estar inscrites en un registre creat a l'efecte. Les disposicions esmentades estableixen que les comunitats autònomes hauran de crear els seus registres. En l'àmbit de Catalunya, es va complir amb el mandat esmentat mitjançant el Decret 102/2008, de 6 de maig, de creació del REA.

COMPETÈNCIA

L'article 170 del Decret 306/2006, de 20 de juliol, pel qual es dona publicitat a la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (en endavant, EAC) atribueix a la Generalitat la competència executiva en matèria de treball i relacions laborals. L'article 202 EAC estableix, entre els recursos de la Hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes i l'article 206.5 del mateix text preveu que la Generalitat té competència per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa. Dins del concepte de tributs es troben les taxes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de taxes i preus públics de la
Generalitat de Catalunya.

Tit.XXVI Cap.IV Sec.primera

Modificació

Article 32.2

EMT-0319.2

Es modifica l'article 26.4-4 lletra a) del capítol IV del títol XXVI del text refós de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

“Article 26.4-4 Quota

La quota de la taxa és:

a) Per la tramitació de la sol·licitud d'inscripció: 43,35 euros.”

OBJECTE

La proposta té per objecte la modificació de l'import de la taxa de sol·licitud d'inscripció del Registre d'empreses acreditades de Catalunya per intervenir en el procés de subcontractació en el sector de la construcció (en endavant, REA). En concret, es preveu reduir la taxa de 113,60 € a 43,35 €.

NECESSITAT

Tal com estableix la normativa, les taxes que suposen una contraprestació per la recepció d'un servei, el seu cost ha d'anar directament vinculat amb el cost del servei, en el sentit que els ingressos per taxes no poden superar els costos que satisfà la pròpia administració pel servei. Actualment el cost del servei és inferior a la taxa vigent, per aquest motiu es proposa la reducció. A més a més, properament la tramitació de les sol·licituds al REA es gestionarà mitjançant les aplicacions transversals de la Generalitat, fet que preveu reduir els costos de manteniment de l'aplicació actual i per tant del cost del servei.

El fet d'ajustar la taxa de sol·licitud d'inscripció en el REA al cost real del servei, comporta el compliment de la normativa de taxes.

La proposta efectuada constitueix una mesura de caràcter fiscal i financer i, per tant, la seva inclusió a l'Avantprojecte de Llei queda plenament justificada. A més, d'acord amb l'article 1.2-2 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, tant la creació de la taxa com la determinació dels seus elements essencials s'han de regular per llei.

MARC NORMATIU

El marc normatiu relacionat directament amb la proposta és el Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, ja que es proposa modificar dos articles en relació amb una taxa ja existent, que és la taxa per les actuacions del REA. D'altra banda, el REA es regula per la Llei 32/2006, de 18 d'octubre, reguladora de la subcontractació en la construcció i el Reial decret 1109/2007, de 24 d'agost, que la desplega, i que estableixen l'obligació de les empreses d'estar inscrites en un registre creat a l'efecte. Les disposicions esmentades estableixen que les comunitats autònomes hauran de crear els seus registres. En l'àmbit de Catalunya, es va complir amb el mandat esmentat mitjançant el Decret 102/2008, de 6 de maig, de creació del REA.

COMPETÈNCIA

L'article 170 del Decret 306/2006, de 20 de juliol, pel qual es dona publicitat a la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (en endavant, EAC) atribueix a la Generalitat la competència executiva en matèria de treball i relacions laborals. L'article 202 EAC estableix, entre els recursos de la Hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes i l'article 206.5 del mateix text preveu que la Generalitat té competència per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa. Dins del concepte de tributs es troben les taxes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XXVI Cap.IV Sec.quarta Subsec.Primer	Modificació

Article 32.3

EMT-0297.2

Es modifica l'article 26.4-4 lletra *b*) del capítol IV del títol XXVI del text refós de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

“Article 26.4-4 Quota

La quota de la taxa és:

b) Per la tramitació de la sol·licitud de renovació: 43,35 euros.”

OBJECTE

La proposta té per objecte la modificació de l'import de la taxa de la sol·licitud de renovació del Registre d'empreses acreditades de Catalunya per intervenir en el procés de subcontractació en el sector de la construcció (en endavant, REA). En concret, es preveu reduir la taxa de 113,60€ a 43,35€.

NECESSITAT

Tal com estableix la normativa, les taxes que suposen una contraprestació per la recepció d'un servei, el seu cost ha d'anar directament vinculat amb el cost del servei, en el sentit que els ingressos per taxes no poden superar els costos que satisfà la pròpia administració pel servei. Actualment el cost del servei és inferior a la taxa vigent, per aquest motiu es proposa la reducció. A més a més, properament la tramitació de les sol·licituds al REA es gestionarà mitjançant les aplicacions transversals de la Generalitat, fet que preveu reduir els costos de manteniment de l'aplicació actual i per tant del cost del servei.

El fet d'ajustar la taxa de la sol·licitud de renovació en el REA al cost real del servei, comporta el compliment de la normativa de taxes.

La proposta efectuada constitueix una mesura de caràcter fiscal i financer i, per tant, la seva inclusió a l'Avantprojecte de Llei queda plenament justificada. A més, d'acord amb l'article 1.2-2 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, tant la creació de la taxa com la determinació dels seus elements essencials s'han de regular per llei.

MARC NORMATIU

El marc normatiu relacionat directament amb la proposta és el Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, ja que es proposa modificar dos articles en relació amb una taxa ja existent, que és la taxa per les actuacions del REA. D'altra banda, el REA es regula per la Llei 32/2006, de 18 d'octubre, reguladora de la subcontractació en la construcció i el Reial decret 1109/2007, de 24 d'agost, que la desplega, i que estableixen l'obligació de les empreses d'estar inscrites en un registre creat a l'efecte. Les disposicions esmentades estableixen que les comunitats autònomes hauran de crear els seus registres. En l'àmbit de Catalunya, es va complir amb el mandat esmentat mitjançant el Decret 102/2008, de 6 de maig, de creació del REA.

COMPETÈNCIA

L'article 170 del Decret 306/2006, de 20 de juliol, pel qual es dóna publicitat a la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (en endavant, EAC) atribueix a la Generalitat la competència executiva en matèria de treball i relacions laborals. L'article 202 EAC estableix, entre els recursos de la Hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes i l'article 206.5 del mateix text preveu que la Generalitat té competència per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa. Dins del concepte de tributs es troben les taxes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XXVI Cap.IV Art.4 Ap.2 / b / bis / segon	Modificació

Article 33

REU-0007.2

Es modifica l'apartat 5 de l'article 27.1-5 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"5. En el procés de l'emissió de l'informe previ a l'autorització dels centres que es vulguin establir a Catalunya per a impartir, sota qualsevol modalitat, ensenyaments que condueixen a l'obtenció de títols d'educació superior universitària no homologats als títols universitaris oficials, s'estableixen els imports següents:

3.000 euros per a la revisió de la sol·licitud i l'anàlisi de la documentació inicial, amb l'objectiu de determinar si el centre disposa dels requisits mínims necessaris per iniciar el procés d'avaluació.

6.000 euros per a la realització de l'avaluació externa i l'emissió de l'informe, incloent fins a un màxim de tres titulacions.

1.000 euros addicionals per cada titulació de més presentada pel centre que superi el límit inicial de les tres titulacions inicialment avaluades."

OBJECTE

Modificació de l'apartat cinquè de l'article 27.1-5 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny als efectes d'ajustar l'import de la taxa als costos que genera la prestació dels diversos serveis.

NECESSITAT

D'acord amb l'article 13.o) del Decret 315/2016, de 8 de novembre, pel qual s'aproven els Estatuts de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya, correspon al Consell de Govern d'AQU Catalunya proposar al departament competent en matèria d'universitats, la creació, la modificació i la supressió de taxes i de preus públics, d'acord amb la normativa reguladora de les taxes i els preus públics de la Generalitat. Les taxes d'AQU Catalunya estan regulades per l'article 27.1 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes de la Generalitat de Catalunya. Aquesta taxa es va crear a través de l'article 116 (Modificació del títol XXVII del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya) de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic introdueix la quota per a l'emissió de l'informe previ a l'autorització dels centres que es vulguin establir a Catalunya per a impartir, sota qualsevol modalitat, ensenyaments que condueixen a l'obtenció de títols d'educació superior universitària no homologats als títols universitaris oficials. En els darrers anys, s'ha observat una tendència creixent per part dels centres docents que imparteixen títols estrangers a sol·licitar l'autorització de la Generalitat de Catalunya. AQU Catalunya participa en aquest procés mitjançant una avaluació que conclou amb l'emissió d'un informe, que està subjecte a una taxa de 1.704,05 €. Els costos directes unitaris associats a les darreres avaluacions –uns 16.500 €– són elevats, a causa de la complexitat que comporta l'avaluació d'aquests centres. En aquest context, la taxa actual només finança aproximadament un 10% del cost directe del procés. És per aquests motius que es considera pertinent modificar la taxa per a l'avaluació i emissió de l'informe previ per als centres docents que volen impartir titulacions estrangeres a Catalunya de la manera següent: • 3.000 € per a la revisió de la sol·licitud i l'anàlisi de la documentació inicial, amb l'objectiu de determinar si el centre disposa dels requisits mínims necessaris per iniciar el procés d'avaluació. • 6.000 € per a la realització de l'avaluació externa i l'emissió de l'informe, incloent fins a un màxim de tres titulacions. • 1.000€ addicionals per cada titulació extra presentada pel centre que superi el límit inicial de tres. Tenint en compte el que s'ha exposat el Consell de Govern de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya va acordar, en la seva sessió de 22 de juliol de 2025, sol·licitar la modificació de la taxa per a l'avaluació i emissió de l'informe previ per als centres docents que volen impartir titulacions estrangeres a Catalunya en els termes indicats en l'apartat anterior.

La proposta de modificació de la taxa prevista a l'article 27.1-5 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, és adequada als fins que es persegueixen, ja que és necessari desglossar la taxa en els imports i conceptes exposats a l'apartat primer d'aquesta proposta per tal d'aconseguir un finançament equilibrat per part d'AQU Catalunya d'una activitat avaluadora que és complexa i costosa i que ha de finançar l'entitat o centre que demana l'emissió de l'informe per a l'autorització dels centres estrangers que vulguin impartir ensenyaments que condueixen a l'obtenció de títols d'educació superior universitària no homologats als títols universitaris oficials.

D'acord amb l'article 8 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària s'ha de regular en tot cas per llei la delimitació del fet imposable, de la meritació, de la base imposable i

liquidable, la fixació del tipus de gravamen i dels altres elements directament determinants de la quantia del deute tributari. Així doncs, la modificació de la quantia i conceptes de la taxa indicada en el primer apartat d'aquesta proposta s'han d'aprovar per llei i, per tant, és necessari que s'inclogui en l'articulat de l'Avantprojecte de la llei d'acompanyament de mesures de l'any 2026.

MARC NORMATIU

L'article 113 de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya regula el règim d'autorització als centres docents que es vulguin establir a Catalunya per a impartir, sota qualsevol modalitat, i que vulguin impartir ensenyaments conduents a l'obtenció de títols d'educació superior universitària no homologats als títols universitaris oficials, i també pot revocar-los aquesta autorització. L'article 113.2 de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats disposa que aquesta autorització requereix l'informe previ favorable de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya, d'acord amb els estàndards de qualitat que l'Agència hagi elaborat per a aquests tipus de centres. Igualment, l'article 15.1 del Reial decret 640/2021, de 27 de juliol, de creació, reconeixement i autorització d'universitats i centres universitaris, i acreditació institucional de centres universitaris preveu que la impartició d'ensenyaments universitaris i d'educació superior –diplomes o certificats– d'àmbit similar a l'universitari espanyol per centres conforme a sistemes educatius estrangers, precisarà l'autorització de l'organisme competent de la Comunitat Autònoma corresponent en la qual s'ubiqui la universitat o centre. D'acord amb la normativa esmentada, l'emissió de l'informe previ a l'autorització de la impartició d'ensenyaments conduents a l'obtenció de títols d'educació superior universitària no homologats als títols universitaris oficials a Catalunya correspon a l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya. Finalment, l'emissió d'aquest informe està gravada per la taxa que és objecte de proposta de modificació en aquesta proposta que està regulada a prevista a l'article 27.1-5 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 172.2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat de Catalunya en matèria d'ensenyament universitari, sens perjudici de l'autonomia universitària, la competència compartida en: (...) "c) L'adscripció i la desadscripció de centres docents públics o privats per a impartir títols universitaris oficials i la creació, la modificació i la supressió de centres universitaris en universitats públiques, i també el reconeixement d'aquests centres en universitats privades i la implantació i la supressió d'ensenyaments. (...) f) L'avaluació i el garantiment de la qualitat i de l'excel·lència de l'ensenyament universitari, i també del personal docent i investigador."

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tít.XXVII Cap.I Art.27 Ap.1 / a / primer Subap.5 / e / cinquè	Modificació

Capítol II. Modificació de taxes portuàries per la utilització privativa del domini públic portuari

Article 34

ARP-0409.0

Es modifica la lletra *b*) de l'article 127 de la Llei 10/2019, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals, que resta redactat de la manera següent.

"b) Les entitats sense finalitats lucratives legalment constituïdes l'activitat de les quals estigui exclusivament vinculada a l'atenció de tripulants i passatgers així com les confraries de pescadors, corporacions de dret públic sense ànim de lucre, per l'espai destinat a les oficines, les llotges pesqueres, i altres instal·lacions necessàries per l'exercici de l'activitat pesquera".

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar l'article 127.b de la Llei 10/2019, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals, per afegir al règim d'exempcions de la taxa T01 a les confraries de pescadors legalment constituïdes com a corporacions de dret públic sense ànim de lucre.

NECESSITAT

Davant la situació crítica de les estructures del sector pesquer, confraries de pescadors, afectades per la reducció de la flota, un 50% en els darrers 20 anys, l'increment de costos operatius, la reducció en un 80% de les possibilitats de pesca implantada per la Comissió Europea, i amb la voluntat de recolzar el sector primari, atenent al seu caràcter estratègic, a la necessitat de viabilitat de les confraries de pescadors com a entitats col·laboradores de l'administració, a la funció pública i social que desenvolupen com a gestors de serveis essencials al sector pesquer, i tenint en compte que la taxa T01 de Ports de la Generalitat suposa gairebé 1/3 de la despesa corrent de les confraries de pescadors, es considera necessari revisar el règim fiscal aplicable a les confraries de pescadors, previst a la Llei 10/2019, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals.

Els fins que es persegueixen són modificar el text actual relatiu a les exempcions de la taxa afectada, per contribuir a la viabilitat econòmica de les confraries de pescadors.

La Llei 2/2010, de pesca i acció marítimes, reconeix el caràcter prevalent de les confraries de pescadors en l'atorgament de concessions per a l'ús de llotges i instal·lacions portuàries, en tant que agents essencials per al bon funcionament del sector pesquer. Les Confraries poden arribar a cobrir tots els serveis que requereixen els/les pescadors/es per desenvolupar la seva activitat, sens perjudici de la funció que pertoca als sindicats i a d'altres associacions. El conjunt del sector que explota els recursos marins vius a Catalunya (pesca, aqüicultura i processament i distribució de productes pesquers) representa el segon subsector econòmic de l'economia blava del país, sent l'únic que manté una activitat continua al llarg de l'any. En algun dels municipis pesquers catalans la Confraria de Pescadors és la primera "empresa" en termes d'ocupació i volum de negoci. L'aplicació continuada de polítiques pesqueres europees allunyades de la realitat del sector pesquer del Mediterrani, el canvi climàtic, la contaminació, la manca de relleu generacional, entre d'altres causes, ha comportat en les darreres dos dècades un ajust de la capacitat de pesca que es tradueix en una reducció de més del 50% del sector pesquer, empreses i treballadors. Per contra, l'aplicació de la Política Pesquera Comuna i els reglaments derivats, la implementació de la cogestió pesquera a Catalunya i la col·laboració del sector amb la ciència, han comportat un increment de les tasques i càrregues de treball de les confraries de pescadors i de les despeses assumides. La reducció continuada de flota pesquera, la limitació de possibilitats de Pesca marcada per la normativa comunitària, el manteniment del preu de primera venda del peix, i l'increment de costos de funcionament de les confraries, posen en risc la viabilitat financera d'aquestes entitats d'economia social, imprescindibles per a la gestió pesquera costera-litoral. L'obligació de desembarcament dels productes pesquers en els ports autoritzats, la centralització de la comercialització en primera venda en les llotges pesqueres i d'altres mesures de gestió i ordenació pesquera, comporta la necessitat d'ocupació d'espai portuari per part de les Confraries de pescadors pel desenvolupament de d'aquestes tasques, derivades de la normativa comunitària, estatal i catalana, que realitzen com a entitats col·laboradores de l'administració. Complementàriament el desenvolupament de la pròpia activitat pesquera comporta la necessitat d'espais de magatzem de les arts de pesca, fàbrica de gel, etc.

MARC NORMATIU

- Llei 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals. - Llei 22/2002, de 12 de juliol, de confraries de pescadors. - Llei 2/2010, del 18 de febrer, de pesca i acció marítimes.

COMPETÈNCIA

La Generalitat té competència exclusiva sobre els ports situats en territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general, d'acord amb el que disposa l'article 140 de l'Estatut d'autonomia.

Llei 10/2019, del 23 de desembre, de
ports i de transport en aigües marítimes
i continentals

Modificació

Llei 10/2019, del 23 de desembre, de
ports i de transport en aigües marítimes
i continentals

Art.127 Ap.2 / b / bis / segon

Modificació

Capítol III. Cànon de l'aigua

Article 35.1

TER-0006.0

Es modifica la lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 67 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, que resta redactada de la manera següent:

"b) Per estimació objectiva, per a contribuents determinats de manera genèrica segons l'ús de l'aigua que fan i el volum de captació, tenint en compte les característiques i les circumstàncies de l'aprofitament, i d'acord amb les fórmules de càlcul següents:

-Per a qualsevol tipus d'ús i en cas de captacions subterrànies que no tinguin instal·lats dispositius de mesurament directe de cabals de subministrament, el consum mensual s'avalua d'acord amb la potència nominal del grup elevador mitjançant la fórmula següent:

$$Q = 37.500 \times p / (h + 20)$$

En la qual,

Q = és el consum mensual facturable, expressat en metres cúbics,

p = és la potència nominal del grup o dels grups elevadors, expressada en quilowatts,

h = és la profunditat dinàmica mitjana de l'aquífer en la zona considerada, expressada en metres.

- En cas de subministrament mitjançant contractes d'aforament, en funció del volum contractat.

- En cas d'establiments amb subministrament mixt, la base es determina per estimació objectiva, d'acord amb les fórmules anteriors, més la mitjana dels volums lliurats o facturats per l'entitat subministradora en l'any anterior al de l'opció per aquest sistema.

- En el cas d'usos d'aigua per a l'abastament a tercers, segons la fórmula següent:

$$\text{Volum total utilitzat} = \text{volum d'aigua corresponent a la facturació neta} / 0,7$$

Per aplicar els coeficients que estableix l'apartat 10 de l'article 71, cal considerar el volum d'aigua no lliurat a tercers, que és el que resulta d'aplicar al volum total usat, determinat segons la fórmula anterior, un percentatge de pèrdues de la xarxa d'abastament del 30 %."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és suprimir de l'articulat la referència als mínims de facturació, ja que aquests amb les modificacions que es van fer en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, mitjançant el Decret llei 5/2025, del 25 de març, a partir de l'1 de gener de 2026, han quedat eliminats. Es va optar per incorporar una quota fixa en substitució dels mínims de facturació, i aquesta quota fixa ja es una magnitud econòmica no vinculada amb el volum d'aigua facturat per les entitats subministradores, per tant la precisió que es fa per determinar el concepte de facturació neta, ha perdut sentit.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per garantir la coherència normativa i eliminar la incertesa jurídica que es podria produir. Amb les darrers canvis normatius s'eliminen els mínims de facturació, i s'introdueix una quota fixa, per tant, cal adaptar els articles que encara fan esment als mínims de facturació a la nova realitat. Si no s'ajusta aquest article, es mantindria una referència a un sistema ja suprimit, generant inseguretat en l'aplicació de la norma.

La mesura permet restablir la coherència entre el contingut de l'article que regula la determinació de la base imposable del cànon per estimació objectiva, amb l'eliminació a la referència als mínims de facturació, que a partir de l'1 de gener de 2026 queden eliminats. Es tracta d'una modificació de tècnica legislativa, per evitar situacions confoses.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la mesura proposada té rerefons econòmic, atès que incideix en la liquidació del cànon de l'aigua en el règim d'estimació objectiva.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'Agència Catalana de l'Aigua, que, al seu torn, trasllada el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua previst en l'article 9 de la Directiva 2000/60/CE, Directiva marc de l'aigua.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució. L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, atribueix a la Generalitat competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203). Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques. En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Decret Legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya.

Tit.VI Art.67 Ap.2 / b / bis / segon
Subap.2 / b / segon

Modificació

Article 35.2

TER-0015.0

S'afegeix un apartat, el cinquè, a l'article 70 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"5. Els usuaris industrials d'aigua per a la producció d'energia elèctrica han de presentar una declaració de l'energia produïda en el trimestre anterior, dins els primers vint dies naturals de cada trimestre."

OBJECTE

Les empreses que produeixen energia elèctrica, són contribuents del cànon de l'aigua, ja que fan un ús no consumptiu de l'aigua. Ara bé, la determinació de la quota tributària té particularitats respecte altres usuaris industrials, el que fa que conèixer l'energia elèctrica produïda sigui un element per determinar allò que han de pagar de cànon, per això s'estableix l'obligació de què declarin de manera trimestral les dades de producció d'energia, per saber el volum d'aigua usada.

NECESSITAT

Es necessita tenir les dades reals de producció d'energia elèctrica d'aquests usuaris industrials, per facilitar la gestió del cànon en benefici del contribuent i de l'ACA, atès que s'evitarà iniciar un procediment de comprovació per tal d'ajustar el cànon que s'ha liquidat a la producció real d'energia elèctrica. Si l'ACA té trimestralment aquestes dades, es podrà liquidar amb dades reals, i no en base a la previsió que s'ha declarat a la DUCA, que té una vigència de 4 anys.

L'actual regulació no preveu que els usuaris hidroelèctrics de l'aigua presentin dades reals de la producció d'energia elèctrica, simplement declaren en la DUCA, que té una vigència de 4 anys, una previsió de la producció, cosa que implica que l'ACA, d'acord amb la dades reals de producció d'energia hagi de revisar allò facturat en concepte de cànon, en uns casos determinant la quota a pagar directament, en altres obtenint el consum d'aigua, per tant la base imposable

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. D'altra banda la proposta té contingut econòmic i naturalesa tributària, atès que està vinculada a la liquidació del cànon de l'aigua.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'Agència Catalana de l'Aigua.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució. L'Estatut d'Autonomia de Catalunya reconeix a la Generalitat competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203). En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Decret Legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya.

Art.70 Ap.5 / e / cinquè

Addició

Article 35.3

TER-0022.0

Es modifica l'apartat 5 de l'article 71 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"71.5. La reutilització directa d'aigües residuals queda afectada per un coeficient de 0,25 sempre que les aigües no s'aboquin a un col·lector de salmorres. Aquest coeficient s'aplica, si escau, de manera ponderada al percentatge d'aigua consumida."

OBJECTE

La reutilització de les aigües regenerades és un element clau en la planificació hídrica per garantir la disponibilitat del recurs i afrontar-ne l'escassetat. Ara s'aplica un coeficient bonificat de 0,25 al tipus de gravamen general dels usos industrials en cas de reutilització, sempre i quan en relació al total del consum sigui més del 50% o bé el seu ús sigui superior a 7.000m³. El que es vol és ampliar els contribuents que puguin gaudir d'aquest coeficient reductor, per tal de potenciar l'ús d'aigua regenerada, per això és proposa suprimir del redactat els següents requisits: "sempre i quan en relació al total del consum sigui més del 50% o bé el seu ús sigui superior a 7.000m³".

NECESSITAT

La reutilització d'aigua sempre ha estat bonificada per ser un ús ambientalment més sostenible que la resta d'usos. És clar que implica uns costos econòmics (més infraestructures de reutilització) i ambientals que cal valorar, i que les persones usuàries han de participar en la recuperació de costos, però amb certs beneficis per fonamentar l'ús d'aigua realitzat. Es vol premiar aquests usos ampliant els possibles beneficiaris, i captant nous usuaris d'aigua reutilitzada, independentment del volum consumit

La reutilització d'aigua experimentarà un increment en els propers anys. Per complir les previsions de la Directiva 2000/60/CE que estableix la recuperació dels costos dels serveis vinculats al cicle de l'aigua, cal tenir en compte tots els possibles usuaris i usos, però en aquests casos se'ls aplicarà un coeficient reductor al tipus de gravamen general. Així, amb l'aprovació del nou reglament de reutilització de (Reial decret 1085/2024, de 22 d'octubre) s'amplien significativament els usos que es poden autoritzar emprant aigua regenerada i es reforcen els criteris de seguretat, sostenibilitat i gestió del risc. En aquest nou marc normatiu, les administracions competents estan impulsant activament l'ús d'aigua regenerada entre tots els usuaris potencials. Per tant, l'incentiu econòmic del cànon per fomentar la reutilització s'ha d'estendre a tots els obligats tributaris que contribueixen a la substitució d'aigua potable per aigua regenerada, o que directament intenten no fer ús d'aigua potable en la seva activitat. Aquesta mesura afavoreix una gestió més sostenible i equitativa del recurs, en línia amb els objectius ambientals i d'eficiència del sistema.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que es tracta d'una mesura amb incidència en els ingressos i despeses i l de naturalesa tributària, queda justificada la seva inclusió a l'avantprojecte.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinançer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'Agència Catalana de l'Aigua. Aquest règim deriva directament del mandat contingut en l'article 9 de la Directiva 60/2000 CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació de la política de l'aigua, que estableix el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua, fixant que la recuperació ha de ser adequada per part dels diferents sectors econòmics, desglossats com a mínim en habitatges, indústria i agricultura, i partint del principi "qui contamina, paga".

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució. L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, reconeix a la Generalitat competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203). En matèria de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Decret Legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya.

Art.71 Ap.5 / e / cinquè

Modificació

Article 35.4

TER-0008.0

Es modifica la lletra *b* de l'apartat 10 de l'article 71 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que resta redactada de la manera següent:

“b) Coeficient de volum lliurat (CL), en funció de la relació entre el volum d'aigua corresponent a la facturació neta dels darrers dos anys que es fa constar a les declaracions de facturació a què fan referència els articles 75 i 76, i el volum d'aigua utilitzat per a aquest ús en els mateixos anys.

D'acord amb això, el cànon de l'aigua que resulta de l'aplicació dels coeficients recollits en els apartats *a* i *b* respon a l'expressió següent:

$(CL) \times (V_{captat} \times C2 + V_{comprat} \times C3) \times \text{tipus de gravamen general} + (1-CL) \times (V_{comprat} + V_{captat}) \times C1 \times \text{tipus de gravamen general}$ ”

OBJECTE

Aquesta modificació és necessària per eliminar de l'articulat la referència als mínims de facturació, ja que amb les modificacions que el Decret llei 5/2025, del 25 de març va introduir en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, a partir de l'1 de gener de 2026, quedaran eliminats els mínims de facturació. En el decret llei 5/2025 es va optar per incorporar una quota fixa en substitució dels mínims de facturació, i aquesta quota fixa ja es una magnitud econòmica no vinculada amb el volum d'aigua facturat per les entitats subministradores, per tant la precisió que es feia en relació amb els mínims de facturació per determinar el concepte de facturació neta ha perdut sentit.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per garantir la coherència normativa i eliminar tota incertesa jurídica. Amb les darrers canvis normatius s'eliminen els mínims de facturació, i s'introdueix una quota fixa, per tant, cal adaptar els articles que encara fan esment als mínims de facturació a la nova realitat. Si no s'ajusta aquest article, es mantindria una referència a un sistema ja suprimit, generant problemes en la interpretació i aplicació de la norma.

La mesura permet restablir la coherència entre el contingut de l'article que regula el càlcul del coeficient de volum lliurat i l'eliminació a la referència als mínims de facturació, que tindrà lloc a partir de l'1 de gener de 2026.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. La proposta té contingut econòmic atès que incideix en el càlcul del cànon de l'aigua que té naturalesa tributària, motiu que justifica la inclusió en aquest avantprojecte.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'Agència Catalana de l'Aigua. Aquest règim deriva directament del mandat contingut en l'article 9 de la Directiva 60/2000 CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació de la política de l'aigua, que estableix el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua, fixant que la recuperació ha de ser adequada per part dels diferents sectors econòmics, desglossats com a mínim en habitatges, indústria i agricultura, i partint del principi “qui contamina, paga”.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució. L'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203). En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Decret Legislatiu 3/2003, de 4 de
novembre, pel qual s'aprova el Text
refós de la legislació en matèria d'aigües
de Catalunya.

Tít.VI Art.71 Ap.10 / j / desè Subap.2 / b Modificació
/ segon

Article 35.5

TER-0009.0

S'afegeix una disposició addicional, la trenta-cinquena, al text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, amb el text següent:

“Disposició addicional trenta-cinquena. Actualització anual del cànon de l'aigua en els exercicis 2027, 2028, 2029 i 2030.

Els valors del cànon de l'aigua per obtenir la quota tributària que s'estableixen als articles 66 *bis*, 69.1 i 2, 71.1, 72.1 i 72 *bis* s'incrementen anualment, amb efecte des de l'1 de gener de l'exercici corresponent, un 4,2 % durant els anys 2027, 2028, 2029 i 2030 respecte dels valors vigents en data 31 de desembre de l'any anterior.

A principis de cada exercici, l'Agència Catalana de l'Aigua ha de publicar al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, a efectes informatius, una resolució del director o la directora en què es fixi la relació dels valors vigents per a l'exercici corresponent”.

OBJECTE

Es preveu incrementar en els propers cinc anys els valors base del cànon de l'aigua aplicable als volums d'aigua per a usos domèstics, industrials i ramaders d'aigua, així com el valor de cada unitat de paràmetre de contaminació, d'un 4,2%, amb la finalitat de recuperar allò que s'ha deixat d'ingressar en exercicis precedents, atès que aquests valors no s'han incrementat des de l'any 2017. Això ha comportat que l'ACA hagi perdut capacitat inversora (que se situa en menys d'un 4% del seu pressupost, actualment) . El valor del 4,2% és el resultat d'emprar la mitjana de la variació de l'IPC a Catalunya durant els anys en què els valors de cànon no han variat (des de la darrera actualització l'any 2017 fins el 2025). Aquesta variació és d'un 22,8 %, que es proposa repartir en els propers cinc anys (per l'any 2026 ja s'ha proposat increment del 6% en el projecte de Llei de pressupostos). Cal tenir present que l'ACA ha de desenvolupar les actuacions planificades en el Pla de Gestió del Districte de conca fluvial de Catalunya 2022-2027 i les que s'incloguin en el nou pla 2028-2033, la tramitació del qual ara s'inicia. A aquestes inversions cal afegir les derivades de les noves exigències comunitàries (nova Directiva tractament aigües residuals urbanes, etc.) i les incloses en l'Acord de Govern de 27 d'agost de 2024, que determina les actuacions i mesures a fer per garantir la seguretat hídrica, després de l'afectació que va tenir el darrer intens episodi de sequera. A això cal afegir un context en el que la despesa corrent inercialment va pujant per increments de cost de la vida, nous requeriments, etc. Així, mitjançant l'aprovació d'aquesta mesura es pot assegurar que els propers anys, l'ACA pugui millorar en l'aplicació del principi de recuperació dels costos dels serveis vinculats al cicle de l'aigua, d'acord amb el que exigeix la Directiva 60/200 CE, i recuperi allò que no s'ha ingressat durant aquests anys en que no s'han incrementat els valors econòmics.

NECESSITAT

L'ACA, en tant que Administració hidràulica de la Generalitat de Catalunya, ha de donar compliment al principi de recuperació de tots els costos dels serveis vinculats al cicle de l'aigua, d'acord amb el que propugna la Directiva 60/2000/CE. La regulació del cànon de l'aigua s'insereix per tant en el marc comunitari que estableix el principi de recuperació dels costos del cicle de l'aigua. El cànon de l'aigua ha sofert diverses modificacions per tal d'adequar el tribut als principis rectors de la política hidràulica definits per la Directiva 60/2000 CE, sobretot, a la necessitat de fer efectiu el principi de recuperació dels costos dels serveis vinculats al cicle de l'aigua, a partir del principi "qui contamina, paga", i proporcionar incentius adequats per a què els usuaris utilitzin de forma eficient els recursos hídrics, i contribuir, d'aquesta manera, als objectius mediambientals de la Directiva. Ara bé, el fet de congelar el valor del cànon des del 2017, ha provocat que l'ACA hagi perdut capacitat inversora, i no té suficients recursos per destinar a noves inversions, o millorar les existents, dit d'una altra manera: no pot finançar projectes nous, renovar instal·lacions, incorporar tecnologia, etc. quan les despeses vinculades al cicle de l'aigua s'han incrementat, per la pròpia dinàmica de l'economia (inflació), així com per causes com la greu sequera que ha patit Catalunya, o nous requisits de qualitat de l'aigua que s'està exigint amb la nova Directiva d'aigua residuals urbanes.

La Directiva fixa el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua, a partir del principi "qui contamina, paga" aplicat de manera que incentivi l'ús eficient del recurs i permeti assolir els objectius ambientals fixats. El tenir previst a cinc anys vista els tipus que ha d'assolir el cànon de l'aigua, amb increments dels valors per recuperar part de la variació de l'IPC produïda des de la darrera actualització d'aquests valors l'any 2017, permet assegurar que l'ACA, com a mínim, durant els propers cinc anys podrà recuperar part de la seva capacitat inversora, després d'una dràstica reducció que ha reduït al seu torn el marge per a destinar recursos econòmics a millorar la qualitat i quantitat del recurs aigua. I aquesta previsió permetrà adequar el pla econòmic financer de l'empresa a un escenari cert durant un període de temps de 5 anys.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. La mesura proposada té naturalesa tributària i incideix en els ingressos de la Generalitat, per la qual cosa és procedent la seva inclusió en aquesta norma.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'Agència Catalana de l'Aigua. Aquest règim deriva directament del mandat contingut en l'article 9 de la Directiva 60/2000 CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació de la política de l'aigua, que estableix el principi de recuperació de costos del cicle de l'aigua, fixant que la recuperació ha de ser adequada per part dels diferents sectors econòmics, desglossats com a mínim en habitatges, indústria i agricultura, i partint del principi "qui contamina, paga".

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució. L'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203). En matèria de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Decret Legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya.

Disp.addicional Núm.Disp.trenta-cinquena

Addició

Capítol IV. Impost sobre les estades en establiments turístics

Article 36.1

EMT-0254.0

S'afegeix un apartat, el cinquè, a l'article 49 de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni, amb el text següent:

"5. El destí al finançament de les actuacions, projectes i serveis del Fons per al foment del turisme en tram local s'acredita de manera suficient amb els procediments de fiscalització ordinaris previstos per la legislació d'aplicació a les administracions locals."

OBJECTE

Establir un procediment àgil i uniforme per a l'acreditació de les inversions del Fons per al foment del turisme per part dels ens locals, equivalent al que aplica el Govern de la Generalitat.

NECESSITAT

Per simplificar i clarificar els procediments derivats de la gestió de l'Impost turístic, sense menystenir en cap moment la garantia i capacitat de verificació i control respecte el efectiu destí dels ingressos de l'Impost.

És una mesura adequada perquè simplifica el procediment de justificació de la destinació del Fons per al foment del turisme dels ens locals.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de Llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis puntuals amb vocació de permanència, en la normativa reguladora del Fons per al foment del turisme i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent: 1) Estatut d'autonomia de Catalunya. 2) Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni. 3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme. L'article 203 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència a la Generalitat de Catalunya per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa.

Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes

Tit.I Cap.VI Sec.setena Art.49 Ap.5 / e / Addició
cinquè

Article 36.2

ECF-0472.0

Es modifica el segon paràgraf de l'article 24.1 b) de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni, que queda redactat de la manera següent:

“Al Consell General d'Aran s'ha de destinar el 50% de la recaptació obtinguda al seu territori amb càrrec al tram del Fons de gestió pròpia de la Generalitat.”

OBJECTE

Transferir al Conselh Generau d'Aran un 30% adicional del Fons per al Foment del Turisme recaptat al territori, per tal que el Govern d'Aran disposi d'un 50% dels recursos del fons procedents de l'aplicació de l'impost turístic als seus establiments i l'altre 50% anirà als ens locals aranesos

NECESSITAT

La iniciativa s'emmarca en la voluntat del Govern de millorar el finançament del Conselh, i i ampliar la seva autonomia financera, d'acord amb les seves competències en matèria de turisme i amb l'activitat turística que genera, i reforça la capacitat del Conselh Generau d'Aran d'impulsar polítiques turístiques adaptades a les especificitats dels seus municipis.

La mesura s'ajusta als fins que es persegueixen

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis puntuals amb vocació de permanència, en la normativa reguladora del Fons per al foment del turisme i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

1) Estatut d'autonomia de Catalunya. 2) Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni. 3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme. L'article 203 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència a la Generalitat de Catalunya per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa.

Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes	Art.24 Ap.1 / a / primer Subap.2 / b / segon	Modificació

Títol II. Mesures en matèria fiscal sobre tributs cedits

Capítol I. Impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats

Article 37

TER-0062.1

Es modifica l'annex del Decret Legislatiu 1/2024, de 12 de març, pel qual s'aprova el llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, que integra el text refós dels preceptes legals vigents a Catalunya en matèria de tributs cedits, d'acord amb el text següent:

Tipus de gravamen en l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració

Els tipus de gravamen per als anys 2026-2031, expressats en euros per tona mètrica, aplicables a cada un dels fets imposables, són els següents:

	Euros /tona mètrica					
	2026	2027	2028	2029	2030	A partir de 2031
A) Deposició en dipòsits de residus no perillosos						
1. Deposició no perillosos residus municipals	75,00	80,00	85,00	90,00	95,00	100,00
2. Deposició no perillosos rebuig residus municipals	56,25	60,00	63,75	67,50	71,25	75,00
3. Deposició residus no perillosos no						

OBJECTE

L'objecte consisteix en fixar per als anys 2026-2031 els tipus de gravamen de l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració, dins del marc que permet la Llei 7/2022.

NECESSITAT

Per tal de garantir la línia continuïsta de pressió fiscal en l'àmbit de la producció dels residus destinats a dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració que es va iniciar en l'any 2003 amb els diferents cànons de residus i que va evolucionar en l'anys 2023 amb els tipus de gravamen de l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració, s'estableixen en aquesta norma els tipus corresponents als anys 2026-2031.

Correspon a l'Agència de Residus de Catalunya gestionar, comprovar, inspeccionar i revisar els actes derivats de l'aplicació de l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració. Aquesta mesura esdevé necessària per continuar amb la política fiscal a Catalunya iniciada amb els cànons, que van quedar substituïts per aquest impost.

En tractar-se de matèria tributària i no existint cap altra opció de regulació contemplada més enllà de la normativa, no procedeix comparar les opcions de regulació. Les Lleis d'acompanyament a la Llei de Pressupostos són l'instrument idoni per a la creació, eliminació, modificació i actualització de la regulació tributària de la Generalitat, vist el seu contingut de mesures fiscals i administratives.

MARC NORMATIU

La present proposta s'emmarca en el Decret Legislatiu 1/2024, de 12 de març, pel qual s'aprova el llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, que integra el text refós dels preceptes legals vigents a Catalunya en matèria de tributs cedits i en la normativa bàsica sobre residus integrada pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora dels residus, i la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular.

COMPETÈNCIA

L'article 203.2 de l'Estatut d'Autonomia preveu que la Generalitat participa en el rendiment dels tributs estatals cedits a Catalunya. A aquest efecte, aquests tributs tenen la consideració següent: a. Tributs cedits totalment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat la totalitat dels rendiments i la capacitat normativa. b. Tributs cedits parcialment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat una part dels rendiments i, si s'escau, la capacitat normativa.

inclosos en 1. i 2. i eximits de tractament previ d'acord amb art. 7.2 RD646 /20						
1. Caràcter general	25,00	30,00	35,00	40,00	45,00	50,00
2. Residus amb un component de residu inert superior al 75%						
a) Part de residu inert	25,00	30,00	35,00	40,00	45,00	50,00
b) Resta	25,00	30,00	35,00	40,00	45,00	50,00
4. Deposició residus no perillosos diferents dels anteriors						
1. Caràcter general	25,00	30,00	35,00	40,00	45,00	50,00
2. Residus amb un component de residu inert	25,00	30,00	35,00	40,00	45,00	50,00

Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març, pel qual s'aprova el llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, que integra el text refós dels preceptes legals vigents a Catalunya en matèria de tributs cedits

Disp.annex

Modificació

superior al 75 %						
a) Part de residu inert	25,00	30,00	35,00	40,00	45,00	50,00
b) Resta	25,00	30,00	35,00	40,00	45,00	50,00
B) Deposició en dipòsits de residus perillosos						
1. Deposició residus perillosos eximits de tractament previ d'acord amb art. 7.2. RD 646/20	10,00	10,00	10,00	10,00	10,00	10,00
2. Deposició residus perillosos diferent de l'anterior	10,00	10,00	10,00	10,00	10,00	10,00
C) Deposició en dipòsits de residus inerts						
1. Deposició residus inerts eximits de tractament previ	3,50	3,75	4,00	4,25	4,50	5,00

d'acord amb art. 7.2. RD 646/20						
2. Deposició residus inerts diferents de l'anterior	3,50	3,75	4,00	4,25	4,50	5,00

Capítol II. Impost sobre la renda de les persones físiques

Article 38

TER-0037.0

S'afegeix un article, el 612-13, al Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març, pel qual s'aprova el llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, que integra el text refós dels preceptes legals vigents a Catalunya en matèria de tributs cedits, amb el text següent:

"Article 612-13

Deducció per als contribuents titulars de finques inscrites en el Registre de Finques amb Iniciatives de Conservació del Patrimoni Natural i la Biodiversitat.

1.Els contribuents titulars de finques inscrites en el Registre de Finques amb Iniciatives de Conservació del Patrimoni Natural i la Biodiversitat, previst al Decret 161/2023, de 29 d'agost, sobre el Registre de Finques amb Iniciatives de Conservació del Patrimoni Natural i la Biodiversitat, que tinguin una iniciativa de conservació d'una durada mínima de 10 anys, es poden deduir de la quota íntegra autonòmica 300,00 euros si la finca inscrita està situada en un espai natural protegit i 200 euros, si no ho està.

2.En cas que la finca inscrita estigui situada dins un espai de la xarxa Natura 2000, se suma a aquesta deducció fixa un tram variable en funció de les hectàrees de la finca subjecta a la iniciativa de conservació, que serà d'1,00 euro per hectàrea, fins a un màxim de 500 hectàrees.

3.L'import de la deducció no pot excedir en cap cas el 30% de la quota íntegra autonòmica de l'exercici corresponent.

4.En el supòsit de finques contigües, quan pertanyin a un únic titular, a efectes del càlcul de l'import de la deducció, s'han de considerar com una sola finca. Així mateix, quan una mateixa iniciativa de conservació es dugui a terme sobre diverses finques contigües de diferents titulars, cada propietari té dret a beneficiar-se de la deducció establerta a l'apartat 1 en la part que li correspongui de la superfície de la finca subjecta a la iniciativa de conservació."

OBJECTE

Afegir una deducció en la part corresponent a la comunitat autònoma de la quota íntegra de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques dels titulars de finques inscrites en el Registre de finques amb iniciatives de conservació del patrimoni natural i biodiversitat, creat i regulat pel Decret 161/2023, de 29 d'agost, sobre el Registre de finques amb Iniciatives de conservació del patrimoni natural i la biodiversitat. Aquesta deducció estimularà i fomentarà la participació de titulars de finques en la conservació de la natura i esdevindrà una mesura complementària a la protecció pública.

NECESSITAT

Cada cop és més rellevant el paper que té la població en la conservació de la natura, el qual es tradueix, entre altres, en la necessitat d'implicar a les persones propietàries de finques rurals i usuaris del territori en la implantació de les estratègies i instruments promoguts per a la custòdia del territori

Disminuir la càrrega tributària als titulars de finques rurals que les destinin a iniciatives de conservació del patrimoni i la biodiversitat contribuirà a incentivar a altres propietaris en el mateix sentit. Aquesta deducció és una mesura que respon a la finalitat d'estimular i fomentar la participació comunitària i privada en la conservació de la natura i esdevé una mesura complementària a la protecció pública.

Afegir una deducció de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques per als titulars de finques inscrites en el Registre de finques amb iniciatives de conservació del patrimoni natural i la biodiversitat és una eina fonamental per agilitar i fer més eficaç i eficient la implementació d'aquest tipus d'actuacions. La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei es justifica per tractar-se d'una mesura de caràcter fiscal que ha de ser regulada per norma amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

- Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries. - Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i la biodiversitat. - Decret 161/2023, de 29 d'agost, sobre el Registre de Finques amb Iniciatives de Conservació del Patrimoni Natural i la Biodiversitat.

COMPETÈNCIA

L'article 203.2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que la Generalitat participa en el rendiment dels tributs estatals cedits a Catalunya. A aquest efecte, tenen la consideració de tributs cedits parcialment, aquells respecte els quals corresponen a la Generalitat una part dels rendiments i, si s'escau, la capacitat normativa. Al seu torn, l'article 144.1 de l'Estatut estableix que correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció. Aquesta competència inclou, en tot cas, l'establiment i la regulació de mesures de sostenibilitat, fiscalitat i recerca ambientals.

Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març, pel qual s'aprova el llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, que integra el text refós dels preceptes legals vigents a Catalunya en matèria de tributs cedits	Llib.Sisè / VI Tít.I Cap.II Ap.13 / m / tretzè	Addició

Capítol III. Tributs sobre el joc

Article 39

ECF-0475.0

Es modifica l'apartat 5 de la disposició addicional tercera del llibre segon del Codi tributari de Catalunya, aprovat per la Llei 17/2017, de l'1 d'agost, del Codi tributari de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

“5. Les entitats o empreses autoritzades per a gestionar els sistemes de bingo electrònic i no electrònic han de comunicar a l'Agència Tributària de Catalunya la informació relativa a les partides de bingo electrònic efectuades i la informació relativa als cartons de bingo no electrònic adquirits pels jugadors a les sales de bingo, respectivament.”

OBJECTE

La proposta té com a objecte la derogació de la previsió normativa que preveu l'obligació de Loteries de Catalunya, SAU de subministrar a l'Agència Tributària de Catalunya la informació sobre els cartons de bingo no electrònic adquirits pels jugadors a les sales de bingo, així com la modificació del codi tributari adaptar la mateixa regulació existent per al bingo electrònic al no electrònic.

NECESSITAT

L'actual redacció de la norma comporta la incongruència que existeixi l'obligació de Loteries de subministrar a l'Agència Tributària de Catalunya la informació sobre els cartons de bingo no electrònic adquirits pels jugadors a les sales de bingo, quan en realitat en el cas del bingo electrònic, són les mateixes empreses les que han de realitzar aquestes comunicacions, com a subjectes obligats.

Amb aquesta modificació s'aconsegueix d'una manera directa l'objectiu de permetre una simplificació de processos i eliminació de càrregues administratives a Loteries de Catalunya, SAU.

Per tal de permetre la correcció d'una disfunció en la regulació de l'obligat a proporcionar les dades, per tal que sigui l'obligat tributari qui les proporcioni a l'Agència Tributària de Catalunya.

MARC NORMATIU

Aquest projecte s'emmarca dins de la normativa reguladora de la Hisenda pública catalana, dels llibres segon i sisè del Codi Tributari, aprovats pel Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març, que integra el text refós dels preceptes legals vigents a Catalunya en matèria de tributs cedits i per la Llei 17/2017, d'1 d'agost, del Codi Tributari i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Administració tributària de la Generalitat, i de la normativa reguladora de la funció pública.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té competència per a crear tributs propis, en els termes que estableix la Constitució espanyola (articles 133, 156 i 157) i els articles 202 i 203 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que preveu que la Generalitat disposa d'unes finances autònomes i dels recursos financers suficients per a afrontar l'exercici adequat del seu autogovern.

Llei 17/2017, de l'1 d'agost, del Codi tributari de Catalunya i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Administració tributària de la Generalitat.

Disp.addicional Núm.Disp.tercera

Modificació

Article 40

ECF-0476.1

Es modifica l'article 652-1, apartat 1b, darrer paràgraf, del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març, que integra el text refós dels preceptes legals vigents a Catalunya en matèria de tributs cedits, que queda redactat de la següent manera:

“- En el bingo electrònic i no electrònic el subjecte passiu ha de disposar d'un sistema informàtic que permeti al departament o ens competent el control telemàtic de la gestió i el pagament del tribut sobre el joc corresponent.”

OBJECTE

La proposta té com a objecte la derogació de la previsió normativa que preveu l'obligació de Loteries de Catalunya, SAU de subministrar a l'Agència Tributària de Catalunya la informació sobre els cartons de bingo no electrònic adquirits pels jugadors a les sales de bingo, així com la modificació del codi tributari adaptar la mateixa regulació existent per al bingo electrònic al no electrònic.

NECESSITAT

L'actual redacció de la norma comporta la incongruència que existeixi l'obligació de Loteries de subministrar a l'Agència Tributària de Catalunya la informació sobre els cartons de bingo no electrònic adquirits pels jugadors a les sales de bingo, quan en realitat en el cas del bingo electrònic, són les mateixes empreses les que han de realitzar aquestes comunicacions, com a subjectes obligats.

Amb aquesta modificació s'aconsegueix d'una manera directa l'objectiu de permetre una simplificació de processos i eliminació de càrregues administratives a Loteries de Catalunya, SAU.

Per tal de permetre la correcció d'una disfunció en la regulació de l'obligat a proporcionar les dades, per tal que sigui l'obligat tributari qui les proporcioni a l'Agència Tributària de Catalunya.

MARC NORMATIU

Aquest projecte s'emmarca dins de la normativa reguladora de la Hisenda pública catalana, dels llibres segon i sisè del Codi Tributari, aprovats pel Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març, que integra el text refós dels preceptes legals vigents a Catalunya en matèria de tributs cedits i per la Llei 17/2017, d'1 d'agost, del Codi Tributari i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Administració tributària de la Generalitat, i de la normativa reguladora de la funció pública.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té competència per a crear tributs propis, en els termes que estableix la Constitució espanyola (articles 133, 156 i 157) i els articles 202 i 203 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que preveu que la Generalitat disposa d'unes finances autònomes i dels recursos financers suficients per a afrontar l'exercici adequat del seu autogovern.

Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març, pel qual s'aprova el llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, que integra el text refós dels preceptes legals vigents a Catalunya en matèria de tributs cedits	Art.652	Modificació

Part segona. Mesures financeres**Títol III. Mesures relatives al règim jurídic de les finances públiques****Article 41.1****ECF-0045.0**

Es modifica la lletra a) de l'apartat 1.A de l'article 3 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, que resta redactat de la manera següent:

“a) Fiscalitzar les propostes dels actes administratius que donin lloc al reconeixement i a la liquidació de drets i obligacions de contingut econòmic, o que tinguin repercussió financera o patrimonial en els casos establerts per les disposicions vigents, i intervenir els ingressos i els pagaments que en derivin. Aquests actes es podran sotmetre a fiscalització en la fase de resolució per causes degudament justificades i sempre que no hagin produït efectes.

La Intervenció ha de fiscalitzar els expedients de tramitació ordinària en el termini de deu dies, o de quatre si han estat declarats de tramitació urgent.

En cas que l'expedient hagi estat retornat a l'òrgan gestor perquè el revisi o l'esmeni, la Intervenció disposa d'un nou termini per a fiscalitzar-lo equivalent a la meitat de l'inicial.

En el supòsit que la Intervenció demani antecedents o informes complementaris per escrit sense retornar l'expedient, el termini s'ha d'interrompre fins que no li siguin lliurats.”

OBJECTE

L'objecte de la mesura és modificar la lletra a) de l'apartat 1.A de l'article 3 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, per tal de recollir en la citada Llei, la possibilitat de fiscalitzar els expedients que es trobin en fase de resolució entesa aquesta com aquell acte posterior a la proposta de resolució, si escau, que aquesta proposta consti o bé, quan constant aquesta proposta es consideri que per motius degudament justificats no siguin necessari sotmetre-la a fiscalització i sempre que la resolució – degudament signada per l'òrgan competent- no hagi produït efectes i per tant, només aquesta darrera es sotmet a fiscalització prèvia.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per contemplar un supòsit de fet actualment existent consistent en què en determinats procediments es dicta la resolució –degudament signada per l'òrgan competent- sense sotmetre la proposta de resolució prèvia a fiscalització, ja sigui perquè aquesta proposta no és necessària o per causes degudament justificades com pot ser l'economia procedimental i eficiència en la resolució del procediment i essent sotmesa únicament a fiscalització la resolució abans que aquesta tingui efectes, de manera que contradiu la normativa reguladora de la fiscalització prèvia dels actes.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació en el règim jurídic del control en la modalitat de fiscalització prèvia atorga seguretat jurídica a aquesta modalitat de control i al procediment administratiu en ell mateix.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent: -Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora. -Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'Estatut de la funció interventora	Art.3 Ap.1 / a / primer Subap.1 / a / primer Epí.a / primer / 1	Modificació

Article 41.2

ECF-0050.0

Es modifica la lletra *b* de l'apartat 1.A de l'article 3 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, que resta redactat de la manera següent:

“b) Intervenir i comprovar materialment la despesa feta amb els cabals públics, o qualsevol actuació que suposi una variació del patrimoni de la Generalitat, requerint, si s'escau, l'ajuda de funcionaris especialitzats per a l'emissió d'informes raonats sobre la comprovació material de serveis, subministraments, obres i d'altres inversions, les adquisicions patrimonials de béns o drets, així com la resta de tipologia de despesa.

Aquesta comprovació s'ha de fer d'acord amb les instruccions anuals que aprovi la Intervenció General a aquests efectes, que s'han de fonamentar en una anàlisi de riscos de l'àmbit o operacions a controlar o en una obligació legal, i també en els mitjans disponibles i el temps necessari per fer-la.”

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de la lletra b) de l'apartat 1.A de l'article 3 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, per tal que juntament amb la modificació de varis articles de la citada Llei i del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, es doni coherència al seu redactat amb relació als conceptes inclosos en l'àmbit del control relatiu a la comprovació material de la despesa efectuada amb cabals públics i de tot acte o operació que impliqui una variació patrimonial.

NECESSITAT

Donar coherència i consistència a la normativa reguladora del control intern de la Generalitat, atès que actualment s'està duent a terme la comprovació material de tota actuació que impliqui una despesa feta amb els cabals públics d'acord amb allò establert a la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora i aquesta implica Intervenir i comprovar materialment un àmbit més ampli que el que consta actualment a la Llei de finances públiques.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació homogènia en el règim jurídic que regula la funció interventora (tant pel que fa a la Llei de finances públiques com pel que fa a la Llei de funció interventora) sobre la funció de fiscalització dels expedients i dels terminis per efectuar-la atorga consistència a la regulació actual.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent: -Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora. -DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'Estatut de la funció interventora	Art.3 Ap.1 / a / primer Subap.1 / a / primer Epígr.b / segon / 2	Modificació

Article 41.3

ECF-0046.0

Es modifica la lletra *d* de l'apartat 1.A de l'article 3 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, que resta redactat de la manera següent:

“d) Assistir a les licitacions que es facin per a la contractació de serveis, subministraments, obres i d'altres inversions, concessions, les adquisicions patrimonials de béns o drets i la seva alienació, i els arrendaments.

L'assistència a les meses és potestativa i es concreta d'acord amb els criteris que estableixi la Intervenció General.”

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de la lletra d) de l'apartat 1.A de l'article 3 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, per tal que juntament amb la modificació de varis articles de la citada Llei i del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, es doni coherència al seu redactat amb relació als conceptes inclosos en l'assistència a les meses de contractació i de caràcter patrimonial amb relació a l'àmbit del control relatiu a la comprovació material de la despesa efectuada amb cabals públics i de tot acte o operació que impliqui una variació patrimonial. En aquest sentit, es modifica: -La lletra b) de l'apartat 1.A de l'article 3 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora. -Les lletres b) i d) de l'apartat 2 de l'article 10 del mateix text legal. -La lletra f) de l'apartat 3 del mateix article 10. -La lletra c) de l'apartat 3 de l'article 66 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre. -La lletra d) de l'article 68 del mateix text legal. Així s'inclou de forma expressa la menció a les operacions patrimonials que comporten despesa amb cabals públics, així com aquelles que malgrat no en comporta sí impliquen una variació del patrimoni de la Generalitat de Catalunya. També s'aprofita per completar la menció d'“obres” tot i afegint “d'altres inversions” atès que no s'hi contemplava expressament, en el benentès que no tota obra o subministrament pot tenir la consideració d'inversió. Per altra banda, també es fa menció expressa a les “adquisicions de béns o drets” en tant que són aquells que es subsumeixen en l'àmbit patrimonial i passen a formar part del patrimoni de la Generalitat de Catalunya. D'aquesta manera es relaciona l'univers de conceptes que poden donar lloc a la comprovació material per part de la Intervenció en consonància amb la resta d'articles que regulen la comprovació material.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per donar coherència i consistència a la normativa reguladora del control intern de la Generalitat, atès que actualment s'està duent a terme la comprovació material de tota actuació que impliqui una despesa feta amb els cabals públics d'acord amb allò establert a la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora i les Instruccions -4/2023, 5/2023 i 6/2023- aprovades a aquests efectes per part de l'interventor general i aquesta implica Intervenir i comprovar materialment un àmbit més ampli que el que consta actualment a la Llei de finances públiques.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació homogènia en el règim jurídic que regula la funció interventora (tant pel que fa a la Llei de finances públiques com pel que fa a la Llei de funció interventora) sobre la funció de fiscalització dels expedients i dels terminis per efectuar-la atorga consistència a la regulació actual.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és: - Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya. (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 24/12/2002). -Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'Estatut de la funció interventora	Art.3 Ap.1 / a / primer Subap.1 / a / primer Epígr.d / quart / 4	Modificació

Article 41.4

ECF-0049.0

S'afegeix un apartat, el 3, a l'article 3 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'Estatut de la funció interventora, amb el text següent:

"3. La responsabilitat del representant de la Intervenció General en exercici de la comprovació material es valorarà de forma proporcional als mitjans personals i materials disponibles per efectuar l'acte de comprovació i no arribarà a aquells defectes o faltes d'adequació de la inversió realitzada que no donin lloc a resultat tangible, susceptible de comprovació, o aquells vicis o elements ocults, impossibles de detectar en el moment d'efectuar la comprovació material. En els supòsits en què no s'hagi designat assessor tècnic, per no considerar-ho necessari, la responsabilitat exigible al representant designat quedarà limitada als aspectes i deficiències que es puguin detectar que no necessitin d'una qualificació tècnica en un sector específic corresponent a l'objecte de comprovació."

OBJECTE

La mesura que ara es proposa consisteix en afegir un nou apartat a l'article 3 de la LLEFI per tal de preveure i regular el règim de responsabilitat dels membres de la Intervenció General en l'àmbit de la comprovació material de la despesa feta amb cabals públics, així com de tota actuació que impliqui la variació del patrimoni de la Generalitat de tota actuació dut a terme per part de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

NECESSITAT

La justificació rau en que és necessari dotar a la funció de la comprovació material de la despesa feta amb cabals públics, així com de tota actuació que impliqui la variació del patrimoni de la Generalitat de tota actuació dut a terme per part de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, d'un règim de responsabilitat concret i específic per aquest àmbit d'actuació de les actuacions de control de la Intervenció General, per tal d'establir supòsits, abast i límits.

Aquesta mesura forma part d'un paquet de mesures de simplificació i agilitat del control intern que la Intervenció General ha vingut endegant en aquest avantprojecte de llei de mesures juntament amb anteriors iniciatives anteriors a aquesta. El fet de regular aquest àmbit derivat del control també forma part d'aquest paquet de mesures i n'és una conseqüència necessària.

Les actuacions de comprovació material han de disposar d'un règim de responsabilitat per part dels que les efectuen, extrem que ha esdevingut preceptiu ateses les necessitats sorgides de dur a terme un nombre superior d'actuacions ja sigui per l'existència d'un volum més gran d'actuacions per part de les entitats sotmeses a control o ja sigui per l'existència de noves actuacions a controlar com ara els fons next generation (fons mrr i fons comunitaris).

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent: -Llei 16/1984, de 20 de març, de l'Estatut de la funció interventora - Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 24/12/2002).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'Estatut Art.3 Ap.3 / c / tercer
de la funció interventora

Addició

Article 41.5

ECF-0072.1

Es modifica l'apartat 1 de l'article 8 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, que resta redactat de la manera següent:

“ 1.L'interventor general exercirà respecte als funcionaris del Cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya les funcions a què es refereixen les lletres g) i h) l'article 6 Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.”

OBJECTE

L'objecte de la mesura és modificar l'apartat 1 de l'article 8 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, per tal de mantenir la independència orgànica i funcional que ja preveu la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'Estatut de la funció interventora en el seu article 2 i 6, el TRLPFC en el seu article 64 i el Decret 400/2024, de 15 d'octubre, de reestructuració del Departament d'Economia i Finances que remet al Decret 58/2022, de 29 de març, de reestructuració del Departament d'Economia i Hisenda i en concret a l'article 96.1.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per donar coherència al redactat de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'Estatut de la funció interventora que ja preveu la independència orgànica i funcional juntament amb el Decret de reestructuració del Departament d'Economia

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació permetrà refermar i donar la coherència que precisa la Llei 16/1984 en aquest punt.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació contindrà la regulació correcta relativa a la provisió del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent: -Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Article 41.6

ECF-0047.0

Es modifica la lletra *b*) de l'apartat 2 de l'article 10 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, que resta redactat de la manera següent:

“b) Intervenir i comprovar la despesa feta amb cabals públics o qualsevol actuació que suposi una variació del patrimoni de la Generalitat.”

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de la lletra *b*) de l'apartat 2 de l'article 10 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, per tal que juntament amb la modificació de varis articles de la citada Llei i del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, es doni coherència al seu redactat amb relació als conceptes inclosos en l'àmbit del control relatiu a la comprovació material de la despesa efectuada amb cabals públics i de tot acte o operació que impliqui una variació patrimonial. En aquest sentit, es modifica: -Les lletres *b*) i *d*) de l'apartat 1.A de l'article 3 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora. -La lletra *d*) de l'apartat 2 de l'article 10 del mateix text legal. -La lletra *f*) de l'apartat 3 del mateix article 10. -La lletra *c*) de l'apartat 3 de l'article 66 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre. -La lletra *d*) de l'article 68 del mateix text legal. Així s'inclou de forma expressa la menció a les operacions patrimonials que comporten despesa feta amb cabals públics, així com aquelles que malgrat no en comporta sí impliquen una variació del patrimoni de la Generalitat de Catalunya. D'aquesta manera es relaciona de forma genèrica i global l'univers de conceptes que poden donar lloc a la comprovació material per part de la Intervenció en consonància amb la resta d'articles que regulen la comprovació material.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per donar coherència i consistència a la normativa reguladora del control intern de la Generalitat, atès que actualment s'està duent a terme la comprovació material de tota actuació que impliqui una despesa feta amb els cabals públics d'acord amb allò establert a la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora i les Instruccions -4/2023, 5/2023 i 6/2023- aprovades a aquests efectes per part de l'interventor general i aquesta implica Intervenir i comprovar materialment un àmbit més ampli que el que consta actualment a la Llei de finances públiques.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació homogènia en el règim jurídic que regula la funció interventora (tant pel que fa a la Llei de finances públiques com pel que fa a la Llei de funció interventora) sobre la funció de fiscalització dels expedients i dels terminis per efectuar-la atorga consistència a la regulació actual.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és: - Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya. (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 24/12/2002). -Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'Estatut de la funció interventora	Art.10 Ap.2 / b / bis / segon Subap.2 / b / Modificació segon

Article 41.7

ECF-0048.0

Es modifica la lletra *d* de l'apartat 2 de l'article 10 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, que resta redactat de la manera següent:

“d) Assistir a les licitacions que es facin per a la contractació de serveis, subministraments, obres i d'altres inversions, concessions, les adquisicions patrimonials de béns o drets i la seva alienació, i els arrendaments.”

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de la lletra d) de l'apartat 2 de l'article 10 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, per tal que juntament amb la modificació de varis articles de la citada Llei i del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, es doni coherència al seu redactat amb relació als conceptes inclosos en l'àmbit del control relatiu a la comprovació material de la despesa efectuada amb cabals públics i de tot acte o operació que impliqui una variació patrimonial. En aquest sentit, es modifica: -Les lletres b) i d) de l'apartat 1.A de l'article 3 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora. -Les lletres b) de l'apartat 2 de l'article 10 del mateix text legal. -La lletra f) de l'apartat 3 del mateix article 10. -La lletra c) de l'apartat 3 de l'article 66 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre. -La lletra d) de l'article 68 del mateix text legal. Així s'inclou de forma expressa la menció a les operacions patrimonials que comporten despesa amb cabals públics, així com aquelles que malgrat no en comporta sí impliquen una variació del patrimoni de la Generalitat de Catalunya. També s'aprofita per completar la menció d'“obres” tot i afegint “d'altres inversions” atès que no s'hi contemplava expressament, en el benentès que no tota obra o subministrament pot tenir la consideració d'inversió. Per altra banda, també es fa menció expressa a les “adquisicions de béns o drets” en tant que són aquells que es subsumeixen en l'àmbit patrimonial i passen a formar part del patrimoni de la Generalitat de Catalunya. Per altra banda, la menció a “així com la resta de tipologia de despesa” inclou un concepte de tancament per tal d'encabir-hi qualsevol tipologia de despesa feta amb cabals públics. D'aquesta manera es relaciona l'univers de conceptes que poden donar lloc a la comprovació material per part de la Intervenció en consonància amb la resta d'articles que regulen la comprovació material.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per donar coherència i consistència a la normativa reguladora del control intern de la Generalitat, atès que actualment s'està duent a terme la comprovació material de tota actuació que impliqui una despesa feta amb els cabals públics d'acord amb allò establert a la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora i les Instruccions -4/2023, 5/2023 i 6/2023- aprovades a aquests efectes per part de l'interventor general i aquesta implica Intervenir i comprovar materialment un àmbit més ampli que el que consta actualment a la Llei de finances públiques.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació homogènia en el règim jurídic que regula la funció interventora (tant pel que fa a la Llei de finances públiques com pel que fa a la Llei de funció interventora) sobre la funció de fiscalització dels expedients i dels terminis per efectuar-la atorga consistència a la regulació actual.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és: - Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya. (TRLFPC)(DOGC núm. 3791A, 24/12/2002). -Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'Estatut de la funció interventora Art.10 Ap.2 / b / bis / segon Subap.4 / d / Modificació quart

Article 41.8

ECF-0051.0

Es modifica la lletra *f* de l'apartat 3 de l'article 10 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, que resta redactat de la manera següent:

“f) Intervenir i comprovar la despesa feta amb cabals públics o qualsevol actuació que suposi una variació del patrimoni de la Generalitat. “

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de la lletra f) de l'apartat 3 de l'article 10 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, per tal que juntament amb la modificació de varis articles de la citada Llei i del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, es doni coherència al seu redactat amb relació als conceptes inclosos en l'àmbit del control relatiu a la comprovació material de la despesa efectuada amb cabals públics i de tot acte o operació que impliqui una variació patrimonial. En aquest sentit, es modifica: -Les lletres b) i d) de l'apartat 1.A de l'article 3 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora. -Les lletres b) i d) de l'apartat 2 de l'article 10 del mateix text legal. -La lletra c) de l'apartat 3 de l'article 66 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre. -La lletra d) de l'article 68 del mateix text legal. En consonància amb la modificació dels articles citats es concreta la funció de la comprovació material atribuïda a l'Escala Tècnica del Cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya fent menció expressa a la intervenció i comprovació tant de la despesa efectuada amb cabals, com aquelles que malgrat no en comportin sí impliquen una variació del patrimoni de la Generalitat de Catalunya. Per tant, en virtut i per remissió a aquests articles, aquesta funció inclourà la comprovació material de serveis, subministraments, obres i d'altres inversions, les adquisicions patrimonials de béns o drets, així com la resta de tipologia de despesa.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per donar coherència i consistència a la normativa reguladora del control intern de la Generalitat, atès que actualment s'està duent a terme la comprovació material de tota actuació que impliqui una despesa feta amb els cabals públics d'acord amb allò establert a la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora i les Instruccions -4/2023, 5/2023 i 6/2023- aprovades a aquests efectes per part de l'interventor general i aquesta implica Intervenir i comprovar materialment un àmbit més ampli que el que consta actualment a la Llei de finances públiques.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació homogènia en el règim jurídic que regula la funció interventora (tant pel que fa a la Llei de finances públiques com pel que fa a la Llei de funció interventora) sobre la funció de fiscalització dels expedients i dels terminis per efectuar-la atorga consistència a la regulació actual.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és: - DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya. (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 24/12/2002). -Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'Estatut Art.10 Ap.3 / c / tercer Subap.6 / f / sisè Modificació de la funció interventora

Article 41.9

ECF-0052.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 11 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, que resta redactat de la manera següent:

“3. El contingut i la durada de les proves selectives i dels cursos selectius de formació per a l'accés a les escales del Cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya, el contingut del temari que ha de regir la fase d'oposició i les regles sobre la composició i el sistema de designació dels tribunals qualificadors es determinarà d'acord amb la normativa aplicable.”

OBJECTE

L'objecte de la modificació de l'apartat 3 de l'article 11 de la LLEFI és atorgar coherència als processos selectius per accedir al Cos d'Intervenció General (Escala Superior i Escala Tècnica) amb relació a la normativa establerta per a la resta de processos selectius, tot i remetent a la normativa general en la matèria.

NECESSITAT

La regulació actual preveu el requisit consistent en què el Govern aprovi per reglament el contingut i la durada de les proves selectives i dels cursos selectius de formació per a l'accés al Cos d'Intervenció, el contingut del temari i les regles sobre la composició i el sistema de designació dels tribunals qualificadors, quan en la resta de processos selectius d'altres cossos no s'hi estableixi per la qual cosa es considera un requisit afegit que no simplifica els processos.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que en modificar la norma s'estandarditza la regulació establerta per als processos de selecció del Cos d'Intervenció amb la de la resta de processos selectius establerts, sense que sigui necessari afegir més tràmits dels establerts en general.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'avantprojecte rau en el fet que d'aquesta manera es disposarà d'aquesta mesura de simplificació tan bon punt entri en vigor la Llei de mesures, i així els pròxims processos selectius que es vulguin dur a terme es podran iniciar sense que sigui necessari que el Govern els aprovi.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en qual s'insereix la proposta és la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora (DOGC número 422, de data 4 d'abril de 1984) i dins del context de les facultats de control intern previstes al Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Article 41.10

ECF-0053.0

S'afegeix una disposició transitòria, la quarta, a la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, amb el text següent:

“Disposició transitòria quarta

L'accés a les escales del Cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya, tant pel torn lliure com pel torn de promoció interna, es fa d'acord amb els processos i requisits regulats a l'article 11 d'aquesta Llei, llevat del requisit relatiu al torn de promoció interna sobre l'acreditació de l'antiguitat mínima que, pels processos selectius que es convoquin fins el 31 de desembre de 2026 es computaran, als efectes d'acreditar l'antiguitat mínima exigida per a participar en el torn de promoció interna a què fa referència l'article 11.2, els serveis prestats en llocs de treball adscrits a la Intervenció General.”

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, tot i afegint-hi una nova disposició transitòria als efectes de disposar del personal suficient per al desenvolupament de les tasques de control mentrestant no es resolen o convoquen els processos selectius del cos d'Intervenció.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per tal de poder disposar d'efectius suficients dins de la Intervenció General per poder dur a terme les tasques de control d'acord amb els perfils requerits per aquestes tasques mentrestant es resolen o s'inicien els procediments selectius corresponents.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació permetrà continuar i dur a terme les actuacions de control amb el personal adequat d'acord amb les funcions atribuïdes mentrestant no es disposa dels efectius definitius.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació permetrà disposar del personal necessari del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya per dur a terme les tasques de control.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora (DOGC número 422, de 04/04/1984), així com el Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'Estatut
de la funció interventora

Disp.transitòria Núm.Disp.quarta

Addició

Article 42.1

ECF-0427.0

Es modifica la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 36 del Text refós de la Llei de Finances públiques de Catalunya, que resta redactada de la manera següent:

“c) Despeses en béns i serveis derivats de contractes previstos en la Llei de contractes de les administracions públiques.”

OBJECTE

Clarificar la redacció de l'article 36. 2 c.

NECESSITAT

Es tracta d'evitar problemes interpretatius en relació amb la durada dels contractes que requereixen un acord de plurianualitat. D'aquest forma amb la supressió de la frase "no pugui ésser estipulada o resulti antieconòmica en el termini d'un any" s'elimina aquest dubte i es clarifica la interpretació de la norma.

La mesura s'adequa a la finalitat pretesa, i amb la redacció proposada, s'esvaeix la possibilitat d'aplicar diferents interpretacions al contingut del precepte.

Atès que és la modificació d'un article del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, s'ha de fer per una llei del Parlament i atès que té transcendència econòmica , procedeix la inclusió de la mesura en aquest Avantprojecte de llei.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya

Art.36 Ap.2 / b / bis / segon Subap.3 / c / Modificació tercer

Article 42.2

ECF-0016.0

Es modifica l'article 64 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, i s'afegeix una lletra, la c), amb el text següent:

"Article 64

1. La Intervenció de la Generalitat, amb plena autonomia respecte dels òrgans i les entitats subjectes a fiscalització, té les facultats següents:
 - a) Ésser el centre de control intern d'acord amb les modalitats de control que estableix l'article 68.
 - b) Ésser el centre directiu de la comptabilitat pública atribuïda a la Generalitat de Catalunya.
 - c) Ésser el centre directiu en la gestió de subvencions i ajuts en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic i fer-ne el seguiment i control."

OBJECTE

L'objecte de la mesura és afegir una nova lletra, la c), a l'article 64 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, per tal de recollir en la citada Llei, la facultat de direcció, seguiment i control en matèria d'ajuts i subvencions de la Intervenció General d'acord amb les funcions actualment desenvolupades atribuïdes normativament al llarg del temps i que no es troben regulades a la Llei de finances públiques de Catalunya.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per donar coherència a la normativa en matèria de finances públiques de Catalunya atès que no recull una de les facultats de la Intervenció General com ho és la direcció, seguiment i control en la gestió dels ajuts i de les subvencions.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació homogènia en el règim jurídic que regula les finances públiques de Catalunya i en concret, les facultats i funcions de la Intervenció General atorgarà seguretat jurídica als destinataris de la norma.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent: - Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya. - Decret 58/2022, de 29 de març, de reestructuració del Departament d'Economia i Hisenda modificat pel Decret 291/2022, de 2 de novembre

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya

Art.64 Ap.1 / a / primer Subap.3 / c / tercer

Addició

Article 42.3

ECF-0017.0

S'afegeix un apartat, el 2, a l'article 64 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, amb el text següent:

“2. La Intervenció General es dota d'un conjunt de persones, dades, processos, sistemes i eines tecnològiques que interactuen pel desenvolupament de les seves funcions respecte dels òrgans i les entitats.”

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació mitjançant addició a l'article 64 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, tot incloent-hi un nou apartat 2 i numerant el contingut anterior com a apartat 1. La finalitat de la introducció d'aquest paràgraf és recollir les necessitats logístiques de les tasques de la Intervenció, tot i legitimant dels recursos i les eines tecnològiques que siguin necessàries per a dur a terme les facultats que té atribuïdes d'acord amb aquest mateix article en consonància amb la digitalització i automatització a les quals legitima la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic. Tot l'exposat s'incardina en el propòsit de donar compliment al principi de simplificació administrativa.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per a les actuacions que dur a terme la Intervenció General en el desenvolupament de les tasques que té atribuïdes d'acord amb les seves facultats d'ésser el centre de control intern de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i d'ésser el centre directiu de la comptabilitat pública atès que actualment s'està duent a terme actuacions de simplificació i automatització de processos i procediments a través dels recursos de què disposa la Intervenció.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació en el règim jurídic que regula les facultats de la Intervenció regulades a l'article 64 que ara es proposa modificar, permetrà disposar de l'habilitació plasmada a la Llei de finances i que ara preveu la normativa bàsica estatal.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és la següent: - Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 24/12/2002). -Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de
desembre, pel qual s'aprova el Text
refós de la Llei de finances públiques de
Catalunya

Art.64 Ap.2 / b / bis / segon

Addició

Article 42.4

ECF-0421.2

Es modifica l'article 66 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“ Article 66

Si l'objecció de l'article 65 afecta a la disposició de despeses, el reconeixement d'obligacions o a la proposta de pagaments, la intervenció ha d'emetre acte de fiscalització desfavorable i se suspèn la tramitació de l'expedient mentre no es resolgui en els casos següents:

- a) Si hi ha insuficiència o inadequació del crèdit.
- b) Quan la despesa es proposi a un òrgan que no tingui competència per a la seva aprovació.
- c) Si manquen requisits essencials en l'expedient, s'aprecien greus irregularitats en la documentació justificativa del reconeixement de l'obligació o no s'acredita prou el dret del perceptor.
- d) Si l'objecció deriva de comprovacions materials de serveis, subministraments, obres i d'altres inversions, concessions, així com les adquisicions patrimonials de béns o drets o de qualsevol actuació que suposi una variació del patrimoni de la Generalitat.

No correspon a la Intervenció pronunciar-se sobre la justificació de l'oportunitat de la proposta efectuada per l'òrgan competent per raó de la matèria.”

OBJECTE

La facultat en matèria de control que té atribuïda la Intervenció General inclou, entre d'altres funcions, l'exercici de la funció interventora que té per objecte controlar tots els actes, documents i expedients de la Generalitat que determinin el reconeixement de drets i obligacions de contingut econòmic, i també els ingressos i pagaments que en derivin i la recaptació i aplicació dels cabals.

NECESSITAT

La justificació rau en la conveniència de delimitar els supòsits en què la Intervenció ha d'emetre informe desfavorable en relació amb els actes o expedients sotmesos a fiscalització.

Aquesta mesura és adequada als fins que es persegueixen en tant que aporta seguretat jurídica als procediments.

Cal disposar de la normativa modificada per actualitzar una regulació que es manté des de l'any 1980 a la realitat actual i equiparar-la a la regulació d'altres administracions en aquelles qüestions essencials que donen seguretat jurídica als responsables de les administracions públiques i a les intervencions actuant.

MARC NORMATIU

DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 24 de desembre de 2002). LLEI 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora. DECRET 133/1985, de 25 d'abril, de Reglament de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya

Art.66

Modificació

Article 42.5

ECF-0043.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 68 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“2. La funció interventora o fiscalització prèvia plena té per objecte controlar les propostes d'actes, documents i expedients de la Generalitat que determinin el reconeixement de drets i obligacions de contingut econòmic, i també els ingressos i pagaments que en derivin i la recaptació i aplicació dels cabals. Aquests actes es podran sotmetre a fiscalització en la fase de resolució per causes degudament justificades i sempre que no hagin produït efectes.”

OBJECTE

L'objecte de la mesura és modificar l'apartat 2 de l'article 68 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, per tal de recollir en la citada Llei, la possibilitat de fiscalitzar els expedients que es trobin en fase de resolució entesa aquesta com aquell acte posterior a la proposta de resolució, si escau, que aquesta proposta consti o bé, quan constant aquesta proposta es consideri que per motius degudament justificats no siguin necessari sotmetre-la a fiscalització i sempre que la resolució –degudament signada per l'òrgan competent- no hagi produït efectes i per tant, només aquesta darrera es sotmet a fiscalització prèvia.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per contemplar un supòsit de fet actualment existent consistent en què en determinats procediments es dicta la resolució –degudament signada per l'òrgan competent- sense sotmetre la proposta de resolució prèvia a fiscalització, ja sigui perquè aquesta proposta no és necessària o per causes degudament justificades com pot ser l'economia procedimental i eficiència en la resolució del procediment i essent sotmesa únicament a fiscalització la resolució abans que aquesta tingui efectes, de manera que contradiu la normativa reguladora de la fiscalització prèvia dels actes.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació en el règim jurídic del control en la modalitat de fiscalització prèvia atorga seguretat jurídica a aquesta modalitat de control i al procediment administratiu en ell mateix.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent: -DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya. -Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	Art.68 Ap.2 / b / bis / segon	Modificació

Article 42.6

ECF-0021.0

Es modifica la lletra c) de l'apartat 3 de l'article 68 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“c) La intervenció de l'aplicació de les quantitats destinades a serveis, subministraments, obres i d'altres inversions, concessions, les adquisicions patrimonials de béns o drets, així com la resta despesa feta amb els cabals públics o qualsevol actuació que suposi una variació del patrimoni de la Generalitat, que inclou també l'examen documental corresponent.”

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de la lletra c) de l'apartat 3 de l'article 68 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, per tal que juntament amb la modificació de varis articles de la citada Llei Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, es doni coherència al seu redactat amb relació als conceptes inclosos en l'àmbit del control relatiu a la comprovació material de la despesa efectuada amb cabals públics i de tot acte o operació que impliqui una variació patrimonial. En aquest sentit, es modifica: -La lletra d) de l'apartat 1.A de l'article 3 de la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora. -Les lletres b) i d) de l'apartat 2 de l'article 10 del mateix text legal. -La lletra f) de l'apartat 3 del mateix article 10. - La lletra c) de l'apartat 3 de l'article 66 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre. -La lletra d) de l'article 68 del mateix text legal. Així s'inclou de forma expressa la menció a les operacions patrimonials que comporten despesa amb cabals públics, així com aquelles que malgrat no en comporta sí impliquen una variació del patrimoni de la Generalitat de Catalunya. També s'aprofita per completar la menció d'“obres” tot i afegint “d'altres inversions” atès que no s'hi contemplava expressament, en el benentès que no tota obra o subministrament pot tenir la consideració d'inversió. Per altra banda, també es fa menció expressa a les “adquisicions de béns o drets” en tant que són aquells que es subsumeixen en l'àmbit patrimonial i passen a formar part del patrimoni de la Generalitat de Catalunya. Per altra banda, la menció a “així com la resta de tipologia de despesa” inclou un concepte de tancament per tal d'encabir-hi qualsevol tipologia de despesa feta amb cabals públics. D'aquesta manera es relaciona l'univers de conceptes que poden donar lloc a la comprovació material per part de la Intervenció en consonància amb la resta d'articles que regulen la comprovació material.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per donar coherència i consistència a la normativa reguladora del control intern de la Generalitat, atès que actualment s'està duent a terme la comprovació material de tota actuació que impliqui una despesa feta amb els cabals públics d'acord amb allò establert a la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora i les Instruccions -4/2023, 5/2023 i 6/2023- aprovades a aquests efectes per part de l'interventor general i aquesta implica Intervenir i comprovar materialment un àmbit més ampli que el que consta actualment a la Llei de finances públiques.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació homogènia en el règim jurídic que regula la funció interventora (tant pel que fa a la Llei de finances públiques com pel que fa a la Llei de funció interventora) sobre la funció de fiscalització dels expedients i dels terminis per efectuar-la atorga consistència a la regulació actual.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és: - decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya. (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 24/12/2002). -Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

a competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya

Art.68 Ap.3 / c / tercer Subap.3 / c / tercer

Modificació

Article 42.7

ECF-0024.0

S'afegeix un apartat, el 8, a l'article 68 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, amb el text següent:

“8. En els casos en què els sistemes informàtics donin seguretat jurídica al que estableix la normativa i, si escau, a l'anotació comptable corresponent, es pot establir, per resolució de l'interventor general, l'automatització total o parcial de les actuacions de control, i si escau, de comptabilitat, a realitzar dins de les modalitats establertes, que és la que es fa íntegrament per mitjans electrònics, i, per tant, sense l'actuació de personal del Cos d'Intervenció de la Generalitat. La unitat responsable de la implantació i el seguiment és la Intervenció General que dictarà les resolucions corresponents per determinar els extrems que poden ser susceptibles de ser automatitzats, eximint de la comprovació altres requisits sempre que es considerin no essencials i presentin un baix risc d'incompliment.”

OBJECTE

Automatitzar actuacions incloses dins de les modalitats de control i/o en la comptabilitat regulades en aquest mateix article 68 per dotar d'eficàcia, eficiència i economia a les actuacions de la Intervenció General en el desenvolupament de les seves funcions, d'acord amb l'habilitació establerta per a l'actuació administrativa automatitzada en l'article 41 Llei 40/2015, la qual haurà de ser implantada i efectuar el seu seguiment per part de la Intervenció General com a òrgan competent en matèria de control i comptabilitat. Tot en benefici de l'optimització de la gestió, els tràmits i el procediment de què es tracti. A destacar que el control i/o la comptabilització es podrà automatitzar de forma total o parcial amb relació a requisits no essencials i que presentin un baix risc d'incompliment extrem derivat de l'anàlisi de riscos, d'acord amb les variables d'impacte i repercussió (gravetat de les deficiències), vulnerabilitat (possibilitat que succeeixi), cost d'oportunitat (cost per neutralitzar) i probabilitat d'ocurrència.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per dotar d'agilitat i optimitzar les tasques de control que efectua la Intervenció General, la qual cosa redundarà en benefici del procediment, acte o objecte de control atès que es preveu una reducció dels terminis per a la fiscalització i la resta de tasques a efectuar en les distintes modalitats de control previstes a l'article 68 TRLFPC.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar de l'automatització de les tasques de control permetrà optimitzar-les escurçant terminis de les modalitats de control i especialment, posant el focus en aquelles en què és necessari disposar d'aquesta automatització ja sigui de forma puntual, parcial o total.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, de 24 de desembre de 2002), així com la Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	Art.68 Ap.8 / h / vuitè	Addició

Article 42.8

ECF-0027.0

S'afegeix un apartat, el 9, a l'article 68 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, amb el text següent:

"9. L'establert en l'article 63 pot ser substituït per la presa de raó en comptabilitat, en els supòsits que determini el titular de la Intervenció General, d'acord amb una anàlisi dels riscos existents i dels recursos disponibles, sens perjudici que les intervencions corresponents puguin efectuar totes les actuacions de comprovació que jutgin adients en els diferents expedients."

OBJECTE

Agilitar i simplificar l'aplicació de les modalitats de control intern de la Intervenció General en el desenvolupament de les facultats que té atribuïdes. Per altra banda, la Intervenció de la Generalitat ha d'actuar amb plena autonomia respecte dels òrgans i les entitats subjectes a fiscalització i per garantir aquesta autonomia es considera adient que les modalitats de control -que sorgeixen en funció dels resultats dels controls efectuats tant en el Pla anual d'actuacions de control com fruit de les actuacions de fiscalització prèvia- siguin acordades per part de la Intervenció General.

NECESSITAT

La justificació rau en el fet que és necessari dotar d'agilitat i simplificació a les actuacions de control i en concret, a la necessitat de l'aplicació d'una modalitat o altra de control, i per tant, donar compliment al principi de simplificació administrativa d'acord amb el règim jurídic del procediment administratiu comú.

Aquesta mesura forma part d'un paquet de mesures de simplificació i agilitat del control intern que la Intervenció General ha vingut endegant en aquest avantprojecte de llei de mesures juntament amb anteriors iniciatives anteriors a aquesta. El fet de simplificar l'àmbit de les modalitats de control donar com a resultat major capacitat de reacció per a dur a terme controls que esdevenen necessaris, oportuns i/o prioritaris, sense demorar les decisions de la Intervenció General al respecte.

Cal disposar de la normativa modificada per no endarrerir actuacions de control programades que requereixen de l'aplicació de modalitats de control distintes a les actuals ateses les necessitats sorgides de dur a terme un nombre superior d'actuacions ja sigui per l'existència d'un volum més gran d'actuacions per part de les entitats sotmeses a control o ja sigui per l'existència de noves actuacions a controlar com ara els fons next generation (fons mrr i fons comunitaris).

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent: - Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 24/12/2002).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	Art.68 Ap.9 / i / novè	Addició

Article 42.9

ECF-0031.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 69 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

“2. Sens perjudici del que estableix l'apartat 1, la Intervenció General, pot acordar les modalitats de control que ha d'exercir la Intervenció en els òrgans, les entitats del sector públic de la Generalitat, els procediments o les actuacions, amb els requisits que es determinin, per tal de millorar l'eficàcia i l'eficiència en les seves finalitats.”

OBJECTE

Agilitar i simplificar l'aplicació de les modalitats de control intern de la Intervenció General en el desenvolupament de les facultats que té atribuïdes. Per altra banda, la Intervenció de la Generalitat ha d'actuar amb plena autonomia respecte dels òrgans i les entitats subjectes a fiscalització i per garantir aquesta autonomia es considera adient que les modalitats de control -que sorgeixen en funció dels resultats dels controls efectuats tant en el Pla anual d'actuacions de control com fruit de les actuacions de fiscalització prèvia- siguin acordades per part de la Intervenció General.

NECESSITAT

La justificació rau en el fet que és necessari dotar d'agilitat i simplificació a les actuacions de control i en concret, a la necessitat de l'aplicació d'una modalitat o altra de control, i per tant, donar compliment al principi de simplificació administrativa d'acord amb el règim jurídic del procediment administratiu comú.

Aquesta mesura forma part d'un paquet de mesures de simplificació i agilitat del control intern que la Intervenció General endega en aquest avantprojecte de llei de mesures juntament amb anteriors iniciatives anteriors a aquesta. Simplificar l'àmbit de les modalitats de control donar com a resultat major capacitat de reacció per a dur a terme controls que esdevenen necessaris, oportuns i/o prioritaris, sense demorar les decisions de la Intervenció General.

Cal disposar de la normativa modificada per no endarrerir actuacions de control programades que requereixen de l'aplicació de modalitats de control distintes a les actuals ateses les necessitats sorgides de dur a terme un nombre superior d'actuacions ja sigui per l'existència d'un volum més gran d'actuacions per part de les entitats sotmeses a control o ja sigui per l'existència de noves actuacions a controlar com ara els fons next generation (fons mrr i fons comunitaris).

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és el següent: -El text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (TRLFPC) (DOGC número 3791A, 31 de desembre de 2002). -Les lleis estatals i de la Generalitat de Catalunya sobre procediment administratiu comú.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	Art.69 Ap.2 / b / bis / segon	Modificació

Article 42.10

ECF-0055.0

S'afegeix un apartat, el 5, a l'article 70 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, amb el text següent:

“5. Un cop finalitzat el procediment establert en l'apartat 4 anterior, en cap cas, les unitats o entitats del sector públic controlades poden interposar, en cas de discrepància, qualssevol recurs o reclamació administrativa o jurisdiccional.”

OBJECTE

Aclarir, tot i determinant que les actuacions de control de la Intervenció General tenen caràcter intern i s'incardinen dins del procediment intern propi de les funcions de dit òrgan, motiu pel qual és necessari fer constar en la seva regulació que el resultat de dita actuació no és susceptible de ser recorreguda en instàncies superiors a les de l'òrgan que resol la pròpia discrepància plantejada dins del procediment contradictori regulat per l'apartat 4 de l'article 70 TRLFPC. Així mateix, és en última instància el Govern que determinarà les actuacions a realitzar. Per tant, en l'àmbit intern no hi ha cap instància que pugui contradir el que el Govern determini. Per altra banda, no pot establir-se que una entitat o unitat externa determini la finalització d'uns procediments que neixen d'una autoorganització.

NECESSITAT

La justificació rau en el fet que és necessari regular aquest extrem per tal d'aclarir i evitar situacions administratives que no tenen solució de continuïtat en tant que no són recurribles en virtut del seu caràcter intern.

D'aquesta manera es contribueix a l'agilitat i simplificació de les actuacions i en general, es dona compliment al principi de simplificació administrativa d'acord amb el règim jurídic del procediment administratiu comú en tant que les entitats i persones que són objecte d'actuacions de control intern coneixeran les conseqüències de les actuacions i evitaran la presentació de recursos o reclamacions que no són admissibles. Aquesta mesura forma part d'un paquet de mesures de simplificació i agilitat del control intern que la Intervenció General ha vingut endegant en aquest avantprojecte de llei de mesures juntament amb anteriors iniciatives anteriors a aquesta. El fet de donar a conèixer el contingut d'aquesta regulació, simplificarà l'àmbit de les modalitats de control donar com a resultat major capacitat de reacció per a dur a terme controls que esdevenen necessaris, oportuns i/o prioritaris, sense demorar les decisions de la Intervenció General al respecte.

Cal disposar de la normativa modificada per no entorpir o demorar en el temps actuacions de control fruit del desconeixement dels seus destinataris, essent la forma més adequada la tramitació a través de la seva inclusió en l'Avantprojecte de llei de mesures atès el seu caràcter econòmic i financer.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent: - DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 24/12/2002).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de
desembre, pel qual s'aprova el Text
refós de la Llei de finances públiques de
Catalunya

Art.70 Ap.5 / e / cinquè

Addició

Article 42.11

ECF-0071.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 71 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“3. Les entitats públiques que formen part del sector públic de la Generalitat amb participació majoritària, directament o indirectament, han d'establir òrgans propis de control econòmic i financer intern, que han de dependre directament del màxim òrgan de govern de l'entitat. El departament competent en matèria de finances, a proposta de la Intervenció General, ha de regular per reglament les entitats que han d'establir-lo, les funcions, les competències, l'abast i els criteris del control intern d'aquests òrgans, tenint en compte el volum de recursos anuals que gestiona l'entitat, el nombre de personal i altres factors que es considerin rellevants i que puguin afectar els aspectes econòmics i financers de l'entitat.”

OBJECTE

Esmenar una incongruència del redactat de l'apartat 3 de l'article 71 TRLFPC, que en seu de la regulació del tipus de control al qual es sotmeten les entitats del sector públic amb participació majoritària, directament o indirectament, i les entitats adscrites a l'Administració de la Generalitat, regula la necessitat de disposar d'un òrgan de control intern, ja que estableix que aquest ha de ser regulat per dos reglaments distints amb la mateixa finalitat.

NECESSITAT

La justificació rau en el fet que és necessari esmenar la incongruència del redactat que atempta contra la simplificació normativa, ja que preveu la necessitat d'aprovar dos reglaments i per tant, una doble regulació per a una mateixa matèria i amb el mateix contingut i finalitat.

Dins del paquet de mesures de simplificació i agilitat de control que la Intervenció ha vingut endegant en aquest avantprojecte de llei de mesures juntament amb anteriors iniciatives anteriors a aquesta es considera que el fet de simplificar la normativa de regulació dels òrgans de control intern i en concret, el seu desenvolupament per reglament contribuirà a la simplificació normativa i la racionalització de les actuacions que comportaria haver d'aprovar dos reglaments per una mateixa matèria.

Cal disposar de la normativa modificada perquè tan bon punt estigui aprovada es pugui començar a proposar la posada en marxa d'un disposició que reguli l'àmbit dels òrgans de control intern de les entitats del sector públic.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta de mesura és, bàsicament, el que tot seguit es detalla:- El Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 24 de desembre de 2002).-Les normes de procediment administratiu general de caràcter estatal i de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	Art.71 Ap.3 / c / tercer	Modificació

Article 42.12

ECF-0032.0

Es modifica l'apartat 6 de l'article 71 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"6. La Intervenció General, sense perjudici de les competències que corresponen al departament competent en matèria d'administració pública previstes a l'article 173.2 de la Llei 5/2017, del 28 de març, exerceix la supervisió contínua de les entitats del sector públic de la Generalitat, per tal d'avaluar:

- a) La subsistència de les circumstàncies que van justificar la creació d'aquestes entitats.
- b) La sostenibilitat financera d'aquestes entitats.
- c) La concurrència de la causa de dissolució per l'incompliment de les finalitats que van justificar la creació de l'entitat o si la subsistència de l'entitat és el mitjà més idoni per aconseguir-les. L'aplicació del sistema de supervisió contínua previst en aquest apartat es realitzarà pel procediment establert pel control financer."

OBJECTE

Agilitar i simplificar l'aplicació de les modalitats de control intern de la Intervenció General en el desenvolupament de les facultats que té atribuïdes, i en especial, en la funció de supervisió contínua. Per altra banda, la Intervenció de la Generalitat ha d'actuar amb plena autonomia respecte dels òrgans i les entitats subjectes a fiscalització i per garantir aquesta autonomia es considera adient que es simplifiqui la funció de supervisió contínua de les entitats del sector públic.

NECESSITAT

La justificació rau en el fet que és necessari dotar d'agilitat i simplificació a les actuacions de control i en concret, a la necessitat de l'aplicació de la funció de supervisió contínua de les entitats del sector públic i per tant, donar compliment al principi de simplificació administrativa d'acord amb el règim jurídic del procediment administratiu comú.

Dins del paquet de mesures de simplificació i agilitat de control que la Intervenció ha vingut endegant en aquest avantprojecte de llei de mesures juntament amb anteriors iniciatives anteriors a aquesta es considera que el fet de simplificar l'àmbit de les modalitats de control donar com a resultat major capacitat de reacció per a dur a terme controls que esdevenen necessaris, oportuns i/o prioritaris, sense demorar les decisions de la Intervenció General al respecte.

Cal disposar de la normativa modificada per no endarrerir actuacions de control programades que requereixen de l'aplicació de modalitats de control distintes a les actuals ateses les necessitats sorgides de dur a terme un nombre superior d'actuacions ja sigui per l'existència d'un volum més gran d'actuacions per part de les entitats sotmeses a control o ja sigui per l'existència de noves actuacions a controlar com ara els fons next generation (fons mrr i fons comunitaris).

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta de mesura és, bàsicament, el que tot seguit es detalla: - El Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 24 de desembre de 2002). -Les normes de procediment administratiu general de caràcter estatal i de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	Art.71 Ap.6 / f / sisè	Modificació

Article 42.13

ECF-0033.0

Es modifica l'apartat 7 de l'article 71 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“7. En el marc dels controls a què fa referència l'apartat 1, les autoritats i els responsables de les entitats subjectes a control financer han de garantir que es presti la col·laboració deguda i el suport necessari al personal de la Intervenció General i de les societats d'auditoria, o als auditors de comptes contractats per a dur a terme el control, i facilitar-los els documents, els antecedents, les dades i tota la informació que demanin en els terminis que la planificació corresponent estableix. A aquestes efectes, el personal de la Intervenció té la consideració d'agent de l'autoritat.

En cas que l'interventor que dirigeix un control trobi resistència al lliurament de la informació necessària per a dur-lo a terme per part de l'entitat subjecta a control financer o es produeixi un retard injustificat en la posada a disposició d'aquesta informació, ha de posar immediatament aquesta circumstància en coneixement de l'interventor general, que l'haurà de traslladar al titular del departament d'adscripció de l'entitat perquè prengui les mesures necessàries i exigeixi, si escau, les responsabilitats que calguin.

En aquests supòsits, l'interventor general aplicarà l'establert a l'apartat 5 de l'article 81 d'aquesta Llei amb relació a la suspensió del lliurament de subvencions i transferències.”

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de l'apartat 7 de l'article 71 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, per tal de poder preveure les conseqüències de l'obstrucció a les tasques de control de la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya en tant que les persones que els realitzen es consideren agents de l'autoritat i que pot implicar, a banda de les responsabilitats que es puguin depurar, la suspensió del lliurament a l'entitat de subvencions o transferències a què tingui dret amb càrrec als pressupostos de la Generalitat. Aquesta mesura s'estableix en consonància amb la mesura proposada amb relació als casos d'incompliment de les obligacions de retiment de comptes per part de les entitats al sector públic que hi estan obligades d'acord amb el citat TRLFPC ateses les disfuncions que pot comportar aquest en la consolidació dels comptes per a l'elaboració del compte general de la Generalitat de Catalunya que a la seva vegada la Intervenció General ha de retre a la Sindicatura de Comptes.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per tal de poder complir amb l'obligació de la Intervenció General de dur a terme els controls que té l'obligació de realitzar d'acord amb el Pla Anual d'Actuacions de Control.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació permetrà ser més eficients en la realització dels controls en tant que esdevindrà una mesura de caràcter dissuasiu per a les entitats objecte de control financer a l'hora d'obstruir la realització del control.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant a les entitats del sector públic que siguin o puguin ser objecte de control.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és: - Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya. (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 24/12/2002).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	Art.71 Ap.1 / a / primer	Modificació

Article 42.14

ECF-0075.0

S'afegeix un apartat, el 2, i es numera amb l'1 el paràgraf existent de l'article 75 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 75

1. La Intervenció General de la Generalitat és el centre directiu de la comptabilitat pública de Catalunya, al qual correspon:

- a) Proposar a la persona titular del departament competent en matèria de finances l'aprovació del Pla general de comptabilitat pública de la Generalitat de Catalunya, i també l'aprovació dels criteris per a determinar el pla comptable en virtut del qual les entitats del sector públic de la Generalitat han de presentar la informació economicofinancera, patrimonial i pressupostària, atenent les seves característiques o peculiaritats, sens perjudici de la coordinació amb el pla marc.
- b) Elaborar les instruccions de desenvolupament del Pla general de comptabilitat pública de la Generalitat, i proposar els plans parcials i especials que s'elaborin, si escau.
- c) Elaborar i proposar les instruccions per a determinar regles comptables a les quals s'han de sotmetre les entitats del sector públic de la Generalitat, i també el contingut, el model i l'estructura de les anotacions comptables, estats i altra informació comptable i pressupostària que es puguin requerir d'aquestes entitats.
- d) Elaborar les instruccions per a determinar les especificacions, el procediment i la periodicitat de la informació comptable que han de retre a la Intervenció General les entitats del sector públic de la Generalitat, i també la resta d'entitats que consten en l'inventari d'ens en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya en els termes que estableix la normativa de transparència, estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.
- e) Dirigir i administrar els sistemes corporatius d'informació comptable i autoritzar, en casos excepcionals, la contractació de sistemes d'informació comptables específics de les entitats del sector públic.
- f) Dirigir i supervisar els procediments de registre, elaboració i comunicació de la informació comptable de les entitats.

2. La Intervenció General pot establir la implantació integrada en els sistemes d'informació comptables de sistemes corporatius de gestió i les seves modificacions. Així mateix, amb aquesta finalitat, pot crear, sota la seva direcció, els sistemes informàtics de gestió que corresponguin, sempre que tinguin efectes econòmics o financers, excepte aquells que es realitzin per altres unitats en l'exercici d'una competència assignada en l'àmbit de la Generalitat."

OBJECTE

La facultat en matèria de comptabilitat que té atribuïda la Intervenció General inclou, tot un seguit de funcions amb relació als ens públics en l'àmbit de la Generalitat, tant del sector públic administratiu com institucional que conformen el seu àmbit d'actuació. Per tal de poder exercir aquesta funció i la resta que li són atribuïdes com ho és la d'atorgar seguretat jurídica a través del control de legalitat cal, de forma continua en el temps, vetllar per tal d'informatitzar i digitalitzar els procediments de gestió administrativa amb efectes econòmics i financers, tot integrant-los en el sistema corporatiu de gestió econòmica i financera de la Generalitat de Catalunya. Atès que la Intervenció General és l'òrgan responsable de dit sistema corporatiu esdevé la unitat transversal que ha de realitzar i/o dirigir els projectes informàtics que tinguin relació amb el sistema econòmic i financer per assegurar la seva viabilitat i aquests efectes ha de vetllar per tal que aquesta premissa es compleixi.

NECESSITAT

La justificació rau en el fet que és necessari poder disposar de tota la informació econòmica financera del sector públic administratiu i institucional de la Generalitat de Catalunya de forma integral i estandarditzada de manera que doni seguretat jurídica tant a les entitats com a les tasques que dur a terme la Intervenció General.

Aquesta mesura és adequada als fins que es persegueixen en tant que es disposarà de la informació economicofinancera de forma correcta i estandarditzada contribuint així, tant a garantir la seguretat jurídica com a l'optimització de les actuacions administratives que incideixen en el sistema econòmic i financer; i al deure de retiment de comptes, així com potenciant el deure de col·laboració de les entitats que han de facilitar la informació comptable.

Cal disposar de la normativa modificada per tal que les actuacions de gestió que incideixen en el sistema econòmic i financer avancin sense disposar d'aquesta integració amb el sistema corporatiu de forma correcta.

MARC NORMATIU

Cal disposar de la normativa modificada per tal que les actuacions de gestió que incideixen en el sistema econòmic i financer avancin sense disposar d'aquesta integració amb el sistema corporatiu de forma correcta.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	Ap.2 / b / bis / segon	Modificació

Article 42.15

ECF-0376.0

Es modifica la lletra h de l'article 76 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

" h) Centralitzar, quan ho determini, la informació comptable de totes les entitats classificades com a Administració pública de la Generalitat segons el sistema europeu de comptes, per tal de facilitar el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, així com el compliment de les obligacions d'informació que estableix la normativa vigent. Amb aquesta finalitat i la de control, pot establir la composició, el format i la periodicitat de les dades comptables i de gestió econòmica i financera a remetre per les entitats esmentades. Així mateix, amb el mateix objectiu pot establir l'accés permanent i directe a la informació necessària en els sistemes d'informació comptable de les entitats, tant en els sistemes corporatius com en els singulars de cada entitat."

OBJECTE

La facultat en matèria de comptabilitat que té atribuïda la Intervenció General inclou, entre d'altres funcions, la de centralitzar i presentar els comptes i altra informació comptable de les entitats que consten en l'inventari d'ens públics en l'àmbit de la Generalitat. Per tal de poder exercir aquesta funció cal l'accés als aplicatius i sistemes que inclouen la informació comptable de les entitats que són objecte de control. En conseqüència, l'objecte d'aquesta mesura rau justament en poder accedir als aplicatius o sistemes que contenen dita informació comptable.

NECESSITAT

La justificació rau en el fet que és necessari fer constar en la regulació de les funcions dins de la facultat de ser el centre gestor de la comptabilitat pública, el fet d'accedir als aplicatius i sistemes comptables per tal de poder exercir aquestes funcions que en ocasions es veuen obstaculitzades per les entitats que han de facilitar dita informació.

Aquesta mesura és adequada als fins que es persegueixen en tant que si les entitats que han de facilitar la informació comptable mitjançant l'accés de la Intervenció als sistemes de l'entitat, coneixen aquesta obligació, evitaran conductes d'obstaculització a les tasques de la Intervenció General en l'àmbit de la comptabilitat.

Cal disposar de la normativa modificada per no endarrerir actuacions de gestió de la comptabilitat per part de la Intervenció General que es vegin obstaculitzades per conductes no adequades que l'entitat de què es tracti pot dur a terme per desconeixement de la normativa en matèria de col·laboració amb les actuacions de la Intervenció General.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta de mesura és, bàsicament, el que tot seguit es detalla: - El DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 24 de desembre de 2002).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de
desembre, pel qual s'aprova el Text
refós de la Llei de finances públiques de
Catalunya

Art.76 Ap.8 / h / vuitè

Modificació

Article 42.16

ECF-0034.0

S'afegeix un apartat, el 5, a l'article 81 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, amb el text següent:

“5. En cas que les entitats del sector públic incompleixin el deure de remissió a la Intervenció General de la documentació que estableixen els apartats anteriors o la informació complementària d'aquesta documentació, un cop donat el tràmit d'audiència, sense que s'hagi acreditat cap causa justificada de l'incompliment, la Intervenció General ho ha de comunicar al departament competent en matèria de finances públiques, perquè s'adoptin les mesures destinades a suspendre el lliurament a l'entitat de subvencions o transferències a què tingui dret amb càrrec als pressupostos de la Generalitat, sempre que no provinquin d'altres administracions. Aquesta suspensió es manté fins que no s'acrediti la remissió dels comptes, i no genera, en cap cas, dret a compensació financera.”

OBJECTE

L'objecte de la mesura és l'addició d'un nou apartat 5 a l'article 81 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre per tal de poder regular els casos d'incompliment de les obligacions de retiment de comptes per part de les entitats al sector públic que hi estan obligades d'acord amb el citat TRLFPC ateses les disfuncions que pot comportar aquest en la consolidació dels comptes per a l'elaboració del compte general de la Generalitat de Catalunya que a la seva vegada la Intervenció General ha de retre a la Sindicatura de Comptes.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per tal de poder complir amb l'obligació de la Intervenció General de retre els comptes de la Generalitat de Catalunya amb la informació necessària i completa i dins dels terminis establerts.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació permetrà disposar dels comptes comptables de les entitats del sector públic d'acord amb la normativa d'aplicació i garantirà que el contingut del compte general és complet.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant a les entitats del sector públic obligades a presentar els seus comptes comptables.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és: - Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya. (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 24/12/2002).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya

Art.81 Ap.5 / e / cinquè

Addició

Article 42.17

ECF-0035.0

Es modifica la lletra c) de l'article 84 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“c) Autoritzar despeses sense els crèdits pressupostaris corresponents o amb crèdit insuficient o infringint d'alguna altra manera les disposicions vigents sobre la matèria, inclòs el fet de comprometre crèdits com a conseqüència de pactes, acords o negocis jurídics amb tercers aliens a la Generalitat de Catalunya quan siguin susceptibles d'implicar el reconeixement d'obligacions no previstes en el pressupost de despeses aprovat per llei o quan els crèdits previstos no siguin suficients i els compromisos comportin efectes en exercicis futurs, sense que es disposi d'autorització prèvia dels òrgans competents en matèria de finances per a l'aprovació d'aquest tipus de despesa.”

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de la lletra c) de l'article 84 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, per tal de poder contemplar aquells supòsits que es produeixen i no es troba degudament regulats i per tant, susceptibles de no ser indemnitzats a la Generalitat de Catalunya.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per donar resposta a les situacions detectades arran dels controls efectuats per la Intervenció General en el desenvolupament de les seves funcions. En aquest sentit, es considera que l'acció de comprometre greument els cabals públics de la Hisenda de la Generalitat de Catalunya ha de ser considerada una acció susceptible de generar una obligació d'indemnitzar a la Generalitat de Catalunya.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació permetrà incoar els expedients corresponents per tal de determinar la procedència o no de la indemnització corresponent a favor de la Generalitat en cas de comissió d'aquest tipus d'accions.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tot i pal·liant els possibles efectes adversos del seu coneixement.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent: - Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 24/12/2002). -Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya

Art.84 Ap.3 / c / tercer

Modificació

Article 42.18

ECF-0264.0

Es modifica la regla Primera de l'apartat 1 de l'article 94 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“Primera. El procediment de concessió és, preferentment, el de concurrència competitiva. Per ordre de la persona titular del departament competent en matèria de finances es poden establir altres procediments de concurrència.”

OBJECTE

L'objecte de la mesura és afegir a la regla Primera de l'apartat 1 de l'article 94 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, un darrer paràgraf que contingui l'obligació de regular i desenvolupar per ordre, altres procediments de concessió de subvencions i ajuts amb concurrència distints al de concurrència competitiva.

NECESSITAT

La justificació rau en el fet que és necessari procedir a la regulació dels procediments de concessió amb concurrència distints als de concurrència competitiva en tant que actualment es venen aplicant tot interpretant la normativa estatal en matèria de subvencions però sense disposar d'una norma catalana que els contempli adequadament.

Aquesta mesura és adequada als fins que es persegueixen en tant que els òrgans concedents i els òrgans de tramitació de subvencions i ajuts disposaran d'una norma que reguli de forma específica els procediments de concurrència no competitiva que actualment s'empren en aplicació de la normativa estatal.

Cal disposar de la normativa modificada per no endarrerir actuacions de foment i d'ajuts programades per part dels ens concedents i per tal que el seu control per part de la Intervenció General s'efectuï amb la seguretat jurídica que requereix. Per altra banda, aquesta proposta queda justificada dins del marc de funcions que atribueix el Decret 58/2022, de 29 de març, de reestructuració del Departament d'Economia i Hisenda modificat pel Decret 291/2022, de 2 de novembre a la Intervenció General.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta de mesura és, bàsicament, el que tot seguit es detalla: - El Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 24 de desembre de 2002).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya

Art.94 Ap.1 / a / primer Subap.1 / a / primer

Modificació

Article 42.19

ECF-0265.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 94 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

" 2. Excepcionalment, es poden concedir subvencions excloses de concurrència, sempre que s'acrediti l'impossibilitat de concessió en el marc d'una convocatòria pública per les especificitats del subvencionat o de les activitats a desenvolupar. Aquesta concessió ha de complir els següents requisits:

- a) El procediment s'ha d'iniciar a instància de part.
- b) Hi ha d'haver una proposta motivada de la impossibilitat de promoure la concurrència del secretari o secretària general o de l'òrgan competent del departament o de l'òrgan assimilat en l'estructura de les entitats autònomes i altres entitats del sector públic.
- c) La competència per a resoldre és del conseller o consellera corresponent, i no pot ésser objecte de delegació. En el cas de les entitats, la competència per a resoldre és de l'òrgan competent, d'acord amb el que estableixen les lletres b i c de l'article 93.
- d) Si l'import que s'ha de concedir és superior a 300.000 euros o el que determini la Llei de pressupostos, cal l'autorització prèvia del Govern, tret que es tracti d'una subvenció amb càrrec a partides nominatives."

OBJECTE

L'objecte de la mesura és modificar parcialment el redactat de l'apartat 2 de l'article 94 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, per aclarir algun dels seus termes. En concret, eliminar la menció a les subvencions innominades o genèriques atès que són termes que presten a confusió, així com també establir que no és necessari disposar d'acord de Govern en el cas de les subvencions nominatives ja que actualment en el redactat consta com a excepció les "entitats participades per la Generalitat o les universitats públiques", essent l'esperit i finalitat que tota subvenció nominativa sigui excepció del tràmit d'acord de Govern.

NECESSITAT

La justificació rau en el fet que és necessari disposar d'una regulació òptima, simple i amb un llenguatge més planer. La menció a subvencions innominades o genèriques presta a confusió i és necessari eliminar-la. Una altra necessitat és la d'eliminar la menció a la necessitat d'acord de Govern amb relació a les subvencions nominatives atès que aquest no és necessari en tant que la nominativitat és aprovada en la Llei de pressupostos corresponent sense que sigui necessari que posteriorment, el Govern les autoritzi.

Aquesta mesura és adequada als fins que es persegueixen en tant que els òrgans concedents i els òrgans de tramitació de subvencions i ajuts disposaran d'una norma que reguli de forma clara les subvencions no sotmeses a concurrència.

Cal disposar de la normativa modificada per no endarrerir actuacions de foment i d'ajuts programades per part dels ens concedents i per tal que el seu control per part de la Intervenció General s'efectuï amb la seguretat jurídica que requereix. Per altra banda, aquesta proposta queda justificada dins del marc de funcions que atribueix el Decret 58/2022, de 29 de març, de reestructuració del Departament d'Economia i Hisenda modificat pel Decret 291/2022, de 2 de novembre a la Intervenció General.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta de mesura és, bàsicament, el que tot seguit es detalla: - El Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 24 de desembre de 2002).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de
desembre, pel qual s'aprova el Text
refós de la Llei de finances públiques de
Catalunya

Art.94 Ap.2 / b / bis / segon

Modificació

Article 42.20

ECF-0466.0

S'afegeix un apartat, el 8, a l'article 94 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"8. Per a l'acreditació del requisit de trobar-se al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries i davant de la Seguretat Social, així com de l'absència de qualsevol deute pendent de pagament amb la Hisenda de la Generalitat de Catalunya, la presentació de la sol·licitud comportarà l'autorització a l'òrgan gestor per a la consulta d'aquestes dades als òrgans i administracions corresponents, a través dels sistemes electrònics habilitats a aquest efecte."

OBJECTE

L'objecte de la mesura és afegir un nou apartat, el 8, a l'article 94 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya per tal de contemplar el fet que la sol·licitud de la subvenció o ajut, comporta l'autorització de l'òrgan gestor per a la consulta de les dades corresponents al compliment de les obligacions tributàries i amb la Seguretat Social.

NECESSITAT

La justificació rau en el fet que és necessari dotar d'agilitat els procediments administratius de manera que suposi un benefici per al ciutadà en tant que haver de sol·licitar l'autorització per a la consulta de les dades tributàries i amb la Seguretat Social comporta dilacions en els procediments i en concret i pel que fa al cas, en la concessió de subvencions i ajuts que la persona interessada beneficiària no té el deure jurídic de suportar.

Aquesta mesura és adequada als fins que es persegueixen en tant que els òrgans concedents i els òrgans de tramitació de subvencions i ajuts disposaran d'una norma que reguli de forma clara aquesta qüestió.

Cal disposar de la normativa modificada per no endarrerir actuacions de foment i d'ajuts programades per part dels ens concedents i per tal que el seu control per part de la Intervenció General s'efectuï amb la seguretat jurídica que requereix. Per altra banda, aquesta proposta queda justificada dins del marc de funcions que atribueix el Decret 58/2022, de 29 de març, de reestructuració del Departament d'Economia i Hisenda modificat pel Decret 291/2022, de 2 de novembre a la Intervenció General.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta de mesura és, bàsicament, el que tot seguit es detalla: - El Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.(TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 24 de desembre de 2002).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Article 42.21

UEX-0094.0

S'afegeix un article, el 108 *bis*, al text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, amb el text següent:

"Article 108 *bis*

Reintegraments, devolucions i romanents no aplicats

En les subvencions i els ajuts atorgats en l'àmbit de la cooperació internacional al desenvolupament, no és aplicable l'exigència de l'interès de demora per als reintegraments, les devolucions i els romanents no aplicats."

OBJECTE

La proposta consisteix a recollir de forma expressa en la normativa especial en matèria de subvencions a la cooperació al desenvolupament el que estableix la disposició addicional tercera de la Llei estatal 1/2023, de 20 de febrer, de cooperació per al desenvolupament sostenible i la solidaritat global; en concret, a la secció sisena del capítol IX del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que recull les normes especials aplicables a les subvencions i ajuts en matèria de cooperació internacional al desenvolupament.

NECESSITAT

Cal evitar la dispersió de les normes especials aplicables a les subvencions en matèria de cooperació internacional al desenvolupament, completant la secció sisena del capítol IX del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya amb la norma establerta per la disposició addicional tercera de la Llei 1/2023, de 20 de febrer, de cooperació per al desenvolupament sostenible i la solidaritat global.

Aquesta norma representa una excepció al principi general que regia fins a l'entrada en vigor de la Llei estatal 1/2023, de 20 de febrer. Recollir aquesta norma en la secció sisena del capítol IX del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya permet tenir totes les normes especials aplicables a les subvencions en matèria de cooperació internacional al desenvolupament, la qual cosa aporta seguretat jurídica.

Aquesta secció ha de ser utilitzada per tots els departaments que atorguen subvencions en matèria de cooperació al desenvolupament. Les especificitats en aquesta matèria no sempre són conegudes pels operadors jurídics, si no estan avesats a treballar-hi. Cal, per tant, recollir en un únic espai les normes especials aplicables, i més tenint en compte que la norma que es proposa introduir prové d'una llei sectorial estatal, que, a diferència de la normativa bàsica de subvencions, no és coneguda de forma majoritària.

MARC NORMATIU

Secció sisena del capítol IX del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, relatiu a les subvencions i ajuts en matèria de cooperació internacional al desenvolupament. Disposició addicional tercera de la Llei 1/2023, de 20 de febrer, de cooperació per al desenvolupament sostenible i la solidaritat global.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 51.2, la Generalitat ha de promoure accions i polítiques de cooperació al desenvolupament dels pobles i ha d'establir programes d'ajut humanitari d'emergència. I d'acord amb l'article 197.3, la Generalitat ha de promoure programes de cooperació al desenvolupament. D'altra banda, d'acord amb l'article 114, correspon a la Generalitat, en les matèries de la seva competència, l'exercici de l'activitat de foment. Amb aquesta finalitat, la Generalitat pot atorgar subvencions amb càrrec a fons propis.

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de
desembre, pel qual s'aprova el Text
refós de la Llei de finances públiques de
Catalunya

Art.108 bis

Addició

Part tercera. Mesures en l'àmbit del sector públic

Títol IV. Mesures administratives en matèria de personal de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic

Capítol I. Normes generals

Article 43.1

PRE-0186.1

Es modifica l'apartat 2 de l'article 9 de la Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat, que resta redactat de la manera següent:

“2. Un alt càrrec no pot pertànyer a més de dos consells d'administració o òrgans de govern, llevat que una norma ho estableixi per raó del càrrec. Si hi concorren raons justificatives, el Govern, per mitjà d'una resolució motivada, pot autoritzar, de manera excepcional, que un alt càrrec pertanyi a més de dos consells d'administració d'organismes o òrgans de govern d'empreses o entitats. Els alts càrrecs al servei de la Generalitat, poden pertànyer a més de dos consells d'administració o òrgans de govern sense necessitat d'autorització excepcional del Govern de la Generalitat, sempre que no percebin cap tipus de dret d'assistència per a la concurrència a aquestes reunions.”

OBJECTE

L'objecte de la proposta és l'addició d'una disposició addicional a l'Avantprojecte de llei de mesures per tal de preveure que els alts càrrecs inclosos dins l'àmbit d'aplicació de la Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat, puguin pertànyer a més de dos consells d'administració o òrgans de govern sense necessitat d'autorització excepcional del Govern de la Generalitat.

NECESSITAT

Amb la regulació actual no es té dret a percebre cap tipus de dret d'assistència pel fet de concórrer a dos o més consells d'administració o de qualsevol altre òrgan col·legiat de l'Administració i de les entitats, ens o empreses del seu sector públic i per tant, esdevé innecessària la necessitat d'autorització del Govern, de manera excepcional, per tal que un alt càrrec pugui pertànyer a més de dos consells d'administració d'organismes o òrgans de govern d'empreses o entitats.

Amb la mesura proposada, es deixa sense efecte la necessitat d'autorització excepcional del Govern de la Generalitat, tenint en compte que la DA 21a de la Llei 2/2014, de 27 de gener, per la qual el personal directiu del sector públic de la Generalitat ja preveu que no es percep cap tipus de dret d'assistència per a la concurrència a reunions d'òrgans de govern o de qualsevol altre òrgan col·legiat de l'Administració i del seu sector públic.

La mesura proposada ha de regular-se mitjançant una norma amb rang de llei, atès que s'està excepcionant el requisit d'autorització per part del Govern per autoritzar, de manera excepcional, que un alt càrrec pertanyi a més de dos consells d'administració d'organismes o òrgans de govern d'empreses o entitats previst a la Llei 13/2005. Aquesta mesura comporta un impacte pressupostari indirecte, ja que alleugereix les càrregues de treball del personal derivades de la supressió de la necessitat de tramitar acords del Govern.

MARC NORMATIU

La iniciativa s'emmarca en l'ordenament jurídic en les normes següents: d'una banda, en la Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat. I, d'altra banda, en la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic.

COMPETÈNCIA

Article 150 EAC: correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, així com sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. Article 136 EAC: correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, finances i administratives per al 2026 Disp.adicional

Addició

Article 43.2

PRE-0165.4

Es modifica l'article 11 de Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs de la Generalitat de Catalunya.

“Article 11

Compatibilitat amb l'exercici de la docència universitària i activitats de recerca a temps parcial.

1.Els alts càrrecs al servei de la Generalitat poden compatibilitzar llur càrrec amb l'exercici de funcions docents universitàries retribuïdes, de caràcter reglat i en règim de dedicació a temps parcial. Son igualment compatibles, sempre que no siguin retribuïdes, les activitats de recerca, assessorament científic i d'investigació en qualsevol matèria relacionada amb les competències de la Generalitat de Catalunya. La compatibilitat comprèn les tasques de producció i creació literàries, artístiques, científiques o tècniques i les publicacions derivades d'aquestes activitats.

2.L'exercici de les funcions a què fan referència l'apartat 1 requereix l'autorització expressa del conseller o consellera competent en matèria de funció pública la qual ha de valorar que aquestes funcions no s'exerceixin en detriment de la dedicació a l'exercici del càrrec públic i que no concorri conflicte d'interès. Es considera, entre d'altres, que va en detriment de la dedicació a l'exercici del càrrec públic dedicacions superiors a 120 hores anuals lectives de docència o d'activitat de recerca.”

OBJECTE

L'objecte és modificar la Generalitat, de la compatibilitat de les funcions docents universitàries, docència per als alts càrrecs prevista a l'article 11 de la Llei 13/2005, per tal que puguin continuar fent docència universitària, adaptant la norma a la nova regulació del contracte de professor/a associat/da que ara té caràcter indefinit d'acord amb la Llei orgànica 2/2023 del sistema universitari.

NECESSITAT

Per tal d'adequar a la nova regulació de professor/a associat/da de caràcter indefinida regulada a la Llei orgànica 2/2023 del sistema universitari, és necessari modificar l'article 11 de la Llei 13/2005 eliminant la limitació de la durada determinada de l'exercici de funcions docents universitàries.

Amb el nou redactat s'aconsegueix la finalitat de suprimir la limitació de la durada determinada de la docència, de forma que els alts càrrecs poden tenir un contracte de professor/a universitari de durada indefinida. En aquest sentit, convé significar que abans de la reforma universitària –LOSU- la contractació de professorat associat ho era amb durada determinada però amb l'esmentada reforma ha passat a contractació indefinida. Per tant, de manera indirecta la legislació catalana d'incompatibilitats d'alts càrrecs s'ha vist afectada per la legislació estatal en matèria d'universitats. Amb aquesta modificació es pretén possibilitar que els alts càrrecs continuïn podent exercint de professors associats sempre amb la limitació d'aquest tipus de contractació (màxim 120 hores lectives anuals). Abans de la reforma de la LOSU la dedicació parcial podia arribar a 180 hores lectives anuals, per tant, hi ha una reducció d'horari lectiu màxim.

La inclusió de la mesura en la Llei de mesures en permet l'aprovació sense els costos i terminis d'una llei específica “ad hoc”, i comporta un impacte econòmic indirecte perquè exigeix actuacions posteriors de desplegament per a la seva aplicació efectiva. Alhora, dona compliment a la voluntat del legislador català d'admetre com a activitat compatible dels alts càrrecs la docència, sempre subjecta a autorització.

MARC NORMATIU

La iniciativa s'emmarca en l'ordenament jurídic en les normes següents: d'una banda, en la Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat. I, d'altra banda, en la normativa universitària, en concret: Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, del sistema universitari; la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya; Llei estatal 14/2011, d'1 de juny, de la Ciència, la Tecnologia i la Innovació, i Llei catalana 9/2022, del 21 de desembre, de la ciència.

COMPETÈNCIA

Article 150 EAC: correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, així com sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. Article 136 EAC: correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública.

Llei 13/2005, de 27 de desembre, Art.11
del règim d'incompatibilitats dels
alts càrrecs al servei de la
Generalitat

Modificació

Article 44

PRE-0169.0

Es modifica l'article 4 de la Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat, que resta redactat de la manera següent:

"Article 4

1. El personal comprès en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei solament pot tenir un segon lloc de treball o una segona activitat en el sector públic si ho exigeix l'interès del mateix servei públic.

2. Hom pot autoritzar, una vegada complertes les prescripcions d'aquesta Llei, la compatibilitat per a ocupar un lloc de treball com a professor universitari associat en règim de dedicació a temps parcial.

3. Hom pot autoritzar, complertes les prescripcions d'aquesta Llei, la compatibilitat del personal docent i investigador de la Universitat per a ocupar un segon lloc de treball en el sector públic sanitari o de caràcter exclusivament d'investigació, en centres públics de recerca, incloent-hi l'exercici de funcions de direcció científica dins d'un centre o estructura de recerca, dins l'àrea d'especialitat de llur departament universitari, i sempre que els dos llocs estiguin autoritzats com de prestació a temps parcial.

4. Els qui ocupen un càrrec dels definits com a segon lloc per l'apartat 3 poden ésser autoritzats per a compatibilitzar un dels llocs docents universitaris a què fa referència.

5. Els professors titulars d'escoles universitàries d'infermeria poden ésser autoritzats a compatibilitzar un segon lloc de treball en el sector públic sanitari, en els termes i les condicions indicats pels apartats 3 i 4.

6. Igualment, es pot autoritzar la compatibilitat per a l'exercici d'un segon lloc de treball o activitat a temps parcial en el sector públic cultural, un cop complertes la resta d'exigències d'aquesta Llei, llevat de la prohibició que estableix l'article 14, al personal funcionari i laboral de les administracions locals dels ensenyaments que estableix l'article 45 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, i al professorat pertanyent als cossos de catedràtics i professors d'ensenyaments artístics professionals o d'ensenyaments artístics superiors que presti servei en els centres públics que imparteixin aquests ensenyaments.

7. Així mateix, es pot autoritzar al professorat dels cossos de catedràtics i professors d'ensenyament secundari, al de professors especialistes en sectors singulars de formació professional, al del cos a extingir de professors tècnics de formació professional, així com a la resta de professorat de formació professional, sense perjudici del que estableix l'article 95 de la Llei orgànica 2/2006 de 3 de maig, d'educació, la compatibilitat per a l'exercici de les seves

OBJECTE

L'objecte és modificar la regulació de la Llei 21/1987, de 26 de novembre, adaptant-la a les modificacions operades a la Llei 53/1984, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, per la Llei orgànica 2/2023 del sistema universitari, en relació amb regulació del contracte de professor/a associat/da que ara té caràcter indefinit. Així mateix, incorporar les novetats respecte les incompatibilitats del personal docent previstes a Llei 1/2024.

NECESSITAT

Per tal d'adequar a la nova regulació de professor/a associat/da de la Llei orgànica 2/2023 i les novetats de la Llei 1/2024, cal modificar l'article 4 de la Llei 21/1987, eliminant la limitació de la durada determinada de l'exercici de funcions docents universitàries i incorporant les previsions respecte la possibilitat d'autoritzar al personal docent per a l'exercici de les seves funcions, a temps parcial, en els centres de titularitat pública amb oferta integrada.

Amb el nou redactat s'aconsegueix la finalitat de suprimir la limitació de la durada determinada de la docència universitària, de forma que les persones compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 21/1987, poden tenir un contracte de professor/a associat de durada indefinida, així com que personal docent sigui autoritzat per a l'exercici de les seves funcions, a temps parcial, en els centres de titularitat pública amb oferta integrada.

La inclusió a la Llei de mesures permet l'aprovació sense el cost de la tramitació d'una norma amb rang de llei específica només per aquesta qüestió puntual i té un impacte econòmic indirecte ja que requereix d'actuacions posteriors per a la seva implementació efectiva. Cal per tal d'adaptar la normativa catalana a la Llei orgànica 2/2023 del sistema universitari i a la Llei 1/2024, de 7 de juny.

MARC NORMATIU

La iniciativa s'emmarca en l'ordenament jurídic en les normes següents: d'una banda, en la normativa universitària i de recerca, en concret: Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, del sistema universitari; la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya; Llei estatal 14/2011, d'1 de juny, de la Ciència, la Tecnologia i la Innovació, i Llei catalana 9/2022, del 21 de desembre, de la ciència. I, d'altra banda, en la Llei 1/2024, de 7 de juny, per la qual es regulen els ensenyaments artístics superiors i s'estableixen l'organització i les equivalències dels ensenyaments artístics professionals. Aquestes lleis, modifiquen la normativa bàsica en matèria d'incompatibilitats, en concret, la Llei 53/1984, de 26 de desembre.

funcions, a temps parcial i complint la resta d'exigències d'aquesta Llei, llevat de la prohibició que estableix l'article 14, en els centres de titularitat pública amb oferta integrada, i impartir totes les modalitats del sistema de formació professional de conformitat amb el seu perfil acadèmic i professional, i sempre que compleixin els requisits per impartir els mòduls inclosos en els títols, cursos d'especialització, certificats professionals, certificats de competència i acreditacions parcials de competència corresponents, així com en accions formatives de les altres modalitats de l'àmbit del sistema de la formació professional.

8. En general, es considera que aquest interès públic es dona si es tracta d'un segon lloc de treball directament relacionat amb les tasques docents que són objecte del lloc de treball principal. Es pressuposa també l'interès públic si la funció docent objecte de la segona activitat està directament relacionada amb la funció o l'activitat que es considera principal.

9. En principi es considera també d'interès públic la realització habitual de funcions docents per a la formació, la formació per l'accés a l'ocupació pública o el perfeccionament del personal en centres de formació de funcionaris.

10. Es considera també que hi ha interès públic per a exercir un segon càrrec o activitat si ho determina així el Govern.

11. En els supòsits assenyalats pels apartats 8, 9 i 10, correspon al Govern determinar l'existència d'interès públic, que és condició necessària per a l'atorgament de l'autorització de compatibilitat. Els departaments interessats han d'eleva al Govern les propostes corresponents a fi que aquest declari la possible existència d'interès públic."

COMPETÈNCIA

Article 136 EAC: Correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública, respectant el principi d'autonomia local: a) La competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública, salvant el que disposa la lletra b. b) La competència compartida per al desenvolupament dels principis ordenadors de l'ocupació pública, sobre l'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari, les situacions administratives i els drets, els deures i les incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques. c) La competència exclusiva, en matèria de personal laboral, per a l'adaptació de la relació de llocs de treball a les necessitats derivades de l'organització administrativa i sobre la formació d'aquest personal.

Llei 21/1987, de 26 de novembre,
d'Incompatibilitats del personal al servei
de l'Administració de la Generalitat.

Art.4

Modificació

Article 45.1

PRE-0178.0

S'afegeix un article, el 33 *bis*, a la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovada pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, que resta redactada de la manera següent:

“Article 33 bis. Àrees d'especialitat dels llocs de treball.

1. Els llocs de treball es poden agrupar en àrees d'especialitat en funció dels coneixements, competències, perfils professionals i funcions necessaris per al seu desenvolupament, amb l'objecte de racionalitzar la gestió de recursos humans.
2. Les àrees d'especialitat són instruments per a l'ordenació dels processos de selecció i provisió, així com per a la formació, la carrera professional i la mobilitat del personal.
3. Mitjançant Acord de Govern es regularan les àrees d'especialitat en l'àmbit de la Generalitat, el procediment d'assignació a cada lloc, i els efectes en matèria de selecció, provisió, mobilitat i formació.
4. L'adscripció d'un lloc de treball a una àrea o més àrees d'especialitat constarà a la relació de llocs de treball i, si escau, als instruments de gestió dels llocs de treball.
5. L'adscripció a una àrea d'especialitat no té efectes retributius automàtics ni comporta modificació del nivell de classificació del lloc de treball, i qualsevol canvi retributiu està subjecte al règim general de valoració i classificació de llocs.”

OBJECTE

L'objecte és introduir les àrees d'especialitat com a instrument d'ordenació dels llocs de treball i de gestió del personal, amb cobertura en la legislació bàsica estatal i desplegament mitjançant Acord de Govern. Aquesta mesura es coordina amb la proposta d'addició de la lletra f) a l'article 103.1 del DL 1/1997 (complement de carrera professional), per assegurar l'alineament entre àrees d'especialitat, itineraris de desenvolupament i criteris d'avaluació de la carrera horitzontal.

NECESSITAT

La iniciativa d'introduir l'article 33 bis és necessària per dotar l'Administració de la Generalitat d'un instrument legal específic i estable que permeti agrupar llocs de treball per àrees d'especialitat, superant l'actual dispersió de criteris i reforçant la seguretat jurídica dels processos de personal; s'empara en la legislació bàsica estatal vigent que habilita l'agrupació de llocs per ordenar selecció, provisió, mobilitat i formació. La mesura facilita la planificació de recursos, l'adequació de la persona al lloc de treball, la professionalització i l'alineament amb la transformació digital i la qualitat del servei, garantint els principis d'igualtat, mèrit i capacitat. L'ordenació per àrees d'especialitat constitueix la base metodològica per a la definició d'itineraris i mèrits vinculats a la carrera professional, en coherència amb el complement de carrera que es proposa incorporar a l'article 103.1 f) del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre.

L'addició puntual de l'article 33 bis és l'opció mínima, suficient i proporcional per assolir els fins: defineix les àrees d'especialitat com a instrument transversal, n'habilita el desplegament per Acord de Govern amb la necessària flexibilitat tècnica, integra l'adscripció als instruments de gestió de llocs i assegura la neutralitat retributiva (sense efectes automàtics ni de nivell, amb els canvis sotmesos a valoració i classificació). Amb un únic precepte s'articula una base normativa robusta que incrementa l'eficiència, la traçabilitat de decisions i la seguretat jurídica dels processos.

La inclusió en l'Avantprojecte de la Llei de mesures es fonamenta en la seva incidència pressupostària i organitzativa: calen adaptacions TIC i de dades (incorporació del camp d'àrea als sistemes i a la RLT), definició de criteris i proves, formació de tribunals i unitats de personal i comunicació interna. L'aprovació mitjançant la Llei de mesures, permet activar immediatament el desplegament reglamentari, alinear-lo amb el cicle 2026–2028 i obtenir guanys d'eficiència.

MARC NORMATIU

- Article 73.3 Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. - Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública

COMPETÈNCIA

D’acord amb l’article 136 de l’Estatut d’Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat de Catalunya, en matèria d’ocupació pública, la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l’ordenació i l’organització de la funció pública.

Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública	Art.33 bis	Addició

Article 45.2

PRE-0143.1

S'afegeix una lletra, la e, a l'article 103.1 del Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovat pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, amb el text següent:

“e) El complement variable per serveis efectius en horari nocturn o en dia festiu, així com per l'assistència operativa immediata, la realització de guàrdies de presència física i guàrdies localitzades.”

OBJECTE

Preveure un nou concepte retributiu per encaixar en el sistema retributiu la prestació de serveis efectius en horari nocturn o en dia festiu, així com les guàrdies de presència efectiva o de localització de tal manera que amb aquesta modificació tècnica en la regulació legal s'ha de permetre una aplicació homogènia als diferents àmbits de la Generalitat de determinats serveis que en el marc retributiu actual no tenien un correcte encaix. També es preveu un nou complement per assistència operativa immediata que retribueix una modalitat específica de prestació del servei de caràcter personal, voluntari i presencial, en la qual la persona empleada presta serveis de manera presencial efectiva; assumeix, mitjançant adhesió voluntària formalitzada, el compromís de garantir una disponibilitat operativa immediata per atendre incidències, urgències o necessitats sobrevingudes que requereixen intervenció presencial en un termini molt reduït; participa directament en la gestió i resolució immediata de les incidències, en la interacció presencial amb els superiors jeràrquics i amb l'equip, en la presa de decisions àgil i en el suport operatiu presencial.

NECESSITAT

La realització de les guàrdies, el treball nocturn i en dies festius en l'actualitat es retribueixen mitjançant gratificacions per serveis extraordinaris (fora de la jornada) o mitjançant el complement específic, la qual cosa no té un correcte encaix normatiu, ja que cal retribuir aquests serveis vinculant-los a la seva realització efectiva. Cal una modificació tècnica legal que permeti una aplicació homogènia i doni cobertura a la retribució de la seva realització efectiva. El complement per assistència operativa immediata té com a finalitat que es retribueixi un plus de rendiment presencial immediat i de disponibilitat operativa urgent que la persona empleada assumeix voluntàriament per atendre incidències i urgències de manera presencial i immediata.

La retribució de les guàrdies, el treball nocturn i en dies festius, no té un correcte encaix en el sistema retributiu: pel concepte de gratificacions per serveis extraordinaris —per estar dins la jornada ordinària o és periòdica—, i pel complement específic —es percep malgrat no es presti el servei de forma efectiva—. La CRDP ha manifestat la conveniència de proposar una regulació homogènia aplicable a la retribució d'aquests conceptes. La retribució del complement per assistència operativa immediata respon a la finalitat d'atendre presencialment situacions que impliquen la resolució d'urgències operatives en temps real; suport directe a altres equips; gestió immediata d'incidències; participació en processos de decisió ràpida; coordinació transversal immediata. També ha de possibilitar, en funció del seu desenvolupament, retribuir la disponibilitat operativa, de caràcter voluntari, per efectuar intervencions puntuals fora de la jornada ordinària amb la finalitat d'atendre situacions d'urgència o de especial criticitat que no poden ésser diferides.

La modificació s'ha de dur a mitjançant una norma amb rang legal, atès que l'Estatut Bàsic de l'empleat públic disposa que l'estructura de les retribucions complementàries dels funcionaris s'estableixin per una norma amb rang legal en l'àmbit de cada Administració pública, atenent entre altres, a les característiques dels llocs de treball. L'impacte en el pressupost de les retribucions complementàries justifica la seva inclusió en la seva Llei d'acompanyament.

MARC NORMATIU

Articles 22 i 24 del Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat per Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre. Articles 100 i 103 del Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovat per Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 136 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública, la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública; i la competència compartida per al desenvolupament dels drets del personal al servei de les administracions públiques. L'article 24 EBEP estableix que l'estructura de les retribucions complementàries dels funcionaris les han d'establir les lleis corresponents de cada Administració pública.

Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública	Tit.VII Cap.II Art.103 Ap.1 / a / primer Epígr.e / cinquè / 5	Addició

Article 45.3

PRE-0173.0

S'afegeix una lletra, la *f*, a l'article 103.1 del Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovat pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, amb el text següent:

“f) El complement de carrera professional. Aquest complement retribueix la progressió assolida, sense canviar de lloc de treball, dins del sistema de carrera professional horitzontal establert legalment.”

OBJECTE

Preveure un nou concepte retributiu per encaixar en el sistema retributiu el complement de carrera professional horitzontal, sense canvi de lloc de treball, que ha de permetre retribuir la progressió assolida dins del sistema de carrera professional horitzontal dels funcionaris, que al seu torn, ha de ser establert prèviament mitjançant una norma amb rang de llei.

NECESSITAT

El TREBEP estableix que les lleis de funció pública que es dictin en el seu desplegament poden regular la carrera horitzontal dels funcionaris; i que la quantia i l'estructura de les retribucions relatives a la progressió assolida pel funcionari en el sistema de carrera administrativa les han d'establir les lleis de cada Administració. Cal una modificació legal que habiliti a la retribució de la carrera horitzontal per als col·lectius que la tinguin legalment reconeguda.

L'article 103.1 del TRLFP no contempla expressament aquest complement. L'article 24 EBEP es remet per a la determinació de l'estructura de les retribucions complementàries a les lleis de cada administració pública. Escau doncs incloure una habilitació legal específica que contempli la percepció del complement de carrera professional per aquells col·lectius que tinguin reconegut legalment un sistema de carrera horitzontal.

La modificació s'ha de dur a terme mitjançant una norma amb rang legal, atès que el TREBEP disposa que l'estructura de les retribucions complementàries dels funcionaris s'estableixin per una norma amb rang legal en l'àmbit de cada Administració pública, atenent entre altres, a la progressió assolida pel funcionari dins del sistema de carrera administrativa. L'impacte en el pressupost de les retribucions complementàries justifica la seva inclusió en la seva Llei d'acompanyament.

MARC NORMATIU

Articles 22 i 24 del Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat per Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre. Article 103 del Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovat pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 136 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública, la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública; i la competència compartida per al desenvolupament dels drets del personal al servei de les administracions públiques. L'article 24 EBEP estableix que l'estructura de les retribucions complementàries dels funcionaris les han d'establir les lleis corresponents de cada Administració pública.

Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública	Tit.VII Cap.II Art.103 Ap.1 / a / primer Epígraf / sisè / 6	Modificació

Article 45.4

PRE-0162.0

Es modifica l'apartat 3 de la disposició addicional sisena bis de la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovada pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, que queda redactat de la manera següent:

“3. Els funcionaris de carrera del cos superior d'administració de la Generalitat que hagin prestat serveis amb funcions substancialment coincidents amb les pròpies de l'escala estadística i d'anàlisi durant el període d'un any immediatament anterior a partir de l'entrada en vigor del Decret llei 3/2024, de 9 d'abril, de concessió d'un suplement de crèdit i d'un crèdit extraordinari als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2024 i d'altres mesures financeres i administratives, s'integraran en aquesta escala mitjançant resolució de la persona titular del departament competent en matèria de funció pública.

Els funcionaris de carrera que s'integrin en l'escala estadística i d'anàlisi resten en la situació administrativa que correspongui respecte de l'escala superior d'administració general del cos superior d'administració de la Generalitat.”

OBJECTE

Modificar el termini de serveis previs requerits per a la integració a l'Escala estadística i d'anàlisi del cos superior d'administració de la Generalitat, reduint-lo de tres anys a un any per facilitar la incorporació immediata de personal especialitzat.

NECESSITAT

Amb la regulació actual no és possible disposar, a curt termini, de personal especialitzat en l'exercici de funcions de l'escala estadística i d'anàlisi del cos superior d'administració de la Generalitat, qüestió que restaria resolta amb l'aplicació d'aquesta mesura.

Amb el nou redactat s'aconsegueix la finalitat que es pugui disposar de manera immediata amb més personal especialitat en l'exercici de les funcions pròpies d'aquesta escala de funcionaris per la via de la integració, amb criteris d'eficàcia i eficiència.

La inclusió en la Llei de mesures permet l'aprovació sense el cost de la tramitació d'una norma amb rang de llei específica només per aquesta modificació puntual i té un impacte pressupostari indirecte ja que requereix d'actuacions posteriors per a la seva implementació efectiva. La mesura és necessària per a la integració en aquesta escala del major nombre possible de personal especialitzat.

MARC NORMATIU

- Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. - Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.

COMPETÈNCIA

D'acord amb el vigent article 136 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria d'ocupació pública, la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública.

Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública	Disp.addicional Núm.Disp.sisena	Modificació

Article 45.5

PRE-0383.0

Es modifica l'apartat 3 de la disposició addicional trentena de la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovada pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, que queda redactat de la manera següent:

“3. Les noves vacants s'adjudiquen als aspirants que hagin aprovat el procés selectiu sense obtenir plaça, segons l'ordre d'aspirants aprovats, els quals es nomenen funcionaris de carrera i es destinen amb caràcter definitiu amb motiu de l'adjudicació d'aquestes vacants.”

OBJECTE

La modificació té per objecte adequar el règim previst a la disposició addicional trentena del Decret legislatiu 1/1997 a la doctrina establerta pel Tribunal Constitucional en la Sentència 116/2022, de 27 de setembre, atès que la redacció vigent resulta difícilment compatible amb els criteris interpretatius establerts en relació amb el caràcter de la primera destinació dels funcionaris de carrera de nou ingrés.

NECESSITAT

L'actual redacció de l'apartat 3 de la disposició addicional trentena del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, preveu que els aspirants que hagin superat el procés selectiu sense obtenir plaça puguin ser nomenats funcionaris de carrera, a compte de futures ofertes d'ocupació pública, i destinats amb caràcter provisional. Aquesta formulació pot generar dubtes de conformitat amb la doctrina constitucional recent atès que, segons la Sentència del Tribunal Constitucional 116/2022, de 27 de setembre, la primera destinació dels funcionaris de carrera ha de tenir caràcter definitiu. En relació amb la normativa de funció pública de la Comunitat Autònoma de Canàries, el Tribunal Constitucional estableix que aquesta regla constitueix un element essencial de les bases del règim estatutari dels funcionaris públics, de competència exclusiva de l'Estat, d'acord amb l'article 149.1.18 de la Constitució espanyola. En conseqüència, qualsevol previsió autonòmica que atribueixi caràcter provisional a la primera destinació dels funcionaris de carrera vulnera l'ordre constitucional de competències i els principis de mèrit, capacitat i igualtat previstos a l'article 103 CE. Per tot això, la modificació resulta convenient per adequar la normativa catalana de funció pública a la doctrina constitucional i evitar possibles situacions de litigiositat, substituint el terme "provisional" pel de "definitiu" per afavorir la conformitat jurídica i sistemàtica del règim d'accés i destinació dels funcionaris de carrera que resultin nomenats d'acord amb aquesta disposició.

La mesura s'adequa als fins que persegueix, ja que corregeix una imprecisió en relació amb la doctrina constitucional, garantint que la destinació dels aspirants aprovats sense plaça que siguin nomenats funcionaris de carrera a compte de futures ofertes d'ocupació pública tingui caràcter definitiu, d'acord amb la STC 116/2022, de 27 de setembre. Amb aquesta modificació, es reforça la consistència sistemàtica i la seguretat jurídica del règim de funció pública, assegurant-ne l'adequació plena a l'ordre constitucional de competències.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de mesures fiscals, financeres i administratives es justifica pel seu caràcter tècnic i d'adequació normativa, ja que té per objecte adequar la regulació catalana de funció pública a la doctrina constitucional recent. Aquesta modificació corregeix una imprecisió normativa per garantir la coherència sistemàtica de la normativa catalana en matèria de funció pública amb les bases estatals del règim funcionarial, d'acord amb la STC 116/2022, de 27 de setembre. La seva tramitació mitjançant la Llei de mesures constitueix l'instrument més idoni i eficient per esmenar de manera puntual i immediata una previsió legal que requereix ajustar-se al marc constitucional de competències.

MARC NORMATIU

• Article 149.1.18 de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre les bases del règim estatutari dels funcionaris públics. • Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. • Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública. • Doctrina establerta per la Sentència del Tribunal Constitucional 116/2022, de 27 de setembre, que declara que el caràcter provisional a la primera destinació dels funcionaris de carrera vulnera l'ordre constitucional de competències, en tant que contravé les bases estatals del règim funcionarial.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 136 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública, sens perjudici del que disposa el mateix precepte de la competència compartida per al desenvolupament dels principis ordenadors de l'ocupació pública, sobre l'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari, les situacions administratives i els drets, els deures i les incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques. En exercici d'aquesta competència, la Generalitat pot desenvolupar i adaptar la normativa bàsica estatal en matèria de funció pública, d'acord amb les bases del règim estatutari dels funcionaris públics que estableix l'Estat en virtut de l'article 149.1.18 de la Constitució espanyola. La present modificació, consistent en adequar la redacció de la disposició addicional trentena del Decret legislatiu 1/1997 a la doctrina constitucional, s'emmarca plenament en l'exercici d'aquesta competència, atès que té per finalitat garantir l'adequació de la normativa catalana de funció pública amb la doctrina del Tribunal Constitucional.

Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública

Ap.3 / c / tercer Disp.addicional Núm.Disp.trentena

Modificació

Article 45.6

PRE-0252.0

S'afegeix un apartat, el 2, a la disposició addicional trenta-tresena del Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, amb el text següent redactat:

“2.- Les administracions locals, en el marc de la seva autonomia local i en funció de la seva disponibilitat pressupostària, podran acordar l'aplicació de la garantia retributiva del salari mínim interprofessionals als funcionaris en pràctiques de les seves administracions en els termes de l'apartat 1 d'aquesta disposició.”

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és permetre que les administracions locals complementin les retribucions dels funcionaris en pràctiques fins a assolir l'import del salari mínim interprofessional (SMI). Aquesta mesura, que actualment està prevista en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, busca garantir la suficiència econòmica durant el període de pràctiques, evitar situacions de discriminació per motius econòmics i fomentar la participació en processos selectius, especialment en casos on els cursos selectius són llargs i les retribucions actuals poden resultar insuficients per a la subsistència.

NECESSITAT

La retribució de les pràctiques no sempre garanteix suficient cobertura econòmica, especialment en processos selectius amb fase formativa prolongada. Això dificulta la participació i pot generar desigualtats per motius econòmics. La mesura és mínima, suficient i proporcional, atès que es preveu una clàusula habilitant i voluntària perquè cada entitat local, dins de la seva autonomia organitzativa i pressupostària, apliqui (si ho considera oportú) la garantia SMI als funcionaris en pràctiques.

Amb el redactat que es proposa s'assoleix que les entitats locals puguin aplicar la garantia del salari mínim professional als funcionaris en pràctiques.

La inclusió en la Llei de mesures es justifica per la seva incidència pressupostària potencial en l'àmbit local (complements retributius eventuais) i perquè requereix rang legal al Decret legislatiu 1/1997 per donar seguretat jurídica a l'aplicació d'aquesta mesura.

MARC NORMATIU

Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. Decret legislatiu 1/1997: marc estatutari del personal i disposicions addicionals en matèria de retribucions i processos selectius; la DA 33a és el punt adequat per a aquesta habilitació. Reial decret 456/1986, de 10 de febrer, pel qual es fixen les retribucions dels funcionaris en pràctiques.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 136 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública, respectant el principi d'autonomia local, la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública.

Decret Legislatiu 1/1997, de 31
d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en
un Text únic dels preceptes de
determinats textos legals vigents a
Catalunya en matèria de funció pública

Disp.addicional Núm.Disp.trenta-tresena Modificació

Article 46.1

PRE-0232.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 2 de la Llei 8/2006, de 5 de juliol, de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"3. Les mesures establertes per aquesta llei s'apliquen tant al personal que té un vincle matrimonial com a les parelles estables acreditades d'acord amb el que estableix la Llei 25/2010, del 29 de juliol, del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família. Les mesures s'apliquen també tant en els supòsits de filiació biològica o adoptiva com en els d'acolliment permanent o preadoptiu, sens perjudici de les especialitats que estableix la llei amb relació al còmput de terminis. Mitjançant la negociació col·lectiva aquestes mesures es poden estendre a altres modalitats d'acolliment."

OBJECTE

Aquesta proposta té com a objecte l'habilitació legal per tal que les administracions públiques i les entitats del seu el sector públic incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 8/2006, de 5 de juliol, de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya, puguin ampliar les mesures que s'hi contenen a altres modalitats d'acolliment, mitjançant la negociació col·lectiva.

NECESSITAT

La mesura esdevé necessària per tal que es puguin acollir a les diferents mesures previstes en la Llei de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya, aquelles persones treballadores de les administracions públiques de Catalunya que tinguin un infant acollit en altres modalitats d'acolliment, com l'acolliment d'urgència i diagnòstic (per nadons o menors de sis anys i amb una durada d'uns sis mesos) i l'acolliment de curta durada (de durada màxima de dos anys).

L'habilitació de la possibilitat d'ampliar les modalitats i situacions d'acolliment en que resultin aplicables les mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya; exigeix l'aprovació una norma amb rang de llei, d'acord amb el règim estatutari dels funcionaris públics.

La seva inclusió en la Llei de mesures permet la seva aprovació sense el cost de la tramitació d'una norma amb rang de llei específica només per aquesta qüestió puntual. Cal disposar d'aquesta mesura per tal d'habilitar les administracions públiques catalanes a ampliar l'aplicació de les mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al seu servei a altres situacions d'acolliment, diferents al permanent i al preadoptiu.

MARC NORMATIU

• Decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. • Llei 8/2006, de 5 de juliol, de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat de Catalunya per a la regulació proposada s'emmarca en l'article 136 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que li atribueix la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública.

Llei 8/2006, de 5 de juliol, de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya	Art.2 Ap.3 / c / tercer	Modificació

Article 46.2

ECF-0367.0

S'afegeix un apartat 3 a la Disposició Addicional Tercera de la Llei 8/2006, de 5 de juliol, de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya, amb el text següent:

“3. Les administracions locals, prèvia negociació col·lectiva, podran estendre les mesures que s'hi estableixen a altres modalitats d'acolliment, diferent del permanent o preadoptiu.”

OBJECTE

L'article 1 de la Llei 8/2006, de 5 de juliol, de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya disposa que l'objecte de la Llei és precisament, facilitar i promoure la conciliació del treball amb la vida personal i familiar de l'esmentat personal. Segons l'article 2.3 segon incís, “Les mesures s'apliquen també tant en els supòsits de filiació biològica o adoptiva com en els d'acolliment permanent o preadoptiu, sens perjudici de les especialitats que estableix la llei amb relació al còmput de terminis.” D'aquesta manera, segons aquest darrer precepte, no es poden acollir a les diferents mesures previstes a la llei aquelles persones treballadores de les administracions públiques de Catalunya que, si bé tenen un infant acollit, ho fan en una de les modalitats d'acolliment diferent de l'acolliment permanent o preadoptiu. Seria el cas, entre altres, de l'acolliment d'urgència i diagnòstic (per nadons o menors de sis anys i amb una durada d'uns sis mesos) i de l'acolliment de curta durada (de durada màxima de dos anys) És evident que en aquestes situacions, encara que de caràcter temporal, la persona treballadora acollidora pot tenir necessitats de conciliació a les quals no dona cobertura l'article 2.3 de la Llei 8/2006. És per això que es proposa la modificació de la Llei de conciliació en el sentit, bé de determinar la seva aplicació a totes les situacions d'acolliment, sigui quina sigui la seva durada (proposta B.1), o, alternativament, de permetre a les administracions incloses en el seu àmbit d'aplicació la possibilitat d'establir, prèvia negociació col·lectiva, l'esmentada extensió (proposta B.2).

NECESSITAT

L'article 1 de la Llei 8/2006, de 5 de juliol, de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya disposa que l'objecte de la Llei és precisament, facilitar i promoure la conciliació del treball amb la vida personal i familiar de l'esmentat personal. Segons l'article 2.3 segon incís, "Les mesures s'apliquen també tant en els supòsits de filiació biològica o adoptiva com en els d'acolliment permanent o preadoptiu, sens perjudici de les especialitats que estableix la llei amb relació al còmput de terminis." D'aquesta manera, segons aquest darrer precepte, no es poden acollir a les diferents mesures previstes a la llei aquelles persones treballadores de les administracions públiques de Catalunya que, si bé tenen un infant acollit, ho fan en una de les modalitats d'acolliment diferent de l'acolliment permanent o preadoptiu. Seria el cas, entre altres, de l'acolliment d'urgència i diagnòstic (per nadons o menors de sis anys i amb una durada d'uns sis mesos) i de l'acolliment de curta durada (de durada màxima de dos anys) És evident que en aquestes situacions, encara que de caràcter temporal, la persona treballadora acollidora pot tenir necessitats de conciliació a les quals no dona cobertura l'article 2.3 de la Llei 8/2006. És per això que es proposa la modificació de la Llei de conciliació en el sentit, bé de determinar la seva aplicació a totes les situacions d'acolliment, sigui quina sigui la seva durada (proposta B.1), o, alternativament, de permetre a les administracions incloses en el seu àmbit d'aplicació la possibilitat d'establir, prèvia negociació col·lectiva, l'esmentada extensió (proposta B.2).

Aquesta iniciativa esdevé necessària per tal de promoure a l'administració local la conciliació de la vida personal, familiar i laboral dels treballadors

És necessari incloure aquesta mesura en l'avantprojecte de llei per tal que sigui possible que les administracions locals, prèvia negociació col·lectiva, puguin estendre les mesures que s'hi estableixen a altres modalitats d'acolliment, diferent del permanent o preadoptiu.

MARC NORMATIU

Llei 8/2006, de 5 de juliol, de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat de Catalunya per a regular aquesta mesura s'emmarca dins l'article 40 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Els poders públics han de promoure les mesures econòmiques i normatives de suport a les famílies dirigides a garantir la conciliació de la vida laboral i familiar.

Llei 8/2006, de 5 de juliol, de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya

Disp.addicional Núm.Disp.tercera

Modificació

Capítol II. Normes sectorials

Article 47.1

ISP-0167.2

S'afegeix un article, el 32 *bis*, a la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals, amb el text següent:

“Article 32 bis

1. L'ajuntament que, en el marc d'un procés selectiu, nomeni com a membre de la seva de la seva policia local una persona que hagi superat el Curs de formació bàsica per a policies, en el cas de la categoria d'agent, o els cursos de promoció, en el cas de les altres categories de l'article 24 d'aquesta Llei, impartits per l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya ens els darrers tres anys, i que en el moment de la seva selecció formi part de la plantilla d'un altre ajuntament, haurà de satisfer a aquest darrer una indemnització equivalent a les retribucions legalment establertes que aquest policia hagi percebut durant els cursos esmentats, així com la despesa dels cursos de promoció i de formació continuada que hagi realitzat a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya dins el mateix període i, si escau, els d'especialització.

2. El període de tres anys es computa des de la data de finalització del curs corresponent fins a la data del nomenament per part de l'ajuntament que ha de satisfer la indemnització.”

OBJECTE

S'introdueix un article la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals de Catalunya, que estableix una forma d'indemnització per als municipis que han seleccionat i contribuït a la formació d'un policia local, i aquest marxa a un altre municipi abans que passin tres anys, des de la seva selecció

NECESSITAT

La iniciativa es justifica per la necessitat de donar resposta als municipis petits que inverteixen en la selecció i formació dels membres de les policies locals i no poden gaudir dels serveis d'aquests policies perquè passen a ocupar llocs de treball en altres policies locals. S'indemnitza aquests municipis per evitar la minva constant dels seus recursos.

La mesura pot contribuir a frenar la pèrdua de membres de les policies locals abans de prestar un mínim de tres anys de servei, en tant que el fet d'haver d'indemnitzar un altre municipi, pot contribuir a frenar la mobilitat. Així mateix, si la mobilitat finalment es produeix, l'Ajuntament que ha portat a terme el procés selectiu, recupera part dels recursos invertits.

La inclusió de la mesura en l'Avantprojecte de Llei permet es justifica en el fet que es tracta d'una mesura d'índole econòmica, que impacta en l'economia dels municipis petits. Suposa un pas endavant en l'ordenació de les policies locals.

MARC NORMATIU

Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals de Catalunya

COMPETÈNCIA

Article 160 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, i l'article 164 li atorga la competència d'ordenació de les policies locals, així com la de coordinació de l'actuació de les policies locals.

Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les
policies locals.

Art.32 bis

Addició

Article 47.2

ISP-0283.0

S'afegeix una lletra, la *b.bis*, a l'article 48.1 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals de Catalunya, amb el text següent:

“b.bis) L'assetjament per raó d'origen racial o ètnic, religió o conviccions, discapacitat, edat i l'assetjament laboral, moral, sexual i per raó de sexe, orientació sexual o identitat de gènere.”

OBJECTE

S'actualitza la normativa relativa al règim disciplinari aplicable als cossos de policia local de Catalunya per harmonitzar-la amb la normativa en matèria d'igualtat, i amb la normativa aplicable a la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra.

NECESSITAT

Necessitat d'harmonitzar la normativa de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra i de les policies locals en relació amb la tipificació com a falta molt greu de l'assetjament per raó d'origen racial o ètnic, religió o conviccions, discapacitat, edat i l'assetjament laboral, moral, sexual i per raó de sexe, orientació sexual o identitat de gènere. La iniciativa respon també a la necessitat d'harmonitzar la normativa de les policies locals amb la Llei 17/2015, de 21 de juliol, d'igualtat efectiva entre dones i homes, que va suposar, l'obligació d'aprovar un protocol de prevenció de l'assetjament sexual i de l'assetjament per raó de sexe

La inclusió de l'assetjament esmentat com a falta molt greu dona eines als ajuntaments per perseguir-lo.

La inclusió de la mesura en l'Avantprojecte de llei permet solucionar una problemàtica que pot comportar despeses als ajuntaments en termes de responsabilitat patrimonial, i danys a les víctimes eventuais d'assetjament, ja que pot comportar la no persecució d'aquests tipus de conductes, amb la conseqüent victimització de les persones eventualment afectades. La finalitat de la mesura és reforçar la garantia dels drets fonamentals dins els cossos de policia local, assegurant un entorn professional lliure de discriminacions i en coherència amb els valors constitucionals i estatutaris de respecte, igualtat i convivència.

MARC NORMATIU

Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals de Catalunya i el Decret 179/2015, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment del règim disciplinari aplicable als cossos de Policia local de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Article 160 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, i l'article 164 li atorga la competència d'ordenació de les policies locals, així com la de coordinació de l'actuació de les policies locals.

Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les
policies locals.

Art.481 bis

Addició

Article 47.3

PRE-0245.0

S'afegeix una lletra, la w, a l'article 48.1, a la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals amb el text següent:

“w) L'assetjament sexual i l'assetjament laboral, consistent aquest últim en la realització reiterada, en el marc d'una relació de servei, d'actes d'assetjament psicològic o hostilitat.”

OBJECTE

Tipificar de forma específica les conductes consistents en l'assetjament sexual i l'assetjament laboral, consistent aquest últim en la realització reiterada, en el marc d'una relació de servei, d'actes d'assetjament psicològic o hostilitat, que no estan tipificades de forma específica en el règim disciplinari dels membres dels cossos de les policies locals, i que estan tipificades en l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

NECESSITAT

Les conductes consistents en l'assetjament sexual i l'assetjament laboral, no estan tipificades de forma específica en el règim disciplinari dels membres dels cossos de les policies locals, pel que esdevé necessari clarificar adequadament la tipificació d'aquestes conductes d'assetjament en el règim disciplinari d'aquest col·lectiu com a falta disciplinària.

Amb el redactat que es proposa s'assoleix l'objectiu de que la llei que regula el règim disciplinari dels membres dels cossos de policies locals contingui la tipificació de les conductes consistents l'assetjament sexual i l'assetjament laboral.

La seva inclusió en la Llei de mesures permet la seva aprovació sense el cost de la tramitació d'una norma amb rang de llei específica només per aquesta qüestió puntual.

MARC NORMATIU

Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 136 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública, respectant el principi d'autonomia local, la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública.

Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals.

Art.48 Ap.1 / a / primer Subap.23 / w / vint-i-tresè

Addició

Article 47.4

PRE-0251.1

S'afegeix una lletra, la *q*, a l'article 49 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals, amb el text següent:

“q) El fet de, amb dol o negligència greu, dur a terme accessos indeguts a dades personals de titularitat municipal, o de permetre, facilitar o autoritzar que tercers accedeixin a aquestes dades sense autorització, incloses les tractades amb finalitats policials, contravenint la normativa vigent en matèria de protecció de dades personals, sens perjudici de la responsabilitat que correspongui al responsable o a l'encarregat del tractament..”

OBJECTE

Tipificar de forma específica les conductes consistents en l'accés indegut o la facilitació no autoritzada d'accés a dades personals de titularitat municipal, incloses les tractades amb finalitats policials, quan es duguin a terme amb dol o negligència greu.

NECESSITAT

Les conductes consistents en l'accés indegut o autorització no autoritzada d'accés a dades personals, i l'autorització de l'accés a tercers als tractaments de dades personals de titularitat municipal, no estan tipificades de forma específica en el règim disciplinari dels membres dels cossos de les policies locals, pel que esdevé necessari clarificar adequadament la tipificació d'aquestes conductes en el règim disciplinari d'aquest col·lectiu com a falta disciplinària. Aquesta tipificació permet reforçar la seguretat jurídica i delimitar la responsabilitat disciplinària del personal funcionari en casos d'incompliment greu de la normativa de protecció de dades personals.

Amb el redactat proposat s'assoleix l'objectiu de clarificar i tipificar les conductes consistents en accessos indeguts o autoritzacions no autoritzades a dades personals de titularitat municipal, quan aquestes actuacions es duguin a terme amb dol o negligència greu.

La seva inclusió en la Llei de mesures permet la seva aprovació sense el cost de la tramitació d'una norma amb rang de llei específica només per aquesta qüestió puntual.

MARC NORMATIU

Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals. Llei orgànica 7/2021, de 26 de maig, de protecció de dades personals tractades per a fins de prevenció, detecció, investigació i enjudiciament d'infraccions penals i d'execució de sancions penals.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 136 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública, respectant el principi d'autonomia local, la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública.

Article 47.5

ISP-0287.2

Es modifica l'apartat 1 de l'article 54 de de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“1-No es poden imposar sancions per faltes greus o molt greus si no és en virtut d'un expedient instruït a aquest efecte; la tramitació de l'expedient s'ha de regir pels principis de sumarietat i de celeritat, però en cap cas no es pot causar indefensió. La sanció per faltes lleus pot ésser imposada sense cap altre tràmit que el d'audiència a la persona interessada. La durada màxima de l'expedient no pot ésser superior a vuit mesos, llevat que l'Administració justifiqui una pròrroga expressa o hi hagi una conducta dilatòria de la persona inculpada.”

OBJECTE

S'actualitza la normativa relativa al procediment de règim disciplinari aplicable als cossos de policia local de Catalunya per harmonitzar-la amb la normativa en matèria de funció pública, pel que fa al termini aplicable de règim disciplinari aplicable a la durada de màxima de l'expedient disciplinari.

NECESSITAT

La regulació actual del termini màxim per a la tramitació dels expedients disciplinaris pot donar lloc a diversitat d'interpretacions entre administracions i òrgans jurisdiccionals, la qual cosa genera inseguretat jurídica i fomenta la interposició de recursos. L'ampliació i unificació del termini pretén evitar aquestes disfuncions, garantir una aplicació homogènia i reforçar l'eficàcia dels procediments disciplinaris.

L'harmonització normativa, mitjançant l'establiment d'un termini màxim homogeni per a la tramitació dels expedients disciplinaris dels policies locals, dona solució a la problemàtica derivada de la diversitat d'interpretacions existents. Aquesta mesura garanteix seguretat jurídica, i eficàcia en els procediments, tot assegurant que es resolguin dins d'un marc temporal raonable i previsible.

La inclusió d'aquesta mesura en l'Avantprojecte de Llei permet solucionar una problemàtica interpretativa que genera litigis i despeses innecessàries per als ajuntaments. La modificació normativa ofereix un marc homogeni que facilita la instrucció dels expedients disciplinaris optimitzant els recursos públics i redueix la conflictivitat jurídica.

MARC NORMATIU

Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals de Catalunya, el Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública a les policies locals, el Decret 179/2015, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment del règim disciplinari aplicable als cossos de Policia local de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Article 160 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, i l'article 164 li atorga la competència d'ordenació de les policies locals, així com la de coordinació de l'actuació de les policies locals.

Article 47.6

PRE-0242.1

Es modifica l'apartat 2 de l'article 58 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals, que resta redactat de la manera següent:

“2. Les faltes molt greus prescriuen al cap de sis anys, les greus al cap de dos anys i les lleus al cap de sis mesos, des de la data de comissió de la falta.”

OBJECTE

L'objecte d'aquesta modificació és ampliar el termini de prescripció de les faltes lleus comeses pels membres dels cossos de policia local de Catalunya, passant d'un mes a sis mesos, amb la finalitat de equiparar-lo al règim disciplinari aplicable als Mossos d'Esquadra i a la resta de funcionaris públics. Aquesta ampliació busca garantir una major seguretat jurídica i facilitar la tramitació dels expedients disciplinaris, evitant que prescrivin abans que es pugui iniciar o completar el procediment corresponent.

NECESSITAT

L'actual termini d'un mes de prescripció de les faltes lleus és insuficient. Aquest termini no permet concloure informacions reservades prèvies ni reactualitzar expedients en supòsits de caducitat, i dificulta l'escalat sancionador quan determinades faltes greus exigeixen antecedents fermes de faltes lleus.

La substitució de termini a sis mesos és proporcional i alineada amb l'art. 97 TREBEP i l'art. 78 de la Llei 10/1994; no altera tipificacions ni procediments, només el règim temporal d'exercici de la potestat disciplinària.

La previsió que es proposa es puntual i tècnica, amb impacte pressupostari nul i millora reguladora immediata; és idònia per ser incorporada a l'Avantprojecte de la Llei de mesures 2026.

MARC NORMATIU

Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i procediment de les administracions públiques de Catalunya. Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 de octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (TREBEP). Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals. Decret 179/2015, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment del règim disciplinari aplicable als cossos de Policia local de Catalunya.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat de Catalunya per a la regulació proposada s'emmarca en l'article 136 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que li atribueix la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública. L'article 164.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, disposa que correspon a la Generalitat de Catalunya, en matèria de seguretat pública, d'acord amb el que disposa la legislació estatal, el comandament suprem de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra i la coordinació de l'actuació de les policies locals.

Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les polícies locals.	Art.58 Ap.2 / b / bis / segon	Modificació

Article 47.7

ISP-0293.3

Es modifica el subapartat b) de l'apartat tercer de la Disposició addicional Vuitena de Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"b) Cap de les candidates dones seleccionades en virtut d'aquest criteri de preferència no pot tenir un diferencial negatiu superior al 15%, respecte dels candidats homes postergats, en la puntuació global de la fase d'oposició, en cas que el procés consisteixi únicament en una oposició, o en la puntuació global del concurs oposició, en cas que el procés consisteixi en un concurs oposició."

OBJECTE

Es modifica la disposició addicional vuitena de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals, a fi d'aclarir el subapartat b) de l'apartat 3, quant als dubtes que genera la redacció original pel que fa a l'aplicació del diferencial negatiu del 15% a les candidates dones, en cas d'empat entre les persones candidates, sobre la fase d'oposició o sobre el conjunt del concurs oposició, en cas que el procés selectiu hagi inclòs un concurs de mèrits en els supòsits que ho permet l'article 6 del Decret 233/2002, de 25 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament d'accés, promoció i mobilitat de les policies locals.

NECESSITAT

El subapartat b) de l'apartat 3 de la disposició addicional vuitena de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals ha estat objecte de controvèrsia arran d'una queixa rebuda pel Síndic de Greuges, en relació amb la manca d'efectivitat en la reserva de places per a dones a un procés selectiu de cobertura de quatre places d'agent pel sistema de concurs de mobilitat horitzontal en el qual, una candidata dona, en aplicació del diferencial del 15% sobre el conjunt del procés selectiu hauria d'haver estat declarada apta. La iniciativa respon a la necessitat d'evitar interpretacions diverses per part dels operadors jurídics i els tribunals qualificadors sobre si el diferencial del 15 % s'ha d'aplicar a cadascuna de les fases del procés selectiu o bé al total, és a dir, sobre la suma d'ambdues fases. Aquesta ambigüitat comporta inseguretat jurídica i risc de judicialització. La modificació proposada respon a la necessitat de clarificar la norma per assegurar una aplicació homogènia, garantir l'efectivitat real de la reserva de places per a dones i reduir la conflictivitat derivada d'interpretacions contradictòries.

La finalitat que es persegueix és precisar sobre quines fases del procés selectiu s'ha d'aplicar el diferencial negatiu del 15% en cas d'empat entre un home i una dona en un procés selectiu on s'aplica la reserva de places per a dones. Aquesta precisió garanteix una aplicació homogènia i transparent de la mesura de reserva, assegura la seva efectivitat real i evita interpretacions divergents que podrien derivar en conflictes i recursos.

Aquesta precisió garanteix una aplicació homogènia i transparent de la mesura de reserva, assegura la seva efectivitat real i evita interpretacions divergents que podrien derivar en conflictes i recursos.

MARC NORMATIU

La inclusió de la mesura en l'Avantprojecte de llei permet fer efectiu un aclariment interpretatiu sobre el sentit de la norma que pot estalviar als Ajuntaments la interposició de recursos o impugnacions en qualsevol fase del procés selectiu per disparitat de criteris. La reforma contribueix així a reforçar la seguretat jurídica i l'eficàcia administrativa en els processos de selecció de les policies locals.

COMPETÈNCIA

Article 160 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, i l'article 164 li atorga la competència d'ordenació de les policies locals, així com la de coordinació de l'actuació de les policies locals.

Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les
policies locals.

Ap.3 / c / tercer Subap.2 / b / segon
Disp.addicional Núm.Disp.vuitena

Modificació

Article 47.8

ISP-0171.2

S'afegeix una Disposició addicional, la novena, a la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals, amb el text següent:

"Disposició addicional novena. Mecanisme per fer efectiva l'aplicació de la Disposició addicional Trentena del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.

1. Per a reduir al màxim el nomenament de personal interí i la temporalitat estructural de les plantilles dels cossos de les policies locals, així com per a promoure la simplificació administrativa i fomentar la promoció interna i la cobertura dels llocs de treball amb persones funcionàries de carrera, les convocatòries de proves selectives de totes les categories de les policies locals poden incloure, a més de les places autoritzades a les ofertes d'ocupació pública, un nombre de places addicionals per a cobrir futures vacants, a càrrec de les ofertes d'ocupació pública dels dos anys següents.

2. Les convocatòries han de justificar degudament el nombre de places addicionals que inclouen d'acord amb la finalitat establerta en l'apartat primer d'aquesta disposició i, en cap cas, no poden obstaculitzar ni impedir la convocatòria ordinària de les ofertes d'ocupació previstes per als dos anys següents, d'acord amb l'apartat segon de la disposició addicional trentena del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.

3. Si les bases i la convocatòria així ho regulen, les persones aspirants que no hagin pogut ser proposades per a la realització del curs selectiu a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya però que hagin aprovat la fase prèvia d'oposició o, en el seu cas de concurs oposició, poden ser proposades per a la realització del curs en l'edició següent, tot respectant l'ordre de puntuació obtingut en aquesta fase prèvia. En cas que les bases o la convocatòria així ho estableixin, també han de realitzar el període de pràctiques. Les persones aspirants que aprovin totes les fases del procés selectiu seran nomenades funcionàries de carrera, i la data de presa de possessió del lloc de treball serà la data a partir de la qual el nomenament desplegarà tots els seus efectes.

4. La relació de persones aspirants que hagin aprovat la fase d'oposició o, en el seu cas de concurs oposició, però no hagin estat proposades per a la realització del curs selectiu a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, resta automàticament sense efecte un cop transcorreguts tres anys a comptar de la data de publicació de la convocatòria del procés selectiu corresponent o quan el mateix ajuntament resolgui una convocatòria posterior d'un altre procés selectiu del mateix cos, escala i categoria.

OBJECTE

S'introdueix la Disposició addicional novena de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals de Catalunya, a fi de fer efectiu el mecanisme establert a la Disposició trentena del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública pel que fa a les policies locals.

NECESSITAT

La Llei 8/2023 va introduir la disposició addicional trentena 30 al Decret legislatiu 1/1997. "Amb aquest precepte es pretén pal·liar la dificultat derivada del fet que els procediments d'accés a l'ocupació pública no es desenvolupen, en molts casos, amb l'agilitat i la celeritat necessàries per a permetre la dotació de personal en un temps raonable. Aquesta circumstància ocasiona la necessitat de cobertura temporal dels llocs de treball, amb la qual cosa es generen més situacions de temporalitat. ". Tanmateix, en el supòsit de convocatòries que inclouen la realització de cursos selectius o períodes de pràctiques, la mateixa disposició addicional 30, a l'apartat 5 estableix que "cal establir els mecanismes pertinents per a poder fer efectiva aquesta disposició." La iniciativa respon a la necessitat d'establir els mecanismes que permetin fer efectiva la disposició addicional 30 del Decret legislatiu 1/1997, amb els conseqüents beneficis de reducció de la temporalitat i de simplificació administrativa.

La finalitat que es persegueix és limitar al màxim el nomenament de personal interí en les policies locals. Amb l'adopció de la mesura, persones candidates que quedarien fora del procés selectiu, poden ser proposades per fer el Curs de formació bàsica per a policies en una futura edició, amb la qual cosa s'incrementa la possibilitat que puguin ser policies funcionaris de carrera.

La inclusió de la mesura en l'Avantprojecte de Llei permet fer efectiva una disposició normativa aprovada l'any 2023, mitjançant la Llei 8/2023. D'aquesta manera es possibilita l'estalvi econòmic per als ajuntaments i la generalitat que la mesura implica, així com la reducció de la temporalitat i la simplificació administrativa. Si la mesura no s'incloués es privaria als ajuntaments dels beneficis esmentats, que va incorporar la Llei 8/2023.

MARC NORMATIU

Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals de Catalunya, i el Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública a les policies locals

COMPETÈNCIA

Article 160 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, i l'article 164 li atorga la competència d'ordenació de les policies locals, així com la de coordinació de l'actuació de les policies locals.

5. Sens perjudici del que estableix aquesta disposició, les bases dels processos selectius poden disposar que la superació de proves selectives en el marc de convocatòries anteriors, corresponents únicament a la fase d'oposició i per tant, corresponents a la fase selectiva anterior al curs selectiu, puguin eximir de la realització d'alguna prova o exercici, o bé que es puguin valorar com a mèrit en la fase de concurs."

Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les polícies locals.	Disp.adicional Núm.Disp.novena	Addició

Article 48

CLT-0220.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 29 de la Llei 4/1993, de 18 de març, del sistema bibliotecari de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“- 2 Les condicions professionals del personal tècnic de les biblioteques del Sistema de Lectura Pública s'han de determinar per reglament.”

OBJECTE

Només es tracta de deslegalitzar la regulació sobre la titulació per exercir la direcció de les biblioteques del Sistema de Lectura Pública de Catalunya, amb la finalitat d'adequar-la a les necessitats i circumstàncies actuals a través de reglament.

NECESSITAT

En el moment d'aprovar la Llei 4/1993, de 18 de març, del sistema bibliotecari de Catalunya es va introduir la menció a la necessitat de garantir que almenys el director d'una biblioteca integrada al Sistema de Lectura Pública de Catalunya tingués la titulació universitària específica corresponent, en aquell moment: la diplomatura en Biblioteconomia i Documentació (titulació actualment extingida). Posteriorment i com a desplegament d'aquesta llei, el Decret 124/1999, de 4 de maig, sobre els serveis i el personal del Sistema de Lectura Pública de Catalunya va fixar les titulacions exigides als bibliotecaris del Sistema de Lectura Pública de Catalunya, que podia ser la diplomatura en Biblioteconomia i Documentació i també la llicenciatura en Documentació (que es va començar a impartir a Catalunya el 1998). Actualment ambdues titulacions estan extingides i es van substituir per l'actual Grau en Informació i Documentació i que es va iniciar a Catalunya l'any 2009 a la Universitat de Barcelona (UB). Aquest canvi es va produir en el marc de l'adaptació al Procés de Bolonya, que va reestructurar els estudis universitaris per establir el sistema de graus a nivell europeu. Els darrers anys, com en d'altres titulacions, s'ha constatat un descens important dels alumnes que escullen aquest grau especialitzat per la qual cosa els ajuntaments, diputacions i la pròpia Generalitat comença a tenir greus problemes per cobrir places vacants de bibliotecari dins del Sistema de Lectura Pública de Catalunya. A finals de 2024 hi havia un total de 2.125 persones al servei de les biblioteques públiques catalanes de les quals el 30% correspon a la categoria de bibliotecari (629 persones). Com també està passant en d'altres cossos de l'administració catalana s'espera que els propers anys es jubili una important quantitat de persones i l'actual ritme de nous titulats no permetrà cobrir les places vacants. Aquesta manca de professionals té un impacte clar atès que els ajuntaments es troben amb dificultats per cobrir vacants per vacances, reforços i dins de poc per cobrir les plantilles actualment existents i, en conseqüència, el servei públic que ofereixen les biblioteques al ciutadà es veurà compromesa per falta de titulats, no per falta de pressupost. Actualment ja hi ha alguns casos de concursos de provisió de llocs de treball que s'han hagut de declarar deserts i ha calgut tornar-los a convocar per manca de candidats amb la titulació corresponent disponibles.

Es proposa modificar l'apartat 2 de l'article 29 de la Llei 4/1993, de 18 de març, del sistema bibliotecari de Catalunya, i eliminar que "en tot cas, excepte en les biblioteques filials, ha d'esser bibliotecari titulat el director de la biblioteca, almenys" per poder actualitzar la Llei 4/1993 a les necessitats actuals. L'objectiu és poder ampliar i actualitzar les titulacions del personal de les biblioteques del Sistema, inclosa la direcció de les biblioteques, per tal d'homologar-les al sistema acadèmic vigent. Es vol incrementar els nombre de titulats susceptibles d'exercir de bibliotecari al Sistema de Lectura Pública de Catalunya. A banda dels que es continuaran formant amb l'actual Grau d'Informació i Documentació Digital que s'imparteix a la UB, el Departament de Cultura de la Generalitat en col·laboració amb el sector acadèmic (Universitat de Barcelona), el sector professional (Col·legi Oficial de Bibliotecaris-Documentalistes) i el sector públic (Consell de la Mancomunitat Cultural, integrat per ajuntaments, diputacions i Administració de la Generalitat) ha impulsat la creació d'un nou màster oficial en Biblioteca Pública. Aquesta nova titulació universitària i específica i que arrenca aquest proper curs permetrà formar també professionals amb les competències

necessàries per treballar a les biblioteques públiques catalanes, sense necessitat de disposar del grau específic d'Informació i Documentació Digital. També es fa imprescindible aquesta actualització per tenir perfils professionals necessaris per assegurar la nova orientació dels serveis de les biblioteques públiques marcades per una doble tendència on per una banda estan creixent els serveis que s'ofereixen en línia i per l'altra, s'estan produint creixents demandes sectorialitzades (a empreses, grups polítics, persones en atur...). Es vol promoure un creixement equilibrat i harmònic del Sistema arreu de Catalunya.

Proposem efectuar aquesta modificació normativa a través de la Llei d'acompanyament als pressupostos perquè afecta a la implementació de les dotacions econòmiques destinades a les places de directors de les biblioteques del Sistema de Lectura Pública ja hi ha problemes per cobrir les places que queden vacants, atesa l'exigència de la titulació de grau específic relatiu a l'àmbit bibliotecari i documentació, per la manca de titulats. Cal flexibilitzar el règim de titulació per ocupar aquestes places per garantir que es puguin cobrir les places i prestar un bon servei públic a través de les biblioteques.

MARC NORMATIU

El marc normatiu de la proposta s'integra per les normes següents: a) La Llei 4/1993, de 18 de març, del sistema bibliotecari de Catalunya. b) El Decret 124/1999, de 4 de maig, sobre els serveis i el personal del Sistema de Lectura Pública de Catalunya, que desplega aquesta llei.

COMPETÈNCIA

La Generalitat té competència exclusiva en matèria de cultura i, específicament, sobre les biblioteques que no són de titularitat estatal, d'acord amb l'article 127.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Aquesta competència comprèn, en tot cas, la creació, la gestió, la protecció i l'establiment del règim jurídic dels centres que integren el Sistema Bibliotecari de Catalunya. Així mateix, l'article 136 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública, sens perjudici de les competències estatals per establir una regulació bàsica en aquest àmbit. La Llei 4/1993, de 18 de març, del Sistema Bibliotecari de Catalunya estableix les bases i les estructures fonamentals necessàries per a la planificació, la creació, l'organització, el funcionament i la coordinació del Sistema Bibliotecari de Catalunya, i també garanteix els serveis que faciliten el funcionament de les biblioteques, a partir del dret de la ciutadania de Catalunya a la lectura i a les informacions públiques, arreu del territori.

Llei 4/1993, del 18 de març, del sistema bibliotecari de Catalunya Tít.III Cap.I Sec.primera Art.29 Ap.2 / b / Modificació bis / segon

Article 49

ISP-0263.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 52 de la Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"-1 Els bombers i bombers voluntaris tenen dret a gaudir d'una assegurança que cobreixi els accidents que es puguin produir en acte de servei; a gaudir de la defensa jurídica necessària en les causes instruïdes com a conseqüència d'actuacions dutes a terme en l'exercici de llurs funcions, i a rebre compensacions que indemnitzin la seva dedicació en la forma i quantia que es determini reglamentàriament.

Es crea el pla d'estalvi dels bombers i bombers voluntaris de la Generalitat, en el qual l'Administració ha d'efectuar aportacions. La naturalesa d'aquestes aportacions és estrictament indemnitzadora en el marc del reconeixement de l'activitat d'aquest voluntariat. Els requisits d'accés, les condicions de consolidació i la quantia i límits per a la seva percepció s'han de determinar mitjançant resolució de la persona titular del departament competent en matèria de prevenció, extinció d'incendis i salvaments."

OBJECTE

Aquesta proposta té per objecte afegir un paràgraf nou a l'apartat 1 de l'article 52 de la Llei 5/1994, de 4 de maig, que permeti donar cobertura legal a la creació del pla d'estalvis dels bombers i bombers voluntaris de la Generalitat com a instrument de foment i reconeixement del voluntariat bomber.

NECESSITAT

La mesura proposada constitueix un reclam del col·lectiu de bombers i bombers voluntaris de la Generalitat, expressat en el si del Consell de Bombers Voluntaris de la Generalitat de Catalunya, i es valora com un instrument imprescindible per a fomentar l'activitat i reconèixer adequadament l'actuació d'aquest voluntariat.

L'article 52 de la Llei 5/1994 estableix el marc legal de garantia de protecció del col·lectiu de bombers/es voluntaris i, en concret, l'apartat 1 en regula, entre altres qüestions, el dret a ser indemnitzats per la seva dedicació, per la qual cosa escau introduir en aquest mateix precepte les modificacions normatives vinculades específicament amb aquesta qüestió.

La mesura proposada té un impacte directe en la previsió de despeses del pressupost de la Generalitat i ha de contribuir a una planificació pressupostària més ajustada dels recursos necessaris per a la protecció i compensació integrals del col·lectiu de bombers i bombers voluntaris.

MARC NORMATIU

Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya; Decret 189/2025, de 9 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament del cos de bombers voluntaris de la Generalitat de Catalunya i del Consell de Bombers Voluntaris de la Generalitat de Catalunya, i Ordre INT/268/2023, d'1 de desembre, per la qual es fixen les quanties de les compensacions corresponents a les prestacions de les persones membres del cos de bombers voluntaris de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en l'àmbit d'aquesta proposta es fonamenta en els preceptes següents de l'Estatut d'autonomia de Catalunya: - l'article 132, d'acord amb el qual “Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció civil, que inclou, en tot cas, la regulació, la planificació i l'execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, i també la direcció i la coordinació dels serveis de protecció civil, que inclouen els serveis de prevenció i extinció d'incendis, sens perjudici de les facultats dels governs locals en aquesta matèria, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les seves competències en matèria de seguretat pública.”, - i l'article 166.2, que estableix que “Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de voluntariat, que inclou, en tot cas, la definició de l'activitat i la regulació i la promoció de les actuacions destinades a la solidaritat i a l'acció voluntària que s'executin individualment o per mitjà d'institucions públiques o privades.”

Llei 3/2010, del 18 de febrer, de
prevenció i seguretat en matèria
d'incendis en establiments, activitats,
infraestructures i edificis.

Art.52 Ap.1 / a / primer

Modificació

Article 50

ISP-0395.1

S'afegeix un apartat, el 2, a l'article 53 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, amb el text següent:

"2. Als efectes de l'exercici de la funció de negociació col·lectiva, en relació amb el punt b) de l'apartat anterior, es poden constituir en el si del Consell de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra un o diversos grups de negociació, integrats per membres designats per les organitzacions sindicals representatives del cos de Mossos d'Esquadra, entenent com a representatives les organitzacions que en les darreres eleccions al Consell de la Policia-Mossos d'Esquadra hagin obtingut, almenys, una persona representant al Consell, o en dues de les escales el 10% dels vots emesos en cadascuna d'aquestes; i pels representants de l'Administració que designi la presidència del Consell.

Aquests grups de negociació poden tractar les qüestions relatives a la participació en l'establiment de les condicions pròpies de la prestació del servei dels funcionaris del cos de Mossos d'Esquadra i, en tot cas, aquelles relatives a jornada i horari, retribucions, vacances i llicències i permisos.

Les propostes d'acord o pacte als quals s'arribi en aquests grups de negociació han de ser elevades al ple del Consell de la Policia per a la seva aprovació."

OBJECTE

Modificació de l'article 53 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra. En concret, s'addiciona un punt 2 que preveu expressament, per una banda, la facultat de la negociació col·lectiva per part del Consell de la policia, així com la possibilitat de crear grups negociació que la vehiculin en el si del Consell de la Policia, que és l'òrgan de representació legitimat pel sistema electiu de representació dels membres del cos: "Article 53 2. Als efectes de l'exercici de la funció de negociació col·lectiva, en relació amb el punt b) de l'apartat anterior, es poden constituir en el si del Consell de la Policia de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra un o diversos grups de negociació, integrats per membres designats per les organitzacions sindicals representatives del cos de Mossos d'Esquadra, entenent com a representatives les organitzacions que en les darreres eleccions al Consell de la Policia-Mossos d'Esquadra hagin obtingut, almenys, una persona representant al Consell, o en dues de les escales el 10% dels vots emesos en cadascuna d'aquestes; i pels representants de l'Administració que designi la presidència del Consell. Aquests grups de negociació poden tractar les qüestions relatives a la participació en l'establiment de les condicions pròpies de la prestació del servei dels funcionaris del cos de Mossos d'Esquadra i, en tot cas, aquelles relatives a jornada i horari, retribucions, vacances i llicències i permisos. Les propostes d'acord o pacte als quals s'arribi en aquests òrgans de participació han de ser elevades al ple del Consell de la Policia per a la seva aprovació."

NECESSITAT

La negociació col·lectiva en l'àmbit dels cossos i forces de seguretat presenta un règim jurídic especial derivat de la naturalesa de les seves funcions i de la seva organització jeràrquica. A diferència del personal funcionari ordinari, els membres d'aquests cossos no es regeixen plenament per l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic (EBEP) sinó que compten amb legislació i normativa específiques que regulen la seves funcions, estructura i l'estatut del seu personal. Això fa que la seva participació en la determinació de les condicions laborals es vehiculi a través d'òrgans propis com és el cas Consell de la Policia – Mossos d'Esquadra, el qual esdevé, d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Suprem mateix, un òrgan de naturalesa mixta: administrativa però també de negociació col·lectiva quant a la determinació de les condicions de treballs dels seus membres. Així doncs, el Consell de la Policia (Llei 10/1994, art. 52 i Decret 145/1996, arts.1 i 2) és l'òrgan legitimat per canalitzar la negociació col·lectiva dins del cos. Tanmateix, aquesta previsió no es troba formalment recollida en l'actual redactat de l'article 53, i, per tant, es considera necessària la previsió explícita d'aquesta funció, que ja ve exercint de manera fàctica, així com l'opció de constituir determinats instruments (els grups de negociació) que l'han de vehicular.

La modificació de l'article 53 es basa en el principi de participació dels empleats públics en la determinació de les condicions en les quals es presta el servei públic, previst constitucionalment i estatutàriament, així com en la competència de la Generalitat en matèria de seguretat pública i règim estatutari dels seus funcionaris i la seva potestat d'autoorganització.

La necessitat de preveure explícitament en l'article 53 la funció de negociació col·lectiva del Consell de la Policia i els òrgans que l'han de vehicular.

MARC NORMATIU

Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra. Decret 145/1996, de 30 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament d'organització i funcionament intern del Consell de la Policia – Mossos d'Esquadra.

COMPETÈNCIA

L'article 164.1.b i c de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat la competència en matèria de seguretat pública i règim estatutari dels seus funcionaris.

Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra

Art.53 Ap.2 / b / bis / segon

Addició

Article 51.1

PRE-0477.2

Es modifica l'article 6 de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“Article 6

L'assessorament en dret i la representació i la defensa jurídiques de les entitats del sector públic institucional són exercits en els termes establerts per Reglament pels advocats i les advocades de la Generalitat, llevat que aquestes entitats estiguin dotades de serveis jurídics propis, per disposició legal expressa o per decret del Govern, o bé, en el cas dels consorcis, per acord del Govern, sens perjudici de la possibilitat prevista a l'article 7.2.”.

OBJECTE

Establir la regulació que permeti satisfer les necessitats de l'exercici de l'assessorament en dret i la representació i la defensa jurídica de les entitats que integren el sector públic institucional de l'Administració de la Generalitat, preveient específicament la situació dels consorcis, i permetent que es puguin exercir mitjançant la contractació externa en circumstàncies excepcionals, d'acord amb la regulació continguda en l'article 7.2 que també és objecte de modificació.

NECESSITAT

L'efecte conjunt de les elevades dimensions del sector públic institucional de l'Administració de la Generalitat (474 entitats) i dels recursos humans disponibles, actualment, al Gabinet Jurídic, no permeten satisfer les necessitats de l'exercici de l'assessorament en dret i la representació i la defensa jurídiques d'aquestes entitats, que no disposin de serveis jurídics propis. Per això l'exercici d'aquestes funcions se subjecta a la disponibilitat de recursos humans del Gabinet Jurídic i a la concurrència de circumstàncies especials tal com preveu l'article 7.2 (que també es modifica), el que possibilita que les entitats donin cobertura a les seves necessitats mitjançant la contractació d'advocats/des i procuradors/res externs. A més, s'afegeix la possibilitat que els serveis jurídics propis es creïn per acord del Govern, com és el cas consorcis. Se substitueix la menció a organismes autònoms, entitats de dret públic i empreses públiques per la de sector públic institucional, per actualitzar-la a la que s'estableix, amb caràcter bàsic, a les lleis 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i 40/2015, d'1 d'octubre, del règim jurídic del sector públic.

Aquesta mesura resulta adequada per assolir les finalitats que es persegueixen; d'una banda, satisfer adequadament les necessitats derivades de l'assessorament en dret i la representació i la defensa jurídiques de les entitats del sector públic institucional de l'Administració de la Generalitat que no disposin de serveis jurídics propis i, de l'altra, reconèixer la possibilitat que aquestes entitats puguin crear per acord del Govern els seus serveis jurídics propis, la qual cosa no només coadjuva a la finalitat anterior, sinó que a més, és congruent amb la decisió d'haver-les constituït i dotat de personalitat jurídica, i s'adequa a la realitat existent perquè hi ha entitats que tenen els seus serveis jurídics propis creats per acord del Govern.

Amb aquesta mesura s'evita que hi hagi un incompliment de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, derivada del fet que sigui impossible, per manca de personal, en determinats casos, exercir l'assessorament en dret i la representació i la defensa jurídiques de les entitats del sector públic institucional de l'Administració de la Generalitat que no disposin de serveis jurídics propis. Al seu torn, es reconeix la possibilitat que aquestes entitats puguin tenir creats els seus serveis jurídics en virtut d'un acord del Govern, fet que no és infreqüent i que generava certa confusió a l'hora de determinar qui havia d'exercir l'assessorament en dret i la representació i la defensa jurídiques d'aquestes entitats.

MARC NORMATIU

La Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Article 136 EAC 2006 en què es disposa que correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública, respectant el principi d'autonomia local: "a) La competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública, salvant el que disposa la lletra b. b) La competència compartida per al desenvolupament dels principis ordenadors de l'ocupació pública, sobre l'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari, les situacions administratives i els drets, els deures i les incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques. (...)" Article 150 EAC 2006 en què es disposa que correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre: "a) L'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial. (...)."

Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Art.6

Modificació

Article 51.2

PRE-0481.1

Es modifica l'apartat 2 de l'article 7 de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“2. La representació i la defensa del Govern, de l'Administració i de les entitats del sector públic institucional poden ésser encarregades, justificadament, a un advocat col·legiat o una advocada col·legiada quan el president de la Generalitat, el conseller competent o el president de l'entitat, ho decideixin, per la naturalesa de la qüestió debatuda o de l'entitat afectada o per les circumstàncies especials que hi concorrin, amb un informe de la direcció del Gabinet Jurídic de la Generalitat, sens perjudici del que estableix l'article 61 de la Llei 15/1990, del 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya.”

OBJECTE

Fixar un règim que garanteixi que la decisió dels encàrrecs per a la representació i la defensa del Govern, de l'Administració i de les entitats del sector públic institucional, a un advocat col·legiat s'efectua de forma adequada i justificada.

NECESSITAT

És necessari contextualitzar, amb la referència a les circumstàncies especials que hi concorrin, els supòsits que habiliten per decidir l'encàrrec a un advocat col·legiat la representació i la defensa jurídiques del Govern, de l'Administració i de les entitats del sector públic institucional, el que inclou el personal al seu servei, tot donant així cobertura deguda als requeriments del principi d'indemnitat, d'acord amb la legislació i la jurisprudència aplicables. Al seu torn, se substitueix: d'una banda, la referència que aquest encàrrec es pugui fer excepcionalment per la de què es pugui fer justificadament, atès que aquesta és la veritable exigència des de la perspectiva de la motivació dels actes administratius, d'acord amb l'article 35 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques; i, de l'altra, la menció a organismes autònoms per la de sector públic, per actualitzar-la a la que s'estableix, amb caràcter bàsic, a les lleis 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i 40/2015, d'1 d'octubre, del règim jurídic del sector públic, en els seus respectius articles 2, adequant així el seu àmbit d'aplicació a la realitat d'aquesta part del sector públic de l'Administració de la Generalitat. A l'últim se suprimeixen les referències al caràcter previ, motivat i específic, de l'informe del Gabinet Jurídic, atès que no es corresponen amb la regulació general de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic de les administracions públiques i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (article 50 bis) i de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (article 80).

Aquesta mesura resulta adequada a la finalitat que es persegueix, això és, que els encàrrecs a un advocat col·legiat de la representació i la defensa del Govern, de l'Administració i de les entitats del sector públic institucional, es puguin decidir de manera adequada i justificada.

Amb aquesta mesura es reconeix la possibilitat per decidir l'encàrrec a un advocat col·legiat de la representació i la defensa del Govern, de l'Administració i de les entitats del sector públic institucional, de manera justificada, i no excepcional, i adequada als supòsits que en justifiquin l'encàrrec.

MARC NORMATIU

La Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Article 136 EAC 2006 en què es disposa que correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública, respectant el principi d'autonomia local: “a) La competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública, salvant el que disposa la lletra b. b) La competència compartida per al desenvolupament dels principis ordenadors de l'ocupació pública, sobre l'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari, les situacions administratives i els drets, els deures i les incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques. (...)” Article 150 EAC 2006 en què es disposa que correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre: “a) L'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial. (...)”

Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.	Cap.III Art.7 Ap.2 / b / bis / segon	Modificació

Article 51.3

PRE-0482.0

Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional segona de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“1. El Govern de la Generalitat ha d'aprovar la relació de llocs de treball que han d'ésser ocupats pels advocats i advocades de la Generalitat, d'acord amb les disponibilitats de les plantilles pressupostades cada any.”

OBJECTE

Eliminar la limitació del nombre màxim de places (160) que constitueix actualment la plantilla d'advocats i advocades de la Generalitat de Catalunya i remetre als mecanismes de la Llei de pressupostos de la Generalitat per canalitzar els increments que puguin ser necessaris per donar resposta a les necessitats de prestació dels serveis d'assessorament jurídic, assistència i representació legal que s'exerceixen des del Gabinet Jurídic.

NECESSITAT

És necessari suprimir la limitació del nombre màxim de places de la plantilla d'advocats de la Generalitat, que només pot incrementar-se per la Llei de pressupostos de la Generalitat, atès que aquesta previsió suposa una excepció no justificada en el conjunt del personal al servei de l'Administració de la Generalitat. Altrament, suposa un escull per satisfer i garantir la prestació efectiva de les funcions assignades al cos d'advocacia de la Generalitat. Amb més motiu, la iniciativa resulta adient atès que la regulació de l'increment del nombre de places del personal al servei de l'Administració de la Generalitat s'articula per acord del Govern en virtut de l'article 35.3 de la Llei 2/2023, del 16 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023.

Aquesta mesura resulta adequada a la finalitat que es persegueix, això és, flexibilitzar la possibilitat d'incrementar el nombre de places de la plantilla d'advocats de la Generalitat per garantir la prestació efectiva de les funcions assignades al cos d'advocacia de la Generalitat.

Amb aquesta mesura es garanteix la prestació efectiva de les funcions atribuïdes al cos d'advocacia de la Generalitat atès que no es limita el nombre màxim de places d'aquest cos funcional alhora que no es requereix que qualsevol increment d'aquest nombre màxim es faci per llei de pressupostos de la Generalitat, la qual cosa permet una major flexibilitat en l'ampliació de la plantilla.

MARC NORMATIU

La Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Article 136 EAC 2006 en què es disposa que correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública, respectant el principi d'autonomia local: “a) La competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública, salvant el que disposa la lletra b. b) La competència compartida per al desenvolupament dels principis ordenadors de l'ocupació pública, sobre l'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari, les situacions administratives i els drets, els deures i les incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques. (...)” Article 150 EAC 2006 en què es disposa que correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre: “a) L'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial. (...)”

Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.	Disp.adicional Núm.Disp.segona	Modificació

Article 52.1

ISP-0147.0

Es modifica l'article 15 de la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“Article 15. Classes de plans i homologació

1. Els plans de protecció civil poden ésser territorials, especials i d'autoprotecció. Aquests plans han d'ésser aprovats i homologats d'acord amb la legislació vigent.
2. Tots els plans de protecció civil han d'estar coordinats i integrats de manera eficaç per a donar resposta a les situacions de risc col·lectiu greu, a les catàstrofes o a les calamitats públiques que es produeixin.
3. L'homologació d'un pla requereix que incorpori l'estructura dels continguts mínims, els riscos d'acord amb el Mapa de protecció civil, les emergències que es poden produir, els avisos a les autoritats de protecció civil, els procediments de resposta i les dades de contacte en cas d'emergència. També serà requisit que sigui elaborat per la persona o ens competent.”

OBJECTE

La Comissió de Protecció Civil de Catalunya homologa els plans d'autoprotecció de les activitats que hi son obligades i els plans de protecció civil municipals i comarcals, d'acord amb el que preveu la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya. La citada Llei no especifica en que consisteix l'homologació i això dificulta el procediment, allargant-lo i incrementant les càrregues en les administracions i activitats. La mesura persegueix agilitzar el procediment d'homologació dels plans d'autoprotecció i dels plans de protecció civil locals i reduir les càrregues associades a tot el procés. Així mateix, persegueix donar garanties jurídiques pel que fa als requisits mínims necessaris per l'homologació.

NECESSITAT

La Comissió de Protecció Civil de Catalunya homologa els plans d'autoprotecció de les activitats que hi son obligades i els plans de protecció civil municipals i comarcals, d'acord amb el que preveu la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya. La citada Llei no especifica en que consisteix l'homologació i això dificulta el procediment, allargant-lo i incrementant les càrregues en les administracions i activitats.

La mesura persegueix agilitzar el procediment d'homologació dels plans d'autoprotecció i dels plans de protecció civil locals i reduir les càrregues associades a tot el procés. Així mateix, persegueix donar garanties jurídiques pel que fa als requisits mínims necessaris per l'homologació.

La modificació està plenament justificada des del punt de vista de tractar-se d'una modificació legislativa que té incidència directa en les càrregues associades als serveis que presten la Generalitat de Catalunya i els ens locals i també en les activitats.

MARC NORMATIU

Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya

COMPETÈNCIA

Article 132, emergències i protecció civil, de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya

Modificació

Article 52.2

ISP-0153.0

Es modifica l'article 17, de la Llei 4/1997, que resta redactat de la manera següent:

“Article 17. Els plans territorials

1. Els plans territorials preveuen amb caràcter general les emergències que es poden produir en l'àmbit respectiu. Els nivells bàsics de planificació són el conjunt de Catalunya i els municipis. No obstant això, hi pot haver plans d'àmbit territorial supramunicipal si les característiques especials dels riscos o dels serveis disponibles ho aconsellen.

2. Els municipis amb una població superior als vint mil habitants i els que, sense arribar a aquesta població, tenen l'obligació d'elaborar un pla d'actuació municipal per riscos especials d'acord amb el que estableix l'article 18, han d'elaborar i aprovar plans bàsics d'emergència municipal que garanteixin la coordinació i l'aplicació correctes en llur territori del Pla de protecció civil de Catalunya. Els plans bàsics d'emergència municipal són aprovats pels plens de les corporacions municipals respectives, amb la informació pública i l'informe previs de la comissió municipal de protecció civil, si n'hi ha, i són homologats per la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.

3. El Govern ha de promoure l'elaboració de plans bàsics d'emergència en els municipis que no tenen l'obligació legal de fer-ho. El procediment d'elaboració, aprovació i homologació d'aquests plans és el mateix que el dels municipis que hi són obligats.

4. El Govern, les comarques i la resta d'entitats supramunicipals han de prestar suport i assistència tècnica a la planificació municipal de protecció civil.”

OBJECTE

L'objecte de la present modificació és ajustar el marc normatiu vigent en matèria de protecció civil municipal per tal de garantir una aplicació més adequada i proporcionada als riscos reals existents en els municipis. En concret, es pretén eliminar l'obligació generalitzada que tenen actualment els municipis amb la consideració de turístics d'elaborar un pla bàsic de protecció civil, equiparats normativament als municipis amb més de 20.000 habitants i als que presenten riscos especials, sense una justificació basada en criteris de risc objectius. Aquesta modificació respon a la necessitat de reduir la càrrega administrativa que recau sobre aquests municipis quan no es donen condicions de risc específiques que ho facin necessari, tot garantint que els recursos i esforços es destinin prioritàriament als municipis que efectivament presenten riscos especials identificats. Alhora, s'aprofita la modificació per completar i actualitzar la referència normativa als riscos especials de protecció civil, amb la finalitat de dotar el sistema d'una base legal més clara, coherent i ajustada a la realitat dels riscos actualment identificats al territori.

NECESSITAT

La Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya, obliga als municipis considerats turístics a elaborar el pla bàsic de protecció civil municipal equiparant-los a aquests efectes amb els municipis de més de 20.000 habitants i als municipis amb riscos especials. Per altra banda, la mateixa Llei fa una referència incompleta als municipis amb riscos especials, tenint en compte els riscos actualment identificats

La mesura permet corregir el fet que la legislació actual obliga als municipis a fer un pla de protecció civil només pel fet de tenir la consideració de turístic, motiu no justificable en termes de riscos de protecció civil. Aquesta mesura reduirà la càrrega administrativa sobre aquests municipis. Per altra banda cal incloure la referència completa a tots els riscos especials de protecció civil.

La modificació està plenament justificada des del punt de vista de tractar-se d'una modificació legislativa que té incidència directa en els costos associats a ens locals.

MARC NORMATIU

Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya

COMPETÈNCIA

Article 132, emergències i protecció civil, de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Article 52.3

ISP-0155.0

Es modifica l'article 20, de la Llei 4/1997, que resta redactat de la manera següent:

“Article 20. Contingut del plans

1. Els plans de protecció civil han d'ésser elaborats segons una estructura de contingut homogenia, als efectes de llur integració, la qual ha d'incloure, com a mínim, informació i previsions sobre:
 - a) Les característiques del territori, de la població i dels béns d'interès cultural, natural o social rellevant afectats pel pla.
 - b) L'anàlisi dels riscos presents.
 - c) Les actuacions per a afrontar els riscos existents, distingint entre mesures de prevenció i actuacions en cas d'emergències.
 - d) El comitè d'emergència, integrat pel director o directora del pla, que ha d'ésser, llevat dels plans d'autoprotecció, l'autoritat corresponent de protecció civil, pel consell assessor i pel gabinet d'informació.
 - e) Els serveis operatius, que s'organitzen, com a mínim, en els grups d'intervenció, d'ordre, sanitari i logístic, i l'estructura de coordinació, les comunicacions, el comandament i el control.
 - f) Els mitjans i els recursos disponibles per a afrontar les emergències, i el procediment de mobilització, que en tot cas ha de donar preferència als recursos de titularitat pública.
 - g) Les infraestructures operatives, que han d'incloure, com a mínim, un centre receptor d'alarmes, un centre de coordinació operativa i els centres de comandament avançat.
 - h) Els nivells d'aplicació del pla, que s'han de correspondre amb situacions d'alerta i d'emergència, amb les mesures associades a cada un dels nivells.
 - i) El procediment d'activació del pla.
 - j) Els procediments de relació i d'integració respecte als plans de rangs superior i inferior.
 - k) Les mesures d'informació i de protecció de la població.
 - l) Les mesures de rehabilitació urgent dels serveis essencials.
 - m) El programa d'implantació i de simulacres.
 - n) El programa de treball per al manteniment, l'actualització i la revisió del pla.
2. El Govern ha de determinar per reglament l'estructura del contingut dels plans bàsics d'emergència municipal, dels plans d'actuació municipal, dels plans específics, dels plans d'autoprotecció i dels plans especials. Els plans d'autoprotecció no cal que incloguin, amb caràcter general, els serveis i els mitjans a què fan referència les lletres e i k de l'apartat 1 ni el centre de coordinació operativa i els centres de comandament avançat a què fa referència la lletra g de l'apartat 1.
3. Per als municipis de menys de 20.000 habitants s'ha de determinar per reglament un model de planificació simplificat, tant pel que fa al pla territorial com als plans d'actuació per riscos especials.”

OBJECTE

L'objecte de la present modificació és, d'una banda, establir un model de pla de protecció civil municipal simplificat per als municipis de menys de 20.000 habitants, amb la finalitat d'adaptar les obligacions de planificació a la seva realitat organitzativa i econòmica i facilitar-ne l'elaboració i l'aplicació efectiva. D'altra banda, té per objecte adequar les fases operatives d'activació dels plans de protecció civil de Catalunya a la normativa estatal, amb la finalitat de garantir una millor integració i coordinació entre els plans de protecció civil de la Generalitat i els de l'Estat.

NECESSITAT

Cal preveure un model de pla de protecció civil simplificat per als municipis que tenen menys capacitats en motiu de la seva dimensió (població) atès que actualment l'estructura i obligacions són les mateixes per a tots els municipis. Això comporta una dificultat per als municipis més petits per donar compliment a les obligacions d'elaborar els plans de protecció civil municipals, degut a les seves estructures de recursos humans i capacitats pressupostàries. Per altra banda, cal adequar a la normativa estatal les fases operatives d'activació dels plans de protecció civil amb l'objectiu de facilitar la coordinació entre plans.

La mesura permetrà definir un model de planificació de protecció civil adaptat i simplificat per als municipis de menys de 20.000 habitants i facilitar així la seva elaboració i aplicació. Així mateix, permetrà que els plans de protecció civil de la Generalitat de Catalunya s'integrin de forma adequada amb els plans estatals de protecció civil en quant a les fases operatives d'activació.

La modificació està plenament justificada des del punt de vista de tractar-se d'una modificació legislativa que té incidència directa en els costos associats als serveis que presten els ens locals i la seva simplificació i alhora en la coordinació entre administracions públiques establint una millora i simplificació administrativa.

MARC NORMATIU

Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya

COMPETÈNCIA

Article 132, emergències i protecció civil, de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya Art.20

Modificació

Article 52.4

ISP-0157.0

Es modifica l'article 41, de la Llei 4/1997, que resta redactat de la manera següent:

“Article 41. Participació de tots els departaments

1. La protecció civil incumbeix a tots els departaments del Govern, els quals han de tenir-ne en compte les necessitats en llur àmbit sectorial d'actuació.
2. En especial, i respecte a llur àmbit de competències, correspon als departaments:
 - a) Fer les funcions de previsió, avaluació i prevenció dels riscos.
 - b) Participar en l'elaboració dels plans de protecció civil, integrar-hi els recursos i els serveis propis i formar part dels òrgans de coordinació i assessorament corresponents en el cas que els mateixos plans ho estableixin.
 - c) Potenciar els serveis i les infraestructures necessaris per a millorar l'operativitat dels plans de protecció civil.
 - d) Fer els treballs de rehabilitació que els són propis i impulsar, dins llur àmbit competencial, els que corresponguin a altres administracions públiques o al sector privat.
3. Les unitats directives dels departaments amb funcions relacionades amb les activitats indicades per l'article 7 han de disposar d'una anàlisi de risc d'aquesta activitat.
4. El Govern pot crear els òrgans i establir els instruments adequats per a assegurar la coordinació dels departaments en matèria de protecció civil.”

OBJECTE

L'objecte de la present modificació és adequar l'estructura de resposta dels plans de protecció civil de Catalunya a les previsions de la legislació estatal en matèria de protecció civil, de caràcter bàsic, amb la finalitat de facilitar la integració dels plans i recursos de protecció civil. Així mateix, la modificació té per objecte millorar la coordinació entre els organismes que integren els plans de protecció civil, ampliant-la més enllà del consell assessor i incorporant de manera efectiva la resta d'òrgans de coordinació existents. Aquesta mesura permetrà reforçar la coordinació interna de la Generalitat de Catalunya en situacions de risc o emergència de protecció civil, així com la coordinació entre les diferents administracions públiques.

NECESSITAT

Cal adequar l'estructura de resposta dels plans de protecció civil de Catalunya a les previsions de la legislació estatal en matèria de protecció civil, que té caràcter de norma bàsica, per tal de facilitar la integració dels plans i recursos de protecció civil. A més, aquesta adequació millorarà la coordinació entre els organismes que formen part del pla atès que actualment aquesta coordinació es focalitza només en el consell assessor i no en la resta d'òrgans de coordinació existents.

La mesura millorarà la coordinació interna de la Generalitat de Catalunya en cas de risc o emergència de protecció civil i així mateix entre administracions públiques

La modificació està plenament justificada des del punt de vista de tractar-se d'una modificació legislativa que té incidència directa en la millora de la coordinació entre administracions públiques.

MARC NORMATIU

Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya

COMPETÈNCIA

Article 132, emergències i protecció civil, de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya Art.41

Modificació

Article 52.5

ISP-0151.1

Es modifica l'article 46, de la Llei 4/1997, que resta redactat de la manera següent:

“Article 46. La Comissió de Protecció Civil de Catalunya
La Comissió de Protecció Civil de Catalunya

1. La Comissió de Protecció Civil de Catalunya és l'òrgan col·legiat de caràcter consultiu, deliberant, coordinador i homologador superior en aquesta matèria a Catalunya.
2. La Comissió de Protecció Civil de Catalunya es compon de representants de l'Administració de la Generalitat, de l'Administració de l'Estat a Catalunya i de l'Administració local de Catalunya.
3. Són funcions de la Comissió:
 - a) Emetre informes sobre les normes tècniques i les disposicions legals relacionades amb la protecció civil que es dictin a Catalunya.
 - b) Participar en la coordinació de les actuacions dels òrgans relacionats amb la protecció civil.
 - c) Homologar els plans d'autoprotecció i els plans de protecció civil d'àmbit municipal i supramunicipal que li corresponguin.
 - d) Emetre informes sobre el Pla de protecció civil de Catalunya i els plans especials que hagin d'ésser aprovats pel Govern de la Generalitat
 - e) Ésser informada del funcionament material dels plans i de les actuacions de resposta, avaluar-ne els resultats i formular les propostes adequades.
 - f) Les altres que li atribueixi la normativa vigent.
 - g) Verificar el funcionament dels plans de protecció civil després de produir-se incidències de rellevància, sobre la base de l'informe emès per l'òrgan competent del departament responsable en matèria de protecció civil.
4. El Govern ha d'aprovar per decret el Reglament d'organització i funcionament de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.”

OBJECTE

L'objecte de la present modificació és adequar la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya, a les previsions de la Llei 17/2015, de 9 de juliol, del Sistema Nacional de Protecció Civil, pel que fa a l'emissió d'informe dels plans de protecció civil de les comunitats autònomes, que correspon al Consell Nacional de Protecció Civil. Així mateix, la modificació té per finalitat corregir les referències relatives a les funcions de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya, per incloure de manera expressa l'homologació dels plans d'autoprotecció d'activitats, ja prevista en la mateixa Llei 4/1997 en regular la seva elaboració i tramitació. Amb aquesta adequació es pretén donar seguretat jurídica i simplificar la tramitació administrativa.

NECESSITAT

Cal adequar la regulació de les funcions de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya pel que fa als plans de protecció civil de la Generalitat i els plans d'autoprotecció.
La mesura permetrà recollir de forma adequada les funcions d'homologació que la Comissió de Protecció Civil de Catalunya realitza en relació amb els plans de protecció civil de la Generalitat i els plans d'autoprotecció.
La modificació està plenament justificada des del punt de vista de tractar-se d'una modificació legislativa que comporta la simplificació administrativa.

MARC NORMATIU

Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya

COMPETÈNCIA

Article 132, emergències i protecció civil, de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya Art.46

Modificació

Article 53.1

ISP-0307.0

Es modifica l'article 13 de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 13
Reglamentació de les juntes

El Govern ha d'aprovar per decret la normativa general sobre organització i funcionament de les juntes locals de seguretat. Aquests òrgans poden aprovar llur reglament de funcionament intern, atenent les previsions d'aquesta Llei i les normes que la desenvolupin."

OBJECTE

Modificació de l'article 13 de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya. Aquesta proposta està en coherència amb la proposta de derogació de l'article 12 de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya, que regulen les comissions regionals de seguretat.

NECESSITAT

Reduir els òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat que no han estat desenvolupats reglamentàriament.

Les comissions regionals de seguretat no tenen funcionalitat al territori perquè no existeix reglamentàriament una normativa que reguli la seva organització i funcionament.

Simplificar l'organització administrativa de la Generalitat reduint òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat que no s'han desplegat reglamentàriament.

MARC NORMATIU

Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya

COMPETÈNCIA

Articles 164 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que estableix que correspon a la Generalitat, en matèria de seguretat pública, la planificació i la regulació del sistema de seguretat pública de Catalunya i l'ordenació de les policies locals.

Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya. Art.13

Modificació

Article 53.2

ISP-0310.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 27 de la Llei 4/2003, que resta redactat de la manera següent:

“2. Els convenis poden establir la creació de comissions i grups de treball per dur a terme les actuacions previstes. En general, sens perjudici de les particularitats derivades de llur objecte o llur composició, aquests òrgans s'han de vincular a les juntes locals de seguretat.”

OBJECTE

Modificació de l'apartat 2 de l'article 27 de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya. Aquesta proposta està en coherència amb la proposta de derogació de l'article 12 de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya, que estableix les comissions regionals de seguretat.

NECESSITAT

Reduir els òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat que no han estat desenvolupats reglamentàriament.

Les comissions regionals de seguretat no tenen funcionalitat al territori perquè no existeix reglamentàriament una normativa que reguli la seva organització i funcionament.

Simplificar l'organització administrativa de la Generalitat reduint òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat que no s'han desplegat reglamentàriament.

MARC NORMATIU

Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Articles 164 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que estableix que correspon a la Generalitat, en matèria de seguretat pública, la planificació i la regulació del sistema de seguretat pública de Catalunya i l'ordenació de les policies locals.

Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del
sistema de seguretat pública de
Catalunya.

Art.27 Ap.2 / b / bis / segon

Modificació

Article 53.3

ISP-0311.0

Es modifica l'apartat 9 de l'article 31 de la Llei 4/2003, que resta redactat de la manera següent:

“9. El conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública ha de comunicar l'aprovació de plans de seguretat supramunicipals i regionals a les juntes locals de seguretat que en resultin afectades i als òrgans superiors de coordinació i participació, perquè en tinguin coneixement i, si escau, perquè hi facin l'adequació de llurs actuacions.”

OBJECTE

Modificació de l'apartat 9 de l'article 31 de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya. Aquesta proposta està en coherència amb la proposta de derogació de l'article 12 de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya, que estableix les comissions regionals de seguretat.

NECESSITAT

Reduir els òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat que no han estat desenvolupats reglamentàriament.

Les comissions regionals de seguretat no tenen funcionalitat al territori perquè no existeix reglamentàriament una normativa que reguli la seva organització i funcionament.

Simplificar l'organització administrativa de la Generalitat reduint òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat que no s'han desplegat reglamentàriament.

MARC NORMATIU

lei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Articles 164 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que estableix que correspon a la Generalitat, en matèria de seguretat pública, la planificació i la regulació del sistema de seguretat pública de Catalunya i l'ordenació de les policies locals.

Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya. Art.31 Ap.9 / i / novè

Modificació

Article 53.4

ISP-0313.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 32 de la Llei 4/2003, que resta redactat de la manera següent:

“1. Els ciutadans tenen dret a participar en les tasques de seguretat pública mitjançant les associacions i les entitats que tenen representació al Consell de Seguretat de Catalunya i a les juntes locals de seguretat.”

OBJECTE

Modificació de l'apartat 1 de l'article 32 de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya. Aquesta proposta està en coherència amb la proposta de derogació de l'article 12 de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya, que estableix les comissions regionals de seguretat.

NECESSITAT

Reduir els òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat que no han estat desenvolupats reglamentàriament.

Les comissions regionals de seguretat no tenen funcionalitat al territori perquè no existeix reglamentàriament una normativa que reguli la seva organització i funcionament.

Simplificar l'organització administrativa de la Generalitat reduint òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat que no s'han desplegat reglamentàriament.

MARC NORMATIU

Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Articles 164 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que estableix que correspon a la Generalitat, en matèria de seguretat pública, la planificació i la regulació del sistema de seguretat pública de Catalunya i l'ordenació de les policies locals.

Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del
sistema de seguretat pública de
Catalunya.

Art.32 Ap.1 / a / primer

Modificació

Article 54

ISP-0090.1

S'afegeix un article, el 17 bis, a la Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals, amb el text següent:

"Pla de carrera professional

1. El Pla de carrera professional dels membres del Cos d'Agents Rurals suposa el reconeixement individualitzat del desenvolupament professional d'acord a uns processos selectius de promoció interna i de progressió de la carrera professional, garantint el compliment dels principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat.

El pla de carrera professional ha d'ésser aprovat pel Govern, a proposta de la persona titular del Departament d'Interior.

2. Reglamentàriament, mitjançant una ordre de la persona titular competent en matèria de seguretat pública i prèvia negociació col·lectiva, s'ha d'establir un sistema d'itineraris professionals estructurats en nivells d'expertesa professional en el mateix lloc de treball i en la provisió de llocs de treball dels grups funcionals que es creïn, així com les condicions d'accés, períodes mínims de permanència i sortida de cadascun d'aquests grups.

Els nivells d'especialitat, una vegada reconeguts, han d'ésser objecte de consolidació d'acord amb les regles generals de consolidació i reconeixement del grau personal, llevat dels supòsits en què no s'acreditin les aptituds i capacitats requerides, i sens perjudici del que disposa la regulació del règim disciplinari per a la sanció de demèrit.

3. L'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, en col·laboració i coordinació amb la direcció general competent d'agents rurals, elaborarà el pla formatiu que doni resposta al Pla de carrera professional del Cos d'Agents Rurals.

4. Dins les retribucions complementàries dels membres del cos d'Agents Rurals s'inclou el complement de carrera professional corresponent a les retribucions associades al pla de carrera professional, segons l'establert en aquest article."

OBJECTE

En el context de la promoció de l'actualització i perfeccionament de les persones funcionàries del Cos d'Agents Rurals, valorant i reconeixent aquells factors que permeten aportar una millora continua en la qualitat en la prestació de les seves funcions, es proposa afegir l'article 17 bis de la Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals.

NECESSITAT

La incorporació d'un Pla de carrera professional per al Cos d'Agents Rurals és indispensable per assegurar que els seus membres puguin desenvolupar-se professionalment seguint els principis d'igualtat, mèrit i capacitat. Aquest pla no només ofereix un marc objectiu i clar per a la promoció interna, sinó que també garanteix que els agents puguin progressar en funció del seu rendiment i formació. La promoció interna és una eina clau per mantenir els agents motivats, ja que els ofereix una trajectòria professional definida dins del Cos, cosa que contribueix a la retenció de talent i a la millora de l'eficàcia operativa del servei. Alhora, un sistema de carrera professional evita la pèrdua de personal qualificat, assegurant que el Cos d'Agents Rurals mantingui una estructura sòlida i qualificada en la seva missió per preservar el medi ambient.

La mesura està dissenyada per establir un sistema clar i transparent de promoció i progressió dins del Cos d'Agents Rurals, amb l'objectiu d'ordenar i garantir la carrera professional horitzontal dels seus membres. Això implica una estructura jeràrquica definida que permet als agents avançar en funció de la seva experiència, formació i competències. Els processos reglamentaris que es creïn asseguraran que la provisió de llocs de treball es faci d'acord amb criteris objectius, afavorint una gestió eficient del Cos.

La inclusió d'aquest article en l'Avantprojecte de Llei és essencial per donar un suport jurídic ferm al desenvolupament professional dels agents rurals, establint les bases per a la seva promoció, formació i especialització de manera formal. Aquesta seguretat jurídica permet que el Govern pugui regular de manera clara i coherent el funcionament del Pla de carrera professional, assegurant la seva aplicació efectiva. A més, aquest article garanteix que les polítiques de formació i promoció estiguin alineades amb les necessitats reals del Cos d'Agents Rurals, facilitant així una millor adaptació als objectius presents i futurs.

MARC NORMATIU

- Articles 16.2, 16.3.a), 17 i 20 de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic. - Article 144.6 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. - Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals. - Decret 266/2007, de 4 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament del Cos d'Agents Rurals. - Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. - Decret 12/2023, de 24 de gener, de reestructuració del Departament d'Interior.

COMPETÈNCIA

L'habilitació del Govern per a realitzar la proposta normativa s'estableix en l'article 68.1 de l'EAC i en els articles 26, lletra e), i 39.1 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que disposen que correspon al Govern la titularitat de la potestat reglamentària en l'exercici de les competències de la Generalitat. L'article 144.6 de l'EAC estableix que la Generalitat exerceix les seves competències per mitjà del Cos d'Agents Rurals, competents en la vigilància, el control, la protecció, la prevenció integral i la col·laboració en la gestió del medi ambient. El Cos d'Agents Rurals està adscrit al Departament d'Interior i correspon a la seva Direcció General proposar la normativa reguladora en les matèries de la seva competència, de conformitat amb l'article 109 del DECRET 12/2023, de 24 de gener, de reestructuració del Departament d'Interior.

Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos
d'Agents Rurals

Cap.IV Art.17 Ap.1 bis

Addició

Article 55

ECF-0473.0

Es modifica el títol del capítol VII, del Títol I, del Llibre Segon del Codi Tributari de Catalunya, i el seu article 217-1 que queda redactat de la manera següent:

“Capítol VII
Cossos tributaris”

“Article 217-1 Cossos tributaris
Cossos tributaris de l'Agència Tributària de Catalunya
Són cossos tributaris d'adscripció exclusiva a l'Administració Tributària de Catalunya, en el sentit que la defineix l'article 121-2, els següents:

- a) El cos superior d'inspectors tributaris de la Generalitat de Catalunya.
- b) El cos superior de tècnics tributaris de la Generalitat de Catalunya.
- c) El cos tècnic de gestors tributaris de la Generalitat de Catalunya.
- d) El cos d'agents tributaris de la Generalitat de Catalunya.
- e) El cos superior d'informàtica tributària de la Generalitat de Catalunya.”

OBJECTE

La proposta de modificació té com a objecte la modificació del codi tributari per permetre que els cossos tributaris puguin ser adscrits no només a l'Agència Tributària de Catalunya, sinó també a qualsevol dels òrgans que integren l'Administració Tributària de Catalunya, tal i com és definida aquesta en l'article 121-2 del propi Codi Tributari. En concret aquest article preveu que integren l'administració tributària “els òrgans i les entitats de dret públic de la Generalitat que exerceixen funcions tributàries o relacionades amb la matèria tributària, en els diferents àmbits de l'aplicació dels tributs, de l'exercici de la potestat sancionadora tributària, de la revisió dels actes administratius tributaris o de recaptació, de la interpretació de la normativa tributària, de la consultoria tributària, de l'avaluació i la supervisió de les actuacions tributàries i de la recerca i l'estudi en matèria d'hisenda pública, dret tributari i gestió dels sistemes fiscals”.

NECESSITAT

L'actual redacció de la norma comporta la incongruència que persones de cossos tributaris que tenen un coneixement molt específic de l'àmbit normatiu i de la pràctica de la matèria, no poden ser adscrits a les funcions tributàries realitzades per altres òrgans de l'Administració, que formen part de l'Administració Tributària de Catalunya, en el sentit que la defineix el propi codi tributari, en l'article 121-2. Això comporta un doble perjudici, d'una banda per a la carrera professional d'aquestes persones que poden veure vetada la seva possibilitat d'accedir a llocs de treball molt relacionats amb el seu àmbit de coneixement i experiència, per exemple els de la Junta de Tributs de Catalunya o els de la Direcció general de Tributs i Joc. D'altra banda, per aquestes unitats que formen part de l'Administració Tributària però no són l'Agència Tributària de Catalunya, és un perjudici no poder ocupar els seus llocs de treball amb persones formades i amb coneixements específics de la matèria tributària, que no són fàcils de trobar en cossos generals.

Amb aquesta modificació s'aconsegueix d'una manera directa l'objectiu de permetre l'accés de les persones dels cossos tributaris als llocs de treball dels òrgans que integren l'Administració Tributària de Catalunya.

Per tal de permetre a les persones dels cossos tributaris poder tenir la mobilitat necessària i adequada amb la prestació d'una adequada Administració Tributària, i per tal que puguin prestar serveis en tot el conjunt d'òrgans i organismes de l'Administració Tributària, es fa necessari proposar la inclusió de la mesura en l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic.

MARC NORMATIU

Aquest projecte s'emmarca dins de la normativa reguladora de la Hisenda pública catalana, la Llei 17/2017, d'1 d'agost, del Codi Tributari i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Administració tributària de la Generalitat, i de la normativa reguladora de la funció pública.

COMPETÈNCIA

En l'ús de la competència exclusiva de la Generalitat, reconeguda per l'article 150 de l'Estatut, correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre: a) L'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial. b) Les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. Per a organitzar la seva administració i dotar-se de les modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa que consideri adequades, s'ha dotat a l'Agència Tributària de Catalunya del personal dels diferents cossos tributaris que han de donar servei a les necessitats en matèria fiscal i tributària. Ara bé, l'Administració Tributària en sentit ampli és integrada pels òrgans i les entitats de dret públic de la Generalitat que exerceixen funcions tributàries o relacionades amb la matèria tributària, en els diferents àmbits de l'aplicació dels tributs, de l'exercici de la potestat sancionadora tributària, de la revisió dels actes administratius tributaris o de recaptació, de la interpretació de la normativa tributària, de la consultoria tributària, de l'avaluació i la supervisió de les actuacions tributàries i de la recerca i l'estudi en matèria d'hisenda pública, dret tributari i gestió dels sistemes fiscals. Així, es proposa aquesta mesura normativa per tal de donar cobertura i expertesa a tots els àmbits d'actuació que, directament o indirectament, fan referència tant a la gestió tributària en el seu sentit més ampli, a la funció de recaptació en període executiu dels ingressos de dret públic no tributaris de la Generalitat, a l'assessorament en matèria tributària, estudis i anàlisi normatiu tributari i fiscal i finalment la gestió i resolució de les reclamacions economicoadministratives i els recursos extraordinaris de revisió, tant si s'hi susciten qüestions de fet com de dret, en relació amb l'aplicació dels tributs i amb la recaptació, en general, de tots els ingressos de dret públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i de les seves entitats autònomes, amb exclusió dels tributs cedits per l'Estat i dels recàrrecs establerts sobre aquests tributs.

Llei 17/2017, de l'1 d'agost, del Codi
tributari de Catalunya i d'aprovació dels
llibres primer, segon i tercer, relatius a
l'Administració tributària de la
Generalitat.

Ap.1 / a / primer

Modificació

Article 56

ECF-0054.3

Es modifica la Disposició addicional Segona del Decret llei 46/2020, de 24 de novembre, de mesures urgents de caràcter administratiu, tributari i de control financer, que resta redactat de la manera següent:

“Disposició addicional Segona

Amb caràcter transitori i per un període de cinc anys, les funcions atribuïdes a l'Escala Superior d'Intervenció del Cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya poden ésser exercides, amb plenitud d'efectes jurídics, per funcionaris de l'Escala Tècnica de Control i Comptabilitat del Cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya, mitjançant resolució d'habilitació de l'interventor o interventora general i amb l'abast que aquest o aquesta determini, que pot perllongar per necessitats del servei.

Així mateix, amb caràcter transitori i pel mateix període, les funcions atribuïdes a l'Escala Tècnica de Control i Comptabilitat del Cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya poden ésser exercides, amb plenitud d'efectes jurídics, per funcionaris de l'Escala Superior d'Administració General del Cos superior d'Administració de la Generalitat de Catalunya, mitjançant resolució d'habilitació de l'interventor o interventora general i amb l'abast que aquest o aquesta determini.

Durant el període de vigència de l'habilitació, el personal habilitat té dret a la percepció d'un component singular en el complement específic del lloc que ocupa fins a la seva equiparació amb el nivell retributiu propi de les funcions per a les quals és habilitat.”

OBJECTE

Modificació de la DA 2a del Decret llei 46/2020 per tal d'adequar el termini de 4 anys que s'hi estableix i homogeneïtzar-lo amb el de 5 anys disposat a l'apartat 5 de la DT 2a LLEFI que determina que els llocs vacants de l'escala tècnica de control i comptabilitat del Cos d'Intervenció poden ser ocupats transitòriament, per un període de 5 anys, per personal de l'escala superior d'administració general del Cos Superior d'Administració, i, excepcionalment, per altres cossos. D'aquesta manera s'obtenen períodes de transitorietat idèntics en matèria d'ocupació de personal en l'àmbit de la Intervenció.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per donar coherència i consistència a la normativa relativa al personal de la Intervenció en els períodes transitoris en què és necessària l'ocupació de llocs de treballs en funció de l'estat dels processos selectius i de les necessitats del servei i d'aquesta manera evitar que la manca d'ocupació de les places comporti generar disfuncions en les funcions de control previstes a la Llei 16/1984, de 20 de març, LLEFI.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder disposar d'aquesta regulació homogènia en el règim jurídic que regula l'ocupació dels llocs de treball de la funció interventora permetrà gestionar els efectius d'una forma més adequada a les necessitats.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor la previsió del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, ja serà d'aplicació i se'n podrà fer ús de forma coherent amb la resta de normativa que regula l'ocupació transitòria dels llocs de treball del Cos d'Intervenció.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent: - Decret llei 46/2020, de 24 de novembre, de mesures urgents de caràcter administratiu, tributari i de control financer. - Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora. -DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret llei 46/2020, de 24 de novembre, de mesures urgents de caràcter administratiu, tributari i de control financer	Disp.addicional Núm.Disp.primera	Modificació

Títol V. Mesures de reestructuració i racionalització del sector públic**Capítol I. Agència de Ciberseguretat de Catalunya****Article 57.1****PRE-0222.0**

S'afegeix una lletra, la *i*, a l'apartat quart de l'article 2 de la Llei 15/2017 del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, amb el text següent:

"i) Auditar i certificar el compliment dels requeriments establerts a la normativa vigent respecte dels sistemes d'informació inclosos en l'àmbit d'actuació de l'Agència."

OBJECTE

L'objecte de la modificació projectada és habilitar l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades a desplegar les seves funcions con a òrgan d'auditoria tècnica amb capacitat de certificació.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per garantir el compliment dels requeriments establerts pel Centro Criptológico Nacional, en el procés de reconeixement de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya com a òrgan d'auditoria tècnica.

La mesura és adequada a les finalitats que es persegueixen ja que permet acomplir el requeriment formalitzat a l'entitat. Si bé és clar que l'Agència disposa de les competències necessàries per executar aquestes funcions, és imprescindible explicitar-les en la seva normativa rectora d'acord amb les indicacions rebudes en el procés d'avaluació i reconeixement.

La mesura és justificada per l'eficiència normativa (no és una modificació substancial que requereixi d'una disposició normativa ad hoc), la capacitat de donar resposta al requeriment formulat per l'entitat estatal i per la idoneïtat del procediment a seguir per a acomplir la mesura en el termini requerit.

MARC NORMATIU

Llei 15/2017 del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC) estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'organització de la seva Administració. L'article 140.7 de l'EAC disposa que correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de comunicacions electròniques. L'article 121.1.a de l'EAC estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de comerç, incloent l'ordenació administrativa del comerç electrònic. L'article 53 de l'EAC estableix que els poders públics han de facilitar el coneixement de la societat de la informació i impulsar l'accés a les tecnologies de la informació, en condicions d'igualtat, en tots els àmbits de la vida social; (...). L'article 49 de l'EAC estableix que els poders públics han de garantir la protecció de la seguretat i la defensa dels drets i dels interessos legítims de consumidors i usuaris.

Llei 15/2017, del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya.	Art.2	Addició

Article 57.2

PRE-0250.0

S'afegeix un apartat, el 8, a l'article 2 de la Llei 15/2017 del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, amb el text següent:

“8. L'Agència de Ciberseguretat de Catalunya pot exercir les seves funcions amb relació el Parlament, les institucions que estableix el capítol V del Títol II de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i els organismes independents de la Generalitat en el termes que acordin.”

OBJECTE

L'objecte de la proposta és la modificació de la Llei 15/2017, del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, per tal d'establir la possibilitat que l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya pugui exercir les seves funcions sobre el Parlament, les institucions estatutàries i els organismes independents, si de forma voluntària aquests ho sol·liciten i en els termes que les diferents parts ho acordin.

NECESSITAT

La mesura es proposa a instància de la Sindicatura de Comptes que demanda la necessitat que el Parlament, les institucions estatutàries i els organismes independents puguin estar sota l'àmbit d'aplicació de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya. El redactat actual de la Llei 15/2017, del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, no recull aquesta aplicació voluntària ni tampoc hi ha cap precepte que permeti establir aquesta interpretació.

La mesura projectada i que consisteix en la modificació expressa de la Llei 15/2017, del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, és adequada a l'objectiu que es persegueix, atès que sense la previsió expressa en una norma amb rang legal de la possibilitat de l'exercici de les funcions de l'Agència en relació amb el Parlament, les institucions estatutàries i els organismes independents no és possible establir aquesta vinculació.

La mesura és justificada en tant que es tracta d'una mesura organitzativa i davant la necessitat de donar resposta immediata a la sol·licitud expressament formulada per la Sindicatura de Comptes i que només es pot acomplir amb la modificació de la Llei 15/2017 del 25 de juliol.

MARC NORMATIU

- Capítol V del Títol II de l'Estatut d'autonomia. - Llei 15/2017 del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya - Decret 223/2019, de 29 d'octubre, pel qual s'aproven els Estatuts de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, els béns i actius que s'adscriuen a l'Agència, així com els drets i obligacions a què l'Agència se subroga.

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'Estatut estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'organització de la seva Administració. L'article 140.7 de l'Estatut disposa que correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de comunicacions electròniques. L'article 53 de l'Estatut estableix que els poders públics han de facilitar el coneixement de la societat de la informació i impulsar l'accés a les tecnologies de la informació, en condicions d'igualtat, en tots els àmbits de la vida social; (...). L'article 49 de l'Estatut estableix que els poders públics han de garantir la protecció de la seguretat i la defensa dels drets i dels interessos legítims de consumidors i usuaris.

Llei 15/2017, del 25 de juliol, de
l'Agència de Ciberseguretat de
Catalunya.

Art.2 Ap.8 / h / vuitè

Addició

Article 57.3

PRE-0257.5

Es modifica l'article 4 de la Llei 15/2017, del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“Article 4
El Consell d'Administració

El Consell d'Administració de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya està integrat per deu membres designats pel Govern.”

OBJECTE

Establir el mínim contingut legal necessari per a la fixació de la regulació del Consell d'Administració, establint el nombre de vocals que han de ser designats pel Govern.

NECESSITAT

El Govern de la Generalitat de Catalunya ha impulsat una estratègia de renovació i millora dels serveis públics, amb l'objectiu de reformar la gestió pública i situar la ciutadania al centre de la presa de decisions. Aquesta iniciativa té com a finalitat avançar cap a una administració pública més eficaç i eficient i adaptada als reptes actuals i a les demandes socials i econòmiques del país.

L'Acord GOV/217/2024, de 8 d'octubre, promou l'elaboració d'una estratègia de transformació i millora dels serveis públics en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Una de les mesures que s'estableixen consisteix a millorar la governança de les entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat mitjançant la incorporació de membres independents en els òrgans col·legiats de govern de les entitats del seu sector públic. Mitjançant l'Acord GOV/8/2025, de 21 de gener, s'aproven els criteris per incorporar membres independents en els màxims òrgans col·legiats de govern del sector públic de l'Administració de la Generalitat. Atès que la composició del Consell d'Administració de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya està regulat per una norma amb rang legal, resulta necessària la seva modificació per donar compliment al mandat esmentat.

Actualment, la configuració del Consell d'Administració de l'entitat es troba determinada per una disposició normativa de rang legal i quan sorgeix la necessitat d'ajustar la seva composició es genera una dificultat operativa derivada de la rigidesa i la lentitud associades al procediment de modificació legislativa. Per aquest motiu, es planteja com a alternativa que la pròpia Llei reguladora de l'Agència estableixi que el Consell d'Administració està integrat per deu membres designats pel Govern, la qual cosa permet una major flexibilitat i agilitat en la determinació o eventual adaptació de la seva composició. D'aquesta forma, tal com succeeix actualment, la necessitat d'adaptar la composició del Consell d'Administració, derivada de disposicions reguladores dels òrgans col·legiats de govern de les entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, serà més àgil i operativa.

MARC NORMATIU

- Llei 15/2017 del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya - Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, aprovat per Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial i les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Llei 15/2017, del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya.	Art.4	Modificació

Capítol II. Organismes de salut

Article 58.1

SLT-0137.1

Es modifica l'apartat 6 de l'article 6 de la Llei 8/2007, de 30 de juliol, de l'Institut Català de la Salut, que resta redactat de la manera següent:

Article 6

"6.Els òrgans de gestió de l'Institut Català de la Salut són:

- a) Els serveis corporatius, que són alhora estructura de suport del director o directora gerent i dels centres, serveis i establiments de l'Institut.
- b) Les unitats de gestió dels centres, els serveis i els establiments de l'Institut que estableixi el Consell d'Administració, a l'empara de les competències que li atribueix l'article 8.2 b)."

OBJECTE

La proposta té per objecte dur a terme les modificacions legals per tal de clarificar, sense marge de dubte i en benefici del principi de seguretat jurídica, que l'organització dels centres, els serveis i els establiments de l'Institut Català de la Salut, i, en concret, la creació, la modificació i la supressió de les unitats de gestió, d'entre les previstes a la Llei 8/2007, de 30 de juliol, de l'ICS en què s'organitza l'entitat, correspon a l'àmbit de decisió del Consell d'Administració de l'entitat.

NECESSITAT

La necessitat de la iniciativa té a veure amb fer efectiva l'aplicació del principi de seguretat jurídica i dels principis de gestió que estableix l'article 5.1 de la Llei 8/2007, de 30 de juliol, de l'ICS, que inclou els d'eficiència, d'autonomia de gestió, d'eficàcia, de simplificació, de desconcentració, de descentralització territorial, de racionalització i d'agilitat.

La mesura persegueix una clarificació del redactat actual en relació a l'estructura organitzativa de l'ICS per tal de garantir la seguretat jurídica, i perquè de manera in dubitada es constati, la capacitat d'autoorganització de l'entitat mitjançant el seu màxim òrgan de govern.

Clarifica la capacitat d'organització de l'ICS mitjançant el seu Consell d'Administració. La inclusió de la mesura és necessària, en tant que dota de seguretat jurídica el marc d'actuació de l'entitat en la matèria, en preveure expressament que els òrgans de gestió de l'ICS són les unitats de gestió dels centres, serveis i establiments que estableixi el Consell d'Administració per donar resposta a les necessitats que es generin en cada moment, en benefici de la ciutadania.

MARC NORMATIU

La normativa en què s'emmarca la proposta és la Llei 8/2007, de 30 de juliol, de l'Institut Català de la Salut i el Decret 13/2009, de 3 de febrer, pel qual s'aproven els Estatuts de l'Institut Català de la Salut.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix a l'article 150 a) la competència de la Generalitat en l'àmbit de la proposta atès que estableix que correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial.

Llei 8/2007, de 30 de juliol, de l'Institut Català de la Salut	Art.6 Ap.6 / f / sisè	Modificació

Article 58.2

SLT-0164.1

Es modifica l'apartat 1 de l'article 13 de la Llei 8/2007, de 30 de juliol, de l'Institut Català de la Salut, que queda redactat de la manera següent:

“1. Els centres, els serveis i els establiments de l'Institut Català de la Salut es poden organitzar per mitjà dels òrgans que estableixi el Consell d'Administració d'entre els següents:

- a) Gerències territorials com a unitats de gestió conjunta de l'atenció primària, l'atenció hospitalària i altres serveis socio-sanitaris.
- b) Unitats de gestió d'atenció primària.
- c) Unitats de gestió d'atenció hospitalària.
- d) Altres unitats de gestió.”

OBJECTE

L'objecte consisteix en dur a terme les modificacions legals en la regulació de l'ICS per tal de clarificar, en benefici del principi de seguretat jurídica, que l'organització dels centres, els serveis i els establiments de l'esmentat Institut i, en concret, la creació, la modificació i la supressió de les unitats de gestió en què s'organitza aquesta entitat pública provisorà de serveis sanitaris, correspon a l'àmbit de decisió propi del seu Consell d'Administració.

NECESSITAT

La necessitat de la iniciativa té a veure amb fer efectiva l'aplicació del principi de seguretat jurídica i dels principis de gestió que estableix l'article 5.1 de la Llei 8/2007, de 30 de juliol, de l'ICS, que inclou els d'eficiència, d'autonomia de gestió, d'eficàcia, de simplificació, de desconcentració, de descentralització territorial, de racionalització i d'agilitat.

La mesura persegueix una clarificació del redactat actual en relació a l'estructura organitzativa de l'ICS per tal de garantir la seguretat jurídica, i perquè de manera in dubitada es constati, la capacitat d'autoorganització de l'entitat mitjançant el seu màxim òrgan de govern.

Clarifica la capacitat d'organització de l'ICS mitjançant el seu Consell d'Administració. La inclusió de la mesura és necessària, en tant que dota de seguretat jurídica el marc d'actuació de l'entitat en la matèria, en preveure expressament que els òrgans de gestió de l'ICS són les unitats de gestió dels centres, serveis i establiments que estableixi el Consell d'Administració per donar resposta a les necessitats que es generin en cada moment, en benefici de la ciutadania.

MARC NORMATIU

La normativa en què s'emmarca la proposta és la Llei 8/2007, de 30 de juliol, de l'Institut Català de la Salut i el Decret 13/2009, de 3 de febrer, pel qual s'aproven els Estatuts de l'Institut Català de la Salut.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix a l'article 150 a) la competència de la Generalitat en l'àmbit de la proposta atès que estableix que correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial.

Article 59.1

SLT-0324.1

Es modifica l'apartat 1 de l'article 2 del Decret Llei 4/2010, de 3 d'agost, de mesures de racionalització i simplificació del sector públic de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“1. Es crea l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya, amb l'objectiu de generar coneixement rellevant per contribuir a la millora de la qualitat, seguretat i sostenibilitat del sistema de salut de Catalunya que facilitin la presa de decisions a la ciutadania, als i les professionals i als gestors i les gestores de l'àmbit de la salut, i als òrgans responsables de la planificació en salut, així com facilitar la integració de les i dels professionals sanitaris en el sistema i la seva coresponsabilitat en la consecució de les finalitats comunes i la qualitat de l'atenció.

Sense perjudici d'aquest objectiu principal, l'Agència també podrà assumir, amb subjecció a la normativa aplicable i amb el finançament corresponent, funcions relatives a la generació de coneixement, avaluació i suport a la presa de decisions en l'àmbit dels serveis socials de Catalunya, així com en el desenvolupament del model d'atenció integrada social i sanitària a Catalunya.

L'Agència s'adscriu al departament competent en matèria de salut.”

OBJECTE

Aquesta iniciativa té per objecte ampliar l'àmbit d'activitat de l'AQuAS, de manera que, a més de les seves funcions pròpies en l'àmbit de la salut, pugui també, quan així li sigui encarregat i compti amb els recursos necessaris, generar coneixement rellevant aplicable al sistema de serveis socials i al model d'atenció integrada social i sanitària, tant en la presa de decisions com en l'avaluació de resultats. L'Agència es troba en condicions de fer-ho pel seu bagatge científic i tècnic com a agència d'avaluació dels serveis sanitaris, i aprofitar aquesta circumstància representarà, en un futur pròxim, una opció eficient d'optimització dels recursos disponibles.

NECESSITAT

És un objectiu comú dels serveis sanitaris i, quan així sigui necessari, també dels serveis socials, millorar la capacitat de resposta dels serveis públics davant situacions de demanda assistencial cada vegada més complexes. Per donar suport a la presa de decisions, cal disposar d'eines que permetin generar coneixement rellevant a partir de l'evidència científica i de l'avaluació de resultats, alhora que potenciar la recerca avaluativa i la innovació. En un context que avança cap a la integració sanitària i social, l'Agència es dota de la possibilitat de participar en aquest àmbit, amb la finalitat d'estar en condicions d'assumir en el futur un paper actiu en el desenvolupament del model integrat quan així es consideri oportú i es disposi dels recursos necessaris.

L'AQuAS és l'agència avaluadora en l'àmbit dels serveis de salut i està en condicions de potenciar les seves capacitats per generar coneixement rellevant també en l'àmbit dels serveis socials, així com en el desenvolupament del model —innovador— d'atenció integrada social i sanitària. Amb la finalitat d'assolir l'objectiu exposat i, d'acord amb el principi d'optimització dels recursos públics, es considera adequat habilitar l'Agència perquè, quan així li sigui encarregat i amb els recursos corresponents, pugui estendre la seva activitat a la vessant social.

Com a entitat de dret públic, la finalitat de l'AQuAS es defineix a la norma legal de creació. Per aquest motiu, cal introduir en la seva regulació la possibilitat d'ampliar l'àmbit d'activitat als serveis socials i a l'atenció integrada social i sanitària, sense que això impliqui un compromís immediat de desplegament ni de recursos addicionals. Aquesta modificació té per objectiu habilitar l'Agència perquè, quan així li sigui encarregat i amb la corresponent dotació pressupostària, pugui exercir aquestes funcions complementàries.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix aquesta proposta està configurat fonamentalment: pel Decret Llei 4/2010, de 3 d'agost, de mesures de racionalització i simplificació de l'estructura del sector públic de la Generalitat de Catalunya, articles 2 a 11, que ha estat modificat per diverses lleis de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, pel Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, i el Decret 130/2020, de 10 de novembre, pel qual s'aproven els Estatuts de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya.

COMPETÈNCIA

El títol competencial que fonamenta aquesta disposició és l'article 150.b) de l'EAC que estableix que correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. Per raó de la matèria, també hi són compromesos el títol competencial compartit en matèria d'ordenació, planificació, determinació, regulació i execució de les prestacions i els serveis sanitaris, sociosanitaris i de salut mental de caràcter públic en tots els nivells i per a tots els ciutadans (art. 162.3 a) EAC) i el títol competencial exclusiu en matèria de regulació i l'ordenació de l'activitat de serveis socials, les prestacions tècniques i les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública (art.166.1 a) EAC).

Decret Llei 4/2010, de 3 d'agost, de mesures de racionalització i simplificació del sector públic de la Generalitat de Catalunya

Art.2 Ap.1 / a / primer

Modificació

Article 59.2

SLT-0326.2

Es modifica l'article 3 del Decret Llei 4/2010, de 3 d'agost, de mesures de racionalització i simplificació de l'estructura del sector públic de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 3

Funcions de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya

Per assolir els seus objectius, corresponen a l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya les funcions següents:

1. Definir, d'acord amb les directrius del departament competent en matèria de salut, impulsar i desplegar l'estratègia del sistema d'informació per al sistema de salut que faciliti a l'Administració competent la informació necessària per a la presa de decisions i per a l'avaluació de la qualitat de l'assistència sanitària, i gestionar-la generant coneixement del sistema.

2. Desenvolupar l'avaluació de l'estructura, dels processos, de l'eficàcia, la seguretat, l'eficiència i les conseqüències de la introducció de tecnologies mèdiques i assistencials, així com de nous tractaments, intervencions, procediments organitzatius i assistencials i de les tecnologies de la informació i la comunicació aplicades a l'atenció sanitària. Aquesta avaluació ha de abordar també l'anàlisi de la variabilitat dels resultats i la qualitat dels serveis, identificant les millors pràctiques en l'àmbit clínic, treballant estretament amb els i les professionals del sistema de salut, i fomentant la pràctica òptima i l'ús eficient dels recursos.

3. Elaborar eines que permetin integrar en els processos d'avaluació la perspectiva d'atenció centrada en les persones, incloent-hi la perspectiva de gènere, mitjançant la participació de la ciutadania en els processos d'avaluació i de governança de la seva atenció.

Aquesta perspectiva inclou el desenvolupament de eines i marcs d'avaluació adequats per analitzar l'efecte conjunt de l'acció de les diferents línies d'activitat i proveïdors dels serveis de salut sobre els resultats assolits per la qualitat de vida de les persones, en línia amb la filosofia de xarxa integrada de provisió i atenció integral a les persones.

4. Mesurar, avaluar i difondre de manera pública i transparent els resultats globals assolits en salut i en l'àmbit de l'assistència sanitària pels diferents agents que integren el sistema de salut, mitjançant el sistema integrat d'informació de salut a Catalunya, configurat per la informació de naturalesa administrativa i estadística que contenen els registres i sistemes d'informació del departament i dels organismes competents en matèria de salut, els dels centres, serveis i establiments sanitaris i els dels seus professionals, per tal de facilitar una presa de decisions corresponent al servei de la qualitat de l'atenció prestada als ciutadans.

OBJECTE

Aquesta iniciativa té per objecte ampliar l'àmbit funcional de l'AQuAS, de manera que, a més de les seves funcions en l'àmbit sanitari, pugui també, quan així li sigui encarregat i amb els recursos necessaris, generar coneixement rellevant aplicable al sistema de serveis socials i al model d'atenció integrada social i sanitària, tant per donar suport a la presa de decisions com per avaluar els resultats. L'Agència es troba en condicions de fer-ho pel seu bagatge científic i tècnic com a agència d'avaluació dels serveis sanitaris, i aprofitar aquesta circumstància representa una utilització eficient i optimitzada dels recursos públics. Igualment, la iniciativa inclou un reforçament de les funcions de l'Agència en l'àmbit de la recerca avaluativa, la metodologia i la innovació.

NECESSITAT

Els serveis sanitaris i, quan escau, també els serveis socials comparteixen l'objectiu de millorar la capacitat de resposta dels serveis públics davant situacions de demanda assistencial cada vegada més complexes. Per donar suport a la presa de decisions, cal disposar d'eines que permetin generar coneixement rellevant a partir de l'evidència científica i de l'avaluació de resultats, així com potenciar la recerca avaluativa i metodològica, que és un element clau per anticipar reptes, valorar l'impacte de les polítiques públiques i transferir millores al conjunt del sistema.

L'AQuAS és l'agència d'avaluació en l'àmbit dels serveis de salut i disposa del bagatge científic i tècnic necessari per ampliar les seves capacitats i, quan així li sigui encarregat i amb els recursos corresponents, generar coneixement rellevant també en l'àmbit dels serveis socials i en el desenvolupament del model innovador d'atenció integrada social i sanitària. La mesura permet, d'acord amb el principi d'optimització dels recursos públics, habilitar l'Agència perquè pugui estendre la seva activitat a aquesta vessant de manera eficient i gradual, alhora que reforça el seu rol com a entitat de referència en recerca avaluativa i metodològica, contribuint a l'adopció de millors pràctiques i a la transferència del coneixement.

Com a entitat de dret públic, la finalitat de l'AQuAS es defineix a la norma legal de creació. Per aquest motiu, és necessari modificar la seva regulació per introduir la possibilitat d'estendre l'àmbit d'activitat als serveis socials i a l'atenció integrada social i sanitària. Aquesta habilitació no comporta impacte econòmic immediat, ja que l'exercici d'aquestes funcions resta condicionat a l'existència d'encàrrecs específics i a la corresponent dotació pressupostària. Al mateix temps, la modificació contribueix a consolidar l'AQuAS com un actor clau en la recerca avaluativa i metodològica, ampliant les possibilitats de generar i transferir coneixement útil per millorar la qualitat i la sostenibilitat dels serveis públics.

5. Gestionar l'accés a la reutilització de dades dels sistemes d'informació del sistema sanitari, sota les directrius del departament competent i d'acord amb les condicions de protecció de dades vigents en cada moment, per a la recerca, la planificació i l'avaluació amb la finalitat última de generar coneixement per a millorar la salut de la població. A aquest efecte, l'Agència ha de disposar de l'oportuna estructura de gestió i d'anàlítica de dades i de metodologia avançada en ciència de dades per a la recerca i la innovació.

6. Donar suport a la planificació, el desenvolupament i l'aplicació de la recerca mitjançant l'avaluació d'aquesta, amb l'objectiu d'orientar la recerca a obtenir uns resultats amb un impacte més gran i millor en la salut i qualitat de vida de les persones, d'acord amb les directrius del departament competent en matèria de salut. Aquesta orientació de la recerca també ha de promoure la sensibilitat envers les diferències entre dones i homes, i incloure ambdós sexes en els paràmetres d'anàlisi a aquest efecte.

7. Liderar i desenvolupar, en l'àmbit de la recerca avaluativa i metodològica, programes i línies d'investigació e innovació, com a agent del sistema de recerca, desenvolupament i innovació de Catalunya, amb l'objectiu d'avançar en el coneixement i contribuir al progrés en els àmbits que li són propis a l'empara de l'article 75 de la Llei 9/2022, de 21 de desembre, de la ciència:

- Ciència de dades per desenvolupar metodologies i eines per fins d'avaluació i monitorització de l'impacte de les polítiques públiques i els serveis de salut.
- Desenvolupament de noves metodologies i marcs conceptuals per a l'avaluació i l'adopció de nous productes i serveis i/o tecnologies en general, per part dels sistemes de salut en les millors condicions de qualitat, seguretat i sostenibilitat, com a peça clau del sistema en la transferència del coneixement a la pràctica clínica.
- Identificació i anàlisis dels factors determinants de la salut i benestar de les persones i grups, incloent avanços en el coneixement sobre variacions injustificades (siguin territorials, per raó de sexe i de nivell econòmic o qualsevol altra circumstància social) en l'accés a serveis de qualitat, prestacions i finançament per avançar l'equitat en el disseny i implantació dels programes i polítiques públiques.
- Millora de metodologies i eines per mesurar l'efectivitat i eficiència comparades de models organitzatius i de compra i finançament en relació amb l'adopció d'innovació i l'assoliment de resultats de salut i benestar de les persones en el àmbit dels serveis de salut.-Identificació i anàlisi dels factors determinants de l'assoliment adequat en la implementació d'innovació en serveis sanitaris.

-Proposta i impuls de mesures de foment de la investigació sanitària, així com el seu seguiment, metaavaluació, assessorament, difusió de resultats, i suport a les polítiques de recerca i innovació en salut.

-Participació en projectes d'innovació en les àrees d'activitat pròpies de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya, i suport a l'adopció i l'aplicació generalitzada d'innovacions per part de les entitats del Sistema sanitari integral d'utilització pública de Catalunya (SISCAT) per afavorir la millora en l'àmbit de la salut dels resultats, la qualitat de l'atenció i la seguretat de les persones ateses i dels professionals. El rol de l'Agència en

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix aquesta proposta està configurat fonamentalment: pel Decret llei 4/2010, de 3 d'agost, de mesures de racionalització i simplificació de l'estructura del sector públic de la Generalitat de Catalunya, articles 2 a 11, que ha estat modificat per diverses lleis de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, pel Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, i el Decret 130/2020, de 10 de novembre, pel qual s'aproven els Estatuts de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya.

COMPETÈNCIA

El títol competencial que fonamenta aquesta disposició és l'article 150.b) de l'EAC que estableix que correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. Per raó de la matèria, també hi són compromesos el títol competencial compartit en matèria d'ordenació, planificació, determinació, regulació i execució de les prestacions i els serveis sanitaris, sociosanitaris i de salut mental de caràcter públic en tots els nivells i per a tots els ciutadans (art. 162.3 a) EAC) i el títol competencial exclusiu en matèria de regulació i l'ordenació de l'activitat de serveis socials, les prestacions tècniques i les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública (art.166.1 a) EAC).

Decret Llei 4/2010, de 3 d'agost, de mesures de racionalització i simplificació del sector públic de la Generalitat de Catalunya	Art.3	Modificació
Decret Llei 4/2010, de 3 d'agost, de mesures de racionalització i simplificació del sector públic de la Generalitat de Catalunya	Art.3 Subap.10 / j / desè	Supressió
Decret Llei 4/2010, de 3 d'agost, de mesures de racionalització i simplificació del sector públic de la Generalitat de Catalunya	Art.3 Subap.11 / k / onzè	Supressió
Llei 11/2011, del 29 de desembre, de reestructuració del sector públic per a agilitar l'activitat administrativa.	Art.135	Supressió
Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives	Art.73	Supressió
Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient	Art.159 Ap.2 / b / bis / segon	Supressió

l'àmbit de la innovació es circumscriu a totes les iniciatives que, com a Agència de qualitat i avaluació, poden facilitar l'adopció de la innovació per part del sistema i els seus integrants, sense perjudici de les competències d'altres institucions relacionades amb la innovació.

-Promoció i divulgació del coneixement científic i tecnològic a Catalunya, fomentant l'interès de la societat per la investigació, el desenvolupament, la innovació i l'avaluació en l'àmbit de la salut.

8.Donar suport a la millora de resultats de recerca mitjançant l'avaluació d'aquesta utilitzant metodologies de gestió de resultats i impacte alineats amb els principis de recerca i innovació responsable i igualtat de gènere.

9.Cooperar amb organismes homònims d'altres comunitats autònomes, d'àmbit estatal, europeu i internacional als efectes d'assolir sinèrgies i difondre els coneixements respectius.

10.Exercir, amb subjecció a la normativa aplicable i amb la corresponent dotació pressupostària, les funcions previstes en aquest article en relació amb el sistema de serveis socials i amb el model d'atenció integrada social i sanitària.

11. Desenvolupar totes les activitats que siguin necessàries per al compliment dels seus objectius, d'acord amb els estatuts que es dictin en desenvolupament d'aquest Decret Llei, així com també les actuacions en relació amb les funcions esmentades que li siguin encomanades.”

Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient

Art.159 Ap.3 / c / tercer

Supressió

Article 59.3

SLT-0309.1

Es modifica l'apartat 3 de l'article 4 del Decret llei 4/2010, de 3 d'agost, de mesures de racionalització i simplificació de l'estructura del sector públic de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“3.El director o directora és la persona que assumeix la direcció i gestió ordinària de l'Agència, d'acord amb els criteris d'actuació fixats pel Consell d'Administració.

El director o directora de l'Agència es vincula mitjançant un contracte laboral d'alta direcció.”

OBJECTE

La proposta té per objecte modificar l'article 4.3 del Decret llei 4/2010, de 3 d'agost, relatiu a l'organització de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS), per tal d'adequar el règim jurídic de la designació del director/a de l'Agència a la legislació vigent, conforme a la qual la persona que ocupa la direcció s'ha de vincular amb l'entitat mitjançant contracte laboral d'alta direcció i no mitjançant un nomenament administratiu efectuat pel Govern a proposta de la persona titular del Departament de Salut, com preveu actualment el citat article 4.3.

NECESSITAT

D'acord amb l'article 4.3 del Decret llei 4/2010, de 3 d'agost, el Govern nomena el director/a de l'Agència. La iniciativa és necessària per evitar dubtes interpretatius quant a la naturalesa del vincle d'aquest càrrec directiu que, d'acord amb la disposició addicional vint-i-unena de la Llei 2/2014, de 29 de gener, és laboral d'alta direcció.

La iniciativa adequa la normativa de l'AQuAS a la regulació del personal directiu del sector públic de la Generalitat, establert a la disposició addicional vint-i-unena de la Llei 2/2014, de 29 de gener, així com al règim previst per a les entitats de dret públic que ajusten la seva activitat al dret privat al text refós de l'estatut de l'empresa pública catalana. També simplifica el procediment de designació del director/a i evita pronunciaments innecessaris del Govern.

S'està promovent la modificació del Decret llei que regula l'AQUAS mitjançant l'Avantprojecte de llei, per ampliar els seu àmbit d'activitat i funcional. Cal aprofitar aquesta modificació per aclarir, sense dilació, que la naturalesa del vincle jurídic de la persona titular de la direcció de l'Agència és laboral d'alta direcció i no administratiu, com es podria deduir pel fet que hi hagi un nomenament per part del Govern.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en l'article 4.3 del Decret llei 4/2010, de 3 d'agost, segons el qual el director/a de l'Agència és nomenat pel Govern. L'apartat 1.3 de la disposició addicional vint-i-unena de la Llei 2/2014, del 27 de gener, que és d'aplicació a l'Agència en atenció a la seva configuració jurídica i a les funcions assignades a la Direcció, estableix que el personal directiu de les entitats del sector públic es vincula mitjançant contracte d'alta direcció. L'article 17.1 en relació amb 33, ambdós, del text refós de l'estatut de l'empresa pública catalana, ha eliminat la referència legal a la possibilitat de nomenament, per part del Govern, dels directors/ores de les entitats de dret públic com l'AQuAS. El Decret 130/2020, de 10 de novembre, pel qual s'aproven els Estatuts de AQuAS regula, a l'article 11, la designació, contractació i nomenament del director/a.

COMPETÈNCIA

El títol competencial s'exerceix en virtut del disposat a l'article 150 a) de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, referent a l'Organització de l'Administració de la Generalitat, el qual estableix que correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial.

Decret Llei 4/2010, de 3 d'agost, de mesures de racionalització i simplificació del sector públic de la Generalitat de Catalunya

Art.4 Ap.3 / c / tercer

Modificació

Article 60

SLT-0212.2

S'afegeix un apartat 5 a l'article 68 de la Llei 7/2011, de 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, amb el text següent:

“5. Les entitats que tinguin per objecte la prestació d'assistència sanitària amb caràcter transfronterer que siguin cofinançades per l'administració sanitària d'un altre Estat també es regiran pel principi d'autonomia de gestió. En tot cas, aquestes entitats han de donar compliment a les disposicions aplicables a les entitats amb autonomia de gestió, sens perjudici de la necessitat de seguir donant compliment a les disposicions autonòmiques relatives a la determinació inicial i la modificació de les retribucions del personal directiu. Aquestes entitats tenen reconeguda l'autonomia en la presa de decisions relatives a la destinació dels seus romanents de tresoreria respecte el finançament procedent d'un altre Estat per al desenvolupament de les seves funcions.”

OBJECTE

La proposta té per objecte que les entitats que prestin assistència sanitària amb caràcter transfronterer i que siguin cofinançades per l'administració sanitària d'un altre Estat (actualment és el cas de l'Agrupació Europea de Cooperació Territorial Hospital de la Cerdanya -AECT HC-) es puguin incloure en el règim d'autonomia de gestió regulat pel capítol V del títol II de la Llei 7/2011, de 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, sota l'epígraf de “Règim jurídic de les entitats del sector públic de la salut” Aquest objecte s'assoliria mitjançant la modificació de l'article 68, amb la incorporació d'un nou apartat que inclogui expressament en l'àmbit subjectiu d'aplicació a aquestes entitats; amb el benentès que han de donar compliment a les disposicions autonòmiques pel que fa a la determinació inicial i la modificació de les retribucions del personal directiu, llevat de les decisions relatives a la destinació dels seus romanents de tresoreria, mentre rebin finançament procedent d'un altre estat per al desenvolupament de les seves funcions de manera ordinària.

NECESSITAT

Actualment, l'AECT HC ha aplicat el règim d'autonomia de gestió de l'article 68 (Llei 7/2011), tot i no estar en l'àmbit subjectiu establert per les entitats de salut. Per tant, per raons de seguretat jurídica, és necessari que de manera expressa s'incloguin en l'àmbit subjectiu d'aplicació les entitats que prestin assistència sanitària amb caràcter transfronterer i que siguin cofinançades per l'administració sanitària d'un altre Estat (cas de l'AECT HC).

Des de la seva creació, l'AECT HC va desenvolupar la seva activitat sota l'aplicació del règim d'autonomia de gestió (RAG), tot i no restar inclosa en l'àmbit subjectiu de l'article 68 de la Llei 7/2011. El 2023, a proposta de la Intervenció General, es va modificar el seu sistema de finançament de capítol 2 o capítol 4. D'aquesta modificació en el mecanisme de finançament s'ha derivat que no es calculi el Resultat d'Autonomia de Gestió i, en conseqüència, no es consideri que l'AECT Hospital de la Cerdanya gaudeixi d'aquest règim especial. Per seguretat jurídica escau l'aprovació d'un RAG amb caràcter singular i delimitat a aquelles competències que li permetin agilitat en la gestió, fins que no es consolidi un nou model de finançament que permeti la consolidació d'aquest règim en el si de l'entitat.

La seva inclusió en l'avantprojecte es justifica atenent que es tracta d'una proposta que incideix en l'àmbit economicofinancer de l'entitat, motiu pel qual aquesta regulació es realitza mitjançant la llei de mesures.

MARC NORMATIU

La present proposta s'emmarca en la regulació del règim jurídic de les entitats del sector públic de la salut que resta compresa en els articles 68, 69 i 70 de la Llei 7/2011, de 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres (número 5931 del Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya de 29 de juliol de 2011).

COMPETÈNCIA

El títol competencial exerceix en virtut del disposat a l'article 150 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, referent a l'Organització de l'Administració de la Generalitat, el qual estableix que correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, així com les diferents modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures
fiscals i financeres

Art.68 Ap.5 / e / cinquè

Addició

Article 61

SLT-0373.4

S'afegeix una lletra, la *g*), a l'article 7.1 de la Llei 5/2019, de 31 de juliol, de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, amb el text següent:

“g) Dues vocalies amb la condició de membre independent de conformitat amb els criteris específics establerts per a la incorporació, designació i renovació de membres independents als òrgans de govern de les entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat, designats per la persona titular del departament competent en matèria de salut.”

Aquests membres han de tenir una trajectòria professional reconeguda en l'àmbit de la gestió pública o de la salut pública i no poden mantenir cap vincle laboral o professional amb l'Administració de la Generalitat o amb els ens locals representats al Consell Rector.”

OBJECTE

L'objecte de la proposta és incorporar dos membres independents al Consell Rector de l'Agència de Salut Pública de Catalunya per complir els requisits de governança establerts per l'Acord GOV/8/2025, de 21 de gener, garantint una composició plural del Consell i mantenint la majoria de representació de la Generalitat, d'acord amb els principis d'eficàcia, eficiència i transparència del sector públic.

NECESSITAT

L'objecte de la proposta és incorporar dos membres independents al Consell Rector de l'Agència de Salut Pública de Catalunya per complir amb els requisits de governança establerts per l'Acord GOV/8/2025, garantint una composició plural i mantenint la majoria de representació de l'Administració de la Generalitat.

La mesura proposada s'adequa plenament als objectius establerts per l'Acord GOV/217/2024, de 8 d'octubre, i l'Acord GOV/8/2025, de 21 de gener. La incorporació de dos membres independents al Consell Rector de l'Agència de Salut Pública de Catalunya garanteix el compliment del percentatge mínim de representació independent i alhora preserva la posició majoritària de l'Administració de la Generalitat, d'acord amb els principis d'eficàcia, eficiència i transparència que regeixen l'actuació del sector públic.

La incorporació de membres independents respon a la voluntat del Govern de la Generalitat de millorar la transparència i la qualitat institucional del sector públic. Aquesta mesura permet donar compliment a l'Acord GOV/8/2025 i reforçar els principis de bona governança i integritat en la presa de decisions públiques.

MARC NORMATIU

LLEI 5/2019, del 31 de juliol, de l'Agència de Salut Pública de Catalunya i de modificació de la Llei 18/2009, del 22 d'octubre, de salut pública. Acord GOV/217/2024, de 8 d'octubre, pel qual es promou l'elaboració d'una estratègia de transformació i millora dels serveis públics en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat i s'aprova un pla de xoc amb mesures d'aplicació urgent. Acord GOV/8/2025, de 21 de gener, pel qual s'aproven els criteris específics per a la incorporació de membres independents als òrgans col·legiats de govern de les entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 150 a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial.

Llei 5/2019, del 31 de juliol, de l'Agència de Salut Pública de Catalunya i de modificació de la Llei 18/2009, del 22 d'octubre, de salut pública.

Art.7 Ap.1 / a / primer Epígr. / setè / 7
Disp.adicional

Addició

Capítol III. Institut Català d'Energia

Article 62

TER-0241.4

Es modifica l'apartat 2 de l'article 6 de la Llei 9/1991, de 3 de maig, de l'Institut Català d'Energia, que queda redactat de la manera següent:

“2. El Consell d'Administració és integrat per:

- a) El president o presidenta, que és el conseller o consellera competent en matèria d'energia.
- b) El vicepresident o vicepresidenta, que assisteix el president o presidenta, coordina i controla l'exercici de les funcions delegades pel Consell d'Administració i presideix les reunions del Consell en cas d'absència o d'impossibilitat d'assistir-hi del president o presidenta.
- c) Cinc vocalies en representació de l'Administració de la Generalitat, pertanyents als departaments competents en les matèries d'energia, indústria i altres de relacionades amb la matèria energètica.
- d) Una persona independent designada pel Govern de la Generalitat de Catalunya, de conformitat amb la regulació vigent dels òrgans col·legiats de govern de les entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.
- e) El director o directora de l'Institut, amb veu però sense vot.

En la composició del Consell d'Administració s'ha de garantir la presència paritària de dones i homes amb capacitat, competència i preparació adequades i ha de comptar, com a mínim, amb una persona coneixedora de la perspectiva de gènere interseccional.”

OBJECTE

La proposta té per objecte donar compliment a l'Acord GOV/8/2025, de 21 de gener, pel qual s'aproven els criteris per incorporar membres independents en els òrgans col·legiats de govern de les entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya

NECESSITAT

Aquesta mesura s'adopta per tal de millorar la governança de les entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat

La present iniciativa s'emmarca dins d'aquesta estratègia institucional i es vincula específicament a la mesura 4.3.1 del pla de xoc de l'Acord del Govern esmentat, relativa a la millora de la governança de les entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat

Aquesta modificació s'ha de fer amb una norma amb rang de Llei, donat que les funcions de l'ICAEN estan establertes mitjançant Llei (Llei 9/1991).

MARC NORMATIU

Acord GOV/8/2025, de 21 de gener, pel qual s'aproven els criteris per incorporar membres independents en els òrgans col·legiats de govern de les entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'organització de la seva administració

Llei 9/1991, del 3 de maig, de l'Institut
Català d'Energia

Art.6 Ap.2 / b / bis / segon

Modificació

Capítol IV. Patronat de la Muntanya de Montserrat

Article 63

PRE-0003.1

S'afegeix una lletra *h*, a l'article 13 de la Llei 10/1989, de 10 de juliol, del Patronat de la Muntanya de Montserrat, amb el text següent:

“h) Una persona amb la condició de membre independent de conformitat amb la normativa d'òrgans col·legiats de govern de les entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, designada per la Presidència del Patronat de la Muntanya de Montserrat.”.

OBJECTE

S'addiciona la lletra, la *h*), a l'article 13 de la Llei 10/1989, de 10 de juliol, del Patronat de la Muntanya de Montserrat.

NECESSITAT

El Govern de la Generalitat de Catalunya ha impulsat una estratègia de renovació i millora dels serveis públics, amb l'objectiu de reformar la gestió pública i situar la ciutadania al centre de la presa de decisions. Aquesta iniciativa té com a finalitat avançar cap a una administració pública més eficaç i eficient i adaptada als reptes actuals i a les demandes socials i econòmiques del país.

L'Acord GOV/217/2024, de 8 d'octubre, promou l'elaboració d'una estratègia de transformació i millora dels serveis públics en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Una de les mesures que s'estableixen consisteix a millorar la governança de les entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat mitjançant la incorporació de membres independents en els òrgans col·legiats de govern de les entitats del seu sector públic.

Mitjançant l'Acord GOV/8/2025, de 21 de gener, s'aproven els criteris per incorporar membres independents en els màxims òrgans col·legiats de govern del sector públic de l'Administració de la Generalitat. Atès que la composició del Ple del Patronat de la Muntanya de Montserrat està regulat per una norma amb rang legal, resulta necessària la seva modificació per tal de donar compliment al mandat esmentat.

MARC NORMATIU

La proposta comporta la modificació de la Llei del Patronat de la Muntanya de Montserrat, aprovada el 10 de juliol de 1989. En concret es modifica l'article 13 referent a la composició del Ple del Patronat.

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial i les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Capítol V. Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya

Article 64.1

PRE-0103.3

Es modifica el títol i els apartats 1 i 2 de l'article 2 de la Llei 15/1993, de 28 de desembre, per la qual es crea el Centre de Telecomunicacions de la Generalitat de Catalunya, i els actuals apartats 2 i 3 que passen a ser els apartats 3 i 4, que resten redactats de la manera següent:

"Article 2**Missió i funcions**

2.1 El Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) és l'ens responsable d'impulsar, proveir i gestionar, de manera centralitzada, els serveis i les solucions en matèria de tecnologies de la informació i les comunicacions de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic, en el marc de l'estratègia corporativa aprovada pel Govern de la Generalitat.

2.2 En el marc de la missió definida a l'apartat anterior, corresponen al CTTI les funcions següents:

a) Planificar tècnicament i establir les directrius relatives a la gestió i explotació dels serveis i sistemes de tecnologies de la informació i les comunicacions de la Generalitat, d'acord amb les atribucions que li reconeix l'Estatut d'autonomia i amb la normativa estatal, catalana i europea aplicable.

b) Coordinar, supervisar i controlar l'execució dels sistemes i serveis de tecnologies de la informació i les comunicacions necessaris per satisfer les necessitats de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic, impulsant solucions transversals i garantint-ne la coherència amb l'estratègia corporativa.

c) Proveir, de manera centralitzada, els béns, serveis i solucions de tecnologies de la informació i les comunicacions, integrar els serveis informàtics i de telecomunicacions de l'Administració i del sector públic, i donar resposta a les necessitats específiques dels departaments i ens públics. Aquesta provisió hauria d'avançar progressivament cap a una major autonomia, fixant un objectiu de reducció en la dependència de proveïdors així com de recuperació de capacitat interna (in-house) en els àmbits recollits en les lletres anteriors.

d) Impulsar i donar suport als processos de transformació digital de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic, mitjançant la planificació, el desenvolupament i la implementació de les actuacions necessàries per a la incorporació i el desplegament de tecnologies emergents i disruptives que aportin valor diferencial, en el marc de l'estratègia corporativa i dels plans de transformació digital aprovats pel Govern.

e) Prestar assessorament tècnic en matèria de tecnologies de la informació i les comunicacions i promoure la formació, la capacitació i la difusió de coneixement, mitjançant l'organització d'activitats formatives i d'altres iniciatives adreçades tant al personal tècnic de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic com, quan escaigui, a actors del sector de les tecnologies de la informació i les comunicacions, amb la finalitat de fomentar la col·laboració amb l'ecosistema tecnològic i posar en valor el coneixement adquirit.

f) Exercir qualsevol altra funció relacionada amb la governança, la innovació i el desplegament de les tecnologies de la informació i les comunicacions i la transformació digital que li sigui atribuïda pel Govern de la Generalitat."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta iniciativa és la modificació de l'article 2 del text legal vigent, relatiu a les funcions del Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI), per tal d'actualitzar i adequar el contingut d'aquest precepte al rol estratègic que el CTTI exerceix actualment en l'àmbit de les tecnologies de la informació i les comunicacions (TIC) dins l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic.

NECESSITAT

L'article 2 vigent data d'un moment en què el CTTI desenvolupava principalment funcions de planificació tècnica i de prestació de serveis de telecomunicacions. Des d'aleshores, el rol del CTTI s'ha transformat profundament, passant de ser un proveïdor tecnològic a esdevenir un instrument estratègic de governança, planificació i execució de la política digital corporativa de la Generalitat, en el marc de les estratègies aprovades pel Govern. Aquesta evolució ha comportat l'assumpció de noves funcions: provisió centralitzada de béns i serveis TIC, suport a la transformació digital, incorporació de tecnologies emergents i desplegament de projectes digitals transversals. El text vigent no reflecteix adequadament aquest nou rol, fet que genera desajustos entre la pràctica administrativa i el marc normatiu. L'acord de Govern GOV/144/2011, de 18 d'octubre; encarrega al CTTI la provisió centralitzada i la gestió de solucions TIC de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic. Així com sí que es considera que l'eina per la definició del model de relació és l'Acord de Govern, no és així amb l'encàrrec de noves funcions, que haurien de quedar incloses en la Llei 15/1993, de 28 de desembre, per la qual es crea el Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya. L'actual Acord de Govern explicita literalment les següents funcions: - La provisió centralitzada i la gestió de solucions TIC de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic. - La integració de tots els serveis informàtics i de telecomunicacions de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic, impulsant solucions transversals i donant resposta a les necessitats específiques dels departaments i el sector públic. - El disseny, la construcció, la coordinació i el desplegament dels projectes que l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic li encarrega incorporant solucions innovadores i transformant digitalment l'Administració pública catalana. El CTTI té per missió garantir que la Generalitat de Catalunya disposi d'uns serveis TIC excel·lents i que responguin a les seves necessitats, i acompanyar la Generalitat de Catalunya en la seva transformació digital coordinant la innovació, la pròpia transformació i el data. A banda d'incloure en la Llei 15/1993, les referències de l'Acord de Govern d'encàrrec de la gestió i aprovisionament centralitzat al CTTI així com la seva participació i suport en els processos de transformació digital de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic, també cal emmarcar totes les funcions que, en els decrets d'estructura de tots els departaments, té assignades l'àrea TIC, adscrita a la direcció de serveis (o en algun cas actualment a la Secretaria General), relatives a la transformació digital dels departaments i el seu sector públic, que no tenen marc legal en la Llei de creació del CTTI amb el seu redactat actual. Aquestes funcions de les àrees TIC, relatives a la transformació digital dels departaments de la Generalitat i el seu sector públic, idèntiques en tots els decrets d'estructura per a tots els departaments de la Generalitat i que en els últims decrets de reestructuració han estat adaptades, són actualment, en relació amb la transformació digital, les següents: a) Garantir l'alineació de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) i de les actuacions en transformació digital amb els objectius del Departament i del seu sector públic, en el marc de l'estratègia corporativa de l'Administració de la Generalitat. b) Participar en la definició del full de ruta de la transformació digital del Departament i del seu sector públic. c) Participar en la consolidació i compartició del coneixement estratègic i funcional generat en la transformació digital del Departament i del seu sector públic, amb l'objectiu que

aquest esdevingui un actiu principal de coneixement, juntament amb les unitats responsables en matèria d'informació, formació i organització del Departament. d) Col·laborar amb la unitat responsable en matèria d'organització per detectar oportunitats de transformació de processos de negoci, d'acord amb els eixos del pla del Govern. (...) g) Acompanyar el Departament en l'execució del procés de transformació digital, mitjançant l'aplicació de mesures per a la innovació i la transformació dels processos de negoci, l'aplicació efectiva del model de governança de dades i la implantació de la intel·ligència artificial, d'acord amb el Pla de transformació digital i els criteris corporatius vigents en matèria d'administració digital. (...) j) Executar, desplegar i entregar el servei derivat de la implantació d'actuacions TIC del Departament, en el marc de l'estratègia de transformació digital, així com supervisar i donar suport a la gestió TIC del seu sector públic. (...) L'assignació d'aquestes funcions a les àrees TIC de tots els departaments de la Generalitat ratifica la necessitat ineludible d'incloure, com a funció del CTTI la de participar, donar suport i assessorament en la definició del full de ruta de la transformació digital de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic. Així mateix, i com a mesura de suport imprescindible, es considera necessari que el CTTI tingui la facultat de la difusió i l'organització d'esdeveniments i actes, que consideri oportuns, per posar en valor el coneixement adquirit en els seus àmbits de competència, tant per difondre'ls dins de l'Administració de la Generalitat i el sector públic adscrit, com també adreçats al teixit empresarial de l'àmbit TIC, per:

- o Compartir bones pràctiques i innovacions que poden millorar l'eficiència i la transparència dels serveis públics.
- o Impulsar la col·laboració entre administració i empreses, afavorint un ecosistema digital més fort i competitiu.
- o Potenciar la transferència de coneixement i la generació de noves oportunitats tecnològiques i de negoci.
- o Reforçar el lideratge del CTTI com a referent en matèria de transformació digital.

La difusió té un impacte estratègic tant en l'impuls de la modernització de l'administració pública compartint coneixement TIC com accelerant la innovació tecnològica amb la transferència d'experiències cap al sector empresarial fomentant la incorporació de tecnologies emergents (IA, big data, ciberseguretat, serveis al núvol, etc.). Els esdeveniments faciliten punts de trobada on administració i empreses facilitant la co-creació de solucions digitals i establint sinèrgies que generen valor públic i econòmic.

La mesura és adequada als fins perseguits, perquè permet afegir a la Llei 15/1993 de 28 de desembre les noves funcions que, des de la implantació del nou model l'any 2011, està desenvolupant el CTTI i que han de quedar recollides des d'una norma amb rang de llei, garantint d'aquesta manera la seguretat jurídica de totes les actuacions i funcions del CTTI, i contemplant-les expressament en la seva norma de creació.

Es considera que la manera més adequada de recollir les noves funcions que l'any 2011 el Govern encarrega al CTTI, i per tal de tenir garantia jurídica en el desenvolupament de les seves funcions així com la garantia de continuïtat en la definició de les mateixes, és incloure-les en la Llei 15/1993, de 28 de desembre, per la qual es crea el Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya. Aquesta previsió, hauria d'haver estat realitzada en el moment de la definició del nou model contractual, l'any 2011, moment en què es va preveure una centralització de la prestació dels serveis TIC a la Generalitat.

MARC NORMATIU

La Llei 15/1993, de 28 de desembre, per la qual es crea el Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya regula el règim jurídic i funcions del CTTI, en conseqüència, es considera que major seguretat jurídica és necessari que consti aquesta addició a la llei de creació del CTTI on es plasmen les competències i funcions sobre les quals se n'exigeix el compliment.

COMPETÈNCIA

De conformitat amb l'article 150 de l'Estatut d'Autonomia, l'Administració de la Generalitat té competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, així com les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Llei 15/1993, de 28 de desembre, per la qual es crea el Centre de Telecomunicacions de la Generalitat de Catalunya.

Art.2

Addició

Article 64.2

PRE-0091.1

S'afegeix un apartat 4 a l'article 3 de la Llei 15/1993, de 28 de desembre, per la qual es crea el Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya, amb el següent text:

“4. Els serveis TIC que el CTTI presta a la Generalitat de Catalunya tenen la consideració d'essencials i són bàsics per al seu funcionament i per a la consecució dels seus objectius, en conseqüència, es corresponen a serveis públics d'interès general i essencial de satisfacció inajornable per al correcte funcionament de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic.”

OBJECTE

L'objecte de la proposta és establir la qualificació de serveis essencial dels serveis que TIC presta el CTTI, atesa la condició del CTTI d'Operador Crític i d'Operador de serveis essencials per la dependència que la prestació d'aquests serveis tenen de les xarxes i sistemes d'informació. La resolució del Ministeri de l'Interior de 12 de juliol de 2021, designa el CTTI com a operador crític conforme a allò recollit a l'article 13 del Reglament de Protecció de les Infraestructures Crítiques. Aquesta designació va ser proposada pel Centro Nacional para la Protección de las Infraestructuras Críticas (CNPIC) com a òrgan que duu a terme els Plans estratègics sectorials en tot allò relatiu a la protecció d'aquelles infraestructures crítiques (IICC) que suporten serveis identificats com a essencials, va ser resultat de l'aplicació d'aquest Pla al CTTI. Derivat d'aquesta designació del CTTI, d'acord amb l'art. 4 de la Llei 8/2011 de 28 d'abril, s'han inclòs al Catálogo Nacional de Infraestructuras Estratégicas diverses infraestructures i serveis del CTTI. És necessari doncs, per a ser coherents amb la designació del CTTI com a Operador crític, que la definició de la prestació dels serveis TIC a la Generalitat que presta el CTTI, es qualifiquin com a serveis públics d'interès general i essencial, qualificació que atorga una protecció necessària a aquells serveis que, en aquest cas TIC, necessita la Generalitat per a complir amb els seus objectius i que són de satisfacció inajornable.

NECESSITAT

Es requereix declarar els serveis i les actuacions del CTTI com a essencials en coherència amb tota la normativa sectorial existent en aquesta matèria i amb la definició que es recull a la normativa estatal sobre serveis essencials: els que garanteixen que el ciutadà tingui accés a tots els serveis propis de l'administració electrònica i/o tecnològica. Aquesta declaració assegura que els serveis TIC prestats pel CTTI, que inclouen la gestió de les infraestructures tecnològiques i de telecomunicacions de la Generalitat de Catalunya, així com de tots els sistemes d'informació que donen servei tant als treballadors de la Generalitat com al ciutadà en últim terme, han de continuar funcionant de manera ininterrompuda. Això és especialment rellevant en situacions d'emergència o crisi, ja que aquests serveis són considerats fonamentals per al funcionament de les institucions i serveis públics on es necessita una capacitat de resposta immediata, tant a les situacions crítiques o d'emergència com a les noves necessitats de l'organització de la Generalitat de Catalunya, donada l'essencialitat del serveis TIC en la societat actual.

Si els serveis TIC que presta el CTTI són declarats essencials, es poden establir protocols específics per protegir aquestes activitats davant d'interrupcions, avaries tècniques o ciberatacs. Això inclou l'adopció de mesures preventives, plans de contingència, i protocols de seguretat per assegurar el funcionament ininterromput dels serveis i en conseqüència, es corresponen a serveis públics d'interès general i essencial de satisfacció inajornable. La consideració dels serveis TIC que presta el CTTI com a essencials pot arribar a comportar que rebin una prioritat més alta en termes de recursos, finançament i inversions per part de la Generalitat, per tal de garantir-ne la continuïtat i la permanent modernització i adaptació a les necessitats i avenços tecnològics. La mesura és doncs adequada als fins perseguits, perquè permet refermar el paper clau que les TIC tenen en la societat actual classificant-les com a essencials i, en aquest sentit, aconseguir que el CTTI com a prestador d'aquests serveis pugui adoptar les mesures necessàries per a protegir-los.

Atesa la qualificació del CTTI com a Operador Crític i Operador de serveis essencials per la dependència que del CTTI tenen, les xarxes i sistemes d'informació per a la provisió del servei que subministra en el sector de l'Administració, atorgada pel CNPIC el 2021 i la designació en març del 2022 per la mateixa entitat, com a operador de serveis essencials, és fa necessari que normativament i, en concret dins la seva llei de creació ja es qualifiquin els serveis que presta de la mateixa manera, no només per què són bàsics per al funcionament de l'Administració de Catalunya i per a la consecució dels seus objectius, sinó per a alinear-los amb la condició d'Operador crític amb infraestructures i serveis inclosos en el Catàleg Nacional de Infraestructures estratègiques. L'Acord de Govern vigent que recull les funcions del CTTI així com el seu model de relació amb l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic (GOV/8/2019, de 15 de gener, pel qual s'aprova el model de relació entre la Generalitat de Catalunya i el CTTI, i es modifica l'Acord GOV/144/2011, de 18 d'octubre), dóna per feta aquesta condició dels serveis TIC i defineix aquesta declaració de serveis essencials en el paràgraf que determina: El servei que presta el CTTI a la Generalitat corresponen a serveis públics d'interès general i essencial de satisfacció inajornable per al correcte funcionament de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic. En conseqüència, el CTTI té per missió garantir que la Generalitat de Catalunya disposi d'uns

servei TIC excel·lents i que responguin a les seves necessitats, i acompanyar la Generalitat de Catalunya en la seva transformació digital coordinant la innovació, la pròpia transformació i el data. El fet que aquesta declaració estigui inclosa a la llei de creació del CTTI i no determinada a un Acord de Govern, dona seguretat jurídica a les actuacions del CTTI i garantia de continuïtat i coherència amb el paper clau que li atorga l'Estat.

MARC NORMATIU

• Llei 8/2011, de 28 d'abril, de protecció de les infraestructures crítiques: Defineix les infraestructures i operadors crítics com aquells l'alteració dels quals podria tenir un sever impacte en serveis essencials • El Reial Decret 704/2011, de 20 de maig pel que s'aprova el Reglament de protecció de les infraestructures crítiques. En base a aquestes normes el CTTI, per resolució del Ministeri de l'Interior de 12 de juliol de 2021, va ser designat operador crític, en conseqüència, responsable del funcionament de serveis essencials. □ Reial decret llei 12/2018, de 7 de desembre: Regula específicament la seguretat de les xarxes i sistemes d'operadors de serveis essencials i crítics, reforçant el marc de la Llei 8/2011 □ Reial Decret 43/2021, de 5 de març: Desenvolupa el règim jurídic de seguretat per a operadors crítics i de serveis essencials, establint els criteris i mecanismes de designació". Per tant, amb l'addició de l'apartat 4 a l'article 3 de la llei de creació del CTTI, que regula el seu règim jurídic, es plasma la consideració dels serveis que presta el CTTI com a essencials.

COMPETÈNCIA

De conformitat amb l'article 150 de l'Estatut d'Autonomia, l'Administració de la Generalitat té competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, així com les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Llei 15/1993, de 28 de desembre, per la qual es crea el Centre de Telecomunicacions de la Generalitat de Catalunya.

Art.1

Addició

Article 64.3

PRE-0333.0

Es modifica la disposició addicional segona de la Llei 15/1993, de 28 de desembre, per la qual es crea el Centre de Telecomunicacions de la Generalitat de Catalunya, que resta redactada de la manera següent:

"Disposició addicional segona

1. Es declaren d'utilitat pública, a efectes d'expropiació forçosa, les infraestructures de les xarxes públiques de comunicacions electròniques necessàries per al compliment de les obligacions de servei públic de la Generalitat de Catalunya, incloent-hi els béns i drets imprescindibles per a la seva instal·lació, manteniment, desplegament i explotació.

2. Per al reconeixement concret d'utilitat pública, que en tot cas porta implícita la necessitat d'ocupació dels béns o d'adquisició dels drets afectats, els expedients s'han de sotmetre prèviament a informació pública, per un termini de quinze dies, i s'han de publicar en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, en el Butlletí Oficial de la província corresponent i en un diari de gran difusió, amb la llista completa dels béns i els drets afectats i de llurs titulars. Un cop complerts aquests tràmits, el Govern de la Generalitat ha d'acordar, per a cada cas específic, la declaració d'utilitat pública i, si escau, la declaració d'ocupació urgent dels béns afectats.

3. Es reconeix al Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya la condició de beneficiari de les expropiacions forçoses que es duguin a terme per a la instal·lació, manteniment, desplegament i explotació de les infraestructures de les xarxes públiques de comunicacions electròniques necessàries per al compliment de les obligacions de servei públic de la Generalitat de Catalunya."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta iniciativa normativa és modificar la disposició addicional segona de la Llei 15/1993, de 28 de desembre, per la qual es crea el Centre de Telecomunicacions de la Generalitat de Catalunya, per tal d'adequar el seu contingut a la legislació bàsica estatal en matèria de telecomunicacions, reconeixent la declaració d'utilitat pública també en la fase de manteniment, desplegament i explotació de les infraestructures, i consolidant la posició del Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació (CTTI) com a beneficiari de les expropiacions. Aquestes infraestructures són essencials perquè allotgen serveis crítics de la Generalitat —com la xarxa RESCAT d'emergències, la Televisió Digital Terrestre (TDT) i la ràdio pública— i, alhora, garanteixen la cobertura de telefonia a la població. Per això, és indispensable assegurar-ne no només la instal·lació i millora, sinó també l'explotació continuada, que és la que permet la prestació efectiva dels serveis públics i garanteix la seguretat i la connectivitat del conjunt de la ciutadania.

NECESSITAT

La disposició vigent només fa referència als projectes d'obres d'instal·lació, ampliació i millora, sense contemplar l'explotació, que és la fase que es perllonga en el temps i que constitueix la causa permanent de la utilitat pública. Aquesta ommissió pot generar incertesa jurídica sobre l'abast de les expropiacions vinculades a les infraestructures de comunicacions electròniques. La modificació és necessària per: Adaptar la normativa catalana a la Ley 11/2022, de 28 de junio, General de Telecomunicaciones, que inclou expressament l'explotació com a supòsit d'expropiació. Garantir la seguretat jurídica en els procediments expropiatoris. Assegurar la continuïtat del servei públic, especialment pel que fa a serveis crítics com RESCAT, TDT, ràdio i cobertura de telefonia, sense els quals quedaria compromesa la seguretat de les persones i l'accés universal a les comunicacions. Reforçar el paper del CTTI com a beneficiari de les expropiacions.

La mesura proposada s'adequa plenament als fins que es persegueixen, que es poden sintetitzar en tres grans eixos: garantia del servei públic, seguretat jurídica i coherència normativa. En primer lloc, la modificació dona resposta a la necessitat de garantir la continuïtat i l'estabilitat en la prestació dels serveis públics essencials de telecomunicacions. Les infraestructures gestionades pel Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya no tenen únicament una funció instrumental en la seva instal·lació i ampliació, sinó que constitueixen la base material per al manteniment i l'explotació de serveis crítics com la xarxa RESCAT (xarxa d'emergències i seguretat de Catalunya), la Televisió Digital Terrestre (TDT), la ràdio pública i els serveis de cobertura de telefonia a la població. Aquests serveis són imprescindibles tant per al funcionament ordinari de l'Administració com per a la seguretat i el benestar de la ciutadania, especialment en situacions d'emergència. En segon lloc, l'adequació de la mesura s'explica per la voluntat d'atorgar seguretat jurídica als procediments expropiatoris, eliminant qualsevol dubte interpretatiu sobre la subsistència de la causa expropiandi més enllà de la fase inicial d'instal·lació de les infraestructures. Sense aquesta modificació, podria entendre's que la utilitat pública només és predicable en el moment de la instal·lació o millora, però no durant la seva explotació, malgrat que és en aquesta fase on es materialitza la prestació del servei públic. La reforma garanteix, per tant, que la declaració d'utilitat pública es mantingui mentre subsisteixi la necessitat d'explotació de les infraestructures, la qual cosa resulta imprescindible per assegurar la continuïtat del servei. En tercer lloc, la mesura és adequada perquè alinea la normativa catalana amb la legislació bàsica estatal en matèria de telecomunicacions (Ley 11/2022, de 28 de junio, General de Telecomunicaciones), que ja reconeix expressament l'explotació de les xarxes com a supòsit que justifica l'expropiació forçosa. Aquesta coherència normativa evita contradiccions i assegura la integració harmoniosa del dret autonòmic en el marc general estatal.

La inclusió en l'Avantprojecte de llei permet actualitzar i clarificar la disposició, evitant interpretacions restrictives que generin pèrdues econòmiques en els procediments d'expropiació forçosa, i assegurant coherència normativa.

MARC NORMATIU

Normativa estatal bàsica: Ley 11/2022, de 28 de junio, General de Telecomunicaciones, especialment article 44. Normativa expropiatòria general: Llei d'expropiació forçosa, de 16 de desembre de 1954, i el seu reglament. Normativa autonòmica vigent: Llei 15/1993, de 28 de desembre, per la qual es crea el Centre de Telecomunicacions de la Generalitat de Catalunya,

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té competències en matèria de telecomunicacions en el marc de la legislació estatal bàsica. La competència per regular la utilitat pública d'infraestructures pròpies destinades a la prestació de serveis públics que son competència de la Generalitat, i per reconèixer la posició de beneficiari en processos expropiatoris deriva d'aquest marc estatutari i de les potestats d'autoorganització.

Llei 15/1993, de 28 de desembre, per la qual es crea el Centre de Telecomunicacions de la Generalitat de Catalunya.	Disp.adicional Núm.Disp.segona	Modificació

Capítol VI. Organismes de cultura

Article 65

CLT-0227.0

Es modifica la lletra *b* de l'apartat 4 de l'article 3 de la Llei 20/2000, de 29 de desembre, de creació de l'Institut Català de les Indústries Culturals, que resta redactada de la manera següent:

«b) Sens perjudici de les causes de reintegrament establertes per la normativa de subvencions, les subvencions s'han de reintegrar també en funció dels rendiments d'explotació o d'altres indicadors d'èxit del projecte, amb els límits i en els termes que determinin les bases reguladores.»

OBJECTE

Aclarir la redacció de l'article 3.4, de forma que no es pugui interpretar un obligat retorn del 100% de la subvenció en funció dels rendiments d'explotació o d'altres indicadors d'èxit del projecte, sinó que es pugui modular a les bases específiques segons la tipologia dels projectes objecte d'ajut. Aquest sempre ha estat l'esperit de les aportacions reintegrables, que volen introduir una mentalitat de coresponsabilitat econòmica i cultura empresarial en els sectors culturals, amb un instrument que permet finançar i ajudar les empreses a reeixir però això cal clarificar-ho en aquest sentit.

NECESSITAT

Aquest extrem de retorn total o parcial de la modalitat de subvenció de l'instrument de les Aportacions Reintegrables (ARs) cal que quedi més clar a la redacció de la lletra *b*, de manera que no es pugui dubtar en la seva interpretació en el sentit que forçosament s'ha de retornar el 100% de la modalitat de subvenció, ja que això limitaria la capacitat d'establir polítiques culturals per a cada sector. Aquesta proposta únicament vol que un article tan important per a l'instrument de les ARs es pugui aplicar sense possibles interpretacions jurídiques contradictòries.

El matís que es dona a la redacció actual tindria una major eficiència i eficàcia en el funcionament dels ajuts, permetent una millor capacitat i ajust d'exercici de la política cultural. En aquest sentit, permetria ampliar l'ús de les ARs a altres àmbits culturals per continuar treballant aquest canvi de la cultura de la subvenció a fons perdut a la del finançament.

Es justifica la seva inclusió atès que es tracta de reforçar la interpretació d'un article necessari per gestionar una eina financera cabdal per a les polítiques del departament de Cultura. La proposta no té contingut regulatori d'una matèria ni impacte en l'activitat econòmica ni imposa obligacions a tercers destinataris.

MARC NORMATIU

La proposta es limita a un aclariment en l'article 3.4 lletra *b* de la Llei 20/2000, de 29 de desembre, de creació de l'Institut Català de les Indústries Culturals aprovada pel Parlament de Catalunya, sense cap més abast normatiu.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 150 de l'Estatut d'autonomia, correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, i les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. Així mateix, l'article 127 de l'Estatut d'autonomia disposa que la Generalitat té competència exclusiva en matèria de cultura.

Llei 20/2000, de 29 de desembre, de creació de l'Institut Català de les Indústries Culturals Art.3 Ap.4 / d / quart Subap.2 / b / segon Modificació

Article 66.1

CLT-0101.0

Es modifica l'article 73 de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, que resta redactat de la manera següent:

“Article 73

Òrgans de govern i de direcció

1. L'òrgan de govern de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural és el Consell d'Administració.

2. Els òrgans de direcció i gestió de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural són la direcció i la gerència”.

OBJECTE

L'objecte de la modificació proposada és modificar l'article 73 de la Llei 7/2011, de 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, per tal de determinar que la direcció de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural (d'ara endavant, ACPC) deixa de ser un òrgan de govern per passar a ser un òrgan de direcció i gestió. Així mateix, es pretén establir la figura del gerent/a com òrgan de direcció i gestió com a pas previ i necessari per dotar-li reglamentàriament d'un seguit de funcions d'alta direcció, i subjectar-lo directament a l'autoritat del Consell d'Administració de l'ACPC.

NECESSITAT

És voluntat del Departament de Cultura reformar l'estructura administrativa de l'ACPC, substituint l'actual organització en unitats funcionals i equipaments culturals, per una nova, que recull un nou òrgan, la gerència. Al capdavant de la gerència se situarà la figura del gerent/a, al qual se li han de reconèixer tota una sèrie de funcions directives i executives, reforçant l'eficiència i eficàcia en el compliment de les funcions que l'ACPC té atribuïdes. Com a pas previ i necessari per a l'atribució d'aquestes funcions directives i executives, es fa necessari configurar la gerència com a òrgan de l'ACPC. Així mateix, es considera necessari distingir dos tipus d'òrgans. Per una banda, l'òrgan de govern que té les més àmplies facultats amb relació al govern, la direcció i el control de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural, que ha de ser el Consell d'Administració i, per altra banda, el òrgans de direcció i gestió, òrgans executius de l'Agència i responsables de la seva gestió ordinària, que han de ser la direcció i la gerència.

Aquesta modificació pretén reforçar la figura de la gerència que passa a incloure's entre els òrgans de l'ACPC, junt amb el Consell d'Administració i la direcció. La nova configuració permetrà la posterior reforma dels Estatuts per tal d'assolir els objectius de simplificar l'estructura de l'ACPC, millorar l'eficiència operativa i promoure la racionalització dels recursos públics. Així mateix, considerant els principis d'eficàcia i eficiència, que regeixen les actuacions de les administracions públiques de Catalunya, d'acord amb l'article 31 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya es considera necessària la configuració de la direcció i de la gerència com a òrgans de gestió i direcció.

Les modificacions administratives o del sector públic són contingut habitual de les lleis de mesures. De fet l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural es va crear a través d'una llei de mesures, la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres. La proposta no justifica la tramitació d'una llei específica i es tracta d'una proposta de racionalització dels recursos públics.

MARC NORMATIU

La proposta es limita a modificar l'article 73 de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres. Aquesta llei va crear l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural. En tot cas, la regulació s'emmarca en el Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana. Serà necessària la reforma del Decret 198/2013, de 23 de juliol, pel qual s'aproven els Estatuts de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural, per tal de fer-lo coherent amb la nova regulació legal i reforçar la seguretat jurídica.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 150 de l'Estatut d'Autonomia, correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, i les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. Així mateix, l'article 127 de l'Estatut d'Autonomia disposa que la Generalitat té competència exclusiva en matèria de cultura.

Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures
fiscals i financeres

Art.73

Modificació

Article 66.2

CLT-0114.0

Es modifica la lletra e de l'apartat 2 de l'article 73.ter de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, que resta redactada de la manera següent:

“e) Supervisar la gestió del director o directora i del gerent o gerenta en els termes previstos en els estatuts.”

OBJECTE

La proposta és limita a modificar la lletra e de l'article 73.ter.2 de la Llei 7/2011, de 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres. Es pretén establir que la supervisió de la gestió del gerent/a com òrgan de direcció i gestió correspongui al Consell d'Administració de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural, que serà l'òrgan de govern d'aquesta entitat.

NECESSITAT

a. Necessitat de la iniciativa. És voluntat del Departament de Cultura que el Consell d'Administració com a òrgan de govern de l'ACPC supervisi la gestió del gerent o gerenta de l'ACPC i que aquest o aquesta actuï sota la seva supervisió i dependència. b. Adequació de la mesura als fins que es persegueixen. Atès que les funcions del Consell d'Administració de l'ACPC es fixen per llei, es fa necessari modificar la llei per tal de poder incloure la funció de supervisió de la gestió del gerent o gerenta de l'ACPC com a pròpia del Consell d'Administració. c. Justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei. Les modificacions administratives o del sector públic són contingut habitual de les lleis de mesures. De fet l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural es va crear a través d'una llei de mesures, la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres.

Atès que les funcions del Consell d'Administració de l'ACPC es fixen per llei, es fa necessari modificar la llei per tal de poder incloure la funció de supervisió de la gestió del gerent o gerenta de l'ACPC com a pròpia del Consell d'Administració.

Les modificacions administratives o del sector públic són contingut habitual de les lleis de mesures. De fet l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural es va crear a través d'una llei de mesures, la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres.

MARC NORMATIU

La proposta té per objecte la modificació de la lletra e de l'article 73.ter.2 de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres. Aquesta llei va crear l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural. En tot cas, la regulació s'emmarca en el Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana. Serà necessària la reforma del Decret 198/2013, de 23 de juliol, pel qual s'aproven els Estatuts de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural, per tal de fer-lo coherent amb la nova regulació legal i reforçar la seguretat jurídica.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 150 de l'Estatut d'autonomia, correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, i les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. Així mateix, l'article 127 de l'Estatut d'Autonomia disposa que la Generalitat té competència exclusiva en matèria de cultura.

Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures
fiscals i financeres

Art.73 ter Ap.2 / b / bis / segon Subap.5 /
e / cinquè

Article 66.3

CLT-0128.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 76 de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, que resta redactat de la manera següent:

“3. El director o directora dels equipaments culturals adscrits a l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural a què fan referència les lletres *a*, *b*, *c*, *d* i *e* de l'article 72.2 i el gerent o la gerenta es vinculen a l'ens en virtut d'un contracte laboral d'alta direcció.”

OBJECTE

La proposta és limita a modificar l'apartat 3 de l'article 76 de la Llei 7/2011, de 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres. La modificació que ara es proposa té per objecte establir una excepció al règim general establert per als contractes d'alta direcció, per tal de permetre que el gerent o gerenta de l'ACPC es vinculi a l'entitat mitjançant un contracte laboral d'alta direcció.

NECESSITAT

Es considera que la incorporació d'aquesta modificació legal és necessària, atès que es tracta d'una modificació que milloraria la gestió de l'ACPC, atès que permetria buscar una persona adequada per tal de desenvolupar la singular posició que la gerència de l'ACPC assumeix en quant a facultats i funcions, establint un relació de recíproca confiança entre les parts.

Atès que l'article 76.3 de la Llei 7/2011 estableix quin és el personal de l'ACPC que es vincula amb un contracte laboral d'alta direcció, es fa necessari modificar la llei per tal de poder incloure que el gerent o gerenta de l'ACPC es vincula amb un contracte laboral d'alta direcció.

Les modificacions administratives o del sector públic són contingut habitual de les lleis de mesures. De fet, l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural es va crear a través d'una llei de mesures, la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres.

MARC NORMATIU

La proposta té per objecte la modificació de l'apartat 3 de l'article 76 de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres. La llei esmentada va crear l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural. En tot cas, la regulació s'emmarca en el Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana. Serà necessària la reforma del Decret 198/2013, de 23 de juliol, pel qual s'aproven els Estatuts de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural, per tal de fer-lo coherent amb la nova regulació legal i reforçar la seguretat jurídica.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 150 de l'Estatut d'autonomia, correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, i les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. Així mateix, l'article 127 de l'Estatut d'autonomia disposa que la Generalitat té competència exclusiva en matèria de cultura.

Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres	Art.76 Ap.3 / c / tercer	Modificació

Article 66.4

CLT-0237.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 78 de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, que resta redactat de la manera següent:

“2.L'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural té com a objecte concentrar les iniciatives de suport i foment de la Generalitat de Catalunya en matèria de cultura i política lingüística. S'exclouen les iniciatives següents:

- a) Les que siguin competència de l'Institut Català de les Empreses Culturals.
- b) Els premis que s'atorguin sense la sol·licitud prèvia de la persona beneficiària i els premis que no comportin una disposició dinerària o en espècie.”

OBJECTE

L'objecte de la proposta consisteix a modificar l'apartat 2 de l'article 78 de de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, per tal d'incloure a l'objecte, en primer lloc, la matèria de política lingüística; en segon lloc, les aportacions i les subvencions a les entitats participades per la Generalitat amb càrrec a partides nominatives (es suprimeix l'exclusió del seu objecte) i, finalment, tots aquells premis que s'atorguin amb sol·licitud prèvia de la persona beneficiària i que comportin una disposició dinerària o en espècie.

NECESSITAT

El Departament de Política Lingüística, creat mitjançant el Decret 133/2024, té la funció de promoció i foment de la llengua catalana. L'àmbit competencial de l'OSIC es limita a la política de foment del Departament de Cultura. Per raons d'eficàcia, eficiència i economia en la gestió administrativa, es vol que l'OSIC tramiti i gestioni les subvencions del nou Departament i que amplii el seu objecte a les aportacions i subvencions adreçades a entitats participades amb càrrec a partides nominatives i a determinats premis.

El fi que es persegueix és l'optimització dels recursos i la racionalització i simplificació de la gestió aprofitant l'eina instrumental que és l'OSIC respecte algunes competències del Departament de Cultura i del nou Departament de Política Lingüística; ambdós consideren eficient mantenir determinats serveis comuns i que l'OSIC continuï gestionant les subvencions d'aquest últim àmbit.

Les modificacions administratives o del sector públic són contingut habitual d'aquest Avantprojecte de llei. De fet l'OSIC es va crear a través d'una llei de mesures, la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres. La proposta no justifica la tramitació d'una llei específica perquè clarifica, consolida i actualitza l'organització actual de les competències del Departament de Cultura i de l'OSIC arran de la creació del Departament de Política Lingüística. També afecta a la gestió de les despeses atès que es tracta de mantenir en l'OSIC la tramitació de les subvencions en matèria de política lingüística, també a partir dels pressupostos de 2026.

MARC NORMATIU

La normativa en la qual s'emmarca la proposta per a l'Avantprojecte de llei de mesures per a l'any 2026 està constituïda per les disposicions generals següents: a)- Secció Segona del Capítol VI de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres. b)- Decret 7/2012, de 10 de gener, pel qual s'aproven els estatuts de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural c)- Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya. d)- Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.

COMPETÈNCIA

Es fonamenta en els títols competencials que consten en els articles 127,143 i 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Article 127 Cultura Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de cultura, que comprèn, en tot cas, el foment de la cultura. Article 143 Llengua pròpia 1. Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de llengua pròpia, que inclou, en tot cas, la determinació de l'abast, els usos i els efectes jurídics de la seva oficialitat, i també la normalització lingüística del català. 2. Correspon a la Generalitat i també al Conselh Generau d'Aran la competència sobre la normalització lingüística de l'occità, denominat aranès a l'Aran. Article 150 L'organització de l'Administració de la Generalitat Correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures
fiscals i financeres

Art.78 Ap.2 / b / bis / segon

Modificació

Article 66.5

CLT-0233.0

Es modifica l'article 79 de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, que resta redactat de la manera següent:

"Article 79

Funcions

Corresponen a l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural les funcions següents:

- a) Aprovar les bases reguladores i les convocatòries d'ajuts en matèria cultural i de política lingüística, a proposta dels departaments o de les entitats competents per raó de la matèria.
- b) Tramitar i resoldre els procediments de concessió d'ajuts en matèria cultural i de política lingüística"

OBJECTE

L'objecte de la proposta consisteix a modificar l'article 79 de la Llei 7/2011, de 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, per incloure dins les funcions de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural seguir essent l'ens tramitador de les subvencions en matèria de política lingüística.

NECESSITAT

En aquests moments l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural s'ha consolidat com una entitat instrumental del Departament de Cultura altament especialitzada que garanteix una gran eficàcia, eficiència i economia en la gestió administrativa. Per aquest motiu es considera adequat que el seu àmbit competencial abasti política de forment no només de la cultura sinó també de la política lingüística.

El fi que es persegueix és l'optimització dels recursos i la racionalització i simplificació de la gestió. Amb la creació del nou departament de Política Lingüística que assumeix les competències en aquest àmbit assignades fins ara al Departament de Cultura, es considera eficient mantenir determinats serveis comuns entre ambdós departaments. Així mateix, es considera més eficient que l'OSIC continuï gestionant les subvencions d'aquest àmbit, com ha fet fins ara.

Les modificacions administratives o del sector públic són contingut habitual d'aquest Avantprojecte de llei. De fet l'OSIC es va crear a través d'una llei de mesures, la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres. La proposta no justifica la tramitació d'una llei específica perquè clarifica, consolida i actualitza l'organització actual de les competències del Departament de Cultura i de l'OSIC arran de la creació del Departament de Política Lingüística. També afecta a la gestió de les despeses atès que es tracta de mantenir en l'OSIC la tramitació de les subvencions en matèria de política lingüística, també a partir dels pressupostos de 2026.

MARC NORMATIU

La normativa en la qual s'emmarca la proposta per a l'Avantprojecte de llei de mesures per a l'any 2026 està constituïda per les disposicions generals següents: a)- Secció Segona del Capítol VI de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres. b)- Decret 7/2012, de 10 de gener, pel qual s'aproven els estatuts de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural c)- Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya. d)- Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.

COMPETÈNCIA

Es fonamenta en els títols competencials que consten en els articles 127,143 i 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Article 127. Cultura Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de cultura, que comprèn, en tot cas, el foment de la cultura. Article 143 Llengua pròpia 1. Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de llengua pròpia, que inclou, en tot cas, la determinació de l'abast, els usos i els efectes jurídics de la seva oficialitat, i també la normalització lingüística del català. 2. Correspon a la Generalitat i també al Conselh Generau d'Aran la competència sobre la normalització lingüística de l'occità, denominat aranès a l'Aran. Article 150. L'organització de l'Administració de la Generalitat. Correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures
fiscals i financeres

Art.79

Modificació

Capítol VII. Agència Catalana de la Joventut**Article 67.1****DSI-0000.2**

S'afegeix una lletra, la *j*, a l'article 5.1 de la Llei 6/2006, de 26 de maig, de creació de l'Agència Catalana de la Joventut, amb el text següent:

“j) Realitzar l'estudi i la recerca en l'àmbit de les polítiques de joventut mitjançant el recull de dades i el tractament estadístic, tot incorporant la perspectiva de gènere i desagregant les dades referides a persones per sexe.”

OBJECTE

La proposta consisteix en l'addició d'una lletra, la *j*, a l'article 5.1 de la Llei 6/2006, de 26 de maig, de creació de l'Agència Catalana de la Joventut, article que recull les funcions de l'ACJ per tal de fer constar les tasques d'estudi i recerca, per a l'avaluació i gestió estadística de dades de la joventut i de les polítiques de joventut, que l'Agència porta a terme des de la seva creació, a través de l'àrea de l'Observatori Català de la Joventut, però que no van quedar degudament recollides a la seva Llei de creació, de l'any 2006, atès que es van establir a la Llei 33/2010, de l'1 d'octubre, de polítiques de joventut .

NECESSITAT

La disposició transitòria tercera de la Llei 33/2010, de l'1 d'octubre, de polítiques de joventut estableix que mentre el Govern no determini l'òrgan o la unitat a què fan referència els articles 29 i 44, les funcions que corresponen al dit òrgan o unitat han d'ésser exercides per l'Observatori Català de la Joventut, integrat a l'Agència Catalana de la Joventut. Transcorreguts més de 15 anys, i havent-se exercit aquesta funció des de l'Agència Catalana de la joventut, a través de la seva àrea d'Observatori Català de la Joventut de manera continuada i satisfactòria, es fa palès que la manca de reconeixement formal d'aquestes funcions a la Llei de creació de l'entitat, dificulta l'exercici de les funcions en l'àmbit de recerca de l'àrea de l'Observatori Català de la Joventut, especialment les relacionades amb la gestió de dades estadístiques i la realització d'enquestes per a l'avaluació de la realitat juvenil a Catalunya.

Amb el reconeixement legal d'aquestes funcions que ja s'estan portant a terme des de fa gairebé dues dècades es podrà donar compliment a la disposició transitòria tercera de la Llei 33/2010, de l'1 d'octubre, de polítiques de joventut.

Es proposa la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei per un motiu d'oportunitat i d'urgència. L'ACJ elabora cada 5 anys l'enquesta a la Joventut de Catalunya (la qual forma part de l'estadística oficial de la Generalitat d'acord amb Programa Anual d'Actuació Estadística de l'IDESCAT) essent la següent edició el proper 2026. Actualment l'Agència ja s'està trobant amb grans dificultats a l'hora de gestionar dades estadístiques de l'Administració de la Generalitat en no poder acreditar l'interès legítim degut a no tenir la funció reconeguda a la seva Llei de creació. Aquest fet ha provocat endarreriments i sobre costos en haver d'externalitzar funcions mitjançant encàrrecs a tercers. Davant de l'escenari d'haver d'elaborar l'enquesta 2026, l'ACJ té la necessitat de resoldre aquesta mancança per complir en temps i forma amb aquest encàrrec.

MARC NORMATIU

- Llei 6/2006, de 26 de maig, de creació de l'Agència Catalana de la Joventut. - Llei 33/2010, de l'1 d'octubre, de polítiques de joventut La proposta d'addició es fa a l'article 5.1 de la Llei 6/2006, de 26 de maig, de creació de l'Agència Catalana de la Joventut en què es regulen les funcions de l'entitat.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té competències exclusives en matèria de joventut d'acord amb l'article 142 de l'Estat d'autonomia en el que inclou en tot cas: 1. El disseny, l'aplicació i l'avaluació de polítiques, plans i programes destinats a la joventut. 2. La promoció de l'associacionisme juvenil, de les iniciatives de participació de la gent jove, de la mobilitat internacional i del turisme juvenil. 3. La regulació, la gestió, la intervenció i la policia administrativa d'activitats i instal·lacions destinades a la joventut. 4. La subscripció d'acords amb entitats internacionals i la participació en aquestes en col·laboració amb l'Estat o de manera autònoma, si ho permet la normativa de l'entitat corresponent, i en tot cas la tramitació de documents atorgats per entitats internacionals que afectin persones, instal·lacions o entitats amb residència a Catalunya, respectant la legislació de l'Estat.

Llei 6/2006, de 26 de maig, de creació
de l'Agència Catalana de la Joventut

Art.5 Ap.1 / a / primer

Modificació

Article 67.2

DSI-0019.1

S'afegeix una lletra, la *k*, a l'article 5.1 de la Llei 6/2006, de 26 de maig, de creació de l'Agència Catalana de la Joventut, amb el text següent:

“k) Fomentar la formació continua dels professionals de les polítiques de joventut.”

OBJECTE

La proposta consisteix en l'addició d'una lletra, la *k*, a l'article 5.1 de la Llei 6/2006, de 26 de maig, de creació de l'Agència Catalana de la Joventut, article que recull les funcions de l'ACJ per tal de fer constar les tasques de formació dels professionals en polítiques de joventut que inclou la Llei 33/2010, de l'1 d'octubre, de polítiques de joventut.

NECESSITAT

L'article 32.2 de la Llei 33/2010, de l'1 d'octubre, de polítiques de joventut, defineix el rol professional dels professionals de les polítiques de joventut i alhora s'indica que les administracions públiques competents en matèria de joventut han de garantir que els professionals de joventut disposin d'una formació contínua, tant bàsica com especialitzada, que els garanteixi un coneixement teòric i pràctic suficient en matèria de joventut. En el marc d'aquest manament, l'ACJ, en col·laboració amb l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, ha desenvolupat el curs sobre polítiques locals de joventut adreçat a professionals de joventut, coorganitza el Fòrum d'estudis de joventut de Lleida, contracta la realització de tallers, seminaris, adreçats a professionals o atorga subvenció per la realització del Màster Interuniversitari de Joventut i societat, entre d'altres activitats formatives dels i les professionals de joventut . La manca de reconeixement formal d'aquestes funcions a la llei de creació de l'entitat comporta la impossibilitat de desenvolupar el marc normatiu adient per dotar de formació adreçada als professionals de joventut, i aquest fet comporta, alhora, que la formació dels professionals no sigui reconeguda. Així, per exemple, l'ACJ no pot acreditar l'aprofitament de les formacions que porta a terme, de manera que els receptors d'aquestes formacions (professionals en polítiques de joventut) no poden fer valdre ni acreditar aquestes formacions posteriorment, amb la conseqüent pèrdua de valor de la formació que imparteix l'ACJ.

El reconeixement legal d'aquestes funcions que ja s'estan portant a terme des de fa dues dècades permetrà a l'ACJ estar en condicions de poder iniciar un procés que li permeti poder acreditar l'aprofitament de les formacions impartides, generant un major valor a les mateixes i per als propis receptors.

Es proposa la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei per un motiu d'oportunitat: l'ACJ està en un procés de reformulació i replantejament de les formacions que imparteix als diferents professionals de les polítiques de joventut, essent un moment idoni.

MARC NORMATIU

- Llei 6/2006, de 26 de maig, de creació de l'Agència Catalana de la Joventut. - Llei 33/2010, de l'1 d'octubre, de polítiques de joventut. La proposta d'addició es fa a l'article 5.1 de la Llei 6/2006, de 26 de maig, de creació de l'Agència Catalana de la Joventut en què es regulen les funcions de l'entitat.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té competències exclusives en matèria de joventut d'acord amb l'article 142 de l'Estat d'autonomia en el que inclou en tot cas: 1. El disseny, l'aplicació i l'avaluació de polítiques, plans i programes destinats a la joventut. 2. La promoció de l'associacionisme juvenil, de les iniciatives de participació de la gent jove, de la mobilitat internacional i del turisme juvenil. 3. La regulació, la gestió, la intervenció i la policia administrativa d'activitats i instal·lacions destinades a la joventut. 4. La subscripció d'acords amb entitats internacionals i la participació en aquestes en col·laboració amb l'Estat o de manera autònoma, si ho permet la normativa de l'entitat corresponent, i en tot cas la tramitació de documents atorgats per entitats internacionals que afectin persones, instal·lacions o entitats amb residència a Catalunya, respectant la legislació de l'Estat.

Llei 6/2006, de 26 de maig, de creació
de l'Agència Catalana de la Joventut

Art.5 Ap.1 / a / primer

Modificació

Capítol VIII. Agència Catalana de Turisme

Article 68.1

EMT-0330.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 5 de la Llei 15/2007, de 5 de desembre, de l'Agència Catalana de Turisme, que resta redactat de la manera següent:

"1. Els òrgans de l'Agència Catalana de Turisme són:

- a) El Consell de Direcció.
- b) El Consell General de Participació.
- c) La Presidència.
- d) La Vicepresidència primera.
- e) La Vicepresidència segona.
- f) La Vicepresidència Executiva.
- g) La Direcció."

OBJECTE

L'objecte de la proposta pretén incorporar dins de l'Òrgan de Govern de l'Agència Catalana de Turisme a la persona titular de la Secretaria General del Departament d'Empresa i Treball de la Generalitat de Catalunya. Així mateix, es considera oportú que la persona titular de la Secretaria General sigui un òrgan dins de l'Agència Catalana de Turisme atès el càrrec que ocupa. D'aquesta manera la Vicepresidència de l'entitat es dividirà en dues (vicepresidència primera i segona).

NECESSITAT

Es considera necessària la incorporació del titular de la Secretaria General per aconseguir un major pes de representants de la Generalitat atès que, actualment dels 18 membres només set (7) són representants de la Generalitat. Així mateix, s'ha de tenir en compte que es proposa també la modificació del nombre de membres del Consell de Direcció per incorporar-hi al membre independent.

Es considera que la mesura és adequada per cobrir la finalitat perseguida. No es troba cap alternativa que pugui satisfer la necessitat abans indicada.

La inclusió de la mesura es justifica atès que és mitjançant la Llei de mesures que s'incorpora també el membre independent i, per tant, es modifica la composició de l'Òrgan de Govern de l'Agència Catalana de Turisme.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta ve establert per les diverses normes que conformen la regulació jurídica de l'entitat: • L'article 171 de l'Estatut de Catalunya, en virtut del qual, la Generalitat de Catalunya té la competència exclusiva en matèria Turisme. • Llei 15/2007, de 5 de desembre de creació de l'Agència Catalana de Turisme • Decret 192/2009, de 9 de desembre, d'aprovació dels Estatuts de l'Agència Catalana de Turisme. • Decret 165/2010, de 9 de novembre, de modificació del Decret 192/2009, de 9 de desembre, d'aprovació dels Estatuts de l'Agència Catalana de Turisme • Decret legislatiu 2/2002 de 24 de desembre pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei 4/1985, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana. • Decret legislatiu 1/2002, de 24 de desembre pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de Patrimoni de la Generalitat de Catalunya. • Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de Finances Públiques de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'objecte de la modificació es fonamenta en l'article 150.b) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, en virtut del qual correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. De conformitat amb l'article 1.2 del Decret 392/2024, de 15 d'octubre de reestructuració del Departament d'Empresa i Treball, l'Agència catalana de Turisme s'adscriu al Departament de 'Empresa i Treball mitjançant la direcció general de turisme.

Llei 15/2007, del 5 de desembre, de
l'Agència Catalana de Turisme

Cap.II Art.5 Ap.1 / a / primer

Modificació

Article 68.2

EMT-0327.1

Es modifica l'apartat 2 de l'article 6 de la Llei 15/2007, de 5 de desembre, de l'Agència Catalana de Turisme, que resta redactat de la manera següent:

"2. El Consell de Direcció és integrat pels següents membres, que han d'ésser com a mínim deu i com a màxim vint:

- a) El president o presidenta.
- b) El vicepresident primer o vicepresidenta primera
- c) El vicepresident segon o vicepresidenta segona
- c) El vicepresident executiu o vicepresidenta executiva.
- d) El director o directora de l'Agència Catalana de Turisme.
- e) Representants del departament competent en matèria de turisme, nomenats pel conseller o consellera d'aquest departament.
- f) Representants de les entitats de promoció turística més representatives de caràcter territorial i sectorial, i en especial de les entitats titulars de les marques turístiques més significatives.
- g) Representants del Consell General de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació de Catalunya, representatius de les empreses turístiques d'allotjament, de restauració i de mediació i de la resta de principals branques del sector turístic.
- h) Una persona independent, de conformitat amb la regulació vigent dels òrgans col·legiats de govern de les entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, en qualitat de vocal.
- i) Un secretari o secretària, amb veu però sense vot, nomenat pel president o presidenta del Consell de Direcció.

En la composició del Consell de Direcció s'ha de garantir la presència paritària de dones i homes amb capacitat, competència i preparació adequades i comptarà, com a mínim, amb una persona coneixedora de la integració de la perspectiva de gènere interseccional. Addicionalment, es podrà proposar a les persones membres del Consell la possibilitat de delegar la participació el Consell a favor d'una persona del sexe infrarrepresentat per tal d'assolir la paritat i complir amb allò establert a la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes "

OBJECTE

L'objecte de la proposta pretén, d'una banda, adaptar la redacció de l'article a la incorporació del membre independent per donar compliment a l'Acord GOV/8/2025, de 21 de gener, pel qual s'aproven els criteris per incorporar membres independents en els òrgans col·legiats de govern de les entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya estableix l'obligació de tenir un nombre de membres independents no inferior al 10 % dels membres proposats i designats per l'Administració de la Generalitat; d'altra banda, la necessitat d'afegir una nova vicepresidència a l'entitat.

NECESSITAT

La modificació proposada és necessària per adequar la composició del Consell de direcció al que estableixen els Acords GOV/217/2024, de 8 d'octubre i GOV/8/202, de 21 de gener, sense establir cap condició de pagament per la seva participació, i també per aconseguir un un major pes de representants de la Generalitat atès que, actualment dels 18 membres només set (7) són representants de la Generalitat. Així mateix, s'ha de tenir en compte que es proposa també la modificació del nombre de membres del consell de direcció per incorporar a la persona membre independent.

La mesura és plenament adequada a la necessitat d'incloure un membre independent als òrgans de govern de l'entitat atès que la modificació que es proposa és de caràcter exclusivament organitzatiu de la pròpia Administració Pública, en tant que es limita a modificar i actualitzar la composició l'òrgan de govern de l'Agència catalana de turisme.

La necessitat de complir amb els terminis establerts a la nova regulació dels òrgans de govern fa necessari tramitar amb caràcter d'urgència aquesta modificació legislativa. La inclusió de la mesura es justifica atès que és mitjançant la Llei de mesures que s'incorpora també el membre independent i, per tant, es modifica la composició de l'Òrgan de Govern de l'Agència Catalana de Turisme.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta ve establert per les diverses normes que conformen la regulació jurídica de l'entitat: • L'article 171 de l'Estatut de Catalunya, en virtut del qual, la Generalitat de Catalunya té la competència exclusiva en matèria Turisme. • Llei 15/2007, de 5 de desembre de creació de l'Agència Catalana de Turisme • Decret 192/2009, de 9 de desembre, d'aprovació dels Estatuts de l'Agència Catalana de Turisme. • Decret 165/2010, de 9 de novembre, de modificació del Decret 192/2009, de 9 de desembre, d'aprovació dels Estatuts de l'Agència Catalana de Turisme • Decret legislatiu 2/2002 de 24 de desembre pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei 4/1985, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana. • Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (articles 15 a 18) • Llei 26/2010, del 3 d'agost, que regula el règim jurídic dels òrgans col·legiats de les administracions públiques de Catalunya (Capítol II del Títol I). • Acord GOV/217/2024, de 8 d'octubre, pel qual s'impulsa l'elaboració d'una estratègia de transformació i millora dels serveis públics en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i s'aprova un pla de xoc amb mesures d'aplicació urgent • Acord GOV/8/2025, de 21 de gener, aprova els criteris per incorporar membres independents en els òrgans col·legiats de govern de les entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'objecte de la modificació es fonamenta en l'article 150.b) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, en virtut del qual correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. De conformitat amb l'article 1.2 del Decret 56/2024, de 12 de març, Decret 392/2024, de 15 d'octubre, de reestructuració del Departament d'Empresa i Treball, l'Agència catalana de Turisme s'adscriu al Departament de 'Empresa i Treball mitjançant la direcció general de turisme.

Llei 15/2007, del 5 de desembre, de
l'Agència Catalana de Turisme

Cap.II Art.6 Ap.2 / b / bis / segon

Modificació

Article 68.3

EMT-0328.1

Es modifica l'apartat 2 de l'article 7 de la Llei 15/2007, de 5 de desembre, de l'Agència Catalana de Turisme que resta redactat de la manera següent:

- "2. El Consell General de Participació és integrat pels membres següents:
- a) El president o presidenta.
 - b) El vicepresident primer o vicepresidenta primera.
 - c) El vicepresident segon o vicepresidenta segona.
 - d) El vicepresident executiu o vicepresidenta executiva.
 - e) El director o directora de l'Agència Catalana de Turisme.
 - f) Representants del departament competent en matèria de turisme, nomenats pel conseller o consellera d'aquest departament.
 - g) Representants d'altres departaments o organismes la competència dels quals tingui relació amb el turisme, de manera directa o indirecta.
 - h) Representants de les entitats de promoció turística de caràcter territorial i sectorial, i en especial de les entitats titulars de les marques turístiques.
 - i) Representants del Consell General de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació de Catalunya, de manera que se'n garanteixi una presència territorial equitativa.
 - j) Representants dels col·lectius professionals, les empreses i les entitats més representatius del sector turístic.
 - k) Representants dels sindicats de treballadors més representatius del sector turístic.
 - l) Dos representants de les entitats municipalistes de Catalunya.
 - m) Un secretari o secretària, amb veu però sense vot, nomenat pel president o presidenta del Consell General de Participació.

En la composició del Consell General de Participació s'ha de garantir la presència paritària de dones i homes amb capacitat, competència i preparació adequades i comptarà, com a mínim, amb una persona coneixedora de la integració de la perspectiva de gènere interseccional. Addicionalment, es podrà proposar a les persones membres del Consell la possibilitat de delegar la participació el Consell a favor d'una persona del sexe infrarrepresentat per tal d'assolir la paritat i complir amb allò establert a la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes."

OBJECTE

L'objecte de la proposta pretén donar coherència a l'article 7.2 si es modifica l'article 5 de la Llei en el sentit d'incorporar al titular de la Secretaria General del Departament d'Empresa i Treball dins dels òrgans de govern de l'Agència Catalana de Turisme. Així mateix, es modifica la resta de lletres en ordre correlatiu per la incorporació d'una vicepresidència.

NECESSITAT

Donar coherència a l'article 7.2 si es modifica l'article 5 de la Llei en el sentit d'incorporar al titular de la Secretaria General del Departament d'Empresa i Treball, en aquest cas al Consell General de Participació de l'Agència Catalana de Turisme.

Es considera que la mesura és adequada per cobrir la finalitat perseguida. No es troba cap alternativa que pugui satisfer la necessitat abans indicada.

La inclusió a l'Avantprojecte de Llei de la mesura es justifica per raons d'oportunitat, atès que mitjançant la Llei de mesures s'incorpora també el membre independent i, per tant, es modifica la composició de l'Òrgan de Govern de l'Agència Catalana de Turisme.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta ve establert per les diverses normes que conformen la regulació jurídica de l'entitat: • L'article 171 de l'Estatut de Catalunya, en virtut del qual, la Generalitat de Catalunya té la competència exclusiva en matèria Turisme. • Llei 15/2007, de 5 de desembre de creació de l'Agència Catalana de Turisme • Decret 192/2009, de 9 de desembre, d'aprovació dels Estatuts de l'Agència Catalana de Turisme. • Decret 165/2010, de 9 de novembre, de modificació del Decret 192/2009, de 9 de desembre, d'aprovació dels Estatuts de l'Agència Catalana de Turisme • Decret legislatiu 2/2002 de 24 de desembre pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei 4/1985, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana. • Decret legislatiu 1/2002, de 24 de desembre pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de Patrimoni de la Generalitat de Catalunya. • Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de Finances Públiques de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'objecte de la modificació es fonamenta en l'article 150.b) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, en virtut del qual correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. De conformitat amb l'article 1.2 del Decret 56/2024, de 12 de març, de reestructuració del Departament d'Empresa i Treball, l'Agència catalana de Turisme s'adscriu al Departament de 'Empresa i Treball mitjançant la direcció general de turisme.

Llei 15/2007, del 5 de desembre, de l'Agència Catalana de Turisme	Cap.II Art.7 Ap.2 / b / bis / segon	Modificació

Article 68.4

EMT-0325.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 15/2007, de 5 de desembre, de l'Agència Catalana de Turisme, que resta redactat de la manera següent:

“3. El president o presidenta de l'Agència Catalana de Turisme pot delegar l'exercici de les seves funcions en el vicepresident primer o vicepresidenta primera, en el vicepresident segon o vicepresidenta segona, en el vicepresident executiu o vicepresidenta executiva o en el director o directora de l'Agència Catalana de Turisme.”

OBJECTE

L'objecte de la proposta pretén donar coherència a l'article 8.3 si es modifica l'article 5 de la Llei en el sentit d'incorporar al titular de la Secretaria General del Departament d'Empresa i Treball dins dels òrgans de govern de l'Agència Catalana de Turisme.

NECESSITAT

Donar coherència a l'article 8.3 si es modifica l'article 5 de la Llei en el sentit d'incorporar al titular de la Secretaria General del Departament d'Empresa i Treball dins dels òrgans de govern de l'Agència Catalana de Turisme. En aquest cas, la possibilitat de que el president del Consell de Direcció pugui delegar en qualsevol dels tres vicepresidents.

Es considera que la mesura és adequada per cobrir la finalitat perseguida. No es troba cap alternativa que pugui satisfer la necessitat abans indicada.

La inclusió a l'Avantprojecte de Llei de la mesura es justifica per raons d'oportunitat, atès que mitjançant la Llei de mesures s'incorpora també el membre independent i, per tant, es modifica la composició de l'Òrgan de Govern de l'Agència Catalana de Turisme.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta ve establert per les diverses normes que conformen la regulació jurídica de l'entitat: • L'article 171 de l'Estatut de Catalunya, en virtut del qual, la Generalitat de Catalunya té la competència exclusiva en matèria Turisme. • Llei 15/2007, de 5 de desembre de creació de l'Agència Catalana de Turisme • Decret 192/2009, de 9 de desembre, d'aprovació dels Estatuts de l'Agència Catalana de Turisme. • Decret 165/2010, de 9 de novembre, de modificació del Decret 192/2009, de 9 de desembre, d'aprovació dels Estatuts de l'Agència Catalana de Turisme • Decret legislatiu 2/2002 de 24 de desembre pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei 4/1985, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana. • Decret legislatiu 1/2002, de 24 de desembre pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de Patrimoni de la Generalitat de Catalunya. • Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de Finances Públiques de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'objecte de la modificació es fonamenta en l'article 150.b) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, en virtut del qual correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. De conformitat amb l'article 1.2 del Decret 56/2024, de 12 de març, de reestructuració del Departament d'Empresa i Treball, l'Agència catalana de Turisme s'adscriu al Departament de 'Empresa i Treball mitjançant la direcció general de turisme.

Llei 15/2007, del 5 de desembre, de l'Agència Catalana de Turisme	Cap.II Art.8 Ap.3 / c / tercer	Modificació

Article 68.5

EMT-0323.0

Es modifica l'article 9 de la Llei 15/2007, de 5 de desembre, de l'Agència Catalana de Turisme, que resta redactat de la manera següent:

"Article 9
Les vicepresidències

1. La vicepresidència primera recau en el secretari o secretària general competent en matèria de turisme que podrà substituir al president o presidenta en el Consell de Direcció i en el Consell General de Participació.
2. La vicepresidència segona recau en el secretari o secretària sectorial competent en matèria de turisme, que pot substituir el president o presidenta en el Consell de Direcció i en el Consell General de Participació, així com la vicepresidència primera.
3. La vicepresidència executiva recau en el director o directora general competent en matèria de turisme, que ha d'adoptar les mesures adequades per a impulsar, garantir i vetllar per l'efectivitat dels acords i decisions presos en l'àmbit d'aquest òrgan, i també pel compliment dels objectius de l'Agència.
4. El decret de desplegament d'aquesta llei ha d'establir les funcions concretes necessàries per a atendre el mandat expressat per l'apartat 1 i 2."

OBJECTE

L'objecte de la proposta pretén donar coherència a l'article 9 si es modifica l'article 5 de la Llei en el sentit d'incorporar al titular de la Secretaria General del Departament d'Empresa i Treball dins dels òrgans de govern de l'Agència Catalana de Turisme. Així mateix, es modifica la resta d'apartats en ordre correlatiu per la incorporació d'una vicepresidència.

NECESSITAT

Donar coherència a l'article 9 si es modifica l'article 5 de la Llei en el sentit d'incorporar al titular de la Secretaria General del Departament d'Empresa i Treball, en aquest cas regular la vicepresidència primera.

Es considera que la mesura és adequada per cobrir la finalitat perseguida. No es troba cap alternativa que pugui satisfer la necessitat abans indicada.

La inclusió a l'Avantprojecte de Llei de la mesura es justifica per raons d'oportunitat, atès que mitjançant la Llei de mesures s'incorpora també el membre independent i, per tant, es modifica la composició de l'Òrgan de Govern de l'Agència Catalana de Turisme.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta ve establert per les diverses normes que conformen la regulació jurídica de l'entitat: • L'article 171 de l'Estatut de Catalunya, en virtut del qual, la Generalitat de Catalunya té la competència exclusiva en matèria Turisme. • Llei 15/2007, de 5 de desembre de creació de l'Agència Catalana de Turisme • Decret 192/2009, de 9 de desembre, d'aprovació dels Estatuts de l'Agència Catalana de Turisme. • Decret 165/2010, de 9 de novembre, de modificació del Decret 192/2009, de 9 de desembre, d'aprovació dels Estatuts de l'Agència Catalana de Turisme • Decret legislatiu 2/2002 de 24 de desembre pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei 4/1985, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana. • Decret legislatiu 1/2002, de 24 de desembre pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de Patrimoni de la Generalitat de Catalunya. • Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de Finances Públiques de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'objecte de la modificació es fonamenta en l'article 150.b) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, en virtut del qual correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. De conformitat amb l'article 1.2 del Decret 56/2024, de 12 de març, de reestructuració del Departament d'Empresa i Treball, l'Agència catalana de Turisme s'adscriu al Departament de 'Empresa i Treball mitjançant la direcció general de turisme.

Llei 15/2007, del 5 de desembre, de l'Agència Catalana de Turisme	Cap.II Art.9	Modificació

Article 68.6

EMT-0322.0

Es modifica la lletra j) de l'article 10.2 de la Llei 15/2007, de 5 de desembre, de l'Agència Catalana de Turisme, que resta redactat de la manera següent:

“j) Executar els acords del Consell General de Participació i del Consell de Direcció, sens perjudici de les potestats que a aquest efecte corresponen a la Presidència, a la Vicepresidència primera, a la vicepresidència segona i a la Vicepresidència Executiva en l'exercici de llurs funcions.”

OBJECTE

L'objecte de la proposta pretén donar coherència a l'article 10 si es modifica l'article 5 de la Llei en el sentit d'incorporar al titular de la Secretaria General del Departament d'Empresa i Treball dins dels òrgans de govern de l'Agència Catalana de Turisme.

NECESSITAT

Donar coherència a l'article 10 si es modifica l'article 5 de la Llei en el sentit d'incorporar al titular de la Secretaria General del Departament d'Empresa i Treball dins dels òrgans de govern de l'Agència Catalana de Turisme. En aquest cas, salvaguardar les potestats de la nova vicepresidència creada.

Es considera que la mesura és adequada per cobrir la finalitat perseguida. No es troba cap alternativa que pugui satisfer la necessitat abans indicada.

La inclusió a l'Avantprojecte de Llei de la mesura es justifica per raons d'oportunitat, atès que mitjançant la Llei de mesures s'incorpora també el membre independent i, per tant, es modifica la composició de l'Òrgan de Govern de l'Agència Catalana de Turisme.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta ve establert per les diverses normes que conformen la regulació jurídica de l'entitat: • L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia Catalunya, en virtut del qual, la Generalitat de Catalunya té la competència exclusiva en matèria Turisme. • Llei 15/2007, de 5 de desembre de creació de l'Agència Catalana de Turisme • Decret 192/2009, de 9 de desembre, d'aprovació dels Estatuts de l'Agència Catalana de Turisme. • Decret 165/2010, de 9 de novembre, de modificació del Decret 192/2009, de 9 de desembre, d'aprovació dels Estatuts de l'Agència Catalana de Turisme • Decret legislatiu 2/2002 de 24 de desembre pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei 4/1985, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana. • Decret legislatiu 1/2002, de 24 de desembre pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de Patrimoni de la Generalitat de Catalunya. • Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de Finances Públiques de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'objecte de la modificació es fonamenta en l'article 150.b) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, en virtut del qual correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. De conformitat amb l'article 1.2 del Decret 56/2024, de 12 de març, de reestructuració del Departament d'Empresa i Treball, l'Agència catalana de Turisme s'adscriu al Departament de 'Empresa i Treball mitjançant la direcció general de turisme.

Llei 15/2007, del 5 de desembre, de l'Agència Catalana de Turisme	Cap.II Art.10 Ap.2 / b / bis / segon	Modificació

Capítol IX. Institut Català de Finances**Article 69.1****ECF-0422.0**

Es modifica la lletra a) de l'article 7 del text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, que queda redactada de la manera següent:

"a) La Junta de Govern de l'Institut Català de Finances, previ informe favorable de la comissió de nomenaments i retribucions prevista a l'article 9, ha d'aprovar la política de remuneracions dels òrgans de govern de l'Institut. Els membres de la Junta de Govern de l'Institut que tinguin la consideració de personal al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic resten en tot cas sotmesos a les disposicions dictades per a aquest personal amb caràcter general.

OBJECTE

Modificar l'òrgan competent per aprovar la política de remuneracions dels òrgans de govern de l'Institut de Finances.

NECESSITAT

Necessitat d'avançar en la identificació del funcionament de l'Institut Català de Finances com un òrgan independent del Govern, en la línia de les entitats de crèdit.

La mesura la proposa el Departament d'Economia i Finances, de conformitat amb el que es disposa en l'article 3.2.15, darrer paràgraf, del Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya, que estableix que l'Institut Català de Finances es relaciona amb l'Administració de la Generalitat de Catalunya mitjançant el Departament d'Economia i Finances. Aquesta proposta s'adequa al fi perseguit d'ajustar-se al funcionament i organització ordinària de les entitats de crèdit.

Es justifica la seva inclusió amb la llei de mesures per tractar-se d'una modificació que no té una entitat suficient per promoure una llei substantiva en la matèria.

MARC NORMATIU

Decret legislatiu 1/2022, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances.

COMPETÈNCIA

La competència estatutària de la Generalitat sobre les entitats de crèdit està regulat en l'article 126 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya de 2006 (EAC 2006) en els termes que tot seguit s'indiquen, que porta per títol "Crèdit, banca, assegurances i mutualitats no integrades en el Sistema de Seguretat Social", en l'apartat 2 del qual s'estableix: "Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre l'estructura, l'organització i el funcionament de les entitats de crèdit que no siguin caixes d'estalvis, de les cooperatives de crèdit i de les entitats gestores de plans i fons de pensions i de les entitats físiques i jurídiques que actuen en el mercat assegurador altres que aquelles a les quals fa referència l'apartat 1, d'acord amb els principis, les regles i els estàndards mínims que fixin les bases estatals." Pel que fa a les competències compartides, l'article 111 de l'EAC 2006 atribueix a la Generalitat en les matèries d'una manera compartida amb l'Estat "[...] la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva, en el marc de les bases que fixi l'Estat com a principis o mínim comú normatiu en normes amb rang de llei, excepte en els supòsits que es determinin d'acord amb la Constitució i amb aquest Estatut. En exercici d'aquestes competències, la Generalitat pot establir polítiques pròpies. D'acord amb el que es disposa en l'article 150 de l'EAC (organització de l'Administració de la Generalitat, competència exclusiva), que atribueix a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre: a) l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, i b) Les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. En aquesta matèria, cal també deixar constància que, de conformitat amb l'article 4 de la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat, la Generalitat exerceix la potestat d'autoorganització mitjançant els òrgans i dins els límits establerts per la Constitució, per l'Estatut d'autonomia de Catalunya i per la resta de l'ordenament jurídic.

Decret legislatiu 1/2022, de 26 de juliol, Art.7 Ap.1 / a / primer
pel qual s'aprova el text refós de la Llei
de l'Institut Català de Finances.

Modificació

Article 69.2

ECF-0210.0

Es modifica la lletra *b* de l'article 11 del Decret Legislatiu 1/2022, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, que resta redactat de la manera següent:

“b) Aprovar els contractes, convenis i les operacions que signa l'Institut”.

OBJECTE

Es proposa modificar la lletra *b* de l'article 11 del Decret Legislatiu 1/2022, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, als efectes d'incloure de manera explícita entre les competències de la Junta de Govern de l'Institut la d'aprovar els convenis que signa l'Institut. La redacció vigent del text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances no conté cap previsió en relació amb l'òrgan de govern de l'entitat que pot aprovar els convenis que signa l'Institut, a diferència del que succeeix amb els contractes i les operacions que signa l'Institut, que la lletra *b* de l'esmentat article 11 sí contempla com a competència de la Junta de Govern. La inclusió d'aquesta previsió en la lletra *b* del text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances comportarà també el reconeixement legal que aquesta facultat pot ser delegada per la Junta de Govern de l'ICF en una o més comissions executives, en la mesura en què l'apartat 1 de l'article 13 del text refós de la Llei preveu que la Junta de Govern pot delegar algunes o totes les competències a què es refereixen les lletres *b* i *d* de l'article 11 en una o més de les comissions executives que pot constituir, i, addicionalment, en les direccions i els comitès en què s'estructura l'Institut (apartat 2 de l'article 13). La mesura proposada no té impacte econòmic ni hi ha altres departaments afectats.

NECESSITAT

Una de les activitats principals de l'Institut Català de Finances consisteix en concedir finançament a persones físiques o jurídiques amb el finançament o cofinançament per part d'algun Departament, entitat del sector públic o tercers. Aquesta activitat requereix la signatura de convenis que regulen els termes de la relació entre les parts per al funcionament operatiu de les línies de préstec. L'article 5.1 del text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances preveu que, per tal de complir les seves funcions, l'Institut Català de Finances pot utilitzar instruments de dret públic i privat i signar convenis de col·laboració, concerts i protocols d'actuació amb l'Administració pública i amb qualsevol ens o institució pública o privada. Per altra banda, l'article 9.1 del text refós de la Llei de l'ICF estableix com a òrgans de govern necessaris de l'Institut la Junta de Govern i el conseller delegat o la consellera delegada. No obstant, ni entre les competències de la Junta de Govern ni entre les funcions del conseller delegat o la consellera delegada consta a la llei de manera explícita la d'aprovar els convenis de l'Institut. En el funcionament operatiu de l'entitat és el conseller delegat o la consellera delegada de l'ICF qui signa els convenis en nom de l'entitat, en quant li correspon assumir la representació ordinària i extraordinària de l'Institut en qualsevol àmbit i circumstància, disposant a aquests efectes "d'àmplies facultats" (article 15 del text refós de la Llei de l'ICF). No obstant, els convenis que signa el conseller delegat o la consellera delegada prèviament han estat aprovats per altres òrgans, ja sigui la Junta de Govern o, essencialment, la Comissió Executiva i el comitè de direcció de l'entitat. D'acord amb l'apartat 1 de l'article 13 del text refós de la Llei de l'ICF, la Junta de Govern pot constituir una o més comissions executives, en les quals pot delegar algunes o totes les competències a què es refereixen les lletres b i d de l'article 11, entre les quals no consta l'aprovació dels convenis, sinó només els contractes i les operacions que signa l'Institut (lletra b) i els acords i donar instruccions generals sobre totes les qüestions relacionades amb l'organització, el funcionament i les relacions jurídiques de l'Institut (lletra d). Per raons de seguretat jurídica és necessari establir que la Junta de Govern és l'òrgan de govern competent per aprovar els convenis de l'ICF, i que pot delegar aquesta competència en una o més de les comissions executives de l'Institut, o bé, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 13, en les direccions i els comitès en què es pot estructurar internament l'Institut.

La modificació proposada aconsegueix la finalitat de proporcionar la seguretat jurídica adequada sobre la competència de l'aprovació dels convenis per part dels òrgans competents de l'Institut Català de Finances.

El creixement en els darrers anys de l'activitat de l'Institut Català de Finances ha comportat un increment del volum de convenis que subscriu l'entitat. Recentment, i atenent a la situació de mercat de l'habitatge a Catalunya, amb un augment significatiu dels preus en els últims anys que ha suposat una major dificultat de l'accés als ciutadans, el Govern de la Generalitat ha considerat aquest àmbit, especialment en la seva vessant d'habitatge de protecció oficial, una de les grans prioritats de Catalunya. En aquest sentit, l'Acord de Govern 225/2024, de 15 d'octubre, pel qual s'aproven mesures urgents per a l'increment de l'oferta de l'habitatge protegit (Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya Núm. 9270 - 17.10.2024), va establir actuacions addicionals de l'ICF a les que desenvolupava fins el 2024. Entre aquestes activitats, el Govern ha sol·licitat a l'ICF que es doti dels mitjans necessaris per impulsar, amb

els seus criteris de risc, una línia de préstecs destinada a operadors públics i privats que construeixin en el marc de la “Reserva pública de solars” habitatges protegits de lloguer o allotjaments dotacionals, amb una previsió de 500M€ anuals en el termini estimat 2025-2028 (punt 2 de l'Acord de Govern). Així mateix, el Govern ha sol·licitat a l'ICF en l'esmentat acord la creació d'un “Fons Públic d'Emancipació” per ajornar, amb el topall que es fixi, l'entrada que han de satisfer els joves per a la compra del primer habitatge en el tipus “habitatge de preu limitat”, havent de dotar-se a aquests efectes dels mitjans necessaris per gestionar, amb les modificacions legals necessàries, la creació d'aquest fons, amb una previsió de 100M€ any, 500M€ en 5 anys per 12.000 habitatges (punt 12 de l'Acord GOV 225/2024, de 15 d'octubre). Com a conseqüència de la situació exposada, la Junta de Govern de l'ICF, en la seva sessió de 30 d'octubre de 2024, va acordar incloure en el pressupost pel 2025 de l'Institut 600 milions d'euros en matèria d'habitatge de protecció oficial, addicionals a l'activitat recurrent de l'ICF. Aquest increment del volum d'activitat, quantificat a nivell operacional per l'ICF, de manera estimada, en 2.302 operacions addicionals a formalitzar, més del doble respecte de les realitzades en els dos darrers anys, té impactes en els diferents equips que configuren el circuit d'entrada, anàlisi i formalització de préstecs, així com en l'equip d'atenció al client, situació que ha justificat que el Govern, mitjançant Acord GOV/80/2025, d'1 d'abril, autoritzi l'ampliació de la plantilla pressupostària de l'Institut Català de Finances en 29 dotacions. Així mateix, el nou àmbit d'actuació de l'ICF, que impacta directament en un increment del seu volum d'activitat, addicional al que ja es deriva de l'increment de la resta de línies destinades a finançar el teixit econòmic, té afectació directa en el número de convenis que subscriu l'entitat i en la seva tipologia, en haver-se afegit també la subscripció de convenis amb diverses entitats financeres. La modificació proposada permet complir la finalitat de proporcionar major seguretat jurídica sobre les competències dels òrgans de govern de l'ICF que intervenen en l'exercici de la seva activitat principal, i agilitzar l'aprovació dels convenis de l'entitat, estant justificada la inclusió de la mesura que es proposa a l'Avantprojecte de Llei en quant la seva necessitat deriva de l'increment de volum de l'activitat exposat, que té impacte directe en els ingressos i despeses de l'ICF, que forma part del sector públic de la Generalitat.

MARC NORMATIU

Article 11 del Decret Legislatiu 1/2022, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, i articles 6, 7, 8, 12 i 13 i concordants de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Les pròpies d'autoorganització i de regulació de qualsevol Administració en l'exercici de les seves competències estatutàries, així com d'acord amb allò previst a l'article 26, d'atribució de funcions, de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

Decret legislatiu 1/2022, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances.	Art.11 Ap.2 / b / bis / segon	Modificació

Article 69.3

ECF-0214.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 13 del Decret Legislatiu 1/2022, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, que resta redactat/da de la manera següent:

“1. La Junta de Govern pot constituir una o més comissions executives, en les quals pot delegar algunes o totes les competències a què es refereixen les lletres b, c i d de l'article 11”

OBJECTE

Es proposa modificar l'apartat 1 de l'article 13 del Decret Legislatiu 1/2022, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, que estableix les competències que pot delegar la Junta de Govern de l'Institut Català de Finances (ICF) en una o més de les comissions executives que pot constituir, als efectes que inclogui, a més de les previstes a les previstes a les lletres b i d de l'article 11 del text refós de la llei, la competència que es preveu a la lletra c del mateix article 11, que és la de “Decidir sobre l'exercici dels drets patrimonials i econòmics de l'Institut, sobre les accions judicials que li corresponen i sobre el compliment de les seves obligacions”. A títol informatiu, les competències que es preveuen a les lletres b i d de l'article 11 del text refós de la llei reguladora de l'ICF actualment vigent són: “b) Aprovar els contractes i les operacions que signa l'Institut.” “d) Prendre acords i donar instruccions generals sobre totes les qüestions relacionades amb l'organització, el funcionament i les relacions jurídiques de l'Institut.” La mesura proposada no té impacte econòmic ni hi ha altres departaments afectats.

NECESSITAT

La Junta de Govern de l'ICF és integrada pel president o presidenta, el conseller delegat o consellera delegada i un nombre de vocals no inferior a cinc ni superior a nou. El nombre de vocals independents, segons la definició d'aquests establerta per la normativa aplicable a les entitats de crèdit, ha de ser majoritari. Tots els membres de la Junta de Govern són nomenats i separats lliurement pel Govern, a proposta de la persona titular del departament competent en matèria d'economia i hisenda, amb un informe previ favorable de la comissió de nomenaments i retribucions de l'Institut. La Junta de Govern es reuneix habitualment amb una periodicitat d'entre un i dos mesos, i sempre que ho estimi necessari el seu president, que és qui la convoca. L'activitat que du a terme l'ICF consisteix en la realització d'aquelles activitats, operacions i serveis propis del negoci de banca en general que li siguin permeses per la legislació d'entitats de crèdit vigent, així com les activitats d'inversió en capital risc, tot subjecte a la normativa en matèria d'ajuts d'estat (article 6.1 del text refós de la llei reguladora de l'ICF). Als efectes de dur a terme aquesta activitat, i en la mesura en què l'ICF proporciona finançament que sovint comporta la constitució per part de les persones o entitats prestatàries de garanties a favor de l'Institut, que, en els casos d'impagament, és necessari instar la seva execució -que pot finalitzar amb una adjudicació- o negociar la seva dació en pagament, l'ICF té una regulació del seu patrimoni ad hoc al text refós de la llei que li permet, amb plena independència i sense altres autoritzacions que les dels seus òrgans de govern, adquirir, posseir, reivindicar, permutar, gravar o alienar tota mena de béns, concertar crèdits, fer contractes i convenis, i també obligar-se, interposar recursos i executar les accions establertes per les lleis (article 2). Per raons operatives i d'eficiència, la Junta de Govern de l'ICF ha anat adoptant al llarg dels anys acords que comporten la delegació de competències en l'àmbit de l'exercici dels drets patrimonials de l'Institut en òrgans tècnics de l'ICF. L'article 9 del text refós de la llei reguladora de l'ICF estableix que "La Junta de Govern pot constituir òrgans desconcentrats, comissions i comitès executius i comitès d'inversions, que poden participar en el govern de l'entitat en la mesura de les competències que els assigni". No obstant, l'apartat 1 de l'article 13 del text refós de la llei disposa que "1. La Junta de Govern pot constituir una o més comissions executives, en les quals pot delegar algunes o totes les competències a què es refereixen les lletres b i d de l'article 11", limitant, doncs, les competències a delegar a les previstes a les lletres b i d, quan, a la pràctica, les previstes a la lletra c ("Decidir sobre l'exercici dels drets patrimonials i econòmics de l'Institut, sobre les accions judicials que li corresponen i sobre el compliment de les seves obligacions") també es deleguen per la Junta de Govern. És necessari ajustar el text de l'apartat 1 de l'article 13 del text refós de la llei a la realitat operativa de l'entitat, que requereix que els òrgans tècnics de l'ICF puguin "Decidir sobre l'exercici dels drets patrimonials i econòmics de l'Institut, sobre les accions judicials que li corresponen i sobre el compliment de les seves obligacions" en els termes que li delegui la Junta de Govern, per garantir el funcionament eficient de l'entitat.

La modificació proposada aconsegueix la finalitat de proporcionar la seguretat jurídica adequada sobre la delegació de la competència de la Junta de Govern de l'Institut Català de Finances de decidir sobre l'exercici dels drets patrimonials i econòmics de l'Institut, sobre les accions judicials que li corresponen i sobre el compliment de les seves obligacions (lletra c de l'article 11 del text refós de la llei reguladora de l'ICF).

En el context de la situació de mercat de l'habitatge a Catalunya, amb un augment significatiu dels preus en els últims anys que ha suposat una major dificultat de l'accés als ciutadans, el Govern ha considerat aquest àmbit, especialment en la seva vessant d'habitatge de protecció oficial, una de les grans prioritats de Catalunya. En aquest sentit, l'Acord de Govern 225/2024, de 15 d'octubre, pel qual s'aproven mesures urgents per a l'increment de l'oferta de l'habitatge protegit (Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya Núm. 9270 - 17.10.2024), va establir actuacions addicionals de l'ICF a les que desenvolupava fins el 2024. Entre aquestes activitats, el Govern ha sol·licitat a l'ICF que es doti dels mitjans necessaris per impulsar, amb els seus criteris de risc, una línia de préstecs destinada a operadors públics i privats que construeixin en el marc de la "Reserva pública de solars" habitatges protegits de lloguer o allotjaments dotacionals, amb una previsió de 500M€ anuals en el termini estimat 2025-2028 (punt 2 de l'Acord de Govern). Així mateix, el Govern ha sol·licitat a l'ICF en l'esmentat acord la creació d'un "Fons Públic d'Emancipació" per ajornar, amb el topall que es fixi, l'entrada que han de satisfer els joves per a la compra del primer habitatge en el tipus "habitatge de preu limitat", havent de dotar-se a aquests efectes dels mitjans necessaris per gestionar, amb les modificacions legals necessàries, la creació d'aquest fons, amb una previsió de 100M€ any, 500M€ en 5 anys per 12.000 habitatges (punt 12 de l'Acord GOV 225/2024, de 15 d'octubre). Com a conseqüència de la situació exposada, la Junta de Govern de l'ICF, en la seva sessió de 30 d'octubre de 2024, va acordar incloure en el pressupost pel 2025 de l'Institut 600 milions d'euros en matèria d'habitatge de protecció oficial, addicionals a l'activitat recurrent de l'ICF. Aquest increment del volum d'activitat, quantificat a nivell operacional per l'ICF, de manera estimada, en 2.302 operacions addicionals a formalitzar, més del doble respecte de les realitzades en els dos darrers anys, té impactes en els diferents equips que configuren el circuit d'entrada, anàlisi i formalització de préstecs, així com en l'equip d'atenció al client, situació que ha justificat que el Govern, mitjançant Acord GOV/80/2025, d'1 d'abril, autoritzi l'ampliació de la plantilla pressupostària de l'Institut Català de Finances en 29 dotacions. L'augment del volum d'activitat de l'ICF que, com s'acaba d'exposar, té incidència directa en els ingressos i despeses de l'Institut, que forma part del sector públic de la Generalitat, justifica la inclusió de la mesura que es proposa a l'Avantprojecte de llei, atès que té com a objectiu agilitzar els circuits de presa de decisions de l'Institut i millorar, en definitiva, l'eficiència i eficàcia de l'ICF, arrel d'aquest increment tan significatiu de la seva activitat.

MARC NORMATIU

Articles 2, 9, 11 i 13 del Decret Legislatiu 1/2022, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, i articles 6, 7, 8, 12 i 13 i concordants de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

COMPETÈNCIA

es pròpies d'autoorganització i de regulació de qualsevol Administració en l'exercici de les seves competències estatutàries, així com d'acord amb allò previst a l'article 26, d'atribució de funcions, de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

Decret legislatiu 1/2022, de 26 de juliol,
pel qual s'aprova el text refós de la Llei
de l'Institut Català de Finances.

Art.13 Ap.1 / a / primer

Modificació

Article 69.4

ECF-0253.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 15 del text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, que resta redactat de la manera següent:

“2. Són funcions del conseller delegat o consellera delegada:

- a) La direcció i execució material dels acords i les directrius d'actuació aprovats per la Junta de Govern.
- b) La coordinació i el control de l'exercici de les funcions delegades per la Junta de Govern en els comitès, les comissions i les direccions a què fa referència la lletra e.
- c) La representació de l'Institut Català de Finances en les juntes generals de les societats mercantils en les quals participi directament o indirectament, sense perjudici de la representació del mateix Institut en els altres àmbits que s'acordin.
- d) La direcció superior i la contractació del personal de l'Institut Català de Finances, i també la lliure designació dels responsables de les diferents àrees funcionals.
- e) L'organització i estructuració internes de l'Institut Català de Finances, d'acord amb les directrius aprovades per la Junta de Govern, en les direccions funcionals i els serveis, els comitès executius i els comitès d'inversions que consideri més adequades perquè es compleixi millor l'activitat ordinària, amb el nomenament de les persones titulars i la determinació del règim laboral.
- f) Exercir les competències pròpies com a òrgan de contractació, d'acord amb el que preveu la normativa de contractes del sector públic.
- g) L'exercici de les facultats que li delegui la Junta de Govern.

El conseller delegat o consellera delegada pot delegar en les direccions a què fa referència la lletra e les facultats previstes a la lletra d i f.”

OBJECTE

Es proposa modificar l'apartat 2 de l'article 15 del text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, als efectes d'incloure de manera explícita entre les funcions del conseller delegat o la consellera delegada de l'Institut la d'exercir les competències pròpies com a òrgan de contractació, d'acord amb el que preveu la normativa de contractes del sector públic. La redacció vigent del text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances no conté cap previsió en relació amb quin és l'òrgan de contractació de l'Institut. Únicament s'indica a l'article 11 que és competència de la Junta de Govern aprovar els contractes i les operacions que signa l'Institut. No obstant, l'òrgan de contractació de l'Institut als efectes de la normativa de contractes del sector públic és el conseller delegat o la consellera delegada de l'Institut, únic òrgan de govern unipersonal de l'entitat, en el qual la Junta de Govern va delegar aquesta competència el 2002 (Resolució ECF/1705/2002, de 9 de maig, publicada al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya 3658 – 17.6.2002), i que la ve exercint des d'aleshores, sense la limitació econòmica que inicialment es va establir. La mesura proposada no té impacte econòmic ni hi ha altres departaments afectats

NECESSITAT

L'Institut Català de Finances (ICF) està sotmès a la normativa de contractes del sector públic, la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, la normativa reglamentària de desenvolupament de la llei, la Directiva 2014/24/UE, el Decret llei 3/2016, de 31 de maig, de mesures urgents en matèria de contractació pública, i l'article 159 de la Llei 5/2017, de 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, a més d'altra normativa concordant. D'acord amb l'article 61 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, "La representació de les entitats del sector públic en matèria contractual correspon als òrgans de contractació, unipersonals o col·legiats, que, en virtut d'una norma legal o reglamentària o una disposició estatutària, tinguin atribuïda la facultat de subscriure contractes en el seu nom". En el cas de l'ICF, l'única referència a la contractació, en termes generals, en el text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances es troba en les competències que corresponen a la Junta de Govern, entre les quals s'estableix la d'aprovar els contractes i les operacions de l'Institut (article 11, apartat b). No obstant, aquest precepte no fa una menció explícita a la competència de la Junta de Govern de subscriure els contractes com a òrgan de contractació als efectes previstos en la normativa de contractes del sector públic, i el fet que, a la referència a l'aprovació dels contractes li segueixi la referència a les operacions de l'Institut, tenint en compte l'activitat principal de l'ICF, pot portar a la consideració que l'article 11 lletra b del text refós de la Llei de l'ICF s'està referint als contractes que conformen l'activitat de l'Institut, que és, d'acord amb l'article 6.1 del text refós de la Llei reguladora de l'ICF, la realització d'aquelles activitats, operacions i serveis propis del negoci de banca en general que li siguin permeses per la legislació d'entitats de crèdit vigent, així com les activitats d'inversió en capital risc. El 2002 la Junta de Govern de l'ICF va delegar en el conseller delegat de l'ICF la competència per dur a terme els contractes d'obres, de subministraments i de serveis que preveu la Llei de contractes de les administracions públiques, si no superaven la quantia de 300.000 euros, portant implícita aquesta funció la l'aprovació de la despesa corresponent, dels plecs de clàusules administratives i dels expedients de contractació (Resolució ECF/1705/2002, de 9 de maig, publicada al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya 3658 – 17.6.2002). No obstant, el conseller delegat o la consellera delegada de l'ICF du a terme les competències que corresponen a l'òrgan de contractació d'acord amb la llei reguladora dels contractes del sector públic sense cap limitació econòmica. Atès el funcionament ordinari de l'ICF, resulta necessari que les funcions d'òrgan de contractació siguin desenvolupades pel conseller delegat o la consellera delegada de l'Institut. Així mateix, cal tenir en compte el volum actual de la contractació pública de l'ICF i la resta de funcions que ha d'assumir actualment el conseller delegat o la consellera delegada de l'Institut arrel de l'aprovació pel Govern, mitjançant Acord GOV 225/2024, de 15 d'octubre, de mesures urgents per a l'increment de l'oferta de l'habitatge protegit (Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya Núm. 9270 - 17.10.2024), que va establir com a actuacions addicionals de l'ICF, per una banda, que es doti dels mitjans necessaris per impulsar, amb els seus criteris de risc, una línia de préstecs destinada a operadors públics i privats que construeixin en el marc de la "Reserva pública de solars" habitatges protegits de lloguer o allotjaments dotacionals, amb una previsió de 500M€ anuals en el termini estimat 2025-2028 (punt 2 de l'Acord de Govern), i, per altra banda, la

creació d'un "Fons Públic d'Emancipació" per ajornar l'entrada que han de satisfer els joves per a la compra del primer habitatge en el tipus "habitatge de preu limitat", havent de dotar-se a aquests efectes dels mitjans necessaris per gestionar, amb les modificacions legals necessàries, la creació d'aquest fons, amb una previsió de 100M€ any, 500M€ en 5 anys per 12.000 habitatges (punt 12 de l'Acord de Govern). En aquest context resulta necessari preveure que el conseller delegat o consellera delegada pugui delegar també les competències en matèria de contractació pública en les direccions funcionals de l'Institut. La situació descrita aconsella, doncs, ajustar el text refós de la Llei reguladora de l'ICF a aquesta operativa, que és l'òptima per l'Institut en termes d'eficiència, de manera que es reconegui com a funció del conseller delegat o la consellera delegada de l'Institut la d'exercir les competències pròpies com a òrgan de contractació de l'ICF, d'acord amb el que preveu la normativa de contractes del sector públic. L'establiment per Llei d'aquesta competència en el conseller delegat o la consellera delegada, de manera que no es consideri una competència delegada per la Junta de Govern, permet a més que aquesta facultat pugui ser delegada pel conseller delegat o la consellera delegada en les direccions a què fa referència la lletra e de l'article 15 del text refós de la Llei reguladora de l'ICF, si així ho considera necessari o convenient en termes d'eficiència, en les condicions determinar. Aquesta possibilitat de delegació del conseller delegat o la consellera delegada es proposa que es reconegui també de manera explícita en el redactat de l'article 15, en un últim apartat que es proposa addicionar en una altra Proposta de mesura que planteja l'Institut Català de Finances de manera paral·lela a aquesta, en un formulari apart. D'aquesta manera, les direccions funcionals de l'Institut podran subscriure tots aquells actes que la Llei de contractes del sector públic reserva a l'òrgan de contractació.

La modificació proposada aconsegueix la finalitat d'establir que l'òrgan de contractació de l'Institut Català de Finances en els termes establerts a la normativa de contractes del sector públic sigui el conseller delegat o la consellera delegada de l'ICF, sense limitació d'import, podent al seu temps delegar aquesta competència en les direccions funcionals en què s'organitza l'Institut, tal i com es proposa en una altra Proposta de mesura que planteja l'Institut Català de Finances de manera paral·lela a aquesta, en un formulari apart.

La modificació proposada, en la mesura en què afecta a la competència de l'ICF per contractar en els termes establerts a la normativa de contractació pública, té incidència directa en els ingressos i despeses de l'Institut, que forma part del sector públic de la Generalitat, i està justificada la seva inclusió en l'Avantprojecte de Llei en quant la seva necessitat s'ha evidenciat amb l'increment del volum d'activitat de l'ICF que ha resultat de l'Acord GOV 225/2024, de 15 d'octubre, de mesures urgents per a l'increment de l'oferta de l'habitatge protegit.

MARC NORMATIU

Articles 11 i 15 del text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, i articles 6, 7, 8, 12 i 13 i concordants de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Les pròpies d'autoorganització i de regulació de qualsevol Administració en l'exercici de les seves competències estatutàries, així com d'acord amb allò previst a l'article 26, d'atribució de funcions, de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

Decret legislatiu 1/2022, de 26 de juliol,
pel qual s'aprova el text refós de la Llei
de l'Institut Català de Finances.

Cap.II Art.15 Ap.2 / b / bis / segon

Modificació

Article 69.5

ECF-0246.0

S'afegeix un apartat, el 3, a l'article 15 del Text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, amb el text següent:

“3. El conseller delegat o consellera delegada pot delegar en les direccions a què fa referència la lletra e les facultats previstes a les lletres d i f”.

OBJECTE

Es proposa addicionar un apartat final a l'article 15 del text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, als efectes d'incloure de manera explícita la possibilitat que el conseller o la consellera delegada de l'Institut pugui delegar les competències que li corresponen en l'àmbit dels recursos humans (lletra “d) La direcció superior i la contractació del personal de l'Institut Català de Finances, i també la lliure designació dels responsables de les diferents àrees funcionals”) i de la contractació pública (lletra “f) Exercir les competències pròpies com a òrgan de contractació, d'acord amb el que preveu la normativa de contractes del sector públic”, que es proposa addicionar en una altra Proposta de mesura que planteja de manera paral·lela a aquesta l'Institut Català de Finances, en un formulari apart). La delegació de les competències en aquests àmbits que podria acordar el conseller delegat o la consellera delegada de l'ICF la podria realitzar en les direccions a què fa referència la lletra e, que són aquelles direccions funcionals i serveis, comitès executius i comitès d'inversions que pot designar el conseller delegat o la consellera delegada de l'ICF de conformitat amb la funció d'organitzar i estructurar internament de l'ICF, d'acord amb les directrius aprovades per la Junta de Govern, perquè es compleixi millor l'activitat ordinària de l'Institut. La mesura proposada no té impacte econòmic ni hi ha altres departaments afectats.

NECESSITAT

El creixement en els darrers anys de l'activitat de l'Institut Català de Finances (ICF) i l'ampliació de l'abast de les seves funcions que resulta de la modificació del text refós de la seva llei reguladora aprovat per Decret llei 5/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres d'administratives, que ha establert que l'ICF pot, per primer cop en els seus 40 anys d'història, atorgar finançament a persones físiques en el marc del foment de polítiques públiques sostenibles i de protecció del medi ambient, especialment les relacionades amb l'habitatge protegit, ha motivat, entre d'altres mesures, que el Govern hagi aprovat el 2025 un increment de la plantilla de l'ICF de 29 persones, de manera que la plantilla del Grup ICF passarà a ser de 173 persones, xifra que duplica el nombre de persones treballadores del grup respecte del 2013. La modificació del text refós de la llei reguladora de l'ICF aprovada pel Decret llei 5/2025, deriva de la situació de mercat de l'habitatge a Catalunya, amb un augment significatiu dels preus en els últims anys que ha suposat una major dificultat de l'accés als ciutadans. En aquest context, el Govern ha considerat aquest àmbit, especialment en la seva vessant d'habitatge de protecció oficial, una de les grans prioritats de Catalunya. Així, el Govern, mitjançant Acord GOV 225/2024, de 15 d'octubre, pel qual s'aproven mesures urgents per a l'increment de l'oferta de l'habitatge protegit (Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya Núm. 9270 - 17.10.2024), va establir com a actuacions addicionals de l'ICF que es doti dels mitjans necessaris per impulsar, amb els seus criteris de risc, una línia de préstecs destinada a operadors públics i privats que construeixin en el marc de la "Reserva pública de solars" habitatges protegits de lloguer o allotjaments dotacionals, amb una previsió de 500M€ anuals en el termini estimat 2025-2028 (punt 2 de l'Acord de Govern), i, per altra banda, la creació d'un "Fons Públic d'Emancipació" per ajornar l'entrada que han de satisfer els joves per a la compra del primer habitatge en el tipus "habitatge de preu limitat", havent de dotar-se a aquests efectes dels mitjans necessaris per gestionar, amb les modificacions legals necessàries, la creació d'aquest fons, amb una previsió de 100M€ any, 500M€ en 5 anys per 12.000 habitatges (punt 12 de l'Acord GOV 225/2024, de 15 d'octubre). Com a conseqüència de l'Acord GOV 225/2024, de 15 d'octubre, la Junta de Govern de l'Institut Català de Finances, en la seva sessió de 30 d'octubre de 2024, va acordar incloure en el pressupost pel 2025 de l'Institut 600 milions d'euros en matèria d'habitatge de protecció oficial, addicionals a l'activitat recurrent de l'ICF. Aquest increment del volum d'activitat, quantificat a nivell operacional per l'ICF en unes 2.302 operacions addicionals a formalitzar, més del doble respecte de les realitzades en els dos darrers anys, té impactes en els diferents equips que configuren el circuit d'entrada, anàlisi i formalització de préstecs, així com en l'equip d'atenció al client, situació que ha justificat que el Govern, mitjançant Acord GOV/80/2025, d'1 d'abril, autoritzi l'ampliació de la plantilla pressupostària de l'Institut Català de Finances en 29 dotacions. L'increment substancial de plantilla de l'ICF té efectes directes en la complexitat de la gestió dels recursos humans de l'entitat. En aquest context, hi ha determinats actes o actuacions en l'àmbit dels recursos humans que el conseller delegat o la consellera delegada ha de poder delegar per raons d'eficiència i major eficàcia, i aquesta possibilitat actualment no està prevista al text refós de la llei reguladora de l'Institut Català de Finances. Per altra banda, el creixement experimentat els últims anys del volum d'activitat de l'Institut juntament amb el

projectat amb els nous àmbits d'actuació definits a la modificació del text refós de la llei aprovada aquest i en els termes establerts en l'Acord GOV/80/2025 d'1 d'abril, té efectes també en la gestió dels contractes de serveis, subministraments i obres que necessita subscriure l'entitat per dur a terme la seva activitat. Aquests contractes estan subjectes als requeriments legals establerts a la normativa del sector públic, que disposen la necessitat d'adoptar un nombre elevat d'acords o resolucions. Raons d'eficiència també aconsellen que les competències del conseller delegat o consellera delegada de l'Institut en aquest àmbit puguin ser delegades, alliberant la càrrega administrativa del màxim òrgan de govern unipersonal de l'Institut. És necessari, en termes de seguretat jurídica i de bona tècnica normativa, preveure explícitament a l'article 15 del text refós de la llei reguladora de l'Institut Català de Finances que el conseller delegat o la consellera delegada de l'Institut pugui delegar en les direccions a què fa referència la lletra e les facultats previstes a les lletres d i f del mateix article, que són les relatives a la direcció superior i a la contractació del personal de l'Institut i la designació dels responsables de les diferents àrees funcionals, així com la competència com a òrgan de contractació de l'Institut (la redacció de la lletra f que es proposa de manera paral·lela en una altra Proposta de mesura que planteja l'Institut Català de Finances en un formulari apart). La necessitat de preveure la possibilitat de dur a terme la delegació de competències en el text refós de la llei reguladora de l'Institut Català de Finances en termes de bona tècnica normativa s'evidencia en observar-se en el text de la mateixa llei que la Junta de Govern sí pot delegar algunes de les seves competències (article 13, apartats 1 i 2) i les facultats que consideri convenient en el conseller delegat o consellera delegada (article 15, apartat 2, lletra f en la seva redacció actual).

La modificació proposada aconsegueix la finalitat de permetre al conseller delegat o consellera delegada de l'ICF delegar competències en matèria de recursos humans i de contractació pública per raons d'eficiència i eficàcia en l'exercici de les funcions que li corresponen, proporcionant la seguretat jurídica adequada sobre la conformitat a dret de la delegació d'aquestes competències i el correcte ajust a les disposicions del text refós de la llei reguladora de l'Institut Català de Finances.

L'increment significatiu de l'activitat del Grup ICF que deriva de la prioritització per part del Govern de l'accés a l'habitatge i de la creació d'habitatge protegit, amb l'adopció per part de l'ICF de mesures com impulsar una línia de préstecs destinada a operadors públics i privats que construeixin en el marc de la "Reserva pública de solars" habitatges protegits de lloguer o allotjaments dotacionals, (500M€ anuals en el termini estimat 2025-2028) i crear un "Fons Públic d'Emancipació" per ajornar l'entrada que han de satisfer els joves per la compra del primer habitatge en el tipus "habitatge de preu limitat" (amb una previsió de 100M€ any, 500M€ en 5 anys per 12.000 habitatges), i que ha comportat l'autorització d'un increment en el número de 29 de les dotacions de l'ICF per dur a terme aquestes activitats, té incidència directa en els ingressos i despeses de l'Institut, concretament en la gestió i aprovació de les despeses de l'ICF, que s'integra en el sector públic de la Generalitat.

MARC NORMATIU

Article 15 i concordants del text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, i articles 6, 7, 8, 12 i 13 i concordants de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Les pròpies d'autoorganització i de regulació de qualsevol Administració en l'exercici de les seves competències estatutàries, així com d'acord amb allò previst a l'article 26, d'atribució de funcions, de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

Decret legislatiu 1/2022, de 26 de juliol,
pel qual s'aprova el text refós de la Llei
de l'Institut Català de Finances.

Art.15 Ap.3 / c / tercer

Addició

Capítol X. Tribunal Català de Contractes del Sector Públic

Article 70

ECF-0471.0

1. Als efectes del que preveu l'article 58 de la Llei de Contractes del Sector Públic es podrà imposar una multa en la mateixa resolució del recurs especial. Es considerarà que concorre una actuació temerària, fraudulenta, abusiva o mala fe quan per l'objecte, resultat, intencionalitat o finalitat, ja sigui de forma aïllada o conjunta, s'interposi un recurs especial en matèria de contractació amb l'únic objectiu d'endarrerir l'adjudicació o formalització d'un contracte.

2. D'acord amb l'anterior es considera mala fe el coneixement conscient de la manca de raó processal derivat de l'incompliment conscient de les obligacions o requeriments derivats d'un procediment d'adjudicació.

3. Es considera temeritat la conducta processal sense un fonament defensable en dret, pel fet que manifesta una pretensió o una oposició a l'adjudicació o formalització d'un contracte sense una mínima argumentació o expectativa jurídica raonable.

4. Es consideraran circumstàncies determinants de possible mala fe o temeritat en la interposició del recurs que aquest es fonamenti en:

a) Arguments contraris als al·legats prèviament pel recurrent en el mateix procediment i rebutjats en un recurs especial anterior.

b) Infracció dels plecs que podia ser coneguda per un licitador raonablement informat i normalment diligent, al·legada després de l'exclusió de la seva oferta o després de l'adjudicació a una altra empresa licitadora.

Així mateix, es pot prendre en consideració per apreciar que concorren mala fe i temeritat, quan la dilació del procediment de contractació beneficiï l'empresa recurrent perquè és adjudicatària del contracte anterior.

5. L'acord que resolgui el recurs ha de justificar la imposició de la multa i la quantia a considerar d'acord amb les possibles pèrdues econòmiques provocades a l'adjudicatari i perjudicis econòmics provocats a les entitats del sector públic, s'inclou com a perjudicis el cost salarial del personal al servei d'aquestes entitats del sector públic en proporció a la seva dedicació o temps invertit en la tramitació del recurs especial i aquelles despeses derivades de contractes, pròrrogues o modificacions necessàries per atendre o garantir el funcionament ordinari de serveis a la ciutadania

6. L'import de la multa imposada s'ingressarà a la hisenda pública catalana.

7. L'impagament de la multa té la consideració de deute amb l'Administració pública als efectes de la prohibició de contractar.

OBJECTE

Es tracta d'evitar la utilització abusiva amb mala fe o temeritat del recurs especial.

NECESSITAT

Evitar la utilització abusiva amb mala fe o temeritat del recurs especial, amb l'objectiu de prevenir i sancionar conductes abusives en la interposició de recursos especials per evitar dilacions injustificades en els procediments de contractació pública.

La mesura s'adequa els fins perseguits

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de Llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis puntuals amb vocació de permanència. A més, es justifica per protegir l'interès públic i garantir l'eficiència i la seguretat jurídica, ja que sense una regulació clara, els recursos especials poden utilitzar-se de manera abusiva per endarrerir adjudicacions, generant costos addicionals i perjudicis per a l'Administració i per a tercers. Així mateix, les dilacions injustificades poden afectar serveis essencials a la ciutadania. La norma assegura que els costos derivats d'aquestes conductes siguin assumits pel responsable.

MARC NORMATIU

Llei de Contractes del Sector Públic

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 150 de l'Estatut d'autonomia, correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, i les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa

Avantprojecte de Llei de mesures fiscals, Art.68
financeres i administratives per al 2026

Addició

Article 71

ECF-0262.1

Es modifica la lletra d) de l'apartat 17 de la disposició addicional quarta de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, que queda redactat de la manera següent:

"d) L'estatut personal, els requisits i la durada dels nomenaments i els supòsits de cessament o remoció del president o presidenta i de les vocalies del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic han d'ésser els mateixos que estableixen els apartats 10, 11, 12 i 13 d'aquesta disposició per a l'òrgan unipersonal. En el cas de les persones vocals del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic, l'experiència mínima requerida serà de deu anys en l'àmbit del dret administratiu, preferentment, relacionat amb la contractació pública.

Tanmateix, les retribucions corresponents al president o presidenta i als vocals del Tribunal les ha de fixar el Govern de la Generalitat en el marc del sistema retributiu de l'Administració de la Generalitat."

OBJECTE

La proposta té per objecte afegir un nou incís al primer paràgraf de la lletra d) de l'apartat 17 de la disposició addicional quarta de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, amb el text següent: "En el cas de les persones vocals del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic, l'experiència mínima requerida serà de deu anys en l'àmbit del dret administratiu, preferentment, relacionat amb la contractació pública".

NECESSITAT

El Tribunal Català de Contractes del Sector Públic (des d'ara el Tribunal o TCCSP) es va constituir com a òrgan col·legiat mitjançant el Decret 221/2013, de 3 de setembre, pel qual es regula el Tribunal Català de Contractes del Sector Públic i s'aprova la seva organització i el seu funcionament (Decret 221/2013), per expressa habilitació de l'apartat 17 de la disposició addicional quarta de la Llei 7/2011, de 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres. Des de la modificació introduïda en el Decret 221/2013 per la disposició final setena del Decret 43/2019, de 25 de febrer, de reestructuració del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda, el Tribunal s'estructura en un/a president/a i quatre persones vocals, amb veu i vot, i es preveu que sigui assistit per un/a secretari/secretària tècnic/a, amb veu però sense vot, que no té la condició de membre del Tribunal. Les vocalies del Tribunal respecten el caràcter bífrot del seu àmbit d'actuació, envers els poders adjudicadors de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, l'Administració local de Catalunya i els ens i organismes del seu sector públic respectiu, mitjançant la seva provisió amb personal funcionari de l'Administració de la Generalitat i l'Administració local catalana, i la seva ampliació (d'una a dues vocalies per a cada àmbit) va venir motivada pel creixement del volum i la complexitat dels assumptes sotmesos al Tribunal, essent aquesta una tessitura mantinguda i incrementada exponencialment al llarg dels seus deu anys de funcionament col·legiat. L'experiència en la provisió dels llocs de vocalia del Tribunal ha demostrat una manca o escassa concurrència. Així, per exemple, la Resolució ECO/2282/2022, de 13 de juliol, va declarar desert, per manca de presentació de candidatures, el lloc amb referència núm. 1 obert al personal de l'Administració de la Generalitat de Catalunya de la convocatòria de provisió núm. ECO/17/22 aprovada mitjançant la Resolució ECO/1110/2022, de 19 d'abril.

A fi d'ampliar la concurrència de candidatures per a la provisió de les vocalies del Tribunal, així com evitar el desert de les convocatòries, es considera necessària la modificació de la normativa reguladora del Tribunal pel que fa als requeriments d'experiència. Així, la proposta vol reduir el nombre d'anys d'experiència exigida per a les vocalies del Tribunal, passant dels 15 anys -aplicables a les vocalies per la translació que la Llei 7/2011 va efectuar del mateix requisit exigint al titular de l'Òrgan Administratiu de Recursos Contractuals de Catalunya en habilitar la seva transformació a òrgan col·legiat- a 10 anys. D'aquesta manera, els anys d'experiència exigibles als membres del Tribunal serien de 15 anys per al cas de la presidència i de 10 anys per a les vocalies, situant-se aquesta exigència en la mateixa línia existent en altres tribunals administratius de recursos contractuals, com ara el Tribunal Administrativo Central de Recursos Contractuales i els tribunals autonòmics de Madrid, Andalusia, Galícia i Aragó.

Aquesta mesura s'ha d'incorporar a l'Avantprojecte de Llei per poder cobrir les vocalies del Tribunal que han quedat desertes en les darreres convocatòries i garantir que el Tribunal pugui disposar de tots els seus membres.

MARC NORMATIU

• L'article 46 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, pel que fa l'òrgan competent per a la resolució del recurs especial en matèria de contractació en l'àmbit de les Comunitats Autònomes. • Disposició addicional quarta de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, sobre els recursos contractuals de Catalunya i la creació de l'Òrgan Administratiu de Recursos Contractuals de Catalunya. • Decret 221/2013, de 3 de setembre, pel qual es regula el Tribunal Català de Contractes del Sector Públic i s'aprova la seva organització i el seu funcionament.

COMPETÈNCIA

L'article 159.3.c) de l'Estatut de Catalunya disposa que la Generalitat, en relació amb els contractes de les administracions públiques de Catalunya, té la competència exclusiva sobre organització i competències en matèria de contractació dels òrgans de les administracions públiques i sobre les regles d'execució, modificació i extinció dels contractes de l'Administració, en allò que no estigui afectat per l'article 149.1.18 CE.

Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres	Disp.addicional Núm.Disp.quarta	Modificació

Capítol XI. Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública**Article 72****PRE-0085.0**

Es modifica l'apartat 4 de l'article 40 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que resta redactat de la manera següent:

"4. Els membres de la Comissió han d'exercir el càrrec en règim de dedicació absoluta i els són aplicables les normes sobre incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat de Catalunya. Llurs retribucions s'han de fixar anualment en la Llei de pressupostos de Catalunya".

OBJECTE

L'objecte de la iniciativa és modificar l'article 40.4 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, amb la finalitat d'unificar el règim jurídic dels membres de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP). Concretament, la modificació té dos vessants principals: a) substituir el règim de dedicació exclusiva pel règim de dedicació absoluta, en coherència amb el que regeix l'exercici dels alts càrrecs de la Generalitat, i b) establir de manera expressa que els membres de la Comissió quedin subjectes al règim d'incompatibilitats previst per als alts càrrecs al servei de la Generalitat.

NECESSITAT

La iniciativa té per objecte unificar el règim jurídic dels membres de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP), de manera que quedin sotmesos al règim d'incompatibilitats previst per als alts càrrecs de la Generalitat, en lloc del règim general del personal al servei de les administracions públiques. Aquesta homogeneïtzació resulta necessària per dotar de coherència i seguretat jurídica la seva posició institucional.

La modificació de l'article 40.4 de la Llei 19/2014, substituint el règim de "dedicació exclusiva" pel de "dedicació absoluta" i establint la subjecció al règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs, respon al principi de dedicació absoluta que ha de regir l'exercici de funcions públiques de màxima responsabilitat. Així mateix, assegura que els membres de la GAIP quedin sotmesos a les mateixes obligacions de transparència i bon govern que la resta d'alts càrrecs de la Generalitat.

La inclusió de la mesura s'explica per la necessitat d'unificar el règim aplicable als membres de la GAIP amb el previst per als alts càrrecs de la Generalitat, evitant duplicitats normatives i eventuais contradiccions interpretatives. Aquesta adaptació garanteix la plena coherència amb el sistema de responsabilitat i control propi dels alts càrrecs, reforçant la transparència institucional i l'efectivitat del dret d'accés a la informació pública.

MARC NORMATIU

Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (arts. 40 i 54). Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat (art. 2.m). Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la GAIP (art. 11).

COMPETÈNCIA

L'article 159.1 de l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, en tot allò que no estigui afectat per l'article 149.1.18 CE. La iniciativa es fonamenta, a més, en l'article 71.4 EAC, que imposa a l'Administració de la Generalitat el deure de garantir la transparència i l'accés a la informació pública. La regulació del règim aplicable als membres de la GAIP, òrgan col·legiat encarregat de vetllar per aquest dret, entra de ple dins d'aquesta competència.

Llei 19/2014, del 29 de desembre, de
transparència, accés a la informació
pública i bon govern

Art.40 Ap.4 / d / quart

Modificació

Capítol XII. Junta de Govern per als Residus Industrials

Article 73

TER-0061.2

S'afegeix un apartat, el 3 *bis*, a l'article 6 de la Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànon sobre la disposició del rebuig dels residus, amb el text següent:

"3 *bis*. Es crea la Junta de Govern per als Residus Industrials, que ha d'administrar els recursos procedents de l'impost sobre la deposició de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració relatius als residus industrials i les actuacions derivades del Fons de Gestió de Residus, amb la composició següent:

- a) El president o presidenta, que és designat pel president o presidenta de l'Agència de Residus de Catalunya.
- b) Tres vocals designats per l'Agència de Residus de Catalunya.
- c) Quatre vocals del sector associatiu industrial i de gestió de residus, designats per les entitats Associació Catalana d'Instal·lacions de Tractament de Residus Especial (ACITRE), Petita i Mitjana Empresa de Catalunya (PIMEC), Foment del Treball i Gremi de Recuperació de Catalunya.
- d) El secretari o secretària, designat per l'Agència de Residus de Catalunya, amb veu i sense vot."

OBJECTE

Amb aquesta proposta s'equipara l'òrgan de govern del fons de gestió dels residus industrials a l'existent per als fons de gestió de residus municipals i dels residus de la construcció.

NECESSITAT

Per tal de garantir l'eficàcia en la gestió de l'impost es considera que cal crear l'òrgan de govern del fons de gestió dels residus industrials per equiparar-lo a l'existent als fons de gestió de residus municipals i dels residus de la construcció.

Les juntes de govern dels fons són els òrgans que aproven els usos als que es destinen els fons recaptats amb l'impost sobre el dipòsit, la incineració i la coïncineració de residus. Cal incloure aquesta disposició per equiparar aquest fons amb els fons ja existents dels residus municipals i els residus de la construcció.

En tractar-se de matèria tributària i no existint cap altra opció de regulació contemplada més enllà de la normativa, no procedeix comparar les opcions de regulació. Les Lleis d'acompanyament a la Llei de Pressupostos són l'instrument idoni per a la creació, eliminació, modificació i actualització de la regulació tributària de la Generalitat, vist el seu contingut de mesures fiscals i administratives.

MARC NORMATIU

La present proposta s'emmarca en la Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànon sobre la disposició del rebuig dels residus, i en la normativa bàsica sobre residus integrada pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora dels residus, i la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular, i en el Decret Llei 17/2022, de 20 de desembre.

COMPETÈNCIA

L'article 203.2 de l'Estatut d'Autonomia preveu que la Generalitat participa en el rendiment dels tributs estatals cedits a Catalunya. A aquest efecte, aquests tributs tenen la consideració següent: a. Tributs cedits totalment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat la totalitat dels rendiments i la capacitat normativa. b. Tributs cedits parcialment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat una part dels rendiments i, si s'escau, la capacitat normativa.

Llei 8/2008, de 10 de juliol, de
finançament de les infraestructures de
gestió dels residus i dels cànons sobre
la disposició del rebuig dels residus

Art.6 Ap.3 bis

Addició

Capítol XIII. Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya**Article 74****TER-0195.0**

S'afegeix una lletra, la *u*), a l'article 5 de la Llei 9/2022, de 21 de desembre, de la ciència, amb el text següent:

“u) L'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya per a la seva activitat de recerca, desenvolupament i innovació en cartografia, geologia i la resta de funcions que li son encomanades.”

OBJECTE

L'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC) va ser creat per l'article 152 de Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic. El nou ens es va configurar com una empresa pública, sotmesa a dret privat, que assumia les competències i funcions de l'Institut Cartogràfic de Catalunya i de l'Institut Geològic de Catalunya, amb una llarga tradició en els camps de la cartografia i la geologia a Catalunya. Les seves funcions són les relacionades amb l'exercici de les competències sobre geodèsia i cartografia i sobre la infraestructura de dades espacials de Catalunya, i també les d'impulsar i dur a terme les actuacions relatives al coneixement, la prospecció i la informació sobre el sòl i el subsòl, en els termes establerts per la Llei 16/2005, de 27 de desembre, de la informació geogràfica i de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, i per la Llei 19/2005, de 27 de desembre, de l'Institut Geològic de Catalunya. En un mon canviant i altament tecnificat és del tot necessari que, per a poder desenvolupar les seves funcions amb el nivell d'excel·lència requerit, l'ICGC dugui a terme activitat de recerca i innovació. Amb això es garanteix que els serveis oferts a la Generalitat de Catalunya esdevinguin de darrera generació. Entre les funcions que té reconegudes per la Llei s'hi troben la de dirigir, tutoritzar i elaborar programes de recerca, d'innovació i de formació científica i tècnica en els àmbit propis de la seva actuació. Així mateix, la Llei reconeix que l'exercici d'aquesta funció es pot concretar en la constitució o la participació en centres, instituts i xarxes de recerca, la participació en parcs científicotecnològics i en qualsevol altra activitat investigadora, docent o de transferència tecnològica i de coneixement. Es considera necessari el reconeixement exprés de l'Institut com a agent del sistema de recerca per tal que quedi palès allò reconegut entre les seves funcions.

NECESSITAT

La modificació proposada esdevé necessària per diversos motius. En primer terme permet reconèixer a l'Institut la seva activitat de recerca i innovació, el que el situa entre els instituts europeus geogràfics i geològics de referència. Aquets fet esdevé important a efectes d'imatge i permet que en el relat corporatiu es reconegui una part important de la seva activitat, el que de ben segur ajudarà al seu posicionament a nivell internacional. Tanmateix, el fet d'esser reconegut com un institut que forma part del sistema de recerca, desenvolupament i innovació atorgaria a l'institut un espai destacat dins la comunitat científica internacional. En segon terme es cerca donar un impuls a l'activitat de recerca de l'ICGC per fer front a nous reptes del sector i posicionar-se de forma avantatjosa en aspectes com el NewSpace o el Sistema d'Informació Dinàmica del Litoral (SIDL) entre d'altres. En darrer terme, aquesta inclusió esdevé essencial als efectes de poder aplicar la modalitat contractual d'activitats científiques prevista en l'article 20 de la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la Ciència, la Tecnologia i la innovació. La plantilla de l'ICGC es troba dimensionada a data d'avui en 254 persones amb vinculació fixa, addicionalment, pot realitzar contractacions temporals, amb les limitacions establertes en la normativa d'aplicació. Fins a l'any 2021 s'utilitzava la contractació temporal a través del contracte d'obra o servei, però a partir de l'entrada en vigor del Reial- Decret-Llei 32/2021, de 28 de desembre, aquest mecanisme no es presenta com una alternativa per la contractació de personal vinculat a l'execució d'un projecte, atès que aquesta modalitat contractual sols pot tenir una durada de 6 mesos, temporalitat que esdevé clarament insuficient per atendre les necessitats dels projectes de recerca duts a terme per l'institut. Amb la voluntat de cercar nous mecanismes de contractació per a poder donar cobertura a les activitats vinculades a la recerca i la innovació que realitza l'ICGC com a part de la seva activitat, esdevé summament interessant l'aplicació del contracte d'activitats científiques esmentat anteriorment i que es troba regulat a l'article 23 bis de la Llei 14/2011, de 1 de juny de la Ciència, la Tecnologia i la Innovació.

La llei de ciència té la missió de consolidar Catalunya com a pol de recerca, desenvolupament i innovació en l'àmbit europeu, tot definint el marc d'actuació i establint les característiques del sistema de recerca català. Tal i com es descriurà tot seguit es considera per la consecució de les finalitats perseguides és imprescindible la modificació de l'article 5 de la Llei 9/2022, de 21 de desembre, de la ciència. Amb la proposta de modificació de l'articulat de la Llei de la Ciència, s'aconsegueix donar cobertura a les tres necessitats de l'institut descrites en el punt 2.1 apartat a de la present memòria. Per una banda queda palès que l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya realitza una activitat investigadora i de desenvolupament i innovació en les disciplines que li son atorgades per la Llei 16/2005, de 27 de desembre, de la informació geogràfica i de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, i per la Llei 19/2005, de 27 de desembre, de l'Institut Geològic de Catalunya, en matèria de cartografia, geodèsia, infraestructura de dades espacials de Catalunya, a més de les d'impulsar i dur a terme les actuacions relatives al coneixement, la prospecció i la informació sobre el sòl i el subsol. Així mateix, dona l'impuls necessari davant els nous reptes de futur que se li presenten a l'institut, atès que li permetria situar-se en un marc d'actuació que el permet evolucionar i adaptar-se a les necessitats canviants del sector. En darrer terme, el fet que

resti inclòs a la llei com agent del sistema de recerca, desenvolupament i innovació permet a l'ICGC dotar-se del personal investigador necessari.

Es proposa la inclusió de la modificació de l'article 5 de la Llei de Ciència a través de la llei de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic de l'any 2026 atès que dita modificació té vocació de permanència en el temps i no es tracta d'una modificació normativa que afecti exclusivament a un exercici pressupostari, ja que les funcions d'innovació i recerca són tasques de llarga durada en el temps i difícils d'encabir en un sol exercici pressupostari, ans el contrari, requereixen d'un marc temporal prou extens per poder obtenir resultats. D'altra banda, atès el rang normatiu de la norma que es pretén modificar, es considera que la llei de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic es formula com un mecanisme pertinent per a la seva execució. En concret, atès que es tracta d'una mesura directament relacionada amb un ens del sector públic, fora convenient incloure aquesta modificació en el títol de la llei relatiu a les mesures en l'àmbit del sector públic. Tanmateix, hi ha altres dos aspectes que fan convenient recórrer a la llei de mesures per introduir la modificació proposada. Per un costat, el fet que es tracti d'una modificació menor de la llei, tant pel que fa a la seva extensió com pel que fa al seu contingut, desaconsellen altres mecanismes de modificació normativa. En darrer terme, atesa la coincidència en el temps de les necessitats de l'Institut i la possibilitat d'introduir modificacions a la Llei de ciència per aquesta via, aconsellen la seva utilització.

MARC NORMATIU

El marc normatiu de la proposta de modificació de l'apartat 1 de l'article 5 de la Llei 9/2022, de 21 de desembre, de la ciència, consistent en l'addició de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya, com a agent del sistema de recerca, desenvolupament i innovació és el que es detalla a continuació: - Article 152 de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, a través de la que es crea l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya, tot assumint les competències dels extints Institut Cartogràfic de Catalunya i de l'Institut Geològic de Catalunya, subrogant-se en la seva posició jurídica a partir del dia 1 de febrer de 2014. - En relació a les competències del nou Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya, segons allò establert en el punt 5 de l'article 152 de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic: o Llei 16/2005, de 27 de desembre, de la informació geogràfica i de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, en especial la lletra m de l'article 6.2 que en el marc de la descripció de les funcions de l'extint institut estableix l'activitat de recerca i innovació. o Llei 19/2005, de 27 de desembre, de l'Institut Geològic de Catalunya, fet especial referència a la lletra x del punt segon de l'article 3 on es destaca l'activitat d'innovació i recerca. - Decret 58/2015, de 21 d'abril, dels Estatuts de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya, amb especial atenció a l'article 3 que estableix les seves funcions. - Llei 9/2022, de 21 de desembre, de la Ciència, especialment l'article 5, apartat primer, amb d'inclusió d'una nova lletra on es faci constar que es reconeix a l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya la condició d'agent del sistema de recerca, desenvolupament i innovació de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Pel que fa a la competència de la Generalitat de Catalunya en relació a l'àmbit de la proposta d'addició en l'articulat de la Llei 9/2022, de 21 de desembre, de la ciència hem de recórrer al títol IV, capítol II, de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. En primer terme hem d'esmentar la competència legislativa de la Generalitat de Catalunya reconeguda al Capítol I del Títol IV de l'Estatut d'Autonomia. Pel que fa a la matèria de la competència que ens ocupa hem d'esmentar l'article 158: "Article 158. Recerca, desenvolupament i innovació tecnològica 1. Correspon a la Generalitat, en matèria de recerca científica i tècnica, la competència exclusiva amb relació als centres i les estructures de recerca de la Generalitat i als projectes que aquesta finança, que inclou en tot cas: a) L'establiment de línies pròpies de recerca i el seguiment, el control i l'avaluació dels projectes. b) L'organització, el règim de funcionament, el control, el seguiment i l'acreditació dels centres i les estructures situats a Catalunya. c) La regulació i la gestió de les beques i dels ajuts convocats i finançats per la Generalitat. d) La regulació i la formació professional del personal investigador i de suport a la recerca. e) La difusió de la ciència i la transferència de resultats. 2. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la coordinació dels centres i les estructures de recerca de Catalunya. 3. Els criteris de col·laboració entre l'Estat i la Generalitat en matèria de política de recerca, desenvolupament i innovació s'han de fixar en el marc del que estableix el títol V. Així mateix, s'han d'establir els sistemes de participació de la Generalitat en la fixació de les polítiques que afectin aquestes matèries en l'àmbit de la Unió Europea i en altres organismes i institucions internacionals." Atès que l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya és una entitat de dret públic adscrita al Departament de Territori de la Generalitat també es considera adient fer referència a l'article 150 de l'Estatut d'Autonomia, en el sentit que correspon a la Generalitat la competència relativa a l'organització de la seva administració.

Llei 9/2022, del 21 de desembre, de la
ciència

Art.5 Epígr.u / vint-i-unè / 21

Addició

Capítol XIV. Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya.

Article 75.1

JUS-0344.1

Es modifica l'article 11 de la Llei 16/2020, del 22 de desembre, de la desaparició forçada de menors a Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“Article 11. Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya

1. Es crea l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya.

2. Mitjançant decret del Govern s'ha de determinar l'òrgan competent per al reconeixement de la condició de víctima als efectes d'aquesta llei, i la integració de l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya en l'òrgan administratiu del departament de l'Administració de la Generalitat de Catalunya competent per raó de la matèria.

3. L'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya ha de fer la proposta de reconeixement de la condició de víctima a les persones que s'ajustin a la definició establerta per l'article 2 i quan els fets van succeir presumptament en el territori de Catalunya, per tal d'obtenir el suport necessari, públic i gratuït, per a investigar els casos fins a la seva dilucidació total i, si s'escau, acompanyar les víctimes en el retrobament amb llurs familiars. Aquest reconeixement s'ha d'estendre als actes que s'organitzin en memòria de les persones afectades per aquests fets.

4. L'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya ha d'informar els usuaris, els ha d'orientar cap als responsables de cada servei i ha de supervisar les actuacions per a poder garantir els drets de les víctimes.”

OBJECTE

1. Modificar l'article 11 de la Llei 16/2020, del 22 de desembre, amb l'objectiu, en primer lloc, de suprimir la previsió que l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors s'ha de crear com a ens de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat pública i privada. 2. Modificar l'apartat 2 de l'article 11, ja que si es crea l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya sense personalitat jurídica pròpia, les seves funcions i la integració d'aquesta Oficina en l'òrgan administratiu del departament de l'Administració de la Generalitat de Catalunya competent per raó de la matèria es determinaran mitjançant un decret d'estructuració o un decret específic que ho reguli. 3. Atès que es proposa que l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya no tingui personalitat jurídica pròpia, s'especifica que correspondrà a l'òrgan competent del departament en què s'integri el reconeixement de la condició de víctima i que l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya ha de fer la proposta de reconeixement de la condició de víctima.

NECESSITAT

La iniciativa rau en la necessitat de suprimir la previsió que l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya s'hagi de crear com a ens de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat pública i privada i posar-la en funcionament amb els recursos i mitjans dels diferents departaments i unitats que participen en la prestació dels serveis. Si se suprimeix la previsió de creació de l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya com a ens de dret públic amb personalitat jurídica pròpia, també cal suprimir el seu desplegament i regulació mitjançant reglament. Això no obstant, és necessari regular les funcions de l'Oficina i la seva integració en l'òrgan o òrgans administratius del departament de l'Administració de la Generalitat de Catalunya competent per raó de la matèria, mitjançant decret del Govern. Es proposa esmenar l'apartat 3 de l'article 11 de la Llei 16/2020, del 22 de desembre per a posar de manifest que la competència per a reconèixer la condició de víctima correspondrà al departament en el qual s'integri l'Oficina. Així mateix, la modificació també vol posar de manifest que l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya no reconeixerà la condició de víctima, sinó que farà la proposta de reconeixement de la condició de víctima a les persones que s'ajustin als requisits establerts en la Llei 16/2020, del 22 de desembre.

La modificació de l'apartat 1 de l'article 11 s'adequa a la finalitat pretesa de posar en marxa l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya, en un termini breu i amb el menor cost econòmic possible, per tal de prestar els serveis establerts a la Llei 16/2020, del 22 de desembre. En coherència amb la modificació de l'apartat 1, és necessària la modificació de l'apartat 2, ja que tot i que no serà necessari regular el funcionament de l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya mitjançant reglament, s'haurà de regular les seves funcions i la seva integració en l'òrgan administratiu del departament competent per raó de la matèria mitjançant decret del Govern. També és adequada a la finalitat perseguida, de definir quin serà l'òrgan competent per a reconèixer la condició de víctima, la modificació de l'apartat 3.

La iniciativa prové de la necessitat de modificar la forma jurídica de l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya com a entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat pública i privada, per a crear-la, sense personalitat jurídica pròpia, i dotar-la amb els recursos i els mitjans de les diferents unitats que participen en la prestació dels serveis previstos a la Llei 16/2020, del 22 de desembre, i posar-la en marxa amb la major celeritat possible. La modificació proposada s'adequa a la finalitat pretesa de crear i posar en marxa l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya, amb celeritat i amb uns costos adequats a la demanda real. Aquesta modificació s'inclou en l'Avantprojecte de llei de mesures atès que és la norma adequada per rang i per contingut, per introduir canvis en la Llei 16/2020, del 22 de desembre, per motius d'impacte econòmic. D'altra banda, és objectiu d'aquest Govern reduir o no crear organismes nous.

MARC NORMATIU

Llei 16/2020, del 22 de desembre, de la desaparició forçada de menors a Catalunya. Article 4 de la Llei 13/1989, del 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el qual l'Administració de la Generalitat exerceix la potestat d'autoorganització mitjançant els òrgans i dins els límits establerts per la Constitució, per l'Estatut de Catalunya i per la resta de l'ordenament jurídic.

COMPETÈNCIA

Article 54 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya: "Memòria històrica 1. La Generalitat i els altres poders públics han de vetllar pel coneixement i el manteniment de la memòria històrica de Catalunya com a patrimoni col·lectiu que testimonia la resistència i la lluita pels drets i les llibertats democràtiques. Amb aquesta finalitat, han d'adoptar les iniciatives institucionals necessàries per al reconeixement i la rehabilitació de tots els ciutadans que han patit persecució com a conseqüència de la defensa de la democràcia i l'autogovern de Catalunya. 2. La Generalitat ha de vetllar perquè la memòria històrica es converteixi en símbol permanent de la tolerància, de la dignitat dels valors democràtics, del rebuig dels totalitarismes i del reconeixement de totes les persones que han patit persecució a causa de llurs opcions personals, ideològiques o de consciència." Article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb el qual correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics i les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. D'acord amb el que estableixen els apartats 3 i 4 de l'article 166 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya: "3. Correspon a la Generalitat, en matèria de menors: a) La competència exclusiva en matèria de protecció de menors, que inclou, en tot cas, la regulació del règim de la protecció i de les institucions públiques de protecció i tutela dels menors desemparats, en situació de risc i dels menors infractors, respectant en aquest darrer cas la legislació penal. b) La Generalitat participa en l'elaboració i la reforma de la legislació penal i processal que incideixi en les competències de menors. 4. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de promoció de les famílies i de la infància, que inclou en tot cas les mesures de protecció social i llur execució."

Llei 16/2020, del 22 de desembre, de la
desaparició forçada de menors a
Catalunya

Art.11

Modificació

Article 75.2

JUS-0346.0

Es modifica l'apartat 2 de la disposició final primera de la Llei 16/2020, del 22 de desembre, de la desaparició forçada de menors a Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“2. Les normes necessàries per al desplegament d'aquesta llei s'han d'aprovar en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei.”

OBJECTE

Modificar l'apartat 2 de la disposició final primera de la Llei 16/2020, del 22 de desembre, per tal de suprimir del text vigent l'obligació d'elaborar i aprovar els estatuts de l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya.

NECESSITAT

Atès que es proposa la modificació de la forma jurídica de l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya i que els serveis es portin a terme amb el personal propi dels departaments i unitats implicades en la prestació d'aquests, es proposa la modificació de l'apartat 2 de la disposició final primera de la Llei 16/2020, del 22 de desembre, per tal de suprimir del text vigent l'obligació d'elaborar i aprovar els estatuts de l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya.

La mesura és adequada a la finalitat que es persegueix i és coherent amb la modificació de l'article 11 proposada.

La modificació es podria proposar com una modificació de la Llei 16/2020, del 22 de desembre, de la desaparició forçada de menors a Catalunya, però es proposa la seva inclusió en l'Avantprojecte de llei de mesures per motius d'eficiència.

MARC NORMATIU

Llei 16/2020, del 22 de desembre, de la desaparició forçada de menors a Catalunya. Article 4 de la Llei 13/1989, del 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el qual l'Administració de la Generalitat exerceix la potestat d'autoorganització mitjançant els òrgans i dins els límits establerts per la Constitució, per l'Estatut de Catalunya i per la resta de l'ordenament jurídic.

COMPETÈNCIA

Article 54 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya: "Memòria històrica 1. La Generalitat i els altres poders públics han de vetllar pel coneixement i el manteniment de la memòria històrica de Catalunya com a patrimoni col·lectiu que testimonia la resistència i la lluita pels drets i les llibertats democràtiques. Amb aquesta finalitat, han d'adoptar les iniciatives institucionals necessàries per al reconeixement i la rehabilitació de tots els ciutadans que han patit persecució com a conseqüència de la defensa de la democràcia i l'autogovern de Catalunya. 2. La Generalitat ha de vetllar perquè la memòria històrica es converteixi en símbol permanent de la tolerància, de la dignitat dels valors democràtics, del rebuig dels totalitarismes i del reconeixement de totes les persones que han patit persecució a causa de llurs opcions personals, ideològiques o de consciència." Article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb el qual correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics i les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. D'acord amb el que estableixen els apartats 3 i 4 de l'article 166 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya: "3. Correspon a la Generalitat, en matèria de menors: a) La competència exclusiva en matèria de protecció de menors, que inclou, en tot cas, la regulació del règim de la protecció i de les institucions públiques de protecció i tutela dels menors desemparats, en situació de risc i dels menors infractors, respectant en aquest darrer cas la legislació penal. b) La Generalitat participa en l'elaboració i la reforma de la legislació penal i processal que incideixi en les competències de menors. 4. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de promoció de les famílies i de la infància, que inclou en tot cas les mesures de protecció social i llur execució."

Llei 16/2020, del 22 de desembre, de la
desaparició forçada de menors a
Catalunya

Disp.final Núm.Disp.primera

Modificació

Capítol XV. Règim específic de la Fundació per a la Universitat Oberta de Catalunya**Article 76****REU-0368.0**

"Ateses les especials característiques de la Universitat Oberta de Catalunya, no és aplicable a la seva fundació titular la lletra a) de l'article 174.1 de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni."

OBJECTE

Es proposa eximir a la Fundació per a la Universitat Oberta de Catalunya (d'ara en endavant també FUOC), titular de la Universitat Oberta de Catalunya, d'un dels requisits que preveu la normativa per considerar una fundació del sector públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. En concret, es proposa excepcionar-la del requisit previst a l'article 174.1 lletra a) de la Llei de mesures del 2017 relatiu a la consideració per la qual s'entén que formen part del sector públic les fundacions amb un patrimoni integrat en més d'un 50% per béns o drets aportats o cedits per l'Administració de la Generalitat, o qualsevol de les entitats del seu sector públic.

NECESSITAT

L'article 174.1 de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni, estableix la concurrència de dos requisits alternatius per definir una fundació com del sector públic del sector públic de l'Administració de la Generalitat. En concret, la lletra a) regula un requisit patrimonial: "a) Que el patrimoni de la fundació sigui integrat en més d'un 50% per béns o drets aportats o cedits per l'Administració de la Generalitat, o qualsevol de les entitats del seu sector públic. De conformitat amb el parer de la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques de la Generalitat de Catalunya, el concepte de patrimoni al qual es refereix l'article 174.1, lletra a), de la Llei de mesures de 2017, a efectes de considerar o no una fundació com a fundació del sector públic de la Generalitat, s'ha d'interpretar com a equivalent al patrimoni de caràcter permanent de l'entitat; és a dir, entès com el conjunt de partides incloses en l'actiu no corrent de l'entitat. El requisit de composició del Patronat, establert en la lletra b), és el següent: b) Que la majoria absoluta dels drets de vot en el patronat correspongui a l'Administració de la Generalitat, o a les entitats del seu sector públic, o a càrrecs que els representin." La FUOC no reuneix el requisit de la lletra b) atès que la composició del Patronat des del 2014 és majoritàriament privada; però, es podria arribar a concloure que si que compleix el requisit de la lletra a) i, en conseqüència, s'hauria d'integrar dins del sector públic de l'Administració de la Generalitat. Aquesta mesura dona compliment a la Resolució 326/XV del Parlament de Catalunya sobre la naturalesa, el règim de governança i el finançament de la Universitat Oberta de Catalunya (BOPC núm. 289, de 31.07.2025), que insta el Govern a du a terme les modificacions normatives necessàries per a procedir a l'exempció del requisit esmentat.

Amb la modificació legal proposada es dona compliment a la Resolució 326/XV del Parlament de Catalunya.

Per tal de donar compliment a la resolució esmentada adoptada pel Parlament, cal que es determini legalment l'exempció.

MARC NORMATIU

La Universitat Oberta de Catalunya es regeix per la normativa bàsica dictada per l'Estat relativa a les universitats privades especialment per la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, del sistema universitari, per la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya, per la Llei 3/1995, de 6 d'abril, de reconeixement de la universitat, per les seves normes d'organització i funcionament i per la normativa aplicable a les fundacions privades de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 172.2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC) estableix que correspon a la Generalitat de Catalunya en matèria d'ensenyament universitari, sens perjudici de l'autonomia universitària, la competència compartida en: "a) La regulació dels requisits per a la creació i el reconeixement d'universitats i centres universitaris i l'adscripció d'aquests centres a les universitats. (...)" Així mateix, l'article 150 de l'EAC estableix que correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals,
financeres i administratives per al 2026

Addició

Capítol XVI. Consell Rector de l'Institut Català de la Vinya i el Vi

Article 77

ARP-0374.2

1. Es modifica la lletra f) de l'apartat 1 de l'article 68 de la Llei 2/2020, que resta redactada de la manera següent:

“f) Una persona amb la condició de membre independent designada per la persona titular del departament competent en matèria d'agricultura, de conformitat amb la normativa d'òrgans col·legiats de govern de les entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya”.

2. S'afegeix una lletra, la g), a l'apartat 1 de l'article 68 de la Llei 2/2020, amb el text següent:

“g) Un secretari, amb veu i sense vot, que és nomenat pel president o presidenta i que ha d'ésser un funcionari adscrit a l'Institut. Li corresponen les funcions que estableix la normativa vigent en matèria d'òrgans col·legiats”.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar la Llei 2/2020 per possibilitar la introducció d'un membre independent en la composició del Consell Rector de l'INCAVI.

NECESSITAT

La necessitat de modificar l'article 68 de la Llei 2/2020, del 5 de març, de la vitivinicultura, respon a: -L'ACORD GOV/217/2024, de 8 d'octubre, pel qual s'impulsa l'elaboració d'una estratègia de transformació i millora dels serveis públics en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i s'aprova un pla de xoc amb mesures d'aplicació urgent, que estableix, com una de les mesures en l'àmbit de l'organització de l'Administració i del sector públic institucional, la millora de la governança d'entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat independents de l'Administració de la Generalitat en els òrgans col·legiats de govern de les entitats del seu sector públic. Objectiu: assegurar que les entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat actuïn amb eficàcia, eficiència i orientació a resultats, mitjançant les modificacions necessàries per tal com a mínim un 10 % de membres del seu màxim òrgan col·legiat de govern en representació de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic siguin persones expertes independents de l'Administració de la Generalitat. Termini estimat per a la modificació d'estatuts: dotze mesos -L'Acord GOV/8/2025, de 21 de gener, que aprova els criteris per a la incorporació de membres independents als òrgans col·legiats de govern de les entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, disposa que en un termini de quatre mesos des de la seva aprovació les secretaries generals dels departaments d'adscripció han d'incorporar membres independents a les entitats adscrites i comunicar-ho a la Secretaria d'Administració i Funció Pública.

De conformitat amb l'Acord GOV/8/2025, els membres independents han de ser designats conforme al que disposen les normes que regulen l'organització i el funcionament de cada entitat, sempre que compleixin els requisits establerts. En el cas de l'Institut Català de la Vinya i el Vi (INCAVI), la incorporació d'un membre independent requereix de la modificació prèvia de la regulació de la composició del seu Consell Rector, atès que la composició actual establerta a la Llei 2/2020 no inclou cap membre independent. Així, a diferència d'altres òrgans de govern d'entitats del sector públic adscrites al Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació que poden incorporar membres independents als seus òrgans de govern sense haver de realitzar la modificació normativa oportuna, en el cas de l'INCANVI cal modificar la Llei 2/2020, de 5 de març, de la vitivinicultura, que el regula, a aquest nou requeriment. La seva regulació actual requereix d'una norma amb rang de llei que pugui modificar la composició actual del Consell Rector i a la vegada establir la forma de nomenar al membre independent.

El termini previst a l'Acord GOV/8/2025 per dur a terme la incorporació dels membres independents requereix d'una modificació de la Llei 2/2020 amb la màxima celeritat possible mitjançant una norma del mateix rang legal. Atès que actualment el DARP no està tramitant cap avantprojecte de llei en un estat suficientment avançat com per poder efectuar la modificació esmentada en el termini establert s'incorpora la proposta en aquest avantprojecte de llei.

MARC NORMATIU

EL marc normatiu és la pròpia Llei 2/2020 que s'ha de modificar. Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Regula el procediment administratiu i el règim jurídic aplicable als ens del sector públic català, incloent-hi els organismes autònoms.

COMPETÈNCIA

La Generalitat té competències exclusives, respectant el que estableixi l'Estat, en exercici de les competències que li atribueixen els articles 149.1.13 i 16 de la Constitució, en la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, i també en la regulació i l'execució de la qualitat dels productes agrícoles, d'acord amb l'article 116.1.a i b de l'Estatut d'autonomia.

Llei 2/2020, del 5 de març, de la
vitivinicultura

Tit.VII Cap.II Art.67 Ap.2 / b / bis / segon Modificació

Capítol XVII. Centre de Propietat Forestal

Article 78

ARP-0189.0

S'afegeix una lletra la *n*, a l'article 4 de la Llei 7/1999, de 30 de juliol, del Centre de la Propietat Forestal amb el text següent:

“n) La valorització dels serveis ecosistèmics fusta, carboni i aigua mitjançant el seguiment, l'administració i el control dels aprofitaments i els usos sobre els terrenys forestals privats sense instrument d'ordenació forestal, incloent l'atorgament de les autoritzacions i dels actes administratius que corresponguin i la recepció de les comunicacions prèvies de les actuacions que així ho requereixin.”

OBJECTE

S'addiciona un nou apartat a l'article 4 de la Llei 7/1999, del Centre de la Propietat Forestal per tal de donar servei a totes les finques forestals privades tinguin o no un instrument d'ordenació forestal davant la necessitat d'avançar cap a una gestió integral dels boscos que millori l'eficàcia tècnica i administrativa, amb una visió àmplia i holística de l'espai forestal català, augmentant la superfície forestal que es gestiona anualment, fent els boscos més resistent i resilient als efectes del canvi climàtic.

NECESSITAT

És necessari ampliar, adequar i garantir la gestió forestal privada de Catalunya per a millorar la valorització de la producció de fusta, llenyes i serveis ecosistèmics mitjançant la gestió forestal sostenible en finques de titularitat privada alhora que cal adaptar els procediments al REGLAMENT (UE) 2023/1115 DEL PARLAMENT EUROPEU I DEL CONSELL, de 31 de maig de 2023, relatiu a la comercialització al mercat de la Unió i a l'exportació des de la Unió de determinades matèries primeres i productes associats a la desforestació i la degradació forestal, i pel qual es deroga el Reglament (UE) núm. 995/2010. La integració de les diferents funcions sobre finques forestals de titularitat privada en un únic centre, la potenciació de la planificació operativa i la integració de les competències que afecten a la gestió de la totalitat dels espais Forestals privats de Catalunya, es preveu que potencii la generació de sinèrgies, la millor distribució i assignació dels recursos, per tal d'incrementar la superfície forestal privada gestionada i els beneficis dels serveis ecosistèmics que aporta, a la societat, una bona gestió forestal.

El Reglament (EU) 2023/1115, conegut com reglament de lluita contra la desforestació comportarà un canvi de paradigma en la intervenció administrativa de qualsevol actuació forestal que haurà de garantir les requisits extremadament exhaustius de control, monitoreig i repositori de dades geolocalitzades que únicament es pot abordar fomentant la planificació dels terrenys forestals, competència del Centre de la Propietat Forestal respecte la propietat privada amb més del 75% dels boscos de Catalunya i prop de 200.000 persones propietàries privades. La integració de les diferents funcions sobre finques forestals de titularitat privada en un únic centre, (CPF), amb personalitat jurídica, plena capacitat d'obrar, i independència orgànica i autonomia financera permet implementar les noves regulacions de manera més ràpida i eficient amb la participació de al propietat i per tant aplicant el principi de subsidiarietat.

El context actual de canvi climàtic agreuja significativament els episodis de sequera i el risc de grans incendis forestals de 6ª generació abocant-nos a una situació d'emergència forestal, per la qual cosa és imperatiu actuar urgentment de manera que es reverteixi la manca de gestió forestal a Catalunya. D'aquesta manera durant el proper any 2026 es milloraria l'eficàcia i eficiència de l'administració forestal respecte els boscos privats que representen el 77% de la superfície forestal de Catalunya. Així mateix la entrada en vigor del Reglament (EU) 2023/1115, conegut com reglament de lluita contra la deforestació i del Reial Decret 15/2022, de mesures urgents en matèria de prevenció d'incendis forestals, en boscos de titularitat privada ens aboca a la necessitat d'actuar urgentment millorant la capacitat d'actuació de l'administració forestal i millorant la seva capacitat d'adaptació als canvis que es produeixien per donar resposta ràpida i efectiva als nous requeriments normatius assumint des del Centre de la Propietat Forestal les competències en. - Suport i assistència tècnica en matèria de gestió forestal sostenible de finques forestals privades sense instruments d'ordenació forestal (Extensionisme forestal) - Simplificació tramitacions en finques forestals privades sense instruments d'ordenació forestal. - Tramitació d'autoritzacions i comunicacions d'aprofitaments forestals en finques forestals privades sense instruments d'ordenació forestal

MARC NORMATIU

• Llei 7/1999, de 30 de juliol, del Centre de la Propietat Forestal; • Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. • Decret 14/2024, de 16 de gener, de reestructuració del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural. • Decret 269/2016, de 5 de juliol, pel qual s'aproven els Estatuts del Centre de la Propietat Forestal

COMPETÈNCIA

Aquesta modificació es dicta en virtut de les competències que l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat de Catalunya. En concret, el seu article 150 preveu que correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre: a) L'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, i b) Les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Llei 7/1999, de 30 de juliol, del Centre de la Propietat Forestal	Cap.I Art.4	Addició

Capítol XVIII. Jurat d'Expropiació de Catalunya**Article 79****PRE-0382.0**

Es modifica l'apartat 4 de l'article 8 de la Llei 9/2005, de 7 de juliol, del Jurat d'Expropiació de Catalunya que resta redactat de la manera següent:

"4. El Ple del Jurat es reuneix, com a mínim, un cop l'any"

OBJECTE

L'objecte d'aquesta mesura és una modificació de l'article 8.4 de la Llei 9/2005, de 7 de juliol, del Jurat d'Expropiació de Catalunya, amb la finalitat de reduir el nombre de sessions a mantenir anualment per part del Ple del Jurat d'Expropiació de Catalunya.

NECESSITAT

El Ple del Jurat d'Expropiació de Catalunya el constitueixen els presidents, els secretaris i els vocals de cada secció. Actualment el Jurat s'organitza territorialment en cinc seccions. Això significa que, per exemple, una convocatòria dels membres titulars actuals de les cinc seccions el Ple estaria constituïda per una seixantena de persones aproximadament. Les funcions del Ple estan relacionades amb la coordinació, harmonització de criteris, anàlisi de la jurisprudència, resolució de conflictes de competència entre les diferents seccions i qualsevol qüestió que aquestes plantegin sobre interpretació i aplicació de la normativa vigent. En els vint anys des de l'aprovació de la Llei s'han produït canvis relacionats amb els sistemes tecnològics i de comunicació que faciliten un intercanvi continuat, fluid i àgil entre els membres del Ple. Per tot això, es considera suficient que el Ple es reuneixi un mínim d'un cop a l'any.

La mesura proposada pretén que, tenint en compte els mitjans existents actualment, que faciliten la comunicació continuada entre els membres del jurat, la reducció del nombre de sessions suposi un guany en eficiència i agilitat en el funcionament del Ple del Jurat d'Expropiació de Catalunya.

La inclusió d'aquesta mesura en l'avantprojecte de llei de mesures administratives es considera adequada.

MARC NORMATIU

- Llei 9/2005, de 7 de juliol, del Jurat d'Expropiació de Catalunya - Decret 120/2009, de 28 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament del Jurat d'Expropiació de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Article 159.4 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya: Correspon a la Generalitat, en matèria d'expropiació forçosa, la competència executiva, en tot cas, per a: a) Determinar els supòsits, les causes i les condicions en què les administracions catalanes poden exercir la potestat expropiatòria. b) Establir criteris de valoració dels béns expropiats segons la naturalesa i la funció social que hagin de complir aquests béns, d'acord amb la legislació estatal. c) Crear i regular un òrgan propi per a la determinació del preu just i fixar-ne el procediment.

Llei 9/2005, de 7 de juliol, del Jurat d'Expropiació de Catalunya	Art.8 Ap.4 / d / quart	Modificació

Capítol XIX. Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU

Article 80

ECF-0485.0

Es modifiquen els apartats 1, 2, 3, 4 i 7 de la disposició addicional segona del Text refós de la Llei 4/1985, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, que queden redactats de la manera següent:

“1. L'empresa pública Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU és una societat mercantil amb participació íntegra majoritària de la Generalitat, en els termes que defineix el punt b.2 de l'article 1.”

“2.L'empresa pública Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU té l'objecte social següent:

a) L'acompliment, en nom i per compte propis, de les activitats següents:

1r. Projectar, construir, conservar, mantenir, modernitzar i explotar les sèquies i els canals secundaris de distribució de l'aigua procedent del canal principal Segarra-Garrigues i d'altres infraestructures incloses en l'àmbit del regadiu Segarra-Garrigues; adquirir i transmetre sòl susceptible d'ús agrari o susceptible de qualsevol altre tipus d'explotació mitjançant qualsevol modalitat de transacció, arrendament o altres fórmules regulades per la legislació vigent, i encarregar-se de la gestió i l'explotació d'aquest tipus de sòl dins l'àmbit esmentat.

2n. Dur a terme activitats de promoció, gestió i explotació d'equipaments relacionats directament o indirectament amb l'àmbit d'actuació de les administracions públiques, i dur a terme activitats de conservació, manteniment, modernització i explotació d'aquests equipaments.

3r. Elaborar estudis i projectes i prestar assessorament i assistència en els àmbits tècnics, financers i de gestió i dur a terme les actuacions directes que calguin amb relació a aquestes activitats en tota mena d'edificacions i d'infraestructures.

4t. Dur a terme les actuacions que li encarregui el Govern per a explotar en condició de titular edificacions i infraestructures i, com a tal, dur-hi a terme les activitats i prestar-hi els serveis que corresponguin, activitats que pot dur a terme directament o per mitjà de terceres persones amb les quals subscrigui contractes de conformitat amb la normativa aplicable als poders adjudicadors del sector públic.

b) L'acompliment, en la seva condició de mitjà propi personificat de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals respecte dels que ostenti aquesta condició d'acord amb la normativa de contractació pública, de les activitats que l'Administració de la Generalitat o el seu sector públic, o els referits ens locals, li encarreguin, entre les quals si més no les següents:

1r. Gestionar processos de licitació i adjudicar, atenent l'encàrrec corresponent de l'Administració de la Generalitat o del seu sector públic, o dels ens locals, els contractes per a la redacció de projectes i estudis, l'execució d'obres i la prestació de tots els serveis i les assistències vinculats a l'execució d'actuacions de construcció, conservació, manteniment i modernització de tota mena d'edificacions i d'infraestructures, i també de qualssevol altres serveis i actuacions que li puguin encarregar.

2n. Formalitzar contractes amb els adjudicataris i gestionar-ne el seguiment, la supervisió integral i l'execució, i adoptar les decisions i instruccions necessàries per a assegurar-ne l'execució correcta.

OBJECTE

L'objecte és adaptar el marc jurídic aplicable a Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU (Infraestructures.cat) per tal de possibilitar, però en cap cas obligar, que aquesta societat mercantil pugui ésser utilitzada com a mitjà propi, no únicament per l'Administració de la Generalitat de Catalunya i la resta d'entitats del seu sector públic, sinó també pels ens locals de Catalunya que voluntàriament decideixin adherir-s'hi.

3r. Elaborar estudis i projectes, facilitar assistències tècniques i facultatives i prestar assessorament i assistència en els àmbits tècnics, financers i de gestió i acomplir les actuacions directes que calguin en tota mena d'actuacions en edificacions i infraestructures."

" 3. L'empresa pública Infraestructures de la Generalitat, SAU té, amb relació a les actuacions indicades en la lletra b de l'apartat 2, la condició de mitjà propi personificat de l'Administració de la Generalitat i dels ens i organismes que hi són vinculats que tinguin la consideració de poders adjudicadors, així com dels ens locals que hagin decidit servir-se de la societat amb aquesta finalitat, als efectes del que estableix la normativa de contractes del sector públic, amb subjecció al règim que sigui establert pel corresponent conveni marc de regulació de les relacions derivades dels encàrrecs, el qual ha d'aplicar el règim de tarifes aplicables a la gestió dels encàrrecs que sigui aprovat per acord de govern o de l'òrgan corresponent dels ens locals."

"4. L'empresa pública Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU no pot participar en licitacions de l'Administració de la Generalitat ni dels ens i organismes del seu sector públic, ni dels ens locals dels que sigui mitjà propi."

"7. El Govern, o l'òrgan corresponent en el cas dels ens locals, ha d'aprovar la subscripció d'un conveni entre l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic, o els ens locals, i l'empresa pública Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU, per a regular els encàrrecs a aquesta empresa pública com a mitjà propi personificat, i també l'exercici de les atribucions pròpies que té assignades per a gestionar processos de licitació i adjudicar i contractar la redacció de projectes i estudis, l'execució d'obres i la prestació de tots els serveis i les assistències vinculats a l'execució d'actuacions de construcció, conservació, manteniment i modernització de tota mena d'edificacions i d'infraestructures, i també de qualssevol altres serveis i actuacions de l'Administració de la Generalitat o, del seu sector públic o dels ens locals dels que sigui mitjà propi. L'acord de govern, o de l'òrgan competent dels ens locals, i el conveni, perquè tinguin eficàcia, han d'ésser publicats en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya o el diari oficial corresponent."

NECESSITAT

Aquesta ampliació subjectiva respon a la utilitat que pot representar per als ens locals la possibilitat d'adjudicar encàrrecs a Infraestructures.cat sense necessitat de licitar un contracte d'acord amb la normativa de contractació pública, donada la capacitat d'aquesta societat per a realitzar, de forma centralitzada, especialitzada i eficient, un ampli ventall d'actuacions relatives a la contractació, l'execució, el seguiment i la gestió d'infraestructures i equipaments públics. En concret, la utilització d'Infraestructures.cat pot ser especialment útil per als ens locals de menor població o recursos.

S'adequa la mesura als fins que es persegueixen. La modificació proposada afecta els apartats 1, 2, 3, 4 i 7 de la disposició addicional segona del DL 2/2002. Per contra, l'apartat 5, que disposa que "L'execució dels encàrrecs que rep l'empresa pública Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU resta sotmesa a la normativa de contractació pública com a poder adjudicador, atenent la seva condició de societat mercantil de capital íntegrament públic", no resultaria afectat, ja que aquest règim jurídic continuaria sent el mateix amb independència del tipus d'entitats de les que Infraestructures.cat pugui ser mitjà propi. En segon lloc, tampoc resultaria afectat l'apartat 6, que amb caràcter general imposa l'obligació de la Generalitat d'encarregar a Infraestructures.cat la gestió de certs processos de licitació, adjudicació i formalització de certs contractes per raó del valor estimat del contracte, incloent actuacions de mitgació i adaptació al canvi climàtic dels immobles i infraestructures. No procedeix estendre aquesta obligació als ens locals, ja que això seria incompatible amb el principi d'autonomia local, sens perjudici de què aquests puguin decidir lliurement efectuar encàrrecs d'aquest tipus a Infraestructures.cat.

En tot cas, la possibilitat dels ens locals d'efectuar directament encàrrecs a Infraestructures.cat sense necessitat de licitar un contracte conforme a la normativa de contractació pública dependrà de què Infraestructures.cat pugui qualificar-se en el moment d'efectuar-se l'encàrrec de mitjà propi de l'ens local corresponent per complir els requisits exigits per aquesta normativa, és a dir, l'article 32 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic, aplicable als encàrrecs provinents d'entitats que ostenten la condició de poder adjudicador. La qualificació legal d'Infraestructures.cat no és suficient a tal efecte per imperatiu del principi de primacia del dret de la Unió Europea, donat que l'article 32 transposa allò previst a la normativa europea de contractació pública. La modificació respecta plenament el principi d'autonomia local, reconegut a l'article 140 de la Constitució, ja que la voluntat d'adherir-se a Infraestructures.cat i d'utilitzar-lo com a mitjà propi resta sotmesa a la decisió lliure i voluntària de cada ens local, sense que en cap cas s'imposi que la societat adquireixi aquesta condició respecte dels ens locals ni que aquests, en cas de què s'hi adhereixin, estiguin obligats a fer-li cap encàrrec.

MARC NORMATIU

DECRET LEGISLATIU 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.

COMPETÈNCIA

Article 71.6 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Decret Legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana	Disp.adicional Núm.Disp.segona	Modificació

Títol VI. Modificacions legislatives en matèria d'òrgans independents i estatutaris**Article 81****PRE-0216.0**

Es modifica l'apartat 3 de l'Article 28 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, que resta redactat de la manera següent:

"3. L'Autoritat Catalana de Protecció de Dades ha d'elaborar anualment l'avantprojecte de pressupost d'ingressos i de despeses, d'acord amb les normes que dicti el departament competent en matèria d'economia i finances per a elaborar els pressupostos de la Generalitat, i l'ha de trametre al departament amb què es relaciona perquè el Govern l'integri en els pressupostos de la Generalitat."

OBJECTE

Es modifica l'apartat 3 de l'Article 28 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, que resta redactat de la manera següent: 3. L'Autoritat Catalana de Protecció de Dades ha d'elaborar anualment l'avantprojecte de pressupost d'ingressos i de despeses, d'acord amb les normes que dicti el departament competent en matèria d'economia i finances per a elaborar els pressupostos de la Generalitat, i l'ha de trametre al departament amb què es relaciona perquè el Govern l'integri en els pressupostos de la Generalitat.

NECESSITAT

El RGPD reconeix la independència de les autoritats de control en matèria de protecció de dades a l'article 52 i al Considerando 120, en coherència amb la jurisprudència del TJUE. Independència en les seves actuacions que s'ha de garantir materialment, però també formalment i, en aquest àmbit, la capacitat d'elaborar el seu pressupost sense condicionant per part d'una Administració a la que es controla és garantia d'aquesta independència.

La redacció proposada garanteix, en termes pressupostaris, la independència formal que ha de gaudir una autoritat de control, ja que (en paraules del TJUE) "la mera possibilitat que les autoritats de l'Estat puguin exercir influència política sobre les decisions de les autoritats de control és suficient per obstaculitzar l'exercici independent de les funcions d'aquestes". Influència que, amb la redacció actualment vigent, es produeix.

La Llei de mesures és la norma adequada per aquesta modificació. Més encara quan es tracta de recuperar la redacció originària de la Llei 32/2010, que va ser modificada per l'art. 68 de la Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics. Modificació que no encaixa amb la naturalesa de l'entitat i les previsions del RGPD.

MARC NORMATIU

"Artículo 52 Reglamento General de Protección de datos. Independencia. 1. Cada autoridad de control actuará con total independencia en el desempeño de sus funciones y en el ejercicio de sus poderes de conformidad con el presente Reglamento. (...) 4. Cada Estado miembro garantizará que cada autoridad de control disponga en todo momento de los recursos humanos, técnicos y financieros, así como de los locales y las infraestructuras necesarios para el cumplimiento efectivo de sus funciones y el ejercicio de sus poderes, incluidos aquellos que haya de ejercer en el marco de la asistencia mutua, la cooperación y la participación en el Comité. 5. Cada Estado miembro garantizará que cada autoridad de control elija y disponga de su propio personal, que estará sujeto a la autoridad exclusiva del miembro o miembros de la autoridad de control interesada(...)".

COMPETÈNCIA

Art. 31 Estatut Autonomia de Catalunya Totes les persones tenen dret a la protecció de les dades personals contingudes en els fitxers que són competència de la Generalitat i tenen dret a accedir-hi, examinar-les i obtenir-ne la correcció. Una autoritat independent, designada pel Parlament, ha de vetllar perquè aquests drets siguin respectats, en els termes que estableixen les lleis. Article 156. Protecció de dades de caràcter personal. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de protecció de dades de caràcter personal que, respectant les garanties dels drets fonamentals en aquesta matèria, inclou en tot cas: d) La constitució d'una autoritat independent, designada pel Parlament, que vetlli per garantir el dret a la protecció de les dades personals en l'àmbit de les competències de la Generalitat.

Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de
l'Autoritat Catalana de Protecció de
Dades

Art.28

Modificació

Article 82

OAC-0371.1

S'afegeix un apartat 3 a l'article 24 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya, amb el text següent:

“3. Els imports provinents de les sancions imposades per l'Oficina Antifrau de Catalunya en aplicació de la Llei 2/2023, de 20 de febrer, reguladora de la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció, es destinaran a accions que tinguin per objecte la protecció de les persones alertadores i la lluita contra la corrupció, efectuades per l'Autoritat Independent de Protecció de les Persones Alertadores de Catalunya.”

OBJECTE

Establir la destinació dels imports provinents de les sancions imposades en aplicació de la Llei 2/2023, de 20 de febrer, reguladora de la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció per assegurar la protecció de les persones alertadores i la lluita contra la corrupció

NECESSITAT

En l'àmbit de Catalunya, la disposició addicional 7a de la Llei 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023, atorga a l'Oficina Antifrau de Catalunya, fins que no es desplegui una normativa en matèria de protecció de les persones que alertin d'infraccions normatives en l'àmbit del sector públic de Catalunya, les funcions que d'acord amb la llei de l'Estat corresponen a les institucions o els òrgans competents de les comunitats autònomes. La Llei preveu també que correspon a la persona titular de la direcció de l'OAC dictar resolucions i decidir mesures provisionals en els procediments d'exercici de la potestat sancionadora establerta per la Llei de l'Estat 2/2023, i procedir a l'execució forçosa de les resolucions sancionadores, amb la col·laboració, si cal, de l'Administració de la Generalitat i de la resta de les administracions públiques. Pel que fa a les sancions corresponents a les infraccions previstes per La Llei 2/2023, de 20 de febrer, reguladora de la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció, aquesta norma ha previst necessàriament sancions de multa, a les quals es poden afegir altres sancions de naturalesa diferent (art. 65). Quant a la destinació que s'hagi de donar als ingressos procedents d'aquestes sancions pecuniàries, l'article 8 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya preveu que els ingressos de la Generalitat i de les entitats autònomes i empreses públiques que en depenen es destinen a satisfer el conjunt de les seves obligacions respectives, llevat que per llei s'estableixi l'afectació d'alguns recursos a finalitats determinades. Ens sembla absolutament necessari que es prevegi legalment l'afectació d'aquests ingressos a finalitats determinades: — En el context actual de desafecció ciutadana davant de comportaments d'alguns dels seus gestors públics mancats d'integritat i d'escàndols de corrupció, la ciutadania també demana més recursos per a la lluita contra la corrupció. Es fa necessari que els ingressos derivats de les sancions, imposades, precisament, en el marc d'una llei de lluita contra la corrupció i protecció de persones alertadores, tinguin una destinació concreta i específicament a les actuacions de l'Oficina Antifrau de Catalunya, (autoritat independent en l'àmbit territorial de Catalunya) que tinguin per objecte la lluita contra la corrupció. És sabut que no es designen prou recursos a la lluita contra la corrupció i una manera de mostrar el compromís de la Generalitat de Catalunya amb aquesta qüestió seria a partir de la destinació d'aquests ingressos específics a la finalitat esmentada. — D'altra banda, en una societat que ha d'estar cada cop més compromesa amb la protecció de les persones alertadores, ens sembla necessari que es declari i es visibilitzi el compromís dels poders públics amb aquesta protecció i amb aquestes persones, precisament amb la declaració institucional que els ingressos procedents de les multes esmentades tenen com a destinació la seva protecció. La Llei 2/2023, de 20 de febrer no ha estat gens rotunda pel que fa a aquesta qüestió (destinació econòmica a protecció de persones alertadores) i ens sembla que una declaració del Parlament de Catalunya en aquest sentit, mitjançant la previsió legislativa corresponent, a més de demostrar el compromís a què ens hem vingut referint repetidament, marcaria una fita i encetaria una via a seguir en el panorama legislatiu espanyol.

La mesura que es proposa es considera adequada a la finalitat que es persegueix, d'assegurar la protecció de les persones alertadores i la lluita contra la corrupció

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei permet disposar del marc jurídic per aconseguir l'objectiu fixat. Els canvis van estrictament vinculats a les partides pressupostàries de l'OAC.

MARC NORMATIU

Segons el mandat de la Convenció de Nacions Unides contra la Corrupció, la prevenció i lluita contra la corrupció exigeix un enfocament ampli i multidisciplinari amb suport i participació de la societat civil i l'augment i la difusió dels coneixements en matèria de prevenció. Amb l'atorgament d'incentius específics, l'OAC pot millorar l'actuació preventiva afavorint la implicació de persones i grups que no pertanyen al sector públic i dels investigadors i centres de recerca. Directiva (UE) 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell de 23 d'octubre de 2019 relativa a la protecció de les persones que informin sobre infraccions del Dret de la Unió Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya Llei 2/2023, de 20 de febrer, reguladora de la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció

COMPETÈNCIA

La proposta s'insereix en la capacitat d'autoorganització de la Generalitat de Catalunya per configurar el sistema institucional en què s'organitza políticament l'autogovern de Catalunya (art. 2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya). La potestat d'autoorganització és una potestat típica dels ens públics, en aquest cas d'un ens públic que integra la Generalitat a partir de la condició d'ens adscrit al Parlament de Catalunya. L'art. 2 de l'EAC defineix la Generalitat com el sistema institucional en què s'organitza políticament l'autogovern de Catalunya i que el Parlament, al qual està adscrita l'OAC, és part integrant de la Generalitat. D'altra banda, les funcions de l'OAC, com a ens directament adscrit al Parlament de Catalunya, venen determinades en la seva llei de creació (LOAC). Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya

Llei 14/2008, del 5 de novembre, de
l'Oficina Antifrau de Catalunya

Art.69

Addició

Article 83.1

ECF-0486.0

Es modifica l'apartat 3 i s'afegeix un apartat, el 4, a l'article 4, de la Llei 18/2010, del 7 juny, de la Sindicatura de Comptes, que resten redactats de la manera següent:

"3. Les entitats subjectes a fiscalització tenen el deure de col·laboració i el de subministrament de totes les dades, els documents antecedents o els informes que la Sindicatura de Comptes els sol·liciti. En aquest sentit, el personal de la Sindicatura, en l'exercici de les funcions de fiscalització, ha de tenir accés directe a la documentació requerida, mitjançant l'accés a les bases de dades i aplicacions informàtiques en què aquesta documentació s'arxiva. A més, l'esmentat personal podrà revisar els sistemes informàtics de gestió de les entitats sotmeses a fiscalització.

De la mateixa manera, la Sindicatura, en virtut d'aquesta obligació de col·laboració, pot obtenir directament de qualsevol entitat, persona física o jurídica, tant si és pública com privada, la informació i la documentació que necessiti i que estigui relacionada amb les tasques que té encomanades.

La Sindicatura, en l'accés a les dades necessàries d'acord amb els criteris que consten en els paràgrafs anteriors, ha de garantir el compliment dels principis establerts en la normativa de protecció de dades i de la política de seguretat i els protocols que en matèria de seguretat de la informació estiguin vigents.

4. Les autoritats, els responsables de les entitats i persones jurídiques, així com les persones físiques a que fa referència l'apartat 3, han de garantir que es presti la deguda col·laboració i suport al personal de la Sindicatura així com facilitar l'accés a la informació que es sol·liciti en els terminis requerits d'acord amb la normativa reguladora de la Sindicatura."

OBJECTE

La motivació de la proposta de modificació de la Llei és el reforç de la funció fiscalitzadora de la Sindicatura i del seu personal d'acord amb el que estableix l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (article 80.1), la Sindicatura de Comptes de Catalunya és l'òrgan fiscalitzador extern dels comptes, de la gestió econòmica i del control d'eficiència de la Generalitat, dels ens locals i de la resta del sector públic de Catalunya. En l'exercici de la funció de fiscalització s'ha posat de manifest que cal agilitzar l'accés a la informació necessària per portar a terme aquesta funció de control que ve encomanada per l'Estatut d'Autonomia per tal de reduir el temps, -molts cops excessiu- entre la sol·licitud i el lliurament de la informació a les entitats objecte de fiscalització. En aquesta línia, la proposta de modificació de la Llei 18/2010, del 7 de juny de la Sindicatura de Comptes incorpora un reforç important en diversos aspectes. D'una banda, pel que fa a l'accés a la informació, s'incorpora l'opció d'accés directe a les bases de dades i a les aplicacions informàtiques de les entitats fiscalitzades que contenen aquesta informació, per part del personal que porta a terme la tasca de fiscalització. D'aquesta manera serà el personal de la Sindicatura qui tindrà accés a les dades i podrà incorporar al treball de camp la informació necessària de forma directa. Així mateix, s'incorpora la possibilitat de revisió dels sistemes informàtics de gestió de les entitats sotmeses a fiscalització per tal que es pugui portar a terme la seva fiscalització. S'incorpora de forma expressa l'obligació de les autoritats i els responsables de les entitats subjectes a fiscalització de garantir que es presti la deguda col·laboració i suport al personal de la Sindicatura així com facilitar l'accés a la informació que es sol·liciti en els terminis requerits.

NECESSITAT

Les propostes que fan referència als articles 4 i 45 de la Llei 18/2010 són necessàries per reforçar la funció fiscalitzadora de la Sindicatura i del seu personal.

Amb les propostes de modificació dels articles 4 i 45 i amb la derogació de la Disposició transitòria Cinquena es compleixen els objectius de reforçar la funció fiscalitzadora de la institució i del seu personal i de suprimir una disposició que indueix a confusió.

Actualment, la inclusió de les propostes de modificació dels articles 4 i 45 de la Llei 18/2010 i de derogació de la Disposició transitòria Cinquena en la l'Avantprojecte de llei de mesures és la manera més efectiva de reforçar la funció fiscalitzadora de la institució i del seu personal i de suprimir una disposició que indueix a confusió.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en la Llei 18/2010, del 7 de juny, de la Sindicatura de Comptes.

COMPETÈNCIA

La proposta és competència de la Sindicatura de Comptes de Catalunya.

Llei 18/2010, del 7 de juny, de la Sindicatura de Comptes	Art.4 Ap.3 / c / tercer	Modificació
Llei 18/2010, del 7 de juny, de la Sindicatura de Comptes	Art.4 Ap.4 / d / quart	Addició

Article 83.2

ECF-0487.0

S'afegeix un apartat 4 a l'article 45, de la Llei 18/2010, amb el text següent:

“4. L'òrgan que rep una petició de col·laboració de la Sindicatura de Comptes està obligat a justificar-ne la recepció i a atendre-la en el termini assenyalat, llevat que hi hagi impossibilitat de fer-ho. En aquest darrer cas, ho ha de raonar degudament quan justifica la recepció de la petició i ha d'indicar el termini que necessita per a poder atendre-la.”

OBJECTE

La motivació de la proposta de modificació de la Llei és el reforç de la funció fiscalitzadora de la Sindicatura i del seu personal D'acord amb el que estableix l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (article 80.1), la Sindicatura de Comptes de Catalunya és l'òrgan fiscalitzador extern dels comptes, de la gestió econòmica i del control d'eficiència de la Generalitat, dels ens locals i de la resta del sector públic de Catalunya. En l'exercici de la funció de fiscalització s'ha posat de manifest que cal agilitzar l'accés a la informació necessària per portar a terme aquesta funció de control que ve encomanada per l'Estatut d'Autonomia per tal de reduir el temps, -molts cops excessiu- entre la sol·licitud i el lliurament de la informació a les entitats objecte de fiscalització. En aquesta línia, la proposta de modificació de la Llei 18/2010, del 7 de juny de la Sindicatura de Comptes incorpora un reforç important en diversos aspectes. D'una banda, pel que fa a l'accés a la informació, s'incorpora l'opció d'accés directe a les bases de dades i a les aplicacions informàtiques de les entitats fiscalitzades que contenen aquesta informació, per part del personal que porta a terme la tasca de fiscalització. D'aquesta manera serà el personal de la Sindicatura qui tindrà accés a les dades i podrà incorporar al treball de camp la informació necessària de forma directa. Així mateix, s'incorpora la possibilitat de revisió dels sistemes informàtics de gestió de les entitats sotmeses a fiscalització per tal que es pugui portar a terme la seva fiscalització. S'incorpora de forma expressa l'obligació de les autoritats i els responsables de les entitats subjectes a fiscalització de garantir que es presti la deguda col·laboració i suport al personal de la Sindicatura així com facilitar l'accés a la informació que es sol·liciti en els terminis requerits.

NECESSITAT

Les propostes que fan referència als articles 4 i 45 de la Llei 18/2010 són necessàries per reforçar la funció fiscalitzadora de la Sindicatura i del seu personal.

Amb les propostes de modificació dels articles 4 i 45 i amb la derogació de la Disposició transitòria Cinquena es compleixen els objectius de reforçar la funció fiscalitzadora de la institució i del seu personal i de suprimir una disposició que indueix a confusió.

Actualment, la inclusió de les propostes de modificació dels articles 4 i 45 de la Llei 18/2010 i de derogació de la Disposició transitòria Cinquena en la l'Avantprojecte de llei de mesures és la manera més efectiva de reforçar la funció fiscalitzadora de la institució i del seu personal i de suprimir una disposició que indueix a confusió.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en la Llei 18/2010, del 7 de juny, de la Sindicatura de Comptes.

COMPETÈNCIA

La proposta és competència de la Sindicatura de Comptes de Catalunya.

Llei 18/2010, del 7 de juny, de la
Sindicatura de Comptes

Art.45 Ap.4 / d / quart

Addició

Article 83.3

ECF-0488.0

Es modifica l'article 48 de la Llei 18/2010, que resta redactada de la manera següent:

“Article 48

Normativa aplicable

1. El personal de la Sindicatura de Comptes es regeix per les disposicions contingudes en els Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, i amb les especificitats contingudes en aquesta llei i les modificacions que s'estableixin per acord del Ple de la Sindicatura.

El Ple de la Sindicatura, en virtut de la seva autonomia organitzativa i pressupostària, pot adaptar el contingut de les previsions que els Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya facin en matèria de personal a les necessitats específiques de la institució. Igualment, tenint en compte aquestes necessitats, pot decidir no aplicar al personal de la Sindicatura preceptes dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya que continguin previsions en matèria de personal que no estiguin recollides també en la normativa bàsica ni en la normativa aplicable al personal de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

2. Pel que fa al personal de la Sindicatura de Comptes, les competències que, amb relació als funcionaris del Parlament, els Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya confereixen a la Mesa, al president o presidenta i al secretari o secretària general del Parlament, correspon d'exercir-les, a l'òrgan de la Sindicatura que tingui aquestes competències d'acord amb aquesta llei.”

OBJECTE

La motivació de la proposta de modificació de la Llei és el reforç de la funció fiscalitzadora de la Sindicatura i del seu personal. L'article 48 de la Llei de la Sindicatura de Comptes de Catalunya estableix que el personal de la Sindicatura es regeix per les disposicions contingudes en els Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, i amb les especificitats contingudes en aquesta llei i les que s'estableixin per acord del Ple de la Sindicatura. Per tant, els ERGI es configuren com la norma amb rang de llei que s'aplica de forma directa al personal de la Sindicatura. Els ERGI contenen diverses previsions en matèria de personal que únicament són aplicables al personal del Parlament i a les entitats a les que s'aplica de forma directa aquesta norma, com és el cas de la Sindicatura. És a dir, aquestes previsions en matèria de personal no estan previstes ni en la normativa bàsica ni en la normativa reguladora de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Des de l'any 2009 fins al 2024 els ERGI, entre d'altres previsions, han incorporat una llicència per edat (article 79 actualment derogat), un permís progressiu per proximitat a l'edat legal de jubilació (article 84) i un permís a temps parcial per proximitat a l'edat legal de jubilació (article 84 bis). Aquesta llicència i aquests permisos són específics per al personal del Parlament i no estan inclosos en els permisos i llicències previstos en la normativa bàsica de l'Estat ni en la normativa d'aplicació al personal de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Un cop s'incorporen als ERGI són d'aplicació directa al personal de la Sindicatura i generen disfuncions importants en la gestió dels recursos humans i pressupostaris de la institució. La proposta de modificació de l'article 48 es fonamenta en l'autonomia organitzativa i pressupostària que l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atorga a la Sindicatura i consisteix en l'habilitació legal del Ple per decidir sobre l'aplicació dels preceptes de l'ERGI que continguin previsions en matèria de personal que no estiguin recollides també en la normativa bàsica ni en la normativa aplicable al personal de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. De fet, l'ERGI va incorporar l'any 2023, una disposició addicional sisena en la qual s'habilita a les institucions que l'apliquen, la Sindicatura entre elles, a introduir-hi modificacions quan aquestes s'estableixin en el seu reglament intern en virtut de la seva autonomia organitzativa i en matèria de personal. Aquestes modificacions no estan limitades als permisos i llicències sinó a preceptes de l'ERGI en general, sempre que no es tracti, reiterem, d'aspectes regulats en la normativa bàsica ni en la de l'Administració de la Generalitat. La introducció d'aquesta disposició en una norma amb rang de llei com són els ERGI habilita el Ple de la Sindicatura, no només a introduir especificitats en l'aplicació dels ERGI al seu personal, sinó també a introduir-hi modificacions. Malgrat això, és convenient que la normativa reguladora de la institució estigui harmonitzada amb l'habilitació legal que fan els ERGI en la disposició addicional sisena i és per això que la proposta actual preveu aquesta harmonització. Així mateix, es modifica l'article 48.2 vigent per adaptar les competències en matèria de personal entre els òrgans del Parlament i els de la Sindicatura a les que la Llei 18/2010 atorga a aquest últims atès que la redacció actual fa una assimilació que no s'adapta a la realitat de les competències que tenen els òrgans de la Sindicatura.

NECESSITAT

La proposta de modificació de l'article 48 és necessària per incloure en la normativa pròpia de la Sindicatura que el Ple pugui decidir sobre l'aplicació de preceptes dels ERGI que incloguin previsions en matèria de personal que siguin específics pel personal del Parlament i per tant, sempre que no estiguin previstos ni en la normativa bàsica ni en la d'aplicació al personal de la Generalitat (que ja té incorporada la normativa bàsica). Així mateix, la proposta és necessària per harmonitzar la llei de la Sindicatura amb la disposició addicional sisena dels ERGI.

ersonal i de suprimir una disposició que indueix a confusió. Amb la proposta de modificació de l'article 48 es compleix l'objectiu que en la normativa de la Sindicatura també estigui previst que sigui la mateixa institució que pugui decidir si aplica o no i com aplica els preceptes que continguin previsions de personal propis del personal del Parlament, atès que actualment aquesta previsió està en una norma del Parlament, concretament en la disposició addicional sisena de l'ERGI i és convenient que també estigui en la Llei de la Sindicatura.

Actualment, la inclusió de la proposta de modificació de l'article 48 de la Llei 18/2010 en la l'Avantprojecte de llei de mesures és la manera més efectiva de complir amb l'objectiu descrit i de satisfer la necessitat a què s'ha fet referència en l'apartat corresponent.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en la Llei 18/2010, del 7 de juny, de la Sindicatura de Comptes.

COMPETÈNCIA

La proposta és competència de la Sindicatura de Comptes de Catalunya

Llei 18/2010, del 7 de juny, de la
Sindicatura de Comptes

Art.48

Modificació

Part quarta. Mesures administratives

Títol VII. Mesures en matèria de procediment legislatiu

Article 84.1

PRE-0278.0

S'afegeix un article, el 36 *bis*, a la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, amb el text següent:

"Article 36.bis

Tramitació urgent

1. L'elaboració d'avantprojectes de llei es pot tramitar amb caràcter urgent en els supòsits següents:

a) Quan sigui urgent aprovar-los per tal de donar compliment als terminis establerts en disposicions normatives o que derivin d'acords interinstitucionals.

b) Quan concorrin circumstàncies extraordinàries que no s'hagin pogut preveure amb anterioritat, i que exigeixin l'aprovació urgent de la disposició normativa.

2. La tramitació urgent implica que es redueixin els terminis a la meitat, excepte en els supòsits següents:

a) En els tràmits d'informació pública i d'audiència, en què el termini mínim és de 7 dies.

b) En el cas que una disposició normativa sectorial que reguli tràmits i informes específics hagi establert els seus propis terminis d'urgència.

3. La memòria general ha de fonamentar les raons que determinen la tramitació urgent.

4. Les iniciatives normatives tramitades per la via d'urgència resten exemptes de l'obligació d'elaborar una memòria d'avaluació. No obstant això, quan la seva aprovació pugui comportar impactes econòmics, socials o ambientals significatius, se n'ha d'avaluar la seva aplicació dins el termini de cinc anys a comptar des de la seva entrada en vigor."

OBJECTE

S'introdueix la tramitació d'urgència en el procediment vigent d'elaboració dels avantprojectes de llei. S'afegeix un article 36 bis a la Llei 13/2008 que regula: 1) els supòsits en els quals es pot tramitar per la via d'urgència; 2) les especificitats procedimentals que comporta aquesta via; 3) la justificació en la memòria general de les raons que motiven la urgència; 4) l'exempció del requisit d'elaborar una memòria d'avaluació i l'obligació d'avaluar ex post l'aplicació de la norma iniciativa quan tingui impactes significatius.

NECESSITAT

Catalunya, a diferència de l'Estat i de la majoria de comunitats autònomes, no compta amb la possibilitat de tramitar avantprojectes de llei –ni tampoc disposicions reglamentàries– per la via d'urgència. Aquesta situació limita la capacitat de les institucions d'adaptar l'ordenament jurídic a circumstàncies noves i imprevistes amb la major celeritat possible, sense passar per tots els tràmits ordinaris. Alhora, això implica que sovint es faci un ús poc adequat i abusiu del decret llei.

La introducció d'un nou procediment d'urgència per a l'adopció dels avantprojectes de llei pretén facilitar la seva tramitació de manera àgil i accelerada en els supòsits en què concorren circumstàncies d'urgència, però on no es verifica la necessitat extraordinària i urgent requerida en els decrets llei. Per exemple, supòsits que no són inusuals o imprevisibles, com ara, la necessitat de transposar en termini una directiva europea o adaptar la legislació bàsica, donar compliment a una resolució judicial o als acords de la Comissió Bilateral de Cooperació Administració General de l'Estat-Generalitat de Catalunya, adoptats a l'empara del que estableix l'article 33.2 de la Llei orgànica del Tribunal Constitucional, o altres circumstàncies extraordinàries que exigeixin l'aprovació urgent d'una iniciativa legislativa. D'aquesta manera es pretén evitar el mal ús de la figura del decret llei. Alhora, per compensar la reducció de terminis i la supressió de tràmits ordinaris –com ara la consulta pública prèvia i la memòria d'avaluació– es requereix que consti la justificació de les raons que motiven la urgència a la memòria general i s'exigeix una avaluació ex post als 5 anys de l'aprovació de la norma si es detecten impactes significatius.

Els procediments de tramitació urgent són instruments excepcionals dissenyats per a respondre a situacions que requereixen una acció normativa ràpida i eficient. La seva existència es justifica per la necessitat de superar les limitacions temporals i procedimentals de la tramitació ordinària en contextos específics que amenacen l'interès general. El projecte de llei del procediment d'elaboració de disposicions normatives tramitat la legislatura passada ja va incorporar previsions en aquesta línia. En l'actualitat s'està treballant per adoptar un nou projecte de llei. Tenint en compte la necessitat de disposar al més aviat possible de mecanismes que agilitzin i simplifiquin la tramitació dels avantprojectes de llei del Govern en supòsits d'urgència, se'n proposa la inclusió a l'Avantprojecte.

MARC NORMATIU

Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. En aquesta línia, cal tenir en compte, entre altres: Llei estatal 50/1997, de 27 de novembre, del Govern (art. 27) Llei 4/2023, de 23 de març, de la Presidència i del Govern de Canàries (art. 72) Llei 6/2022, de 30 de juny, del Procediment d'Elaboració de les Disposicions de Caràcter General del País Basc (art. 6) Decret legislatiu 1/2022, de 6 d'abril, del Govern d'Aragó, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del President o Presidenta i del Govern d'Aragó (art.50)

COMPETÈNCIA

L'article 159.1 de l'EAC, en matèria de règim jurídic i procediment administratiu, la competència per a regular les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat.

Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la
presidència de la Generalitat i del
Govern

Tít.II Cap.VII Art.36 bis

Addició

Article 84.2

PRE-0275.0

S'afegeix un article, el 38.bis, a la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, amb el text següent:

“Article 38 bis.

Procediment per a l'experimentació normativa

1. El Govern pot exercir la seva iniciativa legislativa per impulsar projectes de llei de caràcter experimental quan es consideri oportú verificar els resultats de la seva aplicació temporal, amb l'objectiu d'avaluar-ne la idoneïtat.

2. La iniciativa de caràcter experimental ha d'establir, com a mínim:

- a) Els objectius de l'experiment normatiu.
- b) L'àmbit d'aplicació que s'ha de restringir a un territori, col·lectiu o sector específic.
- c) La normativa que s'aplica durant l'experiment i la que s'exceptua del compliment.
- d) L'òrgan responsable de l'experiment, que ha de ser competent per suspendre'n l'aplicació si es produeixen efectes adversos, així com el procediment per fer-ho.

e) La durada de l'experiment, que no pot superar els cinc anys des de l'entrada en vigor de la norma. En finalitzar aquest termini, la norma perd vigència automàticament.

3. Per tramitar la iniciativa de caràcter experimental, només cal dur a terme el tràmit de consulta interdepartamental. L'expedient ha d'incloure una memòria explicativa sobre la finalitat i els elements principals de l'experiment, la memòria d'observacions i al·legacions i l'informe jurídic.

4. Si els resultats de l'experiment justifiquen aplicar amb caràcter general la regulació objecte d'experimentació, en la tramitació de la nova iniciativa legislativa no es necessita fer una consulta pública prèvia i es poden reduir els terminis a la meitat.

L'expedient ha d'incloure la memòria explicativa dels resultats que justifiquen la generalització, la memòria de les observacions i al·legacions, l'informe jurídic, i els informes o dictàmens preceptius.”

OBJECTE

S'afegeix l'article 38 bis a la Llei 13/2008, juntament amb dos més relacionats amb l'experimentació, i en paral·lel s'estableixen les mateixes previsions a la Llei 26/2010. Aquest article estableix un procediment per aprovar normes experimentals. Aquestes tindran caràcter temporal i derogaran o modificaran temporalment la normativa vigent en un àmbit concret per provar noves regulacions. L'article preveu un seguit de requisits mínims que ha de complir aquesta norma per garantir una configuració adequada de l'experiment. El procediment per aprovar la norma experimental té una tramitació molt àgil per tal de facilitar la seva aprovació. Alhora, si dels resultats de l'experiment es conclou que cal impulsar una modificació definitiva de la normativa, també es preveu un règim específic simplificat.

NECESSITAT

El procediment d'elaboració de normes és llarg i requereix de molts recursos personals i materials, la qual cosa desincentiva l'adopció de normativa experimental. Això, limita la capacitat de la Generalitat de regular àmbits innovadors o regular peculiaritats entre territoris o entre els col·lectius afectats per la norma.

L'establiment d'un procediment específic que tingui en compte les peculiaritats de l'experimentació normativa ha de permetre incrementar-ne l'ús dins de l'àmbit de la Generalitat. L'aprovació de l'Avantprojecte permetrà provar, amb antelació a l'adopció de normes amb vocació general i de permanència en el temps, els resultats de determinades solucions. També, que es puguin provar diferents solucions en diferents experiments que puguin analitzar els resultats sobre diferents àmbits, territoris o col·lectius.

Ens trobem davant de nous reptes que requereixen actuacions ràpides i encertades, entre altres: la implantació de la IA, la urgència en facilitar la construcció d'habitatge, les conseqüències del canvi climàtic o l'envelliment accelerat de la població. Es convenient disposar d'eines, provar diferents solucions i els efectes que generen i generalitzar només aquelles que hagin demostrat generar valor social. Per tal de fer-ho, és necessari poder adoptar normativa experimental, tal com s'ha recomanat en el grup de la CETRA.

MARC NORMATIU

El marc normatiu és: Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern (Capítol VII del Títol II) Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (article 64.4). Llei 28/2022, de 21 de desembre, de foment de l'ecosistema de les empreses emergents (Títol IV) Llei 14/2011, d'1 de juliol, de la ciència, la tecnologia i la innovació (Disposició addicional trenta-unena)

COMPETÈNCIA

L'article 159.1 de l'EAC, en matèria de règim jurídic i procediment administratiu, la competència per a regular les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat

Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la
presidència de la Generalitat i del
Govern

Tít.II Cap.VII Art.38 bis

Addició

Article 84.3

PRE-0276.0

S'afegeix un article, el 38.ter, a la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, amb el text següent:

"Article 38. ter

Procediment per aprovar un espai de proves controlat

1. El Govern pot exercir la seva iniciativa legislativa per impulsar projectes de llei destinats a establir espais de proves controlats que permetin experimentar nous productes, serveis o processos de manera supervisada, amb la finalitat de facilitar la innovació.

2. La regulació de l'espai de proves ha d'incloure, com a mínim:

a) El procediment detallat per a sol·licitar la incorporació a l'espai de proves.

b) Els criteris d'admissió que els participants han de complir per accedir-hi.

c) Els sistemes de control i monitoratge de les proves, així com els mecanismes i indicadors per a l'avaluació dels resultats obtinguts.

3. Per la tramitació del projecte de llei que reguli l'espai de proves no es necessari fer una consulta pública prèvia i es poden reduir els terminis a la meitat. L'expedient ha d'incloure una memòria explicativa sobre la finalitat i els principals elements que configuren l'espai de proves, la memòria d'observacions i al·legacions, l'informe jurídic i els informes o dictàmens preceptius."

OBJECTE

S'afegeix l'article 38 ter a la Llei 13/2008, juntament amb dos més relacionats amb l'experimentació, i en paral·lel s'estableixen les mateixes previsions a la Llei 26/2010. Aquest precepte preveu un procediment més àgil per a l'adopció d'espais de proves o sandboxes. Aquests –amb un control previ per part de l'Administració– permeten als operadors provar nous productes, tecnologies i processos temporalment, sota condicions regulatòries flexibilitzades, quan aquests no encaixen bé amb la normativa vigent. La proposta estableix quin és el contingut mínim de la norma que els regula i preveu un procediment més àgil per adoptar-los.

NECESSITAT

El procediment d'elaboració de normes és llarg i requereix de molts recursos personals i materials, la qual cosa desincentiva l'adopció dels espais de proves. Això limita la capacitat de la Generalitat de regular àmbits innovadors, la qual cosa pot endarrerir la incorporació de nous productes, tecnologies i processos a Catalunya i generar desavantatges competitius amb altres territoris.

La finalitat és fomentar l'adopció d'espais de proves o sandboxes a Catalunya i evitar la pèrdua de competitivitat. L'ús d'aquests s'ha generalitzat arreu del món per facilitar la innovació i minimitzar els riscos per a la seguretat jurídica.

Ens trobem davant de nous reptes que requereixen actuacions ràpides i encertades, entre altres: la implantació de la IA, la urgència en facilitar la construcció d'habitatge, les conseqüències del canvi climàtic o l'envelliment accelerat de la població. És convenient disposar d'eines que permetin provar diferents solucions, constatar els efectes que generen i generalitzar només aquelles que hagin demostrat generar valor social. Per tal de fer-ho, arreu del món s'utilitzen els espais de proves o sandboxes, i aquest precepte en vol facilitar la seva utilització a Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu és: Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern (Capítol VII del Títol II) Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (article 64.4). Llei 28/2022, de 21 de desembre, de foment de l'ecosistema de les empreses emergents (Títol IV) Llei 14/2011, d'1 de juliol, de la ciència, la tecnologia i la innovació (Disposició addicional trenta-unena) Exemples d'espais de proves regulats per l'Estat: Llei 7/2020, de 13 de novembre, per a la transformació digital del sistema financer. Reial decret 568/2022, d'11 de juliol, pel qual s'estableix el marc general del banc de proves regulatori per al foment de la investigació i la innovació al sector elèctric. Real Decreto 817/2023, de 8 de novembre, que estableix un entorn controlat de proves per a l'assaig del compliment de la proposta de Reglament del Parlament Europeu i del Consell per el qual s'estableixen normes harmonitzades en matèria d'intel·ligència artificial.

COMPETÈNCIA

L'article 159.1 de l'EAC, en matèria de règim jurídic i procediment administratiu, la competència per a regular les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat.

Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la
presidència de la Generalitat i del
Govern

Tít.II Cap.VII Art.38 ter

Addició

Article 84.4

PRE-0277.1

S'afegeix un article, el 38. quarter, a la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, amb el text següent:

“Article 38. quarter.

Convocatòria d'idees per l'adopció de normativa experimental i d'espais de proves

1. Les unitats directives, en l'àmbit de les seves competències, poden realitzar convocatòries per tal que es pugui proposar a l'Administració de la Generalitat l'adopció de normativa experimental i d'espais de prova en relació amb les seves competències. Les propostes que suposin un tracte diferent entre grups per poder efectuar l'experiment normatiu han respectar en tot cas la dignitat de les persones

2. La convocatòria s'ha de ser comunicar a la persona titular de la Secretaria del Govern.

3. Les convocatòries han de tenir com destinataris preferents les entitats locals i les organitzacions empresarials i els sindicats.

4. La resolució de la convocatòria sobre les propostes que s'ha decidit tramitar ha de publicar-se al portal de la transparència.”

OBJECTE

S'afegeix l'article 38 quarter a la Llei 13/2008, com a complement d'altres dos preceptes relacionats amb l'experimentació, i en paral·lel s'estableixen les mateixes previsions a la Llei 26/2010. Aquest article preveu la realització de convocatòries d'idees amb la finalitat que puguin fer propostes de normes experimentals i espais de proves tant les entitats locals com les associacions empresarials i sindicats. Tot això, sens perjudici que es puguin obrir convocatòries que cridin a participar altres tipus de ciutadans.

NECESSITAT

El procediment d'elaboració de normes és llarg i requereix de molts recursos personals i materials, la qual cosa desincentiva l'adopció de normativa experimental. Això, limita la capacitat de la Generalitat de regular àmbits innovadors o regular peculiaritats entre territoris o entre els col·lectius afectats per la norma. Alhora, per facilitar veritablement la innovació, s'ha de promoure la realització de propostes sobre normes experimentals i espais de proves per part d'aquells que tenen idees innovadores sobre com solucionar problemàtiques socials o incorporar noves tecnologies, productes o processos, atès el seu millor coneixement tècnic o del seu territori.

Per garantir que les noves previsions proposades en els articles 38 bis i 38 ter sobre les normes experimentals i els espais de proves s'implementen de forma exitosa, es preveu aquest mecanisme de participació per facilitar que des de les entitats locals, empreses i sindicats es puguin traslladar propostes innovadores, sens perjudici que la convocatòria es pugui obrir a altres ciutadans atenent al sector on es cerqui incorporar innovació.

Els Govern han d'afrontar nous reptes que requereixen actuacions ràpides i encertades, entre altres: la implantació de la IA, la urgència en facilitar la construcció d'habitatge, les conseqüències del canvi climàtic o l'envelliment accelerat de la població. És convenient impulsar l'adopció de normes experimentals i dels espais de proves, per tal que el Govern es pugui dotar al més aviat possible de nous instruments per facilitar la innovació i l'adaptació del dret. Alhora, per afavorir que les normes que s'adoptin compleixin la seva finalitat, és important que tots els agents amb idees innovadores disposin d'un canal participatiu per poder- les proposar.

MARC NORMATIU

El marc normatiu és: Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern (Capítol VII del Títol II) Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (article 64.4). Llei 28/2022, de 21 de desembre, de foment de l'ecosistema de les empreses emergents (Títol IV) Llei 14/2011, d'1 de juliol, de la ciència, la tecnologia i la innovació (Disposició addicional trenta-unena)

COMPETÈNCIA

L'article 159.1 de l'EAC, en matèria de règim jurídic i procediment administratiu, la competència per a regular les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat.

Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la
presidència de la Generalitat i del
Govern

Tít.II Cap.VII

Addició

Article 85.1

PRE-0292.0

S'afegeix un article, el 62 *bis*, a Llei 26/2010, del 3 d'agost de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, amb el text següent:

"Art. 62 bis. Tramitació urgent

1. L'elaboració de disposicions reglamentàries es pot tramitar amb caràcter urgent en els supòsits següents:

a) Quan sigui urgent aprovar-les per tal de donar compliment als terminis establerts en disposicions normatives o que derivin d'acords interinstitucionals.

b) Quan concorrin circumstàncies extraordinàries que no s'hagin pogut preveure amb anterioritat, i que exigeixin l'aprovació urgent de la disposició normativa.

2. La tramitació urgent implica que s'exceptui el tràmit de consulta prèvia i que es redueixin els terminis a la meitat, excepte en els supòsits següents:

a) En els tràmits d'informació pública i d'audiència, en què el termini mínim és de 7 dies.

b) En el cas que una disposició normativa sectorial que reguli tràmits i informes específics hagi establert els seus propis terminis d'urgència.

3. La memòria general ha de fonamentar les raons que determinen la tramitació urgent.

4. Les iniciatives normatives tramitades per la via d'urgència resten exemptes de l'obligació d'elaborar una memòria d'avaluació. No obstant això, si la seva aprovació pot comportar impactes econòmics, socials o ambientals significatius, se n'ha d'avaluar la seva aplicació dins el termini de cinc anys a comptar des de la seva entrada en vigor."

OBJECTE

S'introdueix la tramitació d'urgència en el procediment vigent d'elaboració de disposicions reglamentàries. S'afegeix un article 62 bis a la Llei 26/2010 que regula: 1) els supòsits en els quals es pot tramitar per la via d'urgència; 2) les especificitats procedimentals que comporta aquesta via; 3) la justificació en la memòria general de les raons que motiven la urgència; 4) l'exempció del requisit d'elaborar una memòria d'avaluació i l'obligació d'avaluar ex post la iniciativa quan tingui impactes significatius.

NECESSITAT

Catalunya, a diferència de l'Estat i de la majoria de comunitats autònomes, no compta amb la possibilitat de tramitar disposicions reglamentàries per la via d'urgència. Aquesta situació limita la capacitat de les institucions d'adaptar l'ordenament jurídic a circumstàncies noves i imprevistes amb la major celeritat possible, sense passar per tots els tràmits ordinaris. Alhora, sovint això implica que mesures que haurien de tenir rang reglamentari s'acabin tramitant mitjançant un decret llei.

La introducció d'un nou procediment d'urgència per a l'adopció de les disposicions reglamentàries pretén facilitar la seva tramitació de manera àgil en situacions que requereixen d'una intervenció urgent. Per exemple: la necessitat de transposar una directiva europea o adaptar la legislació bàsica, donar compliment a una resolució judicial així com quan hi concorrin altres circumstàncies extraordinàries que exigeixin l'aprovació urgent de la norma. D'aquesta manera es pretén evitar el mal ús de la figura del decret llei. Alhora, per compensar la reducció de terminis i la supressió de tràmits ordinaris —com ara la consulta pública prèvia i la memòria d'avaluació— es requereix que consti la justificació de les raons que motiven la urgència a la memòria general, la qual cosa permet el control judicial posterior i limita la discrecionalitat de la decisió. També s'exigeix una avaluació ex post als 5 anys de l'aprovació de la norma si es detecten impactes significatius.

Els procediments de tramitació urgent són instruments excepcionals dissenyats per a respondre a situacions que requereixen una acció normativa ràpida i eficient. La seva existència es justifica per la necessitat de superar les limitacions temporals i procedimentals de la tramitació ordinària en contextos específics que amenacen l'interès general. El projecte de llei del procediment d'elaboració de normes tramitat la legislatura passada ja va incorporar previsions en aquesta línia. En l'actualitat s'està treballant per adoptar un nou projecte de llei. Tenint en compte la necessitat de disposar al més aviat possible de mecanismes que agilitzin i simplifiquin la tramitació de les disposicions reglamentàries, se'n proposa la inclusió a l'Avantprojecte.

MARC NORMATIU

Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. En aquesta línia, cal tenir en compte, entre altres: Llei estatal 50/1997, de 27 de novembre, del Govern (art. 27) Llei 4/2023, de 23 de març, de la Presidència i del Govern de Canàries (art. 81) Llei 6/2022, de 30 de juny, del Procediment d'Elaboració de les Disposicions de Caràcter General del País Basc (art. 6) Decret legislatiu 1/2022, de 6 d'abril, del Govern d'Aragó, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del President o Presidenta i del Govern d'Aragó (art.50)

COMPETÈNCIA

L'article 159.1 de l'EAC, en matèria de règim jurídic i procediment administratiu, la competència per a regular les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat.

Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim
jurídic i de procediment de les
administracions públiques de Catalunya

Tit.IV Cap.II

Addició

Article 85.2

PRE-0291.1

S'afegeix un Capítol III al Títol IV de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, amb el text següent:

“Capítol III. Experimentació

Article 70 bis

Procediment per a l'experimentació normativa

1. Les disposicions reglamentàries poden tenir caràcter experimental quan es consideri oportú verificar els resultats de la seva aplicació temporal, amb l'objectiu d'avaluar-ne la idoneïtat.

2. La disposició reglamentària de caràcter experimental ha d'establir, com a mínim:

a) Els objectius de l'experiment normatiu.

b) L'àmbit d'aplicació, que s'ha de restringir a un territori, col·lectiu o sector específic.

c) La normativa que s'aplica durant l'experiment i la que s'exceptua del compliment.

d) L'òrgan responsable de l'experiment, que ha de ser competent per suspendre'n l'aplicació si es produeixen efectes adversos, així com el procediment per fer-ho.

e) La durada de l'experiment, que no pot superar els cinc anys des de l'entrada en vigor de la norma. En finalitzar aquest termini, la norma perd vigència automàticament.

3. Per tramitar la disposició de caràcter experimental, només cal dur a terme el tràmit de consulta interdepartamental i, si escau, sol·licitar el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora.

L'expedient ha d'incloure una memòria explicativa sobre la finalitat i els elements principals de l'experiment, la memòria d'observacions i al·legacions i l'informe jurídic.

4. Si els resultats de l'experiment justifiquen aplicar amb caràcter general la regulació objecte d'experimentació, en la tramitació de la nova disposició reglamentària no és necessari fer una consulta pública prèvia i es poden reduir els terminis a la meitat.

L'expedient ha d'incloure la memòria explicativa dels resultats que justifiquen la generalització, la memòria de les observacions i al·legacions, l'informe jurídic, i els informes o dictàmens preceptius.

Article 70 ter

Procediment per aprovar un espai de proves controlat

1. Les disposicions reglamentàries poden establir espais controlats de proves que permetin experimentar nous productes, serveis o processos de manera supervisada, amb la finalitat de facilitar la innovació.

2. La regulació de l'espai de proves ha d'incloure, com a mínim:

a) El procediment detallat per a sol·licitar la incorporació a l'espai de proves.

b) Els criteris d'admissió que els participants han de complir per accedir-hi.

c) Els sistemes de control i monitoratge de les proves, així com els mecanismes i indicadors per a l'avaluació dels resultats obtinguts.

3. Per a la tramitació de la disposició reglamentària que reguli l'espai de proves no es necessita fer una consulta pública prèvia i es poden reduir els terminis a la meitat.

L'expedient ha d'incloure una memòria explicativa sobre la finalitat i els principals elements

OBJECTE

S'afegeix un capítol a la Llei 26/2010 per incloure: un procediment per dur a terme experimentació normativa, el procediment per implantar de manera àgil espais de proves i una previsió per articular la participació en l'experimentació. Es tramita en paral·lel la mateixa modificació per la Llei 13/2008.

NECESSITAT

El procediment d'elaboració de normes és llarg i requereix de molts recursos personals i materials, el que desincentiva l'adopció de normativa experimental. Això, limita la capacitat de la Generalitat de regular àmbits innovadors o regular peculiaritats entre territoris o entre els col·lectius afectats per la norma.

L'aprovació del procediment per a la experimentació normativa permetrà provar diferents solucions a problemàtiques socials i tecnològiques en diferents territoris i col·lectius. El procediment per implantar espais de proves en facilitarà la seva implantació i permetrà adoptar nous productes, serveis o processos un cop testats els seus riscos. Finalment, l'article sobre convocatòria d'idees donarà un marc perquè ajuntaments, empreses, sindicats o ciutadania proposin innovacions que resolguin les seves problemàtiques específiques.

Ens trobem davant de nous reptes que requereixen actuacions ràpides i encertades, entre altres: la implantació de la IA, la urgència en facilitar la construcció d'habitatge, les conseqüències del canvi climàtic o l'envelliment accelerat de la població. Es convenient disposar d'eines, provar diferents solucions i els efectes que generen i generalitzar només aquelles que hagin demostrar generar valor social. Per tal de fer-ho, és necessari poder adoptar normativa experimental, tal com s'ha recomanat en el grup de la CETRA.

MARC NORMATIU

El marc normatiu és: Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (Títol VI). Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (article 64.4). Llei 28/2022, de 21 de desembre, de foment de l'ecosistema de les empreses emergents (Títol IV) Llei 14/2011, d'1 de juliol, de la ciència, la tecnologia i la innovació (Disposició addicional trenta-unena)

COMPETÈNCIA

L'article 159.1 de l'EAC, en matèria de règim jurídic i procediment administratiu, la competència per a regular les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat.

Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim
jurídic i de procediment de les
administracions públiques de Catalunya

Tít.VI Cap.III

Addició

que configuren l'espai de proves, la memòria d'observacions i al·legacions, l'informe jurídic i els informes o dictàmens preceptius.

Article 70 quarter

Convocatòria d'idees per l'adopció de normativa experimental i d'espais de proves controlats

1. Les unitats directives, en l'àmbit de les seves competències, poden realitzar convocatòries per tal que es pugui proposar a l'Administració de la Generalitat l'adopció de normativa experimental i d'espais de prova en relació amb les seves competències. Les propostes que suposin un tracte diferent entre grups per poder efectuar l'experiment normatiu han respectar en tot cas la dignitat de les persones.

2. La convocatòria s'ha de comunicar a la persona titular de la Secretaria del Govern.

3. Les convocatòries han de tenir com destinataris preferents les entitats locals i les organitzacions empresarials i els sindicats.

4. La resolució de la convocatòria sobre les propostes que s'ha decidit tramitar s'ha de publicar al portal de la transparència."

Títol VIII. Mesures administratives en matèria de drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, i de política social i igualtat**Article 86.1****DSI-0118.2**

Es modifica l'article 10 de la Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies, que queda redactat de la manera següent:

"Article 10

Prestació econòmica sotmesa al nivell d'ingressos de la unitat familiar per a famílies en què ha tingut lloc un naixement, una adopció, una tutela o un acolliment

1. Les famílies en què té lloc el naixement, l'adopció, la tutela o l'acolliment d'un o més infants tenen dret, per a cadascun d'ells, a una prestació econòmica sotmesa al nivell d'ingressos de la unitat familiar, d'acord amb les condicions i el procediment establerts per reglament.

2. Per a les famílies que tenen el títol de família nombrosa o monoparental, la prestació econòmica es pot incrementar d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

3. Són beneficiaris de la prestació econòmica establerta per aquest article el pare i la mare o la persona o persones que tenen l'infant a llur càrrec.

4. Aquesta prestació es pot sol·licitar durant els tres mesos següents al naixement, l'adopció, la tutela o l'acolliment. El reconeixement de la prestació també es pot fer d'ofici, si l'òrgan competent disposa de les dades per a poder fer-ho, i comprova que poden concórrer els requisits per ser-ne beneficiari.

5. Els ingressos límit de la unitat econòmica de convivència establerts per accedir a la prestació econòmica es determinen d'acord a l'import de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya (IRSC) en les vegades que determini la Llei de pressupostos vigent. Quan la unitat familiar sigui de més de 3 membres s'ha d'aplicar un increment de 0,30 per cada membre addicional.

La Llei de pressupostos podrà modificar anualment la quantia de la prestació econòmica i diferenciar els imports en funció del nombre d'infants nascuts, adoptats, tutelats o acollits de manera simultània."

OBJECTE

Modificar l'article 10 de la Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies, que regula la prestació econòmica sotmesa al nivell d'ingressos de la unitat familiar per a famílies en què hagi tingut lloc un naixement, una adopció, una tutela o un acolliment en dos punts: allargant el termini de presentació de sol·licituds fins als tres mesos des de la data en que s'hagi produït el naixement, adopció, tutela o acolliment, i modificant el límit màxim d'ingressos de la unitat familiar per accedir-hi. Per altra banda, permetre que el reconeixement de la prestació també es pugui fer d'ofici, si l'òrgan competent disposa de les dades per a poder fer-ho, i comprova que poden concórrer els requisits per ser-ne beneficiari. Aquesta mesura està relacionada amb una altra mesura que permet verificar el compliment de requisits en els procediments d'ofici de reconeixement prestació de naixement, adopció, tutela i acolliment.

NECESSITAT

La prestació econòmica sotmesa al nivell d'ingressos de la unitat familiar per a famílies en què hagi tingut lloc un naixement, una adopció, una tutela o un acolliment, està sotmesa als requisits, procediment de tramitació, obligacions, determinació i límit d'ingressos, quantia i pagament que regulen l'Ordre TSF/251/2016, de 19 de setembre, i la Resolució TSF/2314/2019, de 4 de setembre D'acord amb aquesta regulació, el termini de presentació de sol·licituds és d'un mes, a comptar des de l'endemà de la data de naixement, adopció, tutela o acolliment de l'infant, el topall màxim d'ingressos de la unitat de convivència és de 16.000€ i l'import de la prestació és de 650€ o bé 750€ per a famílies monoparentals i nombroses. Aquest termini es considera totalment insuficient atesa la sobre càrrega de feina i d'assumpció de noves i més responsabilitats que suposa per a les famílies l'arribada d'un nou infant a la llar, especialment en els primers mesos. Amb aquesta mesura es pretén allargar el termini de presentació de sol·licituds fins als tres mesos des de la data de naixement, adopció, tutela o acolliment de l'infant i, d'aquesta manera, contribuir a millorar la situació dels afectats, pares i mares o equivalents, que són protagonistes de l'arribada d'un nou infant a la llar. També es considera necessari considerar l'Indicador de Renda de Sufficiència de Catalunya (IRSC), com a paràmetre unificat i de tipus variable creat per l'Administració de la Generalitat, per establir el topall màxim d'ingressos de la unitat familiar. És un paràmetre que s'adequa més al context econòmic i social existent de cada moment i per tant, pot beneficiar a un major nombre de famílies vulnerables. Fins ara aquest llindar era fix, partint de 16.000 euros, ponderats pel nombre de membres de la unitat familiar. Cal puntualitzar que aquest llindar no s'ha actualitzat des del 2016 i no està anivellat amb la resta de prestacions del Departament de Drets Socials i Inclusió. Finalment, i en un marc de gestió modernitzada i adequada en relació a l'Administració digital, que incorpora els mitjans tècnics que proporcionen les noves tecnologies, i amb la finalitat de facilitar la relació entre la ciutadania i l'Administració per donar una resposta eficaç, eficient, àgil, adequada i de qualitat a totes aquestes famílies on hi ha l'arribada d'un nou infant, es vol donar un pas endavant i reconèixer la prestació d'ofici si es comprova que la família compleix els requisits necessaris per a ser-ne beneficiària. D'aquesta manera es pretén arribar a les famílies vulnerables amb menys recursos econòmics que no tenen accés a la informació pública on s'informa de l'existència d'aquesta prestació i, per aquest motiu, no la sol·liciten o ho fan fora de termini.

Està comprovat que el termini actual d'un mes des de la data del naixement, adopció, tutela o acolliment d'un infant, per a presentar la sol·licitud de la prestació, és totalment insuficient. Això provoca que a moltes famílies se'ls denegui la prestació per haver-la presentat fora del termini establert, quan hi tindrien dret per complir els requisits que donen dret a la prestació. En el mateix sentit, es comprova que l'increment de l'IPC des de 2016, any en que es va establir el topall d'ingressos de la unitat familiar i la quantia de la prestació, ha estat superior al 27%. Així doncs ens cal adequar aquests imports per tal d'afavorir econòmicament un major nombre de famílies vulnerables i puguin fer front a les noves necessitats que comporta l'arribada d'un infant, i de garantir que les famílies rebin recursos econòmics de l'Administració d'acord amb el seu nivell d'ingressos actual. Gràcies al fet de poder reconèixer la prestació d'ofici si es comprova que la família compleix els requisits necessaris per a poder-ne ser beneficiària, sense ser necessària la sol·licitud, es vol arribar a

les famílies vulnerables amb menys recursos econòmics que no tenen accés a la informació pública on s'informa de l'existència d'aquesta prestació i, per aquest motiu, no sol·liciten la prestació. La mesura permet simplificar i millorar aquesta prestació econòmica i portar a terme una transformació de l'Administració perquè sigui més innovadora, oberta, digital i eficient, amb l'objectiu d'aportar serveis públics de la màxima qualitat, d'apropar-se a la ciutadania i avançar-se en les seves necessitats.

D'acord amb les dades publicades per l'Idescat el nombre de naixements a Catalunya disminueix any rere any. D'altra banda, d'acord amb les dades referides a la qualitat i les condicions de vida de la mateixa font, s'observa que més del 20% de la població catalana de llars amb fills dependents es troba en risc de pobresa. En aquest sentit, la precarietat econòmica en què viuen un gruix considerable de famílies residents a Catalunya provoca que, amb l'arribada d'un nou infant a la llar, no es puguin atendre les necessitats bàsiques de manera adequada i que sigui necessària l'actuació de l'Administració de la Generalitat a fi de contribuir a millorar la situació dels afectats, pares i mares o equivalents, que són protagonistes d'un naixement, una adopció, una tutela o un acolliment. Aquesta mesura és urgent i necessària perquè pretén evitar la situació que es produeix actualment, en la que la prestació no es concedeix a moltes famílies vulnerables amb pocs recursos econòmics pel fet d'haver-la sol·licitat amb posterioritat al termini establert o per superar el llindar d'ingressos, tot i estar en situació de vulnerabilitat econòmica. Aquest termini actualment és d'un mes i es considera totalment insuficient atesa la sobre càrrega de feina i d'assumpció de noves i més responsabilitats que suposa per a les famílies l'arribada d'un nou infant a la llar, especialment en els primers mesos, fets que són més rellevants com més vulnerable és la família. En aquest mateix sentit, les famílies més vulnerables amb pocs recursos econòmics tenen més dificultats per accedir a la informació pública on s'informa de l'existència d'aquesta prestació i, per aquest motiu, no la sol·liciten. En aquest sentit la mesura habilita l'Administració perquè pugui atorgar, d'ofici, la prestació econòmica, si disposa de les dades per a poder-ho fer, i comprova que poden concórrer els requisits per ser-ne beneficiari. S'ha de tenir en compte que aquestes famílies més vulnerables compleixen els requisits per a tenir dret a la prestació, i si no se'ls concedeix és perquè no la demanen perquè no saben de la seva existència o bé perquè ho fan fora de termini. És urgent i necessari revertir aquesta situació que pot afectar a totes les famílies on s'hagi produït el naixement, adopció, tutela o acolliment d'un infant, però especialment perquè afavorirà a les famílies més vulnerables amb pocs recursos econòmics, que actualment no poden gaudir d'aquesta prestació. Aquesta mesura també és urgent perquè permet oferir una resposta adequada als nous requeriments de la comunitat, i una actuació immediata de simplificació de processos i racionalització de tràmits, és imprescindible una transformació digital progressiva de l'Administració activant serveis proactius en la gestió d'aquesta prestació.

MARC NORMATIU

Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies. Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, modificada en part per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

COMPETÈNCIA

Article 166 de l'Estatut d'Autonomia de la Generalitat de Catalunya, competència exclusiva en matèria de serveis socials, voluntariat, protecció de menors i promoció de les famílies i de la infància. Article 3.12 Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Atribució de les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials, inclosa la Renda Garantida de Ciutadania.

Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies. Art.10

Modificació

Article 86.2

DSI-0127.0

S'afegeix un paràgraf segon i un paràgraf tercer a la Disposició addicional tercera de la Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies, amb el redactat següent:

“L'òrgan competent en matèria de suport a les famílies pot oferir un servei proactiu i personalitzat per informar a les famílies afectades sobre el tràmit d'iniciació del procediment per al reconeixement i l'expedició del títol de família nombrosa o monoparental d'acord amb el que estableix la disposició addicional setzena de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.

El procediment per a la renovació o cancel·lació dels títols de famílies nombroses i famílies monoparentals es pot iniciar a sol·licitud de la persona interessada, o d'ofici per la mateixa administració, si disposa de les dades necessàries.”

OBJECTE

Modificar la Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies per poder oferir un servei proactiu i personalitzat que permeti informar a les famílies afectades sobre el tràmit d'iniciació del procediment per al reconeixement i l'expedició del títol de família nombrosa o monoparental, així com habilitar l'Administració perquè iniciï d'ofici el procediment de renovació o cancel·lació del títol de família nombrosa o monoparental, si disposa de les dades necessàries. Aquesta mesura està relacionada amb una altra mesura que permet verificar el compliment de requisits en els procediments d'ofici en la renovació o cancel·lació dels títols de família i en l'oferiment de serveis proactius a les famílies en el tràmit d'iniciació del reconeixement dels títols de família nombrosa o monoparental.

NECESSITAT

És necessària la regulació dels serveis proactius i personalitzats orientats a portar a terme una transformació de l'Administració perquè sigui més innovadora, oberta, digital i eficient, amb l'objectiu d'aportar serveis públics de la màxima qualitat.

Aquesta mesura permetrà a l'Administració apropar-se a la ciutadania i avançar-se en les seves necessitats.

Per tal d'oferir una resposta adequada als nous requeriments de la comunitat, i una actuació immediata de simplificació de processos i racionalització de tràmits, és imprescindible una transformació digital progressiva de l'Administració activant serveis proactius en la gestió dels títols de família nombrosa i monoparental, habilitant al departament competent en matèria de polítiques familiars perquè pugui comprovar el compliment dels requisits legalment establerts a fi d'allargar d'ofici la vigència dels títols de família nombrosa i monoparental, inicialment atorgada, i oferir un servei proactiu i personalitzat per informar a les famílies afectades sobre el tràmit d'iniciació del procediment per al reconeixement i l'expedició del títol de família nombrosa o monoparental. La necessitat de simplificació de processos i racionalització de tràmits, i el poder avançar en oferir serveis proactius i personalitzats a la ciutadania en relació a la tramitació dels títols de família nombrosa i monoparental, fan que aquesta mesura sigui d'urgent implementació.

MARC NORMATIU

Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies. Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, modificada en part per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

COMPETÈNCIA

Article 166 de l'Estatut d'Autonomia de la Generalitat de Catalunya, competència exclusiva en matèria de serveis socials, voluntariat, protecció de menors i promoció de les famílies i de la infància. Article 3.8.1 Decret 133/2024, d'11 d'agost, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Atribució de les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials, inclosa la Renda Garantida de Ciutadania.

Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies. Disp.adicional Núm.Disp.tercera Modificació

Article 86.3

DSI-0135.5

S'afegeix una disposició addicional, la desena, a la Llei 18/2003, amb el text següent:

“Disposició addicional desena

1. Als efectes de la iniciació d'ofici del procediment per a l'atorgament de la prestació econòmica sotmesa al nivell d'ingressos de la unitat familiar per a famílies en què ha tingut lloc un naixement, una adopció, una tutela o un acolliment, el departament competent en matèria de protecció a les famílies pot obtenir del registre central d'assegurats del Departament de Salut, del Registre Civil i de l'òrgan competent en matèria d'adopció i acolliment informació sobre els naixements, adopcions, tuteles o acolliments que es produeixin, per tal de constatar el fet del naixement.

Un cop constatat el naixement, l'adopció, la tutela o l'acolliment, d'acord amb el que estableix el paràgraf anterior, i amb la finalitat de verificar el compliment dels requisits per a la percepció de la prestació econòmica per a famílies en què ha tingut lloc un naixement, una adopció, una tutela o un acolliment, el departament competent en la matèria pot accedir, en relació amb aquelles famílies on s'hagi produït, a la informació estrictament necessària que estigui en poder de les administracions públiques següent:

a) Informació sobre el naixement amb les dades administratives de l'infant i de la resta de la família destinatària de la prestació econòmica que consti al registre central d'assegurats del Departament de Salut (nom i cognoms del nadó i dels progenitors; Número de DNI dels progenitors; data del naixement; lloc de naixement).

b) Informació que consti al Registre civil sobre la filiació, la tutela o l'adopció del nadó, l'adopció de mesures d'assistència a la capacitat dels progenitors; i la informació sobre la situació de convivència que consti al cens de població o al padró municipal d'habitants.

c) Informació sobre guarda i custòdia de l'infant causant que consti als registres de l'administració de justícia per determinar el progenitor a qui correspon percebre la prestació; i sobre l'existència de situació de privació de llibertat d'algun dels progenitors, que consti al Departament de Justícia als efectes d'acreditar la concurrència de l'excepció a la necessitat de convivència dels progenitors amb l'infant.

d) Informació que consti a l'administració tributària, per determinar el nivell d'ingressos de la unitat familiar.

e) Informació en poder de l'òrgan competent en matèria de discapacitat, acolliment i suport a les famílies, per comprovar l'existència d'un acolliment, d'una situació de discapacitat d'algun dels membres de la unitat familiar, o si es tracta d'una família nombrosa o monoparental.

f) Informació per verificar les dades relatives al document nacional d'identitat, NIE, passaport o equivalent, i a la situació de residència legal.

2. Als efectes de verificar el compliment dels requisits per a la renovació o cancel·lació del títol de família nombrosa o família monoparental, el departament competent en la matèria pot accedir a la informació estrictament necessària que estigui en poder de les administracions públiques següent:

OBJECTE

L'objecte de la mesura és definir la informació estrictament necessària que estigui en poder de les administracions públiques, a la que el departament competent en matèria de polítiques familiars pugui accedir, als efectes de verificar el compliment dels requisits per al reconeixement d'ofici de la prestació econòmica per a famílies en què ha tingut lloc un naixement, una adopció, una tutela o un acolliment, i per a la renovació o cancel·lació d'ofici del títol de família nombrosa o família monoparental.

NECESSITAT

Per poder oferir els serveis proactius que permeten el reconeixement d'ofici de la prestació econòmica per a famílies en què ha tingut lloc un naixement, una adopció, una tutela o un acolliment, així com la renovació o cancel·lació d'ofici del títol de família nombrosa o família monoparental, cal que l'administració competent en matèria de polítiques familiars pugui comprovar i verificar, prèviament, que es compleixen els requisits per a tenir dret a aquests serveis proactius. Per a fer aquestes comprovacions de requisits, l'administració competent en matèria de polítiques familiars ha de poder accedir a la informació necessària que ja obra en poder de les administracions públiques.

Aquesta mesura permetrà el desenvolupament dels serveis proactius que permeten el reconeixement d'ofici de la prestació econòmica per a famílies en què ha tingut lloc un naixement, una adopció, una tutela o un acolliment, així com la renovació o cancel·lació d'ofici del títol de família nombrosa o família monoparental. Gràcies a aquesta mesura l'Administració podrà apropar-se a la ciutadania i avançar-se en les seves necessitats.

Per tal d'oferir una resposta adequada als nous requeriments de la comunitat, i una actuació immediata de simplificació de processos i racionalització de tràmits, és imprescindible una transformació digital progressiva de l'Administració activant serveis proactius en la gestió de la prestació econòmica per a famílies en què ha tingut lloc un naixement, una adopció, una tutela o un acolliment, i en la gestió dels títols de família nombrosa i monoparental. En aquest mateix sentit, les famílies més vulnerables amb pocs recursos econòmics tenen més dificultats per accedir a la informació pública on s'informa de l'existència de la prestació i, per aquest motiu, no la sol·liciten. Així, aquesta mesura habilita l'Administració perquè pugui atorgar, d'ofici, la prestació econòmica, si disposa de les dades per a poder-ho fer, i comprova que poden concórrer els requisits per ser-ne beneficiari.

MARC NORMATIU

Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies. Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, modificada en part per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

- a) Informació que consti al Registre civil sobre la filiació, la tutela o l'adopció dels fills que formin part de la unitat familiar, i la informació sobre la situació de convivència que consti al cens de població o al padró municipal d'habitants.
- b) Informació que consti a la declaració de la renda de les persones físiques del darrer exercici disponible dels membres de la unitat familiar.
- c) Informació en poder de l'òrgan competent en matèria de discapacitat, acolliment i suport a les famílies, per comprovar l'existència de l'adopció o l'acolliment, d'una situació de discapacitat.
- d) Informació de l'òrgan competent en matèria d'educació i universitats sobre la matriculació dels membres de la unitat familiar majors de 21 anys.
- e) Informació que consti als registres de l'administració de justícia sobre mesures de guarda, pensions d'aliments, situacions de violència, situacions d'abandonament en la unitat familiar,
- f) A la informació per verificar les dades relatives al document nacional d'identitat, NIE, passaport o equivalent, i a la situació de residència legal."

COMPETÈNCIA

Article 166 de l'Estatut d'Autonomia de la Generalitat de Catalunya, competència exclusiva en matèria de serveis socials, voluntariat, protecció de menors i promoció de les famílies i de la infància. Article 3.8 Decret 133/2024, d'11 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Atribució de les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials, inclosa la Renda Garantida de Ciutadania.

Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a Disp.addicional Núm.Disp.desena Addició
les famílies.

Article 87.1

DSI-0077.0

Es modifica l'apartat 4 de l'article 16 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que resta redactat de la manera següent:

“4. Les sol·licituds de les prestacions socials de caràcter econòmic de dret subjectiu es poden demanar en qualsevol moment. Llevat que la norma de creació estableixi una altra cosa, la concessió de la prestació econòmica, si escau, té efectes econòmics des del primer dia del mes següent al de la data de la sol·licitud.”

OBJECTE

Modificar els efectes econòmics de les prestacions complementàries als ajuts, les pensions i les prestacions, regulades a l'article 21 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic. Aquesta proposta està vinculada amb la proposta de derogació de l'apartat 5 de l'article 16- Procediment per a la concessió de les prestacions de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

NECESSITAT

En una situació de crisi econòmica, els apartats 4 i 5 de l'article 16 van ser modificats per l'article 206.1 de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, adoptant el redactat actual. Arran d'aquest canvi les persones perden 3 mesos d'efectes econòmics si l'Administració no resol en termini. Atesa la situació de vulnerabilitat d'aquest col·lectiu, és necessari restablir els efectes econòmics inicials de la prestació.

Aquesta mesura pretén restablir els efectes econòmics inicials i revertir la situació actual en la que les prestacions regulades per l'article 21 de la Llei 13/2006 tenen uns efectes econòmics que penalitzen a les persones pel retard en la tramitació per part de l'administració. Revertir aquesta situació implicarà una simplificació en la tramitació administrativa i una adequació al context econòmic i social de les persones en situació de pobresa.

La modificació del punt 4 de l'article 16 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, s'ha de fer en una norma amb rang de llei i, per aquest motiu, s'ha considerat necessari regular-ho a través d'aquesta llei de mesures.

MARC NORMATIU

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic. Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, modificada en part per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Decret 110/2025, de 3 de juny, de reestructuració del Departament de Drets Socials i Inclusió.

COMPETÈNCIA

Estatut d'Autonomia de Catalunya, que estableix en l'article 166 que la Generalitat té la competència exclusiva en matèria de serveis socials que inclou en tot cas les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública. L'article 3.12 Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Atribució de les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials, inclosa la Renda Garantida de Ciutadania. Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que té per objecte regular les prestacions socials de caràcter econòmic que s'emmarquen en l'ordenament jurídic aplicable a les prestacions econòmiques d'assistència social.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de
prestacions socials de caràcter
econòmic

Art.16 Ap.4 / d / quart

Modificació

Article 87.2

DSI-0080.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 21 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que resta redactat de la manera següent:

Els beneficiaris d'una pensió no contributiva per invalidesa o jubilació del sistema de la seguretat social tenen dret a una prestació complementària a càrrec de la Generalitat, sempre que compleixin la resta de requisits que marca la present llei i acreditin unes rendes o uns ingressos anuals que no excedeixin l'import resultant d'aplicar el percentatge legalment establert a la pensió no contributiva màxima vigent, en còmput anual.

La quantia màxima anual d'aquesta prestació es fixa en l'import resultant d'aplicar el percentatge legalment establert a la pensió no contributiva màxima vigent en còmput anual. En qualsevol cas, la quantia màxima del complement no pot ser superior a l'import resultant d'aplicar el percentatge establert a l'article 364.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, que determina el límit de les rendes o ingressos compatibles amb la pensió no contributiva de Jubilació i Invalidesa.

L'import anual atorgat de la prestació és l'equivalent a la diferència entre la quantia màxima obtinguda al paràgraf anterior i els ingressos anuals percebuts pel beneficiari.

La suma de la pensió màxima anual més l'import màxim anual del complement obtingut d'acord amb el paràgraf anterior no pot ser inferior en cap cas a l'indicador de renda de suficiència vigent en còmput anual. Si aquesta suma donés com a resultat un import superior a l'indicador de renda de suficiència vigent en còmput anual, la quantia màxima anual d'aquesta prestació complementària conservaria el mateix import que l'obtingut l'any anterior.

OBJECTE

Aquesta proposta té per objecte modificar l'article 21.2 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, que regula la prestació complementària de les pensions no contributives per jubilació i invalidesa –PNC–, per mitigar situacions de necessitat i privació econòmica de la ciutadania de Catalunya. Aquesta proposta està vinculada amb l'addició d'una nova DA a l'Avantprojecte de llei de mesures 2026, on es fixa el valor del percentatge establert per al 2026.

NECESSITAT

La mesura adoptada en aquest Decret llei és de caràcter social i està adreçada a les persones en situació de necessitat, definida com a qualsevol contingència que té lloc o apareix en el transcurs de la vida d'una persona i que li impedeix fer front a les despeses essencials per al manteniment propi o per al manteniment de les persones que integren la unitat familiar o la unitat de convivència a la qual pertany.

Es proposa modificar la regulació del complement de les pensions no contributives per invalidesa o jubilació per tal d'establir que tant el nivell d'ingressos màxim per a poder percebre aquests complements, com la quantia seva màxima es determinin d'acord amb el percentatge que s'estableixi mitjançant una norma amb rang de llei. Amb l'establiment d'aquesta mesura es pretén que l'import màxim anual del complement de la PNC mantingui el mateix import que tenia l'any anterior i, com a mínim, que la suma de l'import màxim anual de la pensió no contributiva i l'import màxim anual d'aquest complement, no sigui inferior a l'IRSC vigent en còmput anual.

La modificació de l'apartat 2 de l'article 21 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, s'ha de fer en una norma amb rang de llei i, per aquest motiu, s'ha considerat necessari regular-ho a través d'aquesta llei de mesures.

MARC NORMATIU

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic. Decret llei 11/2024, de 17 de desembre, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària, d'increment de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya i de mesures en l'àmbit de les prestacions socials. Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, modificada en part per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Decret 110/2025, de 3 de juny, de reestructuració del Departament de Drets Socials i Inclusió.

COMPETÈNCIA

Estatut d'autonomia de Catalunya, que estableix en l'article 166 que la Generalitat té la competència exclusiva en matèria de serveis socials que inclou en tot cas les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública. L'article 3.12 Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Atribució de les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials, inclosa la Renda Garantida de Ciutadania. Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que té per objecte regular les prestacions socials de caràcter econòmic que s'emmarquen en l'ordenament jurídic aplicable a les prestacions econòmiques d'assistència social.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de
prestacions socials de caràcter
econòmic

Art.21 Ap.2 / b / bis / segon

Modificació

Article 88.1

DSI-0182.3

Es modifica l'article 42 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, que resta redactat de la manera següent:

“1. El Sistema d'Informació Social garanteix la disponibilitat de la informació relativa a les prestacions i a la Cartera de serveis socials i l'exercici de les competències atribuïdes a les administracions públiques en matèria de serveis socials.

L'Administració de la Generalitat ha de garantir que sigui un sistema d'ús comú, compartit, integrat i també la coordinació d'aquest sistema, establint els criteris comuns als quals s'han d'ajustar el contingut i les condicions d'accés. L'organització i el funcionament del Sistema d'Informació Social s'ha de regular mitjançant una Ordre del Departament competent en matèria de serveis socials, d'acord amb els principis que estableix aquest article i en coordinació amb els departaments competents en matèria d'administració digital i atenció ciutadana.

2. Els agents que configuren la xarxa de serveis socials d'atenció pública i que intervenen en la prestació de serveis socials i les persones usuàries dels serveis socials tenen dret a accedir al Sistema d'Informació Social i a utilitzar-lo, d'acord amb la normativa aplicable. Els i les professionals autoritzats del sistema accediran a la informació estrictament necessària per realitzar les seves funcions.

3. El Sistema d'Informació Social es fonamenta en els principis de descentralització en el subministrament de les dades i en el tractament que en fan les administracions i les entitats implicades, d'interoperabilitat i de fiabilitat. En l'accés i la utilització del sistema s'ha de garantir la confidencialitat de les dades i la seguretat de les comunicacions en l'intercanvi d'informació entre els agents del sistema. Caldrà aplicar les mesures tècniques i organitzatives apropiades al caràcter sensible de la informació, per tal de garantir i verificar periòdicament la confidencialitat, la integritat, la traçabilitat, la disponibilitat i l'autenticitat de la informació, i també l'exercici de drets per part de les persones afectades. La traçabilitat ha de permetre el control dels accessos al sistema d'informació pels perfils d'usuaris autoritzats, la identitat i categoria professional de la l'usuari, la data i hora en què va tenir lloc l'accés, l'acció realitzada, les dades afectades i el motiu de l'accés.

4. El Sistema d'Informació Social integra les dades relatives a l'atenció social del sector públic i de les entitats proveïdores de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, amb els objectius d'evitar duplicitats i millorar l'atenció a les persones destinatàries dels serveis socials.

Ha d'incorporar totes les dades necessàries per a la intervenció social, el reconeixement i la gestió de les prestacions i els serveis de la cartera de serveis socials i per a l'exercici de les altres funcions atribuïdes a les administracions competents en matèria de serveis socials.

S'habilita el departament competent en matèria de serveis socials, els equips d'atenció social de les administracions locals i les entitats proveïdores de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública per accedir i tractar amb finalitats de intervenció social, gestió, tractament i explotació de dades de les persones usuàries dels serveis socials del seus

OBJECTE

Habilitar la comunicació de dades a totes les administracions competents en la matèria que participen als serveis i les prestacions de la Xarxa d'Atenció de Serveis Socials, per tal de garantir que els Plans d'intervenció que es duen a terme per part dels treballadors socials es compleixen, millorant l'eficiència dels sistemes i oferint dades per mesurar l'acompliment de les prestacions i serveis gestionats per la Xarxa d'Atenció de Serveis Socials. Els professionals autoritzats del sistema de serveis socials accediran a la informació estrictament necessària per realitzar les seves funcions.

NECESSITAT

Un gran nombre de persones en situació de complexitat social requereixen que el sistema de serveis socials intervinguin de manera concurrent i conjunta en la valoració del seu estat. Aquestes persones poden tenir més d'un Pla d'intervenció i els professionals dels diferents àmbits d'atenció que intervenen han de poder accedir a la informació per no generar contradiccions i disrupcions en el procés d'atenció i millorar l'eficàcia i eficiència de les prestacions atorgades.

Millorar la coordinació del procés d'atenció social i integral. Promoure que els diferents professionals que intervenen en el procés d'atenció disposin de la informació necessària per la presa de decisions i que aquesta es doni tenint en compte tots els elements necessaris que ajudin a dur a terme una valoració multidimensional, un diagnòstic i l'elaboració d'un pla d'atenció “únic”, evitant duplicitats en l'elaboració de plans i coordinant les accions vers la persona.

Atès que es tracta de modificar una norma amb rang de llei, s'utilitza la tramitació de l'avantprojecte de llei de mesures per a realitzar la proposta de modificació que ampliarà la capacitat de seguiment de les prestacions atorgades als Plans d'Intervenció que es fan a les famílies, amb els requisits corresponents

territoris d'intervenció. El tractament de dades s'haurà de limitar a les necessàries en funció de la finalitat prevista."

Les dades del sistema d'informació social s'integren, d'acord amb les previsions i els criteris establerts, en el model de govern de les dades de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic.

5. Per poder explotar les dades del Sistema d'Informació Social amb finalitat de recerca científica, anàlisi estadística i planificació i avaluació de polítiques públiques s'han de recollir, compilar, analitzar i presentar de manera anonimitzada i han de poder ser desagregades per sexes. Les dades han de ser útils, vàlides, fiables, comprovables, comparables i actualitzades.

També es poden emprar amb aquestes finalitats dades del Sistema d'Informació Social sempre que se sotmetin prèviament a un procés de pseudonimització amb les garanties següents:

- a) Que es garanteixi la separació funcional entre qui faci la recerca o estudi i qui realitzi la pseudonimització.
- b) Que es garanteixi la impossibilitat de reidentificació per l'equip investigador o per terceres persones.
- c) Que es realitzi una avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades.
- d) Que emeti informe el Comitè d'ètica en els serveis socials.

6. Totes les comunicacions i les actuacions amb les persones usuàries del sistema de serveis socials s'han de realitzar preferentment per mitjans electrònics. A aquest efecte, els agents del sistema han de disposar dels tràmits electrònics escaients per rebre les sol·licituds, comunicacions o documentació de la ciutadania i, com a mínim, d'una bústia de correu electrònic d'atenció ciutadana. Les oficines d'atenció presencial assisteixen en la presentació d'escrits, en la identificació i signatura electrònica i la tramitació atesa a les persones usuàries dels serveis socials que ho sol·licitin.

L'Administració competent, ha de posar a disposició de la ciutadania un sistema de carpeta digital que permeti a les persones interessades accedir, en qualsevol moment, als seus expedients i tramitacions i a rebre i emmagatzemar les comunicacions electròniques dels agents del sistema que s'hi vulguin comunicar. El desplegament i el funcionament de la carpeta s'ha de regular per Ordre del departament competent en matèria de serveis socials, d'acord amb l'estratègia i els criteris pel desplegament del servei de l'àrea privada de l'Administració de la Generalitat, establerts pel departament competent en matèria d'atenció ciutadana.

L'Administració de la Generalitat ha de posar a disposició dels ens locals i altres entitats agents del Sistema d'Informació Social, les plataformes tecnològiques i els serveis digitals que siguin necessaris per garantir el desplegament i el funcionament dels serveis digitals previstos en aquest article.

7. Es crea el Consell de Governança del Sistema de Informació Social com a òrgan consultiu per vetllar per les condicions d'interoperabilitat del Sistema d'Informació Social i la millora continua del sistema. Han de formar part del Consell representants dels departaments i organismes de la Generalitat afectats, dels ens locals, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i dels altres organismes o entitats que s'estableixi mitjançant el Decret que reguli el Consell.

MARC NORMATIU

- L'article 29 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de Serveis Socials, s'estipula que entre les competències del Departament en matèria de serveis socials, aquest ha d'establir instruments de recollida d'informació i fer-ne el tractament estadístic als efectes de les polítiques de serveis socials. - L'article 42 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de Serveis Socials. - Llei 2/2014, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic. - La Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic afegeix una disposició addicional a la Llei 12/2007, de l'11 d'octubre, de serveis socials, per a habilitar la comunicació de dades entre els serveis assistencials i els serveis socials i garantir una atenció integrada i centrada en les persones. - Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. - Llei 29/2010, de 3 d'agost, de l'ús de mitjans electrònics al sector públic de Catalunya. - Decret 76/2020, de 4 d'agost, de l'Administració digital - Acord de Govern 153/2024, de 18 de juny. Nota: el nou contingut que es proposa s'adequa a l'estratègia i a les polítiques d'administració digital establertes, així com als criteris i instruccions que sobre la matèria donin els òrgans competents en matèria d'administració digital, serveis digitals i experiència ciutadana.

COMPETÈNCIA

Article 166 de l'EAC relatiu als Serveis socials, voluntariat, menors i promoció de les famílies estableix que "Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de serveis socials, que inclou en tot cas" (apartat a). Decret 110/2025, de 3 de juny, de reestructuració del Departament de Drets Socials i Inclusió

Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials	Art.42	Modificació

8. L'Administració de la Generalitat ha d'emprar les solucions corporatives per garantir la disponibilitat, l'intercanvi i la interoperabilitat de les dades i la informació, sens perjudici dels casos que, per l'especificitat sectorial o per la complexitat de les dades que es gestionen, es disposi de sistemes d'informació o plataformes de gestió específics que garanteixin la interoperabilitat amb les solucions tecnològiques corporatives."

Article 88.2

PRE-0470.0

S'afegeix una disposició addicional, la quinzena, a la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, amb el text següent:

“Disposició addicional quinzena
Comunicació de dades entre els serveis de salut i els serveis socials del sistema públic per a l'establiment del servei proactiu d'oferiment del reconeixement de discapacitat i de reconeixement de la situació de dependència

S'habilita la comunicació de dades entre la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública i els serveis sanitaris del sistema públic, sense el consentiment de les persones interessades, per oferir proactivament el servei de reconeixement de la discapacitat i de reconeixement de la situació de dependència a partir de l'assoliment d'una edat determinada, o bé a partir de les dades de la història clínica de les persones ateses pel sistema de salut, de les quals en resulti l'existència d'una patologia que pugui afectar l'autonomia personal.
L'habilitació comprèn la comunicació des dels serveis de salut als serveis socials de les dades relacionades amb les persones ateses pels serveis sanitaris del sistema públic, de caràcter identificatiu, de contacte, i també les dades de llur història clínica que puguin tenir afectació en l'autonomia personal, ja sigui per situació de dependència o de discapacitat.”

OBJECTE

S'afegeix una disposició addicional quinzena a la Llei 12/2007, per incloure l'habilitació de la cessió de dades des dels serveis sanitaris als serveis socials que permeti l'establiment d'un servei proactiu d'oferiment del servei de reconeixement de la discapacitat i de reconeixement de la situació de dependència.

NECESSITAT

L'article 10 de la Llei 10/2025, de 26 de novembre, de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària de Catalunya preveu la integració de les dades socials i sanitàries, sense el consentiment de les persones interessades, quan el tractament tingui finalitats d'assistència. Es requereix, per tant, l'habilitació legal per a la integració d'aquestes dades amb una altra finalitat, com és la d'establir el servei proactiu d'oferiment, a partir d'una edat determinada o a partir de l'existència d'una patologia que pugui afectar l'autonomia personal.

L'habilitació que es preveu ha de permetre oferir un servei proactiu que faciliti l'avançament de l'inici del procediment de reconeixement de la discapacitat i/o de la situació de dependència i, en definitiva, millorar l'atenció de les persones que ja tenen afectada la seva autonomia, d'acord amb les dades que figuren a la història clínica del sistema públic de salut, i del col·lectiu de persones que, per efecte de l'edat, també han vist minvada la seva autonomia.

Actualment, la durada de la tramitació dels procediments de reconeixement de la discapacitat i de la situació de dependència és molt dilatada. Aquesta mesura, juntament amb d'altres que s'implementin a nivell reglamentari, ha de permetre un avançament en l'inici de la tramitació dels procediments, així com la seva simplificació i agilitació, tot posant el focus en un dels tràmits prioritaris sobre els que la CETRA ha proposat actuar.

MARC NORMATIU

El marc normatiu és: Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials

COMPETÈNCIA

L'article 166.1 de l'EAC atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de serveis socials.

Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials Disp.addicional Núm.Disp.quinzena Addició

Article 88.3

DSI-0148.0

S'afegeix una Disposició addicional setzena a la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials amb el text següent:

“Disposició addicional setzena

Serveis proactius i personalitzats

1. El departament competent en matèria de serveis socials ha de crear un registre de persones interessades en rebre informació personalitzada, en base a la informació que consta al Sistema d'Informació Social, sobre els serveis, les prestacions i els ajuts del sistema de serveis socials, inclosa la informació vinculada als ajuts, serveis i prestacions en matèria de suport a les famílies. La inscripció en aquest registre requereix el consentiment exprés de les persones interessades i ha d'incorporar l'adreça de correu electrònic, el número de telèfon mòbil i, si escau, altres mitjans electrònics per rebre, per sistemes de missatgeria electrònica, informació personalitzada adaptada a la seva situació.

2. Amb el consentiment explícit i específic a aquests efectes, el registre pot incorporar també aquella informació socioeconòmica que resulti adequada i pertinent als efectes de la finalitat del registre i voluntàriament vulguin introduir les persones ciutadanes i aquella que autoritzin consultar que estigui relacionada amb els serveis, les prestacions i els ajuts esmentats i sempre que la dita consulta resulti necessària per oferir informació a les persones afectades.

3. Amb caràcter previ a l'obtenció del consentiment, s'ha d'informar les persones afectades, de tots els aspectes que requereix la normativa de protecció de dades, en especial sobre l'elaboració de perfils, la lògica aplicada i les conseqüències que se'n poden derivar.

4. Les persones afectades tenen el dret de retirar el seu consentiment en qualsevol moment, donar-se de baixa del registre, així com el dret a exercir els drets que els reconeix la normativa de protecció de dades personals.

5. Les persones que no hagin atorgat el seu consentiment per rebre informació a través de serveis proactius i personalitzats, tenen dret a accedir d'una manera fàcil i a rebre informació general sobre els serveis, prestacions i ajuts del departament i específica vinculada als serveis, les prestacions o els ajuts dels quals gaudeixen o han sol·licitat.

6. La creació del registre requereix l'elaboració, amb caràcter previ, d'una avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades de les persones afectades i la formulació, si escau, d'una consulta prèvia a l'Autoritat catalana de Protecció de Dades.

7. Igualment, la creació del registre i l'aprovació dels formularis i les clàusules per a la recollida del consentiment de les persones afectades ha de ser informada pel Comitè d'ètica dels serveis socials de Catalunya.

8. La informació anonimitzada i agregada del registre es pot utilitzar també per a estudis estadístics i projectes de recerca.”

OBJECTE

Afegir una Disposició addicional a la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials per a introduir els serveis proactius i personalitzats amb la creació d'un registre de persones interessades en rebre informació personalitzada, en base a la informació que consta al Sistema d'Informació Social, sobre els serveis, les prestacions i els ajuts del sistema de serveis socials, inclosa la informació vinculada als ajuts, serveis i prestacions en matèria de suport a les famílies.

NECESSITAT

És necessària la regulació dels serveis proactius i personalitzats orientats a portar a terme una transformació de l'Administració perquè sigui més innovadora, oberta, digital i eficient, amb l'objectiu d'aportar serveis públics de la màxima qualitat.

Crear un registre de persones interessades en rebre informació personalitzada, en base a la informació que consta al Sistema d'Informació Social, sobre els serveis, les prestacions i els ajuts del sistema de serveis socials, inclosa la informació vinculada als ajuts, serveis i prestacions en matèria de suport a les famílies, permetrà a l'Administració apropar-se a la ciutadania i avançar-se en les seves necessitats.

És necessària la inclusió del projecte normatiu en l'avantprojecte de llei per tal de crear el registre de persones interessades en rebre informació personalitzada i així avançar en oferir serveis proactius i personalitzats a la ciutadania en relació als ajuts, serveis i prestacions del sistema de serveis socials i de suport a les famílies.

MARC NORMATIU

- Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials - Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies - Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya - Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

COMPETÈNCIA

Article 166 de l'Estatut d'Autonomia de la Generalitat de Catalunya, competència exclusiva en matèria de serveis socials, voluntariat, protecció de menors i promoció de les famílies i de la infància. Article 3.8 Decret 133/2024, de 11 d'agost, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Atribució de les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials, inclosa la Renda Garantida de Ciutadania.

Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials Disp.adicional Núm.Disp.setzena Addició

Article 89

ECF-0365.1

Es modifica l'article 78 de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que resta redactat de la manera següent:

"Article 78.- Cessió de dades

1. Per tal de garantir la detecció, prevenció, atenció i recuperació de les dones que pateixen situacions de violència masclista, hagin estat o no denunciades, els serveis de la Xarxa d'Atenció i Recuperació Integral hauran de cedir les dades de caràcter personal de la víctima, el seus fills i filles, i del presumpte agressor, sense el seu consentiment, necessàries per a l'assoliment d'aquests objectius, en els termes previstos en els apartats següents:

a) S'habiliten els serveis policials per comunicar als serveis de la Xarxa les dades relacionades amb les actuacions policials preventives o d'investigació de delictes en les que s'hagi detectat una situació de violència masclista, amb la finalitat de valorar de manera integral el risc per a la víctima i activar el recurs més adequat per a l'atenció de les persones involucrades, en funció de les seves competències.

Les dades que es poden cedir són les de caràcter identificatiu, les relatives a la descripció succinta de les circumstàncies del cas o altra informació policial rellevant adequada per concretar les necessitats d'intervenció amb les persones afectades.

b) S'habiliten els serveis socials per comunicar als serveis de la Xarxa les dades relacionades amb les intervencions que estiguin portant a terme amb una víctima de violència masclista, la seva unitat familiar o el presumpte agressor, amb la finalitat de valorar de manera integral el risc de la víctima, activar el recurs més adequat per a l'atenció de les persones involucrades o reajustar la intervenció en curs, en funció de les seves competències.

Les dades que es poden cedir són les de caràcter identificatiu, vinculació de les persones interessades amb el recurs de serveis socials i tipologia de la intervenció realitzada.

c) S'habiliten els serveis d'informació i atenció a les dones víctimes de violència masclista i els serveis d'atenció especialitzada per a víctimes o homes agressors per casos de violència masclista, per comunicar als serveis de la Xarxa les dades relacionades amb les intervencions que estiguin portant a terme amb una víctima de violència masclista, la seva unitat familiar o el presumpte agressor, amb la finalitat de valorar el risc de la víctima, activar el recurs més adequat per a l'atenció de les persones involucrades o reajustar la intervenció en curs, en funció de les seves competències.

Les dades que es poden cedir són les de caràcter identificatiu, vinculació de les persones interessades amb el recurs especialitzat i tipologia de la intervenció realitzada.

d) S'habiliten els serveis de salut que atenen una víctima de violència masclista, per a comunicar als serveis de la Xarxa les dades relacionades amb les intervencions que estiguin portant a terme amb la persona afectada i relacionades amb la seva situació de risc, per tal de detectar la situació de risc per a la integritat física o psíquica de la víctima i poder activar el recurs més adequat o reajustar la intervenció que s'estigui realitzant, en funció de les seves competències.

Les dades que es poden cedir són les de caràcter identificatiu i les dades de salut que sota el

OBJECTE

La violència masclista constitueix una xacra que no cessa malgrat els considerables esforços desplegats per eradicar-la per part de les administracions públiques. Aquesta realitat encara és més greu si es té en compte que tot i que les xifres de casos de violència de gènere que surten a la llum cada cop són més alarmants si atenem la freqüència amb què ens sacsegen els mitjans de comunicació diàriament, el cert és que es tracta d'una tipologia delictiva amb un índex molt baix de denúncia. Per tant, hi ha molt més amagat que el que surt a la llum. Una dada il·lustrativa de les magnituds: l'any 2023 es van comptabilitzar 14 dones víctimes mortals de violència masclista en l'àmbit de la parella a Catalunya, de les quals havien denunciat prèviament només 2 d'elles, que representa un 14,3% de nivell de denúncia. I en el cas de fets de menor gravetat que l'assassinat de les dones, l'Enquesta de Violències Masclistes de Catalunya (2021) va indicar que la xifra negra de les dones pateixen situacions de violència i que NO denuncien (fets que no arriben a les administracions, cossos policials, serveis d'atenció, etc.) és del 81,6%. Un últim indicador, el del temps mitjà d'interposició de la denúncia, que és molt variable i que d'acord amb un estudi elaborat el 2019 per la Delegació del Govern per a la Violència de Gènere, si es pren com a referència la franja d'edat de la víctima, la mitjana de temps que es triga a interposar denúncia és de 3 anys entre les dones joves però pot arribar fins als 26 anys en el cas dels grups d'edat més elevats. D'acord amb aquestes dades, s'evidencia l'existència de períodes de temps llargs - anys- en els que les víctimes que pateixen violència poden romandre invisibles per al sistema d'atenció, ja sigui d'àmbit assistencial o policial. D'aquí la necessitat de reforçar els mecanismes de prevenció a fi de sumar esforços per poder arribar a aquestes víctimes, per poder oferir-les els mitjans de suport i protecció, en els casos més greus, que s'escaiguin. La proposta preveu la modificació de l'article 54 per tal d'afegir els serveis de salut a la Xarxa d'Atenció i Recuperació Integral, ja que en tractar-se d'un dels més serveis universals que tenim, poden detectar situacions de violència masclista ja que hi accedeixen les dones amb caràcter general per motius diversos (p.e. embarassos, campanyes de vacunació, malaltia, etc). La seva incorporació a la xarxa també els permetria poder recollir informació que els ajudi en determinats diagnòstics, ja que sovint es fa referència a que determinades patologies d'origen inespecífic poden tenir la seva raó en una situació de violència. Per últim, també poden alertar de situacions de risc per a la integritat de la dona relacionades amb els seus processos de salut que poden complementar els indicadors de risc que algun altre servei pugui tenir. En segon lloc, es proposa la modificació de l'article 78, atesa la necessitat de la gestió de la informació, atès que sovint algunes de les víctimes segueixen diferents recorreguts en els sistemes assistencials i informatius públics, i aquests serveis tracten amb informacions que per sí soles, poden ser poc rellevants, però que si s'integren unes amb altres, permetrien oferir una imatge del context de la situació de violència molt més precisa. Per tant, aquesta proposta de modificació va dirigida a possibilitar que els diferents serveis públics que formen part de la xarxa d'atenció a les violències masclistes, entre els que cal incloure els serveis de salut, puguin disposar d'un marc legal clar i fiable que permeti compartir informació sobre la situació de violència per tal de poder detectar situacions de violència masclista que amb els mitjans ordinaris d'intervenció de cada servei per separat,

criteri facultatiu mèdic dels professionals directament implicats en l'assistència sanitària a la víctima, puguin contribuir a determinar el risc de la víctima.

2. Les dades a les quals fa referència l'apartat 1 únicament seran tractades per les persones professionals dels serveis de la Xarxa implicats en l'atenció a la persona afectada, en el marc de les competències legalment atribuïdes, i sota el deure de secret de la informació a la qual accedeixin, fins i tot un cop finalitzada la seva vinculació amb l'entitat per a la qual presten serveis.

3. Els serveis de la xarxa hauran de realitzar una avaluació d'impacte en els termes que preveu el Reglament General de Protecció de Dades, d'acord amb les guies, recomanacions i procediments de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i, si escau, amb la seva col·laboració o supervisió. La referida avaluació d'impacte haurà de prestar particular atenció als riscos per als drets fonamentals de les persones interessades.

4. Els serveis responsables de les comunicacions han d'aplicar les mesures tècniques i organitzatives apropiades per tal de garantir i verificar periòdicament la confidencialitat, la integritat, la traçabilitat, la disponibilitat i l'autenticitat de la informació, i també l'exercici de drets i el deure d'informar les persones interessades.

Els mecanismes de traçabilitat han de permetre el control dels accessos al sistema d'informació pels perfils d'usuaris autoritzats, de la identitat i categoria professional de l'usuari, la data i hora en què va tenir lloc l'accés, l'acció realitzada, les dades afectades i el motiu de l'accés.

5. La cessió de dades entre les administracions públiques competents ha de permetre la gestió d'una manera adequada dels serveis de la Xarxa d'Atenció i Recuperació Integral i les prestacions econòmiques establertes per aquesta llei, i també d'altres que s'estableixin per llei, relacionades amb la violència masclista.”

poden resultar indetectables. És a dir, que permeti creuar aquelles informacions o indicadors rellevants d'una possible situació de violència masclista, amb la finalitat d'obtenir aquesta visió de context i activar, per part del servei que correspongui, el protocol d'intervenció adequat a les circumstàncies del cas. Aquesta proposta dona un marc de referència jurídicament sòlid per a la cessió de dades a la vegada que adopta les previsions per salvaguardar el dret a la protecció de dades de les persones afectades.

NECESSITAT

Necessitat de la gestió de la informació, atès que sovint algunes de les víctimes segueixen diferents recorreguts en els sistemes assistencials i informatius públics, i aquests serveis tracten amb informacions que per sí soles, poden ser poc rellevants, però que si s'integren unes amb altres, permetrien oferir una imatge del context de la situació de violència molt més precisa.

Aquesta proposta de modificació va dirigida a possibilitar que els diferents serveis públics que formen part de la xarxa d'atenció a les violències masclistes, entre els que cal incloure els serveis de salut, puguin disposar d'un marc legal clar i fiable que permeti compartir informació sobre la situació de violència per tal de poder detectar situacions de violència masclista que amb els mitjans ordinaris d'intervenció de cada servei per separat, poden resultar indetectables. És a dir, que permeti creuar aquelles informacions o indicadors rellevants d'una possible situació de violència masclista, amb la finalitat d'obtenir aquesta visió de context i activar, per part del servei que correspongui, el protocol d'intervenció adequat a les circumstàncies del cas.

Aquesta proposta dona un marc de referència jurídicament sòlid per a la cessió de dades a la vegada que adopta les previsions per salvaguardar el dret a la protecció de dades de les persones afectades.

MARC NORMATIU

Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat de Catalunya per a regular aquesta mesura s'emmarca dins l'article 153 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que atribueix a la Generalitat competència exclusiva en la regulació de les mesures i els instruments per a la sensibilització sobre la violència de gènere i per a detectar-la i prevenir-la, i també per a aconseguir una protecció integral de les dones que la pateixen.

Article 90

DSI-0168.0

S'afegeix una disposició addicional, la novena, a la Llei 10/2010, del 7 de maig, d'acollida de les persones immigrades i de les retornades a Catalunya, amb el text següent:

"Disposició addicional Novena
Informes en l'àmbit de la legislació d'estrangeria

1. Correspon al departament de l'Administració de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de migracions i refugi emetre els informes que preveuen els articles 18.2, 31.7 i 68.3 de la Llei Orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, en els termes previstos en aquesta Llei i la seva normativa de desenvolupament, i comunicar-los a l'Administració General de l'Estat.

2. Per a l'elaboració d'aquests informes el departament competent en matèria de migracions i refugi ha de comptar amb una proposta d'informe de l'ajuntament en el qual la persona estrangera sol·licitant de l'autorització de residència està empadronada o si escau, l'ens local supramunicipal que l'assisteixi. Aquestes propostes d'informe i els informes d'adequació d'habitatge, d'esforç d'integració i d'integració, així com qualsevol altre tipus d'informe relatiu a aquestes matèries s'han d'emetre d'acord amb els criteris comuns, tècnics i de tramitació que estableixi el departament de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de migracions i refugi, mitjançant instruccions amb consulta prèvia a la Comissió Mixta Paritària Generalitat - Ens Locals.

Si el sentit de l'informe que emet la Generalitat difereix del sentit de la proposta d'informe emesa per l'ajuntament o si escau l'ens local supramunicipal ha de motivar-ho expressament."

OBJECTE

Afegir una disposició addicional novena a la Llei 10/2010, del 7 de maig, per a elevar a rang de llei l'Acord que es va adoptar, el 6 d'abril de 2011, entre el Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat, la Federació de Municipis de Catalunya (FMC) i l'Associació Catalana de Municipis (ACM), mitjançant el qual s'acordà un protocol d'actuació per a l'elaboració dels informes d'adequació de l'habitatge i d'integració social per a les autoritzacions d'arrelament social, amb un contingut molt similar al que ara es proposa per a la Disposició Addicional Novena.

NECESSITAT

L'objectiu de l'addició proposada és clarificar la distribució de funcions entre les administracions implicades i donar seguretat jurídica a les persones sol·licitants dels informes, als ens locals i a la Generalitat de Catalunya a fi i efecte de què tothom conegui quina és l'Administració competent per a l'emissió dels informes d'estrangeria i com es distribueixen les funcions entre aquesta Administració i els ajuntaments.

Per a què l'acord que es va adoptar, el 6 d'abril de 2011, entre el Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat, la FMC i l'ACM, tingui seguretat jurídica i sigui d'obligat compliment, és necessari elevar el seu contingut a rang de llei.

Es necessària la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei, per garantir la participació de la Generalitat i els Ajuntaments en la tramitació dels informes d'estrangeria. Si en algun moment ho hagués d'assumir la Generalitat en la seva totalitat, seria impossible amb els recursos materials i personals que té actualment la Direcció General de Migracions i Refugi, amb la qual cosa el cost econòmic afegit per aquests conceptes seria molt important.

MARC NORMATIU

- LO 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, articles 18.2, 31.7 i 68.3: la CA serà l'Administració competent per a emetre els informes d'estrangeria. - Reial Decret 1155/2024, de 19 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei Orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats a Espanya i la seva integració social. Mitjançant ofici de 14 de juny de 2011, adreçat al Secretari d'Estat de Migracions, el Departament de Benestar Social i Família acceptà formalment la delegació establerta en la normativa d'estrangeria i donà trasllat de l'Acord amb la FMC i l'ACM.

COMPETÈNCIA

L'article 138.1 de l'Estatut d'Autonomia, estableix que correspon a la Generalitat en matèria d'immigració: a) la competència exclusiva en matèria de primer acolliment de les persones immigrades, que inclou les actuacions sociosanitàries i d'orientació, b) el desenvolupament de la política d'integració de les persones immigrades en el marc de les seves competències, c) l'establiment per llei d'un marc de referència per a l'acolliment i la integració de les persones immigrades, i d) la promoció i la integració de les persones retornades i l'ajuda a aquestes, i l'impuls de les polítiques i les mesures pertinents que en facilitin el retorn a Catalunya.

Llei 10/2010, del 7 de maig, d'acollida de les persones immigrades i de les retornades a Catalunya

Ap.9 / i / novè Disp.addicional

Addició

Article 91

DSI-0160.1

S'afegeix un apartat, el 2, a l'article 93 de la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, i l'apartat únic actual passa a ésser l'1, amb el text següent:

“2. Aquest servei inclou les unitats integrades d'atenció a infàncies i adolescències víctimes de violències sexuals, on han de participar professionals de tots els departaments i institucions implicades en la investigació, atenció, assistència i tractament a les infàncies i adolescències víctimes i testimonis de violències sexuals, i a les seves famílies, tutores i guardadores. El servei de les unitats integrades d'atenció a infants i adolescents víctimes de violències sexuals s'han d'ubicar en equipaments únics adaptats a les necessitats de les infàncies i adolescències ateses i les seves famílies, han de ser accessibles i han de constituir l'espai adequat per garantir la protecció efectiva davant la victimització secundària que preveu l'article 87. .”

OBJECTE

S'afegeix un apartat segon a l'article 93 de la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, per tal de donar cobertura normativa a les noves unitats integrades d'atenció a infants i adolescents víctimes d'abusos sexuals. L'addició ha de permetre avalar jurídicament els elements clau de les unitats integrades.

NECESSITAT

La unitat integrada d'atenció a infants i adolescents víctimes d'abusos sexuals (Barnahus), prevista per l'ACORD GOV/157/2022, de 26 de juliol, és una eina pensada per lluitar contra la violència sexual envers la infància i adolescència, i protegir específicament les víctimes en un espai únic, on seran atesos per professionals de diferents departaments per abordar la seva problemàtica i prevenir la victimització secundària.

L'addició de l'apartat que es proposa permet sincronitzar la cobertura normativa necessària pel desplegament de la unitat integrada Barnahus reiteradament esmentada, i les partides pressupostàries corresponents que, a tal fi, li han de donar suport.

La proposta d'addició pretén millorar la cobertura jurídica de la unitat integrada vinculant-la jurídicament i integrar-la en el servei d'atenció especialitzada als infants i adolescents víctimes d'abús sexual. L'addició permetrà avalar jurídicament els elements clau de la unitat integrada (coordinació interdepartamental, espai únic, pràctica de prova anticipada i prevenció de la victimització secundària).

MARC NORMATIU

Llei Orgànica 8/2021, de 4 de juny, de protecció integral a la infància i l'adolescència davant de la violència (article 12) Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència (article 93) ACORD GOV/144/2023, de 4 de juliol, pel qual es posa en marxa un paquet de mesures d'actuació adreçades a combatre la violència sexual contra infants i adolescents a Catalunya ACORD GOV/157/2022, de 26 de juliol, pel qual s'aprova l'estratègia Barnahus per a l'abordatge integral dels abusos sexuals contra la infància i l'adolescència a Catalunya

COMPETÈNCIA

Articles 105 (Suport als òrgans jurisdiccionals), 131.2.c) i g) i 131.3, g) i h) (Organització escolar), 153.2 (Polítiques de Gènere), 162.1 (Salut Pública), 164.2 (Policia de la Generalitat), 166 (Serveis Socials i Protecció de Menors) de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència Art.93 Ap.2 / b / bis / segon

Addició

Article 92

DSI-0174.0

Es modifica l'apartat 1.1 de la Disposició addicional setena, de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, que queda redactat de la manera següent:

"1.1 S'habiliten les administracions públiques competents en matèria de serveis socials perquè puguin comprovar, d'ofici i sense el consentiment previ de les persones interessades, les dades declarades per les persones sol·licitants de les prestacions o els serveis dels quals tinguin atribuïda la competència legalment o reglamentàriament, amb la finalitat de comprovar si es compleixen en tot moment les condicions necessàries per a la percepció de les prestacions i serveis, amb l'objectiu d'atendre les persones sol·licitants o beneficiàries d'aquests d'una manera integral i coordinada, poder mesurar l'impacte de la intervenció social i garantir el bon ús dels fons públics a fi d'evitar l'obtenció o el gaudi indegut o fraudulent de les prestacions, els serveis o els ajuts econòmics que puguin rebre els subjectes que participin en el Sistema de Serveis Socials o que en siguin beneficiaris.

La comprovació s'ha de limitar a les dades que siguin necessàries, segons la finalitat i l'objectiu al que es vol donar compliment, i segons els requisits i les condicions del servei o la prestació que es tracti i pot incloure. La comprovació pot abastar les dades declarades per les persones afectades que poden incloure, entre d'altres, si escau:

- a) Les dades identificatives.
- b) La situació administrativa de residència.
- c) El parentiu.
- d) La situació de discapacitat o dependència.
- e) La situació laboral.
- f) Els ingressos i els deutes públics o privats, els ajuts públics o privats percebuts i la càrrega dels deutes dels membres de la unitat econòmica de convivència, judicials amb impacte econòmic o sobre l'habitatge.
- g) Les dades dels subministraments bàsics.

L'Administració de la Generalitat ha d'emprar les solucions corporatives per garantir la disponibilitat, l'intercanvi i la interoperabilitat de les dades i la informació, sens perjudici dels casos que, per l'especificitat sectorial o per la complexitat de les dades que es gestionen, es disposi de sistemes d'informació o plataformes de gestió específics.

La creació i el desplegament dels sistemes i els serveis digitals específics per a la interoperabilitat de les dades previstos en aquesta disposició es realitzarà d'acord amb el model de govern de les dades de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i del seu sector públic, en coordinació amb els departaments competents en administració digital."

OBJECTE

La mesura proposada té com a finalitat comprovar si es compleixen en tot moment les condicions necessàries per a la percepció de les prestacions, amb l'objectiu d'atendre les persones d'una manera integral i coordinada, poder mesurar l'impacte de la intervenció social i garantir el bon ús dels fons públics a fi d'evitar l'obtenció o gaudi indegut o fraudulent de les prestacions, serveis o ajudes econòmiques que puguin rebre els subjectes que participin en el Sistema de Serveis Socials o que en siguin beneficiaris. Cal adaptar la normativa per tal de poder acomplir amb l'àmbit competencial.

NECESSITAT

És necessària la informació requerida per tal de dur a terme una gestió més eficient dels recursos del sistema públic per part de totes les administracions públiques competents en matèria de serveis socials. Actualment no es pot garantir la disponibilitat, l'intercanvi i la interoperabilitat de les dades i la informació per a tots els agents que participen en la gestió de la Xarxa d'Atenció de Serveis Socials.

La mesura permetrà a les diferents administracions públiques competents en matèria de serveis socials garantir la disponibilitat, l'intercanvi i la interoperabilitat de les dades i la informació, amb l'objectiu d'atendre les persones d'una manera integral i coordinada, poder mesurar l'impacte de la intervenció social i garantir el bon ús dels fons públics.

Atès que es tracta de modificar una norma amb rang de llei, s'utilitza la tramitació de l'avantprojecte de llei de mesures per a realitzar la proposta de modificació que millorarà la capacitat del Departament de Drets Socials de disposar de sistemes d'informació o plataformes de gestió específics.

MARC NORMATIU

La mesura proposada té els seus antecedents en el marc normatiu següent: - Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic. Disposició addicional Setena, que fa referència a l'habilitació a les administracions públiques amb relació a l'accés de dades de caràcter personal. - Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de Serveis Socials.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té competència per a implementar la mesura proposada d'acord amb els següents preceptes de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006: L'article 166 de l'EAC relatiu als Serveis socials, voluntariat, menors i promoció de les famílies estableix que "Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de serveis socials, que inclou en tot cas" La regulació i l'ordenació de l'activitat de serveis socials, les prestacions tècniques i les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública (apartat a).

Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic	Disp.adicional Núm.Disp.setena	Modificació

Article 93

DSI-0236.1

Es modifica la l'apartat 2 de l'article 12 de la Llei 14/2017, de 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania, que resta redactat de la manera següent:

“2. L'òrgan competent per a la gestió de la renda garantida ha de fer una revisió biennal, com a mínim, del compliment dels requisits per part dels beneficiaris de la prestació, sens perjudici de la supervisió permanent i de les revisions que es considerin oportunes.

La revisió biennal s'ha de fer mitjançant els mecanismes d'interoperabilitat disponibles. Si el resultat de la revisió confirma el compliment dels requisits s'ha de considerar prorrogada la vigència de la prestació de manera automàtica. En cas contrari, s'ha d'iniciar un expedient d'extinció o de modificació de la prestació, prèvia audiència del beneficiari.”

OBJECTE

La iniciativa plantejada consisteix en la modificació de l'apartat 2 de l'article 12 de la Llei 14/2017, de 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania als efectes de regular com s'ha de realitzar la revisió biennal dels expedients, preveient que es duren a terme mitjançant les interoperabilitats disponibles. Quan la interoperabilitat retorni algun canvi de situació personal dels destinataris de la prestació, es procedirà a la revisió i acreditació de tots els requisits d'accés.

NECESSITAT

La mesura proposada és necessària per a reduir les càrregues administratives i financeres dels ciutadans i simplifica la gestió que els usuaris de la prestació de la RGC han de realitzar davant la unitat responsable de gestió de la prestació.

La mesura proposada és adequada a la finalitat que es persegueix, en tant que garanteix la utilització de les interoperabilitats disponibles per a la realització de les revisions biennals dels expedients. Es determina que si el resultat de la revisió confirma el compliment dels requisits s'ha de considerar prorrogada la vigència de la prestació de manera automàtica. En cas contrari, s'ha d'iniciar un expedient d'extinció o de modificació de la prestació. Per tant, els expedients en què un cop obtingut el resultat de les interoperabilitats disponibles a la data de revisió no retornin cap canvi en la situació dels destinataris de la prestació es considerarà que compleixen tots els requisits d'accés a la prestació de la renda garantida de ciutadania i es prorrogarà la vigència de l'expedient de forma automàtica.

La mesura proposada ha d'incloure's a l'Avantprojecte de Llei per agilitzar l'aplicació de mesures de simplificació administrativa en compliment dels compromisos assumits mitjançant el Pla de Govern i els objectius establerts per la Comissió d'experts per a la definició de l'estratègia de transformació de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i la millora dels serveis públics (CETRA).

MARC NORMATIU

Llei 14/2017, de 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania (en endavant, “LRGC”). Decret 55/2020, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 14/2017, de 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania i es modifica el Decret 123/2007, de 29 de maig, pel qual es determina el règim aplicable a la sol·licitud i concessió de les prestacions socials de caràcter econòmic de dret subjectiu, i es concreten els requisits per al reconeixement del dret a les prestacions creades, en desplegament de la Llei 13/2006, del 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic (en endavant, “RLRG”).

COMPETÈNCIA

La prestació de la RGC està establerta per l'article 24.3 de l'Estatut d'autonomia. El Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya, s'ha modificat l'àmbit competencial de diferents departaments de l'Administració de la Generalitat, la denominació d'altres i se n'han creat de nous. Decret 110/2025, de 3 de juny, de reestructuració del Departament de Drets Socials i Inclusió. D'acord amb l'article 31.1 correspon a la Direcció General de Prestacions Socials dirigir i coordinar la gestió de la renda garantida de ciutadania.

Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda Art.12 Ap.2 / b / bis / segon
garantida de ciutadania 24/07/2017

Modificació

Article 94.1

IFE-0108.3

Es modifica l'article 33 de la Llei 19/2020, de 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació, que resta redactat de la següent manera:

Article 33

Creació, naturalesa i objecte de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i la No-discriminació

1. Es crea l'Oficina d'Igualtat de Tracte i la No-discriminació. Aquest òrgan té naturalesa d'òrgan administratiu unipersonal que actua amb plena independència en l'exercici de les seves funcions. Aquesta independència implica que no pot estar subjecta a cap vincle jeràrquic ni sotmesa a instruccions de cap autoritat administrativa.
2. L'Oficina és l'encarregada de vetllar pel compliment dels preceptes d'aquesta llei, amb l'objectiu d'evitar tota forma de discriminació, directa o indirecta, per qualsevol dels motius i en els àmbits a què fa referència l'article 1, tant en el sector públic com en l'àmbit privat, sense perjudici de les competències del Síndic de Greuges, de la Inspecció de Treball de Catalunya i d'altres organismes encarregats de fer complir la normativa sobre igualtat de tracte i la igualtat d'oportunitats entre dones i homes en matèria de treball i d'ocupació.
3. L'Oficina s'adscriu al departament de l'Administració de la Generalitat competent en matèria d'igualtat, sense integrar-se en la seva estructura jeràrquica, i ha de retre comptes directament davant el Parlament de Catalunya, en garantia de transparència i control democràtic.
4. La persona titular de l'Oficina ha de ser seleccionada entre funcionaris de carrera amb acreditada expertesa en matèria de no-discriminació i mediació, mitjançant convocatòria pública sota els principis d'igualtat, publicitat, transparència, mèrit i capacitat, a fi de garantir la seva objectivitat, imparcialitat i independència durant el seu mandat.
5. L'estatut personal de la persona titular de l'Oficina és el següent:
 - 5.1 El nomenament correspon a la persona titular del departament competent en matèria d'igualtat.
 - 5.2 L'exercici del càrrec és en règim de dedicació exclusiva i se li apliquen les normes sobre incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.
 - 5.3 La resolució de nomenament ha d'establir les retribucions que ha de percebre, que s'han d'assimilar a les corresponents al personal funcionari de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.
 - 5.4 El nomenament dona lloc a la declaració de la situació administrativa de serveis especials.
 - 5.5 La persona que el substitueixi ha de reunir els mateixos requisits exigits per a la persona titular de l'Oficina i ha d'exercir les seves funcions en les mateixes condicions.
 - 5.6 És inamovible i el seu mandat té una durada de cinc anys, a comptar de la presa de possessió, que s'ha de dur a terme un cop publicat el nomenament en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. El titular o la titular de l'Oficina pot ésser reelegit per períodes successius de la mateixa durada sense necessitat de fer cap procés de selecció nou. No obstant això, en perd

OBJECTE

Per Acord GOV/50/2022, de 22 de març, es va designar la directora de l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació, amb rang de directora general, i el Decret 134/2022, de 19 de juliol, de reestructuració del Departament d'Igualtat i Feminismes, delimita la naturalesa jurídica de l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació, que resta integrat en l'estructura de la Secretaria d'Igualtats amb rang orgànic de direcció general, i adequa la seva denominació a aquesta realitat, de forma que a partir d'aquell moment es passa a denominar Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació. L'objecte d'aquesta modificació és aclarir la naturalesa jurídica de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i la No-discriminació, dotant-lo d'autonomia orgànica i funcional, en compliment del mandat establert per la Directiva (UE) 2024/1500 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de maig de 2024, relativa als organismes d'igualtat en matèria de tracte i oportunitats entre dones i homes en l'àmbit laboral i ocupacional, que modifica les Directives 2006/54/CE i 2010/41/UE. La Directiva 2024/1500 introdueix requisits específics que afecten directament la configuració dels organismes d'igualtat, entre els quals destaquen: Independència: Han d'actuar sense influència política ni jeràrquica. Recursos suficients: Han de disposar de pressupost, personal i mitjans adequats per exercir les seves funcions amb eficàcia. Competències: Inclou assistència a víctimes, investigacions pròpies, accions judicials i promoció de la igualtat. Accessibilitat universal: Els serveis han de ser gratuïts i oberts a tota la ciutadania. Transparència: Es requereix la publicació d'informes anuals i programes de treball. Coordinació institucional: Han de col·laborar amb altres autoritats i ser consultats en l'elaboració de polítiques públiques d'igualtat. Aplicació: Els Estats membres tenen 2 anys per incorporar-la al dret nacional (fins el 19 de juny de 2026). A més, la directiva estableix que el personal que ocupi llocs de responsabilitat ha de ser seleccionat mitjançant processos transparents, preferentment per convocatòria pública, i ha d'acreditar les qualificacions necessàries per exercir les funcions assignades. En aquest context, la configuració actual de l'Oficina com a direcció general —en consonància amb el Decret 134/2022, de 19 de juliol, de reestructuració del Departament d'Igualtat i Feminismes (DIFE) — resulta incompatible amb els requisits d'independència i imparcialitat exigits per la normativa europea. Resulta del tot necessari modificar l'apartat 3 del referit precepte als efectes de garantir cap ingerència del Govern en la seva composició o funcionament. Finalment, l'eliminació de l'apartat 4 de l'article 33 respon a la voluntat de regular per via reglamentària l'organització, el funcionament i la composició de l'organisme, en coherència amb el principi de flexibilitat normativa i adaptació funcional.

la condició en els casos següents:

- a) Expiració del mandat.
- b) Renúncia escrita adreçada i acceptada per la persona titular del departament competent en matèria d'igualtat.
- c) Incompatibilitat sobrevinguda.
- d) Pèrdua de la condició de funcionari o funcionària.
- e) Incompliment greu de les seves obligacions.
- f) Pèrdua de la nacionalitat.
- g) Condemna, per sentència ferma, a pena privativa de llibertat o d'inhabilitació absoluta o especial per a ocupacions o càrrecs públics.
- h) Incapacitat sobrevinguda per a l'exercici del càrrec.
- i) Defunció.

La remoció per les causes previstes en les lletres c, d, e, f, g i h l'acorda la persona titular del departament competent en matèria d'igualtat, un cop feta la instrucció de l'expedient corresponent

amb audiència a la persona interessada.

El cessament o la remoció es produeix quan es dona la circumstància o quan té efectes l'acte que la determina, i s'ha de publicar en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

6. L'Administració de la Generalitat ha de garantir la disponibilitat dels mitjans personals i materials necessaris perquè l'Oficina dugui a terme les seves funcions de manera adequada, sempre respectant-ne la seva independència funcional.

7. L'organització, el règim de personal, econòmic i el funcionament de l'Oficina han d'ésser desenvolupats per reglament.

NECESSITAT

La modificació que es proposa pretén aclarir la naturalesa jurídica de l'OITND, atorgant-li autonomia funcional, per adequar-lo a la Directiva (UE) 2024/1500 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de maig de 2024, sobre les normes relatives als organismes d'igualtat en l'àmbit de la igualtat de tracte i la igualtat d'oportunitats entre dones i homes en matèria de treball i ocupació i per la qual es modifiquen les Directives 2006/54/CE i 2010/41/UE. En coherència amb aquesta autonomia orgànica i funcional, es recull en la llei el canvi de denominació de l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació passa a denominar-se Oficina d' Igualtat de Tracte i la No-discriminació. Així mateix, es proposa incloure que la seva composició i funcionament es determinarà per via reglamentària, eliminant les referències a la seva estructura i designació del titular per part del Govern.

La mesura proposada és adequada als fins que es persegueixen. La seva llei de creació determina, actualment, que el Govern designarà la persona titular de l'OITND, en contravenció del mandat europeu. En tractar-se de la llei que va crear l'Organisme, té el rang normatiu necessari per a assolir el principi de seguretat jurídica i cohesionar i fer congruent les normes reglamentàries que en el futur la desenvolupin.

La seva inclusió en la llei de mesures es justifica pel seu impacte en la llei de pressupostos, atès que comporta aparellat que s'elimina la figura del director general que hi ha al capdavant de l'Oficina.

MARC NORMATIU

Directiva (UE) 2024/1500 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de maig de 2024, sobre les normes relatives als organismes d'igualtat en l'àmbit de la igualtat de tracte i la igualtat d'oportunitats entre dones i homes en matèria de treball i ocupació i per la qual es modifiquen les Directives 2006/54/CE i 2010/41/UE. L'Estatut d'Autonomia de Catalunya. La Llei 19/2020, del 30 de desembre d'igualtat de tracte i no-discriminació. La Llei 39/2015, d'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques. La Llei 26/2010, del 3 d'agost de règim jurídic i de procediment administratiu de les administracions de Catalunya. Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a eradicar l'homogòbia, la bifòbia i la transfòbia, i per a imposar les sancions subsegüents. El Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. El Decret 134/2022, de 19 de juliol, de reestructuració del Departament d'Igualtat i Feminismes.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC) garanteix el dret de totes les persones a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures d'explotació, de maltractaments i de tota mena de discriminació: articles 4, 15.2, 18, 19, 21.1, 22.1, 23.1, 24.1, 25.3, 28, 30, 40.8, 41, 52 i 53.1

Llei 19/2020, del 30 de desembre,
d'igualtat de tracte i no-discriminació

Tít.IV Cap.I Art.33

Modificació

Article 94.2

IFE-0082.0

Es modifica el títol de l'article 47 de la Llei 19/2020, de 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació, que resta redactat de la manera següent:

“Article 47. Mesures substitutòries”

OBJECTE

L'objecte de la modificació del títol de l'article 47 de la Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació, és evitar confusions pel que fa al tipus de mesures que s'hi preveuen.

NECESSITAT

La modificació que es proposa pretén aclarir el tipus de mesures que s'estableixen, ja que ara hi figura el terme “mesures accessòries” i de fet són “mesures substitutòries”.

Atenent a la finalitat perseguida, s'efectua una proposta de modificació del títol de l'article 47 de la Llei 19/2020.

Es justifica la seva inclusió en l'Avantprojecte de Llei en tant que aquesta modificació té impacte econòmic de caràcter indirecte, ja que a l'aclarir que les mesures son substitutòries, enlloc d'accessòries, es constata que efectivament no hi haurà cap tipus de contraprestació econòmica.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en: ☐ L'Estatut d'Autonomia de Catalunya. ☐ La Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació. ☐ La Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. ☐ La Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment administratiu de les administracions de Catalunya. ☐ El Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. ☐ Decret 134/2022, de 19 de juliol, de reestructuració del Departament d'Igualtat i Feminismes.

COMPETÈNCIA

L'article 15.2. de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya regula que: “Totes les persones tenen dret a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures d'explotació, de maltractaments i de tota mena de discriminació, i tenen dret al lliure desenvolupament de llur personalitat i capacitat personal”. En el mateix sentit, l'article 40.8 estableix que “els poders públics han de promoure la igualtat de totes les persones amb independència de l'origen, la nacionalitat, el sexe, la raça, la religió, la condició social o l'orientació sexual, i també han de promoure l'eradicació del racisme, de l'antisemitisme, de la xenofòbia, de l'homofòbia i de qualsevol altra expressió que atempti contra la igualtat i la dignitat de les persones”.

Llei 19/2020, del 30 de desembre,
d'igualtat de tracte i no-discriminació

Tít.V Art.47

Modificació

Títol IX. Mesures administratives en matèria d'infraestructures i mobilitat, d'urbanisme i habitatge, de medi ambient i sostenibilitat, i d'ordenació d'aigües**Capítol I. Mesures administratives en matèria d'infraestructures i mobilitat****Article 95**

TER-0100.1

Zona de domini públic ferroviari trams de la línia ferroviària Lleida-La Pobla de Segur

De conformitat amb el previst en l'article 13.6 de la llei 4/2006, de 31 de març, Ferroviària de Catalunya, en els trams de la línia ferroviària Lleida – La Pobla de Segur en què s'ubiquen els edificis que s'indiquen a continuació, la franja de terreny de la zona de domini públic ferroviari corresponent al costat de la plataforma en la qual s'ubiquen els edificis, té la següent extensió, mesurada en horitzontal i perpendicularment al seu eix des de l'aresta exterior de l'explanació:

Municipi	Edifici	P.K. Inicial	P.K. Final	Extensió de la zona domini públic ferroviari en el costat de la plataforma on s'ubica l'edifici
Vallfogona de Balaguer	Edifici de viatgers antiga estació	22+505	22+523	4 metres
Balaguer	Caseta P.N. 21	26+702	26+713	2 metres
Sant Llorenç de Montgai	Edifici de viatgers	35+853	35+871	5 metres
Vilanova de la Sal	Edifici de viatgers	41+753	41+766	4'5 metres
Àger	Edifici de viatgers	54+850	54+863	4 metres
	Hangar / magatzem	54+805	54+845	2 metres
	Edifici WC	54+870	54+873	4'5 metres
Guàrdia de Tremp	Edifici de viatgers	68+097	68+110	4,5 metres
Cellers Llimiana	Hangar / magatzem	62+949	62+990	5,5 metres
Tremp	Hangar / magatzem	76+750	76+771	7 metres

OBJECTE

La proposta té per objecte establir una específica delimitació de la zona de domini públic en determinats trams de la línia ferroviària de Lleida-La Pobla de Segur, establint una excepció – per les raons que s'indiquen en altres apartats d'aquesta memòria - a les regles de delimitació de la zona de domini públic ferroviari que s'estableixen a l'article 13 de la llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària.

NECESSITAT

Actualment, es troben en desús alguns edificis (sobretot antigues estacions) de la línia Lleida-La Pobla de Segur. Les limitacions que l'article 15.2 llei 4/2006 estableix a les obres i instal·lacions en la zona de domini públic ferroviari dificulten la utilització d'aquests immobles i que en els mateixos es puguin portar a terme usos i activitats que dinamitzin els àmbits territorials afectats.

La mesura redueix la zona de domini públic ferroviari en els trams de la línia Lleida - La Pobla de Segur que s'indiquen a la mateixa. Per tant, la mesura és adequada als fins que es persegueixen, atès que permetrà l'autorització d'usos i activitats en els trams i edificis afectats encara que no siguin estrictament necessaris per a la prestació del servei ferroviari.

Atès que l'article 13 de la llei 4/2006 – en el qual es delimita la zona de domini públic ferroviari - té rang de llei i no existeix cap reglament que desenvolupi aquesta llei, cal que la mesura proposada sigui introduïda al nostre ordenament jurídic a través d'una norma amb rang legal. La modificació que es proposa és molt concreta, la qual encaixa en el concepte de “mesura” que caracteritza el contingut de la llei de Mesures.

MARC NORMATIU

Article 140.6 de la llei Orgànica 6/2006, de 16 de juliol, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: Correspon a la Generalitat, en matèria de xarxa ferroviària, la competència exclusiva en relació a les infraestructures de les quals és titular i la participació en la planificació i la gestió de les infraestructures de titularitat estatal situades a Catalunya, d'acord amb el que estableixi la normativa estatal. Així mateix, i d'acord amb l'anterior, la proposta s'emmarca en la regulació establerta als articles 13 i 15 de la llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140.6 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en matèria de xarxa ferroviària, la Generalitat té competència exclusiva amb relació a les infraestructures de les quals és titular i la participació en la planificació i la gestió de les infraestructures de titularitat estatal situades a Catalunya, d'acord amb el que estableixi la normativa estatal

Salàs de Pallars	Salàs de Pallars	84+850	84+880	4'5 metres
	Hangar / magatzem	84+800	84+821	5,5 metres
La Pobla de Segur	La Pobla de Segur	88+820	88+840	5'5 metres

Article 96.1

TER-0092.0

S'afegeix un apartat, el 4, a l'article 6 de la Llei 12/2002, de 14 de juny, del transport per cable, amb el text següent:

“4. Els titulars dels terrenys situats en la zona d'influència d'una instal·lació de transport per cable i dels terrenys confrontants amb la dita zona, són responsables de mantenir els arbres plantats en la seva finca en condicions tals que no comportin perill per a la instal·lació, ni per a la seva correcta explotació. Si el titular o propietari de la instal·lació, o el responsable de la prestació del servei de transport és coneixedor d'un incompliment d'aquesta obligació, requerirà al titular de la finca perquè ho corregeixi. Si s'incompleix aquest requeriment, el titular de la finca té l'obligació de permetre'n l'accés a l'objecte que es puguin efectuar, al seu càrrec, per part del titular, o propietari de la instal·lació, o del responsable de la prestació del servei de transport, les actuacions que resultin necessàries.”

OBJECTE

La proposta regula el deure de manteniment dels titulars de finques respecte als arbres quin estat pugui afectar a les instal·lacions de transport per cable. Per això, es proposa l'adició d'un nou apartat 4 a l'article 6 de la Llei 12/2002, de 14 de juny, del transport per cable. La proposta estableix el deure de manteniment dels propietaris de les finques respecte dels arbres plantats i els imposa el deure de permetre'n l'accés en cas d'incompliment (només si no han atès el previ requeriment per donar compliment al deure de conservació).

NECESSITAT

L'incompliment del deure de manteniment dels arbres pels propietaris de finques properes a les instal·lacions de transport per cable pot provocar incidents que afectin a la regularitat i seguretat del transport, especialment en cas de fenòmens meteorològics adversos. La proposta pretén completar la regulació vigent des d'un punt de vista preventiu, establint un específic deure de manteniment dels propietaris.

La proposta es limita a establir el deure de manteniment dels arbres i a establir l'obligació de permetre l'accés a la finca si s'incompleix el requeriment de donar compliment a aquest deure. No s'introdueix cap altra modificació a la Llei. Amb aquesta proposta es regula un mecanisme preventiu per a evitar situacions que poden afectar al transport per cable, en termes anàlegs a altres normes relacionades (per exemple article 5.2 del Decret 64/1995, de 7 de març).

Atès que la regulació de les normes d'aplicació en la zona de influència de les instal·lacions de transport per cable es troba a la Llei 12/2002 i té rang de Llei, per donar compliment al principi de jerarquia normativa, cal que la mesura sigui introduïda a una norma amb rang legal com la Llei de Mesures. La modificació de la Llei 12/2002 que es proposa és concreta, i encaixa en el concepte de “mesura” que caracteritza el contingut de la Llei de Mesures.

MARC NORMATIU

Segons l'indicat, la mesura proposada s'incardina dins la regulació de les normes d'actuació en la zona d'influència, establertes a l'article 6 de la Llei 12/2002, de 14 de juny, del transport per cable. Així, la proposta consisteix en afegir una norma d'actuació en l'esmentada zona, relativa al manteniment dels arbres

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'autonomia de Catalunya (article 169.1) atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria del transport per cable. Aquesta competència inclou, entre d'altres, la regulació, la planificació, la gestió, la coordinació i la inspecció dels serveis i les activitats i la regulació de la intervenció administrativa per a l'exercici de les activitats de transport.

Llei 12/2002, de 14 de juny, del
transport per cable

Art.6 Ap.4 / d / quart

Addició

Article 96.2

TER-0315.0

S'afegeix un article, el 39 *bis*, a la Llei 12/2002, de 14 de juny, del transport per cable, amb el text següent:

“Article 39 bis. Infraccions molt greus específiques en matèria de seguretat

1. El personal que realitzi activitats de conducció i de manteniment de les instal·lacions de transport per cable així com el personal que realitzi activitats amb repercussió sobre la seguretat del transport per cable, no podrà realitzar-les quan es trobi amb taxes d'alcohol superiors a 0,2 grams per litre o nivells d'alcohol en aire espirat superiors a 0,10 mil·ligrams per litre, o amb presència en l'organisme de qualsevol substància que pugui pertorbar o disminuir les seves facultats psicofísiques. La detecció positiva de la citada taxa d'alcohol o de la presència de les indicades substàncies, es considerarà una infracció molt greu per part de la persona treballadora afectada.

2. El personal de conducció i el personal que realitza tasques de manteniment de les instal·lacions de transport per cable, així com el personal que realitzi activitats amb repercussió sobre la seguretat del transport per cable, estan obligats, si els ho requereix l'empresa, a sotmetre's a proves d'alcoholèmia o a tota altra prova que se'ls pugui fer per detectar si han consumit les substàncies a què fa referència l'apartat anterior. La negativa a sotmetre's a aquestes proves és una infracció molt greu.

A aquests efectes, les empreses gestores de les instal·lacions de transport per cable poden fer, abans de l'inici o durant la jornada laboral d'aquest personal, les actuacions adequades de prevenció, control i seguiment per a la detecció de nivells d'alcohol, d'estupefaents, de substàncies tòxiques o d'altres substàncies, i han d'aplicar les mesures disciplinàries corresponents si el personal es nega a sotmetre's a les proves, o en els casos de deteccions positives.”

OBJECTE

La proposta completa el règim d'infraccions de la Llei 12/2002, tipificant com infracció la ingesta de begudes alcohòliques per sobre dels límits establerts, o altres substàncies que puguin afectar les facultats psicofísiques, per part del personal que realitzi activitats de conducció, manteniment o amb repercussió sobre la seguretat del transport per cable. La proposta reconeix als gestors d'instal·lacions de transport per cable la facultat de realitzar a aquest personal proves d'alcoholèmia, o de detecció de substàncies, tipificant com infracció la negativa a sotmetre's a les mateixes.

NECESSITAT

La proposta pretén introduir mecanismes addicionals per salvaguardar la prestació del servei de transport per cable en condicions de seguretat per als seus usuaris, per al personal de les instal·lacions i per a tercers, en termes anàlegs als que ja estableix la normativa vigent per al transport ferroviari (article 67 Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària).

Atès que la mesura persegueix augmentar la seguretat del servei de transport per cable, s'adequa als seus fins, tota vegada que estableix una prohibició de realitzar determinades activitats relacionades amb la seguretat amb taxes d'alcohol per sobre de les permeses o amb substàncies tòxiques, facultant a les empreses explotadores a realitzar proves de detecció i sancionant l'incompliment tant de la prohibició, com de l'obligació de sotmetre's a aquestes proves.

Atès que la mesura persegueix augmentar la seguretat del servei de transport per cable, s'adequa als seus fins, tota vegada que estableix una prohibició de realitzar determinades activitats relacionades amb la seguretat amb taxes d'alcohol per sobre de les permeses o amb substàncies tòxiques, facultant a les empreses explotadores a realitzar proves de detecció i sancionant l'incompliment tant de la prohibició, com de l'obligació de sotmetre's a aquestes proves.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en la normativa reguladora del transport per cable vigent a Catalunya, integrada per la Llei 12/2002, de 14 de juny, del transport per cable – en la qual es proposa l'addició d'un nou article 39 bis - i el Decret 152/2010, de 2 de novembre, de desplegament de la Llei 12/2002, de 14 de juny, del transport per cable.

COMPETÈNCIA

La mesura afegeix un nou article 39 bis a la Llei 12/2002, de 14 de juny, del transport per cable. Per tant, la Generalitat pot, a través d'una nova Llei de Mesures, introduir aquest precepte, ja que aquest s'emmarca dins un àmbit, el transport per cable, sobre el qual la Generalitat té competència exclusiva (art. 169.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya).

Llei 12/2002, de 14 de juny, del
transport per cable

Art.39 bis

Addició

Article 96.3

TER-0316.0

Es modifica l'article 40 de la Llei 12/2002, de 14 de juny, del transport per cable, que resta redactat de la manera següent:

"Article 40. Infraccions greus

Són infraccions greus, als efectes d'aquesta Llei:

a) No complir les condicions essencials del títol habilitador, llevat que s'hagi de qualificar com a infracció molt greu, d'acord amb el que estableix l'article 39.b, considerant essencials les condicions que configuren la naturalesa del servei i el manteniment dels requisits exigits per a autoritzar-lo, i, en qualsevol cas, les que constin expressament en el plec de condicions del títol habilitador.

b) No haver fet les revisions obligatòries, llevat que, d'acord amb el que estableix l'article 39.b, s'hagi de qualificar com a infracció molt greu.

c) No complir el règim tarifari.

d) Construir instal·lacions, o modificar-les, sense l'aprovació del projecte corresponent.

e) Negar-se a l'actuació dels serveis d'inspecció, o obstruir-la, llevat que, d'acord amb el que estableix l'article 39.c, s'hagi de qualificar com a infracció molt greu.

f) No complir l'obligació de comunicar al departament competent les avaries o els incidents en la instal·lació o els danys causats als usuaris o a terceres persones, d'acord amb el que sigui establert per les normes reglamentàries.

g) No tenir a disposició dels usuaris de la instal·lació els llibres o fulls de reclamacions, o no comunicar a la direcció general competent les reclamacions o les queixes efectuades, en la forma i el termini que siguin establerts per reglament.

h) Executar obres en terrenys situats en la zona d'influència d'una instal·lació de transport per cable sense autorització administrativa quan aquesta sigui preceptiva.

i) Mantenir els arbres situats en la zona d'influència d'una instal·lació de transport per cable o en terrenys confrontants amb la dita zona en condicions tals que puguin comportar perill per a la instal·lació o per a la seva correcta explotació.

j) Incórrer en qualsevol de les infraccions tipificades per l'article 39 que, ateses les circumstàncies concurrents, no s'hagi de qualificar com a infracció molt greu.

k) Reincidir en qualsevol de les infraccions lleus, si no ha finit el termini de prescripció de la infracció anterior."

OBJECTE

La proposta tipifica com a noves infraccions administratives dues actuacions en la zona d'influència de les instal·lacions de transport per cable no previstes actualment a la Llei 12/2002. Per això, es proposa l'adició de dues noves lletres, h) i i), a l'article 40 de la Llei 12/2002, de 14 de juny, del transport per cable. Les infraccions consisteixen en realitzar obres a la zona d'influència sense autorització quan aquesta és preceptiva i no conservar en condicions de seguretat els arbres situats a la zona d'influència o en terrenys confrontants a aquesta.

NECESSITAT

La realització d'obres sense autorització a la zona d'influència i l'incompliment del deure de manteniment dels arbres pels propietaris de finques properes a les instal·lacions de transport per cable són conductes que poden provocar incidents que afectin a la regularitat i seguretat del transport. La proposta pretén completar la regulació vigent amb la finalitat de reforçar la seguretat del transport per cable, regulant com infraccions administratives conductes que poden incidir en l'esmentada seguretat.

La proposta es limita a establir com a infracció administrativa les conductes indicades i, en una proposta separada per afectar a un altre precepte de la Llei, es regulen les persones responsables de les mateixes. No s'introdueix cap altra modificació a la Llei. Amb aquesta proposta es pretén reforçar la seguretat d'aquest tipus de transport i evitar situacions que poden afectar al transport per cable, en termes anàlegs a altres normes reguladores d'altres tipus de transport (per exemple article 64 de la Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària).

Atès que la regulació del règim d'infraccions i sancions de la Llei aplicable al transport per cable es troba a la Llei 12/2002 i té rang de Llei, per donar compliment al principi de jerarquia normativa, cal que la mesura sigui introduïda a una norma amb rang legal com la Llei de Mesures. La modificació de la Llei 12/2002 que es proposa és concreta, i encaixa en el concepte de "mesura" que caracteritza el contingut de la Llei de Mesures.

MARC NORMATIU

La mesura proposada s'incardina dins la regulació de les normes d'actuació en la zona d'influència, establertes a l'article 6 de la Llei 12/2002, de 14 de juny, del transport per cable. Així, la proposta consisteix en completar aquesta regulació regulant com a infraccions administratives conductes contràries a les normes establertes en l'esmentat precepte.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'autonomia de Catalunya (article 169.1) atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria del transport per cable. Aquesta competència inclou, entre d'altres, la regulació, la planificació, la gestió, la coordinació i la inspecció dels serveis i les activitats i la regulació de la intervenció administrativa per a l'exercici de les activitats de transport. La regulació de la zona d'influència de les instal·lacions de transport per cable, ja inclosa en l'actual article 6 de la Llei 2/2002, així com el règim d'infraccions i sancions (articles 38 a 47) formen part de les potestats d'intervenció administrativa de la Generalitat en l'exercici d'aquesta activitat, atès que persegueix garantir la seguretat d'aquest tipus de transport. Per tant, la mesura proposada cau dins l'àmbit competencial de la Generalitat

Llei 12/2002, de 14 de juny, del
transport per cable

Art.40

Modificació

Article 96.4

TER-0317.0

Es modifica l'article 42 de la Llei 12/2002, de 14 de juny, del transport per cable, que resta redactat de la manera següent:

"Article 42. Responsabilitat de les infraccions

La responsabilitat administrativa per les infraccions d'aquesta Llei correspon:

- a) Als titulars de les instal·lacions, en el cas d'instal·lacions que disposin del títol habilitador preceptiu.
- b) A les persones físiques o jurídiques propietàries de les instal·lacions o responsables de la prestació del servei de transport, en el cas d'instal·lacions que no disposin del títol habilitador preceptiu.
- c) A les persones físiques o jurídiques que realitzin les actuacions i activitats, en el cas de les infraccions tipificades a les lletres h) i i) de l'article 40.
- d) Als usuaris de les instal·lacions, en el cas de les infraccions tipificades per l'article 41.a."

OBJECTE

La proposta regula la responsabilitat administrativa de dues noves infraccions administratives (objecte d'una altra proposta) que consisteixen en realitzar obres a la zona d'influència sense autorització quan aquesta és preceptiva i no conservar en condicions de seguretat els arbres situats a la zona d'influència o en terrenys confrontants a aquesta. La proposta atribueix la responsabilitat administrativa derivada de les dites infraccions a les persones físiques o jurídiques que les realitzin.

NECESSITAT

La realització d'obres sense autorització a la zona d'influència i l'incompliment del deure de manteniment dels arbres pels propietaris de finques properes a les instal·lacions de transport per cable són conductes que poden provocar incidents que afectin a la regularitat i seguretat del transport. La proposta pretén completar la regulació vigent amb la finalitat de reforçar la seguretat del transport per cable, regulant com infraccions administratives conductes que poden incidir en l'esmentada seguretat i atribuint la responsabilitat administrativa derivada de les mateixes a les persones físiques o jurídiques responsables.

La proposta es limita a regular la responsabilitat administrativa derivada de la comissió d'aquestes dues infraccions administratives, establint les persones responsables de les mateixes. No s'introdueix cap altra modificació a la Llei. Amb aquesta proposta es pretén reforçar la seguretat d'aquest tipus de transport i evitar situacions que poden afectar al transport per cable, en termes anàlegs a altres normes reguladores d'altres tipus de transport (per exemple article 64 de la Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària).

Atès que la regulació del règim d'infraccions i sancions de la Llei aplicable al transport per cable es troba a la Llei 12/2002 i té rang de Llei, per donar compliment al principi de jerarquia normativa, cal que la mesura sigui introduïda a una norma amb rang legal com la Llei de Mesures. La modificació de la Llei 12/2002 que es proposa és concreta, i encaixa en el concepte de "mesura" que caracteritza el contingut de la Llei de Mesures.

MARC NORMATIU

La mesura proposada s'incardina dins la regulació de les normes d'actuació en la zona d'influència, establertes a l'article 6 de la Llei 12/2002, de 14 de juny, del transport per cable. Així, la proposta consisteix en completar aquesta regulació regulant com a infraccions administratives conductes contràries a les normes establertes en l'esmentat precepte i regulant la responsabilitat administrativa derivada de la seva comissió.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'autonomia de Catalunya (article 169.1) atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria del transport per cable. Aquesta competència inclou, entre d'altres, la regulació, la planificació, la gestió, la coordinació i la inspecció dels serveis i les activitats i la regulació de la intervenció administrativa per a l'exercici de les activitats de transport. La regulació de la zona d'influència de les instal·lacions de transport per cable, ja inclosa en l'actual article 6 de la Llei 2/2002, així com el règim d'infraccions i sancions (articles 38 a 47) formen part de les potestats d'intervenció administrativa de la Generalitat en l'exercici d'aquesta activitat, atès que persegueix garantir la seguretat d'aquest tipus de transport.

Llei 12/2002, de 14 de juny, del
transport per cable

Art.42

Modificació

Article 97.1

TER-0203.1

Es modifica la lletra *b*) de l'article 40 de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, del taxi, que resta redactada de la manera següent:

"b) Incomplir les condicions essencials de la llicència o l'autorització, o les condicions de prestació del servei de taxi, en els termes que es determinin per reglament i que no estiguin tipificats expressament per cap altre apartat d'aquest article ni siguin qualificats d'infracció molt greu, d'acord amb l'article 39.

A aquests efectes, es consideraran com un incompliment de les condicions de prestació del servei de taxi la realització de serveis iniciats en un terme municipal diferent al que correspon la llicència de transport urbana, així com la realització del servei de taxi mitjançant cobrament individual, tot contravenint el que determinen els articles 21 i 22."

OBJECTE

L'objecte de la mesura proposada és completar el règim sancionador establert per la Llei 19/2003, de 4 de juliol, del taxi afegint dos supòsits al tipus infractor que consisteix en incomplir les condicions de prestació del servei. En concret es tracta, en primer lloc, de la realització de serveis iniciats en un terme municipal diferent al que correspon la llicència de transport urbana; d'altra banda també s'afegeix la realització del servei de taxi mitjançant cobrament individual

NECESSITAT

La iniciativa es necessària per completar el règim sancionador en matèria de taxi qualificant de forma expressa dues conductes que incideixen notablement en la prestació del servei de taxi en el seu conjunt, ja que no compleixen amb les obligacions, respectivament, d'iniciar el servei en el municipi en el que es té domiciliada la llicència i el requisit que el servei de taxi es contracti per cotxe complet.

La mesura que es proposa és l'adequada per complir el fi que es persegueix, ja que suposa preveure una resposta punitiva d'una especial gravetat per aquells supòsits en els quals la persona que exerceix la professió de taxista presta el servei de forma incorrecta. En tot cas es tracta d'explicitar que els dos supòsits es consideren inclosos en l'incompliment de les condicions de prestació del servei, en la mesura que resulten perjudicials pel conjunt del sector del taxi.

La inclusió de la mesura en l'avantprojecte de Llei es justifica a un doble nivell. D'una banda, perquè es tracta d'una addició molt puntual a un dels articles de la Llei, que no tindria suficient entitat per si mateixa per justificar la tramitació d'una llei substantiva sectorial. D'altra, perquè la intervenció legislativa urgent ha de permetre poder perseguir amb més eficàcia aquestes conductes que afecten negativament a la correcta prestació del servei de taxi.

MARC NORMATIU

La proposta s'incardina en la Llei 19/2003, de 4 de juliol, del taxi; es tracta d'una llei sectorial que té per objecte regular els serveis de taxi urbà i interurbà definits per la pròpia Llei com un transport de viatgers amb vehicles d'una capacitat de fins a nou places, inclosa la persona que condueix, que s'efectua per compte d'altri mitjançant el pagament d'un preu.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té atribuïda la competència exclusiva per regular aquesta matèria d'acord amb el que preveu l'article 169 de l'Estatut d'Autonomia, que es projecta sobre els transports terrestres de viatgers per carretera, que transcorrin íntegrament dins el territori de Catalunya, amb independència de la titularitat de la infraestructura. Aquesta competència inclou en tot cas la regulació del transport urbà i dels serveis de transport discrecional de viatgers en vehicles de turisme.

Llei 19/2003, de 4 de juliol, del taxi

Art.40 Epígr.b / segon / 2

Modificació

Article 97.2

TER-0204.1

Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 44 *bis* de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, del taxi, que resten redactats de la manera següent:

"1. Els agents de la inspecció del transport i els cossos de seguretat encarregats de la seva vigilància han d'ordenar la immobilització immediata del vehicle en cas que es detectin conductes que constitueixin infraccions molt greus, d'acord amb el que s'estableix per l'article 39, així com la infracció greu tipificada a l'apartat, c) de l'article 40.

A l'efecte del que s'estableix per aquest apartat, els membres de la inspecció de Transport, o els agents encarregats de la vigilància del transport han de retenir la documentació del vehicle, inclosa, en el seu cas, la corresponent llicència o autorització per a la prestació del servei, fins que s'esmenin les causes que han donat lloc a la immobilització.

És responsabilitat del denunciador, en qualsevol cas, la custòdia del vehicle, de les seves pertinences i les despeses que aquesta immobilització pugui ocasionar, així com buscar els mitjans alternatius necessaris per a fer arribar els viatgers al seu destí. En el cas que no ho faci, aquests mitjans podran ser establerts per l'Administració; les despeses que generi l'adopció d'aquestes mesures van, en qualsevol cas, per compte del denunciador, i no pot aixecar-se la immobilització fins que aquest no les aboni."

"3. La immobilització dels vehicles es realitzarà de conformitat amb les següents condicions:

a) Els agents de la inspecció del transport i els cossos de seguretat encarregats de la seva vigilància han de formular la corresponent denúncia i fixar provisionalment la quantia de la sanció.

b) L'import de la sanció ha d'ésser abonat en el moment de la denúncia en concepte de dipòsit i s'ha de lliurar al denunciador el rebut de dipòsit de la quantitat corresponent. En el cas que es faci el dipòsit, aquest s'ha de constituir en metàl·lic, en euros, o mitjançant targeta de crèdit o una transferència efectuada d'acord amb les condicions i garanties que estableixi l'autoritat competent.

La quantitat ha d'ésser lliurada de resultes de l'acord que en definitiva adopti l'autoritat competent, a la qual s'ha de remetre aquesta quantitat amb la denúncia.

La quantitat ha de ser lliurada com a resultat de l'acord que en definitiva adopti l'autoritat competent, a la qual ha de remetre's aquesta quantitat amb la denúncia.

c) Si es deixa sense efecte la denúncia o es redueix l'import de la multa, ha de posar-se a la disposició de l'interessat o del seu representant la quantitat que sigui procedent en cada cas.

d) No es pot retornar, en cap cas, la documentació del vehicle o deixar sense efecte la mesura cautelar d'immobilització del vehicle fins que no es faci efectiu l'import provisional, en concepte de dipòsit, de la sanció."

OBJECTE

L'objecte de la mesura proposada és completar el règim sancionador establert per la Llei 19/2003, de 4 de juliol, del taxi afegint un supòsit als tipus infractors que donen lloc a la mesura provisional d'immobilització del vehicle i homogeneïtzar l'aplicació de les condicions d'aquesta. En concret es tracta d'incorporar la infracció consistent en incomplir el règim de tarifes, prevista a l'apartat c) de l'article 40, així com estendre l'aplicació de les condicions de la immobilització a la totalitat de supòsits inclosos a l'article 44 *bis*, en ambdós casos, de la Llei.

NECESSITAT

La iniciativa es necessària per completar el règim sancionador en matèria de taxi qualificant de forma expressa una conducta que incideix notablement en la prestació del servei en el seu conjunt, ja que infringeix l'obligació de respectar el règim tarifari. També es corregeix la redacció del paràgraf tercer de l'article 44 *bis* de la Llei, amb l'objecte d'aclarir que les condicions d'aplicació que conté afecten la totalitat de supòsits que donen lloc a la immobilització.

La mesura que es proposa és l'adequada per complir el fi que es persegueix, ja que suposa preveure una resposta punitiva d'una especial gravetat per aquells supòsits en els quals la persona que exerceix la professió de taxista presta el servei de forma incorrecta.

La inclusió de la mesura en l'avantprojecte de Llei es justifica a un doble nivell. D'una banda, perquè es tracta d'una addició molt puntual a un dels articles de la Llei, que no tindria suficient entitat per si mateixa per justificar la tramitació d'una llei substantiva sectorial. D'altra, perquè la intervenció legislativa urgent ha de permetre poder perseguir amb més eficàcia aquestes conductes que afecten negativament a la correcta prestació del servei de taxi.

MARC NORMATIU

La proposta s'incardina en la Llei 19/2003, de 4 de juliol, del taxi; es tracta d'una llei sectorial que té per objecte regular els serveis de taxi urbà i interurbà definits per la pròpia Llei com un transport de viatgers amb vehicles d'una capacitat de fins a nou places, inclosa la persona que condueix, que s'efectua per compte d'altri mitjançant el pagament d'un preu.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té atribuïda la competència exclusiva per regular aquesta matèria d'acord amb el que preveu l'article 169 de l'Estatut d'Autonomia, que es projecta sobre els transports terrestres de viatgers per carretera, que transcorrin íntegrament dins el territori de Catalunya, amb independència de la titularitat de la infraestructura. Aquesta competència inclou en tot cas la regulació del transport urbà i dels serveis de transport discrecional de viatgers en vehicles de turisme.

Llei 19/2003, de 4 de juliol, del taxi Art.40 bis Modificació

Article 98

TER-0084.0

S'afegeix un apartat, el 14 a l'article 15 de la Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària, que substitueix a l'actual apartat 14 que passarà a tenir el número 15, amb el text següent:

“14. Els titulars de les finques confrontants amb la infraestructura ferroviària, són responsables de mantenir els arbres plantats en la seva finca en condicions tals que no comportin perill per al servei ferroviari. Si el titular de la infraestructura ferroviària, o ens que tingui atribuïda la seva administració és coneixedor d'un incompliment d'aquesta obligació, requerirà al titular de la finca perquè ho corregeixi. Si s'incompleix aquest requeriment, el titular de la finca té l'obligació de permetre'n l'accés a l'objecte que es puguin efectuar, al seu càrrec, per part del titular de la infraestructura ferroviària, ens administrador ferroviari, o empresa que aquests contractin, les actuacions que resultin necessàries.

15. La producció de danys en una infraestructura ferroviària origina la incoació i la tramitació de l'expedient administratiu corresponent contra el presumpte responsable, en els termes que s'estableixin per reglament, per a determinar la indemnització pels danys i perjudicis causats, que és exigible per via de constrenyiment. Si la reparació d'un dany és urgent per al servei ferroviari, el departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport l'ha de fer immediatament, a càrrec de la persona causant.”

OBJECTE

La proposta regula el deure de manteniment dels titulars de finques respecte als arbres quin estat pugui afectar a la prestació del servei ferroviari. Per això, es proposa l'adició del nou apartat 14 a l'article 15 de la Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària. La proposta estableix el deure de manteniment dels propietaris de les finques respecte dels arbres plantats i els imposa el deure de permetre'n l'accés en cas d'incompliment (només si no han atès el previ requeriment per donar compliment al deure de conservació).

NECESSITAT

L'incompliment del deure de manteniment dels arbres pels propietaris de finques properes a la infraestructura ferroviària pot provocar incidents que afectin a la regularitat i seguretat del trànsit ferroviari, especialment en cas de fenòmens meteorològics adversos. La proposta pretén completar la regulació vigent des d'un punt de vista preventiu, establint un específic deure de manteniment dels propietaris.

La proposta es limita a establir el deure de manteniment dels arbres i a establir l'obligació de permetre l'accés a la finca si s'incompleix el requeriment de donar compliment a aquest deure. No s'introdueix cap altra modificació a la Llei. Amb aquesta proposta es regula un mecanisme preventiu per a evitar situacions que poden afectar al servei ferroviari, en termes anàlegs a altres normes relacionades (per exemple article 5.4 del Decret 64/1995, de 7 de març).

Atès que la regulació de les normes d'aplicació en la zona de domini públic i de protecció de la infraestructura ferroviària es troba a la Llei 4/2006 i té rang de Llei, per donar compliment al principi de jerarquia normativa, cal que la mesura sigui introduïda a una norma amb rang legal com la Llei de Mesures. La modificació de la Llei 4/2006 que es proposa és concreta, i encaixa en el concepte de “mesura” que caracteritza el contingut de la Llei de Mesures.

MARC NORMATIU

Segons l'indicat, la mesura proposada s'incardina dins la regulació de les normes d'actuació en les zones de domini públic i de protecció, establertes a l'article 15 de la Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària. Així, la proposta consisteix en afegir una norma d'actuació en les esmentades zones, relativa al manteniment dels arbres.

COMPETÈNCIA

Segons recull la Llei 4/2006, la Generalitat té competències en matèria ferroviària en dos àmbits. En primer lloc, competències exclusives sobre ferrocarrils que circulen íntegrament pel territori de Catalunya. En segon lloc, té competències executives sobre els ferrocarrils amb origen i destinació en el territori de Catalunya, malgrat que circulin sobre infraestructures de titularitat estatal. Les zones de domini públic i de protecció afectades per la mesura proposada formen part de les infraestructures i els serveis de transport ferroviari que són competència de la Generalitat i que integren el Sistema Ferroviari de Catalunya, sens perjudici de les competències que corresponguin a l'Administració general de l'Estat. Per tant, la mesura proposada cau dins l'àmbit competencial de la Generalitat.

Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària. Art.15 Ap.14 / n / catorzè

Addició

Article 99.1

TER-0200.0

Es modifica l'apartat 4 de l'article 29 de la Llei 14/2009, del 22 de juliol, d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries, que resta redactat de la manera següent:

"4. L'avantprojecte ha de contenir la documentació que requereix la Llei 3/2007, del 4 de juliol, de l'obra pública, i, a més, la següent:

- a) L'acreditació de la compatibilitat de la instal·lació amb relació a l'espai aeri i la seguretat aèria, emesa per l'autoritat aeronàutica estatal, i la compatibilitat amb l'ordenació del territori i el planejament urbanístic municipal.
- b) Les condicions tècniques, d'una manera especial les relatives a la zona de servei, sobre servituds aeronàutiques, instal·lacions i dimensions de les superfícies delimitadores d'obstacles exigibles per la normativa aplicable en aquesta matèria.
- c) El contingut del pla d'autoprotecció, tal com estableix la Llei 4/1997, del 20 de maig, de protecció civil de Catalunya, i les mesures de seguretat contra incendis d'acord amb la normativa aplicable.
- d) Un dictamen sobre els mitjans acceptables de compliment de la normativa de seguretat operacional i un estudi aeronàutic de seguretat, si resulta necessari d'acord amb l'esmentada normativa.
- e) Un manual de l'aeròdrom o de l'aeroport que, entre altres aspectes, prevegi el registre de les operacions que es duguin a terme amb identificació del tipus i matrícula de l'aeronau, hora, data i tipus d'operació d'entre les tipologies comercial, privada, treball aeri, formació, turística, paracaigudisme i serveis públics i d'emergències.
- f) La resta de documents que es determinin per reglament."

OBJECTE

L'objecte de la mesura és completar la documentació que cal aportar amb un avantprojecte d'aeroport o aeròdrom. Per aquesta raó, la mesura consisteix en l'addició de dos nous supòsits en l'apartat 4 de l'article 29 de la Llei 14/2009. Es considera necessari introduir aquesta regulació per actualitzar el conjunt de documents que han d'integrar un avantprojecte d'aquestes infraestructures, en concret, d'una banda, un dictamen sobre els mitjans acceptables de compliment de la normativa de seguretat operacional i un estudi aeronàutic de seguretat, i, d'altra, un manual de l'aeròdrom o de l'aeroport.

NECESSITAT

La iniciativa es necessària tant per adequar la Llei 14/2009, de 22 de juliol, a l'evolució de la normativa en la matèria com per disposar de més informació respecte la tipologia dels vols que es duen a terme en aquestes infraestructures aeroportuàries.

La mesura que es proposa és l'adequada per complir la finalitat que es persegueix, ja que suposa afegir l'aportació de sengles documents relatius a la seguretat operacional i al registre de les operacions que completen el que ha de ser el contingut d'un avantprojecte d'aeroport o d'aeròdrom.

La inclusió de la mesura en l'avantprojecte de Llei es justifica a un doble nivell. D'una banda, perquè es tracta d'una addició molt puntual a un dels articles de la Llei, que no tindria suficient entitat per si mateixa per justificar la tramitació d'una llei substantiva sectorial. D'altra, perquè la intervenció legislativa urgent ha de permetre poder disposar de més informació quan es planteja la tramitació d'un avantprojecte d'aeroports o aeròdrom.

MARC NORMATIU

Aquesta proposta que es presenta comporta la modificació de l'apartat 4 de l'article 29 de la Llei 14/2009, del 22 de juliol, d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries, actual marc legal en matèria aeroportuària de la Generalitat de Catalunya, per raons d'adequació de la norma als nous requeriments en la matèria.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre aeroports, heliports i altres infraestructures de transport al territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general. Aquesta competència inclou en tot cas el règim jurídic, la planificació i la gestió del domini públic necessari per a prestar el servei.

Llei 14/2009, del 22 de juliol,
d'aeroports, heliports i altres
infraestructures aeroportuàries

Art.29 Ap.4 / d / quart

Modificació

Article 99.2

TER-0201.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 30 de la Llei 14/2009, del 22 de juliol, d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries, que resta redactat de la manera següent:

"2. La sol·licitud d'autorització a què fa referència l'apartat 1 ha d'anar acompanyada de la documentació següent:

- a) Un projecte constructiu que descrigui les instal·lacions projectades, que contingui els documents que requereix la Llei 3/2007, del 4 de juliol, de l'obra pública, i que s'ajusti al que estableix la legislació sectorial aplicable.
- b) Un estudi d'impacte ambiental, quan sigui preceptiu, o bé un document de certificació ambiental del projecte que permetin que l'òrgan competent en matèria mediambiental pugui determinar si l'actuació resta subjecta a l'avaluació d'impacte ambiental.
- c) un estudi de compatibilitat de l'espai aeri.
- d) un dictamen sobre els mitjans acceptables de compliment de la normativa de seguretat operacional i un estudi aeronàutic de seguretat, si resulta necessari d'acord amb l'esmentada normativa.
- e) un manual de l'aeròdrom o de l'aeroport que, entre altres aspectes, prevegi el registre de les operacions que es duiguin a terme amb identificació del tipus i matrícula de l'aeronau, hora, data i tipus d'operació d'entre les tipologies comercial, privada, treball aeri, formació, turística, paracaigudisme i serveis públics i d'emergències.
- f) La resta de documents que es determinin per reglament."

OBJECTE

La proposta de mesura té per objecte completar la documentació que cal aportar amb un avantprojecte d'aeroport o aeròdrom de titularitat dels ens locals, de forma anàloga al que estableix l'article 29 en relació als de titularitat de la Generalitat de Catalunya. Per aquesta raó, la mesura proposada consisteix en l'adició de tres nous supòsits en l'apartat 2 de l'article 30 de la Llei 14/2009. En aquest sentit, es considera necessari introduir aquesta regulació per actualitzar el conjunt de documents que han d'integrar un avantprojecte d'aquestes infraestructures.

NECESSITAT

La iniciativa es necessària tant per adequar la Llei 14/2009 d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries a l'evolució de la normativa en la matèria, com per disposar de més informació respecte a la tipologia dels vols que es duen a terme en aquestes infraestructures aeroportuàries.

La mesura que es proposa és l'adequada per complir la finalitat que es persegueix, ja que suposa preveure l'aportació de sengles documents que completen el que ha de ser el contingut d'un avantprojecte d'aeroport o d'aeròdrom de titularitat dels ens locals.

La inclusió de la mesura en l'avantprojecte de Llei es justifica a un doble nivell. D'una banda, perquè es tracta d'una addició molt puntual a un dels articles de la Llei, que no tindria suficient entitat per si mateixa per justificar la tramitació d'una llei substantiva sectorial. D'altra, perquè la intervenció legislativa urgent ha de permetre poder disposar de més informació quan es planteja la tramitació d'un avantprojecte d'aeroport o aeròdrom.

MARC NORMATIU

Aquesta proposta que es presenta comporta la modificació de l'apartat 2 de l'article 30 de la Llei 14/2009, del 22 de juliol, d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries, actual marc legal en matèria aeroportuària de la Generalitat de Catalunya, per raons d'adequació de la norma als nous requeriments en la matèria.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre aeroports, heliports i altres infraestructures de transport al territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general. Aquesta competència inclou en tot cas el règim jurídic, la planificació i la gestió del domini públic necessari per a prestar el servei.

Llei 14/2009, del 22 de juliol,
d'aeroports, heliports i altres
infraestructures aeroportuàries

Art.30 Ap.2 / b / bis / segon

Modificació

Article 99.3

TER-0202.0

Es modifica l'article 61 de la Llei 14/2009, del 22 de juliol, d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries, que resta redactat de la manera següent:

"Article 61. Són infraccions lleus:

- a) L'incompliment de les condicions establertes en els plans directors urbanístics aeroportuaris, en les autoritzacions i en les habilitacions preceptives, si no tenen el caràcter de greus o molt greus.
- b) L'incompliment pels usuaris de les normes generals de policia aplicables a les infraestructures aeroportuàries i, específicament, dels deures que determina aquesta llei.
- c) L'incompliment de les normes d'operació establertes per la persona física o jurídica responsable de la gestió de la infraestructura aeroportuària que estiguin reflectides en publicacions oficials, el manual de l'aeròdrom o del camp d'aviació, o en procediments establerts com obligatoris.
- d) La realització de qualsevol activitat, actuació o comportament no autoritzat dins l'àmbit d'una infraestructura aeroportuària que afecti la seguretat operacional, si no té el caràcter de molt greu."

OBJECTE

La proposta de mesura té per objecte actualitzar el contingut de l'article 61 de la Llei 14/2009, del 22 de juliol, d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries, en el sentit d'incloure nous casos de tipificació d'infraccions de caràcter lleu en aquest àmbit. Per aquest motiu, la mesura proposada estableix en primer lloc que constitueix una infracció l'incompliment de les condicions establertes en els plans directors urbanístics aeroportuaris. D'altra banda, s'afegeixen dos nous supòsits al catàleg d'infraccions lleus de la llei: un primer relatiu a l'incompliment de les normes d'operació establertes pel gestor reflectides en publicacions oficials, el manual de l'aeròdrom o del camp d'aviació, o en procediments establerts com obligatoris; i un segon que recull la realització de qualsevol activitat, actuació o comportament no autoritzat dins l'àmbit d'una infraestructura aeroportuària que afecti la seguretat operacional, si no té el caràcter de molt greu.

NECESSITAT

La iniciativa es necessària per adequar la Llei 14/2009, i més concretament la tipificació de les infraccions lleus, a la concurrència de determinats supòsits detectats en la pràctica en aquest tipus d'Infraestructures aeroportuàries.

La mesura que es proposa és l'adequada per complir la finalitat que es persegueix, ja que suposa addicionar a la llei els supòsits a que fa referència l'apartat anterior.

La inclusió de la mesura en l'avantprojecte de Llei es justifica en tant en quant fa referència al règim sancionador, que ha de tenir la cobertura corresponent per una norma amb rang legal; tractant-se com es tracta de sengles addicions a un dels articles de la Llei, aquestes no tindrien suficient entitat per si mateixes per justificar la tramitació d'una llei substantiva sectorial.

MARC NORMATIU

Aquesta proposta que es planteja comporta la modificació de l'article 61 de la Llei 14/2009, del 22 de juliol, d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries, actual marc legal en matèria aeroportuària de la Generalitat de Catalunya, per raons d'adequació de la norma a la realitat del funcionament diari d'aquestes infraestructures.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre aeroports, heliports i altres infraestructures de transport al territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general. Aquesta competència inclou en tot cas el règim jurídic, la planificació i la gestió del domini públic necessari per prestar el servei.

Llei 14/2009, del 22 de juliol,
d'aeroports, heliports i altres
infraestructures aeroportuàries

Art.61

Modificació

Article 100.1

TER-0131.0

Es modifica la lletra a de l'article 3 del text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, que resta redactada de la manera següent:

“a) Àrees de servei: són les zones confrontants amb les carreteres, afectes al servei i al domini públic viari, destinades a facilitar la seguretat i comoditat de les persones usuàries de la xarxa de carreteres de la Generalitat de Catalunya.”

OBJECTE

Es modifica la lletra a de l'article 3 del text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost (en endavant TRLC), amb l'objecte de millor regular les àrees de servei, per facilitar-ne el seu desplegament amb el mínim cost als pressupostos, i eventualment, afavorir la generació de recursos futurs gràcies a aquests nous actius.

NECESSITAT

La normativa actual en matèria de carreteres no preveia l'afecció al servei públic de les àrees de servei. El desplegament de noves àrees de servei amb punts de recàrrega permetrà capturar nous recursos (cànon) com a fonts de finançament de les carreteres, una vegada l'ús d'aquesta tecnologia sigui majoritari. Alhora, el fet que les àrees de servei estiguin afectes al servei públic viari permetrà agilitzar el seu desplegament, en localitzacions en què actualment no era possible. Aquest últim fet és especialment important en un moment en què hi ha una convocatòria en curs de Fons CEF per a la implementació d'infraestructura de recàrrega en àrees de servei. Finalment, la nova definició dona la coherència necessària a la proposta de modificació de l'article 32.

La integració de les àrees de servei com un element funcional de titularitat pública i amb una definició prou àmplia com per donar cabuda a les instal·lacions de recàrrega permet facilitar el seu desplegament, per exemple, en carreteres de vies no segregades o, fins i tot, la promoció de noves àrees per raons d'interès públic, que permetran d'una banda generar en el futur nous fonts d'ingressos i alhora donar compliment als requeriments de desplegament d'aquestes instal·lacions segons el Reglament (UE) 2023/1804 del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de setembre de 2023, relatiu a la implantació d'una infraestructura per als combustibles alternatius i pel qual es deroga la Directiva 2014/94/UE.

Aquesta mesura té un impacte indirecte en el pressupost de la Generalitat, atès que porta associada una millora en l'eficàcia i eficiència de l'ús dels recursos públics i un estalvi pel que fa als costos de desplegament d'aquestes infraestructures a la xarxa viària. Sense aquestes modificacions, s'hauria de buscar emplaçaments més costos i a càrrec del pressupost, per donar compliment a les obligacions de la Generalitat, com a titular de carreteres de la xarxa TEN-T, en el marc del Reglament (UE) 2023/1804. Alhora, la nova definició permetrà estar en condicions per reclamar fons CEF per al desplegament d'aquestes infraestructures.

MARC NORMATIU

La proposta afecta al text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, i concretament a la lletra a de l'article 3, que defineix el concepte tècnic d'àrees de servei, a efectes de la interpretació i aplicació de la Llei. D'altra banda, la Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic, preveu que les mesures de mitigació del canvi climàtic de Catalunya s'han d'integrar en la planificació, l'execució i el control de les polítiques sectorials del Govern, entre les quals destaquen les que fan referència a les polítiques d'infraestructures de mobilitat. Aquesta mesura s'emmarca en el Pla d'Impuls al Vehicle Elèctric 2025-2030, aprovat per l'Acord de Govern, d'11 de febrer de 2025, que té com a un dels objectiu "duplicar el ritme del desplegament actual de les estacions i els punts de càrrega, especialment pel que fa a carregadors ràpids i superiors". Finalment, dota l'Administració d'un règim que permeti autoritzar aquestes instal·lacions a efectes de donar compliment al Reglament (UE) 2023/1804 del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de setembre de 2023, relatiu a la implantació d'una infraestructura per als combustibles alternatius i pel qual es deroga la Directiva 2014/94/UE

COMPETÈNCIA

L'article 140 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atorga a la Generalitat la competència exclusiva sobre la seva xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya que comprèn, en tot cas: a) L'ordenació, la planificació i la gestió integrada de la xarxa viària de Catalunya. b) El règim jurídic financer de tots els elements de la xarxa dels quals és titular la Generalitat. c) La connectivitat dels elements que integren la xarxa viària de Catalunya entre ells o amb altres infraestructures del transport o altres xarxes.

Decret Legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de carreteres

Art.3 Epígraf a / primer / 1

Modificació

Article 100.2

TER-0111.0

Es modifica la lletra *d* de l'article 3 del text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, que resta redactada de la manera següent:

“d) Element funcional de la carretera: qualsevol element o equipament, permanent o provisional, vinculat a la conservació, el manteniment, l'explotació i la mobilitat de la xarxa viària de transport terrestre o a l'ús del servei públic viari, com els parcs de conservació, els centres de control de carreteres, les àrees de servei i descans, les zones d'estacionament, els serveis de control del trànsit, les instal·lacions de generació i emmagatzematge d'energia renovable per a les infraestructures de mobilitat, les instal·lacions per a l'explotació de la xarxa viària, els equipaments per a l'auxili i l'atenció mèdica d'urgència, les canalitzacions públiques per a la instal·lació de xarxes de telecomunicacions, les àrees de peatge, les estacions i parades d'autobusos, o els elements destinats a la senyalització.”

OBJECTE

Es modifica la lletra *d* de l'article 3 del text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost (en endavant *TRLC*), amb l'objecte de regular les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia i de generació d'energia renovable per a les infraestructures de mobilitat i atorgar-les la condició d'element funcional de la carretera, per facilitar-ne el desplegament a la xarxa viària i que es generi l'energia elèctrica que es consumeix en les infraestructures de mobilitat.

NECESSITAT

Es modifica la lletra *d* de l'article 3 del text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost (en endavant *TRLC*), amb l'objecte de regular les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia i de generació d'energia renovable per a les infraestructures de mobilitat i atorgar-les la condició d'element funcional de la carretera, per facilitar-ne el desplegament a la xarxa viària i que es generi l'energia elèctrica que es consumeix en les infraestructures de mobilitat.

La normativa actual en matèria de carreteres no regula les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia ni de generació d'energia renovable, ja que són de recent aparició. Aquesta indefinició provoca sovint problemes, especialment per als equips d'explotació de les carreteres, sobre la seva consideració jurídica i, consegüentment, el tractament i la protecció que se'ls hi ha d'atorgar. Paral·lelament, s'aprofita la modificació per corregir lingüísticament la redacció de l'article 3.d) del *TRLC*.

La integració de les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia i de generació d'energia renovable com un element funcional més de les carreteres permet vincular-les permanentment a l'explotació del servei públic viari i ubicar-les en la zona de domini públic de la carretera, ja que, d'acord amb l'article 35.1 del *TRLC* en la zona de domini públic viari només es poden realitzar les obres i les actuacions directament relacionades amb la construcció i l'explotació de la via i els seus elements funcionals. Per tant, a banda d'ajustar-se al concepte d'element funcional de la carretera que estableix l'article 3.d), la definició de les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia i de generació d'energia renovable com a elements funcionals de la carretera permetrà ubicar-les en el domini públic de la carretera, que és la zona idònia per aconseguir-ne el màxim rendiment, ja que comprèn els terrenys ocupats pròpiament per la carretera i la franja de terreny més contigua a la mateixa. Es pretén que la xarxa viària generi energia renovable per a les infraestructures de mobilitat a través de la instal·lació, principalment, d'elements d'emmagatzematge i de generació fotovoltaica en els terrenys ja antropitzats dels entorns de les actuals carreteres.

MARC NORMATIU

La proposta afecta al text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, i concretament a la lletra d de l'article 3, que defineix el concepte tècnic d'element funcional de la carretera, a efectes de la interpretació i aplicació de la Llei. D'altra banda, la Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic, preveu que les mesures de mitigació del canvi climàtic de Catalunya s'han d'integrar en la planificació, l'execució i el control de les polítiques sectorials del Govern, entre les quals destaquen les que fan referència a les polítiques d'infraestructures de mobilitat. La Llei concreta que la promoció d'energies renovables s'ha de desenvolupar sempre que sigui possible aprofitant espais ja alterats per l'activitat humana, com seria el cas de les carreteres, i minimitzar així l'ocupació innecessària del territori. En darrer terme, aquesta mesura s'emmarca en el Programa d'autogeneració i descarbonització de la xarxa viària de la Generalitat de Catalunya, aprovat per l'Acord GOV/241/2014, de 12 de novembre (DOGC núm. 9290, de 14.11.2024), que té com a objectiu integrar tecnologies renovables en el disseny i funcionament de les infraestructures viàries, i, per tant generar energia elèctrica renovable per al funcionament de la xarxa viària mitjançant la instal·lació de sistemes de generació d'energia solar fotovoltaica i altres tecnologies renovables en els terrenys de domini públic viari de les carreteres.

COMPETÈNCIA

L'article 140 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atorga a la Generalitat la competència exclusiva sobre la seva xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya que comprèn, en tot cas: a) L'ordenació, la planificació i la gestió integrada de la xarxa viària de Catalunya. b) El règim jurídic financer de tots els elements de la xarxa dels quals és titular la Generalitat. c) La connectivitat dels elements que integren la xarxa viària de Catalunya entre ells o amb altres infraestructures del transport o altres xarxes.

Decret Legislatiu 2/2009, de 25 d'agost,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de carreteres

Art.3 Epígr.d / quart / 4

Modificació

Article 100.3

TER-0133.0

Es modifica la lletra e de l'article 3 del text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, que resta redactada de la manera següent:

“e) Estació de servei: són les instal·lacions destinades al subministrament de carburants o d'energies per a l'automoció que disposin dels elements determinats a aquest efecte per la normativa aplicable en aquesta matèria i que es situen separades de la carretera deixant lliure el domini públic, llevat el que sigui necessari pels accessos.”

OBJECTE

Es modifica la lletra e de l'article 3 del text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost (en endavant TRLC), amb l'objecte d'estendre en la definició de les estacions de servei, les instal·lacions de recàrrega d'energia alternatives als combustibles tradicionals (electrolineres i les hidrogenares, que no tinguin la condició d'àrees de servei).

NECESSITAT

La redacció actual de l'article 3.e) del TRLC, que limita les estacions de servei i unitats de subministrament a la venda de gasolines i gasoils, té el seu origen en la Llei 7/1993, de 30 de setembre, de carreteres. Posteriorment, el Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, va refondre en un text únic la Llei i les disposicions que la modificaven. Des de l'any 1993, per tant, la redacció del concepte tècnic d'estació de servei i unitat de subministrament no s'ha modificat. Tanmateix, en aquests trenta anys, els avenços tecnològics en l'àmbit de les energies necessàries per al funcionament dels vehicles exigeix una actualització de la definició de les estacions de servei i unitats de subministrament per poder incloure els punts de recàrrega per als vehicles elèctrics (electrolineres) o dels vehicles d'hidrogen (hidrogenares). Finalment, el desplegament de punts de recàrrega a la xarxa viària – ja sigui en àrees de servei o en estacions de servei resulta imprescindible per donar compliment al Reglament (UE) 2023/1804 del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de setembre de 2023, relatiu a la implantació d'una infraestructura per als combustibles alternatius i pel qual es deroga la Directiva 2014/94/UE.

La modificació de l'article 3.e) del TRLC permet incloure les electrolineres i les hidrogenares en la definició d'estació de servei i unitat de subministrament, atès que, en l'actualitat, aquests punts de venda i recarrega subministren, a banda de combustibles tradicionals com la benzina i el gasoil, electricitat i hidrogen per als vehicles elèctrics, híbrids o d'hidrogen. La modificació permet crear un concepte únic d'estació de servei, que dona cobertura a la pluralitat de vectors energètics presents i futurs. Això assegura la neutralitat tecnològica i evita haver de modificar la norma cada cop que aparegui un nou combustible o vector energètic. Alhora, permet desplegar infraestructures estratègiques.

Aquesta mesura té un impacte indirecte en el pressupost de la Generalitat, atès que porta associada una millora en l'eficàcia i eficiència de l'ús dels recursos públics i un estalvi pel que fa als costos de desplegament d'aquestes infraestructures a la xarxa viària. Sense dites modificacions, aquestes instal·lacions no es poden acollir al règim d'autorització administrativa previstes de les estacions de servei tradicionals de venda d'hidrocarburs. La flexibilització de la nova definició, permetrà accelerar la implementació d'aquestes instal·lacions a càrrec de recursos privats, que poden millorar la posició de la Generalitat en el compliment dels requeriments del Reglament (UE) 2023/1804. Alhora, la nova definició permetrà estar en condicions per reclamar fons CEF per al desplegament d'aquestes infraestructures. Finalment, la inclusió és imprescindible perquè afecta el glossari de definicions, que constitueix la base interpretativa de tota la Llei. Si no es modifica les noves figures (estacions elèctriques, hidrogenares, etc.) podrien ser qüestionades jurídicament en el seu desplegament. Per tant, aquesta és una modificació fonamental, de caràcter estructural, que dona seguretat jurídica i estabilitat a la política pública de mobilitat sostenible.

MARC NORMATIU

La proposta afecta al text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, i concretament a la lletra e de l'article 3, que defineix el concepte tècnic d'àrees de servei, a efectes de la interpretació i aplicació de la Llei. D'altra banda, la Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic, preveu que les mesures de mitigació del canvi climàtic de Catalunya s'han d'integrar en la planificació, l'execució i el control de les polítiques sectorials del Govern, entre les quals destaquen les que fan referència a les polítiques d'infraestructures de mobilitat. Aquesta mesura s'emmarca en el Pla d'Impuls al Vehicle Elèctric 2025-2030, aprovat per l'Acord de Govern, d'11 de febrer de 2025, que té com a un dels objectiu "duplicar el ritme del desplegament actual de les estacions i els punts de càrrega, especialment pel que fa a carregadors ràpids i superiors". Finalment, dota l'Administració d'un règim que permeti autoritzar aquestes instal·lacions a efectes de donar compliment al Reglament (UE) 2023/1804 del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de setembre de 2023, relatiu a la implantació d'una infraestructura per als combustibles alternatius i pel qual es deroga la Directiva 2014/94/UE

COMPETÈNCIA

L'article 140 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atorga a la Generalitat la competència exclusiva sobre la seva xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya que comprèn, en tot cas: a) L'ordenació, la planificació i la gestió integrada de la xarxa viària de Catalunya. b) El règim jurídic financer de tots els elements de la xarxa dels quals és titular la Generalitat. c) La connectivitat dels elements que integren la xarxa viària de Catalunya entre ells o amb altres infraestructures del transport o altres xarxes.

Decret Legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de carreteres

Art.3 Epí. e / cinquè / 5

Modificació

Article 100.4

TER-0115.0

S'afegeix una lletra, la *f*, a l'article 3 del text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, amb el text següent:

“f) Instal·lacions o equipaments addicionals de la carretera: els destinats a la millora d'aspectes parcials de la circulació tant de vehicles com de vianants, com són la il·luminació, les voreres, les calçades laterals, els passos de vianants, els carrils bici, els carrils per a vianants o per a maquinària agrícola, la senyalització complementària, les obres de pas de serveis, les plantacions o d'altres.”

OBJECTE

Incorporar la definició de les instal·lacions o equipaments addicionals de la carretera a l'article 3 del TRLC, que defineix diferents conceptes tècnics a efectes d'interpretació i aplicació de la Llei, tenint en compte la nova regulació proposada de l'article 15.2 de la norma, que inclou aquest concepte.

NECESSITAT

La definició de les instal·lacions o equipaments addicionals de les carreteres està actualment recollida en l'article 49 del Reglament general de carreteres, aprovat pel Decret 293/2003, de 18 de novembre (en endavant RGC), que els defineix com els destinats a la millora d'aspectes parcials de la circulació tant de vehicles com de vianants, com són les d'il·luminació, voreres, calçades laterals, passos de vianants, carrils bici, carrils per a vianants o carrils per a maquinària agrícola, plantacions, senyalització complementària, obres de pas de serveis, o d'altres. Aquestes instal·lacions o serveis poden ser de titularitat pública o privada. El Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica ha proposat la modificació de l'article 15.2 del TRLC per incloure, entre els supòsits en què no cal redactar un estudi informatiu amb caràcter previ al projecte constructiu, les actuacions de modificació, millora i execució de les instal·lacions o equipaments. Per aquest motiu, per tal de facilitar la seva comprensió es considera necessari que també el TRLC reculli la seva definició i aprofitar per corregir lingüísticament la redacció de l'article 49 del RGC.

L'addició d'una nova lletra, la *f*, a l'article 3 del TRLC permet incorporar a aquesta norma la definició de les instal·lacions o els equipaments addicionals de la carretera, i, facilitar, per tant, la interpretació i aplicació de l'article 15.2 en la nova regulació proposada.

La modificació de l'article 15.2 del TRLC per incloure les actuacions relacionades amb la millora, modificació i execució d'instal·lacions o els equipaments addicionals de la carretera entre els supòsits en què no cal redactar un estudi informatiu amb caràcter previ al projecte constructiu respon a la voluntat de racionalització i eficiència en la gestió de recursos públics, ja que simplifica i redueix el cost que comporta la conservació, millora, modificació o execució de les instal·lacions o els equipaments addicionals a una carretera. Per tal de facilitar la claredat i comprensió de l'article 15.2, es proposa la incorporació de la definició de les instal·lacions o els equipaments addicionals de la carretera a l'article 3 que defineix diversos conceptes tècnics als efectes de la interpretació i aplicació de la Llei. D'aquesta manera, es contribueix a la seguretat jurídica i la simplicitat de la norma.

MARC NORMATIU

La proposta afecta al text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, i concretament a l'article 3, que defineix diferents conceptes tècnics a efectes de la interpretació i aplicació de la Llei. La regulació actual de les instal·lacions o els equipaments addicionals de la carretera es troba al capítol III del títol tercer del RGC i, en concret, als articles 49 a 52. La definició proposada d'aquestes instal·lacions o equipaments coincideix amb la que conté l'article 49 del RGC, si bé amb una revisió lingüística. En darrer terme, cal fer esment a l'article 15.2 del TRLC que, en la nova redacció proposada, inclourà les instal·lacions o equipaments addicionals de la carretera en la seva regulació.

COMPETÈNCIA

L'article 140 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atorga a la Generalitat la competència exclusiva sobre la seva xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya que comprèn, en tot cas: a) L'ordenació, la planificació i la gestió integrada de la xarxa viària de Catalunya. b) El règim jurídic financer de tots els elements de la xarxa dels quals és titular la Generalitat. c) La connectivitat dels elements que integren la xarxa viària de Catalunya entre ells o amb altres infraestructures del transport o altres xarxes.

Decret Legislatiu 2/2009, de 25 d'agost,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de carreteres

Art.3 Epígraf / sisè / 6

Addició

Article 100.5

TER-0122.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 15 del text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, que resta redactat de la manera següent:

“15.2 L'elaboració de l'estudi informatiu previ és preceptiva, llevat que es tracti d'executar actuacions que tinguin per objecte el condicionament, l'eixamplament de plataforma o millores puntuals de traçat de la carretera existent en una longitud inferior a 10 km, o la millora o la modificació d'un nus, intersecció o enllaç existent, o qualsevol altra actuació relacionada amb la millora, la rehabilitació, el manteniment i la conservació del ferm i dels elements funcionals i els equipaments o instal·lacions addicionals de la carretera, i la construcció o modificació d'aquests elements i instal·lacions o equipaments addicionals, la senyalització de la via o l'execució d'elements tècnics complementaris.

En aquests supòsits en què no es preceptiva l'elaboració d'un estudi informatiu previ, en funció de l'abast de l'actuació, el projecte es pot sotmetre a audiència de les persones afectades.

Així mateix, en els supòsits en què sigui preceptiva l'elaboració d'un estudi informatiu previ, però la naturalesa o circumstàncies de l'actuació concreta que es tracti facin difícil la definició d'alternatives diferents al problema viari que cal solucionar, la Generalitat pot optar per redactar un projecte de traçat en comptes d'un estudi informatiu previ. En aquest cas, el projecte de traçat resta subjecte a la mateixa tramitació i a les mateixes conseqüències que si es tractés d'un estudi informatiu previ però no requereix una definició, anàlisi i valoració d'alternatives diferents.”

OBJECTE

Es modifica l'article 15.2 del text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost (en endavant, TRLC), que defineix en quins supòsits no és preceptiva l'elaboració d'un estudi informatiu previ. La mesura respon a la necessitat de simplificar la tramitació dels projectes que tinguin per objecte la millora, la rehabilitació, la conservació, la construcció o la modificació d'instal·lacions o equipaments addicionals de la carretera, que són els destinats a la millora d'aspectes parcials de la circulació de vehicles o vianants com l'enllumenat o voreres, de tal manera que no calgui redactar un estudi informatiu amb caràcter previ al projecte constructiu.

NECESSITAT

Simplificar la tramitació de les actuacions que tenen per objecte les instal·lacions o equipaments addicionals de la carretera, definits a l'article 49 del Reglament general de carreteres, aprovat pel Decret 293/2003, de 18 de novembre (en endavant, RGC), de tal manera que no sigui preceptiva la redacció i tramitació prèvia d'un estudi informatiu, aconseguint, d'aquesta manera, un estalvi administratiu i de temps i una major eficiència en la gestió de recursos públics.

Amb la modificació proposada es manté l'ús generalitzat dels estudis informatius en la construcció de carreteres però s'introdueix la possibilitat que no calgui redactar aquest instrument amb caràcter previ al projecte constructiu en actuacions de poca entitat com serien conservar voreres, instal·lar enllumenat o construir un pas de vianants. La redacció d'un estudi informatiu i d'un projecte constructiu suposa un doble cost econòmic i una doble tramitació administrativa. En qualsevol cas, l'article permet a l'Administració, en funció de l'abast de l'actuació, sotmetre el projecte a audiència de les persones a afectades.

La mesura té incidència econòmica indirecta per a la Generalitat i respon a la voluntat de racionalització i eficiència en la gestió de recursos públics, ja que simplifica i redueix el cost que comporten les actuacions de conservació, millora, modificació o execució de les instal·lacions o els equipaments addicionals a una carretera. No té cap sentit que, per exemple, per fer una actuació de conservació d'una vorera, calgui redactar i tramitar un estudi informatiu i un projecte constructiu.

MARC NORMATIU

La proposta afecta al text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, i concretament a l'apartat 2 de l'article 15, que fa referència als supòsits en què no és preceptiva la redacció i tramitació d'un estudi informatiu previ. La regulació actual de les instal·lacions o equipaments addicionals de la carretera es troba en el capítol III del títol tercer del RGC i, en concret, als articles 49 a 52.

COMPETÈNCIA

L'article 140 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atorga a la Generalitat la competència exclusiva sobre la seva xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya que comprèn, en tot cas: a) L'ordenació, la planificació i la gestió integrada de la xarxa viària de Catalunya. b) El règim jurídic financer de tots els elements de la xarxa dels quals és titular la Generalitat. c) La connectivitat dels elements que integren la xarxa viària de Catalunya entre ells o amb altres infraestructures del transport o altres xarxes.

Decret Legislatiu 2/2009, de 25 d'agost,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de carreteres

Art.15 Ap.2 / b / bis / segon

Modificació

Article 100.6

TER-0138.1

Es modifica l'article 29 del text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, que resta redactat de la manera següent:

“Article 29

Modalitats de finançament

El finançament de les inversions i les despeses derivades de la construcció, l'explotació, la millora, la conservació, l'ordenació d'accessos, els elements funcionals, instal·lacions o equipaments addicionals i, en general, les actuacions exigides per al bon funcionament de les carreteres regulades per aquesta Llei, pot adoptar una o més d'una de les modalitats següents:

- a) Amb càrrec a les consignacions que s'incloguin en els pressupostos públics i a les transferències, subvencions o aportacions rebudes amb aquest fi.
 - b) Mitjançant els mecanismes previstos per la legislació urbanística.
 - c) Amb capital públic, privat o mixt, finançat mitjançant el pagament de peatge o altres fórmules d'explotació de la via, com el contracte de concessió d'obra pública.
 - d) Mitjançant la imposició de contribucions especials a les persones físiques o jurídiques que resultin especialment beneficiades per l'actuació, en els termes que determina l'article 30.
 - e) Mitjançant els ingressos generats per la taxa per l'ús de les carreteres per part dels vehicles, legalment establerta, en els termes i supòsits establerts normativament.
 - f) Mitjançant la contraprestació establerta a favor de l'Administració en els contractes de gestió i explotació d'àrees de servei, estacions de servei, de recàrrega o repostage, instal·lacions destinades a l'eficiència energètica o qualsevol altre element funcional propi de la xarxa viària de titularitat de la Generalitat.
 - g) Mitjançant els imports que, en virtut dels contractes de concessió de carreteres hagin de ser abonats a l'Administració concedent en concepte de despeses administratives i/o de gestió contractual, penalitzacions, deduccions, devolucions d'ingressos indeguts, cànons, drets de compensacions financeres, guanys de re-finançament, re-equilibris econòmics favorables a l'Administració concedent o qualsevol altra figura contractual de naturalesa anàloga. Els ingressos previstos a la lletres f) i g) d'aquest article tenen caràcter finalista i generen crèdit dins de l'estat de despeses directes o indirectes (incloses les del personal directament vinculat) del pressupost del departament competent en matèria de carreteres, tant si provenen de contractes propis del mateix departament com per les empreses o entitats que estiguin adscrites a l'Administració de la Generalitat. En aquest últim cas, els ingressos es transferiran al departament competent en matèria de carreteres, mitjançant la fórmula de retorn que el o la titular de dit departament determini, un cop deduïdes les despeses de gestió, manteniment i inversions realitzades.
- La Secretaria de Mobilitat i Infraestructures aprovarà un programa específic d'actuacions de millora i modernització de la xarxa viària i dels seus elements funcionals, finançat amb aquests ingressos, un cop deduïdes les despeses dels contractes corresponents i de gestió del sistema, incloses les de personal.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és aclarir que l'afectació dels ingressos finalistes del finançament de la xarxa viària mitjançant els ingressos procedents dels contractes de gestió i explotació d'àrees i estacions de servei –incloses les de subministrament energètic tradicional o alternatiu, així com les instal·lacions destinades a l'eficiència energètica definides d'acord amb el Reglament (UE) 2023(1804 (AFIR)– i dels contractes de concessió de carreteres, s'ha d'entendre com un ingrés net (IVA inclòs). Aquest ingressos poden destinar-se tant a despeses directes com indirectes (estructura, personal, estudis, etc.) i poden aplicar-se indistintament a actuacions sobre la xarxa viària, els seus elements funcionals, instal·lacions i altres equipaments addicionals. La proposta també té per objecte permetre que les empreses públiques adscrites a la secretaria competent en matèria d'infraestructures de mobilitat puguin realitzar directament, per encàrrec del departament competent i per raons d'eficiència i eficàcia, les inversions previstes al programa específic de millora i modernització de la xarxa viària. Aquestes actuacions es finançaran mitjançant els ingressos previstos a l'article 29 TRLC i no quedaran limitades als propis elements auxiliars o funcionals que cada empresa pública adscrita gestioni, sinó que podran comprendre qualsevol inversió necessària en la xarxa viària titularitat de la Generalitat de Catalunya.

NECESSITAT

És necessària una habilitació legal clara per garantir que l'afectació dels ingressos derivats tant de les àrees i estacions de servei –incloses les de subministrament energètic tradicional o alternatiu i les instal·lacions destinades a l'eficiència energètica definides d'acord amb el Reglament (UE) 2023(1804 (AFIR)– com dels contractes de concessió de carreteres cobreixi també les despeses indirectes necessàries per a la seva gestió. També cal assegurar la neutralitat fiscal d'aquests ingressos, que es destinen despeses d'inversió, manteniment i explotació de la xarxa viària i dels seus elements funcionals.

La proposta de regulació permetrà disposar d'un marc clar, senzill i amb seguretat jurídica per garantir la correcta finalitat del redactat vigent del TRLC, això és, afecció finalista del recursos nets, garantint la neutralitat fiscal i la correcta gestió del servei públic que requereix tant de recursos materials (despeses directes) com humans (despeses indirectes). La possibilitat que les empreses públiques adscrites a la secretaria competent en matèria d'infraestructures de mobilitat executin directament les inversions permetrà assolir amb major eficàcia i eficiència els objectius de transició energètica i modernització de la xarxa viària fixats per les Administracions públiques i la normativa europea, en especial pel que fa a la implantació d'infraestructures de subministrament energètic alternatiu.

Aquesta mesura té un impacte indirecte en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya, atès que comporta una assignació de recursos finalistes provinents dels ingressos nets generats per les àrees de servei, les estacions de servei i altres infraestructures de subministrament energètic alternatiu, així com dels imports derivats dels contractes de concessió de carreteres

Per raons d'eficàcia i eficiència, el departament competent en matèria de carreteres podrà assignar l'execució total o parcial de les actuacions previstes al programa específic esmentat a empreses públiques adscrites a aquest departament, sempre que així ho prevegin els seus estatuts i a càrrec dels ingressos que aquestes obtinguin per a la contraprestació de l'explotació de les infraestructures de la xarxa viària abans indicades, o eventualment, per les aportacions que pugui fer el departament. Aquesta assignació, pot comprendre qualsevol inversió del programa esmentat, no limitant-se a l'àmbit d'actuació propi o als elements funcionals gestionats per cada empresa pública adscrita.”

MARC NORMATIU

L'article 29 del text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost regula les diferents modalitats de finançament de la xarxa viària. Amb la modificació proposada, s'amplia l'abast dels ingressos previstos a la lletra f) per incloure, a més de les àrees de servei, les estacions de servei de subministrament energètic tradicional o alternatiu i les instal·lacions destinades a l'eficiència energètica, d'acord amb les definicions recollides al Reglament AFIR. Així mateix, també s'afegeix una nova lletra g), la qual preveu com a font de finançament els imports derivats dels contractes de concessió de carreteres en concepte de despeses contractuals, penalitzacions, devolucions d'ingressos bruts, drets de compensació financera, guanys derivats de refinançaments, reequilibris econòmics favorables a l'Administració concedent i altres figures anàlogues. Finalment, es preveu la possibilitat que les empreses públiques adscrites a la secretaria competent en matèria d'infraestructures de mobilitat puguin executar directament, per encàrrec del departament competent, les actuacions de millora i modernització de la xarxa viària. Aquestes actuacions es podran finançar amb els ingressos nets procedents de l'explotació de les infraestructures abans esmentades, com amb les aportacions que faci el departament a càrrec dels ingressos generals del Programa específic d'actuacions.

COMPETÈNCIA

L'article 140 de l'Estatut d'Autonomia atorga a la Generalitat la competència exclusiva sobre la seva xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya que comprèn, en tot cas: a) L'ordenació, la planificació i la gestió integrada de la xarxa viària de Catalunya. b) El règim jurídic financer de tots els elements de la xarxa dels quals és titular la Generalitat. c) La connectivitat dels elements que integren la xarxa viària de Catalunya entre ells o amb altres infraestructures del transport o altres xarxes.

Decret Legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, Art.29
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de carreteres

Modificació

Article 100.7

TER-0141.0

Es modifica l'article 32 del text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, que resta redactada de la manera següent:

“Article 32. Àrees de servei

32.1 Les àrees de servei han d'estar dotades com a mínim de:

- a) instal·lacions destinades al subministrament de carburants o d'energies per a l'automoció
- b) zona d'estacionament i descans d'accés públic i gratuït
- c) serveis sanitaris d'ús públic i gratuït.

Adicionalment, poden incloure tallers de reparació, establiments hotelers, restaurants i altres serveis similars o complementaris.

32.2 Les àrees de servei s'han d'ubicar, amb caràcter preferent, en vies segregades. Tanmateix, d'acord amb les característiques de la xarxa, els accessos, el trànsit i les necessitats del servei públic, poden emplaçar-se a la resta de carreteres de titularitat de la Generalitat.

32.3 Les àrees de servei han de disposar d'accés directe des de la carretera o a través d'una calçada lateral. En el cas de vies segregades, l'accés ha de ser exclusiu i el recinte ha d'estar tancat i separat de les finques confrontants, excepte quan, per raons tècniques o per garantir-ne l'adequada explotació, es justifiqui una solució diferent i sempre que aquesta no afecti la seguretat viària.

32.4 Les àrees de servei poden ser construïdes i explotades directament per l'administració o mitjançant qualsevol modalitat de gestió indirecta prevista per la legislació de contractes del sector públic. El plec de condicions administratives ha de fixar els requisits relatius a l'ocupació, gestió i conservació de les àrees de servei.

Per raons d'eficiència i eficàcia en la gestió, el departament competent en matèria de carreteres pot adscriure les àrees de servei a empreses o entitats de dret públic que estiguin adscrites a aquest departament.

32.5 El departament competent en matèria de carreteres ha de promoure projectes de noves àrees de servei i estacions de recàrrega necessàries per garantir la comoditat de les persones usuàries i el correcte funcionament del servei públic de la xarxa viària de la Generalitat.

Aquesta promoció pot incloure projectes de:

- a) modernització i millora de les àrees de servei existents.
- b) creació de noves àrees de servei en el marc d'actuacions d'ampliació o modificació de la xarxa viària.

En aquest cas, els projectes de noves carreteres, desdoblaments o de variants han d'incloure, llevat que se'n justifiqui la impossibilitat, la previsió de les esmentades àrees.

- c) Implantació de noves àrees de servei en vies de titularitat de la Generalitat, que podran aprofitar elements existents com ara àrees de descans, espais en desús o compatibles amb altres elements funcionals auxiliars d'accés directe des de la carretera o bé es podran emplaçar en nous terrenys adjacents a les carreteres, que resultin adequats i compatibles

OBJECTE

Es modifica l'article 32 del text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost (en endavant TRLC), amb l'objecte de clarificar el concepte tècnic d'àrees de servei, a efectes de la interpretació i aplicació de la Llei, en vistes a regular correctament el desplegament de les electrolineres i les hidrogenares, amb un marc de seguretat jurídica adequat i minimitzant els costos de tramitació així com els costos de les inversions públiques necessàries per a tal efecte.

NECESSITAT

La redacció actual de l'article 32 del TRLC té el seu origen en la Llei 7/1993, de 30 de setembre, de carreteres. Posteriorment, el Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, va refondre en un text únic la Llei i les disposicions que la modificaven. Des de l'any 1993, per tant, la redacció dels aspectes tècnics de les àrees de servei no s'ha modificat. Tanmateix, en aquests trenta anys, els avenços tecnològics en l'àmbit de les energies necessàries per al funcionament dels vehicles exigeix una actualització de la regulació de les àrees de servei per poder incloure els punts de recàrrega per als vehicles elèctrics (electrolineres) o de reposatge pels vehicles d'hidrogen (hidrogenares). Finalment, el desplegament de punts de recàrrega a la xarxa viària – ja sigui en àrees de servei o en estacions de recàrrega resulta imprescindible per donar compliment al Reglament (UE) 2023/1804 del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de setembre de 2023, relatiu a la implantació d'una infraestructura per als combustibles alternatius i pel qual es deroga la Directiva 2014/94/UE.

La modificació de l'article 32 del TRLC permet regular correctament el desplegament de les electrolineres i les hidrogenares, amb un marc de seguretat jurídica adequat i minimitzant els costos de tramitació així com els costos de les inversions públiques necessàries per a tal efecte.

Aquesta mesura té un impacte indirecte en el pressupost de la Generalitat, atès que porta associada una millora en l'eficàcia i eficiència de l'ús dels recursos públics i un estalvi pel que fa als costos de desplegament d'aquestes infraestructures a la xarxa viària. La millora de la regulació d'aquestes instal·lacions permetrà accelerar la implementació de punts de recàrrega i reposatge d'hidrogen, donar la seguretat jurídica necessària per a aprofitar els recursos privats, disposar d'un marc que permeti captar els fons CEF vinculats a la implementació d'infraestructura de recàrrega en àrees de servei (març 2026) així com evitar qualsevol penalització en cas d'incompliment del requeriments del Reglament (UE) 2023/1804 a les administracions gestores d'Infraestructures viàries.

amb la seguretat viària i la protecció de l'entorn.

d) transformació d'estacions de servei existents destinades a la venda de combustibles tradicionals en noves àrees de servei amb instal·lacions de recàrrega amb accessos a la xarxa viària de la Generalitat.

e) noves estacions de titularitat pública de recàrrega o repostatge d'energies per a l'automoció, situades de forma annexa a estacions de servei existents destinades a la venda de combustibles tradicionals amb accessos a la xarxa viària de la Generalitat. Excepcionalment, també es podran emplaçar instal·lacions de recàrrega o repostatge d'energies per a l'automoció de titularitat pública en terrenys situats a una distància de conducció no superior a 3 km des de la sortida més propera a una carretera de la xarxa de titularitat de la Generalitat, sempre que resultin adequats i compatibles amb la seguretat viària i la protecció de l'entorn.

L'aprovació de qualsevol d'aquets projectes produeix els efectes determinats per l'article 19, sense perjudici de les indemnitzacions que corresponguin d'acord amb la legislació d'expropiació forçosa.

32.6 Qualsevol interessat pot sol·licitar la concessió per a l'explotació o per a la construcció i explotació d'una àrea de servei, o d'algun dels seus elements integrants, mitjançant la presentació de la corresponent sol·licitud d'iniciativa privada davant el departament competent en matèria de carreteres i en els termes previstos a la legislació en matèria de contractes.

32.7 Les àrees de servei, les estacions de servei i la resta d'elements funcionals de la carretera han d'adaptar llurs instal·lacions al que disposa la Llei 13/2014, del 30 d'octubre, d'accessibilitat i als requisits tècnics de la normativa sectorial que els sigui aplicable."

MARC NORMATIU

La proposta afecta al text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, i concretament l'article 32, que defineix el concepte tècnic d'àrees de servei, a efectes de la interpretació i aplicació de la Llei. D'altra banda, la Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic, preveu que les mesures de mitigació del canvi climàtic de Catalunya s'han d'integrar en la planificació, l'execució i el control de les polítiques sectorials del Govern, entre les quals destaquen les que fan referència a les polítiques d'infraestructures de mobilitat. Aquesta mesura s'emmarca en el Pla d'Impuls al Vehicle Elèctric 2025-2030, aprovat per l'Acord de Govern, d'11 de febrer de 2025, que té com a un dels objectiu "duplicar el ritme del desplegament actual de les estacions i els punts de càrrega, especialment pel que fa a carregadors ràpids i superiors". Finalment, dota l'Administració d'un règim que permeti autoritzar aquestes instal·lacions a efectes de donar compliment al Reglament (UE) 2023/1804 del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de setembre de 2023, relatiu a la implantació d'una infraestructura per als combustibles alternatius i pel qual es deroga la Directiva 2014/94/UE

COMPETÈNCIA

L'article 140 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atorga a la Generalitat la competència exclusiva sobre la seva xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya que comprèn, en tot cas: a) L'ordenació, la planificació i la gestió integrada de la xarxa viària de Catalunya. b) El règim jurídic financer de tots els elements de la xarxa dels quals és titular la Generalitat. c) La connectivitat dels elements que integren la xarxa viària de Catalunya entre ells o amb altres infraestructures del transport o altres xarxes.

Decret Legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, Art.32
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de carreteres

Modificació

Article 100.8

TER-0145.1

8. S'afegeix un article, el 44.6, al text refós de la Llei de carreteres, amb el text següent:

“44.6 L'administració de la Generalitat de Catalunya pot ordenar el desviament temporal del trànsit de vehicles per la totalitat o part del recorregut d'una via explotada en règim de concessió quan hi concorrin circumstàncies excepcionals que en motivin la necessitat. Aquest desviament s'ha de mantenir durant el temps estrictament necessari per garantir la seguretat viària, la fluïdesa del trànsit i el restabliment de les condicions ordinàries de circulació a la via afectada per aquelles circumstàncies.

A les vies de peatge explícit de titularitat de la Generalitat de Catalunya aquest desviament podrà comportar, quan les circumstàncies ho justifiquin i pel temps estrictament indispensable, l'establiment de l'exempció temporal del pagament del peatge als vehicles que circulin pel recorregut o tram de la via de peatge afectats amb la compensació que correspongui al concessionari pels perjudicis causats, pel concepte i calculada en la forma que disposa el paràgraf següent, sense que sigui aplicable la disposició de l'article 24 de la Llei 8/1972, de 10 de maig, de construcció, conservació i explotació de les autopistes en règim de concessió.

El concessionari tindrà dret a la percepció d'un import igual a la suma dels peatges no percebuts i corresponents als vehicles que haurien circulat pel tram afectat en circumstàncies ordinàries, estimat com la mitjana de vehicles- segons categoria tarifària-que hagin circulat per el mateix tram o barrera de peatge, durant el mateix lapse de temps i dia de la setmana consecutiva anterior i posterior al desviament. En el cas que entre els dies esmentats en les setmanes consecutives estiguin afectats per l'estacionalitat del trànsit - com poden ser dies feriat o vigílies de feriat - es prendrà com a referència un dia comparable d'entre les dues setmanes anteriors i posteriors al desviament.

En els episodis de desviament de fins a 48 hores, per la seva curta durada, el nombre de vehicles induïts és marginal respecte al trànsit anual de l'autopista de manera que no es consideren més despeses de conservació, manteniment i explotació. En cas contrari, a aquest import se li afegirà la compensació econòmica de les despeses de conservació, manteniment i explotació més grans determinades com el 5% del valor del peatge generat pel trànsit induït.

A efectes d'aquest article, són circumstàncies excepcionals:

- a) Restriccions totals o parcials de trànsit motivades per accidents de circulació, manifestacions, fenòmens naturals d'excepcional gravetat (inundacions, terratrèmols, moviments del terreny, incendis) sempre que aquestes restriccions es produeixin a les carreteres situades a l'entorn proper de les vies de peatge en règim de concessió i que, per la seva naturalesa, provoquin afectacions viàries de gravetat a la xarxa i als seus usuaris
- b) Restriccions en una de les calçades de la pròpia via de peatge, sempre que s'estimi de manera objectiva que pot provocar un risc per a la seguretat de les persones i, en general, per a la seguretat viària
- c) Activació de plans de protecció civil, estatal, autonòmic o municipal, en què calgués utilitzar les vies de peatge per facilitar l'evacuació, de forma ràpida, ordenada, urgent i segura, de la

OBJECTE

L'objecte de la proposta és definir un marc regulatori clar, senzill i que doni seguretat jurídica tant a l'Administració concedent com a les societats concessionàries en motiu dels diferents incidents que comporten l'aixecament de barreres de peatge així com dels efectes en l'alteració de la retribució variable en les vies de peatge a l'ombra.

NECESSITAT

Actualment no hi ha un marc normatiu que defineixi les conseqüències econòmiques per a les concessionàries en desviaments de trànsits, el que ha donat lloc a diverses recursos contenciosos administratius per aclarir, cas a cas, si els supòsits són indemnitzables i quina n'és la compensació econòmica.

La proposta de regulació permetrà disposar d'un marc clar, senzill i amb seguretat jurídica per a totes les parts, tant l'Administració concedent alhora de tramitar els diferents expedients de reclamació econòmica com les societats concessionàries que podran conèixer ex ante els criteris subjectes a indemnització.

Aquesta mesura té impacte en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya, atès que els diferents desviaments que tenen ocasió en vies de peatge explícit i a l'ombra comporten mesures compensatòries a càrrec del pressupost. La regulació proposada permetrà un estalvi d'aquestes compensacions, que seran en funció del perjudici real i no l'ús de la via (que capta o induïx trànsit).

MARC NORMATIU

L'article 46 del TRLC regula diferents funcionalitats de les vies que conformen la xarxa viària, tant pel que fa a les condicions d'ús general de les carreteres com dels usos singulars. És en aquest últim cas (usos singulars) que esdevé necessària una regulació ad hoc per a l'ús de la xarxa de gestió indirecta en el cas de desviaments excepcionals de trànsit que afecten les vies en règim de concessió.

COMPETÈNCIA

L'article 140 de l'Estatut d'Autonomia atorga a la Generalitat la competència exclusiva sobre la seva xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya que comprèn, en tot cas: a) L'ordenació, la planificació i la gestió integrada de la xarxa viària de Catalunya. b) El règim jurídic financer de tots els elements de la xarxa dels quals és titular la Generalitat. c) La connectivitat dels elements que integren la xarxa viària de Catalunya entre ells o amb altres infraestructures del transport o altres xarxes.

població afectada

d) Activació de plans o situacions d'emergència derivades de qualsevol de les incidències anteriors, així com d'altres situacions excepcionals i d'especial gravetat que comportin una dràstica caiguda, sobrevinguda i no previsible de l'oferta infraestructural dels sistemes de transport del corredor afectat, sempre que aquesta caiguda generi afectacions molt greus a la mobilitat i no sigui possible garantir-la mitjançant altres mesures alternatives.”

Article 100.9

TER-0125.0

S'afegeix un apartat, el 3, a l'article 55 del text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, del 25 d'agost, amb el text següent:

“55.3 Els ingressos generats per aquest concepte tenen caràcter finalista i resten afectats a les partides corresponents del departament competent en matèria de carreteres per a la conservació i la millora de les infraestructures viàries”.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és atribuir un caràcter finalista als ingressos que deriven dels expedients de danys causats al domini públic viari per tal que es destinin a finançar els costos de les actuacions de millora i conservació de les carreteres.

NECESSITAT

L'article 55 del text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, regula aquells supòsits en què una persona causa un dany a la carretera i n'ha de rescabalar el cost que comporta arranjar-la. Seria el cas, per exemple, d'un vehicle que, per excés de velocitat, topa amb una tanca bona de la carretera i obliga a substituir-la. El cost d'aquesta substitució l'ha de sufragar la persona causant del dany, a qui se li incoa un expedient administratiu per tal de reclamar-li el seu abonament. Si la reparació del dany és urgent per al servei normal de la carretera, el departament competent en matèria de carreteres ha de portar-la immediatament a terme. Aquest rescabament econòmic és necessari ja que respon a la necessitat de cobrir econòmicament un cost extraordinari que es produeix al domini públic viari i que no està contemplat en els contractes de conservació ordinària de les carreteres.

L'atribució del caràcter finalista als ingressos generats pels expedients administratius tramitats per danys al domini públic viari comportarà un retorn econòmic directe dels danys ocasionats i en facilitarà la seva gestió i el seu control.

L'avantprojecte de Llei de mesures fiscals i financeres és l'instrument normatiu adequat per incorporar la mesura proposada, que té una clara incidència en l'àmbit pressupostari de l'Administració de la Generalitat, ja que implica atribuir el caràcter finalista a uns ingressos concrets per tal d'assegurar que els mateixos es destinen a les actuacions de conservació i millora de les infraestructures viàries.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és el text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, i, en concret, l'article 55, que regula els danys al domini públic viari. L'article 140 del Reglament general de carreteres, aprovat pel Decret 293/2003, de 18 de novembre, per la seva banda, desenvolupa l'article 55 de la Llei. En darrer terme, l'article 8 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, possibilita l'afecció finalista dels ingressos de la Generalitat, sempre que s'estableixi tal afectació per llei, com és el cas d'aquesta proposta.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva sobre la seva xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya, que formen part del domini públic viari i resten vinculades permanentment a l'explotació del servei públic viari, de conformitat amb el Text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost.

Decret Legislatiu 2/2009, de 25 d'agost,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de carreteres

Art.55 Ap.3 / c / tercer

Addició

Article 101

TER-0205.1

Es modifica l'apartat 7 de l'article 230 de la Llei 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals, que resta redactat de la manera següent:

7. Correspon a Ports de la Generalitat l'exercici de les funcions que se'n derivin una vegada declarada la situació d'abandonament dels vaixells, embarcacions, vehicles i altres objectes.”

OBJECTE

La proposta de mesura té per objecte precisar el contingut de l'apartat 7 de l'article 230 de la Llei 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals, en el sentit d'aclarir que correspon a Ports de la Generalitat exercir les funcions previstes en l'esmentat article, una vegada declarats en abandonament els vaixells, embarcacions, vehicles i altres objectes. La previsió actualment vigent d'atorgar la propietat del bé declarat en abandonament a Ports de la Generalitat, trasllada a aquesta administració portuària la responsabilitat sobre uns béns que no li correspon més enllà de l'exercici de les funcions d'administració previstes en el propi article 230, es a dir, l'adopció de mesures necessàries per a garantir el correcte desenvolupament de les operacions portuàries com el trasllat, el fondeig o el tractament com a residu (230.1), sol·licitar l'auxili de l'Administració marítima (230.2), l'adopció de mesures provisionals d'urgència (230.3) i l'alienació en subhasta pública així com la gestió de les quantitats obtingudes per l'alienació (230.6 i 230.8). Per tant, resulta necessari modificar aquesta previsió legal del trasllat de la propietat del bé declarat en situació d'abandonament a Ports de la Generalitat per quant el que realment s'assigna és l'exercici de funcions d'Administració portuària, produint-se, si escau, el canvi de la propietat del bé en el moment de la seva alienació en pública subhasta o del seu desballestament i eliminació.

NECESSITAT

La iniciativa es necessària per corregir la situació per la qual es deriva a l'Administració portuària la propietat i, en conseqüència, la responsabilitat sobre els vaixells, embarcacions, vehicles i altres objectes que hagin estat declarats en situació d'abandonament.

La mesura que es proposa és l'adequada per complir el fi que es persegueix, ja que suposa modificar la llei en el supòsit a que fa referència l'apartat anterior.

La inclusió de la mesura en l'avantprojecte de Llei es justifica en tant en quant es refereix a una previsió en norma amb rang legal, que ha de tenir la corresponent cobertura per una norma amb rang legal; tractant-se com es tracta de la modificació d'un apartat d'un article de la Llei 10/2019, de 23 de desembre, aquesta no tindria suficient entitat per si mateixa per justificar la tramitació d'una llei substantiva sectorial.

MARC NORMATIU

Aquesta proposta que es planteja comporta la modificació de l'apartat 7 de l'article 230 de la Llei 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals, actual marc legal en matèria portuària de la Generalitat de Catalunya, per raons d'adequació de la norma a la realitat del funcionament d'aquests infraestructures

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ports i altres infraestructures de transport al territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general. Aquesta competència inclou en tot cas el règim jurídic, la planificació i la gestió de tots els ports, instal·lacions portuàries, instal·lacions marítimes menors, estacions terminals de càrrega en recintes portuaris i demés infraestructures de transport.

Llei 10/2019, del 23 de desembre, de
ports i de transport en aigües marítimes
i continentals

Art.230 Ap.7 / g / setè

Modificació

Capítol II. Mesures administratives en matèria d'urbanisme i habitatge

Article 102

TER-0154.0

Es modifica l'article 11 de la Llei 13/1996, de 29 de juliol, del Registre i el dipòsit de fiances dels contractes de lloguer de finques urbanes i de modificació de la Llei 24/1991, de l'habitatge, que resta redactat de la manera següent:

“Article 11. Règim de control i sancionador

1. Les administracions públiques i les entitats de dret públic que, per les funcions que tenen atribuïdes, disposen d'informació relativa a arrendaments de finques urbanes o a subvencions i ajuts públics al lloguer, tenen l'obligació de comunicar-la a l'Administració competent en matèria de registre i el dipòsit de fiances dels contractes de lloguer de finques urbanes.

2. En tot allò que no és regulat per aquesta Llei, és aplicable el règim sancionador establert per la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, l'aplicació de la qual es fa extensiva als contractes de lloguer de finques urbanes per a usos altres que els d'habitatge i de servei i subministrament.”

OBJECTE

Per manca de regulació legal, ja que a través d'aquesta modificació es disposaria d'habilitació legal perquè altres administracions públiques que disposen informació relativa a arrendaments de finques urbanes o ajuts públics al lloguer, comuniquin aquesta informació a l'administració competent en matèria del dipòsit de les fiances dels contractes de lloguer de finques urbanes. Habilitació legal que és necessària d'acord amb el dictamen emès el 29 de febrer de 2012, per l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, que va concloure el següent: “La comunicació o cessió de les dades i documents dels expedients que consten en els expedients d'ajuts per al pagament de lloguer des de l'entitat de dret públic a l'organisme autònom de caràcter comercial, per tal que pugui exercir la inspecció sobre l'obligació que tenen els propietaris d'habitatges arrendats de depositar la fiança en el Registre de fiances dels contractes de lloguer de finques urbanes, requereix, a manca d'habilitació legal, el consentiment de les persones titulars de les dades”.

NECESSITAT

La manca de regulació suposa la impossibilitat per part de l'Institut Català del Sòl, en la seva qualitat d'administració competent en matèria del dipòsit de fiances dels contractes de lloguer de finques urbanes, de rebre una informació necessària per exercir adequadament la tasca inspectora i, si escau, sancionadora en matèria del dipòsit de les fiances dels contractes de lloguer de finques urbanes i, en conseqüència, garantir l'aplicació de la Llei que regula el dipòsit de les fiances dels contractes de lloguer de finques urbanes.

La mesura que es proposa és adequada als fins que es persegueixen perquè aquesta norma precisa que les administracions públiques que disposin d'informació relativa a arrendaments de finques urbanes i als ajuts públics o subvencions al lloguer, tenen l'obligació de comunicar-la a l'Institut Català del Sòl.

La inclusió d'aquesta modificació legislativa via l'Avantprojecte de Llei de pressupostos es justifica per la urgència de modificar, en aquest punt, la Llei del dipòsit de les fiances dels contractes de lloguer de finques urbanes, i aquesta via és la més ràpida per assolir aquesta modificació. D'altra banda, suposa una modificació mínima de la Llei, circumstància que també justifica emprar aquesta via i no la usual que seria modificar la Llei mitjançant la via del projecte de Llei.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, i, en essència, la Llei 13/1996, del Registre i el dipòsit de fiances dels contractes de lloguer de finques urbanes, i de modificació de la Llei 24/1991, de l'habitatge, i el Decret 147/1997, de 10 de juny, que regula el registre de fiances dels contractes de lloguer de finques urbanes, i el dipòsit de fiances, ja que regula tots els aspectes referents als dipòsits de les fiances.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 137.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència en matèria d'habitatge.

Llei 13/1996, de 29 de juliol, del
Registre i el dipòsit de fiances dels
contractes de lloguer de finques
urbanes i de modificació de la Llei
24/1991, de l'habitatge.

Art.11

Modificació

Article 103.1

TER-0449.0

S'afegeix una lletra, la h), a l'article 37 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, amb el text següent:

“h) La incorporació d'un programa de convenis especials de finançament d'adhesió voluntària per a actuacions de conservació, millora i rehabilitació d'immobles situats a l'àrea. Aquests convenis poden incloure l'exigència de quotes que materialitzin la devolució del finançament segons les condicions establertes en cada conveni. Les quotes s'ajustaran a les previsions dels articles 39 ter a 39 quinquies d'aquesta Llei.”

OBJECTE

L'objectiu és facilitar que els ajuntaments puguin gestionar quotes de retorn de finançament i exercir funcions de recaptació subsidiària, assegurant la viabilitat i estabilitat del sistema sense necessitat d'introduir figures tributàries noves ni recàrrecs sobre l'IBI

NECESSITAT

La Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, estableix un marc avançat per a la conservació, rehabilitació i millora del parc d'habitatges de Catalunya. Tanmateix, els reptes actuals derivats de la transició energètica, la necessitat d'adaptar els edificis a estàndards d'eficiència, accessibilitat i seguretat, i les obligacions imposades per la normativa europea exigeixen reforçar i ampliar els instruments existents.

Les Àrees de conservació, millora i rehabilitació (ACR), els convenis de rehabilitació i les previsions urbanístiques sobre actuacions de rehabilitació constitueixen una base jurídica robusta.

Manca un mecanisme estable, voluntari i segur de finançament col·lectiu que permeti a les comunitats de propietaris accedir a préstecs o a finançament privat i retornar-los a llarg termini mitjançant un instrument vinculat a l'immoble.

MARC NORMATIU

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge

COMPETÈNCIA

L'article 148.1.3 de la Constitució atorga a les comunitats autònomes la potestat d'assumir competències en matèria d'habitatge, i l'article 137 de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en aquesta matèria.

Article 103.2

TER-0450.0

S'afegeixen dos apartats, el 9 i el 10, a l'article 39 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, amb el text següent:

- "9. Els convenis de rehabilitació poden adoptar la forma de convenis especials de finançament, que permetin a les persones propietàries o a les comunitats de propietaris accedir a finançament per sufragar actuacions de conservació, millora i rehabilitació als seus immobles.
10. Els convenis especials de finançament han de concretar les condicions d'obtenció del finançament i del seu retorn. Aquests convenis han d'incloure els elements necessaris per individualitzar i quantificar les quotes en què es materialitzi aquest retorn."

OBJECTE

L'objectiu és facilitar que els ajuntaments puguin gestionar quotes de retorn de finançament i exercir funcions de recaptació subsidiària, assegurant la viabilitat i estabilitat del sistema sense necessitat d'introduir figures tributàries noves ni recàrrecs sobre l'IBI.

NECESSITAT

La Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, estableix un marc avançat per a la conservació, rehabilitació i millora del parc d'habitatges de Catalunya. Tanmateix, els reptes actuals derivats de la transició energètica, la necessitat d'adaptar els edificis a estàndards d'eficiència, accessibilitat i seguretat, i les obligacions imposades per la normativa europea exigeixen reforçar i ampliar els instruments existents.

Les Àrees de conservació, millora i rehabilitació (ACR), els convenis de rehabilitació i les previsions urbanístiques sobre actuacions de rehabilitació constitueixen una base jurídica robusta.

Manca un mecanisme estable, voluntari i segur de finançament col·lectiu que permeti a les comunitats de propietaris accedir a préstecs o a finançament privat i retornar-los a llarg termini mitjançant un instrument vinculat a l'immoble.

MARC NORMATIU

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge

COMPETÈNCIA

L'article 148.1.3 de la Constitució atorga a les comunitats autònomes la potestat d'assumir competències en matèria d'habitatge, i l'article 137 de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en aquesta matèria.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge	Art.39 Ap.9 / i / novè	Addició
Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge	Art.39 Ap.10 / j / desè	Addició

Article 103.3

TER-0444.1

S'afegeix un article, el 39 bis, a la Llei 18/2007, amb el text següent:

"Article 39 bis. Convenis especials de finançament

1. Els convenis especials de finançament són acords subscrits entre l'Ajuntament i les persones propietàries o les comunitats de propietaris d'immobles situats dins d'una Àrea de conservació, millora i rehabilitació immobiliària, que permeten l'accés a instruments de finançament destinats a la realització d'actuacions de conservació, millora i rehabilitació.
2. Les actuacions susceptibles de ser incloses en un conveni especial de finançament comprenen totes les obres de millora relacionades amb l'accessibilitat, l'habitabilitat, l'adequació dels immobles a les necessitats de persones amb discapacitat o en situació de dependència, la millora de l'eficiència energètica, la instal·lació de sistemes d'autoconsum energètic i d'emmagatzematge, així com qualsevol altra actuació que contribueixi a la conservació, modernització o posada al dia de l'edifici.
3. L'adscripció al conveni és voluntària per a les persones propietàries i les comunitats de propietaris. La no adscripció al conveni no implica cap renúncia ni limitació a altres possibles actuacions o ajuts de caràcter públic o privat.
4. Els préstecs, ajuts o altres instruments de finançament concedits en el marc d'aquests convenis es retornaran mitjançant les quotes previstes en els articles 39 ter a 39 quinquies d'aquesta Llei.
5. El conveni especial de finançament ha d'incloure, com a mínim:
 - a) els tipus d'obres admissibles;
 - b) els requisits de l'immoble i de la propietat;
 - c) els requisits de les entitats finançadores;
 - d) els costos elegibles que poden integrar el finançament.
6. Els convenis especials de finançament s'executen a través de l'ens gestor previst a l'article 37 o per l'òrgan que n'assumeixi les funcions.
7. Correspon a l'Ajuntament:
 - a) aprovar l'ordenança que reguli el conveni especial de finançament i l'exigència de les quotes;
 - b) autoritzar els acords amb les entitats gestores i finançadores;
 - c) homologar les empreses habilitades per executar les obres de rehabilitació;
 - d) supervisar els programes garantint la transparència, la qualitat del servei i la protecció de les persones consumidores."

OBJECTE

L'objectiu és facilitar que els ajuntaments puguin gestionar quotes de retorn de finançament i exercir funcions de recaptació subsidiària, assegurant la viabilitat i estabilitat del sistema sense necessitat d'introduir figures tributàries noves ni recàrrecs sobre l'IBI. Aquesta reforma permet mobilitzar inversió pública i privada, garantir la seguretat jurídica, reforçar la governança comunitària i impulsar la rehabilitació energètica i estructural del parc edificat, contribuint als objectius de sostenibilitat, cohesió social i dret efectiu a l'habitatge.

NECESSITAT

La Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, estableix un marc avançat per a la conservació, rehabilitació i millora del parc d'habitatges de Catalunya. Tanmateix, els reptes actuals derivats de la transició energètica, la necessitat d'adaptar els edificis a estàndards d'eficiència, accessibilitat i seguretat, i les obligacions imposades per la normativa europea exigeixen reforçar i ampliar els instruments existents.

Les Àrees de conservació, millora i rehabilitació (ACR), els convenis de rehabilitació i les previsions urbanístiques sobre actuacions de rehabilitació constitueixen una base jurídica robusta.

Manca un mecanisme estable, voluntari i segur de finançament col·lectiu que permeti a les comunitats de propietaris accedir a préstecs o a finançament privat i retornar-los a llarg termini mitjançant un instrument vinculat a l'immoble. Aquesta reforma permet mobilitzar inversió pública i privada, garantir la seguretat jurídica, reforçar la governança comunitària i impulsar la rehabilitació energètica i estructural del parc edificat, contribuint als objectius de sostenibilitat, cohesió social i dret efectiu a l'habitatge.

MARC NORMATIU

LLEI 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge

COMPETÈNCIA

L'article 148.1.3 de la Constitució atorga a les comunitats autònomes la potestat d'assumir competències en matèria d'habitatge, i l'article 137 de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en aquesta matèria.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge

Art.39 bis

Addició

Article 103.4

TER-0456.0

S'afegeix un article, el 39 *ter*, a la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, amb el text següent:

"Article 39 *ter*. Quotes dels convenis especials de finançament

1. L'aprovació d'un conveni especial de finançament comporta l'obligació de satisfer les quotes de retorn del finançament rebut.
2. Aquestes quotes tenen la naturalesa de prestacions patrimonials de caràcter públic no tributari.
3. Han de satisfer aquestes quotes les persones físiques o jurídiques que s'hagin adherit voluntàriament a un conveni especial de finançament, en els termes establerts a cada conveni.
4. L'import de les quotes es determina a partir del cost total del finançament obtingut, incloent-hi les despeses de gestió i els costos financers associats.
5. Les quotes es meriten a partir del moment en què les actuacions hagin estat executades, o es trobin en el grau d'execució que determini l'ordenança.
6. L'ordenança fixa el mecanisme de quantificació de les quotes, la periodicitat del pagament i la durada de l'obligació de satisfer-les."

OBJECTE

L'objectiu és facilitar que els ajuntaments puguin gestionar quotes de retorn de finançament i exercir funcions de recaptació subsidiària, assegurant la viabilitat i estabilitat del sistema sense necessitat d'introduir figures tributàries noves ni recàrrecs sobre l'IBI. Aquesta reforma permet mobilitzar inversió pública i privada, garantir la seguretat jurídica, reforçar la governança comunitària i impulsar la rehabilitació energètica i estructural del parc edificat, contribuint als objectius de sostenibilitat, cohesió social i dret efectiu a l'habitatge.

NECESSITAT

La Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, estableix un marc avançat per a la conservació, rehabilitació i millora del parc d'habitatges de Catalunya. Tanmateix, els reptes actuals derivats de la transició energètica, la necessitat d'adaptar els edificis a estàndards d'eficiència, accessibilitat i seguretat, i les obligacions imposades per la normativa europea exigeixen reforçar i ampliar els instruments existents.

Les Àrees de conservació, millora i rehabilitació (ACR), els convenis de rehabilitació i les previsions urbanístiques sobre actuacions de rehabilitació constitueixen una base jurídica robusta.

Manca un mecanisme estable, voluntari i segur de finançament col·lectiu que permeti a les comunitats de propietaris accedir a préstecs o a finançament privat i retornar-los a llarg termini mitjançant un instrument vinculat a l'immoble. Aquesta reforma permet mobilitzar inversió pública i privada, garantir la seguretat jurídica, reforçar la governança comunitària i impulsar la rehabilitació energètica i estructural del parc edificat, contribuint als objectius de sostenibilitat, cohesió social i dret efectiu a l'habitatge.

MARC NORMATIU

LLEI 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge

COMPETÈNCIA

L'article 148.1.3 de la Constitució atorga a les comunitats autònomes la potestat d'assumir competències en matèria d'habitatge, i l'article 137 de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en aquesta matèria.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge

Art.39 ter

Addició

Article 103.5

TER-0457.2

S'afegeix un article, el 39 *quater* a la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, amb el text següent:

"Article 39 *quater*. Gestió i recaptació de les quotes

1. L'Ajuntament assumirà la gestió i la recaptació de les quotes en els termes establerts per l'ordenança municipal.
2. Per a la cobrança d'aquestes quotes, gaudirà de les prerrogatives previstes a l'article 2.2 del Text Refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, i actuarà d'acord amb els procediments administratius corresponents.
3. Els deutes derivats d'aquestes quotes podran exigir-se mitjançant el procediment administratiu de constrenyiment, amb aplicació dels interessos de demora i dels recàrrecs previstos a la Llei 58/2003, General tributària, i als seus reglaments de desenvolupament.
4. Els ingressos obtinguts per l'Ajuntament es lliuraran a l'ens gestor per al pagament a les persones o entitats que hagin aportat el finançament.
5. L'Ajuntament no garanteix en cap cas el pagament de les quotes, ni respondrà en cas d'impagament."

OBJECTE

L'objectiu és facilitar que els ajuntaments puguin gestionar quotes de retorn de finançament i exercir funcions de recaptació subsidiària, assegurant la viabilitat i estabilitat del sistema sense necessitat d'introduir figures tributàries noves ni recàrrecs sobre l'IBI. Aquesta reforma permet mobilitzar inversió pública i privada, garantir la seguretat jurídica, reforçar la governança comunitària i impulsar la rehabilitació energètica i estructural del parc edificat, contribuint als objectius de sostenibilitat, cohesió social i dret efectiu a l'habitatge.

NECESSITAT

La Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, estableix un marc avançat per a la conservació, rehabilitació i millora del parc d'habitatges de Catalunya. Tanmateix, els reptes actuals derivats de la transició energètica, la necessitat d'adaptar els edificis a estàndards d'eficiència, accessibilitat i seguretat, i les obligacions imposades per la normativa europea exigeixen reforçar i ampliar els instruments existents.

Les Àrees de conservació, millora i rehabilitació (ACR), els convenis de rehabilitació i les previsions urbanístiques sobre actuacions de rehabilitació constitueixen una base jurídica robusta.

Manca un mecanisme estable, voluntari i segur de finançament col·lectiu que permeti a les comunitats de propietaris accedir a préstecs o a finançament privat i retornar-los a llarg termini mitjançant un instrument vinculat a l'immoble. Aquesta reforma permet mobilitzar inversió pública i privada, garantir la seguretat jurídica, reforçar la governança comunitària i impulsar la rehabilitació energètica i estructural del parc edificat, contribuint als objectius de sostenibilitat, cohesió social i dret efectiu a l'habitatge.

MARC NORMATIU

LLEI 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge

COMPETÈNCIA

L'article 148.1.3 de la Constitució atorga a les comunitats autònomes la potestat d'assumir competències en matèria d'habitatge, i l'article 137 de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en aquesta matèria.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge

Art.39 quater

Addició

Article 103.6

TER-0458.0

S'afegeix un article, el 39 *quinquies*, a la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, amb el text següent:

"Article 39 *quinquies*. Afecció de bens

1. Els immobles als quals s'hagin realitzat les actuacions previstes en un conveni especial de finançament quedaran afectes al pagament de les quotes corresponents i gaudiran de la garantia de la hipoteca legal tàcita prevista a l'article 79 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General tributària.
2. L'afecció dels immobles i l'obligació garantida podran constar al Registre de la Propietat a instància de l'Ajuntament o de l'ens gestor.
3. La garantia subsistirà fins al pagament íntegre del deute i es transmetrà automàticament als nous titulars de l'immoble."

OBJECTE

L'objectiu és facilitar que els ajuntaments puguin gestionar quotes de retorn de finançament i exercir funcions de recaptació subsidiària, assegurant la viabilitat i estabilitat del sistema sense necessitat d'introduir figures tributàries noves ni recàrrecs sobre l'IBI. Aquesta reforma permet mobilitzar inversió pública i privada, garantir la seguretat jurídica, reforçar la governança comunitària i impulsar la rehabilitació energètica i estructural del parc edificat, contribuint als objectius de sostenibilitat, cohesió social i dret efectiu a l'habitatge.

NECESSITAT

La Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, estableix un marc avançat per a la conservació, rehabilitació i millora del parc d'habitatges de Catalunya. Tanmateix, els reptes actuals derivats de la transició energètica, la necessitat d'adaptar els edificis a estàndards d'eficiència, accessibilitat i seguretat, i les obligacions imposades per la normativa europea exigeixen reforçar i ampliar els instruments existents.

Les Àrees de conservació, millora i rehabilitació (ACR), els convenis de rehabilitació i les previsions urbanístiques sobre actuacions de rehabilitació constitueixen una base jurídica robusta.

Manca un mecanisme estable, voluntari i segur de finançament col·lectiu que permeti a les comunitats de propietaris accedir a préstecs o a finançament privat i retornar-los a llarg termini mitjançant un instrument vinculat a l'immoble. Aquesta reforma permet mobilitzar inversió pública i privada, garantir la seguretat jurídica, reforçar la governança comunitària i impulsar la rehabilitació energètica i estructural del parc edificat, contribuint als objectius de sostenibilitat, cohesió social i dret efectiu a l'habitatge.

MARC NORMATIU

LLEI 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge

COMPETÈNCIA

L'article 148.1.3 de la Constitució atorga a les comunitats autònomes la potestat d'assumir competències en matèria d'habitatge, i l'article 137 de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en aquesta matèria.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del
dret a l'habitatge

Art.39 *quinquies*

Addició

Article 103.7

TER-0445.0

Es modifica l'article 41 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, que resta redactat de la manera següent:

"Article 41

Detecció d'utilitzacions i situacions anòmales dels habitatges

1. Són utilitzacions anòmales d'un habitatge o d'un edifici d'habitatges:

a) La desocupació permanent i injustificada a què fa referència l'article 5.2.b. S'assimila a aquesta utilització anòmala la dels edificis inacabats que estiguin destinats a habitatge, amb més del 80% de les obres de construcció executades, després que hagin transcorregut més de dos anys des del finiment del termini per a acabar-los.

b) La sobreocupació, que defineix l'article 3.e.

c) L'ocupació sense títol habilitant en supòsits que alterin la convivència o l'ordre públic o que posin en perill la seguretat o la integritat de l'immoble.

2. L'infrahabitatge, que defineix l'article 3.f, és una situació anòmala.

3. El departament competent en matèria d'habitatge i els municipis són competents per:

a) Instruir els procediments per comprovar si un habitatge o un edifici d'habitatges s'utilitzen d'una manera anòmala o estan en una situació anòmala i, amb l'audiència prèvia de les persones interessades, declarar la utilització o situació anòmala i requerir la persona responsable perquè adopti les mesures necessàries per corregir aquesta utilització o situació en el termini que s'estableixi. En el requeriment s'ha d'advertir la persona responsable de les possibles mesures a adoptar davant l'incompliment, entre elles, la imposició de les multes coercitives previstes en aquesta Llei.

b) Ordenar l'execució forçosa de les mesures necessàries per corregir la utilització o situació anòmala i determinar el mitjà d'execució.

c) Sancionar la persona responsable quan la utilització o la situació anòmales siguin constitutives d'una infracció en matèria d'habitatge d'acord amb aquesta Llei.

Els procediments esmentats caduquen, un cop transcorregut el termini màxim de sis mesos per dictar la resolució, si aquesta no ha estat dictada i notificada. Aquest termini resta interromput en els supòsits a què es refereix la legislació de procediment administratiu comú, i per tot el temps que calgui per fer les notificacions mitjançant edictes, si escau.

Llevat que un municipi manifesti la seva voluntat d'exercir, amb caràcter general i preferent les competències esmentades, l'exercici de la competència per part de les administracions esmentades es concreta i coordina de manera concertada.

4. En la detecció de les utilitzacions i les situacions anòmales dels habitatges, es podran tenir en compte:

a) Les dades del padró d'habitants i d'altres registres públics de residents o ocupants.

b) Les dades de la base de fiances de contractes de lloguer.

c) Les dades dels habitatges cedits a l'administració per al seu lloguer.

d) Els consums anormals d'aigua, gas o electricitat.

e) Les declaracions o els actes propis del titular o la titular de l'habitatge o de l'immoble.

OBJECTE

Facilitar els procediments d'inspecció i control de l'impost de pisos buits, i facilita que els ajuntaments puguin aplicar els recàrrecs de l'IBI per aquesta causa reconeguts a la Llei Reguladora de les Hisendes Locals

- f) Les declaracions i les comprovacions del personal al servei de les administracions públiques que té atribuïdes les funcions d'inspecció en aquesta matèria i dels agents de l'autoritat en general.
 - g) La negativa injustificada del titular o la titular de l'habitatge o de l'immoble a facilitar les comprovacions de l'Administració si no hi ha cap causa versemblant que la fonamenti i si, a més, consten altres indicis de manca d'ocupació.
 - h) Els anuncis publicitaris.
5. Amb la finalitat a què fa referència l'apartat 4, els responsables dels registres públics i les companyies subministradores han de facilitar les dades requerides."

NECESSITAT

El cens de població i habitatges de l'INE de 2021 identifica, mitjançant la informació relativa als consums elèctrics, que a Catalunya hi ha 418.612 habitatges sense consum (un 11% del parc residencial) i 429.077 habitatges més amb consums baixos o molt baixos (un 11% addicional). La Llei del Dret de l'Habitatge estableix que els habitatges desocupats incompleixen la seva funció social, i insta les administracions públiques a aplicar mesures per mobilitzar-los i que es destinin a residència habitual i permanent. El DECRET 408/2024, de 22 d'octubre, pel qual s'aprova el Pla territorial sectorial d'habitatge (PTSH) i es desenvolupa l'objectiu de solidaritat urbana que preveu la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, a la seva disposició addicional primera, d'acord amb l'establert en l'article 12.6 de la Llei del Dret a l'Habitatge, insta al departament competent en matèria d'habitatge, en coordinació amb les administracions locals, per aprovar programes d'inspecció dels edificis residencials per a detectar l'existència d'habitatges desocupats i per a establir censos de propietats susceptibles d'ésser afectades per les mesures que estableix l'article 42 de la Llei del Dret a l'habitatge. Aquestes mesures s'apliquen sobre els habitatges identificats com a desocupats, a través dels procediments que estableix l'Article 41. Els procediments que estableix l'Article 41 són de molt difícil aplicació pràctica, a l'establir que en primer lloc cal una acta d'inspecció d'un funcionari públic que determini que l'habitatge ha estat desocupat al llarg de dos anys, i posteriorment es faculta a la consulta de les dades de padró municipal o dels consums d'aigua, llum i gas. En altres comunitats autònomes, com Navarra o el País Valencià, en legislacions més recents s'ha reconegut aquests indicis (padró, consums) com a suficients per identificar els habitatges buits, facilitant darrerament que els municipis puguin utilitzar aquests mecanismes per incorporar recàrrecs a l'IBI. Els programes d'inspecció i els censos d'habitatges buits establerts pel PTSH tenen relació directa amb la capacitat d'exercir les tasques d'inspecció i control de l'impost de pisos buits, que d'acord amb l'Article 16 de la llei 14/2015, del 21 de juliol, de l'impost sobre els habitatges buits, els òrgans del departament competent en matèria d'habitatge amb funcions d'inspecció i control sobre el parc d'habitatges poden fer en col·laboració amb l'Agència Tributària de Catalunya. Cal recordar que l'impost de pisos buits és finalista, i la seva recaptació es destina íntegrament a les polítiques d'habitatge, en un moment en el que les necessitats d'inversió en aquest camp són molt elevades. Simplificar doncs els procediments de detecció d'habitatges buits, incorporant la capacitat d'anàlisi de big data, és fonamental per dissenyar uns programes d'inspecció amb capacitat operativa suficient generar un entorn impositiu més just, que contribueixi o bé a l'increment dels pressupostos destinats a les polítiques d'habitatge, o bé contribuir a les seves finalitats mitjançant la mobilització d'aquests habitatges buits per destinar-los a residència habitual i permanent.

La modificació de l'Article 41 simplifica en gran mesura la capacitat de les administracions públiques de determinar si un habitatge està o no complint la seva funció social.

La mesura facilita els procediments d'inspecció i control de l'impost de pisos buits, i facilita que els ajuntaments puguin aplicar els recàrrecs de l'IBI per aquesta causa reconeguts a la Llei Reguladora de les Hisendes Locals.

MARC NORMATIU

LLEI 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge

COMPETÈNCIA

L'article 148.1.3 de la Constitució atorga a les comunitats autònomes la potestat d'assumir competències en matèria d'habitatge, i l'article 137 de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en aquesta matèria.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del
dret a l'habitatge

Art.41

Modificació

Article 103.8

TER-0424.0

Es modifica la lletra g de l'article 59 de la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge, que resta redactada de la manera següent:

"g) En el cas que l'habitatge estigui ubicat en una zona de mercat residencial tensat, el preu màxim de lloguer que resulta d'aplicar el sistema de referència dels preus de lloguer o, si s'escau, l'última renda del contracte de lloguer que hagi estat vigent en els darrers cinc anys."

OBJECTE

L'objectiu que es persegueix amb la proposta d'aquesta modificació és la de clarificar el contingut mínim obligatori en la publicitat de l'habitatge, establint el preu màxim del lloguer, per tal d'informar als ciutadans del preu que en cap cas es pot superar.

NECESSITAT

La Llei 12/2023, 24 de maig, ha introduït un règim de contenció de preus de lloguer per a les zones declarades de mercat tensat atribuïnt a les comunitats autònomes la competència per a la seva aplicació, per a aquesta finalitat s'ha aprovat el Decret Llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes, que garanteix una aplicació més efectiva del règim de contenció de rendes en zones de mercat residencial tensat i evita pràctiques fraudulentas. No obstant, s'ha detectat la necessitat de clarificar el contingut mínim de la publicitat, l'oferta i el contracte d'arrendament i per tant, es considera necessari modificar aquesta dada en la Llei 18/2007, de 28 de desembre.

Aquesta proposta reforça la seguretat jurídica, l'eficàcia i la coherència normativa, modificant aquesta dada a informar en la publicitat dels habitatges per tal de salvaguardar els drets dels ciutadans, garantint l'efectiva i directa aplicació de les mesures legislatives previstes.

És urgent modificar aquesta nova dada en la publicitat de l'arrendament dels habitatges, per assolir els objectius de protecció dels arrendataris amb necessitats d'habitatge permanent en els mercats tensats i de contenció dels preus dels arrendaments urbans i evitar practiques fraudulentas

MARC NORMATIU

_ Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. _ Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. _ Llei 1/2022, del 3 de març, de modificació de la Llei 18/2007, la Llei 24/2015 i la Llei 4/2016 per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge. _ Llei 12/2023, 24 de maig, pel dret a l'habitatge _ Decret Llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària. _ Decret Llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes.

COMPETÈNCIA

L'article 137.1. a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria d'habitatge i estableix, entre altres aspectes que aquesta competència inclou en tot cas la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats social i d'equilibri territorial. L'esmentat precepte s'ha d'interpretar en relació amb l'article 110 del qual resulta que "Corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. Correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies". L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'habitatge, exerceix les competències pròpies en aquest àmbit.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del
dret a l'habitatge

Art.59 Epí.g / setè / 7

Modificació

Article 103.9

TER-0425.0

S'afegeix la lletra *h* a l'article 59 de la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge, amb el text següent:

“h) La condició de persona gran tenidora de la propietat de l'habitatge, sempre que l'habitatge estigui ubicat en una zona de mercat residencial tensat, dins del període de vigència de la declaració de la zona esmentada.”

OBJECTE

L'objectiu que es persegueix amb la proposta d'aquesta addició és la de clarificar el contingut mínim obligatori en la publicitat de l'habitatge, establint l'obligació d'informar de la condició de persona gran tenidora de la propietat de l'habitatge atès que si l'habitatge és propietat d'un gran tenidor, s'estableix una doble limitació i el preu del lloguer ha d'estar per sota del que estableixi l'índex de referència del preu del lloguer o l'última renda, prevalent en tot cas, el preu més baix.

NECESSITAT

La Llei 12/2023, 24 de maig, ha introduït un règim de contenció de preus de lloguer per a les zones declarades de mercat tensat atribuint a les comunitats autònomes la competència per a la seva aplicació, per a aquesta finalitat s'ha aprovat el Decret Llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes, que garanteix una aplicació més efectiva del règim de contenció de rendes en zones de mercat residencial tensat i evita pràctiques fraudulentas. No obstant, s'ha detectat la necessitat de clarificar el contingut mínim de la publicitat, l'oferta i el contracte d'arrendament i per tant, es considera necessari modificar aquesta dada en la Llei 18/2007, de 28 de desembre.

Aquesta proposta reforça la seguretat jurídica, l'eficàcia i la coherència normativa, afegint aquesta dada a informar en la publicitat dels habitatges per tal de salvaguardar els drets dels ciutadans, garantint l'efectiva i directa aplicació de les mesures legislatives previstes.

És urgent incorporar aquesta nova dada en la publicitat de l'arrendament dels habitatges, per assolir els objectius de protecció dels arrendataris amb necessitats d'habitatge permanent en els mercats tensats i de contenció dels preus dels arrendaments urbans i evitar pràctiques fraudulentas.

MARC NORMATIU

_ Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. _ Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. _ Llei 1/2022, del 3 de març, de modificació de la Llei 18/2007, la Llei 24/2015 i la Llei 4/2016 per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge. _ Llei 12/2023, 24 de maig, pel dret a l'habitatge _ Decret Llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària. _ Decret Llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes.

COMPETÈNCIA

L'article 137.1. a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria d'habitatge i estableix, entre altres aspectes que aquesta competència inclou en tot cas la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats social i d'equilibri territorial. L'esmentat precepte s'ha d'interpretar en relació amb l'article 110 del qual resulta que "Corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. Correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies". L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'habitatge, exerceix les competències pròpies en aquest àmbit.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del
dret a l'habitatge

Art.59 Epígraf / vuitè / 8

Addició

Article 103.10

TER-0426.0

S'afegeix la lletra i) a l'article 59 de la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge, amb el text següent:

"i) La referència de la cèdula d'habitabilitat de l'habitatge i del certificat d'eficiència energètica."

OBJECTE

L'objectiu que es persegueix amb la proposta d'aquesta addició és la de clarificar el contingut mínim obligatori en la publicitat de l'habitatge, establint l'obligació d'informar de la referència de la cèdula d'habitabilitat de l'habitatge i del certificat d'eficiència energètica, per tal que els ciutadans coneguin si l'habitatge reuneix les condicions d'habitabilitat que el fan apte per a l'ús i residència de les persones, i que compleix els requisits tècnics d'habitabilitat.

NECESSITAT

La Llei 12/2023, 24 de maig, ha introduït un règim de contenció de preus de lloguer per a les zones declarades de mercat tensat atribuint a les comunitats autònomes la competència per a la seva aplicació, per a aquesta finalitat s'ha aprovat el Decret llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes, que garanteix una aplicació més efectiva del règim de contenció de rendes en zones de mercat residencial tensat i evita pràctiques fraudulentas. No obstant, s'ha detectat la necessitat de clarificar el contingut mínim de la publicitat, l'oferta i el contracte d'arrendament i per tant, es considera necessari modificar aquesta dada en la Llei 18/2007, de 28 de desembre.

Aquesta proposta reforça la seguretat jurídica, l'eficàcia i la coherència normativa, afegint aquesta dada a informar en la publicitat dels habitatges per tal de salvaguardar els drets dels ciutadans, garantint l'efectiva i directa aplicació de les mesures legislatives previstes.

És urgent incorporar aquesta nova dada en la publicitat de l'arrendament dels habitatges, per assolir els objectius de protecció dels arrendataris amb necessitats d'habitatge permanent en els mercats tensats i de contenció dels preus dels arrendaments urbans i evitar pràctiques fraudulentas.

MARC NORMATIU

_ Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. _ Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. _ Llei 1/2022, del 3 de març, de modificació de la Llei 18/2007, la Llei 24/2015 i la Llei 4/2016 per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge. _ Llei 12/2023, 24 de maig, pel dret a l'habitatge _ Decret llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària. _ Decret llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes. _ Decret 141/2012, de 30 d'octubre, pel qual es regulen les condicions mínimes d'habitabilitat dels habitatges i la cèdula d'habitabilitat.

COMPETÈNCIA

L'article 137.1. a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria d'habitatge i estableix, entre altres aspectes que aquesta competència inclou en tot cas la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats social i d'equilibri territorial. L'esmentat precepte s'ha d'interpretar en relació amb l'article 110 del qual resulta que "Corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. Correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies". L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'habitatge, exerceix les competències pròpies en aquest àmbit.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del
dret a l'habitatge

Art.59 Epígr.i / novè / 9

Addició

Article 103.11

TER-0428.0

Es modifica la lletra f) de l'apartat 2 de l'article 61 de la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge, que resta redactada de la manera següent:

“f) El preu de l'última renda del contracte d'arrendament que hagi estat vigent en els darrers cinc anys en el mateix habitatge o si escau, el preu màxim de lloguer que resulta d'aplicar el sistema de referència dels preus del lloguer d'habitatges, justificat mitjançant el document acreditatiu obtingut a aquest efecte mitjançant el sistema de consulta pública establert per l'administració competent. ”

OBJECTE

L'objectiu que es persegueix amb la proposta d'aquesta modificació és la de clarificar el contingut mínim obligatori en la informació d'una oferta d'arrendament de l'habitatge, establint el preu màxim del lloguer, per tal d'informar als ciutadans del preu que en cap cas es pot superar.

NECESSITAT

La Llei 12/2023, 24 de maig, ha introduït un règim de contenció de preus de lloguer per a les zones declarades de mercat tensat atribuint a les comunitats autònomes la competència per a la seva aplicació, per a aquesta finalitat s'ha aprovat el Decret llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes, que garanteix una aplicació més efectiva del règim de contenció de rendes en zones de mercat residencial tensat i evita pràctiques fraudulentas. No obstant, s'ha detectat la necessitat de clarificar el contingut mínim de la publicitat, l'oferta i el contracte d'arrendament i per tant, es considera necessari modificar aquesta dada en la Llei 18/2007, de 28 de desembre.

Aquesta proposta reforça la seguretat jurídica, l'eficàcia i la coherència normativa, modificant aquesta dada a informar en la publicitat dels habitatges per tal de salvaguardar els drets dels ciutadans, garantint l'efectiva i directa aplicació de les mesures legislatives previstes.

És urgent modificar aquesta nova dada en la informació d'una oferta d'arrendament de l'habitatge, per assolir els objectius de protecció dels arrendataris amb necessitats d'habitatge permanent en els mercats tensats i de contenció dels preus dels arrendaments urbans i evitar practiques fraudulentas

MARC NORMATIU

_ Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. _ Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. _ Llei 1/2022, del 3 de març, de modificació de la Llei 18/2007, la Llei 24/2015 i la Llei 4/2016 per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge. _ Llei 12/2023, 24 de maig, pel dret a l'habitatge _ Decret llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària. _ Decret llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes.

COMPETÈNCIA

L'article 137.1. a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria d'habitatge i estableix, entre altres aspectes que aquesta competència inclou en tot cas la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats social i d'equilibri territorial. L'esmentat precepte s'ha d'interpretar en relació amb l'article 110 del qual resulta que "Corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. Correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies". L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'habitatge, exerceix les competències pròpies en aquest àmbit.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del
dret a l'habitatge

Art.61 Ap.2 / b / bis / segon Epígraf / sisè Modificació
/ 6

Article 103.12

TER-0429.0

S'afegeix la lletra i) a l'apartat 2 de l'article 61 de la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge, amb el text següent:

"i) La referència de la cèdula d'habitabilitat de l'habitatge i del certificat d'eficiència energètica."

OBJECTE

L'objectiu que es persegueix amb la proposta d'aquesta addició és la de clarificar el contingut mínim obligatori en l'oferta d'arrendament dels habitatges, establint l'obligació d'informar de la referència de la cèdula d'habitabilitat de l'habitatge i del certificat d'eficiència energètica, per tal que els ciutadans coneguin si l'habitatge reuneix les condicions d'habitabilitat que el fan apte per a l'ús i residència de les persones, i que compleix els requisits tècnics d'habitabilitat.

NECESSITAT

La Llei 12/2023, 24 de maig, ha introduït un règim de contenció de preus de lloguer per a les zones declarades de mercat tensat atribuint a les comunitats autònomes la competència per a la seva aplicació, per a aquesta finalitat s'ha aprovat el Decret Llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes, que garanteix una aplicació més efectiva del règim de contenció de rendes en zones de mercat residencial tensat i evita pràctiques fraudulentas. No obstant, s'ha detectat la necessitat de clarificar el contingut mínim de la publicitat, l'oferta i el contracte d'arrendament i per tant, es considera necessari modificar aquesta dada en la Llei 18/2007, de 28 de desembre.

Aquesta proposta reforça la seguretat jurídica, l'eficàcia i la coherència normativa, afegint aquesta dada a informar en l'oferta d'arrendament dels habitatges per tal de salvaguardar els drets dels ciutadans, garantint l'efectiva i directa aplicació de les mesures legislatives previstes.

És urgent incorporar aquesta nova dada en l'oferta d'arrendament dels habitatges, per assolir els objectius de protecció dels arrendataris amb necessitats d'habitatge permanent en els mercats tensats i de contenció dels preus dels arrendaments urbans i evitar pràctiques fraudulentas.

MARC NORMATIU

_ Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. _ Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. _ Llei 1/2022, del 3 de març, de modificació de la Llei 18/2007, la Llei 24/2015 i la Llei 4/2016 per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge. _ Llei 12/2023, 24 de maig, pel dret a l'habitatge _ Decret Llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària. _ Decret Llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes. _ Decret 141/2012, de 30 d'octubre, pel qual es regulen les condicions mínimes d'habitabilitat dels habitatges i la cèdula d'habitabilitat.

COMPETÈNCIA

L'article 137.1. a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria d'habitatge i estableix, entre altres aspectes que aquesta competència inclou en tot cas la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats social i d'equilibri territorial. L'esmentat precepte s'ha d'interpretar en relació amb l'article 110 del qual resulta que "Corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. Correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies". L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'habitatge, exerceix les competències pròpies en aquest àmbit.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del
dret a l'habitatge

Art.61 Ap.2 / b / bis / segon Epígr.i / novè Addició
/ 9

Article 103.13

TER-0431.0

Es modifica la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 66 de la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge, que resta redactada de la manera següent:

“a) El preu de l'última renda del contracte d'arrendament que hagi estat vigent en els darrers cinc anys en el mateix habitatge o si escau, el preu màxim de lloguer que resulta d'aplicar el sistema de referència dels preus del lloguer d'habitatges, justificat mitjançant el document acreditatiu obtingut a aquest efecte mitjançant el sistema de consulta pública establert per l'administració competent.”

OBJECTE

L'objectiu que es persegueix amb la proposta d'aquesta modificació és la de clarificar el contingut mínim obligatori en el contracte d'arrendament dels habitatges establint el preu màxim del lloguer, per tal d'informar als ciutadans del preu que en cap cas es pot superar.

NECESSITAT

La Llei 12/2023, 24 de maig, ha introduït un règim de contenció de preus de lloguer per a les zones declarades de mercat tensat atribuint a les comunitats autònomes la competència per a la seva aplicació, per a aquesta finalitat s'ha aprovat el Decret llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes, que garanteix una aplicació més efectiva del règim de contenció de rendes en zones de mercat residencial tensat i evita pràctiques fraudulentas. No obstant, s'ha detectat la necessitat de clarificar el contingut mínim de la publicitat, l'oferta i el contracte d'arrendament i per tant, es considera necessari modificar aquesta dada en la Llei 18/2007, de 28 de desembre.

Aquesta proposta reforça la seguretat jurídica, l'eficàcia i la coherència normativa, modificant aquesta dada a informar en el contracte d'arrendament dels habitatges per tal de salvaguardar els drets dels ciutadans, garantint l'efectiva i directa aplicació de les mesures legislatives previstes.

És urgent modificar aquesta nova dada en el contracte d'arrendament dels habitatges, per assolir els objectius de protecció dels arrendataris amb necessitats d'habitatge permanent en els mercats tensats i de contenció dels preus dels arrendaments urbans i evitar practiques fraudulentas

MARC NORMATIU

_ Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. _ Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. _ Llei 1/2022, del 3 de març, de modificació de la Llei 18/2007, la Llei 24/2015 i la Llei 4/2016 per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge. _ Llei 12/2023, 24 de maig, pel dret a l'habitatge _ Decret llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària. _ Decret llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes.

COMPETÈNCIA

L'article 137.1. a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria d'habitatge i estableix, entre altres aspectes que aquesta competència inclou en tot cas la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats social i d'equilibri territorial. L'esmentat precepte s'ha d'interpretar en relació amb l'article 110 del qual resulta que "Corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. Correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies". L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'habitatge, exerceix les competències pròpies en aquest àmbit.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del
dret a l'habitatge

Art.66 Ap.2 / b / bis / segon Epígr.a /
primer / 1

Modificació

Article 103.14

TER-0433.0

S'afegeix la lletra d) a l'apartat 2 de l'article 66 de la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge, amb el text següent:

"d) La referència de la cèdula d'habitabilitat de l'habitatge i del certificat d'eficiència energètica."

OBJECTE

L'objectiu que es persegueix amb la proposta d'aquesta addició és la de clarificar el contingut mínim obligatori en el contracte d'arrendament dels habitatges, establint l'obligació d'informar de la referència de la cèdula d'habitabilitat de l'habitatge i del certificat d'eficiència energètica, per tal que els ciutadans coneguin si l'habitatge reuneix les condicions d'habitabilitat que el fan apte per a l'ús i residència de les persones, i que compleix els requisits tècnics d'habitabilitat.

NECESSITAT

La Llei 12/2023, 24 de maig, ha introduït un règim de contenció de preus de lloguer per a les zones declarades de mercat tensat atribuint a les comunitats autònomes la competència per a la seva aplicació, per a aquesta finalitat s'ha aprovat el Decret Llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes, que garanteix una aplicació més efectiva del règim de contenció de rendes en zones de mercat residencial tensat i evita pràctiques fraudulentas. No obstant, s'ha detectat la necessitat de clarificar el contingut mínim de la publicitat, l'oferta i el contracte d'arrendament i per tant, es considera necessari modificar aquesta dada en la Llei 18/2007, de 28 de desembre.

Aquesta proposta reforça la seguretat jurídica, l'eficàcia i la coherència normativa, afegint aquesta dada a informar en el contracte d'arrendament dels habitatges per tal de salvaguardar els drets dels ciutadans, garantint l'efectiva i directa aplicació de les mesures legislatives previstes.

És urgent incorporar aquesta nova dada en el contracte d'arrendament dels habitatges, per assolir els objectius de protecció dels arrendataris amb necessitats d'habitatge permanent en els mercats tensats i de contenció dels preus dels arrendaments urbans i evitar pràctiques fraudulentas.

MARC NORMATIU

_ Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. _ Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. _ Llei 1/2022, del 3 de març, de modificació de la Llei 18/2007, la Llei 24/2015 i la Llei 4/2016 per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge. _ Llei 12/2023, 24 de maig, pel dret a l'habitatge _ Decret Llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària. _ Decret Llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes. _ Decret 141/2012, de 30 d'octubre, pel qual es regulen les condicions mínimes d'habitabilitat dels habitatges i la cèdula d'habitabilitat.

COMPETÈNCIA

L'article 137.1. a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria d'habitatge i estableix, entre altres aspectes que aquesta competència inclou en tot cas la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats social i d'equilibri territorial. L'esmentat precepte s'ha d'interpretar en relació amb l'article 110 del qual resulta que "Corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. Correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies". L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'habitatge, exerceix les competències pròpies en aquest àmbit.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del
dret a l'habitatge

Art.66 Ap.2 / b / bis / segon Epí.d /
quart / 4

Addició

Article 103.15

TER-0430.0

Es modifica el segon paràgraf de l'apartat 2 de l'article 66 de la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge, que resta redactada de la manera següent:

“2. (...)

“En el contracte que es formalitzi, s'ha d'adjuntar el document acreditatiu del preu de lloguer en aplicació del sistema de referència dels preus del lloguer d'habitatges obtingut a aquest efecte mitjançant el sistema de consulta pública establert per l'administració competent, així com la cèdula d'habitabilitat o l'acreditació equivalent i, si escau, el certificat d'eficiència energètica. També hi ha de constar l'acreditació de la finalitat del contracte.”

OBJECTE

L'objectiu que es persegueix amb la proposta d'aquesta modificació és la d'establir l'obligació d'adjuntar al contracte d'arrendament, el document acreditatiu del preu de lloguer en aplicació del sistema de referència dels preus del lloguer d'habitatges obtingut a aquest efecte mitjançant el sistema de consulta pública establert per l'administració competent, atès que el Sistema estatal de preus del lloguer no te arxivat l'històric dels certificats emesos dels preus del lloguer i es considera necessari per evitar practiques fraudulentas i com a element de prova en els expedients sancionadors que es duguin a terme.

NECESSITAT

La Llei 12/2023, 24 de maig, ha introduït un règim de contenció de preus de lloguer per a les zones declarades de mercat tensat atribuint a les comunitats autònomes la competència per a la seva aplicació, per a aquesta finalitat s'ha aprovat el Decret llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes, que garanteix una aplicació més efectiva del règim de contenció de rendes en zones de mercat residencial tensat i evita practiques fraudulentas. No obstant, s'ha detectat la necessitat d'establir aquesta obligació en el contracte d'arrendament i per tant, es considera necessari modificar aquesta dada en la Llei 18/2007, de 28 de desembre.

Aquesta proposta reforça la seguretat jurídica, l'eficàcia i la coherència normativa, establint aquesta obligació a adjuntar aquest document en el contracte d'arrendament dels habitatges per tal de salvaguardar els drets dels ciutadans, garantint l'efectiva i directa aplicació de les mesures legislatives previstes.

És urgent establir aquesta obligació en el contracte d'arrendament dels habitatges, per assolir els objectius de protecció dels arrendataris amb necessitats d'habitatge permanent en els mercats tensats i de contenció dels preus dels arrendaments urbans i evitar practiques fraudulentas

MARC NORMATIU

_ Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. _ Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. _ Llei 1/2022, del 3 de març, de modificació de la Llei 18/2007, la Llei 24/2015 i la Llei 4/2016 per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge. _ Llei 12/2023, 24 de maig, pel dret a l'habitatge _ Decret llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària. _ Decret llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes.

COMPETÈNCIA

L'article 137.1. a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria d'habitatge i estableix, entre altres aspectes que aquesta competència inclou en tot cas la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats social i d'equilibri territorial. L'esmentat precepte s'ha d'interpretar en relació amb l'article 110 del qual resulta que "Corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. Correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies". L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'habitatge, exerceix les competències pròpies en aquest àmbit.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del
dret a l'habitatge

Art.66 Ap.2 / b / bis / segon

Modificació

Article 103.16

TER-0434.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 66 de la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge, que resta redactada de la manera següent:

"3. En la formalització dels contractes de lloguer de finques urbanes és obligatòria la prestació d'una fiança en els termes establerts per la legislació sobre arrendaments urbans. Aquesta fiança s'ha de dipositar en el Registre de Fiances dels Contractes de Lloguer de Finques Urbanes, en el qual s'han d'inscriure els contractes de lloguer i els documents acreditatius del preu de lloguer en aplicació del sistema de referència dels preus del lloguer d'habitatges, d'acord amb el que disposa la Llei 13/1996, del 29 de juliol, del Registre i el dipòsit de fiances dels contractes de lloguer de finques urbanes i de modificació de la Llei 24/1991, de l'habitatge."

OBJECTE

L'objectiu que es persegueix amb la proposta d'aquesta modificació és la d'establir l'obligació d'inscriure en el Registre de fiances, els contractes de lloguer i els documents acreditatius del preu de lloguer en aplicació del sistema de referència dels preus del lloguer d'habitatges, ja que aquesta modificació permetrà un major automatisme en les tasques inspectores de l'AHC, atès que en la tramesa de dades que de forma periòdica l'INCASOL efectua a l'AHC, els inspectors podran disposar del contracte i del certificat de l'índex de preus estatal. Això els permetrà d'una banda, agilitzar la tramitació dels expedients sancionadors i per tant, poder tramitar un volum superior d'expedients; i d'una altra i el què és més rellevant, permet a l'AHC obtenir la prova necessària, per poder acreditar jurídicament que s'ha produït una infracció.

NECESSITAT

La Llei 12/2023, 24 de maig, ha introduït un règim de contenció de preus de lloguer per a les zones declarades de mercat tensat atribuint a les comunitats autònomes la competència per a la seva aplicació, per a aquesta finalitat s'ha aprovat el Decret Llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes, que garanteix una aplicació més efectiva del règim de contenció de rendes en zones de mercat residencial tensat i evita pràctiques fraudulentas. No obstant, s'ha detectat la necessitat d'establir aquesta modificació en relació al Registre de fiances per tal d'obtenir la documentació necessària per disposar de suficients elements de prova que permetin poder iniciar expedients sancionadors i eviati pràctiques fraudulentas i per tant, es considera necessari modificar aquesta dada en la Llei 18/2007, de 28 de desembre.

Aquesta proposta reforça la seguretat jurídica, l'eficàcia i la coherència normativa, establint aquesta obligació a adjuntar aquests documents en el Registre de fiances per tal de salvaguardar els drets dels ciutadans, garantint l'efectiva i directa aplicació de les mesures legislatives previstes.

És urgent establir aquesta obligació en el Registre de fiances, per assolir els objectius de protecció dels arrendataris amb necessitats d'habitatge permanent en els mercats tensats i de contenció dels preus dels arrendaments urbans i evitar pràctiques fraudulentas

MARC NORMATIU

_ Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. _ Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. _ Llei 1/2022, del 3 de març, de modificació de la Llei 18/2007, la Llei 24/2015 i la Llei 4/2016 per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge. _ Llei 12/2023, 24 de maig, pel dret a l'habitatge _ Decret Llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària. _ Decret Llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes.

COMPETÈNCIA

L'article 137.1. a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria d'habitatge i estableix, entre altres aspectes que aquesta competència inclou en tot cas la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats social i d'equilibri territorial. L'esmentat precepte s'ha d'interpretar en relació amb l'article 110 del qual resulta que "Corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. Correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies". L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'habitatge, exerceix les competències pròpies en aquest àmbit.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del
dret a l'habitatge

Art.66 Ap.3 / c / tercer

Modificació

Article 103.17

TER-0435.1

Es modifica la lletra n) de l'apartat 2 de l'article 124 de la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge, que resta redactada de la manera següent:

“n) No fer constar, en la publicitat o en les ofertes d'habitatges per llogar, el preu màxim de lloguer que resulta d'aplicar el sistema de referència dels preus de lloguer o si s'escau, l'última renda del contracte de lloguer que hagi estat vigent en els darrers cinc anys o fer constar un preu màxim de lloguer o última renda que sigui superior a la legalment aplicable; així com no fer constar la condició de persona gran tenidora de la propietat de l'habitatge.”

OBJECTE

L'objectiu que es persegueix amb la proposta d'aquesta modificació és el de protecció als arrendataris amb necessitat d'habitatge permanent en els mercats tensats, reforçant el regim sancionador establert per la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, sancionant el fet que es faci constar un preu màxim de lloguer o última renda que sigui superior a la legalment aplicable, i així sancionar el falsejament de les dades.

NECESSITAT

La Llei 12/2023, 24 de maig, ha introduït un règim de contenció de preus de lloguer per a les zones declarades de mercat tensat atribuint a les comunitats autònomes la competència per a la seva aplicació, per a aquesta finalitat s'ha aprovat el Decret llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes, que garanteix una aplicació més efectiva del règim de contenció de rendes en zones de mercat residencial tensat i evita pràctiques fraudulentas. No obstant, s'ha detectat la necessitat d'establir aquesta modificació en relació al regim sancionador a efectes de poder sancionar el falsejament de les dades i evitar practiques fraudulentas i per tant, es considera necessari modificar aquesta dada en la Llei 18/2007, de 28 de desembre.

Aquesta proposta reforça la seguretat jurídica, l'eficàcia i la coherència normativa, establint aquesta modificació per tal de salvaguardar els drets dels ciutadans, garantint l'efectiva i directa aplicació de les mesures legislatives previstes.

És urgent establir aquesta modificació, per assolir els objectius de protecció dels arrendataris amb necessitats d'habitatge permanent en els mercats tensats i de contenció dels preus dels arrendaments urbans i evitar practiques fraudulentas

MARC NORMATIU

_ Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. _ Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. _ Llei 1/2022, del 3 de març, de modificació de la Llei 18/2007, la Llei 24/2015 i la Llei 4/2016 per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge. _ Llei 12/2023, 24 de maig, pel dret a l'habitatge _ Decret llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària. _ Decret llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes.

COMPETÈNCIA

L'article 137.1. a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria d'habitatge i estableix, entre altres aspectes que aquesta competència inclou en tot cas la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats social i d'equilibri territorial. L'esmentat precepte s'ha d'interpretar en relació amb l'article 110 del qual resulta que "Corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. Correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies". L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'habitatge, exerceix les competències pròpies en aquest àmbit.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del
dret a l'habitatge

Art.124 Ap.2 / b / bis / segon Epígr.n /
catorzè / 14

Modificació

Article 103.18

TER-0436.0

Es modifica la lletra a) de l'apartat 4 de l'article 124 de la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge, que resta redactada de la manera següent:

“a) Establir en els contractes d'arrendament d'habitatges, subjectes al règim de contenció de preus del lloguer, una renda que ultrapassi l'import màxim permès, si la diferència de rendes és igual o inferior al trenta per cent.”

OBJECTE

L'objectiu que es persegueix amb la proposta d'aquesta modificació és el de protecció als arrendataris amb necessitat d'habitatge permanent en els mercats tensats, reforçant el regim sancionador establert per la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, sancionant el fet que es faci constar en els contractes d'arrendament d'habitatges subjecte al règim de contenció de preus de lloguer una renda que ultrapassi l'import màxim permès, si la diferència de rendes és igual o inferior al trenta per cent.

NECESSITAT

La Llei 12/2023, 24 de maig, ha introduït un règim de contenció de preus de lloguer per a les zones declarades de mercat tensat atribuïnt a les comunitats autònomes la competència per a la seva aplicació, per a aquesta finalitat s'ha aprovat el Decret Llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes, que garanteix una aplicació més efectiva del règim de contenció de rendes en zones de mercat residencial tensat i evita pràctiques fraudulentas. No obstant, s'ha detectat la necessitat d'establir aquesta modificació en relació al regim sancionador a efectes de poder sancionar l'import de la renda que consti en el contracte d'arrendament ultrapassi l'import màxim permès i evitar practiques fraudulentas i per tant, es considera necessari modificar aquesta dada en la Llei 18/2007, de 28 de desembre.

Aquesta proposta reforça la seguretat jurídica, l'eficàcia i la coherència normativa, establint aquesta modificació per tal de salvaguardar els drets dels ciutadans, garantint l'efectiva i directa aplicació de les mesures legislatives previstes.

És urgent establir aquesta modificació, per assolir els objectius de protecció dels arrendataris amb necessitats d'habitatge permanent en els mercats tensats i de contenció dels preus dels arrendaments urbans i evitar practiques fraudulentas

MARC NORMATIU

_ Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. _ Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. _ Llei 1/2022, del 3 de març, de modificació de la Llei 18/2007, la Llei 24/2015 i la Llei 4/2016 per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge. _ Llei 12/2023, 24 de maig, pel dret a l'habitatge _ Decret Llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària. _ Decret Llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes.

COMPETÈNCIA

L'article 137.1. a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria d'habitatge i estableix, entre altres aspectes que aquesta competència inclou en tot cas la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats social i d'equilibri territorial. L'esmentat precepte s'ha d'interpretar en relació amb l'article 110 del qual resulta que "Corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. Correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies". L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'habitatge, exerceix les competències pròpies en aquest àmbit.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del
dret a l'habitatge

Art.124 Ap.4 / d / quart Epígr.a / primer /
1 Modificació

Article 103.19

TER-0437.0

Es modifica la lletra *b*) de l'apartat 4 de l'article 124 de la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge, que resta redactada de la manera següent:

"b) No fer constar en els contractes d'arrendaments d'habitatges, el preu màxim de lloguer que resulta d'aplicar el sistema de referència dels preus de l'arrendament d'habitatges o, si escau, el preu de l'última renda del contracte d'arrendament anterior, o fer constar un preu màxim de lloguer o última renda que sigui superior a la legalment aplicable, així com la condició de gran tenidor de la propietat de l'habitatge. "

OBJECTE

L'objectiu que es persegueix amb la proposta d'aquesta modificació és establir en el tipus d'infracció la modificació relativa a l'establiment en els contractes d'arrendament del preu màxim de lloguer que resulta d'aplicar del sistema de referència dels preus de l'arrendament d'habitatges, als efectes de clarificar el valor superior que en cap cas es pot superar; així com incloure el supòsit que els imports dels topalls màxims indicats en el contracte siguin superiors als legalment establerts, reforçant així el regim sancionador establert per la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

NECESSITAT

La Llei 12/2023, 24 de maig, ha introduït un règim de contenció de preus de lloguer per a les zones declarades de mercat tensat atribuint a les comunitats autònomes la competència per a la seva aplicació, per a aquesta finalitat s'ha aprovat el Decret Llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes, que garanteix una aplicació més efectiva del règim de contenció de rendes en zones de mercat residencial tensat i evita pràctiques fraudulentas. No obstant, s'ha detectat la necessitat d'establir aquesta modificació en relació al regim sancionador a efectes de poder sancionar que no es faci constar en els contractes d'arrendament el preu màxim de lloguer que resulta d'aplicar del sistema de referència dels preus de l'arrendament d'habitatges i evitar practiques fraudulentas i per tant, es considera necessari modificar aquesta dada en la Llei 18/2007, de 28 de desembre.

Aquesta proposta reforça la seguretat jurídica, l'eficàcia i la coherència normativa, establint aquesta modificació per tal de salvaguardar els drets dels ciutadans, garantint l'efectiva i directa aplicació de les mesures legislatives previstes.

És urgent establir aquesta modificació, per assolir els objectius de protecció dels arrendataris amb necessitats d'habitatge permanent en els mercats tensats i de contenció dels preus dels arrendaments urbans i evitar practiques fraudulentas

MARC NORMATIU

_ Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. _ Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. _ Llei 1/2022, del 3 de març, de modificació de la Llei 18/2007, la Llei 24/2015 i la Llei 4/2016 per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge. _ Llei 12/2023, 24 de maig, pel dret a l'habitatge _ Decret Llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària. _ Decret Llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes.

COMPETÈNCIA

L'article 137.1. a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria d'habitatge i estableix, entre altres aspectes que aquesta competència inclou en tot cas la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats social i d'equilibri territorial. L'esmentat precepte s'ha d'interpretar en relació amb l'article 110 del qual resulta que "Corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. Correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies". L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'habitatge, exerceix les competències pròpies en aquest àmbit.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del
dret a l'habitatge

Art.124 Ap.4 / d / quart Epígr.b / segon /
2 Modificació

Article 103.20

TER-0438.0

S'afegeix la lletra c) a l'apartat 4 de l'article 124 de la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge, amb el text següent:

“c) No adjuntar als contractes de lloguer d'habitatges, el document acreditatiu del preu de lloguer en aplicació del sistema de referència dels preus del lloguer d'habitatges obtingut a aquest efecte mitjançant el sistema de consulta pública establert per l'administració competent.”

OBJECTE

L'objectiu que es persegueix amb la proposta d'aquesta modificació és establir en el tipus d'infracció la modificació relativa a adjuntar als contractes de lloguer d'habitatges, el document acreditatiu del preu de lloguer en aplicació del sistema de referència dels preus del lloguer d'habitatges obtingut a aquest efecte mitjançant el sistema de consulta pública establert per l'administració competent, als efectes d'obtenir la prova necessària, per poder acreditar jurídicament que s'ha produït una infracció, agilitzant la tramitació dels expedients sancionadors establerts per la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

NECESSITAT

La Llei 12/2023, 24 de maig, ha introduït un règim de contenció de preus de lloguer per a les zones declarades de mercat tensat atribuint a les comunitats autònomes la competència per a la seva aplicació, per a aquesta finalitat s'ha aprovat el Decret llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes, que garanteix una aplicació més efectiva del règim de contenció de rendes en zones de mercat residencial tensat i evita pràctiques fraudulentas. No obstant, s'ha detectat la necessitat d'establir aquesta modificació en relació al regim sancionador a efectes de poder obtenir els documents de prova necessaris per iniciar d'una manera automàtica els expedients sancionadors i per tant, es considera necessari modificar aquesta dada en la Llei 18/2007, de 28 de desembre.

Aquesta proposta reforça la seguretat jurídica, l'eficàcia i la coherència normativa, establint aquesta modificació per tal de salvaguardar els drets dels ciutadans, garantint l'efectiva i directa aplicació de les mesures legislatives previstes.

És urgent establir aquesta modificació, per assolir els objectius de protecció dels arrendataris amb necessitats d'habitatge permanent en els mercats tensats i de contenció dels preus dels arrendaments urbans i evitar practiques fraudulentas

MARC NORMATIU

_ Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. _ Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. _ Llei 1/2022, del 3 de març, de modificació de la Llei 18/2007, la Llei 24/2015 i la Llei 4/2016 per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge. _ Llei 12/2023, 24 de maig, pel dret a l'habitatge _ Decret llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària. _ Decret llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes.

COMPETÈNCIA

L'article 137.1. a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria d'habitatge i estableix, entre altres aspectes que aquesta competència inclou en tot cas la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats social i d'equilibri territorial. L'esmentat precepte s'ha d'interpretar en relació amb l'article 110 del qual resulta que "Corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. Correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies". L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'habitatge, exerceix les competències pròpies en aquest àmbit.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge Art.124 Ap.4 / d / quart Epí.c / tercer / 3 Addició

Article 103.21

TER-0440.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 130 de la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge, que resta redactada de la manera següent:

"3.És competent per a imposar les sancions que es derivin dels incompliments a què fa referència l'apartat 2, l'organisme competent en matèria de consum, d'acord amb el procediment sancionador regulat al Codi de consum de Catalunya."

OBJECTE

L'objectiu que es persegueix amb la proposta d'aquesta modificació és dotar de seguretat jurídica als expedients sancionadors que tramita l'Agència Catalana de Consum, en el sentit de clarificar que aquest organisme, aplicarà el procediment sancionador regulat al Codi de consum de Catalunya, atès que a nivell procedimental té unes especialitats pròpies.

NECESSITAT

La Llei 12/2023, 24 de maig, ha introduït un règim de contenció de preus de lloguer per a les zones declarades de mercat tensat atribuint a les comunitats autònomes la competència per a la seva aplicació, per a aquesta finalitat s'ha aprovat el Decret llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes, que garanteix una aplicació més efectiva del règim de contenció de rendes en zones de mercat residencial tensat i evita pràctiques fraudulentas. No obstant, s'ha detectat la necessitat d'establir aquesta modificació en relació al règim sancionador a efectes de clarificar i de dotar de seguretat jurídica als expedients que tramita l'Agència Catalana de Consum. Per tant, es considera necessari modificar aquesta dada en la Llei 18/2007, de 28 de desembre.

Aquesta proposta reforça la seguretat jurídica, l'eficàcia i la coherència normativa, establint aquesta modificació per tal de salvaguardar els drets dels ciutadans, garantint l'efectiva i directa aplicació de les mesures legislatives previstes.

És urgent establir aquesta modificació, per assolir els objectius de protecció dels arrendataris amb necessitats d'habitatge permanent en els mercats tensats i de contenció dels preus dels arrendaments urbans i evitar pràctiques fraudulentas

MARC NORMATIU

_ Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. _ Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya. _ Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. _ Llei 1/2022, del 3 de març, de modificació de la Llei 18/2007, la Llei 24/2015 i la Llei 4/2016 per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge. _ Llei 12/2023, 24 de maig, pel dret a l'habitatge _ Decret llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària. _ Decret llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes.

COMPETÈNCIA

L'article 137.1. a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria d'habitatge i estableix, entre altres aspectes que aquesta competència inclou en tot cas la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats social i d'equilibri territorial. L'esmentat precepte s'ha d'interpretar en relació amb l'article 110 del qual resulta que "Corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. Correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies". L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'habitatge, exerceix les competències pròpies en aquest àmbit.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del
dret a l'habitatge

Art.130 Ap.3 / c / tercer

Modificació

Article 103.22

TER-0441.1

Es modifica el títol i els apartats 1 i 2 de la disposició addicional vint-i-setena, de la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge, que resten redactats de la manera següent:

“Disposició addicional vint-i-setena. Registre de Persones Grans tenidores”

“1. Es crea el Registre de persones grans tenidores d'habitatge, amb caràcter administratiu, que depèn de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, al qual s'han d'inscriure les persones jurídiques que siguin persones grans tenidores d'acord amb el que estableix l'article 5 de la Llei 24/2015, de 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica, i les persones que, d'acord amb l'article 3.k de la Llei de l'Estat 12/2023, tinguin la consideració de grans tenidores.”

“2. Les persones a què fa referència l'apartat 1, des del moment en què es compleixin els requisits que originen l'obligació d'inscriure's en el Registre, han de comunicar a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya l'ur condició de persones grans tenidores i el nombre d'habitatges de què són titulars, sens perjudici que, quan entri en vigor el reglament que reguli el funcionament del Registre, hagin d'inscriure-s'hi, d'acord amb la forma, les dades i els terminis que determini el dit reglament.”.

OBJECTE

L'objectiu que es persegueix amb la proposta d'aquesta modificació és des d'un punt de vista formal, modificant el terme emprat al text per tal que aquest no presenti disfuncions sobre ús no sexista del llenguatge.

NECESSITAT

Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes, estableix que els poders públics, entre els quals s'inclou l'Administració de la Generalitat, han de fer un ús no sexista del llenguatge que eviti l'expressió de concepcions sexistes de la realitat i els usos androcèntrics i amb estereotips de gènere, i han de promoure un llenguatge respectuós amb les dones, amb les minories i amb totes les persones en general en l'atenció personal i en tota la documentació escrita, gràfica i audiovisual. D'altra banda, La Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes, obliga els Poders Públics a implementar un llenguatge no sexista en l'àmbit administratiu i el seu foment a la totalitat de les relacions socials, culturals i artístiques, per tant, es considera necessari modificar aquest terme en la Llei 18/2007, de 28 de desembre.

Aquesta proposta promou la igualtat en diversos àmbits de la vida social i ho ha amb una clara vocació transversal respecte tots aquells àmbits en els quals els poders públics exerceixen responsabilitats, com és el cas de l'àmbit de l'habitatge.

És urgent establir aquesta modificació del terme emprat al text per tal que aquest no presenti disfuncions sobre ús no sexista del llenguatge.

MARC NORMATIU

_ Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes, _ Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. _ la Llei 17/2015, de 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes _ Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. _ Llei 1/2022, del 3 de març, de modificació de la Llei 18/2007, la Llei 24/2015 i la Llei 4/2016 per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge. _ Llei 12/2023, 24 de maig, pel dret a l'habitatge _ Decret llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària. _ Decret llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes.

COMPETÈNCIA

L'article 137.1. a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva en matèria d'habitatge i estableix, entre altres aspectes que aquesta competència inclou en tot cas la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats social i d'equilibri territorial. L'esmentat precepte s'ha d'interpretar en relació amb l'article 110 del qual resulta que "Corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. Correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies". L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'habitatge, exerceix les competències pròpies en aquest àmbit.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge Disp.addicional Núm.Disp.vint-i-setena Modificació

Article 104.1

TER-0453.1

S'afegeix un article, el 8 bis, al text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel decret legislatiu 1/2010 de 3 d'agost, amb el text següent:

“Article 8 bis

Eficàcia i eficiència en matèria urbanística i publicitat i transparència de la informació urbanística

1. Correspon a l'Administració de la Generalitat adoptar les mesures necessàries per vetllar pels principis de publicitat i transparència de la informació urbanística, així com pels principis d'eficàcia i eficiència en matèria urbanística. Els instruments i les eines necessaris per garantir aquests principis es desenvolupen per reglament, sense perjudici de les competències que corresponguin a altres administracions d'acord amb la normativa que els sigui aplicable.

2. L'Administració de la Generalitat, a través del departament competent en matèria d'urbanisme, ha de desenvolupar per reglament un codi que estandarditzi i classifiqui les definicions dels usos i els paràmetres d'ordenació, així com de les qualificacions urbanístiques. Aquest reglament ha de determinar el procediment i el termini per tal que els ajuntaments adaptin el planejament vigent, aquest procediment pot comportar una refosa de l'instrument de planejament la qual tindrà validesa jurídica.

3. L'Administració de la Generalitat, a través del departament competent en matèria d'urbanisme, ha de crear i desenvolupar la Plataforma Urbanística de Catalunya, que ha d'integrar els instruments de planejament, gestió i la informació urbanística necessària que permetin reflectir l'estat de desenvolupament i transformació del sòl.

4. Per tal de poder crear i gestionar la Plataforma Urbanística de Catalunya, el conseller o consellera del departament competent en matèria d'urbanisme ha de dictar una ordre on s'estableixi la informació i documentació que els ajuntaments han de trametre al departament, així com els terminis per realitzar dita tramesa. Aquesta informació i documentació ha de fer referència, com a mínim, als instruments de planejament, als instruments de gestió, als acords de suspensió de llicència i tramitacions, a les acta de recepció de les obres d'urbanització i a la documentació relativa a la divisió poligonal. Aquesta ordre també ha d'establir-ne el format i el protocol d'enviament.”

OBJECTE

Addicionar l'article 8 bis al Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret Legislatiu 1/2010, del 3 d'agost (TRLU), per establir la base jurídica necessària per al desenvolupament de la Plataforma Urbanística de Catalunya, una eina digital amb validesa legal que permetrà oferir informació urbanística detallada, homogènia i accessible a escala 1:1000 en sòl urbà. Aquesta iniciativa respon a la necessitat d'afrontar els reptes actuals de transparència, seguretat jurídica i eficiència administrativa, superant les limitacions del Mapa Urbanístic de Catalunya, que, tot i la seva utilitat, no proporciona informació completa ni amb garanties legals. Per fer-ho possible, es preveu la creació prèvia d'un Codi d'estandardització i classificació d'usos, paràmetres i qualificacions urbanístiques, que permetrà unificar criteris, facilitar la tramitació urbanística i donar suport tant als ens locals com a altres departaments de l'Administració.

NECESSITAT

Actualment pràcticament cada municipi, realitza la seva pròpia definició d'usos, paràmetres i qualificacions urbanístiques en cadascun dels instruments de planejament urbanístic. Això genera una infinitat de definicions semblants, però no iguals, que dificulten l'existència d'eines d'informació urbanística precises i homogènies, fet que al seu torn va en detriment de la transparència i la seguretat jurídica i dificulta l'agilització dels tràmits per als agents econòmics i socials.

La mesura prevista a l'article 8 bis s'adequa plenament als fins que es persegueixen, en tant que proporciona la cobertura normativa necessària per a la creació i desplegament de la Plataforma Urbanística de Catalunya, concebuda com a instrument legal, digital i interoperable que permetrà garantir la transparència, la seguretat jurídica i l'eficiència en la gestió urbanística. Aquesta eina respon a la necessitat d'unificar criteris i terminologia en matèria d'usos, paràmetres i qualificacions urbanístiques, superant la fragmentació actual derivada de la diversitat de regulacions municipals. Així mateix, la mesura contribueix a la millora de la tramitació administrativa, a la reducció de terminis i a la facilitació de l'accés a la informació per part de la ciutadania, els ens locals i altres departaments de l'Administració, tot alineant-se amb els objectius de digitalització i automatització dels procediments urbanístics impulsats a escala europea.

La inclusió del nou article 8bis proporciona la cobertura normativa necessària per a la creació i desplegament de la Plataforma Urbanística de Catalunya

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret, el Text refós de la Llei d'Urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost

COMPETÈNCIA

D'acord amb els articles 149.5 i 149.5.a) i 149.54.d) de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, que constitueix una manifestació de la política del sòl que inclou la determinació dels criteris sobre els diversos tipus de sòl i els seus usos, i l'ús del sòl. Tenint en compte que la mesura proposada permetrà el desenvolupament d'una eina digital amb validesa legal que permetrà oferir informació urbanística detallada, homogènia i accessible, la Generalitat disposa de competència per legislar al respecte.

Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
d'urbanisme

Art.8 bis

Addició

Article 104.2

TER-0463.0

S'afegeix una lletra, la e) a l'apartat 4 de l'article 47 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme, que queda redactada de la manera següent:

"e) Els equipaments i construccions destinades a allotjament de persones treballadores temporeres que estiguin directa i justificadament associats una o diverses activitats d'explotació a què fa referència l'apartat 6.a)".

OBJECTE

Adició d'una lletra e) en l'apartat 4 de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost (TRLU) per tal d'incorporar un nou supòsit d'actuacions específiques que poden implantar-se activitats o equipaments d'interès públic en sòl no urbanitzable per haver-se d'emplaçar necessàriament en el medi rural. Més concretament, es tracta de reconèixer l'interès públic dels equipaments i les construccions destinades a allotjament de persones treballadores temporeres que estiguin directa i justificadament associats una o diverses activitats d'explotació a què fa referència l'apartat 6.a) de l'article 47 del TRLU.

NECESSITAT

La regulació de l'allotjament de persones treballadores temporeres que estiguin directament i justificadament associades a una de les activitats d'explotació regulades en l'article 47.6.a) del TRLU es troba actualment prevista a l'article 47.6.b) del TRLU. Tanmateix, es considera que aquesta regulació és insuficient per a donar resposta a la problemàtica existent.

La mesura prevista pretén donar resposta a la necessitat per mitjà de la implantació de mesures més efectives i, més concretament, reconeixent expressament l'interès públic dels equipaments i les construccions destinades a allotjament de persones treballadores temporeres que estiguin directa i justificadament associats una o diverses activitats d'explotació a què fa referència l'apartat 6.a) de l'article 47 del TRLU.

L'addició d'una lletra e) en l'apartat 4 de l'article 47 del TRLU és necessària per a donar resposta a una problemàtica existent, per a la qual la regulació vigent prevista en l'article 47.6.b) del TRLU no dona resposta.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret, el Text refós de la Llei d'Urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

COMPETÈNCIA

D'acord amb els articles 149.5 i 149.4.d) de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, que constitueix una manifestació de la política del sòl i de l'habitatge i del règim d'intervenció administrativa en l'edificació. Tenint en compte que la mesura proposada permetrà donar resposta a la necessitat d'allotjament d'un col·lectiu especialment vulnerable concret a través del reconeixement de l'interès públic de determinats equipaments i construccions, la Generalitat disposa de competència per a legislar al respecte.

Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, Art.47 Ap.4 / d / quart Epígr.e / cinquè / 5 Addició
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
d'urbanisme

Article 104.3

TER-0465.0

Es modifica la lletra *b*) de l'apartat 6 de l'article 47 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme, que resta redactada de la manera següent:

“b) Les construccions destinades a habitatge familiar que estiguin directament i justificadament associades a una de les activitats d'explotació a què fa referència la lletra a.”

OBJECTE

Modificació de la lletra *b*) en l'apartat 6 de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost (TRLU) per tal en la mesura en què es pretén donar resposta a l'allotjament de persones treballadores temporeres per mitjà de l'addició d'una nova lletra *e*) en l'apartat 4 de l'article 47, és a dir, com a supòsit d'actuacions específiques en sòl no urbanitzable per a destinar-lo a les activitats o els equipaments d'interès públic que s'hagin d'emplaçar necessàriament en el medi rural, i, més concretament, reconeixent l'interès públic de l'allotjament per a persones treballadores temporeres.

NECESSITAT

La modificació de l'article es justifica per la simplificació i eficiència normatives, atès que es considera que hi ha mesures més efectives per a abordar la necessitat d'allotjament de persones treballadores temporeres.

La mesura prevista simplifica la regulació l'allotjament de persones treballadores temporeres en la mesura en què hi ha una proposta per a regular aquesta qüestió mitjançant l'addició d'una nova lletra *e*) en l'apartat 4 de l'article 47 del TRLU, la qual es pretén més efectiva. En conseqüència, també es dona resposta a la finalitat d'un ordenament jurídic més eficient.

La modificació de la lletra *b*) en l'apartat 6 de l'article 47 del TRLU és necessària per a garantir la simplificació i eficiència normatives.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret, el Text refós de la Llei d'Urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

COMPETÈNCIA

D'acord amb els articles 149.5 i 149.4.d) de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, que constitueix una manifestació de la política del sòl i de l'habitatge i del règim d'intervenció administrativa en l'edificació. Tenint en compte que la mesura afecta la simplificació i l'eficiència de la normativa en matèria urbanística i, més específicament, en matèria d'allotjament de persones treballadores temporals, la Generalitat disposa de competència per a legislar al respecte.

Article 104.4

TER-0462.0

Es modifica l'article 53.1 del Decret Legislatiu 1/2010 de 3 d'agost pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme, amb el següent redactat:

“Article 53. Usos i obres de caràcter provisional

1. En els terrenys compresos en sòl urbanitzable delimitat i en sòl urbà no consolidat sotmesos a planejament urbanístic derivat o en polígons d'actuació urbanística, en sòl urbanitzable no delimitat i, fora d'aquests àmbits, en els terrenys destinats a sistemes urbanístics, es poden autoritzar usos i obres de caràcter provisional que no prohibeixin la legislació i el planejament sectorials o el planejament territorial o urbanístic, mentre no s'hi hagi iniciat el procediment de reparcel·lació, d'ocupació directa o d'expropiació corresponent per a l'execució de l'actuació urbanística que els pugui afectar”.

OBJECTE

Modificar l'article 53.1 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel DL 1/2010, del 3 d'agost (TRLU) per tal d'incorporar els terrenys de sòl urbà no consolidat entre aquells en què es permet l'atorgament d'obres i usos provisionals. Això, en la mesura en què, en la modificació del referit article que es va fer a través del Decret llei 2/2025, de 25 de febrer, es va ometre el sòl urbà no consolidat i, per tant, els terrenys inclosos en plans de millora urbana.

NECESSITAT

La redacció actual de l'article 53.1 del TRLU limita la llicència provisional als plans parcials, donat que els plans de millora urbana malgrat ser planejament urbanístic derivat es refereixen a sòl urbà no consolidat. En conseqüència, els plans de millora urbana queden fora del supòsit d'atorgament de la llicència provisional. En aquest sentit, es proposa que l'article 53.1 del TRLU incorpori la figura dels plans de millora urbana, tal com es preveia en el redactat anterior a l'aprovació i entrada en vigor del Decret llei 2/2025, de 25 de febrer.

La mesura prevista s'adequa plenament en tant que introdueix un ajust en la regulació dels usos i les obres provisionals que respon als principis de seguretat jurídica i de coherència amb el conjunt de l'ordenament jurídic.

La modificació de l'article 53.1 del TRLU és necessària per a esmenar l'anterior modificació de l'article 53.1 del TRLU relativa a l'omissió dels terrenys de sòl urbà no consolidat sotmesos a planejament urbanístic i, per tant, dels àmbits de pla de millora urbana, en l'autorització d'obres i usos provisionals.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret, el Text refós de la Llei d'Urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost

COMPETÈNCIA

D'acord amb els articles 149.5 i 149.4.d) de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, que constitueix una manifestació de la política del sòl i de l'habitatge i del règim d'intervenció administrativa en l'edificació. Tenint en compte que la mesura proposada permetrà una regulació més coherent de les obres i usos provisionals, la Generalitat disposa de competència per legislar al respecte.

Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Art.53 Ap.1 / a / primer	Modificació

Article 104.5

ECF-0355.0

Es modifica la lletra la c de l'article 96 del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, que resta redactat de la manera següent:

“c) Les modificacions d'instruments de planejament urbanístic que comportin un increment del sostre edificable, de la densitat de l'ús residencial o de la intensitat dels usos, o la transformació dels usos ja establerts, resten subjectes a les particularitats que estableixen els articles 99 i 100.

No estan compreses en aquests supòsits les modificacions del planejament urbanístic que adequen l'ordenació per reconèixer l'edificabilitat i els usos d'edificis existents legalment construïts, prèviament en situació de disconformitat o fora d'ordenació, mantenint la densitat de l'ús residencial i la intensitat dels usos existents i acreditant que es compleixen en tot cas les reserves mínimes definides a l'art. 58.1.f).”

OBJECTE

Cal flexibilitzar les Modificacions de les figures dels plantejaments urbanístics que comporten reconeixement d'edificis existents disconformes o fora d'ordenació. S'afegeix a la lletra c de l'article 96 del text refós de la Llei d'urbanisme l'aclariment que no es troben compreses en aquests supòsits les modificacions del planejament urbanístic que adequen l'ordenació per reconèixer l'edificabilitat i els usos d'edificis existents legalment construïts, prèviament en situació de disconformitat o fora d'ordenació, mantenint la densitat de l'ús residencial i la intensitat dels usos existents i acreditant que es compleixen en tot cas les reserves mínimes definides a l'art. 58.1.f).

NECESSITAT

Necessitat de flexibilització de les Modificacions de les figures dels plantejaments urbanístics que comporten reconeixement d'edificis existents disconformes o fora d'ordenació

Aquesta iniciativa esdevé necessària i adequada al fins que es persegueixen.

Es justifica la seva inclusió a l'avantprojecte perquè difícilment es tramitarà una modificació legislativa per les modificacions puntuals que es proposen.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme

COMPETÈNCIA

Article 149 Estatut d'Autonomia de Catalunya

Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
d'urbanisme

Art.96 Epí.c / tercer / 3

Modificació

Article 104.6

TER-0448.1

S'afegeix un apartat, l'*1bis*, a la disposició addicional vint-i-quatrena del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, amb el text següent:

1bis. En sòl urbà consolidat, el sòl qualificat d'habitatge en règim lliure quan la persona promotora promogui habitatges amb protecció oficial amb destí de lloguer o cessió d'ús amb vinculació permanent i sol·liciti al departament competent en matèria d'habitatge la qualificació de protecció oficial de vigència indefinida, el nombre màxim d'habitatges que es pot construir en una determinada parcel·la és el que resulti de dividir el sostre edificable per la ràtio de setanta metres quadrats. La ràtio que estableix el paràgraf anterior és aplicable respecte als habitatges de protecció pública. Amb relació als habitatges de renda lliure, la densitat es calcula d'acord amb les previsions del planejament urbanístic del municipi. En cas que en una mateixa edificació es prevegi la destinació parcial a habitatges de protecció pública, la densitat d'aquests es calcula d'acord amb el que s'ha establert anteriorment; mentre que, per a la part de la promoció destinada a habitatge de renda lliure, són aplicables les previsions del planejament urbanístic del municipi.

OBJECTE

S'afegeix un apartat 1bis a la disposició addicional vint-i-quatrena del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost. Amb la nova mesura, el nombre d'habitatges de protecció oficial es pot incrementar sense incrementar l'edificabilitat, protegint el preu dels habitatges resultants.

NECESSITAT

En un context de necessitat d'habitatge assequible, aquesta mesura permet incrementar el potencial d'habitatges de protecció de lloguer promoguts en els solars que no estan qualificats d'habitatge protegit.

Amb la nova mesura, el nombre d'habitatges de protecció oficial es pot incrementar sense incrementar l'edificabilitat, protegint el preu dels habitatges resultants. També permet incentivar que els propietaris de sòls no qualificats construeixin habitatges de lloguer qualificats indefinidament.

És important que s'inclougui aquesta mesura a l'Avantprojecte de llei donat que permetrà aconseguir més habitatges i protegir el preu dels mateixos.

MARC NORMATIU

La normativa en la qual s'emmarca la proposta és el Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme.

COMPETÈNCIA

L'article 148.1.3 de la Constitució atorga a les comunitats autònomes la potestat d'assumir competències en matèria d'habitatge, i l'article 137 de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en aquesta matèria.

Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
d'urbanisme

Disp.addicional Núm.Disp.vint-i-
quatrena

Addició

Article 104.7

ECF-0484.3

S'afegeix una Disposició Addicional, la vint-i-vuitena, al text refós de la Llei d'Urbanisme, amb el text següent:

“Disposició addicional Vint-i-vuitena

Establiment d'una mesura urbanística excepcional i temporal en àmbits declarats com a zona de mercat residencial tensionat per admetre l'ús d'habitatge de protecció pública en sòls urbans que estiguin qualificats d'ús terciari en el planejament vigent.

1. Aquesta disposició addicional té per objecte regular una mesura urbanística excepcional i temporal per admetre l'ús d'habitatge de protecció pública, tant de règim general com de règim específic, en sòls urbans que estiguin qualificats per a un ús terciari en el planejament vigent d'àmbits declarats com a zona de mercat residencial tensionat.
2. La mesura regulada en la present Disposició addicional implica l'admissió d'un ús sense necessitat de modificar el planejament urbanístic, i no constitueix una actuació de transformació urbanística.
3. Als efectes d'aquesta disposició addicional, s'entén per:
 - a) Ús terciari: aquell ús previst en el planejament urbanístic per a activitats de naturalesa econòmica tals com comercials, recreatives i d'oficines, sempre que estiguin situats en trama urbana consolidada i no estiguin vinculades a un ús industrial o logístic.
 - b) Habitatge de protecció pública de règim general: aquell definit per l'article 57.8 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, que permet l'accés a l'habitatge en règim de propietat, arrendament o altre règim de cessió de l'ús sense transmissió de la propietat.
 - c) Habitatge de protecció pública de règim específic: aquell definit per l'article 57.8 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, que permet només l'accés en règim d'arrendament.
4. En els àmbits declarats com a zona de mercat residencial tensionat, l'ús terciari, en els termes definits per l'anterior epígraf 3.a) inclou l'ús d'habitatge de protecció pública subjecte a les condicions establertes en l'epígraf 5, excepte en els casos previstos per l'epígraf 8 d'aquest article.
5. Habilitació per a l'ús d'habitatge de protecció pública en sòls qualificats d'ús terciari
 - 5.1. En aquells sòls urbans que tinguin una qualificació d'ús terciari en els termes definits per l'epígraf 3.a) de la present Disposició addicional, es permet l'ús d'habitatge de protecció pública, d'acord amb els següents requisits:
 - a) L'ús d'habitatge de protecció pública ha de ser com a mínim del 50% de la superfície construïda sobre rasant de l'edifici.
 - b) S'aplicaran els paràmetres d'ordenació del planejament urbanístic vigent, així com una densitat màxima d'un habitatge per cada 70 metres quadrats construïts.
 - c) Els habitatges hauran de complir les condicions mínimes d'habitabilitat aplicables a la seva tipologia, de conformitat amb la normativa vigent.
 - 5.2. L'ús d'habitatge de protecció pública pot ser tant en règim general com específic, o combinant ambdues modalitats.
6. Resta subjecta a l'obtenció d'una única llicència urbanística, de conformitat article 187 del

OBJECTE

S'afegeix una disposició addicional vint-i-vuitena al text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel decret legislatiu 1/2010 de 3 d'agost, per preveure una mesura excepcional i temporal en àmbits declarats com a zona de mercat residencial tensionat, amb la finalitat d'admetre l'ús d'habitatge de protecció pública en sòls que estiguin qualificats d'ús terciari en el planejament vigent.

NECESSITAT

L'accés a l'habitatge és actualment un dels principals problemes socials a Catalunya, i específicament a les zones declarades de mercat residencial tensionat de conformitat amb la Llei 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge. És precisament en aquestes àrees on és més necessari l'increment de l'oferta d'habitatge de protecció pública, i on és més necessari poder-hi actuar de forma immediata.

La mesura possibilita l'admissió de l'ús d'habitatge de protecció pública en sòls urbans situats a la trama urbana consolidada qualificats d'ús terciari en el planejament vigent dels municipis declarats com a zona de mercat residencial tensionat. En conseqüència, possibilita amb caràcter immediat l'increment de l'oferta d'habitatge de protecció pública en els municipis on precisament és més necessari atès que no es requereix la modificació del planejament, així com incentiva aquest ús és en tant que se n'exceptuen les reserves per a sistemes urbanístics tan sols en relació amb l'increment derivat de la present mesura (concretament, tan sols s'exceptuen 15 m2 de zones verdes i espais lliures per cada 100 m2 de sostre residencial incrementat, en tant que al aplicar-se la mesura només a sòls urbans ja es garanteix que aquests hagin previst les reserves corresponents). Per l'exposat, la mesura és adequada a la finalitat que persegueix.

La mesura possibilita l'admissió de l'ús d'habitatge de protecció pública en sòls urbans situats a la trama urbana consolidada qualificats d'ús terciari en el planejament vigent dels municipis declarats com a zona de mercat residencial tensionat. La seva inclusió en l'Avantprojecte es justifica des del punt de vista que mesura implica una simplificació en la consecució de l'objectiu atès que permet l'admissibilitat de l'ús sense necessitat de modificació del planejament urbanístic, i en tant que suposa un incentiu per a la consecució de l'objectiu en tant que n'exceptua l'increment proporcional de les reserves per a sistemes urbanístics. Tenint en compte la necessitat de disposar al més aviat possible de mecanismes que incentivin la construcció d'habitatge de protecció pública, i especialment en aquells àmbits declarats de zona de mercat residencial tensionat, se'n proposa la inclusió a l'Avantprojecte.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret, el Text refós de la Llei d'Urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost. En aquesta línia, cal tenir en compte. • Llei estatal 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge

present Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, la implantació de l'ús d'habitatge de protecció pública així com les obres necessàries per aquesta finalitat, incloent, en cas que siguin necessari, les obres per la finalització de la urbanització existent.

7. La mesura urbanística temporal regulada en aquesta disposició addicional serà d'aplicació només a aquells sòls qualificats per a un ús terciari en els termes definits per l'epígraf 3.a), que es trobin en àmbits declarats com a zona de mercat residencial tensionat de conformitat amb la Llei estatal 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge, llevat que l'ajuntament respectiu, en el termini de quatre mesos a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta Disposició addicional, resolgui per acord del Ple degudament motivat no aplicar-la en tot o en part del seu terme municipal.

Transcorregut el termini de quatre mesos des de l'entrada en vigor de la present Disposició Addicional sense que un ajuntament s'hagi pronunciat en els termes de l'apartat anterior, la mesura urbanística temporal regulada pels epígrafs anteriors serà plenament aplicable a la totalitat del municipi.

8. Durada de la mesura urbanística temporal

La mesura urbanística temporal regulada en la present Disposició addicional mantindrà la seva vigència durant el període de temps en què es trobi en vigor la declaració de zona de mercat residencial tensionat, de conformitat amb el que disposa la Llei estatal 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge.

No restarà en la situació d'ús disconforme prevista a l'article 108 del present Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, aquell ús d'habitatge de protecció pública admès a l'empara de la present Disposició Addicional en cas de pèrdua de vigència de la declaració de zona de mercat residencial tensionat. “

COMPETÈNCIA

L'article 137 de l'EAC atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'habitatge. L'article 149.5 de l'EAC atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'urbanisme.

Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme Disp.addicional Núm.Disp.vint-i-vuitena Addició

Article 104.8

TER-0156.1

Es modifica la disposició transitòria vint-i-dosena del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, introduïda pel Decret Llei 2/2025, de 25 de febrer, pel qual s'adopten les mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

"Vint-i-dosena
Termini de dissolució dels consorcis urbanístics per a l'execució de les àrees residencials estratègiques

Els consorcis urbanístics constituïts entre l'Institut Català del Sòl i els ajuntaments per a l'execució de les àrees residencials estratègiques que no hagin iniciat el procediment de tramitació de l'instrument de gestió urbanística que correspongui s'han de dissoldre en el termini d'un any a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta disposició transitòria, llevat que el Consell General del Consorci acordi expressament i per unanimitat la voluntat d'iniciar o continuar el desenvolupament de l'àrea residencial estratègica. La dissolució del consorci comporta les corresponents compensacions econòmiques entre els seus membres pel que fa a les despeses sufragades fins a la data, tant per a la modificació de planejament com per a la gestió de l'àrea residencial estratègica."

OBJECTE

El text original de la disposició preveia la supressió, sense excepció, dels consorcis constituïts per desenvolupar àrees residencials estratègiques. L'objecte d'aquesta modificació és preveure, com a excepció a aquesta supressió, la continuïtat dels consorcis urbanístics constituïts quan han iniciat el procediment de tramitació de l'instrument de gestió urbanística que correspongui o bé quan sense haver-lo iniciat el Consell General del Consorci acorda expressament i per unanimitat la voluntat d'iniciar o continuar el desenvolupament de l'àrea residencial estratègica.

NECESSITAT

Compatibilitzar la previsió de la disposició transitòria vint-i-dosena del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, introduïda per l'article 3.22 del Decret Llei 2/2025, de 25 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme, amb el desenvolupament de les àrees residencials estratègiques en aquells casos que han iniciat el procediment de tramitació de l'instrument de gestió urbanística o bé en els casos que, sense haver-lo iniciat, el Consell General del consorci acorda expressament i per unanimitat la voluntat d'iniciar o continuar el desenvolupament de l'àrea residencial estratègica a través de la figura consorcial.

La mesura proposada és adequada als fins perseguits, ja que permet continuar amb el desenvolupament de les àrees residencials estratègiques mitjançant els consorcis urbanístics ja existents en els casos que s'hagi iniciat el procediment de tramitació de l'instrument de gestió urbanística o en els casos que així s'acordi pels ens consorciats.

La inclusió d'aquesta modificació legislativa via l'Avantprojecte de llei de pressupostos es justifica per la urgència de modificar, en aquest punt, el Decret Llei 2/2025, de 25 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme donat que el redactat actual no permet continuar el desenvolupament de les àrees residencials estratègiques mitjançant els consorcis urbanístics ja existents i aquest fet pot aturar o endarrerir l'execució de les àrees residencials estratègiques que han d'iniciar o continuar el procés de gestió urbanística, les quals han de generar nou sòl destinat a habitatge en règims de protecció.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la del Decret Llei 2/2025, de 25 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme i la del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 148.1.3 de la Constitució espanyola, es van assumir competències plenes en urbanisme, de manera que l'article 149 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atorga també a la Generalitat competències exclusives en ordenació del territori, el paisatge i el litoral, i en urbanisme, sempre respectant les competències de l'Estat.

Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Disp.transitòria Núm.Disp.vint-i-dosena	Modificació
Decret llei 2/2025, de 25 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme	Art.3 Ap.22 / v / vint-i-dosè	Modificació

Article 105

ECF-0349.0

Es modifica l'apartat 2 de la disposició transitòria novena del Decret llei 17/2019, de 23 de desembre, de mesures urgents per millorar l'accés a l'habitatge, que resta redactat de la manera següent:

“ 2. En cas que el planejament urbanístic no adaptat a aquest Decret llei qualifiqui o reservi sòl destinat a la construcció d'habitatges amb una modalitat o tipologia específica de protecció oficial, és d'aplicació el paràgraf primer de l'apartat 3 de l'article 57 del text refós de la Llei d'urbanisme, modificat per aquest Decret llei, sense que els instruments urbanístics que el desenvolupin o l'executin i les posteriors llicències, restin vinculats per les determinacions relatives als règims específics esmentats.

En aquests casos, quan el planejament vigent qualifiqui o reservi habitatge protegit en la modalitat o tipologia de règim de preu concertat i es compti amb l'instrument urbanístic de gestió aprovat, l'Administració competent, prèvia petició del promotor, podrà concedir la llicència d'obres per executar habitatges de protecció pública de règim general o especial i amb destí a la qualificació genèrica, d'acord amb el punt tercer d'aquesta mateixa Disposició Transitòria, o bé, pel cas que es compti amb la llicència concedida, podrà aprovar la seva modificació per preveure aquests règims i qualificació.”

OBJECTE

El Decret llei 17/2019, de 23 de desembre, de mesures urgents per millorar l'accés a l'habitatge, estableix un nou marc pel que fa a la regulació de l'habitatge de protecció pública, previst en l'article 57.8 del text refós de la Llei d'Urbanisme, en el que obliga al planejament urbanístic a distingir si la qualificació és genèrica, és a dir, que permet l'accés a l'habitatge en règim de propietat, arrendament o altre règim de cessió de l'ús sense transmissió de la propietat, o bé és específica, que permet només l'accés en règim d'arrendament. Pel que fa a les tipologies de l'habitatge protegit, aquestes es preveien en l'article 43.1 del Decret 75/2014, que va ser derogat per la Disposició derogatòria, apartat b) del Decret llei 17/2019, i només la Disposició transitòria cinquena bis del Decret llei 17/2019 afegida per l'article 1 del Decret llei 50/2020, de 9 de desembre, de mesures urgents per estimular la promoció d'habitatge amb protecció oficial i de noves modalitats d'allotjament en règim de lloguer, reconeix expressament el manteniment del règim general i especial dels habitatges amb protecció oficial, amb el detall dels seus preus en venda i lloguer/cessió d'ús. A posteriori, en el recent Decret llei 2/2025, de 25 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme, s'ha estès el reconeixement al règim de preu concertat que no s'esmentava en el Decret llei 17/2019, de manera que es confirma la seva vigència, si bé pel que fa al lloguer d'habitatges s'ha establert el mateix preu entre el règim concertat i el règim general, circumstància per la que ja havia optat l'Agència d'Habitatge de Catalunya en les seves Instruccions de preus anteriors, el que contrasta amb l'existència de molts planejaments urbanístics pendents d'execució amb la previsió de reserves específiques d'habitatge concertat, diferenciades doncs del règim general. L'apartat segon de la disposició transitòria novena del Decret llei 17/2019, de 23 de desembre, malgrat que es remet inicialment al paràgraf primer de l'apartat 3 de l'article 57 del text refós de la Llei d'urbanisme que es refereix als nou sistema de qualificació i accés, permet que les determinacions del planejament urbanístic no adaptat, quan aquest qualifiqui sòl destinat a la construcció d'habitatges amb un règim específic de protecció oficial (especial, general i concertat), vinculin els instruments urbanístics que els desenvolupin o l'executin, que s'aprovin inicialment abans que sigui aplicable el sistema de determinació dels preus de venda i renda màxims que estableix aquest Decret llei. A partir de l'aprovació del nou sistema de preus de venda i renda màxims, aquests instruments urbanístics no queden vinculats per les determinacions relatives als règims específics esmentats. Aquesta disposició transitòria novena s'ha revelat limitada al propòsit del Decret llei d'establir mesures urgents que fomentin la promoció d'habitatge protegit, en la mesura que els instruments de desenvolupament del planejament o d'execució del mateix als quals es refereix, s'han aprovat pendent de determinar-se els nous preus de venda i renda màxims, i han quedat vinculats per les determinacions relatives als règims específics de protecció oficial anteriors quan aquests, com és el cas del règim concertat i règim general, gaudeixen d'un preu equivalent en el lloguer d'habitatges. La qual cosa ha generat dubtes a la pràctica als responsables municipals competents per a l'atorgament de les llicències d'obres quan es troben amb planejaments i instruments de gestió per executar que preveuen el règim concertat i concorre la voluntat del promotor d'executar habitatge de règim general i el propi interès municipal

d'aplicar règims de protecció pública més assequibles i adaptats a les necessitats generals d'habitatge protegit. Això ha generat un problema afegit quan la qualificació del planejament era d'habitatge de protecció pública de règim concertat, perquè aquesta tipologia ha quedat fora de les convocatòries de concessió de subvencions per a la promoció d'habitatges amb protecció oficial en règim de lloguer o cessió d'ús aprovades els anys 2023 i 2024 per l'Agència de l'Habitatge de Catalunya. Aquesta situació requereix una resposta immediata que no admet demora en el context actual d'emergència en matèria d'habitatge, atès que pot provocar l'abandó de moltes promocions d'habitatge protegit per manca d'accés a les ajudes de l'Administració, i s'hi ha de posar solució amb urgència. En aquest sentit, resulta necessari remoure els obstacles que puguin haver-hi per tal que previsions normatives urbanístiques no actualitzades comportin traves per al desenvolupament d'habitatges de protecció oficial. D'aquí que és urgent que els instruments de desenvolupament i d'execució del planejament no adaptats al Decret llei 17/2019, i també les llicències que els concretin, puguin optar per concretar l'habitatge protegit en alguna de les tipologies previstes al Decret llei amb independència de la tipologia d'habitatge protegit fixada pel planejament no adaptat. Aquesta modificació legislativa respon, doncs, a una necessitat real urgent i inajornable, que parteix de la peremptorietat d'establir mesures àgils que fomentin la promoció d'habitatge protegit. Aquesta mesura ha de donar la flexibilitat que necessiten els promotors d'habitatge protegit perquè la modificació de les tipologies d'habitatge protegit operada pel Decret llei 17/2019 no els situï en una posició desavantajosa a l'emprendre la promoció de sòl amb habitatge protegit, pel simple fet de tractar-se de sòl situat en planejament no adaptat. La urgència d'aquesta mesura es sustenta en la notorietat de la referida emergència habitacional que viu el país, que es troba en bona part declarat com a àrea de forta demanda residencial i com a àrea de mercat tensionat d'acord amb l'article 18 de la Llei estatal d'habitatge 12/2023, i segons la RESOLUCIÓ TER/800/2024, de 13 de març, per la qual es modifica la Resolució TER/2940/2023, d'11 d'agost, per la qual es declaren zona de mercat residencial tensionat diversos municipis, la qual cosa implica la necessitat d'adoptar per les Administracions competents plans específics amb mesures necessàries per a la correcció dels desequilibris evidenciats en la seva declaració. Tanmateix, la Llei 18/2007 del dret a l'habitatge estableix a l'article 73, l'objectiu de Solidaritat Urbana pels municipis amb demanda forta i acreditada, d'acord també amb el Pla Territorial Sectorial d'habitatge, aprovat recentment mitjançant el Decret 408/2024, de 22 d'octubre, en el que es desenvolupa l'objectiu de solidaritat urbana que preveu la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge (publicat al DOGC de 25/10/2024) i es preveu l'objectiu d'assolir per al quart quinquenni, que va de l'1 de gener de 2040 al 31 de desembre de 2044, el destí a polítiques socials del 15% dels habitatges principals existents d'acord amb l'article 73.1 de la Llei 18/2007. També s'evidencia la urgència a nivell executiu en l'Acord de Govern GOV/225/2024, de 15 d'octubre, pel qual s'aproven mesures urgents per a l'increment de l'oferta d'habitatge protegit. Concretament, en l'apartat 5 del mateix es preveu la necessitat de "Accelerar la transformació de sòls residencials destinats a habitatges de protecció oficial (HPO)". Al respecte, es concreta que la necessitat de desenvolupar aquests sòls s'ha de produir l'any 2025 (termini més breu d'entre els previstos a l'esmentat acord). A nivell més general, l'acord preveu la necessitat urgent d'una acció pública decidida cap a l'increment de l'oferta d'habitatge protegit, la qual es remarca que ha de ser de caràcter urgent. Per tant, és evident que resulta necessari i urgent,

per a facilitar l'ambició objectiu d'incrementar l'oferta d'habitatge protegit assequible que exigeixen la legislació vigent i els plans i mesures de Govern, que es clarifiqui el règim transitori per a les actuacions pendents d'executar que tenen reserves o habitatges qualificats en el planejament i en els projectes de reparcel·lació amb el règim de preu concertat, i que es faciliti que els Ajuntaments en aquests casos, prèvia sol·licitud del promotor, puguin atorgar les llicències o fins i tot modificar-les per optar per la qualificació i uns règims de protecció pública d'habitatge més assequibles, alternatius, i pel cas del règim general de lloguer, equivalent al concertat.

NECESSITAT

El Decret Llei 17/2019, de 23 de desembre, de mesures urgents per millorar l'accés a l'habitatge, estableix un nou marc pel que fa a la regulació de l'habitatge de protecció pública, previst en l'article 57.8 del text refós de la Llei d'Urbanisme, en el que obliga al planejament urbanístic a distingir si la qualificació és genèrica, és a dir, que permet l'accés a l'habitatge en règim de propietat, arrendament o altre règim de cessió de l'ús sense transmissió de la propietat, o bé és específica, que permet només l'accés en règim d'arrendament. Pel que fa a les tipologies de l'habitatge protegit, aquestes es preveïen en l'article 43.1 del Decret 75/2014, que va ser derogat per la Disposició derogatòria, apartat b) del Decret Llei 17/2019, i només la Disposició transitòria cinquena bis del Decret Llei 17/2019 afegida per l'article 1 del Decret Llei 50/2020, de 9 de desembre, de mesures urgents per estimular la promoció d'habitatge amb protecció oficial i de noves modalitats d'allotjament en règim de lloguer, reconeix expressament el manteniment del règim general i especial dels habitatges amb protecció oficial, amb el detall dels seus preus en venda i lloguer/cessió d'ús. A posteriori, en el recent Decret Llei 2/2025, de 25 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme, s'ha estès el reconeixement al règim de preu concertat que no s'esmentava en el Decret Llei 17/2019, de manera que es confirma la seva vigència, si bé pel que fa al lloguer d'habitatges s'ha establert el mateix preu entre el règim concertat i el règim general, circumstància per la que ja havia optat l'Agència d'Habitatge de Catalunya en les seves Instruccions de preus anteriors, el que contrasta amb l'existència de molts planejaments urbanístics pendents d'execució amb la previsió de reserves específiques d'habitatge concertat, diferenciades doncs del règim general. L'apartat segon de la disposició transitòria novena del Decret Llei 17/2019, de 23 de desembre, malgrat que es remeti inicialment al paràgraf primer de l'apartat 3 de l'article 57 del text refós de la Llei d'urbanisme que es refereix als nou sistema de qualificació i accés, permet que les determinacions del planejament urbanístic no adaptat, quan aquest qualifiqui sòl destinat a la construcció d'habitatges amb un règim específic de protecció oficial (especial, general i concertat), vinculin els instruments urbanístics que els desenvolupin o l'executin, que s'aprovin inicialment abans que sigui aplicable el sistema de determinació dels preus de venda i renda màxims que estableix aquest Decret Llei. A partir de l'aprovació del nou sistema de preus de venda i renda màxims, aquests instruments urbanístics no queden vinculats per les determinacions relatives als règims específics esmentats. Aquesta disposició transitòria novena s'ha revelat limitada al propòsit del Decret Llei d'establir mesures urgents que fomentin la promoció d'habitatge protegit, en la mesura que els instruments de desenvolupament del planejament o d'execució del mateix als quals es refereix, s'han aprovat pendent de determinar-se els nous preus de venda i renda màxims, i han quedat vinculats per les determinacions relatives als règims específics de protecció oficial anteriors quan aquests, com és el cas del règim concertat i règim general, gaudeixen d'un preu equivalent en el lloguer d'habitatges. La qual cosa ha generat dubtes a la pràctica als responsables municipals competents per a l'atorgament de les llicències d'obres quan es troben amb planejaments i instruments de gestió per executar que preveuen el règim concertat i concorre la voluntat del promotor d'executar habitatge de règim general i el propi interès municipal d'aplicar règims de protecció pública més assequibles i adaptats a les necessitats generals

d'habitatge protegit. Això ha generat un problema afegit quan la qualificació del planejament era d'habitatge de protecció pública de règim concertat, perquè aquesta tipologia ha quedat fora de les convocatòries de concessió de subvencions per a la promoció d'habitatges amb protecció oficial en règim de lloguer o cessió d'ús aprovades els anys 2023 i 2024 per l'Agència de l'Habitatge de Catalunya. Aquesta situació requereix una resposta immediata que no admet demora en el context actual d'emergència en matèria d'habitatge, atès que pot provocar l'abandó de moltes promocions d'habitatge protegit per manca d'accés a les ajudes de l'Administració, i s'hi ha de posar solució amb urgència. En aquest sentit, resulta necessari remoure els obstacles que puguin haver-hi per tal que previsions normatives urbanístiques no actualitzades comportin traves per al desenvolupament d'habitatges de protecció oficial. D'aquí que és urgent que els instruments de desenvolupament i d'execució del planejament no adaptats al Decret llei 17/2019, i també les llicències que els concretin, puguin optar per concretar l'habitatge protegit en alguna de les tipologies previstes al Decret llei amb independència de la tipologia d'habitatge protegit fixada pel planejament no adaptat. Aquesta modificació legislativa respon, doncs, a una necessitat real urgent i inajornable, que parteix de la peremptorietat d'establir mesures àgils que fomentin la promoció d'habitatge protegit. Aquesta mesura ha de donar la flexibilitat que necessiten els promotors d'habitatge protegit perquè la modificació de les tipologies d'habitatge protegit operada pel Decret llei 17/2019 no els situï en una posició desavantajosa a l'emprendre la promoció de sòl amb habitatge protegit, pel simple fet de tractar-se de sòl situat en planejament no adaptat. La urgència d'aquesta mesura es sustenta en la notorietat de la referida emergència habitacional que viu el país, que es troba en bona part declarat com a àrea de forta demanda residencial i com a àrea de mercat tensionat d'acord amb l'article 18 de la Llei estatal d'habitatge 12/2023, i segons la RESOLUCIÓ TER/800/2024, de 13 de març, per la qual es modifica la Resolució TER/2940/2023, d'11 d'agost, per la qual es declaren zona de mercat residencial tensionat diversos municipis, la qual cosa implica la necessitat d'adoptar per les Administracions competents plans específics amb mesures necessàries per a la correcció dels desequilibris evidenciats en la seva declaració. Tanmateix, la Llei 18/2007 del dret a l'habitatge estableix a l'article 73, l'objectiu de Solidaritat Urbana pels municipis amb demanda forta i acreditada, d'acord també amb el Pla Territorial Sectorial d'habitatge, aprovat recentment mitjançant el Decret 408/2024, de 22 d'octubre, en el que es desenvolupa l'objectiu de solidaritat urbana que preveu la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge (publicat al DOGC de 25/10/2024) i es preveu l'objectiu d'assolir per al quart quinquenni, que va de l'1 de gener de 2040 al 31 de desembre de 2044, el destí a polítiques socials del 15% dels habitatges principals existents d'acord amb l'article 73.1 de la Llei 18/2007. També s'evidencia la urgència a nivell executiu en l'Acord de Govern GOV/225/2024, de 15 d'octubre, pel qual s'aproven mesures urgents per a l'increment de l'oferta d'habitatge protegit. Concretament, en l'apartat 5 del mateix es preveu la necessitat de "Accelerar la transformació de sòls residencials destinats a habitatges de protecció oficial (HPO)". Al respecte, es concreta que la necessitat de desenvolupar aquests sòls s'ha de produir l'any 2025 (termini més breu d'entre els previstos a l'esmentat acord). A nivell més general, l'acord preveu la necessitat urgent d'una acció pública decidida cap a l'increment de l'oferta d'habitatge protegit, la qual es remarca que ha de ser de caràcter urgent. Per tant, és evident que resulta necessari i urgent, per a facilitar l'ambiciós objectiu d'incrementar l'oferta d'habitatge protegit assequible que

exigeixen la legislació vigent i els plans i mesures de Govern, que es clarifiqui el règim transitori per a les actuacions pendents d'executar que tenen reserves o habitatges qualificats en el planejament i en els projectes de reparcel·lació amb el règim de preu concertat, i que es faciliti que els Ajuntaments en aquests casos, prèvia sol·licitud del promotor, puguin atorgar les llicències o fins i tot modificar-les per optar per la qualificació i uns règims de protecció pública d'habitatge més assequibles, alternatius, i pel cas del règim general de lloguer, equivalent al concertat.

El canvi normatiu proposat és adient per assolir l'objectiu.
Es tracta d'una modificació de caràcter puntual el que justificaria la seva inclusió a l'avantprojecte

MARC NORMATIU

- Decret llei 17/2019, del 23 de desembre, de mesures urgents per a millorar l'accés a l'habitatge - Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat de Catalunya per a regular aquesta mesura s'emmarca dins l'article 47 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. La Generalitat té competència exclusiva sobre la determinació de llurs competències i potestats pròpies, en els àmbits especificats per l'article 84 de l'esmentat Estatut.

Decret llei 17/2019, del 23 de desembre, de mesures urgents per a millorar l'accés a l'habitatge	Disp.transitòria Núm.Disp.novena	Modificació
Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Art.57 Ap.3 / c / tercer	Modificació

Capítol III. Mesures administratives en matèria de medi ambient i sostenibilitat

Article 106.1

TER-0190.0

Es modifica la lletra e de l'article 13 de la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, que queda redactada de la manera següent:

“e) La gestió de les estacions sensores de la Xarxa que són de titularitat de la Generalitat s'ha de dur a terme pel sistema de conveni o consorci amb els municipis en què s'instal·len. Els convenis per implantar aquestes estacions tenen el termini de vigència que acordin les parts, que pot ser superior a 4 anys, però no pot superar un màxim de 20 anys”.

OBJECTE

L'objecte de la present proposta és la modificació de la lletra e) de l'article 13 de la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric amb la finalitat de reduir càrregues administratives per a les administracions públiques. D'acord amb la normativa vigent, llevat que una llei especifiqui una durada diferent, els convenis tenen una durada màxima de quatre anys.

NECESSITAT

La ubicació d'una estació de mesura de qualitat de l'aire implica que les administracions públiques regulin les obligacions que assumeixen envers la seva ubicació, funcionament i gestió de la informació. L'article 13 de la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric estableix que aquests acords es materialitzin mitjançant convenis. L'article 49.h) de la Llei 40/2015 la durada dels convenis no pot ser superior a quatre anys, llevat que normativament s'estableixi un termini superior. L'experiència assolida sobre la gestió de les estacions de mesura indica que en un període de 4 anys no es produeixen canvis significatius que justifiquin l'actualització dels convenis, per la qual cosa pot ampliar-se la vigència dels mateixos amb caràcter general. Dilatar la vigència dels convenis permet reduir les càrregues administratives de les administracions implicades.

La mesura proposada ha de permetre ampliar els terminis de vigència dels convenis que regulen la gestió de les estacions de mesura.

És necessària aquesta modificació perquè si normativament no s'estableix un termini diferent, els convenis no poden tenir una durada superior a quatre anys.. Aquesta mesura té incidència en les despeses de la Generalitat perquè evita tramitar moltes renovacions de convenis, el contingut dels quals roman invariable en totes les renovacions.

MARC NORMATIU

• Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric • Llei 40/2015, de l'1 d'octubre, de règim jurídic de les administracions públiques.

COMPETÈNCIA

Articles de l'Estatut de Catalunya: • Article 46: estableix que els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat internacional. • Article 144.1: estableix que corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a dictar normes addicionals de protecció.

Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric.	Art.13 Ap.5 / e / cinquè	Modificació

Article 106.2

TER-0067.0

Es modifica la disposició addicional única de la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, que passa a ser la disposició addicional primera i s'afegeix una nova disposició addicional, la segona, amb el text següent:

“Disposició addicional primera

S'han de classificar per via reglamentària els factors de conversió de l'anàlisi i el mesurament de contaminants, per garantir la comprensibilitat de les dades.”

”Disposició addicional segona

En els procediments sancionadors incoats i tramitats per l'Administració de la Generalitat en matèria de qualitat de l'aire i de protecció atmosfèrica, el termini per dictar i notificar la resolució sancionadora és d'un any”.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és ampliar a 1 any el termini per dictar i notificar la resolució sancionadora en els procediments incoats per infraccions de la normativa de qualitat de l'aire i de protecció de l'atmosfera, per reduir la possibilitat de caducitat del procediment per haver transcorregut el termini de 6 mesos en què s'ha d'emetre la resolució

NECESSITAT

La complexitat i el caràter tècnic de la normativa aplicable ocasionen dilacions en la tramitació d'aquests expedients que motiven que s'esgoti el termini de resolució de 6 mesos establert per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, produint-se la caducitat del procediment i obligant a acordar l'inici d'un nou expedient quan els fets no han prescrit.

Ampliar a 1 any el termini per a la resolució dels expedients sancionadors incoats per infraccions a la normativa de protecció de qualitat de l'aire i de protecció de l'atmosfera és una mesura adequada per adaptar aquests procediments als tempus que requereixen els actes d'instrucció necessaris per a la seva adequada resolució i evitar amb això que es produeixi la caducitat.

En tractar-se d'una modificació que requereix d'una norma en rang de llei, d'acord amb les Lleis 39/2015, d'1 d'octubre, i què la nova instrucció d'un procediment sancionador a causa de la caducitat de l'anteriorment incoat comporta nous costos en els recursos personals de l'Administració, es considera justificada la seva inclusió en el present avantprojecte.

MARC NORMATIU

- Directiva 2008/50/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2008, relativa a la qualitat de l'aire ambient i a una atmosfera més neta a Europa. - Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera. - Llei 22/1983, de 21 de novembre, de Protecció de l'ambient Atmosfèric. - Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya - Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu de les administracions públiques.

COMPETÈNCIA

Estatut d'autonomia de Catalunya: - Article 46: els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat internacional. - Article 144.1: corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a dictar normes addicionals de protecció. - Article 159.1 c): atribueix a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva que inclou, entre d'altres, les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat.

Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric.	Disp.adicional Núm.Disp.segona	Modificació

Article 107.1

TER-0056.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 5 de la Llei 8/2008, del 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànon sobre la disposició del rebuig dels residus, que resta redactat de la manera següent:

“1. El Fons de Gestió de Residus es destina a finançar les infraestructures de gestió de residus municipals i les operacions de gestió dels residus, en el marc dels programes específics de gestió de residus i d'acord amb el Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals”.

OBJECTE

L'objecte de la present proposta consisteix en aclarir la finalitat del fons de gestió i emmarcar-lo en el Programa de prevenció i Gestió de Residus i en el Pla Territorial Sectorial d'Infraestructures de Gestió de Residus Municipals, tot garantint la seva coherència amb la resta de prescripcions de la Llei 8/2008.

NECESSITAT

Aquesta rau en l'aclariment dels conceptes de finançament als quals es destina el fons de gestió, per tal d'evitar confusions o limitacions, i també en la simplificació del text actualment vigent, ja que especifica operacions que engloba ja el concepte general i es refereix a més a normativa ja derogada.

Amb la nova redacció s'aclareix el destí del fons de gestió i s'actualitza la seva redacció per tal de garantir la seva coherència amb la resta de prescripcions de la Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànon sobre la disposició del rebuig dels residus

En tractar-se de matèria tributària i no existint cap altra opció de regulació contemplada més enllà de la normativa, no procedeix comparar les opcions de regulació. Les Lleis d'acompanyament a la Llei de Pressupostos són l'instrument idoni per a la creació, eliminació, modificació i actualització de la regulació tributària de la Generalitat, vist el seu contingut de mesures fiscals i administratives.

MARC NORMATIU

La present proposta s'emmarca en la Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànon sobre la disposició del rebuig dels residus, i en la normativa bàsica sobre residus integrada pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora dels residus, i la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular, i en el Decret llei 17/2022, de 20 de desembre.

COMPETÈNCIA

L'article 203.2 de l'Estatut d'Autonomia preveu que la Generalitat participa en el rendiment dels tributs estatals cedits a Catalunya. A aquest efecte, aquests tributs tenen la consideració següent: a. Tributs cedits totalment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat la totalitat dels rendiments i la capacitat normativa. b. Tributs cedits parcialment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat una part dels rendiments i, si s'escau, la capacitat normativa.

Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànonns sobre la disposició del rebuig dels residus	Art.5 Ap.1 / a / primer	Modificació

Article 107.2

TER-0057.0

Es modifica l'apartat 6 de l'article 5 de la Llei 8/2008, que resta redactat de la manera següent:

"6. La recaptació de l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració i les assignacions que corresponguin a la Generalitat, procedents de la imposició per les administracions públiques de gravàmens sobre residus, s'han de destinar en exclusiva a mesures i inversions relacionades amb millores en la prevenció i gestió de residus i, entre altres, a:

- a) Impulsar l'economia circular.
- b) Fer inversions per millorar, ampliar, fer el manteniment i construir infraestructures de prevenció i gestió de residus, i també per als mitjans per a la recollida separada, incloent recerca, desenvolupament i innovació, d'acord amb els instruments de planificació.
- c) Fer despeses de planificació, seguiment i control de la producció i la gestió de residus, especialment els de competència municipal.
- d) Fer despeses de la gestió del mateix impost.

Pels conceptes dels apartats c) i d) s'ha de destinar un mínim d'un 6% de la recaptació total de l'impost."

OBJECTE

L'objecte de la proposta consisteix en fixar per Llei l'assignació dels recursos econòmics necessaris procedents del fons de gestió de residus, que han de ser destinats a la funció de gestió i inspecció de l'impost, sense que afecti al pressupost de la Generalitat de Catalunya, i sense dependre de les decisions de les Juntes de Govern dels fons de gestió de residus.

NECESSITAT

La necessitat rau en la fixació d'unes aportacions econòmiques a l'Agència de Residus de Catalunya procedents dels fons de gestió de residus que no depenguin de criteris que calgui renovar cada any. La seguretat en aquestes aportacions permetran assumir els costos citats i estabilitzar places estructurals en la plantilla, que si no disposessin d'un finançament ferm, no podrien ser cobertes. L'assumpció de l'impost cedit estatal, suposa noves obligacions que cal cobrir.

Correspon a l'Agència de Residus de Catalunya gestionar, comprovar, inspeccionar i revisar els actes derivats de l'aplicació de l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració, i implica l'assignació de recursos, tant humans com econòmics a l'Agència de Residus de Catalunya. Establir aquesta aportació permet dotar-se d'aquests recursos sense afectar al pressupost de la Generalitat.

En tractar-se de matèria tributària i no existint cap altra opció de regulació contemplada més enllà de la normativa, no procedeix comparar les opcions de regulació. Les Lleis d'acompanyament a la Llei de Pressupostos són l'instrument idoni per a la creació, eliminació, modificació i actualització de la regulació tributària de la Generalitat, vist el seu contingut de mesures fiscals i administratives.

MARC NORMATIU

La present proposta s'emmarca en la Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus, i en la normativa bàsica sobre residus integrada pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora dels residus, i la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular, i en el Decret Llei 17/2022, de 20 de desembre.

COMPETÈNCIA

L'article 203.2 de l'Estatut d'Autonomia preveu que la Generalitat participa en el rendiment dels tributs estatals cedits a Catalunya. A aquest efecte, aquests tributs tenen la consideració següent: a. Tributs cedits totalment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat la totalitat dels rendiments i la capacitat normativa. b. Tributs cedits parcialment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat una part dels rendiments i, si s'escau, la capacitat normativa.

Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus	Art.5 ter Ap.6 / f / sisè	Modificació

Article 107.3

TER-0058.1

Es modifica l'apartat 10 de l'article 6 de la Llei 8/2008, que resta redactat de la manera següent.

“10. La distribució dels fons procedents de l'impost sobre la deposició de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració relatius als residus municipals s'ha d'ajustar als criteris següents:

a) S'han de tenir en compte els fluxos de residus municipals que no es destinin a deposició controlada ni a valorització energètica, que s'han de ponderar d'acord amb els criteris que estableixi la Junta de Govern per als residus municipals.

b) El cinquanta per cent dels fons, com a mínim, s'ha de destinar al finançament de les infraestructures que estableix el Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals, incloses les infraestructures de prevenció i preparació per a la reutilització.

La resta dels recursos s'ha de destinar a la prevenció de residus municipals, a la recollida selectiva i a la gestió de la matèria orgànica, ja sigui en origen o en plantes de tractament biològic, a la recollida selectiva i el reciclatge d'altres fraccions de residus, a altres formes de valorització material, a compensar els costos de transport dels residus municipals en comarques rurals, especialment aquelles que no disposen ni de plantes de tractament ni de plantes de recollida selectiva, i a la promoció de campanyes de sensibilització, divulgació i educació ambiental.

S'ha de garantir que, en tot cas, el 2 % dels fons es destinin a accions d'infraestructura verda i de millora ambiental territorial. La distribució dels recursos destinats a accions d'infraestructura verda i de millora ambiental territorial s'ha de fer de manera concertada amb les administracions locals d'àmbit municipal o metropolità el territori de les quals resulti directament o indirectament afectat per la implantació o el funcionament de les infraestructures de gestió de residus.”

OBJECTE

La proposta té com a objecte establir els criteris prioritaris per a l'ús del fons de gestió de residus per establir uns percentatges mínims de destinació al finançament d'infraestructures, així com a l'estabilització de recursos per a la gestió del fons per part de l'Agència de Residus de Catalunya, i adaptar-los a la Llei 7/2022.

NECESSITAT

La necessitat rau en l'establiment per Llei dels criteris prioritaris per a l'ús del fons de gestió de residus municipals. Aquests pretenen establir uns percentatges mínims de destinació al finançament d'infraestructures, així com a l'estabilització de recursos per a la gestió del fons per part de l'Agència de Residus de Catalunya. Els criteris establerts fins ara s'han de modificar per adaptar-los a l'impost creat per la Llei 7/2022 i cedit a la Generalitat de Catalunya.

Establir per Llei aquesta aportació, l'estabilitza i permet que l'Agència de Residus de Catalunya pugui dotar-se d'aquests recursos, sense dubtes ni a l'albor de les decisions de la Junta de Govern, en el marc de la Llei 7/2022 i la resta de normativa aplicable.

En tractar-se de matèria tributària i no existint cap altra opció de regulació contemplada més enllà de la normativa, no procedeix comparar les opcions de regulació. Les Lleis d'acompanyament a la Llei de Pressupostos són l'instrument idoni per a la creació, eliminació, modificació i actualització de la regulació tributària de la Generalitat, vist el seu contingut de mesures fiscals i administratives.

MARC NORMATIU

La present proposta s'emmarca en la Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus, i en la normativa bàsica sobre residus integrada pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora dels residus, i la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular, i en el Decret Llei 17/2022, de 20 de desembre.

COMPETÈNCIA

L'article 203.2 de l'Estatut d'Autonomia preveu que la Generalitat participa en el rendiment dels tributs estatals cedits a Catalunya. A aquest efecte, aquests tributs tenen la consideració següent: a. Tributs cedits totalment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat la totalitat dels rendiments i la capacitat normativa. b. Tributs cedits parcialment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat una part dels rendiments i, si s'escau, la capacitat normativa.

Llei 8/2008, de 10 de juliol, de
finançament de les infraestructures de
gestió dels residus i dels cànons sobre
la disposició del rebuig dels residus

Art.6 Ap.10 / j / desè

Modificació

Article 107.4

TER-0059.0

Es modifica l'apartat 11 de l'article 6 de la Llei 8/2008, del 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus, que resta redactat de la manera següent:

“11. La distribució dels fons procedents de l'impost sobre la deposició de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració relatius als residus inerts s'ha de destinar a actuacions de prevenció i operacions de valorització i optimització de la gestió dels residus de la construcció, i també a la promoció i a la recerca d'aplicacions dels materials recuperats, d'acord amb les directrius aprovades per la Junta de Govern dels Residus de la Construcció. S'ha de garantir que, en tot cas, el 2% dels fons es destinin a accions d'infraestructura verda i de millora ambiental territorial i que les accions per afavorir la prevenció i la valorització tinguin, per aquest ordre, caràcter prioritari. La distribució dels recursos destinats a accions d'infraestructura verda i de millora ambiental territorial s'ha de fer de manera concertada amb les administracions locals d'àmbit municipal o metropolità el territori de les quals resulti directament o indirectament afectat per la implantació o el funcionament de les infraestructures de gestió de residus.”

OBJECTE

L'objecte de la proposta és establir els criteris prioritaris per a l'ús del fons de gestió de residus i flexibilitzar els criteris fixats per la Llei 8/2008, així com a l'estabilització de recursos per a la gestió del fons per part de l'Agència de Residus de Catalunya, tot adaptant la regulació a la Llei 7/2022 i restant normativa aplicable.

NECESSITAT

La necessitat rau en l'establiment per Llei dels criteris prioritaris per a l'ús del fons de gestió de residus de la construcció. Aquests pretenen modificar els criteris fixats per la Llei 8/2008, així com a l'estabilització de recursos per a la gestió del fons per part de l'Agència de Residus de Catalunya. Els criteris establerts fins ara s'han de modificar per adaptar-los a l'impost creat per la Llei 7/2022 i cedit a la Generalitat de Catalunya.

El criteris generals de retorn ja estan fixats per l'article 5 de la Llei 8/2008, i no és necessari detallar tant el seu ús. Això permetrà adaptar-se a les necessitats del moment a la junta de govern que regeix el fons. Per altra banda, establir per llei aquesta aportació a l'Agència de Residus, permet que aquesta es pugui dotar de recursos certs i estables.

En tractar-se de matèria tributària i no existint cap altra opció de regulació contemplada més enllà de la normativa, no procedeix comparar les opcions de regulació. Les Lleis d'acompanyament a la Llei de Pressupostos són l'instrument idoni per a la creació, eliminació, modificació i actualització de la regulació tributària de la Generalitat, vist el seu contingut de mesures fiscals i administratives.

MARC NORMATIU

La present proposta s'emmarca en la Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus, i en la normativa bàsica sobre residus integrada pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora dels residus, i la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular, i en el Decret llei 17/2022, de 20 de desembre.

COMPETÈNCIA

L'article 203.2 de l'Estatut d'Autonomia preveu que la Generalitat participa en el rendiment dels tributs estatals cedits a Catalunya. A aquest efecte, aquests tributs tenen la consideració següent: a. Tributs cedits totalment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat la totalitat dels rendiments i la capacitat normativa. b. Tributs cedits parcialment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat una part dels rendiments i, si s'escau, la capacitat normativa.

Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànonns sobre la disposició del rebuig dels residus	Art.6 Ap.11 / k / onzè	Modificació

Article 107.5

TER-0060.0

Es modifica l'apartat 11 *bis* de l'article 6 de la Llei 8/2008, que resta redactat de la manera següent:

"11 *bis*. La distribució dels fons procedents de l'impost sobre la deposició de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració relatius a residus industrials s'ha de destinar a actuacions de foment de l'economia circular, i també a la millora de les instal·lacions de gestió de residus i altres activitats relacionades amb els residus industrials. S'ha de garantir que, en tot cas, el 2 % dels fons es destinin a accions d'infraestructura verda i de millora ambiental territorial. La distribució dels recursos destinats a accions d'infraestructura verda i de millora ambiental territorial s'ha de fer de manera concertada amb les administracions locals d'àmbit municipal o metropolità el territori de les quals resulti directament o indirectament afectat per la implantació o el funcionament de les infraestructures de gestió de residus."

OBJECTE

La proposta té com a objecte modificar els criteris prioritaris per a l'ús del fons de gestió de residus industrials per adaptar els criteris fixats per la Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió de residus, al marc de la Llei 7/2022 i la resta de normativa aplicable en relació amb l'impost creat per la Llei 7/2022 i cedit a la Generalitat de Catalunya.

NECESSITAT

La necessitat rau en l'establiment per Llei dels criteris prioritaris per a l'ús del fons de gestió de residus industrials. Aquests pretenen alliberar els criteris fixats per la Llei 8/2008, així com a l'estabilització de recursos per a la gestió del fons per part de l'Agència de Residus de Catalunya. Els criteris establerts fins ara s'han de modificar per adaptar-los a l'impost creat per la Llei 7/2022 i cedit a la Generalitat de Catalunya.

El criteris generals de retorn ja estan fixats per l'article 5 de la Llei 8/2008, i no és necessari detallar tant el seu us. Això permetrà adaptar-se a les necessitats del moment a la junta de govern que regeix el fons. Per altra banda, establir per Llei aquesta aportació a l'Agència de Residus, permet que aquesta es pugui dotar de recursos certs i estables.

En tractar-se de matèria tributària i no existint cap altra opció de regulació contemplada més enllà de la normativa, no procedeix comparar les opcions de regulació. Les Lleis d'acompanyament a la Llei de Pressupostos són l'instrument idoni per a la creació, eliminació, modificació i actualització de la regulació tributària de la Generalitat, vist el seu contingut de mesures fiscals i administratives.

MARC NORMATIU

La present proposta s'emmarca en la Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels canons sobre la disposició del rebuig dels residus, i en la normativa bàsica sobre residus integrada pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora dels residus, i la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular, i en el Decret Llei 17/2022, de 20 de desembre.

COMPETÈNCIA

L'article 203.2 de l'Estatut d'Autonomia preveu que la Generalitat participa en el rendiment dels tributs estatals cedits a Catalunya. A aquest efecte, aquests tributs tenen la consideració següent: a. Tributs cedits totalment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat la totalitat dels rendiments i la capacitat normativa. b. Tributs cedits parcialment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat una part dels rendiments i, si s'escau, la capacitat normativa.

Llei 8/2008, de 10 de juliol, de
finançament de les infraestructures de
gestió dels residus i dels cànons sobre
la disposició del rebuig dels residus

Art.6 Ap.11 bis

Modificació

Article 108.1

ECF-0352.0

Es modifica l'article 20 el text refós de la Llei reguladora dels residus aprovat pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, que resta redactat de la manera següent:

“Article 20

Llicències i limitacions en l'aprofitament del sòl

En el tràmit d'obtenció d'autoritzacions o llicències que comporten un canvi d'ús d'un sòl que prèviament ha suportat una activitat potencialment contaminant del sòl, l'ens competent per a atorgar-les requereix la presentació per part del sol·licitant d'un estudi detallat del sòl i, si escau segons els resultats, d'una anàlisi de risc feta d'acord amb el que estableix el Reial decret 9/2005, del 14 de gener, pel qual s'estableix la relació d'activitats potencialment contaminants del sòl i els criteris i estàndards per a la declaració de sòls contaminats. Aquesta informació s'ha de trametre a l'Agència de Residus de Catalunya, que ha d'emetre un informe preceptiu prèviament a l'inici de les obres corresponents a les autoritzacions que habiliten l'actuació, l'activitat o l'obra.”

OBJECTE

Per donar compliment als terminis que la normativa estableix per resoldre les llicències, un dels impediments principals és el temps en que s'emeten els informes per d'altres administracions que tenen caràcter preceptiu i vinculant i que són necessaris per resoldre la llicència. La petició d'aquests informes suposa en molts casos la presentació de documentació molt específica i fora del propi projecte d'obres.

NECESSITAT

Per donar compliment als terminis que la normativa estableix per resoldre les llicències, un dels impediments principals és el temps en que s'emeten els informes per d'altres administracions que tenen caràcter preceptiu i vinculant i que són necessaris per resoldre la llicència. La petició d'aquests informes suposa en molts casos la presentació de documentació molt específica i fora del propi projecte d'obres.

Per facilitar la tramitació i resolució de les llicències, es podrien establir uns continguts mínims dels informes, i fins i tot comuns que formariem part dels condicionants de les llicències, i traslladar la càrrega del compliment de les exigències i fins i tot l'emissió de l'informe definitiu a l'inici de l'obra. Seria també un gran suport establir un sistema àgil i fluid de comunicació entre administracions, sense oblidar que l'accessibilitat a les plataformes a les que accedeixen els ciutadans siguin fàcils i entenedores.

Per facilitar la tramitació i resolució de les llicències, es podrien establir uns continguts mínims dels informes, i fins i tot comuns que formariem part dels condicionants de les llicències, i traslladar la càrrega del compliment de les exigències i fins i tot l'emissió de l'informe definitiu a l'inici de l'obra. Seria també un gran suport establir un sistema àgil i fluid de comunicació entre administracions, sense oblidar que l'accessibilitat a les plataformes a les que accedeixen els ciutadans siguin fàcils i entenedores.

MARC NORMATIU

DECRET LEGISLATIU 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora dels residus - Article 20. Llicències i limitacions en l'aprofitament del sòl. L'Agència de Residus de Catalunya, que ha d'emetre un informe preceptiu prèviament a l'atorgament de les autoritzacions o llicències que habiliten l'actuació, l'activitat o l'obra. - Ley 7/2022, de 8 de abril, de residuos y suelos contaminados para una economía circular - Real Decreto 9/2005, de 14 de enero, por el que se establece la relación de actividades potencialment contaminantes del suelo y los criterios y estándares para la declaración de suelos contaminados.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat de Catalunya per a regular aquesta mesura s'emmarca dins l'article 144.1.e) de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que atribueix a la Generalitat competència compartida en la generació, la gestió, el trasllat i la disposició final de residus.

Decret Legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, Art.20
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
reguladora dels residus

Modificació

Article 108.2

TER-0065.0

S'afegeix un apartat, el 4, a l'article 57 del text refós de la Llei reguladora dels residus, aprovat pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, amb el text següent:

“4. Correspon a l'Agència de Residus de Catalunya autoritzar les instal·lacions mòbils de tractament de residus quan el titular d'aquestes té la seu social a Catalunya, d'acord amb l'article 33.5 de la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular.”

OBJECTE

L'objecte de la proposta és atribuir la competència per a autoritzar les plantes mòbils de tractament de residus quan el seu titular té la seu social a Catalunya.

NECESSITAT

En aplicació del previst a l'article 33.5 de la Llei 7/2022, de 8 d'abril de residus i sòls contaminats per a una economia circular, per tal que l'Agència de Residus de Catalunya sigui l'òrgan competent per autoritzar les instal·lacions mòbils de tractament de residus quan el titular de la planta tingui la seu social a Catalunya, és necessari que el Text refós de la Llei reguladora dels residus, aprovat pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, li atribueixi de manera expressa aquesta competència.

Amb l'entrada en vigor de la Llei 7/2022, de 8 d'abril, que constitueix normativa bàsica estatal, cal revisar la normativa aplicable en matèria de residus en l'àmbit de Catalunya, i recollir de manera expressa en el Text refós de la Llei reguladora dels residus, aprovat pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, que l'Agència de Residus es l'òrgan competent per autoritzar les instal·lacions mòbils de tractament de residus quan el titular d'aquestes té la seu social a Catalunya.

Atesa l'escassa entitat de la modificació, es considera que la Llei d'acompanyament a la Llei de Pressupostos constitueix l'instrument idoni per a la modificació i actualització de les previsions contingudes en la norma reguladora en matèria de residus a Catalunya.

MARC NORMATIU

- Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora dels residus - Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats - Instrucció de l'Agència de Residus de Catalunya i de la Direcció general de Canvi Climàtic i Qualitat Ambiental, sobre el procediment provisional d'autorització de les instal·lacions mòbils de tractament de residus, signada el 30 de juny de 2023.

COMPETÈNCIA

La proposta de modificació formulada s'emmarca en la competència de la Generalitat de Catalunya en matèria de medi ambient d'acord amb l'article 111 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que preveu l'exercici de la potestat legislativa, reglamentària i executiva de la Generalitat en les competències compartides, com és en matèria de medi ambient.

Decret Legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora dels residus

Art.57 Ap.4 / d / quart

Addició

Article 109

TER-0396.4

S'afegeix una disposició addicional, la novena, a la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, amb el text següent:

Presentació de projectes d'acord amb models normalitzats

1. Quan la persona promotora presenti la sol·licitud d'autorització ambiental o de llicència ambiental acompanyada del projecte i, si escau, de l'estudi d'impacte ambiental, ajustats al contingut i a l'estructura dels models normalitzats que amb aquesta finalitat estiguin disponibles a la seu electrònica de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, no és preceptiva la realització del tràmit de suficiència i idoneïtat previst en aquesta llei.
2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, es considera que el projecte i l'estudi incorporen la informació suficient i adequada per a la seva tramitació quan inclouen, de manera completa i coherent, tots els apartats, dades, justificacions i continguts que determinen els models normalitzats esmentats.
3. L'òrgan competent en matèria d'intervenció ambiental pot, motivadament, requerir l'esmena de deficiències o l'aportació de documentació complementària, sense que això impliqui la obertura del tràmit de suficiència i idoneïtat, llevat que es constati una manca substancial de contingut que impedeixi l'avaluació tècnica del projecte presentat.
4. Mitjançant resolució de la persona titular de la direcció general competent en matèria d'intervenció ambiental es poden aprovar, modificar i actualitzar els models normalitzats, que han d'incloure, almenys, les instruccions tècniques, els continguts mínims i els formats de presentació.

OBJECTE

Es pretén addicionar una nova disposició addicional que habilita a la persona titular de la direcció general competent en matèria d'intervenció ambiental per aprovar, modificar i actualitzar models normalitzats per a la presentació de projectes i, si escau, d'estudis d'impacte ambiental. La finalitat és iniciar el tràmit amb la informació necessària i completa per poder avançar a les següents fases previstes a la legislació. D'aquesta manera, quan la persona promotora presenti la sol·licitud d'autorització ambiental o de llicència ambiental acompanyada del projecte i, si escau, de l'estudi d'impacte ambiental, ajustats al contingut i a l'estructura dels models normalitzats es podrà prescindir del tràmit de verificació formal i suficiència de l'estudi d'impacte ambiental i del projecte previst a l'article 19.

NECESSITAT

S'ha detectat que els promotors sovint presenten la documentació inicial del projecte i de l'estudi d'impacte ambiental incompleta o amb mancances importants pel que fa al contingut. En certs casos és degut a desconeixement de certes matèries específiques, poca concreció de detalls del projecte o bé esperant que les unitats vectorials indiquin la informació que falta per aportar en el tràmit de suficiència i idoneïtat. La conseqüència és una major dilatació en el temps del tràmit de suficiència i idoneïtat previst en l'article 19 i un augment del volum de treball pel personal de l'administració. Amb l'addició que es proposa es pretén eliminar el tràmit de verificació formal i suficiència quan el promotor faci ús d'aquests models. En tot cas, es manté el tràmit de verificació formal i suficiència de l'article 19 atès que l'ús dels models normalitzats és de caràcter potestatiu pel promotor.

La mesura proposada és adequada a la finalitat perseguida atès que permet simplificar i agilitzar el procediment prescindint del tràmit de verificació formal i suficiència quan el projecte i l'estudi d'impacte ambiental es presentin amb models normalitzats que contindran les instruccions tècniques i els continguts mínims que garanteixen en tot cas una adequada protecció del medi ambient (finalitat de la Llei). En tot cas, en el punt 3 es preveu la possibilitat a l'òrgan ambiental per requerir l'esmena de deficiències o l'aportació de documentació complementària, si escau.

La introducció de la mesura a l'Avantprojecte de Llei està justificada atès que es tracta d'una mesura que te per finalitat simplificar el procediment i reduir les càrregues administratives tant per a l'Administració com per als administrats, per la qual cosa té una repercussió en les despeses de la Generalitat.

MARC NORMATIU

• Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats. • Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Articles de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC): • Article 46: estableix que els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat internacional. • Article 144.1: estableix que “corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a dictar normes addicionals de protecció. Aquesta competència compartida inclou en tot cas: a) L'establiment i la regulació dels instruments de planificació ambiental i del procediment de tramitació i aprovació d'aquests instruments (...)”.

Llei 20/2009, del 4 de desembre, de
prevenció i control ambiental de les
activitats

Disp.addicional Núm.Disp.novena

Addició

Article 110

TER-0213.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 34 de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, que resta redactat de la manera següent:

“3. En els procediments d'avaluació ambiental de plans, programes i projectes que es desenvolupin a Catalunya, s'han de valorar les emissions de gasos amb efecte hivernacle que la seva execució i gestió puguin produir, així com les mesures adients per reduir-les. També s'ha de valorar la vulnerabilitat davant dels impactes del canvi climàtic i les mesures pertinents per disminuir-la. Els departaments competents en matèria de canvi climàtic i avaluació ambiental han d'establir les metodologies i guies que facilitin tant el càlcul i les propostes de mesures de reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle com l'anàlisi i les mesures de reducció de la vulnerabilitat als efectes del canvi climàtic.”

OBJECTE

La modificació proposada de l'apartat 3 de l'article 34 de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic té per objecte garantir que en les avaluacions ambientals de plans, programes i projectes, no només es faci la diagnosi d'emissions i vulnerabilitat, sinó que també s'hi incorporin mesures efectives de reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle i adaptació al canvi climàtic mitjançant les eines necessàries i el coneixement facilitat per poder incorporar aquesta informació adequadament.

NECESSITAT

L'experiència d'aplicació dels darrers anys mostra que la diagnosi, per si sola, no assegura l'adopció de mesures concretes. L'avaluació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i la vulnerabilitat davant dels impactes del canvi climàtic en el marc de l'avaluació ambiental de plans, programes i projectes actualment es limita a la diagnosi, i per tant als efectes informatius, pel que és necessari que els nous plans, programes i projectes incorporin obligatòriament, junt a la diagnosi, les mesures adients per a l'efectiva reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle i l'adaptació als efectes del canvi climàtic a partir de les eines i guies facilitades pels departaments competents.

La mesura proposada millora la coordinació de les polítiques sectorials referents al canvi climàtic. Amb anterioritat, s'ha demostrat efectiva la incorporació obligatòria de previsió de mesures de reducció de l'impacte d'altres vectors que estan subjectes a avaluació preceptiva com són residus, qualitat de l'aire i medi natural que preveuen des de fa anys en l'avaluació ambiental la incorporació de mesures de reducció d'impacte amb resultat satisfactori.

Després dels anys transcorreguts d'aplicació de la Llei, l'instrument de la diagnosi s'ha mostrat no suficientment eficient per acomplir els objectius que es pretenien amb aquesta article ja que la incorporació de l'anàlisi del canvi climàtic en els plans, programes i projectes no ha comportat l'adopció vinculant de mesures de reducció de gasos d'efecte hivernacle ni la reducció de la vulnerabilitat que era l'objectiu d'incorporar aquest article.

MARC NORMATIU

Internacional □ Acord de París del Conveni Marc Nacions Unides Canvi Climàtic del 2015
 □ Reglament (UE) 2021/1119 del Parlament Europeu i del Consell de 30 de juny de 2021 pel qual s'estableix el marc per assolir la neutralitat climàtica i es modifiquen els Reglaments (CE) núm. 401/2009 i (UE) 2018/1999 Estatal □ Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental. □ Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica. Catalunya □ Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic. □ Llei 6/2009, del 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes. □ Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats

COMPETÈNCIA

Articles de l'Estatut de Catalunya: L'article 144.1.i atribueix a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció que inclou la regulació del règim d'autorització i seguiment de l'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle. L'article 144.5 atribueix a la Generalitat el subministrament d'informació meteorològica i climàtica i també la recerca en aquests àmbits i l'elaboració de la cartografia climàtica. L'article 46.3 determina que els poders públics han de promoure la integració d'objectius ambientals a les polítiques sectorials i han de fer efectives les condicions per a la preservació de la natura i la biodiversitat. L'article 46.1 estableix que els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de l'adopció de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat col·lectiva i intergeneracional.

Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi
climàtic

Art.34 Ap.3 / c / tercer

Modificació

Capítol IV. Modificacions legislatives en matèria d'ordenació d'aigües

Article 111.1

ECF-0001.1

Es modifica l'apartat 3 de l'article 6 del Decret legislatiu 4/2018, de 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat, que resta redactat de la manera següent:

“3. Resten incorporats al patrimoni propi de l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat els béns immobles, les obres, i instal·lacions, els drets reals constituïts a favor d'aquests, les autoritzacions, els permisos i les llicències atorgats a benefici seu i qualsevol altres actius, drets i obligacions que en derivin de la prestació del servei públic de producció i subministrament d'aigua potable de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat fins ara titularitat de la Generalitat de Catalunya. Aquests béns són propietat de l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat i es relacionen a l'annex”.

OBJECTE

Es proposa aquesta modificació per tal que tots els béns que es van adscriure a l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat (en endavant ATL) mitjançant l'aplicació d'aquest article, no els disposin en règim d'adscripció sinó que siguin els titulars dels béns, és a dir, que tots els béns adscrits a ATL passin a ser propietat d'aquesta entitat, així com els béns i drets propis de qualsevol naturalesa que adquireixi per qualsevol títol, és a dir, que es torni a la mateixa situació que regia amb caràcter previ a la dissolució de l'Ens d'Abastament d'Aigua, entitat que es va dissoldre per mandat d'allò disposat en la DA 2a de la Llei 10/2011, de 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa. 1r.- Mitjançant el que prescrivía el punt 1 de la Disposició Addicional Segona de la Llei 10/2011, de 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa, publicada al DOGC núm. 6035, de 30 de desembre de 2011, es va dissoldre l'Ens d'Abastament d'Aigua creat per la Llei “Es dissol l'Ens d'Abastament d'Aigua, creat per la Llei 4/1990, de 9 de març, d'ordenació de l'abastament de l'aigua de l'àrea de Barcelona. 2n.- Segons disposava el punt 2 de la Disposició Addicional anteriorment esmentada aquesta dissolució no tenia efectes fins que es fes efectiva la formalització dels contractes administratius de gestió i prestació de serveis públics, d'acord amb el que estableix l'article 37.1.a del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, i la disposició addicional primera”. 3r.- Mitjançant la Resolució del conseller de Territori i Sostenibilitat, de data 6 de novembre de 2012, es va adjudicar el contracte de gestió de serveis públics, modalitat concessió, per a la construcció, la millora, la gestió i l'explotació de les instal·lacions que constitueixen la xarxa de proveïment Ter- Llobregat, a l'Associació d'Empreses integrada per ACCIONA AGUA, SA, AIGÜES DE CATALUNYA, LTD, GOPA CONSULTING, SL, ACACIA ISP, SL, GLOBAL BURIDAN, SL, GLOBAL LUBBOCK, SL i GESTIÓ CATALANA D'AIGÜES, SA, (posteriorment, ATLL Concessionària de la Generalitat de Catalunya, SA) el qual es va formalitzar en data 27 de desembre de 2012, amb efectes des del dia 31 de desembre de 2012. 4t.- Per tant, els béns esmentats anteriorment en el punt 1r, es van incorporar al patrimoni de la Generalitat de Catalunya amb efectes des del dia 31 de desembre de 2012, els quals van passar a estar gestionats, sota la forma de concessió de gestió de servei públic, per part d'ATLL Concessionària de la Generalitat de Catalunya, SA. 5è.- Posteriorment, mitjançant el Decret llei 4/2018, de 17 de juliol, publicat al DOGC núm. 7667, de 19 de juliol de 2018, la Generalitat de Catalunya va assumir la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es va crear l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat. 6è.- L'article 6.3 del Decret llei 4/2018, de 17 de juliol, va adscriure a l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat “(…) els béns immobles, les obres i instal·lacions, els drets reals constituïts a favor d'aquests, les autoritzacions, els permisos i les llicències atorgats a benefici seu i qualsevol altres actius, drets i obligacions que en derivin de la prestació del servei públic de producció i subministrament d'aigua potable de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat. 7è.- En data 3 de febrer de 2019 es va formalitzar el conveni de col·laboració entre el Departament de Territori i Sostenibilitat, en representació de l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat, el Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda , en representació de la

Generalitat de Catalunya, i el Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació, en què s'estableixen les condicions d'adhesió al Sistema de Gestió del Patrimoni de la Generalitat de Catalunya (GPG), per tal de donar compliment a la legislació patrimonial de la Generalitat de Catalunya i al Decret legislatiu 4/2018, de 17 de juliol. 8è. Mitjançant Acta de lliurament i recepció de data 28 de febrer de 2019, formalitzada entre la Generalitat de Catalunya, l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat i ATLL Concessionària de la Generalitat de Catalunya, SA, ATLL Concessionària de la Generalitat de Catalunya, SA, va fer lliurament i va posar a disposició de la Generalitat de Catalunya, que va acceptar i va rebre, a través de la Direcció General del Patrimoni de la Generalitat de Catalunya, els béns immobles, les obres i instal·lacions de la xarxa Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat de Catalunya relacionats a l'annex del Decret llei 4/2018, de 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat. 9è.- Alhora, mitjançant l'Acta de lliurament i recepció esmentada, un cop la Direcció General del Patrimoni de la Generalitat de Catalunya va recuperar la possessió dels béns esmentats, l'Administració de la Generalitat de Catalunya va entregar i va posar a disposició els mateixos a favor de l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat, que els va rebre mitjançant la signatura de la referida Acta.

NECESSITAT

Que tots els béns que es van adscriure a l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat (en endavant ATL) mitjançant l'aplicació d'aquest article, no els disposin en règim d'adscripció sinó que siguin els titulars dels béns, és a dir, que tots els béns adscrits a ATL passin a ser propietat d'aquesta entitat, així com els béns i drets propis de qualsevol naturalesa que adquireixi per qualsevol títol, és a dir, que es torni a la mateixa situació que regia amb caràcter previ a la dissolució de l'Ens d'Abastament d'Aigua, entitat que es va dissoldre per mandat d'allò disposat en la DA 2a de la Llei 10/2011, de 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa.

Que tots els béns que es van adscriure a l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat (en endavant ATL) mitjançant l'aplicació d'aquest article, no els disposin en règim d'adscripció sinó que siguin els titulars dels béns, és a dir, que tots els béns adscrits a ATL passin a ser propietat d'aquesta entitat, així com els béns i drets propis de qualsevol naturalesa que adquireixi per qualsevol títol, és a dir, que es torni a la mateixa situació que regia amb caràcter previ a la dissolució de l'Ens d'Abastament d'Aigua, entitat que es va dissoldre per mandat d'allò disposat en la DA 2a de la Llei 10/2011, de 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa.

El fet de què l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat no pugui disposar jurídicament sobre els béns propietat de la Generalitat de Catalunya que té adscrits, implica, a sensu contrario que dits actes de disposició i/o tràfic jurídic sobre els béns hagin de ser duts a terme per part la Generalitat de Catalunya amb la intervenció de la Direcció General del Patrimoni de la Generalitat de Catalunya; actes tals com: - Regularització registral i cadastral dels béns. - Alienacions. - Cessions. - Concessions. - Expropiacions. - Pagament de tributs (malgrat que el pagament correspon a l'entitat que té el bé adscrit, el subjecte passiu és la Generalitat de Catalunya, que és la que respon dels impagaments, qui rep les notificacions i a qui correspon efectuar qualsevol gestió davant dels emissors del deute). - Etc. Atesa l'heterogeneïtat i la gran quantitat de béns adscrits a l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat que actualment són propietat de la Generalitat de Catalunya, així com la manca de documentació jurídica i administrativa als arxius de la Direcció Generalitat de Catalunya respecte als mateixos, a més de la falta de recursos humans, i per tal de donar compliment als deures legals de correcta administració, gestió, conservació i inventari dels mateixos, considerem que cal instar la modificació de l'article 6.3 del Decret Llei 4/2018, de 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat, en el sentit que els béns propietat de la Generalitat de Catalunya que estan actualment adscrits a l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat passin a ser de la seva propietat (tal com succeïa en el règim legal anterior a la concessió amb l'Ens d'Abastament d'Aigua -ATLL- i com succeeix actualment amb l'Agència Catalana de l'Aigua).

MARC NORMATIU

L'Article 6 del Decret llei 4/2018, de 17 de juliol, regula el patrimoni de l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter- Llobregat. Article 10, relacionat amb l'article 35 del Text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya, aprovat mitjançant Decret legislatiu 1/2002, de 24 de desembre, que regula la institució jurídica de l'adscripció de béns immobles propietat de la Generalitat de Catalunya. Instrucció 1/2017, de 9 de març, del director general del Patrimoni de la Generalitat de Catalunya sobre el règim jurídic bàsic dels béns immobles que assigna el titular del departament competent en matèria de patrimoni als departaments de la Generalitat de Catalunya i sobre el règim jurídic bàsic dels béns immobles que adscriu el titular del departament competent en matèria de patrimoni a entitats del sector públic de la Generalitat de Catalunya, especifica o concreta les actuacions que una entitat del sector públic de la Generalitat de Catalunya pot i no pot dur a terme en relació als béns que tingui adscrits.

COMPETÈNCIA

Article 159.1.a) de l'Estatut d'autonomia. Règim jurídic, procediment, contractació, expropiació i responsabilitat en les administracions públiques catalanes 1. Correspon a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva en allò que no estigui afectat per l'article 149.1.18 de la Constitució. Aquesta competència inclou: a) Els mitjans necessaris per a exercir les funcions administratives, incloent-hi el règim dels béns de domini públic i patrimonials. (...) Article 215 de l'Estatut d'autonomia. El patrimoni de la Generalitat 1. El patrimoni de la Generalitat és integrat pels béns i els drets dels quals és titular i pels que adquireixi per qualsevol títol jurídic. 2. Una llei del Parlament ha de regular l'administració, la defensa i la conservació del patrimoni de la Generalitat.

Decret llei 4/2018, de 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'

Art.6 Ap.3 / c / tercer

Modificació

Article 111.2

TER-0005.0

Es modifica l'annex del Decret llei 4/2018, de 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat, que queda redactat de la manera següent:

“Relació de béns i drets de la Generalitat incorporats al patrimoni propi de l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat”.

2. Se suprimeix el punt 32 de l'annex del Decret llei 4/2018.

OBJECTE

Aquesta proposta té per objecte adaptar el títol de l'annex del Decret llei 4/2018 al canvi de règim dels béns i drets que gestiona l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat, d'adscripts a propis. Així mateix, té per objecte suprimir de la relació de béns i drets propis de l'Ens els que s'indiquen al punt 32 de l'annex, això és, les instal·lacions de producció d'energia elèctrica, atès que en virtut de les resolucions de la consellera d'Economia i Hisenda de dates 23 de gener de 2024 i 6 de febrer de 2024 es van desadscriure de l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat i adscriure a Energies Renovables Públiques de Catalunya, SAU (l'Energètica). En conseqüència, no tindria sentit mantenir aquestes instal·lacions com a béns propis de l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat.

NECESSITAT

Aquesta iniciativa és necessària per coherència amb la modificació proposada a l'art. 6.3 del Decret llei 4/2018 i amb els actes patrimonials de desadscripció i adscripció de les instal·lacions fotovoltaïques de producció d'energia elèctrica de la xarxa Ter-Llobregat a l'Energètica.

El canvi normatiu que es proposa s'ajusta a la finalitat perseguida, això és, adaptar el títol de l'annex a la modificació de règim que conté la proposta relativa a l'art. 6.3 del Decret llei 4/2018; així com a fi i efecte d'actualitzar la relació de béns i drets després dels actes patrimonials de desadscripció d'ATL i adscripció a l'Energètica que s'han dut a terme en els mesos de gener i febrer de 2024.

Aquesta mesura té per objecte dur a terme una actualització de l'annex del Decret llei 4/2018 com a conseqüència de la modificació proposada en una altra iniciativa en relació amb l'art. 6.3 d'aquest mateix Decret llei, que al seu torn té per objecte modificar un aspecte puntual del règim del patrimoni d'una entitat del sector públic i, per això, es pot incloure en la Llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic que acompanya els pressupostos de la Generalitat com a mesura en l'àmbit del sector públic i financer d'igual manera que es pot incloure la modificació de l'art. 6.3 esmentat.

MARC NORMATIU

Aquesta proposa se circumscriu al Decret llei 4/2018, de 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat, convalidat per Resolució 33/XII del Parlament de Catalunya, de validació del Decret llei 4/2018.

COMPETÈNCIA

L'art. 117 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat de Catalunya competències en matèria d'ordenació administrativa, la planificació i la gestió de l'aigua superficial i subterrània, dels usos i els aprofitaments hidràulics i també de les obres hidràuliques que no siguin qualificades d'interès general. L'art. 150 li atribueix, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. L'art. 159 atribueix a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva en tot el que no estigui afectat per l'art. 149.1.18 de la Constitució espanyola, que inclou els mitjans necessaris per exercir les funcions administratives, inclòs el règim dels béns de domini públic i patrimonials.

Decret llei 4/2018, de 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de les instal·lacions de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat de titularitat de la Generalitat i es crea l'Ens d'Abastament d'

Disp.annex

Modificació

Article 112

TER-0013.1

S'afegeix un article, el 4, a la Llei 9/2023, de 19 de maig, de mesures extraordinàries i urgents per a afrontar la situació de sequera excepcional a Catalunya, amb el text següent:

"Article 4

Autorització per perforar pous nous i fer sondejos en situació de sequera

4.1 En aquelles masses d'aigua subterrània del districte de conca fluvial de Catalunya que s'ubiquin en municipis o unitats d'explotació que es trobin en les situacions d'excepcionalitat o d'emergència, declarades de conformitat amb el que estableix el Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera, només es poden fer perforacions de pous nous i sondejos amb l'obtenció prèvia d'una autorització de l'Agència Catalana de l'Aigua.

4.2 L'Agència només pot atorgar aquesta autorització si la perforació o el sondeig s'adreça a obtenir recursos per a l'abastament de poblacions, per assegurar la supervivència de plantacions llenyoses en explotacions agrícoles i del bestiar en explotacions ramaderes existents o si concorren altres causes d'interès públic que ho justifiquin.

4.3 L'autorització ha de regular, com a mínim, els volums i les condicions d'aprofitament dels cabals extrets que s'han de fixar d'acord amb la situació de sequera declarada.

4.4 Les persones que executin les perforacions i els sondejos a què fa referència aquest article per encàrrec de la persona titular de l'autorització corresponent han de disposar d'una còpia d'aquesta autorització a l'efecte de control per part del cos d'inspecció de l'Agència Catalana de l'Aigua i del Cos d'Agents Rurals".

OBJECTE

L'objecte de la mesura es limitar la realització de tot tipus de perforacions de pous i sondejos en municipis i unitats d'explotació que es trobin situacions d'excepcionalitat i emergència, exigint d'una banda l'obtenció d'una autorització prèvia que es pot atorgar en els casos previstos a la norma i d'altra banda, que els professionals que realitzin aquestes perforacions de pous i sondejos estiguin obligats a exhibir una còpia de la referida autorització a requeriment dels inspectors de l'Agència o dels Agents Rurals

NECESSITAT

En situació de sequera la limitació dels recursos disponibles compromet fins i tot l'abastament a població, per això la normativa determina que els existents s'hagin de destinar a atendre aquests ús prioritari. A tal fi, resulta imprescindible que no hi pugui haver cap perforació de pous ni cap realització de sondejos que no resti sotmès al control previ de l'Agència, per tal de garantir un ús racional dels recursos hídrics.

La mesura va adreçada a evitar captacions clandestines en moments en els quals hi ha un sacrifici de totes les persones usuàries de l'aigua, que en veuen reduïda la seva disponibilitat. La mesura és proporcionada perquè només es exigible en situació d'excepcionalitat i emergència formalment declarades de conformista amb el Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera, vigent en cada moment.

Una mesura com la proposada requereix d'una norma amb rang de Llei. La situació de sequera perllongada patida en els darrers mesos i els risc de que es reproduïxi determina que calgui que es vehiculi en el primer instrument legal disponible. La mesura suposaria a més un estalvi pel Govern, ja que potencialment s'estima que es podrien posar a disposició de l'abastament recursos valorats al voltant de 1.000.000€.

MARC NORMATIU

Articles 3.1.f), 4.b), 8.2.a), 24.3.a) i b) , 31.1 i 2.c) del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre. Articles 54, 55, 58 i Disposició transitòria tercera.4 del text refós de la Llei d'aigües provat per Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol. Llei 9/2023, del 19 de maig, de mesures extraordinàries i urgents per a afrontar la situació de sequera excepcional a Catalunya.

COMPETÈNCIA

Article 117.1 Correspon a la Generalitat, en matèria d'aigües que pertanyin a conques hidrogràfiques intracomunitàries, la competència exclusiva, que inclou en tot cas: a) L'ordenació administrativa, la planificació i la gestió de l'aigua superficial subterrània, dels usos i aprofitaments hidràulics i també de les obres que no siguin qualificades d'interès general. c) Les mesures extraordinàries en cas de necessitat per garantir el subministrament d'aigua.

Llei 9/2023, del 19 de maig, de mesures Art.4
extraordinàries i urgents per a afrontar
la situació de sequera excepcional a
Catalunya

Addició

Títol X. Mesures administratives en matèria de turisme

Article 113

EMT-0255.0

S'afegeix un article, el 50 sexties a la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, amb el text següent:

“Article 50 sexties
Capacitat

Les llars no es poden ocupar amb més places de les que indiqui la cèdula d'habitabilitat i, en qualsevol cas, la capacitat màxima de places per persones usuàries turístiques és de 4 en total.”

OBJECTE

Regular un aspecte important com és la capacitat màxima de les llars compartides, establint que aquesta ve establerta per allò que es determini a la cèdula d'habitabilitat, sense que es pugui superar la capacitat allí establerta i que en cap cas pot ser superior a un total de 4 persones usuàries turístiques en cada llar compartida.

NECESSITAT

Per raons de seguretat jurídica en l'exercici de l'activitat es considera necessari preveure la capacitat de les llars compartides en la Llei de turisme, tant per a les persones que vulguin exercir l'activitat com per a les administracions competents per habilitar-la i controlar-la, ja que es tracta d'un dels requisits principals i distintius d'aquesta modalitat d'allotjament turístic. L'exigència de limitar la capacitat de les llars compartides a quatre places es justifica en la protecció dels usuaris i consumidors, per garantir la prestació d'un servei de qualitat per a tots els usuaris que, a més, sigui compatible amb el dret d'ús de les persones residents a casa. Així mateix, la limitació a quatre places tampoc no es pot considerar una exigència restrictiva ni excloent, ja que no impedeix que les persones que vulguin allotjar un nombre de persones superior puguin optar per la modalitat d'hostal o pensió. En definitiva, el llinar de quatre places serveix al legislador català per diferenciar una modalitat d'establiment turístic d'una altra, i és el titular de l'activitat totalment lliure per escollir la modalitat que millor s'adapti al model de negoci.

La mesura és adequada perquè permetrà disposar de la regulació de la capacitat de la llar compartida en norma de rang de llei, tot això d'acord amb els principis de legalitat, eficàcia i eficiència administrativa, seguretat jurídica i coherència.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent: 1) Estatut d'autonomia de Catalunya. 2) Llei 13/2002, de 21 de juny de 2002, de turisme de Catalunya. 3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de 2020 de turisme de Catalunya. 4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya Tít.III Cap.III Sec.tercera

Addició

Títol XI. Mesures administratives en matèria de patrimoni natural i biodiversitat**Article 114.1****TER-0113.0**

Es modifica l'apartat 3 de l'article 5 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, que resta redactat de la forma següent:

“3. Els plans de protecció del medi natural i del paisatge adoptats en desplegament de la Llei i del Reglament d'espais naturals poden ser desenvolupats o completats per altres instruments d'ordenació i de gestió dels espais naturals protegits. Aquests plans són determinants respecte de qualssevol altres plans i programes sectorials i, pel que fa a l'ordenació dels usos del sòl, prevalen sobre el planejament urbanístic.”

OBJECTE

L'objecte de la present proposta normativa és modificar apartat 3 de l'article 5 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, per preveure que poden ser desenvolupats i completats per altres instruments d'ordenació i gestió. Alhora reconèixer el caràcter determinats sobre els plans i programes sectorials, i la prevalença sobre l'ordenament urbanístic pel que fa a l'ordenació dels usos del sòl, de manera anàloga al que preveu la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.

NECESSITAT

La iniciativa es considera necessària per tal de què els espais naturals protegits puguin disposar d'altres instruments d'ordenació i gestió que desenvolupin i o completin els plans de protecció del medi natural i del paisatge, que són els únics instruments que actualment reconeix aquesta norma. Així mateix, també es considera necessari que aquests plans de protecció deixin de tenir la consideració de plans directores urbanístic, ja que aquesta doble naturalesa ambiental i urbanística dificulta la tramitació i presta a confusió sobre la seva veritable finalitat, tot mantenint però la seva prevalença sobre el planejament urbanístic pel que fa a l'ordenació dels usos del sòl.

Amb la modificació que es proposa de l'apartat 3 de l'article 5 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, es resolen les necessitats plantejades: es preveuen altres instruments d'ordenació i gestió dels espais naturals protegits i s'elimina la doble naturalesa ambiental i urbanística dels plans de protecció del medi natural i del paisatge, reconeixent alhora la seva prevalença sobre l'ordenament urbanístic pel que fa a l'ordenació dels usos del sòl i sobre altres plans i programes sectorials.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei es justifica en el rang normatiu de la disposició que cal modificar i en la necessitat d'aprovar els instruments d'ordenació i gestió dels espais naturals protegits per tal de poder garantir la conservació dels seus valors naturals i, amb això, donar compliment a la normativa de la Unió Europea i de l'Estat en la matèria. Aquesta necessitat es fonamenta en què la creació d'aquests instruments que completen o despleguen els plans de protecció, que d'acord amb les modificacions proposades en els articles 5 bis i ter tindran una tramitació més senzilla, permetrà una revisió i adaptació més àgil de la ordenació i la gestió dels espais naturals protegits i els espais naturals en general, aspecte fonamental davant l'important dinamisme dels ecosistemes i de la seva fauna i flora. L'estat de conservació dels ecosistemes, la fauna i la flora evolucionen constantment, ja sigui a millor (fent algunes mesures per la seva conservació o recuperació innecessàries) o a pitjor degut als diversos impactes que poden sofrir (requerint en aquest cas noves mesures o millores en les vigents). I aquesta mateixos impactes també poden evolucionar degut a aspectes com el canvi climàtic, l'evolució social i econòmica de les societats que interaccionen amb el medi natural (abandonament o intensificació d'activitats, nous usos, impacte de les mesures de conservació en els aspectes socials i econòmics...). Així doncs, la conservació del medi natural requereix d'una ordenació i gestió adaptativa a l'evolució del medi natural i socioeconòmic dels espais, i per tant d'instruments que sense abordar les mesures més estructurals i estratègiques, puguin suposar actes administratiu de més àgil tramitació i aprovació que els plans de protecció, sense perdre, però, la visió de conjunt de l'ordenació i gestió dels espais i buscant la relació, connexió i complementarietat entre tots els instruments que finalment ordenen aquests espais.

MARC NORMATIU

- Directiva 92/43/CEE del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres.
- Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.

COMPETÈNCIA

De conformitat amb el que estableix l'article 144.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la Generalitat té la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció. Aquesta competència compartida inclou, entre d'altres, la regulació dels recursos naturals, de la flora i la fauna, de la biodiversitat i del medi ambient marí i aquàtic si no tenen per finalitat la preservació dels recursos pesquers marítics. Al seu torn, l'article 144.2 de l'Estatut disposa que correspon a la Generalitat, en matèria d'espais naturals, la competència exclusiva que, respectant el que disposa l'article 149.1.23 de la Constitució, inclou, en tot cas, la regulació i la declaració de les figures de protecció, delimitació, planificació i gestió d'espais naturals i d'hàbitats protegits situats a Catalunya.

Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais
naturals.

Art.5 Ap.3 / c / tercer

Modificació

Article 114.2

TER-0070.0

Es modifica l'article 5 *bis* de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, que resta redactat de la forma següent:

"Competències per formular, tramitar, avaluar i aprovar els instruments d'ordenació i gestió dels espais naturals protegits

1. Correspon al departament competent en matèria de medi natural i biodiversitat formular, tramitar, avaluar i revisar els plans de protecció del medi natural i del paisatge i els altres instruments d'ordenació i gestió que els completen o desenvolupen.

2. Correspon al Govern aprovar per Acord els plans de protecció del medi natural i del paisatge i a la persona titular del departament competent en matèria de medi natural i biodiversitat aprovar per Resolució els instruments d'ordenació i de gestió dels espais naturals protegits que completen o desenvolupen els plans.

3. Els plans de protecció del medi natural i del paisatge s'han d'avaluar periòdicament. Si en l'avaluació de la implementació dels plans s'aprecia que no s'han assolit les objectius, s'han de revisar.

Els instruments d'ordenació i de gestió dels espais naturals protegits que completen o desenvolupen els plans han de tenir la vigència adequada per assolir els objectius i s'han d'avaluar periòdicament."

OBJECTE

L'objecte de la present proposta és modificar l'article 5 bis de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals. Aquesta modificació simplifica el procediment d'aprovació dels plans de protecció del medi natural i del paisatge i, alhora, atribueix al conseller o consellera competent en matèria de medi natural i biodiversitat la facultat d'aprovar els instruments d'ordenació i de gestió dels espais naturals protegits que desenvolupen i o complementen els esmentats plans. Finalment, preveu que tant els plans de protecció del medi natural i del paisatge com els instruments d'ordenació i de gestió dels espais naturals protegits que els desenvolupen i o complementen han de ser objecte d'avaluació. A més determina que els instruments d'ordenació i de gestió dels espais naturals protegits que desenvolupen i o complementen els plans han de tenir una vigència limitada i adequada per a l'assoliment dels seus objectius.

NECESSITAT

L'experiència assolida els darrers anys sobre la tramitació dels plans de protecció del medi natural i del paisatge aconsella simplificar el procediment i concretar la forma en què el Govern ha d'aprovar-los. Alhora, s'ha detectat la necessitat d'efectuar una atribució legal de la competència a la persona titular del departament per a l'aprovació d'altres instrument d'ordenació i gestió que desenvolupin i o complementin els esmentats plans. També s'ha detectat la necessitat de garantir l'avaluació periòdica dels plans de protecció del medi natural i del paisatge i dels instruments d'ordenació i gestió que els desenvolupen.

La mesura proposada és adequada als fins perseguits ja que, amb la modificació del redactat de l'article 5 bis de la manera proposada, se simplifica el procediment per a l'aprovació plans de protecció del medi natural i del paisatge (i) i s'atribueix la competència per a l'aprovació d'altres instruments d'ordenació i gestió que desenvolupin i o complementin aquests plans a la persona titular del departament (ii), i es garanteix que les instruments de ordenació i gestió siguin objecte d'avaluació (iii).

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei es justifica en el rang normatiu de la disposició que cal modificar i en la necessitat que els espais naturals protegits de Catalunya disposin d'instruments d'ordenació i gestió, com són els plans de protecció del medi natural i del paisatge o el plans rectors d'us i gestió, entre d'altres. Actualment, la major part dels espais naturals protegits no disposen de cap instrument d'ordenació i gestió, fet que dificulta en gran manera assolir l'objectiu de preservar els seus valors naturals.

MARC NORMATIU

• Directiva 92/43/CEE del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres. • Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat. • Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

De conformitat amb el que estableix l'article 144.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la Generalitat té la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció. Aquesta competència compartida inclou, entre d'altres, la regulació dels recursos naturals, de la flora i la fauna, de la biodiversitat i del medi ambient marí i aquàtic si no tenen per finalitat la preservació dels recursos pesquers marítims. Al seu torn, l'article 144.2 de l'Estatut disposa que correspon a la Generalitat, en matèria d'espais naturals, la competència exclusiva que, respectant el que disposa l'article 149.1.23 de la Constitució, inclou, en tot cas, la regulació i la declaració de les figures de protecció, delimitació, planificació i gestió d'espais naturals i d'hàbitats protegits situats a Catalunya

Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

Art.5 bis

Modificació

Article 114.3

TER-0120.1

Es modifica l'article 5 ter de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, que resta redactat de la forma següent:

“Article 5 ter

Tramitació dels plans de protecció del medi natural i del paisatge i dels instruments d'ordenació i gestió que els desenvolupen o completen

1. Els plans de protecció del medi natural i del paisatge s'han de sotmetre a un procediment d'informació pública i a un tràmit d'audiència als ens locals compresos en l'àmbit territorial del pla, a les organitzacions professionals agràries més representatives i a les associacions i agrupacions sense ànim de lucre ambientals i de propietaris forestals i agraris més representatius de la zona d'interès i als agents socials representatius del territori, i s'han de sol·licitar informes del Consell de Protecció de la Natura, dels departaments interessats i dels organismes afectats per raó de les seves competències sectorials.

2. Els instruments d'ordenació i de gestió que els desenvolupen o completen s'han de sotmetre a informació pública i, si contenen disposicions de caràcter normatiu, s'han de sotmetre als tràmits d'informes i audiència que estableix l'apartat 1 per als plans de protecció del medi natural i el paisatge.

3. Pel que fa a l'avaluació ambiental, en ser plans o instruments que tenen per objecte la protecció ambiental de l'espai, la seva tramitació i aprovació compleix els objectius i les garanties de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, per la qual cosa no és necessari aplicar la tramitació exigida en aquella Llei.”

OBJECTE

L'objecte de la present proposta és modificar l'article 5 ter de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals. Aquesta modificació simplifica, a la vegada que completa, el procediment de tramitació dels plans de protecció del medi natural i del paisatge per adaptar-lo la nova forma d'aprovació dels mateixos proposada en l'article 5 bis. També concreta la tramitació dels instruments d'ordenació i gestió a què fa referència el nou redactat proposat en l'article 5.3

NECESSITAT

L'experiència assolida els darrers anys sobre la tramitació dels plans de protecció del medi natural i del paisatge aconsella simplificar el procediment de tramitació dels mateixos, sobretot en relació a l'aplicació de la normativa d'avaluació ambiental. En l'actual redactat es diu que "Els plans de protecció del medi natural i del paisatge se subjecten a avaluació ambiental", i això ha implicat la necessitat, en paral·lel al tràmit per l'aprovació dels plans, de la tramitació de la seva avaluació ambiental. Aquesta doble tramitació no està d'acord amb la jurisprudència que deriva de la sentència del Tribunal Suprem STS 3730/2014, que indica els plans que tenen per objecte la protecció ambiental de l'espai (com és el cas dels plans de protecció del medi natural i del paisatge d'acord amb l'article 5.1) estan exempts d'un procediment exprés d'avaluació ambiental ja que, en tenir aquest objecte, el propi pla i la seva tramitació ja és en sí una avaluació ambiental. Per tant, en el fons, la sentència no els exigeix d'avaluació ambiental, sinó que considera que no cal fer un tràmit exprés en aquest sentit ja que el propi pla i la seva tramitació ja fan aquesta funció. Es considera també necessari deixar clar aquest argument del TS en la Llei 12/1985 per a evitar al·legacions i recursos innecessaris que a la llarga suposen una important cost de temps i de despesa pública sobre la falta d'avaluació ambiental (en general o concretament de l'ordinària) que en els darrers anys la experiència ens mostra que han estat freqüents. Pel que fa a completar la tramitacions dels plans, s'ha inclòs les associacions i agrupacions ambientals entre les entitats sense ànim de lucre a les quals cal donar audiència, i igual que ja es preveu en el text actualment vigent que es doni aquesta audiència a es associacions i agrupacions de propietaris forestals i agraris. D'altra banda, s'ha considerat necessari també que aquest article concreti la tramitació que han de tenir els instruments d'ordenació i gestió que completen o desenvolupen els plans de protecció del medi natural i del paisatge. Per últim també s'ha considerat necessari adaptar el redactat de l'article a la nova forma d'aprovació dels mateixos proposada en l'article 5 bis, que planteja una aprovació única i no tres com estableix el text actualment vigent (inicial, provisional i definitiva). Pel que fa a la tramitació plantejada per als plans de protecció del medi natural i del paisatge, i a excepció de l'audiència plantejada per a les entitats ambientals, no es plantegen diferències pel que fa a les garanties de participació tant de la ciutadania com de l'administració. I pel que fa als instruments d'ordenació i gestió que completen o desenvolupen els plans, es planteja la mateixa tramitació si aquests contenen disposicions de caràcter normatiu, i se'ls exigeix del tràmit d'audiència (no del d'informació pública) si no contenen aquests tipus de disposicions.

La mesura proposada és adequada als fins perseguits ja que, amb la modificació del redactat de l'article 5 ter de la manera proposada, se simplificarà i completarà la tramitació per a l'aprovació plans de protecció del medi natural i del paisatge, s'adequarà aquesta als procediment d'aprovació dels mateixos d'acord amb la modificació proposada per l'article 5 bis, i s'establirà la tramitació que han de tenir els instruments d'ordenació i gestió que completen o desenvolupen els plans de protecció, contemplats en l'article 5.3 en la modificació que també s'ha proposat d'aquest article.

La mesura proposada es justifica en tant que es urgent i necessari que els espais naturals protegits de Catalunya disposin d'instruments d'ordenació i gestió, com són els plans de protecció del medi natural i del paisatge o el plans rectors d'us i gestió, entre d'altres.

Actualment, la major part dels espais naturals protegits no disposen de cap instrument d'ordenació i gestió, fet que dificulta en gran manera assolir l'objectiu de preservar els seus valors naturals.

MARC NORMATIU

• Directiva 92/43/CEE del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres. • Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.

COMPETÈNCIA

De conformitat amb el que disposa l'article 144.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria d'espais naturals, la competència exclusiva que, respectant el que disposa l'article 149.1.23 de la Constitució, inclou, en tot cas, la regulació i la declaració de les figures de protecció, delimitació, planificació i gestió d'espais naturals i d'hàbitats protegits situats a Catalunya. Al seu torn, l'article 144.2 de l'Estatut disposa que correspon a la Generalitat, en matèria d'espais naturals, la competència exclusiva que, respectant el que disposa l'article 149.1.23 de la Constitució, inclou, en tot cas, la regulació i la declaració de les figures de protecció, delimitació, planificació i gestió d'espais naturals i d'hàbitats protegits situats a Catalunya.

Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

Art.5 ter

Modificació

Article 114.4

TER-0039.0

Es modifica l'article 20 *bis*, de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, que resta redactat de la forma següent:

“Article 20 *bis*

Gestió dels espais del Pla d'Espais d'Interès Natural

1. Correspon al departament competent en matèria de medi natural i biodiversitat, sens perjudici del que estableix l'article 29 sobre la gestió dels espais naturals de protecció especial, d'implementar les mesures de gestió necessàries per conservar el patrimoni natural, la biodiversitat i la geodiversitat dels espais del Pla d'Espais d'Interès Natural i les determinacions i disposicions dels plans de protecció del medi natural i del paisatge.

2. En el cas dels espais del Pla d'Espais d'Interès Natural amb pla aprovat, corresponen a l'òrgan gestor les funcions següents:

a) Informar sobre els efectes previsibles en la conservació de l'espai natural protegit dels plans territorials i urbanístics i dels projectes d'actuació específica en sòl no urbanitzable, i també de les llicències urbanístiques sol·licitades que no requereixin l'aprovació prèvia d'aquests projectes.

b) Emetre un informe preceptiu previ a atorgar les autoritzacions necessàries per executar qualsevol pla, obra, moviment de terres o explotacions dels recursos naturals, a l'interior o a l'exterior de l'espai protegit i que poden afectar-lo.

c) Promoure i, en el cas que li correspongui la competència, executar les actuacions relatives a:

1r. La conservació i restauració del patrimoni natural, la biodiversitat, la geodiversitat i la qualitat paisatgística.

2n. La recerca científica, l'estudi, la divulgació, l'educació i la interpretació ambientals.

3r. El seguiment, el control i la vigilància.

4t. L'ordenació o el foment de l'ús públic.

5è. El desenvolupament socioeconòmic i la millora rural.

6è. La dotació d'infraestructures i serveis.

7è. La formació i la capacitat.

d) Autoritzar o rebre la comunicació exigida quan els plans de protecció del medi natural i del paisatge estan subjectes a l'autorització o la comunicació prèvies a la utilització de l'espai natural protegit per al gaudi dels ciutadans.

3. En el cas dels espais del Pla d'Espais d'Interès Natural sense pla aprovat, la gestió de l'espai que comporta l'exercici de les funcions recollides a l'apartat 2 correspon a la direcció general amb competències en matèria de medi natural i biodiversitat.

4. L'exercici de les funcions de gestió que estableix la lletra c de l'apartat 2 habilita l'òrgan competent en la gestió per establir, per Resolució, restriccions i zonificacions temporals i específiques als usos públics que resultin perjudicials per a la conservació del patrimoni natural. Aquestes resolucions s'han de fer públiques per mitjans adequats que garanteixin la seva difusió i coneixement per a la ciutadania i les mesures que contenen es poden prorrogar, modificar o aixecar en funció de l'evolució de les circumstàncies que les han motivat.

OBJECTE

L'objecte de la present proposta és determinar l'òrgan competent per la gestió de l'espai i l'instrument pel qual es poden establir restriccions i zonificacions temporals i específiques als usos públics que resultin perjudicials per a la conservació del patrimoni natural en els espais naturals protegits (espais en endavant

NECESSITAT

La iniciativa es considera necessària per poder implementar, amb plena seguretat jurídica, mesures eficaces, àgils i flexibles de gestió adaptativa en els espais naturals protegits de Catalunya que evitin el deteriorament i pèrdua dels valors dels espais conseqüència de la pressió negativa que exerceixen les activitats d'ús públic en determinades èpoques de l'any, i/o en determinades zones de l'espai. També es considera necessària per evitar que la pressió de l'ús públic no permeti la recuperació o restauració dels ecosistemes dels espais, de la seva estructura i processos ecològics, dels seus sòls i coberta vegetal, i de les seves poblacions de fauna i flora protegida.

La mesura proposada és adequada als fins perseguits ja que, amb la modificació del redactat de l'article 20 *bis*, es determina de forma expressa l'òrgan i l'instrument pel qual es poden establir restriccions i zonificacions temporals i específiques als usos públics dels espais que resultin perjudicials per la conservació, recuperació o restauració del patrimoni natural.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei es justifica en tant que és urgent i necessari que en els espais naturals protegits de Catalunya es puguin establir, amb plena seguretat jurídica les mesures de gestió dels usos públics necessaris per evitar el seu deteriorament i la pèrdua dels seus valors ecològics.

MARC NORMATIU

• Directiva 92/43/CEE del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres. • Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat. • Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. • Decret 318/2024, de 17 de setembre, de reestructuració del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.

COMPETÈNCIA

De conformitat amb el que disposa l'article 144.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria d'espais naturals, la competència exclusiva que, respectant el que disposa l'article 149.1.23 de la Constitució, inclou, en tot cas, la regulació i la declaració de les figures de protecció, delimitació, planificació i gestió d'espais naturals i d'hàbitats protegits situats a Catalunya.

5. El departament competent pot subscriure convenis de col·laboració amb altres departaments, les administracions locals, els propietaris del sòl, els titulars d'explotacions agràries i forestals o amb les entitats sense ànim de lucre que tinguin per objecte la conservació del patrimoni natural.”

Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

Art.20 bis

Modificació

Article 114.5

TER-0036.0

Es modifica la lletra c de l'article 29.1 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, que resta redactada de la manera següent:

“c) La gestió dels espais naturals de protecció especial que correspon a la Generalitat la fa el departament competent en matèria de medi natural i biodiversitat”

OBJECTE

L'objecte de la present proposta normativa és modificar la lletra c) de l'apartat 1) de l'article 29 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, per tal de substituir la referència que fa al Departament, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, com a departament de la Generalitat encarregat de la gestió dels espais de protecció especial (en endavant, ENPEs), pel departament competent en matèria de medi natural i biodiversitat.

NECESSITAT

En els últims anys, les competències relatives al medi natural i la biodiversitat han estat atribuïdes, successivament, a diversos departament de la Generalitat: Agricultura, Ramaderia i Pesca; Territori i Sostenibilitat; Acció Climàtica, Alimentació i Medi Rural i, actualment, Territori, Habitatge i Transició Ecològica. La redacció actual de la lletra c) de l'article 29 genera inseguretat jurídica quant a la determinació del departament competent en la gestió dels espais.

La modificació normativa que ara es proposa resol les necessitats plantejades, atès que determina de manera clara i inequívoca que la gestió dels espais naturals de protecció especial correspondrà al departament que, en cada moment, ostenti les competències en matèria del medi natural i la biodiversitat

La incorporació de la mesura en l'Avantprojecte de Llei respon, d'una banda, al rang normatiu de la disposició que es pretén modificar i, d'altra banda, a la necessitat urgent de clarificar a quin departament correspon la gestió ENPEs, atès que les competències en matèria de medi natural i biodiversitat recentment han passat a ser atribuïdes al Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.

MARC NORMATIU

• Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat. • Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

De conformitat amb el que disposa l'article 144.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria d'espais naturals, la competència exclusiva que, respectant el que disposa l'article 149.1.23 de la Constitució, inclou, en tot cas, la regulació i la declaració de les figures de protecció, delimitació, planificació i gestió d'espais naturals i d'hàbitats protegits situats a Catalunya.

Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais
naturals.

Art.29 Ap.1 / a / primer Subap.3 / c /
tercer

Modificació

Article 115

ARP-0183.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 51 de la Llei 6/1988, forestal de Catalunya que resta redactat de la manera següent:

“51.1 En els terrenys forestals que no tenen instruments d'ordenació forestal aprovats, ni estan acollits a plans d'ordenació de recursos forestals, cal l'autorització prèvia de l'administració forestal per a portar a terme l'aprofitament de fustes i llenyes.”

OBJECTE

Es modifica l'apartat 1 de l'article 51 de la Llei 6/1988, forestal de Catalunya, amb la intenció que pugui ser el Centre de la Propietat Forestal, com a part integrant de l'administració forestal catalana, qui pugui autoritzar els aprofitaments de fustes i llenyes en boscos de titularitat privada de l'àmbit de Catalunya.

NECESSITAT

Per tal de donar congruència a la proposta d'ampliació de funcions del Centre de la Propietat Forestal, derivada de l'addició del nou apartat n) incorporat a l'article 4 de la Llei 7/1999, de 30 de juliol, del Centre de la Propietat Forestal.

Amb aquesta modificació es possibilita la integració de les diferents funcions sobre finques forestals de titularitat privada en un únic centre (CPF), amb personalitat jurídica pròpia, plena capacitat d'obrar, independència orgànica i autonomia financera, aspecte que permet implementar les noves regulacions de manera més ràpida i eficient amb la participació de la propietat.

El context actual de canvi climàtic agreuja significativament els episodis de sequera i el risc de grans incendis forestals de 6ª generació, abocant-nos a una situació d'emergència forestal, per la qual cosa és imperatiu actuar urgentment de forma que es reverteixi la manca de gestió forestal a Catalunya. D'aquesta manera durant el proper any 2026 es milloraria l'eficàcia i eficiència de l'administració forestal respecte els boscos privats, que representen el 77% de la superfície forestal de Catalunya. Aquesta mesura no té impacte pressupostari directe, si bé, resulta del tot necessària i indispensable per poder garantir la coherència amb la proposta ARP-0189. L'impacte pressupostari indirecte prové de la proposta esmentada, calculat en una previsió de despeses de 1.286.640,50 €, per a la contractació de nou personal estructural (any 2026) i la implementació de solucions informàtiques digitals per a facilitar la sol·licitud telemàtica d'autoritzacions sobre finques forestals de titularitat privada sens instrument d'ordenació forestal, en concordança amb la nova reglamentació europea sobre desforestació, que requereix definir legalment les funcions del CPF per fer front als reptes de la gestió forestal multifuncional i als requisits europeus actuals, garantint els recursos necessaris. El CPF ha de respondre, amb les funcions i recursos adequats, als reptes de la gestió forestal multifuncional i requeriments europeus actuals. Actualment el CPF no gestiona les autoritzacions ni comunicacions associades a aprofitaments en terrenys forestals privats sense instrument d'ordenació forestal, si bé ja està duent a terme actuacions relacionades amb aquest tipus de terrenys forestals, derivades de canvis en la situació actual dels boscos i dels canvis normatius recents que l'han obligat a assumir més competències, sense que aquestes hagin estat reflectides legalment ni hagin estat acompanyades dels recursos necessaris i proporcionals a aquestes noves funcions.

MARC NORMATIU

Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya. Llei 13/2008, de 5 de novembre, de presidència de la Generalitat i del Govern. Llei 7/1999, de 30 de juliol, del Centre de la Propietat Forestal. Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Decret 14/2024, de 16 de gener, de reestructuració del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural. Decret 269/2016, de 5 de juliol, pel qual s'aproven els Estatuts del Centre de la Propietat Forestal.

COMPETÈNCIA

Aquesta modificació es proposa en virtut de les competències que l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat de Catalunya. En concret, l'article 150 de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, preveu que correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre: a) L'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, i b) Les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya	Tít.IV Cap.II Art.51 Ap.1 / a / primer	Modificació

Article 116

TER-0106.0

S'afegeix un article, el 28 *bis*, al text de la Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica, amb el contingut següent:

" Article 28 *bis* Mètodes d'avaluació en supòsits específics

1.En aquells casos on existeixi un potencial impacte acústic significatiu procedent d'una agrupació d'establiments on es porten a terme diferents activitats que en el seu conjunt tenen incidència en la qualitat acústica de l'entorn i no es pot avaluar el grau de compliment dels valors límit de forma individual per a cada una de les activitats, l'impacte acústic en els receptors es pot avaluar de forma conjunta mitjançant un pla de vigilància acústica.

2.La implantació, la gestió i el seguiment del pla de vigilància acústica s'acorda mitjançant conveni entre les persones titulars de les activitats i les administracions competents. En el supòsit que la competència recaigui en més d'una Administració, el departament competent en matèria de qualitat acústica en pot assumir la coordinació si li ho sol·liciten les administracions afectades.

3.Els controls i mesuraments efectuats en el marc del pla de vigilància acústica substitueixen els controls que, amb la mateixa finalitat, s'hagin establert en l'autorització ambiental. "

OBJECTE

L'objecte de la proposta és incorporar un nou article a la Llei 16/2002 de protecció contra la contaminació per regular el supòsit dels grups d'activitats que per la proximitat entre elles i les seves característiques no és possible determinar quin soroll produeix cadascuna d'elles. Els controls individuals dels titulars en aquests casos no són eficaços i s'ha de trobar un sistema alternativa que permeti donar compliment a la normativa en matèria de contaminació acústica.

NECESSITAT

L'actual metodologia dels controls de l'impacte acústic de les activitats no dona resposta a la problemàtica dels grups d'activitats que per la proximitat entre elles i les seves característiques no és possible determinar quin soroll produeix cadascuna d'elles individualment. L'articulació dels plans de vigilància ha de permetre realitzar correctament el control i seguiment de l'impacte acústic d'aquestes activitats.

La metodologia proposada ha de permetre fer el control efectiu de l'impacte acústic d'escenaris complexos que seguint els procediments establerts per la normativa vigent, són d'escassa o nul·la eficàcia

És necessària aquesta modificació atès que actualment hi ha activitats que en els actuals controls periòdics no es pot determinar el seu impacte acústic . Amb la inclusió d'aquest article s'evitarà que les activitats facin uns controls que no són eficaços

MARC NORMATIU

• Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica. • Llei estatal 37/2003, de 17 de novembre, del soroll

COMPETÈNCIA

Articles de l'Estatut de Catalunya: • Article 46: estableix que els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat internacional. • Article 144.1: estableix que corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a dictar normes addicionals de protecció.

Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica Art.28 bis

Addició

Article 117

ECF-0363.0

Es modifica el títol de la disposició addicional, que passa a ser la primera, i s'afegeix una disposició addicional, la segona, a la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge, amb el text següent:

“Disposició addicional primera
Mesures destinades als diversos nivells educatius

El Govern, en compliment del que disposa l'article 15.2, ha d'aprovar en el termini d'un any les mesures per a fomentar els valors de respecte, protecció i cura del paisatge destinades als diversos nivells educatius

Disposició addicional segona
Habilitació als municipis per a sancionar els grafitis

1. Els municipis, mitjançant ordenança, poden tipificar com a infraccions administratives lleus, sancionades amb multa de fins a 800 euros, les conductes consistents en la realització de grafitis, pintades, grafismes i altres expressions gràfiques a l'espai públic.
2. Si la conducta de l'apartat 1 es realitza sobre elements dels parcs o jardins públics, en les façanes dels immobles confrontats o en els senyals de trànsit la infracció és considerada greu, i pot ser sancionada amb una multa de 801 a 2.000 euros.
3. Les conductes expressades als apartats 1 i 2 tenen el caràcter de molt greus, i són sancionades amb una multa de 2.001 a 5.000 euros, quan s'atempti especialment al paisatge urbà per realitzar-se sobre monuments o edificis protegits, o quan la neteja de l'espai públic o l'element afectat comporti la necessitat d'aplicar-ne tasques especialitzades o la degradació del material.”

OBJECTE

Amb la finalitat de protegir el paisatge urbà i davant la creixent sensibilitat social existent en aquest àmbit, es fa necessari la configuració legislativa d'eines que permetin als ens locals, dins la seva potestat normativa, configurar una protecció específica davant d'algunes conductes que deterioreen visualment l'entorn urbà. En concret, els grafitis i pintades, cada vegada més en augment a les ciutats, contribueixen a malmetre la imatge del paisatge urbà, creant d'aquesta manera una sensació de brutícia i inseguretat, contraris als principis de la mateixa llei. La manca de regulació sectorial autonòmica específica en aquesta tipologia de conductes ocasiona que, a diferència d'altres comunitats autònomes, els ajuntaments dels municipis de Catalunya hagin de recórrer a una legislació d'àmbit estatal que no permet abordar les diferents casuístiques que es donen en els seus termes municipals. La protecció al dret col·lectiu dels ciutadans al paisatge urbà heretat de les generacions precedents com un dels elements del medi ambient urbà (art 45.1 CE), implica la necessitat d'adoptar mesures específiques per la prevenció i sanció d'aquelles conductes que malmeten el paisatge. Aquestes conductes no sols devaluen el patrimoni públic o privat i posen de manifest la seva deterioració, sinó que provoquen una degradació visual de l'entorn, que afecta la qualitat de vida dels veïns/es i visitants. El motiu d'aquesta modificació és, per tant, poder tipificar i graduar la sanció d'aquestes accions conforme a la metodologia, l'indret i la incidència de les conductes dutes a terme pels infractors, permetent que siguin els ajuntaments qui realitzin aquesta regulació dins de la seva potestat normativa.

NECESSITAT

Amb la finalitat de protegir el paisatge urbà i davant la creixent sensibilitat social existent en aquest àmbit, es fa necessari la configuració legislativa d'eines que permetin als ens locals, dins la seva potestat normativa, configurar una protecció específica davant d'algunes conductes que deterioreen visualment l'entorn urbà. En concret, els grafitis i pintades, cada vegada més en augment a les ciutats, contribueixen a malmetre la imatge del paisatge urbà, creant d'aquesta manera una sensació de brutícia i inseguretat, contraris als principis de la mateixa llei. El motiu d'aquesta modificació és, per tant, poder tipificar i graduar la sanció d'aquestes accions conforme a la metodologia, l'indret i la incidència de les conductes dutes a terme pels infractors, permetent que siguin els ajuntaments qui realitzin aquesta regulació dins de la seva potestat normativa.

La manca de regulació sectorial autonòmica específica en aquesta tipologia de conductes ocasiona que, a diferència d'altres comunitats autònomes, els ajuntaments dels municipis de Catalunya hagin de recórrer a una legislació d'àmbit estatal que no permet abordar les diferents casuístiques que es donen en els seus termes municipals. La protecció al dret col·lectiu dels ciutadans al paisatge urbà heretat de les generacions precedents com un dels elements del medi ambient urbà (art 45.1 CE), implica la necessitat d'adoptar mesures específiques per la prevenció i sanció d'aquelles conductes que malmeten el paisatge.

Pendent d'informar.....

MARC NORMATIU

Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge

COMPETÈNCIA

Article 144 Estatut d'Autonomia

Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge	Disp.adicional Núm.Disp.primera	Modificació

Article 118.1

TER-0029.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 46 del Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals, que resta redactat de la manera següent:

“46.1. Les infraccions lleus són sancionades amb una multa de 500 euros fins a 10.000 euros; les greus, amb una multa de 10.001 euros fins a 50.000 euros, i les molt greus, amb una multa de 50.001 euros fins a 200.000 euros”.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar l'apartat 1 de l'article 46 del Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals, per adequar la quantia de les multes econòmiques que hi preveu al règim bàsic comú previst en l'apartat 1 de l'article 76 de la Llei bàsica estatal 7/2023, de 28 de març, de protecció dels drets i el benestar dels animals, vigent des del 29 de setembre de 2023.

NECESSITAT

L'article 46.1 del Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals, estableix unes multes econòmiques d'una quantia substancialment inferior a l'establerta a l'article 76.1 de la Llei bàsica estatal 7/2023, de 28 de març, de protecció dels drets i el benestar dels animals. D'acord amb reiterada jurisprudència del Tribunal Constitucional, el legislador autonòmic no pot introduir divergències no raonables i desproporcionades a la finalitat que es pretén assolir respecte al règim jurídic aplicable en altres parts del territori, (SSTC 87/1985; 196/1996 i STC 117/2002), de tal manera que les infraccions i sancions que les comunitats autònomes regulin estaran limitades pels principis bàsics de l'ordenament estatal (STS 227/1988).

La modificació normativa proposada permetrà ajustar la quantia de les multes previstes al Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, a les disposicions bàsiques contingudes a la bàsica estatal 7/2023, de 28 de març, de protecció dels drets i el benestar dels animals.

En tractar-se d'una mesura de caràcter econòmic que requereix la modificació d'una norma amb rang de llei, resulta adequada la seva inclusió en l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic

MARC NORMATIU

Constitució espanyola. - Estatut d'Autonomia de Catalunya - Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. - Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic. - Llei 7/2023, de 28 de març, de protecció dels drets i el benestar dels animals.

COMPETÈNCIA

L'article 144.1 de l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció. Aquesta competència compartida inclou, entre d'altres, la regulació dels recursos naturals, de la flora i la fauna, de la biodiversitat, del medi ambient marí i aquàtic si no tenen per finalitat la preservació dels recursos pesquers marítics. També inclou la prevenció, la restauració i la reparació de danys al medi ambient i el règim sancionador corresponent. Al seu torn, la Generalitat té també atribuïda la competència exclusiva en matèria de protecció dels animals, en virtut de l'article 116.1.d) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de taxes i preus públics de la
Generalitat de Catalunya.

Art.46 Ap.1 / a / primer

Modificació

Article 118.2

TER-0030.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 48 del Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals, que resta redactat de la manera següent:

“48.1 La imposició de qualsevol sanció establerta per aquesta Llei no exclou la valoració de l'exemplar en el cas que es tracti de fauna protegida, la responsabilitat civil i l'eventual indemnització de danys i perjudicis que puguin correspondre a la persona sancionada, inclosa la reparació dels danys mediambientals causats. Les espècies de fauna protegida, indicades en l'annex, tenen el valor econòmic següent:

- A: 10.000 euros
- B: 5.000 euros
- C: 1.000 euros
- D: 500 euros

El valor econòmic per la mort o la irrecuperabilitat de qualsevol exemplar d'espècie de vertebrat salvatge no cinegètic, exceptuant-ne els rosegadors no protegits i els peixos, llevat dels supòsits autoritzats, és, com a mínim, la determinada per a la categoria D. A les espècies salvatges de presència accidental o ocasional a Catalunya que no tinguin un origen provocat per l'home se'ls aplica el valor econòmic de la categoria C.”

OBJECTE

L'objecte de la proposta és actualitzar els valors econòmics per mort o irrecuperabilitat dels exemplars de la fauna autòctona protegida que s'han de tenir en compte en la imposició de sancions per la comissió d'infraccions tipificades al decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, que aprova el text refós de la Llei de protecció dels animals.

NECESSITAT

Els valors actuals van ser fixats en la Llei 2/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals. Passats més de 20 anys de la seva vigència és necessari revisar les valoracions dels exemplars morts o irrecuperables per tal de mantenir l'equivalència dels valors. D'altra banda el Ministerio para la Transición Ecológica y el Reto Demográfico (MITERD) durant el 2022 va crear un grup de treball interautonòmic en el que va participar personal tècnic del Servei de Fauna i Flora, en el que es va elaborar un PROTOCOLO DE VALORACIÓN ECONÓMICA DE ESPECÍMENES DE FAUNA SILVESTRE AUTÓCTONA PROTEGIDA amb l'objectiu d'actualitzar, unificar i harmonitzar els valors econòmics de la fauna salvatge protegida. Aquest document serà el document de referència com a directriu estatal a tenir en compte en la valoració de les espècies i, mitjançant aquesta iniciativa, els imports proposats son equiparables als establerts a l'esmentat protocol i superiors als que actualment es tenen de referència per la legislació catalana. Per tant, és necessari incrementar aquests imports per ajustar-nos als valors econòmics actuals.

La mesura proposada és l'adequada a les finalitats que es persegueixen. Actualitzar els valors dels exemplars dels animals morts arran de la comissió d'infraccions administratives és la mesura més adequada per assolir la finalitat de dissuadir de la comissió d'aquestes infraccions.

La modificació proposada té un impacte pressupostari i precisa d'una norma amb rang de llei i la naturalesa i abast de la mesura no justifica la tramitació d'una llei independent amb aquesta finalitat. A més, en el pla normatiu actual no es preveu modificar el text refós de la llei de protecció dels animals.

MARC NORMATIU

Decret legislatiu 2/2008, de 4 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la llei de protecció dels animals. - Decret 2/2022, de 20 de setembre, del Catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada i de mesures de protecció i de conservació de la fauna salvatge autòctona protegida

COMPETÈNCIA

L'article 144.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció. Aquesta competència compartida inclou, entre d'altres, la regulació dels recursos naturals, de la flora i la fauna, de la biodiversitat, del medi ambient marí i aquàtic si no tenen per finalitat la preservació dels recursos pesquers marítims. També inclou la prevenció, la restauració i la reparació de danys al medi ambient i el règim sancionador corresponent

Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de protecció dels animals

Art.48 Ap.1 / a / primer

Modificació

Article 119.1

TER-0339.0

Es modifica l'apartat *b* de l'article 3 de la Llei 6/2020, del 18 de juny, de protecció, conservació i posada en valor de les oliveres i els oliverars monumentals, que resta redactat de la manera següent:

“b) Oliverar monumental: parcel·la agrícola d'oliveres que té una densitat mínima de 20 oliveres monumentals per hectàrea.”

OBJECTE

Aquesta proposta té per objecte modificar la definició dels oliverars monumentals que consta a l'apartat b) de l'article 3 de la Llei 6/2020, del 18 de juny, substituït la menció “recinte agrícola d'oliveres” per “parcel·la agrícola d'oliveres”, per tal clarificar la definició d'aquests espais.

NECESSITAT

Es considera necessari dur a terme la modificació que es proposa per donar major certesa jurídica en la definició dels espais susceptibles de ser considerats oliverars monumentals.

La mesura proposada permet disposar d'una definició més acurada dels espais susceptibles de ser considerats oliverars monumentals.

Es considera adequada la inclusió de la mesura en l'Avantprojecte de llei atès el rang normatiu del precepte modificat perquè influeix a l'hora de determinar l'abast dels oliverars monumentals i d'aplicar les mesures de promoció i les restriccions que estableix la Llei 6/2020.

MARC NORMATIU

• Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat • Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals. • Llei 8/2005, del 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge.

COMPETÈNCIA

L'article 144.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció. Aquesta competència inclou, en tot cas, la regulació dels recursos naturals, de la flora i la fauna, de la biodiversitat, del medi ambient marí i aquàtic si no té per finalitat la preservació dels recursos pesquers marítics. Al seu torn, d'acord amb l'article 149.1 de l'Estatut, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'ordenació del territori i del paisatge que inclou, en tot cas, la determinació de mesures específiques de promoció de l'equilibri territorial, demogràfic, socioeconòmic i ambiental.

Llei 6/2020, del 18 de juny, de protecció, conservació i posada en valor de les oliveres i els oliverars monumentals Art.3 Ap.2 / b / bis / segon

Modificació

Article 119.2

TER-0340.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 4 de la Llei 6/2020, del 18 de juny, de protecció, conservació i posada en valor de les oliveres i els oliverars monumentals, que resta redactat de la manera següent:

“2. En els oliverars monumentals, s'han de protegir el conjunt d'oliveres i tots els elements patrimonials lligats a l'activitat agrària tradicional i que donen singularitat als oliverars.”

OBJECTE

Aquesta proposta té per objecte modificar la redacció de l'article 4.2 de la Llei 6/2020, del 18 de juny, de protecció, conservació i posada en valor de les oliveres i els oliverars monumentals, per tal d'eliminar la referència que l'actual article conté en relació amb les finques on hi ha oliveres monumentals protegides i limitar la seva aplicació als oliverars que tenen la condició de monumentals d'acord amb l'article 3.b).

NECESSITAT

Es considera necessari dur a terme la modificació que es proposa per donar sentit a la protecció dels oliverars monumentals, en comparació amb les finques que tenen oliveres monumentals però que no tenen la densitat mínima per ser considerades oliverars monumentals.

La mesura proposada permet dotar als oliverars monumentals d'una l'entitat pròpia i diferenciada respecte a les finques que tenen oliveres monumentals però que no compleixen els criteris de densitat que preveu l'article 3 b) del mateix cos legal.

Es considera adequada la inclusió de la mesura en l'Avantprojecte de llei atès el rang normatiu del precepte modificat i el fet que la modificació proposada incideix en l'abast de les mesures de protecció que cal aplicar, que a partir de la modificació es limiten als oliverars monumentals i no a qualsevol finca que tingui oliveres monumentals.

MARC NORMATIU

Es considera adequada la inclusió de la mesura en l'Avantprojecte de llei atès el rang normatiu del precepte modificat i el fet que la modificació proposada incideix en l'abast de les mesures de protecció que cal aplicar, que a partir de la modificació es limiten als oliverars monumentals i no a qualsevol finca que tingui oliveres monumentals.

COMPETÈNCIA

L'article 144.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció. Aquesta competència inclou, en tot cas, la regulació dels recursos naturals, de la flora i la fauna, de la biodiversitat, del medi ambient marí i aquàtic si no té per finalitat la preservació dels recursos pesquers marítims. Al seu torn, d'acord amb l'article 149.1 de l'Estatut, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'ordenació del territori i del paisatge que inclou, en tot cas, la determinació de mesures específiques de promoció de l'equilibri territorial, demogràfic, socioeconòmic i ambiental.

Llei 6/2020, del 18 de juny, de protecció, Art.4 Ap.2 / b / bis / segon
conservació i posada en valor de les
oliveres i els oliverars monumentals

Modificació

Títol XII. Mesures administratives en matèria de règim local**Article 120.1****PRE-0081.0**

Es modifica l'apartat 4 de l'article 145 *bis* del Text refós de la Llei municipal i de règim local, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que resta redactat de la manera següent:

“145 bis 4. El departament competent en matèria de cooperació amb l'Administració local acorda la suspensió del lliurament, segons el que determini la normativa reglamentària, que es manté durant un termini màxim de cinc anys, comptats des de la notificació de la resolució que acordi la suspensió. En tot cas, la suspensió es manté fins que l'ens local trameti la documentació econòmicofinancera pendent a l'organisme corresponent o, si escau, fins que prescrigui el dret al cobrament. Als efectes de l'aplicació d'aquesta mesura, només es té en compte la documentació econòmicofinancera relativa als cinc darrers exercicis, d'acord amb els terminis de remissió establerts per la normativa sectorial.”

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar l'article 145 bis del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, per tal d'introduir un període de referència determinat respecte de la documentació econòmicofinancera que han de trametre els ens locals, com a condició per a l'aplicació de les mesures de suspensió de lliurament de subvencions i transferències.

NECESSITAT

La manca de concreció temporal en la regulació actual ha generat incerteses jurídiques i una càrrega administrativa excessiva, amb efectes negatius tant per als ens locals com per a l'Administració de la Generalitat. La Comissió Jurídica Assessora, en el Dictamen 59/2023, ja va recomanar establir un criteri temporal clar; igualment, la Sindicatura de Comptes va insistir en la necessitat de fixar aquest límit amb rang de llei.

La limitació temporal permet simplificar i racionalitzar la gestió del procediment, reduint la inseguretat jurídica i garantint alhora el compliment efectiu de l'obligació de tramesa. L'ens local no queda exonerat de l'obligació de trametre la documentació pendent, que es manté vigent.

La inclusió d'aquesta mesura en un avantprojecte de llei respon a l'exigència de regulació amb rang legal, atès que afecta drets econòmics dels ens locals i incideix en la gestió pressupostària de la Generalitat.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en l'article 145 bis del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril; en l'article 98.4 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre; i en l'article 41 de la Llei 18/2010, de 7 de juny, de la Sindicatura de Comptes. També es té en compte el Decret 80/2023, de 18 d'abril, i els principis de bona regulació establerts a la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 160 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, incloent-hi les relacions entre les institucions de la Generalitat i els ens locals, així com les tècniques d'organització i cooperació. D'altra banda, l'article 218.2 EAC estableix la competència de la Generalitat en matèria de finançament local, en el marc de la Constitució i la normativa estatal (article 149.1.14 CE en matèria d'Hisenda general).

Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
municipal i de règim local de Catalunya

Art.145 bis Ap.4 / d / quart

Modificació

Article 120.2

PRE-0235.0

Es modifica la disposició addicional Quarta del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, que resta redactada de la manera següent:

“Disposició addicional Quarta.

Convocatòries per accedir a les diferents categories dels cossos d'extinció d'incendis

1. Les convocatòries per a accedir a les diferents categories aprovades a partir de l'entrada en vigor d'aquesta disposició poden determinar el nombre de places reservades per a dones per a complir l'objectiu d'equilibrar la presència de dones i homes en les diferents categories.

El nombre de places reservades per a dones ha d'ésser proporcional als objectius perseguits i no pot ésser inferior al 25% ni superior al 40% de les places convocades.

2. En cas que es faci ús de la reserva de places que regula la present disposició, els procediments selectius d'accés i de promoció interna corresponents s'han d'articular en dos torns diferenciats de places reservades i no reservades a dones. En cas que el procés selectiu inclogui limitacions del nombre màxim de persones aspirants que poden ésser convocades a la prova següent, s'ha d'establir quina part d'aquest màxim correspon a cada torn, d'acord amb el percentatge de places reservades a dones establert en la convocatòria.

Un cop finalitzades les fases d'oposició i concurs, si s'escau, la convocatòria a la fase de formació s'ha de fer seguint una llista final de les persones que hagin superat el procés, ordenades segons la puntuació obtinguda i d'acord amb el nombre màxim de places reservades per torn, aplicant-hi els criteris de desempat establerts legalment. Cap de les persones aspirants convocades a la fase de formació no pot tenir un diferencial negatiu de puntuació de més del 20% respecte a les persones de l'altre torn que es trobin dins el nombre màxim de persones a convocar a la fase de formació sumant els dos torns, d'acord amb el que estableixin les bases de cada convocatòria.

Les places reservades per a cada torn que restin vacants passaran a incrementar les fixades per a l'altre torn fins a assolir el nombre màxim de places convocades.

3. La reserva de places que regula aquesta disposició no és aplicable si en la categoria objecte de la convocatòria hi ha una presència de dones funcionàries igual o superior al 40%.”

OBJECTE

L'objecte de la modificació proposada és incrementar la presència de dones en els cossos d'extinció d'incendis de les administracions locals, adoptant un sistema de reserva de places més efectiu. Es pretén substituir el model actual de la Disposició addicional quarta del TRLMRLC (que no ha donat els resultats esperats) pel model aplicat amb èxit per la Generalitat de Catalunya, que estableix torns diferenciats per a dones en els processos selectius, afavorint així una major igualtat d'oportunitats i una representació més equilibrada en aquest sector.

NECESSITAT

Malgrat l'habilitació legal existent per reservar fins al 40% de places a dones, el model de llista única i criteris subsidiaris de preferència no ha assolit l'augment esperat de presència de les dones en alguns serveis municipals d'incendis.

La reserva amb torns diferenciats és un instrument proporcional i idoni per a sectors amb infrarepresentació femenina, perquè assegura concurrència real, manté exigències idèntiques de proves i mèrits, fixa límits quantitatius i introdueix una clàusula de qualitat mínima per preservar l'estàndard d'ingrés.

La reforma és acotada en un sol precepte, amb incidència organitzativa i pressupostària menor (disseny de bases i gestió de torns), i convé incorporar-la en la Llei de mesures per disposar-ne per al cicle de convocatòries 2026–2028 amb major seguretat jurídica i per complir els objectius esmentats.

MARC NORMATIU

• Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic • Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local. • Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC), aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat de Catalunya per a la regulació proposada s'emmarca en l'article 136 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que li atribueix la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública.

Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya

Disp.addicional Núm.Disp.quarta

Modificació

Article 120.3

PRE-0341.1

S'afegeix una disposició addicional, la sisena, al text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, amb el text següent:

"Disposició addicional sisena

Concessió directa anual de subvencions a favor d'entitats locals per a projectes singulars

1.S'estableix un règim de concessió directa anual de subvencions a favor d'entitats locals per a la realització de projectes singulars d'interès públic, social o econòmic. S'entén per projectes singulars aquells que, per raons d'ubicació, competència, titularitat o impacte territorial, només poden ser executats per una entitat local determinada i comporten una millora rellevant sobre el territori en termes físics, socials, econòmics, ambientals o culturals.

2.L'òrgan competent per a la concessió d'aquestes subvencions és la persona titular del departament competent en matèria de Presidència, que n'ha de resoldre l'atorgament mitjançant resolució motivada. Aquesta competència s'entén sens perjudici de la que puguin exercir altres departaments de l'Administració de la Generalitat per a l'atorgament de subvencions a entitats locals en l'àmbit material de les seves competències.

3.Les subvencions previstes en aquesta disposició s'han de finançar amb càrrec als crèdits que, amb aquesta finalitat, prevegi la corresponent Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta mesura és introduir una disposició addicional cinquena al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, amb la finalitat d'establir un règim específic de concessió directa anual de subvencions a favor d'ajuntaments per a la realització de projectes singulars d'interès públic, social o econòmic, d'acord amb l'article 22.2 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, General de Subvencions, i amb els articles 88 i següents del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, de la Llei de finances públiques de Catalunya.

NECESSITAT

La concessió directa de subvencions constitueix, d'acord amb la normativa bàsica estatal, un procediment excepcional reservat a supòsits taxats. Tot i això, en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat s'ha constatat, de forma recurrent, la necessitat de tramitar expedients individuals de concessió directa a favor d'ajuntaments per a la realització de projectes d'interès públic, social o econòmic que presenten característiques singulars. Actualment, aquests expedients es tramiten cas per cas, sense un marc jurídic autonòmic comú que estableixi criteris materials i procedimentals clars, més enllà de la normativa bàsica i de finances públiques. Aquesta situació pot donar lloc a heterogeneïtat en la justificació dels expedients, dificultant la planificació pressupostària.

La mesura proposada pretén ordenar i donar coherència jurídica a aquest tipus d'actuacions, mitjançant la incorporació al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya d'una disposició addicional que estableix el fonament jurídic específic per a la concessió directa anual a favor d'ajuntaments de subvencions per a la realització de projectes singulars d'interès públic, social o econòmic, incorporant una definició d'aquests tipus de projectes. Identifica també l'òrgan que ha de resoldre motivadament el seu atorgament que és la persona titular del Departament de la Presidència indicant que, en tot cas, aquesta competència s'ha d'entendre sense perjudici de la que puguin exercir altres departaments en l'àmbit material de les seves competències. Finalment, s'incorpora una previsió expressa sobre la imputació d'aquestes subvencions amb càrrec als crèdits que, amb aquesta finalitat, prevegi anualment la Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya.

La inclusió d'aquesta mesura en l'avantprojecte de llei de mesures administratives és adequada, atès que no modifica elements essencials del règim local, sinó que introdueix una regulació instrumental i de gestió pressupostària per reforçar la seguretat jurídica i l'eficiència administrativa en matèria de subvencions.

MARC NORMATIU

Normativa bàsica estatal -Llei 38/2003, de 17 de novembre, General de Subvencions, en particular l'article 22.2.c), que regula la concessió directa per raons d'interès públic, social, econòmic o humanitari, i Normativa autonòmica -Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (arts. 88 i ss). - Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (modificat per la mesura).

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té competència exclusiva en règim local (article 160 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya), que inclou la regulació dels instruments de cooperació econòmica i financera amb els ens locals. A més, ostenta competències en organització, règim jurídic i procediment administratiu (art. 159 EAC) En exercici d'aquestes competències, pot establir el règim jurídic de determinades subvencions adreçades als ens locals, sempre respectant la normativa bàsica estatal en matèria de subvencions.

Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
municipal i de règim local de Catalunya

Disp.addicional Núm.Disp.cinquena

Addició

Article 121

ECF-0306.0

Es modifica l'apartat 3 de la Disposició addicional sisena de la Llei 26/2009, del 23 de desembre, de mesures fiscals, financeres i administratives, que resta redactat de la manera següent:

"Disposició addicional sisena

Coneixement i publicitat dels informes de fiscalització dels ens locals

3. S'ha de trametre al departament competent en matèria de cooperació amb l'Administració Local una còpia de les auditories a què fan referència els apartats 1 i 2."

OBJECTE

Es modifica l'apartat 3 de la disposició addicional sisena de la Llei 26/2009, del 23 de desembre, de mesures fiscals, financeres i administratives, amb l'objecte de preveure la tramesa de les auditories financeres de determinats ens dependents dels ens locals únicament al departament competent en matèria de cooperació amb l'Administració Local (Departament de Governació i Administracions Públiques quan es va aprovar la disposició objecte de la modificació i actualment Departament de la Presidència) i suprimir la tramesa addicional al Departament d'Economia i Finances.

NECESSITAT

Aquesta modificació és necessària per evitar una duplicació de la tramesa de les auditories financeres de determinats ens dependents dels ens locals. D'altra banda, la necessitat d'adopció de mesures de reequilibri financer d'aquests ens, que es pot posar de manifest en les auditories financeres, ja està regulada en l'article 4.2 de l'Ordre ECF/138/2007, de 27 d'abril, sobre procediments en matèria de tutela financera dels ens locals.

La mesura és adequada per assolir l'objectiu de simplificació normativa previst al Pla de Govern de la XV legislatura. Concretament, la mesura 4.1.6. del Pla de Govern preveu: "Adoptar una estratègia de simplificació normativa per depurar l'ordenament jurídic de disposicions obsoletes, agilitzar procediments administratius i mesurar els costos de la regulació."

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de mesures es justifica perquè es tracta de la modificació d'una disposició addicional que es va introduir en l'ordenament jurídic mitjançant una llei de mesures. Concretament, es va introduir mitjançant la Llei 26/2009, del 23 de desembre, de mesures fiscals, financeres i administratives.

MARC NORMATIU

A l'article 46.1 e) del Decret 58/2022, de 29 de març, de reestructuració del Departament d'Economia i Hisenda (actual Departament d'Economia i Finances) s'estableix que la Direcció General de Política Financera, Assegurances i Tresor té la funció següent: "Exercir la tutela financera de les corporacions locals.". L'Ordre ECF/138/2007, de 27 d'abril, sobre procediments en matèria de tutela financera dels ens locals, regula el format i el contingut de la documentació que cal trametre en cadascun dels supòsits.

COMPETÈNCIA

L'article 218.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix: "Correspon a la Generalitat l'exercici de la tutela financera sobre els governs locals, respectant l'autonomia que els reconeix la Constitució.". El Capítol III del Títol VI de l'Estatut d'autonomia de Catalunya regula les finances dels governs locals (articles 217 a 221).

Llei 26/2009, del 23 de desembre, de mesures fiscals, financeres i administratives	Disp.adicional Núm.Disp.sisena	Modificació

Article 122

PRE-0483.0

Es modifica l'apartat 2 de la disposició addicional primera de la Llei 8/2025, de 30 de juliol, de l'Estatut de municipis rurals, amb el text següent:

“2. Els municipis que pertanyen a una comarca rural i tenen una població superior a dos mil habitants i inferior a tres mil habitants, una densitat de població inferior a noranta habitants per quilòmetre quadrat i una taxa de creixement de la població negativa els darrers deu anys poden sol·licitar d'ésser inclosos en el règim que estableix aquesta llei justificant els indicadors que estableix l'article 3 per als municipis rurals i els municipis rurals d'atenció especial que avalin aquesta sol·licitud. També poden sol·licitar-ho els municipis capital de comarca que pertanyin a una comarca rural i es trobin dins la franja de població, tot i no complir els criteris de densitat o de creixement.”

OBJECTE

Es proposa la modificació de l'apartat 2 de la disposició addicional primera de la Llei 8/2025, de 30 de juliol, de l'Estatut de municipis rurals, relativa a l'habilitació per sol·licitar el règim especial per part dels municipis capital de comarca que pertanyin a una comarca rural i es trobin dins la franja de població establerta, encara que no compleixin els criteris de densitat o de creixement.

NECESSITAT

Cal reforçar l'habilitació dels municipis que poden sol·licitar el règim especial, amb l'objectiu de garantir que el món rural quedi plenament emparat per la norma i les seves garanties.

La mesura és adequada per assolir l'objectiu de garantir la seguretat jurídica i evitar dubtes interpretatius en relació amb l'aplicació de les previsions establertes en la normativa dels municipis rurals, assegurant alhora el respecte als aspectes singulars d'aquests municipis.

Es proposa la inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de llei per una qüestió de tècnica legislativa, atès que s'ha considerat adient aprofitar la tramitació de l'instrument per incloure aquesta modificació de la Llei 8/2025, de 30 de juliol, de l'Estatut de municipis rurals, i que en tot cas s'ha de modificar per norma amb rang de llei.

MARC NORMATIU

L'article 116 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix la competència de la Generalitat en “el desenvolupament integral i la protecció del món rural”. D'altra banda, són competències exclusives de la Generalitat l'organització territorial i el règim local, d'acord amb els articles 151 i 160. A més, en l'àmbit de l'ordenació del territori (article 149.1.b i e), correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre l'establiment i la regulació de les figures de planejament territorial i del procediment per a tramitar-les i aprovar-les, i sobre la determinació de mesures específiques de promoció de l'equilibri territorial, demogràfic, socioeconòmic i ambiental, entre altres aspectes. També correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'habitatge (article 137). En data 31 de juliol de 2025 es publica en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya la Llei 8/2025, de 30 de juliol, de l'Estatut de municipis rurals, la qual té per objecte establir un estatut específic per als municipis rurals per tal d'aconseguir l'equilibri territorial i la igualtat material dels seus habitants, garantint l'adequada prestació dels serveis en condicions d'igualtat respecte a la resta de municipis catalans, i la igualtat d'oportunitats per a la seva població així com prendre mesures per evitar el seu despoblament. El marc normatiu de la proposta ve donat per les disposicions següents: - Estatut d'autonomia de Catalunya. - Llei 8/2025, de 30 de juliol, de l'Estatut dels municipis rurals.

COMPETÈNCIA

L'article 116 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix la competència de la Generalitat en “el desenvolupament integral i la protecció del món rural”.

Llei 8/2025, de 30 de juliol, de l'Estatut
dels municipis rurals

Disp.adicional Núm.Disp.primera

Modificació

Títol XIII. Altres mesures administratives de caràcter sectorial

Article 123

SLT-0221.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 46 de la Llei 20/1985, de 25 de juliol, de prevenció i assistència en matèria de substàncies que poden generar dependència, que resta redactat de la manera següent:

“3. En els casos de gravetat especial, de transcendència sanitària o de reiteració continuada d'infraccions molt greus, el Govern pot acordar, com a sanció complementària, la suspensió de l'activitat de l'empresa, el servei o l'establiment infractor fins a un termini màxim de cinc anys, el tancament de l'empresa o la clausura del servei o establiment.

En els casos de reiteració continuada d'infraccions greus, l'òrgan competent per imposar la sanció pot acordar, com a sanció complementària, la suspensió de l'activitat de l'empresa, el servei o l'establiment infractor fins a un termini màxim de sis mesos, el tancament de l'empresa o la clausura del servei o establiment”.

OBJECTE

L'objecte de la modificació és actualitzar l'apartat 3 de l'article 46 de la Llei 20/1985, de 25 de juliol, per tal de diferenciar el règim de les sancions complementàries aplicables a les infraccions greus i molt greus, i habilitar a l'òrgan competent per sancionar les infraccions greus —actualment, la persona titular de la Secretaria de Salut Pública, de conformitat amb l'article 1.2.a) del Decret 266/1991, d'11 de desembre, pel qual es regula la capacitat sancionadora que preveu la Llei 20/1985, de 25 de juliol, en relació amb l'apartat 1 de la disposició addicional cinquena del Decret 129/2022, de 28 de juny, de reestructuració del Departament de Salut—, per tal que pugui imposar sancions complementàries en casos de reiteració d'infraccions greus, amb durada limitada.

NECESSITAT

La redacció actual de l'apartat 3 de l'article 46 de la Llei 20/1985, de 25 de juliol, atribueix exclusivament al Govern la competència per imposar sancions complementàries de suspensió de l'activitat de l'empresa, el servei o l'establiment infractor, en casos de gravetat especial, reiteració continuada o transcendència sanitària. Tanmateix, aquesta redacció no distingeix entre infraccions greus i molt greus en els supòsits de reiteració continuada, i limita la capacitat de reacció de l'Administració davant la reiteració d'infraccions greus -les infraccions més habituals-, atès que exigeix la intervenció del Govern i la tramitació corresponent que això comporta. Aquesta manca d'agilitat resulta problemàtica quan es produeix la comissió d'infraccions greus reiterades, que malgrat no tenir la tipificació d'infraccions molt greus, tenen un impacte rellevant en la salut pública. És el cas, per exemple, de la venda d'alcohol a menors d'edat (articles 17 i 45.2.a de la Llei 20/1985, de 25 de juliol), una conducta que afecta de manera directa col·lectius especialment vulnerables, com els infants i adolescents. En situacions com aquestes, és fonamental que l'autoritat sanitària disposi de mecanismes d'intervenció proporcionals i eficaços, que permetin actuar amb celeritat davant la reiteració d'infraccions greus. A més, l'experiència en l'aplicació del règim sancionador ha evidenciat que les sancions econòmiques no sempre resulten efectives per prevenir la reiteració d'infraccions, especialment en aquells casos en què l'infractor no abona voluntàriament l'import de la sanció i, en la via de constreyniment, no es localitzen béns embargables del titular de l'activitat. Davant aquesta ineficàcia pràctica, la possibilitat d'imposar una sanció complementària com la suspensió temporal de l'activitat esdevé una eina imprescindible per garantir el compliment de la normativa i la protecció efectiva de la salut pública. Amb la modificació proposada, es faculta l'òrgan competent per imposar sancions complementàries en casos de reiteració d'infraccions greus, amb una durada limitada i proporcional. Aquesta proposta desconcentra la competència i dota l'Administració d'una eina més eficient, proporcionada i eficaç dins del règim sancionador, al reforçar la capacitat de l'Administració per protegir la salut pública i els drets dels col·lectius més vulnerables, en plena coherència amb els principis generals que han de regir l'actuació administrativa (articles 3 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic i 31.2 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya).

La mesura proposada s'ajusta plenament als fins d'interès general que es persegueixen amb la Llei 20/1985, de 25 de juliol, especialment en l'àmbit de la prevenció del consum de substàncies que poden generar dependència i la protecció dels col·lectius més vulnerables, com són els menors d'edat. L'actualització de l'article 46.3 permet adequar el règim sancionador, introduint una resposta proporcional, àgil i efectiva davant la reiteració d'infraccions greus. Aquesta modificació dota l'autoritat sanitària de competències específiques per adoptar sancions complementàries en aquells supòsits en què s'ha constatat que les sancions econòmiques no tenen efecte dissuasiu. La mesura també afavoreix una millor adequació del règim sancionador al principi de proporcionalitat, ja que distingeix clarament entre infraccions greus i molt greus pel que fa a la competència per imposar sancions complementàries i a la seva durada màxima. Així, mentre que en casos de gravetat especial, transcendència sanitària o reiteració d'infraccions molt greus es manté la

competència del Govern, es preveu que, en casos de reiteració d'infraccions greus, la competència recaigui en l'òrgan sancionador ordinari, amb un termini màxim més limitat (sis mesos), ajustat a la menor gravetat dels fets. D'aquesta manera, la mesura contribueix a una millor eficàcia i eficiència en l'actuació administrativa, i reforça la capacitat de resposta immediata davant situacions que poden comprometre greument la salut pública.

La inclusió d'aquesta modificació en l'Avantprojecte de Llei es justifica per la seva naturalesa instrumental i per la seva incidència directa en la millora de l'eficàcia i eficiència del règim sancionador en matèria de prevenció i assistència en matèria de substàncies que poden generar dependència. Tot i no tenir impacte econòmic, la mesura afavoreix una aplicació més àgil de les sancions complementàries, especialment en casos de reiteració d'infraccions greus. Això permet una millor execució de les polítiques públiques de prevenció i protecció de col·lectius vulnerables, en coherència amb els objectius generals de racionalització i eficàcia de la despesa pública.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és el següent: -La Llei 20/1985, de 25 de juliol, de prevenció i assistència en matèria de substàncies que poden generar dependència. - La Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat. -Decret 266/1991, d'11 de desembre, pel qual es regula la capacitat sancionadora que preveu la Llei 20/1985, de 25 de juliol. -La Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries davant del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac. -La Llei 18/2009, del 22 d'octubre, de salut pública. -Llei 33/2011, de 4 d'octubre, general de salut pública. -Llei 5/2019, del 31 de juliol, de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, i de modificació de la Llei 18/2009, del 22 d'octubre, de salut pública. -Decret 129/2022, de 28 de juny, de reestructuració del Departament de Salut.

COMPETÈNCIA

El títol competencial s'exerceix en virtut de l'article 162.3.b) de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que estableix que la Generalitat té la competència compartida en l'ordenació, la planificació, la determinació, la regulació i l'execució de les mesures i les actuacions destinades a preservar, protegir i promoure la salut pública en tots els àmbits, incloent-hi la salut laboral, la sanitat animal amb efectes sobre la salut humana, la sanitat alimentària, la sanitat ambiental i la vigilància epidemiològica.

Llei 20/1985, de 25 de juliol, de prevenció i assistència en matèria de substàncies que poden generar dependència.

Art.46 Ap.3 / c / tercer

Modificació

Article 124

SLT-0018.1

S'afegeix una disposició addicional vint-i-unena a la Llei 15/1990, de 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya, amb el text següent:

“Disposició addicional vint-i-unena

Vigència dels concerts i convenis entre les institucions sanitàries i les universitats del sistema universitari de Catalunya.

Els concerts o convenis subscrits entre les institucions sanitàries titulars de centres sanitaris, el departament competent en matèria de salut, en el cas que es tracti d'institucions sanitàries del Sistema Sanitari Integral d'Utilització Pública de Catalunya (SISCAT), i les universitats del sistema universitari de Catalunya, podran tenir una durada màxima de 10 anys, incloses les pròrrogues.”

OBJECTE

L'objecte de la disposició addicional vint-i-unena proposada és regular el règim de vigència dels concerts i convenis establerts entre les institucions sanitàries titulars de centres assistencials, el departament competent en matèria de salut i les universitats del sistema universitari de Catalunya. En concret, estableix que, quan aquests concerts o convenis es formalitzin amb institucions sanitàries integrades al Sistema Sanitari Integral d'Utilització Pública de Catalunya (SISCAT), la seva durada màxima serà de deu anys, incloent-hi les possibles pròrrogues.

NECESSITAT

La proposta respon a la necessitat d'adequar la vigència dels concerts i convenis subscrits entre les institucions sanitàries i les universitats del sistema universitari de Catalunya a la realitat dels estudis en l'àmbit de les ciències de la salut. Aquests estudis tenen una durada que, en alguns casos, s'estén fins a un mínim de sis anys, la qual cosa fa necessari garantir que els instruments de col·laboració cobreixin de manera completa el període formatiu corresponent i en facilitin la gestió i l'aplicació. L'establiment d'un termini màxim de deu anys resulta, per tant, més coherent amb la durada real dels plans d'estudis, atorga estabilitat al sistema i n'incrementa l'eficiència. Cal tenir en compte que el límit general de quatre anys previst a l'article 49.h) 1r de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, esdevé insuficient per a aquest tipus de convenis. En conseqüència, i d'acord amb el mateix article, es proposa establir normativament un termini superior, en consonància també amb el que preveu la disposició addicional setena de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya.

La mesura proposada permet incrementar l'eficiència dels instruments de gestió i de relació entre el sistema universitari i el sistema sanitari de Catalunya, alhora que en facilita la gestió i el seguiment per part dels departaments competents. Es tracta de convenis de naturalesa complexa, que requereixen processos de negociació i tramitació llargs i que afecten titulacions amb una durada que pot superar els sis anys. En aquest context, l'establiment d'un termini de vigència màxim de deu anys assegura la continuïtat i l'estabilitat necessàries perquè els estudiants puguin completar els seus estudis dins el marc d'un mateix conveni, evitant disfuncions en el desenvolupament de l'activitat docent i assistencial i garantint una millor adequació dels convenis als objectius que persegueixen.

L'article 49.h) 1r de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, d'abast general, estableix que la durada dels convenis no pot ser superior a quatre anys, llevat que normativament s'hi prevegi un termini superior. En aquest marc, la regulació singular que es proposa, atès que incideix en l'àmbit competencial de dos departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, requereix previsió legal expressa. Per aquest motiu, la seva inclusió mitjançant una disposició addicional en la Llei de mesures fiscals, financeres i administratives es considera la via més adequada i coherent, ja que permet establir amb rang legal el règim de durada específic aplicable a aquests convenis

MARC NORMATIU

Aquesta proposta s'emmarca en la normativa següent: ·Article 49.h) de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic. ·Disposició addicional setena de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya. ·Article 69 de la Llei 15/1990, de 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya. ·Article 14 de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries. ·Articles 104 i 105 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat. ·Reial decret 1558/1986, de 28 de juny, pel qual s'estableixen les bases generals del règim de concerts entre les universitats i les institucions sanitàries. ·Article 8.b i annex III del Reial decret 640/2021, de 27 de juliol, de creació, reconeixement i autorització d'universitats i centres universitaris i acreditació institucional de centres universitaris.

COMPETÈNCIA

El títol competencial s'exerceix en virtut de: a) L'article 162.1.d) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, que estableix que correspon a la Generalitat, en tot cas la competència compartida en la formació sanitària especialitzada, que inclou l'acreditació i l'avaluació de centres; la planificació de l'oferta de places; la participació en l'elaboració de les convocatòries i la gestió dels programes de formació de les especialitats i les àrees de capacitació específica i l'expedició de diplomes d'àrees de capacitació específica. b) L'article 172.1.a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, que disposa que correspon a la Generalitat, en matèria d'ensenyament universitari, sens perjudici de l'autonomia universitària, la competència exclusiva sobre La programació i la coordinació del sistema universitari català, en el marc de la coordinació general.

Llei 15/1990, de 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya Disp.addicional Núm.Disp.vint-i-unena Addició

Article 125.1

ECF-0191.0

Es modifica l'article 3.2 de la Llei 23/1998, del 30 de desembre, d'estadística de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“2. Correspon al Govern l'aprovació del caràcter d'estadístiques d'interès de la Generalitat d'acord amb les disposicions establertes per aquesta Llei.”

OBJECTE

Modificar els articles 3.2 i 41 de la Llei 23/1998, del 30 de desembre, d'estadística de Catalunya, que actualment exigeixen l'aprovació del Pla estadístic de Catalunya, i en conseqüència del caràcter d'estadístiques d'interès de la Generalitat, mitjançant una llei del Parlament, per incorporar una previsió legal que habiliti l'aprovació mitjançant decret del Govern.

NECESSITAT

La iniciativa vol donar l'agilitat que necessita l'aprovació del Pla estadístic de Catalunya com a instrument d'ordenació i planificació de l'estadística d'interès de la Generalitat, i alhora reduir les càrregues i costos organitzatius i burocràtics de la seva tramitació. La iniciativa facilita l'adaptació de l'estadística oficial catalana a l'entorn estadístic europeu i internacional, cada cop més dinàmic, que busca adequar l'estadística oficial a la satisfacció de les demandes d'informació social, econòmica, demogràfica i mediambiental de cada moment. La mesura pretén adaptar-se a les legislacions estadístiques dels països més avançats del nostre entorn, que disposen de sistemes estadístics de referència, on els plans estadístics s'aproven a través d'una norma amb rang de reglament. A l'Estat espanyol, el Plan Estadístico Nacional no s'aprova amb una norma amb rang de llei sinó mitjançant un Reial decret.

La mesura pretén donar l'agilitat que requereix l'elaboració, tramitació i aprovació del Pla estadístic de Catalunya i garantir la participació de tots els actors implicats, així com el seu coneixement per part de les persones i entitats de la societat civil catalana afectades pels objectius generals i específics de l'estadística oficial catalana. El Consell Rector del Sistema estadístic de Catalunya, òrgan de representació i participació dels organismes i institucions que integren el Sistema estadístic de Catalunya, ha d'aprovar les propostes pertinents d'activitats amb vista a l'elaboració del projecte del pla estadístic de Catalunya. L'aprovació del Pla estadístic requereix el dictamen previ del Consell Català d'Estadística, on s'apleguen les principals organitzacions sindicals i empresarials, les associacions municipals i les associacions de consumidors i usuaris més representatives i les universitats catalanes i que representen les persones i entitats afectades. I l'entrada en vigor de la norma que aprova el Pla estadístic de Catalunya queda supeditada a la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, que permet el seu coneixement per part de tota la ciutadania.

La necessitat de posar fi a una previsió continguda en una norma amb rang de llei que no contribueix a donar l'agilitat que requereix l'elaboració, tramitació i aprovació de l'instrument d'ordenació i planificació de l'estadística d'interès de la Generalitat. Té com a objectiu introduir una previsió que permeti disposar d'aquest instrument mitjançant un procediment més àgil que simplifiqui càrregues i costos burocràtics i organitzatius i mantingui les garanties exigibles a l'elaboració, tramitació i aprovació del Pla estadístic de Catalunya. És una mesura molt positiva, ja que Catalunya necessita disposar, amb la màxima celeritat, d'un nou Pla estadístic que estableixi els objectius, la planificació i l'execució de l'estadística d'interès de la Generalitat, la col·laboració institucional necessària, la reducció de la càrrega de les unitats informants (ciutadans i empreses), l'aprofitament eficient de la informació de que disposen les administracions públiques, la utilització de noves fonts d'informació i l'aplicació d'innovacions metodològiques en el tractament de dades. Aquestes mesures permetran disposar d'informació estadística rellevant i d'alta qualitat adaptada a les demandes actuals d'informació social, econòmica, demogràfica i mediambiental provinents de sectors diversos i, en particular, posar aquesta informació al servei de la recerca i de l'avaluació de polítiques públiques per la presa de decisions que contribueixin a millorar significativament la qualitat de vida, la riquesa i el benestar de la població. Adequar l'elaboració, tramitació i aprovació del

Pla estadístic de Catalunya a la pràctica habitual dels països avançats que disposen de sistemes estadístics de referència.

MARC NORMATIU

- Article 135 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya - Llei 23/1998, de 30 de desembre, d'estadística de Catalunya - Llei 5/2016, del 23 de desembre, del Pla estadístic de Catalunya 2017-2020 i de modificació de la Llei 23/1998, d'estadística de Catalunya - Reglament (CE) 223/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de l'11 de març, relatiu a l'estadística europea, modificat pel Reglament (UE) 2015/759 del Parlament Europeu i del Consell, del 29 d'abril

COMPETÈNCIA

L'article 135 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre estadística d'interès de la Generalitat, que inclou en tot cas la planificació estadística, l'organització administrativa i la creació d'un sistema estadístic oficial propi de la Generalitat. A la vegada, preveu la participació i la col·laboració de la Generalitat en l'elaboració d'estadístiques d'abast supraautonòmic. El desplegament normatiu d'aquesta competència estatutària el trobem a la Llei 23/1998, de 30 de desembre, d'estadística de Catalunya, que preveu que el Pla estadístic de Catalunya és l'instrument d'ordenació i de planificació de l'estadística d'interès de la Generalitat (article 40).

Llei 23/1998, de 30 de desembre,
d'estadística de Catalunya

Art.3 Ap.2 / b / bis / segon

Modificació

Article 125.2

ECF-0193.0

Es modifica l'article 41 de la Llei 23/1998, del 30 de desembre, d'estadística de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“Article 41

1. El Pla estadístic de Catalunya s'aprova per decret del Govern, amb una vigència de quatre anys, i s'ha de donar compte al Parlament de l'aprovació del Projecte i de la seva finalització.
2. L'entrada en vigor d'un nou Pla estadístic de Catalunya posarà fi a la vigència del Pla estadístic anterior. Mentre no entri en vigor el decret d'aprovació d'un nou Pla estadístic es considerarà automàticament prorrogada la vigència del Pla anterior.”

OBJECTE

Modificar els articles 3.2 i 41 de la Llei 23/1998, del 30 de desembre, d'estadística de Catalunya, que actualment exigeixen l'aprovació del Pla estadístic de Catalunya, i en conseqüència del caràcter d'estadístiques d'interès de la Generalitat, mitjançant una llei del Parlament, per incorporar una previsió legal que habiliti l'aprovació mitjançant decret del Govern.

NECESSITAT

La iniciativa vol donar l'agilitat que necessita l'aprovació del Pla estadístic de Catalunya com a instrument d'ordenació i planificació de l'estadística d'interès de la Generalitat, i alhora reduir les càrregues i costos organitzatius i burocràtics de la seva tramitació. La iniciativa facilita l'adaptació de l'estadística oficial catalana a l'entorn estadístic europeu i internacional, cada cop més dinàmic, que busca adequar l'estadística oficial a la satisfacció de les demandes d'informació social, econòmica, demogràfica i mediambiental de cada moment. La mesura pretén adaptar-se a les legislacions estadístiques dels països més avançats del nostre entorn, que disposen de sistemes estadístics de referència, on els plans estadístics s'aproven a través d'una norma amb rang de reglament. A l'Estat espanyol, el Plan Estadístico Nacional no s'aprova amb una norma amb rang de llei sinó mitjançant un Reial decret.

La mesura pretén donar l'agilitat que requereix l'elaboració, tramitació i aprovació del Pla estadístic de Catalunya i garantir la participació de tots els actors implicats, així com el seu coneixement per part de les persones i entitats de la societat civil catalana afectades pels objectius generals i específics de l'estadística oficial catalana. El Consell Rector del Sistema estadístic de Catalunya, òrgan de representació i participació dels organismes i institucions que integren el Sistema estadístic de Catalunya, ha d'aprovar les propostes pertinents d'activitats amb vista a l'elaboració del pla estadístic de Catalunya. L'aprovació del Pla estadístic requereix el dictamen previ del Consell Català d'Estadística, on s'apleguen les principals organitzacions sindicals i empresarials, les associacions municipals i les associacions de consumidors i usuaris més representatives i les universitats catalanes i que representen les persones i entitats afectades. I l'entrada en vigor de la norma que aprova el Pla estadístic de Catalunya queda supeditada a la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, que permet el seu coneixement per part de tota la ciutadania.

La necessitat de posar fi a una previsió continguda en una norma amb rang de llei que no contribueix a donar l'agilitat que requereix l'elaboració, tramitació i aprovació de l'instrument d'ordenació i planificació de l'estadística d'interès de la Generalitat. Té com a objectiu introduir una previsió que permeti disposar d'aquest instrument mitjançant un procediment més àgil que simplifiqui càrregues i costos burocràtics i organitzatius i mantingui les garanties exigibles a l'elaboració, tramitació i aprovació del Pla estadístic de Catalunya. És una mesura molt positiva, ja que Catalunya necessita disposar, amb la màxima celeritat, d'un nou Pla estadístic que estableixi els objectius, la planificació i l'execució de l'estadística d'interès de la Generalitat, la col·laboració institucional necessària, la reducció de la càrrega de les unitats informants (ciutadans i empreses), l'aprofitament eficient de la informació de que disposen les administracions públiques, la utilització de noves fonts d'informació i l'aplicació d'innovacions metodològiques en el tractament de dades. Aquestes mesures permetran disposar d'informació estadística rellevant i d'alta qualitat adaptada a les demandes actuals d'informació social, econòmica, demogràfica i mediambiental provinents de sectors diversos i, en particular, posar aquesta informació al servei de la recerca i de l'avaluació de polítiques públiques per la presa de decisions que contribueixin a millorar significativament la qualitat de vida, la riquesa i el benestar de la població. Adequar l'elaboració, tramitació i aprovació del

Pla estadístic de Catalunya a la pràctica habitual dels països avançats que disposen de sistemes estadístics de referència.

MARC NORMATIU

- Article 135 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya - Llei 23/1998, de 30 de desembre, d'estadística de Catalunya - Llei 5/2016, del 23 de desembre, del Pla estadístic de Catalunya 2017-2020 i de modificació de la Llei 23/1998, d'estadística de Catalunya - Reglament (CE) 223/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de l'11 de març, relatiu a l'estadística europea, modificat pel Reglament (UE) 2015/759 del Parlament Europeu i del Consell, del 29 d'abril

COMPETÈNCIA

L'article 135 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre estadística d'interès de la Generalitat, que inclou en tot cas la planificació estadística, l'organització administrativa i la creació d'un sistema estadístic oficial propi de la Generalitat. A la vegada, preveu la participació i la col·laboració de la Generalitat en l'elaboració d'estadístiques d'abast supraautonòmic. El desplegament normatiu d'aquesta competència estatutària el trobem a la Llei 23/1998, de 30 de desembre, d'estadística de Catalunya, que preveu que el Pla estadístic de Catalunya és l'instrument d'ordenació i de planificació de l'estadística d'interès de la Generalitat (article 40).

Llei 23/1998, de 30 de desembre,
d'estadística de Catalunya

Modificació

Article 126.1

ESP-0146.0

Es modifica l'apartat 4 de l'article 31 bis del Decret legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Text únic de la Llei de l'esport, que resta redactat de la manera següent:

“4. S'habilita les entitats esportives a establir el vot per correu postal en els processos d'elecció de les juntes directives i dels presidents o presidentes. Tanmateix, es podrà habilitar el vot per mitjans electrònics únicament en situacions d'estat d'alarma o d'excepció declarades oficialment, sempre que quedin garantits els drets d'informació, que quedi constància de la recepció del vot, que se'n garanteixi la identificació de l'elector o electora, l'autenticitat i el secret del vot, i s'adoptin mesures que impedeixin la seva duplicitat i que garanteixin la seva incorporació al moment de l'escrutini.”

OBJECTE

L'objectiu de la mesura és garantir la seguretat, la transparència i la confiança dels processos electorals en les entitats esportives de Catalunya, establint un marc regulador que prioritzi mecanismes de votació amb garanties contrastades (presencial i correu postal) i que restringeixi l'ús del vot electrònic únicament a situacions extraordinàries en què la presencialitat no sigui viable (estat d'alarma o d'excepció).

NECESSITAT

La iniciativa és necessària perquè la regulació vigent permet l'ús ordinari del vot electrònic en els processos electorals de les entitats esportives, la qual cosa genera riscos rellevants en termes de seguretat, control i confiança democràtica. El vot electrònic, malgrat les seves potencialitats, pot presentar dificultats tècniques per garantir de manera efectiva la identificació de l'elector o electora, l'autenticitat del vot i el seu caràcter secret, així com problemes per evitar duplicitats o manipulacions. Aquesta situació pot derivar en impugnacions, litigis i desconfiança envers els resultats electorals, posant en perill la transparència i el bon govern de les entitats esportives.

La mesura proposada s'adequa plenament als fins que es persegueixen, que són reforçar la seguretat, la transparència i la confiança dels processos electorals en l'àmbit esportiu. Amb la seva aplicació, es garanteix que les eleccions a les juntes directives i a la presidència de les entitats esportives es desenvolupin amb mecanismes que ofereixin garanties contrastades —el vot presencial i el vot per correu postal—, evitant alhora els riscos associats a l'ús ordinari del vot electrònic. Aquesta adequació es concreta en diversos aspectes. En primer lloc, la mesura contribueix a la protecció dels drets democràtics dels associats, ja que assegura que la seva participació s'exerceixi en un marc de màxima seguretat i fiabilitat. En segon lloc, respon al principi de proporcionalitat: no s'elimina el vot electrònic de manera absoluta, sinó que se'n restringeix l'ús a contextos excepcionals en què resulti imprescindible per garantir el dret de participació. Així, s'aconsegueix un equilibri entre la preservació de la seguretat jurídica i la necessitat de garantir l'exercici efectiu del dret de vot en circumstàncies extraordinàries.

La modificació que es proposa afecta l'article 31 bis del Decret legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Text únic de la Llei de l'esport. Aquesta norma té rang legal, atès que es tracta d'un decret legislatiu dictat per delegació del Parlament de Catalunya i amb força de llei. En conseqüència, qualsevol modificació del seu contingut només pot dur-se a terme mitjançant una norma amb idèntic rang normatiu. La Llei de mesures, com a norma legal amb abast transversal i vocació d'introduir reformes puntuals en diferents àmbits de l'ordenament, constitueix l'instrument adequat per introduir la modificació proposada. La seva naturalesa permet adaptar i corregir aspectes concrets de normes amb rang de llei, com en aquest cas el Text únic de la Llei de l'esport, sense necessitat d'abordar una reforma general de tot el text legal.

MARC NORMATIU

La proposta afecta el Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Text únic de la Llei de l'esport perquè regula el sistema de vot en processos electorals que tenen lloc en entitats esportives

COMPETÈNCIA

Aquesta modificació es dicta en virtut de les competències que l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat de Catalunya. En concret, l'article 134 de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, preveu que correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre: d) l'establiment del règim jurídic de les federacions i els clubs esportius i de les entitats catalanes que promouen i organitzen la pràctica de l'esport i de l'activitat física en l'àmbit de Catalunya, i la declaració d'utilitat pública de les entitats esportives.

Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, Tit.I Cap.IV Art.31 bis Ap.4 / d / quart Modificació
pel qual s'aprova el Text únic de la Llei
de l'esport

Article 126.2

ESP-0408.0

Modificació de l'article 38.1 del Text únic de la Llei de l'esport, aprovat pel Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol

Es modifica l'article 38.1 del Text únic de la Llei de l'esport, aprovat pel Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, que queda redactat de la manera següent:

Article 38

1. La Secretaria General de l'Esport exerceix les funcions que li són assignades per aquesta Llei, les que li són assignades per reglament i també les que li delegui la persona titular del departament competent en matèria d'esport.

OBJECTE

La mesura té per objecte suprimir la referència al Consell Català de l'Esport (endavant, també anomenat CCE) de les funcions atribuïdes a la Secretaria General del Departament d'Esports, amb la finalitat d'adequar el contingut de la norma a l'estructura organitzativa vigent i garantir una definició clara i coherent de les funcions que correspon exercir a aquest òrgan després de la dissolució del CCE. Aquesta modificació evita confusions interpretatives i garanteix que les funcions regulades s'ajustin a l'organització administrativa real del Departament en matèria esportiva.

NECESSITAT

El Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya, entre d'altres, va crear el Departament d'Esports, que assumeix la competència en matèria esportiva. D'altra banda, l'article 7 del Decret 219/2025, de 14 d'octubre, de reestructuració del Departament d'Esports estableix les funcions assignades a la Secretaria General, entre les quals són la que li atribueix el Text Únic de la Llei de l'Esport, aprovat pel Decret legislatiu 1/2000, de 31 de juliol. Fins a la creació del Departament d'Esports, la Secretaria General de l'Esport i de l'Activitat Física era qui exercia les funcions que assenyala la Llei de l'esport de Catalunya i dirigia, mitjançant el CCE, l'execució i gestió de la política esportiva del Govern. Aquest procés requereix també una actualització normativa que elimini referències al CCE, que se suprimeix. A més, aquesta modificació respon a la recomanació formulada per la Subdirecció General d'Organització del Sector Públic, en el seu informe de 13 d'octubre de 2025, que assenyalava la necessitat de suprimir les referències al CCE a l'article 38 del Text únic de la Llei de l'esport.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que permet donar coherència a les funcions que assumeix la Secretaria General del Departament d'Esports, a conseqüència de la supressió del Consell Català de l'Esport i assolir, així, una major seguretat jurídica. Aquesta adequació, a més, facilita la correcta aplicació de la normativa esportiva i evita duplicitats orgàniques.

La incorporació d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei s'emmarca en la necessitat d'adequar l'ordenament vigent a l'estructura actual del Departament d'Esports, atès que el Consell Català de l'Esport se suprimeix. Amb aquesta modificació s'elimina la referència d'aquest òrgan, que ja no té correspondència funcional amb la Secretaria General i s'evita confusions amb un organisme que se suprimeix.

MARC NORMATIU

Aquesta proposta s'emmarca, d'una banda en l'aprovació del Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya que, entre d'altres, va crear el Departament d'Esports, que assumeix la competència en matèria esportiva i, de l'altra, en el Decret 219/2025, de 14 d'octubre, de reestructuració del Departament d'Esports que desplega els elements organitzatius de l'estructura del Departament.

COMPETÈNCIA

L'article 134 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, disposa que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'esport. Per la seva banda, l'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat de Catalunya, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, així com les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, Tít.II Cap.II Art.38 Ap.1 / a / primer Modificació
pel qual s'aprova el Text únic de la Llei
de l'esport

Article 126.3

ESP-0136.0

Es modifica l'article 51.1 del Text únic de la Llei de l'esport, aprovat pel Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, que resta redactat de la manera següent:

"1. Corresponen al departament competent en matèria d'esport les funcions relatives el Pla director d'instal·lacions i equipaments esportius de Catalunya."

OBJECTE

La mesura té per objecte adequar les funcions relatives a la tramitació del Pla director d'instal·lacions i equipaments esportius a Catalunya per tal que sigui assumida pel departament competent en matèria d'esport atesa la supressió del Consell Català de l'Esport. Aquesta dissolució i integració en el Departament d'Esports, respon a la necessitat de dotar d'infraestructura un departament al qual s'han atribuït competències que fins ara eren assumides per l'organisme que es pretén dissoldre, així com unificar criteris i tramitacions en l'àmbit de competència del departament.

NECESSITAT

El Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya, entre d'altres, ha creat el Departament d'Esports, que assumeix la competència en matèria esportiva. Fins a la creació del Departament d'Esports, era la Secretaria General de l'Esport i de l'Activitat Física qui exercia les funcions que assenyala la Llei de l'esport de Catalunya i dirigia, mitjançant el Consell Català de l'Esport (CCE), l'execució i gestió de la política esportiva del Govern. La creació del Departament i la dissolució del CCE comporta determinar l'òrgan que realitzarà les funcions que tenia encomanades.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que permet donar coherència a les funcions que assumeix el Departament d'Esports, després de la dissolució del Consell Català de l'Esport, i assolir, així, una major seguretat jurídica.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, en aprovar el pressupost de l'exercici i les seves mesures d'acompanyament, es simplifica la càrrega administrativa i econòmica que comporta la creació i dotació d'estructura d'un nou departament.

MARC NORMATIU

Aquesta proposta s'emmarca en l'aprovació del Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya que, entre d'altres, ha creat el Departament d'Esports, que assumeix la competència en matèria esportiva. La creació del departament esmentat té una clara voluntat de millorar i enfortir les competències esportives de la Generalitat de Catalunya que, fins ara eren assumides per organismes autònoms i entitats adscrites a altres departaments i poder prestar un servei més uniforme i coordinat, la qual cosa dona coherència a la necessitat de disposar d'una estructura principal, que sigui l'eix del departament.

COMPETÈNCIA

L'article 134 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, disposa que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'esport. Per la seva banda, l'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat de Catalunya, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, així com les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, Tit.III Cap.II Art.51 Ap.1 / a / primer Modificació
pel qual s'aprova el Text únic de la Llei
de l'esport

Article 126.4

ESP-0410.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 38 del Text únic de la Llei de l'esport, que resta redactat de la manera següent:

“2. La Secretaria General de l'Esport pot requerir l'assessorament dels consells esportius i de les federacions esportives catalanes, en els aspectes que pertanyen als àmbits de competència respectius.”

OBJECTE

La mesura té per objecte suprimir la referència al Consell Català de l'Esport (endavant, també anomenat CCE) de les funcions atribuïdes a la Secretaria General del Departament d'Esports, amb la finalitat d'adequar el contingut de la norma a l'estructura organitzativa vigent, d'acord amb el Decret 219/2025, de 14 d'octubre, de reestructuració del Departament d'Esports, i garantir una definició clara i coherent de les funcions que correspon exercir a aquest òrgan després de la dissolució del CCE. Aquesta modificació evita confusions interpretatives i garanteix que les funcions regulades s'ajustin a l'organització administrativa real del Departament en matèria esportiva.

NECESSITAT

El Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya, entre d'altres, va crear el Departament d'Esports, que assumeix la competència en matèria esportiva. D'altra banda, l'article 7 del Decret 219/2025, de 14 d'octubre, de reestructuració del Departament d'Esports estableix les funcions assignades a la Secretaria General, entre les quals són la que li atribueix el Text Únic de la Llei de l'Esport, aprovat pel Decret legislatiu 1/2000, de 31 de juliol. Fins a la creació del Departament d'Esports, la Secretaria General de l'Esport i de l'Activitat Física era qui exercia les funcions que assenyala la Llei de l'esport de Catalunya i dirigia, mitjançant el CEE, l'execució i gestió de la política esportiva del Govern. Aquest procés requereix també una actualització normativa que elimini referències al CCE, que se suprimeix. A més, aquesta modificació respon a la recomanació formulada per la Subdirecció General d'Organització del Sector Públic, en el seu informe de 13 d'octubre de 2025, que assenyalava la necessitat de suprimir les referències al Consell Català de l'Esport a l'article 38 de la Llei de l'esport.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que permet donar coherència a les funcions que assumeix la Secretaria General del Departament d'Esports, després de la supressió del Consell Català de l'Esport i assolir, així, una major seguretat jurídica. Aquesta adequació, a més, facilita la correcta aplicació de la normativa esportiva i evita duplicitats orgàniques

La incorporació d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de llei s'emmarca en la necessitat d'adequar l'ordenament vigent a l'estructura actual del Departament d'Esports, atès que el Consell Català de l'Esport se suprimeix. Amb aquesta modificació s'elimina la referència d'aquest òrgan, que ja no té correspondència funcional amb la Secretaria General i s'evita confusions amb una estructura administrativa que se suprimeix.

MARC NORMATIU

Aquesta proposta s'emmarca, d'una banda en l'aprovació del Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya que, entre d'altres, va crear el Departament d'Esports, que assumeix la competència en matèria esportiva i, de l'altra, en el Decret 219/2025, de 14 d'octubre, de reestructuració del Departament d'Esports que desplega els elements organitzatius de l'estructura del Departament.

COMPETÈNCIA

L'article 134 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, disposa que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'esport. Per la seva banda, l'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat de Catalunya, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, així com les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, Tít.II Cap.I Art.38 Ap.2 / b / bis / segon Modificació
pel qual s'aprova el Text únic de la Llei
de l'esport

Article 126.5

ESP-0412.1

Es modifica l'apartat 1 de l'article 64 del Text únic de la Llei de l'esport, que queda redactat de la manera següent:

“Les funcions d'inspecció esportiva, que corresponen a la Secretaria General de l'Esport, són les següents:

- a) Controlar el compliment de les disposicions legals i reglamentàries en matèria esportiva, especialment les que fan referència a les instal·lacions i les titulacions esportives.
- b) Comprovar els fets que siguin objecte de reclamacions o denúncies dels usuaris, i les comunicacions de presumptes infraccions o irregularitats.
- c) Controlar el compliment per les entitats esportives de les obligacions establertes per llei o per reglament per l'Administració.
- d) Controlar la gestió de les subvencions.”

OBJECTE

La mesura té per objecte suprimir la referència al Consell Català de l'Esport (en endavant, també anomenat CCE) de les funcions atribuïdes a la Secretaria General del Departament d'Esports, amb la finalitat d'adequar el contingut de la norma a l'estructura organitzativa vigent, d'acord amb el Decret 219/2025, de 14 d'octubre, i garantir una definició clara i coherent de les funcions que correspon exercir a aquest òrgan després de la dissolució del CCE. Aquesta modificació evita confusions interpretatives i garanteix que les funcions regulades s'ajustin a l'organització administrativa real del Departament en matèria esportiva. També s'elimina el numeral “1” de l'article, que corresponia a l'únic apartat, mantenint-se els subapartats a), b), c) i d) que desenvolupen les funcions de la Secretaria General de l'Esport. Aquesta modificació permet simplificar la numeració i millorar la claredat i coherència del redactat normatiu.

NECESSITAT

El Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya, entre d'altres, va crear el Departament d'Esports, que assumeix la competència en matèria esportiva. D'altra banda, l'article 7 del Decret 219/2025, de 14 d'octubre, de reestructuració del Departament d'Esports estableix les funcions assignades a la Secretaria General, entre les quals són la que li atribueix el Text Únic de la Llei de l'Esport, aprovat pel Decret legislatiu 1/2000, de 31 de juliol. Fins a la creació del Departament d'Esports, la Secretaria General de l'Esport i de l'Activitat Física era qui exercia les funcions que assenyalava la Llei de l'esport de Catalunya i dirigia, mitjançant el CEE, l'execució i gestió de la política esportiva del Govern. Aquest procés requereix també una actualització normativa que elimini referències al CCE, que se suprimeix. A més, aquesta modificació respon a la recomanació formulada per la Subdirecció General d'Organització del Sector Públic, en el seu informe de 13 d'octubre de 2025, que assenyalava la necessitat de suprimir les referències al Consell Català de l'Esport a l'article 64 de la Llei de l'esport.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que permet donar coherència a les funcions que assumeix la Secretaria General del Departament d'Esports, després de la supressió del Consell Català de l'Esport i assolir, així, una major seguretat jurídica. Aquesta adequació, a més, facilita la correcta aplicació de la normativa esportiva i evita duplicitats orgàniques.

La incorporació d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de llei s'emmarca en la necessitat d'adequar l'ordenament vigent a l'estructura actual del Departament d'Esports, atès que el Consell Català de l'Esport se suprimeix. Amb aquesta modificació s'elimina la referència d'aquest òrgan, que ja no té correspondència funcional amb la Secretaria General i s'evita confusions amb una estructura administrativa que se suprimeix.

MARC NORMATIU

Aquesta proposta s'emmarca, d'una banda en l'aprovació del Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya que, entre d'altres, va crear el Departament d'Esports, que assumeix la competència en matèria esportiva i, de l'altra, en el Decret 219/2025, de 14 d'octubre, de reestructuració del Departament d'Esports que desplega els elements organitzatius de l'estructura del Departament.

COMPETÈNCIA

L'article 134 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, disposa que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'esport. Per la seva banda, l'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat de Catalunya, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, així com les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, Tít.IV Cap.I Art.64 Ap.1 / a / primer Modificació
pel qual s'aprova el Text únic de la Llei
de l'esport

Article 127.1

ECF-0432.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 45 de la Llei 16/2008, del 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres, que queda redactat de la manera següent:

“1. Els consellers són els òrgans de contractació ordinaris de l'Administració de la Generalitat i estan facultats per a adjudicar i formalitzar en llur nom, i dins l'àmbit de les competències de cada departament, els contractes corresponents. No obstant, l'adjudicació dels contractes d'obres, concessions d'obres i concessions de serveis amb valor estimat inferior als llindars dels harmonitzats correspon als secretaris generals o a l'òrgan en qui es delegui amb competències transversals.”

OBJECTE

Modificar l'apartat 1 de l'article 45 de la Llei 16/2008, del 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres, quant a les competències dels òrgans de contractació de l'Administració de la Generalitat, per tal que l'adjudicació dels contractes d'obres, concessions d'obres i concessions de serveis amb valor estimat inferior als llindars dels harmonitzats correspongui als secretaris generals o a l'òrgan en qui es delegui amb competències transversals.

NECESSITAT

Ajustar les competències dels òrgans de contractació de l'Administració de la Generalitat
Amb la redacció proposada s'actualitzen les competències dels òrgans de contractació de l'Administració de la Generalitat

Atès que estan contemplades les competències dels òrgans de contractació de l'Administració de la Generalitat en una llei, la modificació s'ha de fer per una llei del Parlament i procedeix la inclusió de la mesura en aquest Avantprojecte per la seva integració dins del marc normatiu pressupostari.

MARC NORMATIU

Llei 16/2008, del 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres

COMPETÈNCIA

Article 150 de l'Estatut d'autonomia que estableix que correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre: a) L'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial. b) Les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Llei 16/2008, del 23 de desembre, de
mesures fiscals i financeres

Art.45 Ap.1 / a / primer

Modificació

Article 127.2

ISP-0345.1

Es modifica la lletra a de l'apartat 3 de l'article 45 de la Llei 16/2008, de 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres, que resta redactat de la manera següent:

"a) Si el valor estimat del contracte és igual o superior a 12.000.000 d'euros, IVA exclòs, llevat del que estableix la lletra c. En el cas de contractes d'abast pluriennal, l'autorització per contractar s'entendrà realitzada en el moment en què el Govern n'aprovi les despeses amb càrrec a pressupostos d'exercicis futurs."

OBJECTE

Aquesta mesura persegueix la finalitat d'agilitzar la tramitació de tots aquells expedients de contractació de caràcter pluriennal i que superen els 12 milions d'euros. En aquests casos, actualment calen dos acords de Govern. Es proposa que només faci falta aprovar un sol acord de Govern per a l'autorització conjunta de la contractació i de la despesa pluriennal. Es persegueix la reducció del nombre d'informes que tant els departaments com les unitats transversals del Departament d'Economia i Hisenda han d'elaborar en els casos en què en una licitació coincideix l'autorització del Govern per a despeses de caràcter pluriennal juntament amb l'autorització del Govern als òrgans de contractació per contractar amb un valor estimat del contracte igual o superior a 12.000.000 d'euros, IVA exclòs.

NECESSITAT

L'objectiu que persegueix és simplificar i agilitzar les tramitacions administratives en l'àmbit pressupostari i contractual. En el cas del Departament d'Interior i Seguretat Pública, el nombre d'expedients de contractació pluriennal i amb un valor estimat del contracte superior als 12 milions d'euros que s'han autoritzat per Govern en els darrers exercicis és el següent: Any Expedient Objecte 2025 IT-2026-54 Subministrament de 9.700 equips de protecció individual (en tràmit) IT-2026-33 Manteniment integral multi tècnic dels edificis de la DGPEIS IT-2026-10 Subministrament de 364 vehicles en arrendament DGP IT-2025-77 Arrendament sense opció de compra de 247 vehicles CAR 2024 IT-2025-22 Noliejament de mitjans aeris de la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments IT-2024-48 Manteniment multi tècnic instal·lacions edificis de la Direcció General de la Policia 2023 IT-2024-28 Arrendament de 529 vehicles per a la Direcció General de la Policia 2022 IT-2023-81 Arrendament de 176 vehicles per a la Direcció General de la Policia IT-2023-5 Arrendament de 484 vehicles per a la Direcció General de la Policia

La mesura és adequada per assolir l'objectiu de simplificació documental i agilitzar les tramitacions administratives. La proposta tindrà afectació a tots els departaments de la Generalitat.

La modificació proposada té incidència a tots els departaments de la Generalitat ja que simplifica i agilitza la tramitació administrativa en l'àmbit pressupostari i contractual.

MARC NORMATIU

Llei 16/2008, de 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres

COMPETÈNCIA

L'article 159.3.a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre organització i competències en matèria de contractació dels òrgans de les administracions públiques catalanes i sobre les regles d'execució, modificació i extinció dels contractes de l'Administració, en allò que no estigui afectat per l'article 149.1.18 de la Constitució

Llei 16/2008, del 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres Art.45 Ap.3 / c / tercer Epígr.a / primer / 1 Modificació

Article 128.1

ISP-0177.1

1. Es modifica l'article 20 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis, que resta redactat de la manera següent:

“Article 20

Intervenció municipal

1. En el cas dels establiments, edificis o activitats inclosos a l'annex 1 que estiguin subjectes a comunicació urbanística o d'activitats o respecte dels quals s'hagi de sol·licitar una llicència de competència municipal, l'administració municipal, sens perjudici de les altres actuacions que correspongui dur a terme d'acord amb la normativa de règim local, ha de verificar que la documentació tècnica presentada es correspon amb la utilitzada per a emetre l'informe previ d'incendis d'acord amb l'article 22 i, si escau, que s'aporta el certificat de l'acte de comprovació d'acord amb les condicions que estableix l'article 25.

La documentació tècnica i el certificat de l'acte de comprovació es trametan als ajuntaments a través de la Finestreta Única Empresarial.

2. Els establiments o les activitats no inclosos a l'annex 1 no requereixen l'emissió de l'informe previ d'incendis. En aquests casos, la intervenció municipal es produeix en la fase de verificació de les condicions de prevenció i seguretat en matèria d'incendis amb motiu de la tramitació de la llicència urbanística, ambiental o d'activitats d'espectacles i activitats recreatives si n'hi ha o bé amb motiu de la verificació de la comunicació urbanística o de l'activitat.

Un cop finalitzades les obres i, abans de l'inici de l'activitat, el titular ha d'aportar un certificat d'un tècnic competent que acrediti el compliment de les condicions de prevenció i seguretat en matèria d'incendis.

En el cas d'activitats subjectes a comunicació, el certificat s'ha presentar juntament amb la comunicació.

3. Les administracions municipals poden exercir l'acció inspectora i, si escau, el règim sancionador que correspongui sobre els establiments, les activitats i els edificis posteriorment a la posada en funcionament o l'ocupació, i poden establir plans i programes d'inspecció. A aquests efectes, les administracions municipals poden adaptar l'organització, en la mesura que sigui convenient, als procediments i les condicions que estableixen la secció quarta, referida a la inspecció, i la secció cinquena, referida al règim sancionador, del capítol III del títol IV, complementàriament als procediments i les normes de règim local."

OBJECTE

Aquesta proposta té per objecte modificar l'article 20 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis amb la finalitat de adaptar-ne el contingut a les modificacions introduïdes per la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

NECESSITAT

La mesura proposada es considera imprescindible per tal d'adaptar la Llei 3/2010 als canals electrònics de presentació de documentació establerts per la Llei 18/2020, la qual ja contempla que la tramitació es realitzi directament a través de la Finestreta Única Empresarial (FUE).

L'actualització de l'article 20 de la Llei 3/2010 resulta imprescindible incloure-la en el text de la mateixa llei per motius de seguretat jurídica i de simplificació i claredat normatives.

La mesura proposada respon a l'objectiu fonamental de racionalitzar i agilitzar els procediments administratius regulats a la Llei 3/2010 i harmonitzar-los a la regulació establerta a la Llei 18/2020. En concret, la modificació proposada es fonamenta en la canalització de tota la tramitació per via electrònica a través de la Finestreta Única Empresarial (FUE) i, per tant, en la comunicació directa entre l'interessat i l'Administració competent. D'aquesta manera s'eliminen les peticions interadministratives d'informes (Ajuntament – DGPEIS), s'eviten duplicitats en la presentació de documentació, es redueix el temps de gestió i es minimitzen els recursos interns dedicats a verificacions documentals interadministratives. En aquest sentit, la nova regulació proposada simplifica la redacció del precepte, aporta coherència normativa i elimina preceptes desfasats fonamentats en processos administratius més lents i costosos. Així mateix, facilita al conjunt de ciutadans i empreses una tramitació més clara i àgil, amb menys càrregues administratives.

MARC NORMATIU

La normativa en la qual s'emmarca la proposta és la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis, i la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en l'àmbit d'aquesta proposta es fonamenta en l'article 132 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, d'acord amb el qual “Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció civil, que inclou, en tot cas, la regulació, la planificació i l'execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, i també la direcció i la coordinació dels serveis de protecció civil, que inclouen els serveis de prevenció i extinció d'incendis, sens perjudici de les facultats dels governs locals en aquesta matèria, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les seves competències en matèria de seguretat pública”.

Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis.	Art.20	Modificació

Article 128.2

ISP-0180.1

Es modifica l'article 22 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis, que resta redactat de la manera següent:

"Article 22

Control preventiu

1. El control preventiu de l'Administració de la Generalitat es fa per mitjà de l'emissió dels informes de prevenció d'incendis corresponents, els quals han d'ésser sol·licitats preceptivament pel titular, en el cas d'establiments o activitats subjectes a comunicació o per l'administració responsable de tramitar la corresponent llicència, segons que escaigui, pel canal digital mitjançant les plataformes i serveis habilitats a tal efecte.
2. Correspon de fer el control preventiu a què fa referència l'apartat 1 a la direcció general competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis, per mitjà dels òrgans que siguin determinats per reglament i, si escau, per mitjà de les entitats col·laboradores de l'Administració prèviament autoritzades en l'àmbit de la prevenció i la seguretat en matèria d'incendis.
3. El control preventiu s'ha de sol·licitar preceptivament en tots els supòsits que es detallen en l'annex 1, amb caràcter previ a l'aprovació del projecte constructiu o projecte bàsic per part de l'òrgan competent.
4. En els casos que, d'acord amb l'apartat anterior, el control preventiu de l'Administració de la Generalitat sigui preceptiu, els sol·licitants han d'acompanyar la sol·licitud del projecte tècnic corresponent pel canal digital mitjançant les plataformes i serveis habilitats a tal efecte. El dit projecte tècnic, sens perjudici del que estableixi la normativa que li sigui aplicable, ha de contenir la documentació que s'estableixi per ordre del conseller o consellera del departament competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis.
5. El control preventiu regulat per aquest article es fa després d'haver vist la documentació presentada amb motiu de la sol·licitud de llicència corresponent o de la comunicació d'inici de l'activitat, la qual ha d'incloure el projecte tècnic a què fa referència l'apartat 4. Com a resultat d'aquesta revisió tècnica s'emet l'informe de prevenció, que té caràcter vinculant per a l'Administració sol·licitant.
6. L'Administració té l'obligació d'emetre l'informe de prevenció en el termini de dos mesos a partir de la data d'entrada de la sol·licitud d'informe al registre de la direcció general competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis.
7. En el cas que, un cop transcorregut el termini establert per l'apartat 6, no s'hagi emès l'informe de prevenció, s'entén que l'informe és favorable.
8. En el cas d'obres o infraestructures que no estiguin sotmeses als tràmits de llicència establerts per l'apartat 1, l'Administració, l'organisme o l'entitat responsable, segons que escaigui, ha de sol·licitar preceptivament l'informe de prevenció d'incendis amb caràcter previ a l'aprovació del projecte constructiu o projecte bàsic per part de l'òrgan competent.
9. El control preventiu regulat per aquest article ha d'ésser efectuat exclusivament pels

OBJECTE

Aquesta proposta té per objecte modificar l'article 22 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, amb la finalitat d'adaptar-ne el contingut a les modificacions introduïdes per la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica. Concretament, la modificació fa referència a la tramitació administrativa del control preventiu i als canals electrònics habilitats per a sol·licitar-lo, així com a la definició de la documentació tècnica que ha d'aportar la persona titular perquè la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments pugui emetre l'informe previ de prevenció.

NECESSITAT

La mesura proposada es considera imprescindible per tal d'adaptar la Llei 3/2010 als canals electrònics de presentació de documentació establerts per la Llei 18/2020, la qual ja contempla que la tramitació es realitzi directament a través de la Finestreta Única Empresarial (FUE) i no mitjançant la presentació i tramitació de les sol·licituds a través dels ajuntaments.

L'actualització de l'article 22 de la Llei 3/2010 resulta imprescindible incloure-la en el text de la mateixa llei per motius de seguretat jurídica i de simplificació i claredat normatives.

La mesura proposada respon a l'objectiu fonamental de racionalitzar i agilitzar els procediments administratius regulats a la Llei 3/2010 i harmonitzar-los d'acord amb la regulació establerta a la Llei 18/2020. En concret, la modificació proposada s'inclou a l'Avantprojecte de llei de mesures en la mesura que es fonamenta en una simplificació dels tràmits previstos a la Llei 3/2010. En aquest sentit, l'adaptació a la Llei 18/2020 garanteix, en l'àmbit d'aplicació de la Llei 3/2010, l'ús exclusiu dels canals electrònics, la tramitació unificada (FUE), la interoperabilitat entre tots els organismes responsables i la transparència envers els titulars de l'activitat econòmica. Tot això contribueix a l'optimització de recursos, la reducció de costos de gestió i la millora de l'eficiència en la despesa pública.

MARC NORMATIU

La normativa en la qual s'emmarca la proposta és la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis, i la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

òrgans que es determinin de la direcció general competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis. Amb aquesta finalitat, l'òrgan promotor en la fase de redacció del projecte bàsic o constructiu ha de demanar informe a la dita direcció general i ha de prendre en consideració els requeriments de prevenció i seguretat que aquesta estableixi en l'aprovació definitiva del projecte.”

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en l'àmbit d'aquesta proposta es fonamenta en l'article 132 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, d'acord amb el qual “Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció civil, que inclou, en tot cas, la regulació, la planificació i l'execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, i també la direcció i la coordinació dels serveis de protecció civil, que inclouen els serveis de prevenció i extinció d'incendis, sens perjudici de les facultats dels governs locals en aquesta matèria, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les seves competències en matèria de seguretat pública”.

Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis.	Art.22	Modificació

Article 128.3

ISP-0234.0

Es modifica l'article 23 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis, que resta redactat de la manera següent:

“Article 23

Règim d'intervenció administrativa en activitats de caràcter esporàdic o puntual

“1. En els espectacles i les activitats recreatives de naturalesa puntual o esporàdica que siguin activitats de risc important, la direcció general competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis ha d'emetre informe previ d'incendis.

2. L'informe a què fa referència l'apartat 1 s'ha de sol·licitar en els supòsits següents:

a) Activitats de caràcter esporàdic amb un aforament superior a 500 persones en establiments tancats.

b) Estructures desmuntables i itinerants, tipus carpes, envelats o tendals, amb un aforament superior a 1.000 persones.

3. En els casos establerts per l'apartat 2, i en els que es puguin establir per resolució del conseller o consellera del departament competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis, els titulars dels espectacles o activitats recreatives de caràcter esporàdic han de sol·licitar a la direcció general competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis l'informe de prevenció amb un mínim de quinze dies hàbils d'antelació a la realització de l'acte a través dels canals habilitats a tal efecte.

4. Aquesta sol·licitud ha de venir acompanyada del projecte tècnic corresponent, que ha de contenir la documentació que s'estableixi per ordre de conseller o consellera del departament competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis, sens perjudici del que estableixi la normativa sectorial que li sigui aplicable.

5. Un cop transcorregut el termini establert a l'apartat 3, si no s'ha emès l'informe de prevenció, s'entén que l'informe és favorable.”

OBJECTE

Aquesta proposta té per objecte modificar l'article 23 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, amb la finalitat d'adaptar-ne el contingut a les modificacions introduïdes per la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica, especialment pel que fa als canals de tramitació i a la documentació tècnica que ha d'acompanyar les sol·licituds. Així mateix, la modificació proposada pretén delimitar i clarificar d'àmbit d'aplicació de la intervenció administrativa que regula aquest article.

NECESSITAT

La mesura proposada es considera imprescindible per tal d'adaptar la Llei 3/2010 als canals electrònics de presentació de documentació establerts per la Llei 18/2020, la qual ja contempla que la tramitació es realitzi directament a través de la Finestreta Única Empresarial (FUE).

L'actualització de l'article 23 de la Llei 3/2010 resulta imprescindible incloure-la en el text de la mateixa llei per motius de seguretat jurídica i de simplificació i claredat normatives.

La mesura proposada respon a l'objectiu fonamental de racionalitzar i agilitzar els procediments administratius regulats a la Llei 3/2010 i harmonitzar-los d'acord amb la regulació establerta a la Llei 18/2020. En concret, la modificació proposada s'inclou a l'Avantprojecte de llei de mesures en la mesura que es fonamenta en una simplificació dels tràmits previstos a la Llei 3/2010. En aquest sentit, s'eliminen tràmits, ja que l'informe de prevenció només es requerirà en activitats puntuals de major risc i no en activitats en espais oberts, de risc limitat, alhora que es garanteix, en l'àmbit d'aplicació de la Llei 3/2010, l'ús exclusiu dels canals electrònics, la tramitació unificada (FUE), la interoperabilitat entre tots els organismes responsables i la transparència envers els titulars de l'activitat econòmica. Tot això contribueix a l'optimització de recursos, la reducció de costos de gestió i la millora de l'eficiència en la despesa pública.

MARC NORMATIU

La normativa en la qual s'emmarca la proposta és la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis, i la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en l'àmbit d'aquesta proposta es fonamenta en l'article 132 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, d'acord amb el qual "Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció civil, que inclou, en tot cas, la regulació, la planificació i l'execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, i també la direcció i la coordinació dels serveis de protecció civil, que inclouen els serveis de prevenció i extinció d'incendis, sens perjudici de les facultats dels governs locals en aquesta matèria, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les seves competències en matèria de seguretat pública".

Llei 3/2010, del 18 de febrer, de
prevenció i seguretat en matèria
d'incendis en establiments, activitats,
infraestructures i edificis.

Art.23

Modificació

Article 128.4

ISP-0240.0

Es modifica l'article 25 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis, que resta redactat de la manera següent:

“Article 25

Acte de comprovació

1. La intervenció administrativa de l'Administració de la Generalitat immediatament anterior a l'inici d'una activitat, a la posada en funcionament d'un establiment o d'una infraestructura o a l'ocupació d'un edifici, o a una modificació significativa d'aquests, s'efectua, amb caràcter general i sens perjudici del que estableix l'apartat 5, en els supòsits subjectes al control preventiu de l'Administració de la Generalitat, d'acord amb l'article 22 de la secció segona.
2. En els casos que estableix l'apartat 1, els titulars de l'establiment, l'activitat o l'edifici han de sol·licitar a una entitat col·laboradora de l'Administració en l'àmbit de la prevenció i la seguretat en matèria d'incendis que efectui un acte de comprovació per a verificar que l'establiment, l'activitat o l'edifici compleixen totes les prescripcions que estableix la legislació sectorial aplicable en prevenció i seguretat en matèria d'incendis i, específicament, les establertes per a l'autorització o llicència sol·licitada.
3. L'entitat col·laboradora ha d'expedir el certificat de l'acte de comprovació en format digital i trametre'l electrònicament, per mitjà dels canals habilitats a tal efecte, en el termini d'un mes a comptar de la sol·licitud, per tal de posar-lo a disposició de les administracions competents sobre aquesta activitat o establiment, i també de la direcció general competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis.
4. Per a iniciar l'activitat o l'ocupació corresponent, es requereix haver obtingut el certificat d'acte de comprovació favorable expedit per una entitat col·laboradora de l'Administració en l'àmbit de la prevenció i la seguretat en matèria d'incendis, i també complir els altres requisits per a l'inici de l'activitat econòmica que estableixen les altres normes aplicables.
5. Es poden determinar, per resolució del conseller o consellera del departament competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis, els supòsits que s'exceptuen de l'acte de comprovació, d'entre els que estableix l'annex 1.
6. El contingut del certificat acreditatiu de l'acte de comprovació s'ha d'establir per ordre del conseller o consellera del departament competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis.
7. En el cas d'infraestructures promogudes per una administració pública, l'acte de comprovació ha d'ésser efectuat per personal del Cos de Bombers de la Generalitat o per personal tècnic adscrit a la direcció general competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis facultat per a exercir aquesta funció. El titular de la infraestructura ha de sol·licitar a la direcció general competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis que efectui l'acte de comprovació
8. L'emissió d'un certificat d'acte de comprovació favorable és un requisit necessari per a posar en marxa la infraestructura corresponent.”

OBJECTE

Aquesta proposta té per objecte modificar l'article 25 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, amb la finalitat d'adaptar-ne el contingut a les modificacions introduïdes per la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica, en relació amb el sol·licitant del control preventiu i els canals habilitats per realitzar aquesta petició. Així mateix, es proposa eliminar el terme “infraestructures” per aquells supòsits que l'acte de comprovació correspon a les entitats col·laboradores de l'Administració, atès que aquest aspecte està regulat en els apartats 7 i 8 de l'article 25 i sempre és competència de l'Administració de la Generalitat. En el cas de l'apartat 8, la modificació proposada té per objecte concretar, en el cas de les infraestructures, a qui correspon sol·licitar l'acte de comprovació i a qui s'ha de dirigir la sol·licitud.

NECESSITAT

La mesura proposada es considera imprescindible per tal d'adaptar la Llei 3/2010 als canals electrònics de presentació de documentació establerts per la Llei 18/2020, la qual ja contempla que la tramitació es realitzi directament a través de la Finestreta Única Empresarial (FUE).

L'actualització de l'article 25 de la Llei 3/2010 resulta imprescindible incloure-la en el text de la mateixa llei per motius de seguretat jurídica i de simplificació i claredat normatives.

La mesura proposada respon a l'objectiu fonamental de racionalitzar i agilitzar els procediments administratius regulats a la Llei 3/2010 i harmonitzar-los d'acord amb la regulació establerta a la Llei 18/2020. En concret, la modificació proposada s'inclou a l'Avantprojecte de llei de mesures en la mesura que es fonamenta en una simplificació dels tràmits previstos a la Llei 3/2010. En aquest sentit, l'adaptació a la Llei 18/2020 garanteix, en l'àmbit d'aplicació de la Llei 3/2010, l'ús exclusiu dels canals electrònics, la tramitació unificada (FUE), la interoperabilitat entre tots els organismes responsables i la transparència envers els titulars de l'activitat econòmica. Tot això contribueix a l'optimització de recursos, la reducció de costos de gestió i la millora de l'eficiència en la despesa pública. Així mateix, l'eliminació de referències redundants i la concreció de qui és responsable de la sol·licitud en el cas d'infraestructures redueix càrregues administratives i garanteix un marc jurídic més clar i estable, amb incidència directa en l'aplicació i execució pressupostària.

MARC NORMATIU

La normativa en la qual s'emmarca la proposta és la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis, i la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en l'àmbit d'aquesta proposta es fonamenta en l'article 132 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, d'acord amb el qual “Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció civil, que inclou, en tot cas, la regulació, la planificació i l'execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, i també la direcció i la coordinació dels serveis de protecció civil, que inclouen els serveis de prevenció i extinció d'incendis, sens perjudici de les facultats dels governs locals en aquesta matèria, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les seves competències en matèria de seguretat pública”.

Llei 3/2010, del 18 de febrer, de
prevenció i seguretat en matèria
d'incendis en establiments, activitats,
infraestructures i edificis.

Art.25

Modificació

Article 128.5

ISP-0260.0

Es modifica l'annex 1 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis, que resta redactat de la manera següent:

“Annex 1

Supòsits sotmesos al control preventiu de l'Administració de la Generalitat

Als efectes del present annex, els usos es determinen d'acord amb les definicions contingudes en el Codi Tècnic de l'Edificació i en el Reglament de seguretat contra incendis en els establiments industrials.

1. Establiments d'ús docent, si tenen una alçada d'evacuació de més de 15 m o una superfície superior als 2.000 m² construïts.
2. Establiments d'ús sanitari de caràcter ambulatori, si tenen una alçada d'evacuació de més de 15 m i una superfície superior a 2.000 m² construïts.
3. Establiments d'ús hospitalari o assimilables a ús hospitalari.
4. Establiments d'ús residencial públic, o assimilables a ús residencial públic, si tenen un nombre de places superior a 20.
5. Establiments d'ús comercial, tant locals individuals com conjunts de locals comercials, si tenen una superfície total construïda superior a 750 m² i estan situats sota edificis de qualsevol ús, i tots els que tinguin una superfície total construïda superior als 2.000 m².
6. Càmpings situats a menys de 500 m de terreny forestal.
7. Establiments d'ús industrial i edificis, establiments o zones d'ús magatzem, d'acord amb el que estableixen la taula i les especificacions de l'annex 2.
8. No vigent
9. Túnel de carretera i ferroviaris, a partir de 400 m de longitud.
10. [No vigent]
11. Ports i aeroports.
12. [No vigent]
13. [No vigent]
14. [No vigent]
15. Edificis d'una alçada d'evacuació igual o superior a 28 m, independentment de l'ús a què estiguin destinats.
16. [No vigent]
17. Establiments d'espectacles públics, d'activitats recreatives o de pública concurrència de més de 1.000 m² de superfície construïda o amb una ocupació a l'interior de l'edifici superior a 500 persones.
18. Establiments d'ús aparcament sota un edifici amb una superfície construïda superior als 1.000 m² o de dues o més plantes sota rasant de qualsevol superfície.
19. Establiments d'ús aparcament amb una superfície construïda superior als 2.000 m² o de dues o més plantes sota rasant de qualsevol superfície.
20. Centres penitenciaris.
21. [No vigent]

OBJECTE

Aquesta proposta té per objecte modificar l'annex 1 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, amb les finalitats següents: • Referenciar els epígrafs de l'annex als usos definits al Codi Tècnic de l'Edificació o a usos assimilables a aquests per harmonitzar criteris i evitar dubtes interpretatius, remetent directament a la normativa tècnica de referència. • Afegir l'ús magatzem, atès que el nou Reglament de seguretat contra incendis en els establiments industrials aprovat per Reial decret 164/2025, de 4 de març, i la modificació que aquest introdueix del Document Bàsic DB-SI «Seguretat en cas d'Incendi» del Codi Tècnic de l'Edificació, aprovat pel Reial decret 314/2006, de 17 de març, defineixen aquest nou ús. • Referenciar els epígrafs a l'ocupació enlloc de a l'aforament, atès que en el Codi Tècnic de l'Edificació emprava aquest vector per quantificar les persones d'un establiment, activitat o edifici, mentre que el concepte d'aforament és un concepte administratiu i no tècnic. • Referenciar en tots els casos a superfície construïda i modificar en alguns epígrafs els límits de superfície construïda, la qual cosa ha d'implicar una reducció de les activitats subjectes a control preventiu preceptiu i, per tant, una reducció de la intervenció administrativa en aquest àmbit, en concordança amb la filosofia de la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica. En concret, els supòsits en què s'elimina la intervenció administrativa de la Generalitat, sens perjudici en tot cas de la que correspongui efectuar a l'administració municipal, són els següents: escoles bressol d'entre 300 i 2.000 m²; establiments d'ús sanitari ambulatori d'entre 750 i 2.000 m²; establiments d'espectacles públics, d'activitats recreatives o de pública concurrència d'entre 500 i 1.000 m², i aparcaments sota edifici d'entre 750 i 1.000 m² (si bé en tot cas si són de dues o més plantes sota rasant). • Eliminar alguns epígrafs de l'annex, atès que fan referència a reglamentació sectorial i en cas de ser de risc d'incendis ja estaran inclosos a l'annex II, o bé són establiments o infraestructures a l'exterior en què es preveu una reducció de la intervenció administrativa en aquest àmbit per tal d'evitar duplicitats i controls administratius reiteratius, en concordança amb la filosofia de la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica. En aquest cas, es trobarien els establiments subjectes a la normativa d'accidents greus en els quals intervinguin substàncies perilloses (fortament regulats per la seva normativa sectorial específica); carreteres i línies ferroviàries (ja sotmesos a controls ambientals i d'infraestructura específics); àrees d'estacionament per al transport de mercaderies perilloses per carretera i ferrocarril (ja regulats per la normativa sectorial de transport de mercaderies perilloses) i establiments i instal·lacions subjectes a la normativa d'accidents greus en els quals intervinguin substàncies explosives (ja regulats per aquesta normativa).

22. Estacions i intercanviadors de transport terrestre situats en plantes sota rasant i els de més de 500 persones d'ocupació.

23. [No vigent]"

NECESSITAT

La mesura proposada es considera imprescindible per tal d'adequar l'annex 1 de la Llei 3/2010 a la realitat actual del control preventiu que ha de dur a terme la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments, en concordança amb la filosofia de la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

L'actualització de l'annex 1 de la Llei 3/2010 resulta imprescindible incloure-la en el text de la mateixa llei per motius de seguretat jurídica i de simplificació i claredat normatives.

La manca d'harmonització de la Llei 3/2010 amb la Llei 18/2020, el Codi Tècnic de l'Edificació i el Reglament de seguretat contra incendis en els establiments industrials ha generat disfuncions en la seva aplicació pràctica i en la relació amb la ciutadania i les activitats econòmiques. Aquesta situació ha comportat una càrrega administrativa addicional i un ús poc eficient dels recursos públics. Amb la modificació proposada s'aconsegueix, d'una banda, garantir la plena coherència normativa i la seguretat jurídica, i de l'altra, suprimir supòsits d'intervenció, anteriorment identificats a l'apartat "Objecte", que resulten redundants o de baix impacte en termes de risc. Tot plegat comporta una simplificació de tràmits i una gestió més àgil i eficient dels recursos de l'Administració, amb incidència positiva en el pressupost públic i sense minva de les garanties de seguretat per a la ciutadania.

MARC NORMATIU

La normativa en la qual s'emmarca la proposta és la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis; la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica; el Reial decret 314/2006, de 17 de març, pel qual s'aprova el Codi Tècnic de l'Edificació, i el Reial decret 164/2025, de 4 de març, pel qual s'aprova el Reglament de seguretat contra incendis en els establiments industrials.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en l'àmbit d'aquesta proposta es fonamenta en l'article 132 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, d'acord amb el qual "Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció civil, que inclou, en tot cas, la regulació, la planificació i l'execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, i també la direcció i la coordinació dels serveis de protecció civil, que inclouen els serveis de prevenció i extinció d'incendis, sens perjudici de les facultats dels governs locals en aquesta matèria, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les seves competències en matèria de seguretat pública".

Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis.

Disp.annex I

Modificació

Article 128.6

ISP-0261.0

Es modifica l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis, que resta redactat de la manera següent:

“Annex 2

Establiments d'ús industrial i edificis, establiments i zones d'ús magatzem sotmesos al control preventiu de l'Administració de la Generalitat

Als efectes del present annex, es consideren establiments d'ús industrial i edificis, establiments i zones d'ús magatzem sotmesos al control preventiu de l'Administració de la Generalitat aquells en els quals algun dels seus sectors d'incendi compleix els criteris següents:

	Tipus Av	Tipus AH	Tipus B	Tipus C	Tipus D
Risc baix1, 2	≥ 500 m²	≥1.000 m²	≥1.500 m²	En cap cas	En cap cas
Risc mitjà1, 2	Sempre	≥ 300 m²	≥1.000 m²	≥3.000 m²	En cap cas
Risc alt1, 2	Sempre	≥ 150 m²	≥300 m2	≥ 1.500 m²	En cap cas

L'abast del control preventiu s'estén a la totalitat de l'establiment o, en el cas de modificacions significatives, als sectors d'incendi objecte d'aquestes modificacions.

1. Nivell de risc intrínsec (baix, mitjà o alt) d'acord amb les definicions establertes pel Reglament de seguretat contra incendis en establiments industrials vigent.
2. Les superfícies de sector d'incendis indicades corresponen a superfícies construïdes.”

OBJECTE

Aquesta proposta té per objecte modificar l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, amb les finalitats següents: • Modificar l'abast dels establiments inclosos a la taula per incloure-hi l'ús magatzem. • Modificar la superfície de l'establiment per la superfície d'algun sector d'incendis, en consonància amb el nou Reglament de seguretat contra incendis en establiments industrials, que no preveu el càlcul del nivell de risc intrínsec de tot l'establiment. • Adequar els límits de superfície tenint en consideració que es tracta de sectors d'incendi, la qual cosa implicarà una reducció de les activitats subjectes a control preventiu preceptiu i per tant, una reducció de de la intervenció administrativa en aquest àmbit. • Especificar que, en cas de modificacions significatives, el control preventiu preceptiu tindrà per objecte els sectors d'incendis objecte d'aquestes modificacions.

NECESSITAT

La mesura proposada es considera imprescindible per tal d'adequar l'annex 2 de la Llei 3/2010 a la realitat actual del control preventiu que ha de dur a terme la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments, en concordança amb la filosofia de la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

L'actualització de l'annex 2 de la Llei 3/2010 resulta imprescindible incloure-la en el text de la mateixa llei per motius de seguretat jurídica i de simplificació i claredat normatives

La mesura proposada comporta una simplificació significativa dels tràmits administratius en matèria de control preventiu d'incendis. L'actual annex 2 de la Llei 3/2010 obliga a sotmetre a control establiments i activitats que, d'acord amb la nova regulació estatal (RSCIEI 2025), no haurien de quedar-hi inclosos, ja que el càlcul del risc intrínsec ha de fer-se per sectors d'incendi i no pel conjunt de l'establiment. Aquesta disfunció genera un volum d'expedients innecessaris que incrementen les càrregues administratives de la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments i obliguen empreses i professionals a tramitar autoritzacions que no aporten un valor real en termes de seguretat. La modificació proposada permet adequar els supòsits de control preventiu als nous paràmetres tècnics i jurídics, reduint tràmits, eliminant disfuncions i garantint que l'actuació de l'Administració es centri en els casos de major risc. D'aquesta manera, la mesura té impacte en la simplificació normativa i procedimental, i també en la despesa pública, atès que evita destinar recursos humans i tècnics a l'anàlisi de projectes que no haurien d'estar sotmesos a control preventiu. L'optimització dels recursos interns de la DGPEIS comporta un estalvi de temps i d'esforços que pot ser redirigit cap a expedients de major rellevància, amb un efecte positiu sobre l'eficiència de la despesa ordinària. Alhora, aquesta reducció de càrregues administratives incideix favorablement en l'activitat econòmica i associativa, que veu disminuïts els costos i els terminis de tramitació. Per tant, la proposta s'ajusta plenament als criteris establerts per a la inclusió en l'Avantprojecte de llei de mesures, ja que contribueix tant a la simplificació de tràmits com a una millor gestió dels recursos públics.

MARC NORMATIU

La normativa en la qual s'emmarca la proposta és la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis; la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica; el Reial decret 314/2006, de 17 de març, pel qual s'aprova el Codi Tècnic de l'Edificació, i el Reial decret 164/2025, de 4 de març, pel qual s'aprova el Reglament de seguretat contra incendis en els establiments industrials.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en l'àmbit d'aquesta proposta es fonamenta en l'article 132 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, d'acord amb el qual "Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció civil, que inclou, en tot cas, la regulació, la planificació i l'execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, i també la direcció i la coordinació dels serveis de protecció civil, que inclouen els serveis de prevenció i extinció d'incendis, sens perjudici de les facultats dels governs locals en aquesta matèria, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les seves competències en matèria de seguretat pública".

Llei 3/2010, del 18 de febrer, de
prevenció i seguretat en matèria
d'incendis en establiments, activitats,
infraestructures i edificis.

Disp.annex II

Modificació

Article 129.1

EMT-0206.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 333-11 de la Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“Article 333-11 Reducció de les sancions

1. Un cop iniciat un procediment sancionador, en qualsevol moment anterior a la resolució, la persona infractora pot reconèixer la seva responsabilitat i/o fer el pagament voluntari de la sanció.”

OBJECTE

Es modifica l'article 333-11.1 de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya per fer constar que, un cop iniciat un procediment sancionador, en qualsevol moment anterior a la resolució, la persona infractora pot reconèixer la seva responsabilitat i/o fer el pagament voluntari de la sanció. D'aquesta manera s'adequa la Llei 22/2010 a la Llei 39/2015.

NECESSITAT

La Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, estableix el marc normatiu bàsic aplicable a les relacions de consum a Catalunya. La regulació establerta l'any 2010 ha entrat en contradicció de manera sobrevinguda com a conseqüència de l'entrada en vigor de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

La regulació del reconeixement de la responsabilitat per part de la persona infractora en el procediment sancionador i del pagament voluntari de la sanció administrativa, pot comportar una reducció rellevant dels tràmits administratius i per això cal adequar-ho.

La regulació del reconeixement de la responsabilitat i del pagament voluntari de la sanció en el procediment administratiu sancionador ja es troba regulat a la Llei 22/2010, del Codi de consum de Catalunya, però és necessari adequar-ho a la Llei 39/2015.

MARC NORMATIU

• Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel qual s'aprova l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
• Llei 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l'Agència Catalana del Consum. • Llei 22/2010, de 20 de juliol, per la qual s'aprova el Codi de Consum de Catalunya. • Decret 151/2013, de 9 d'abril, sobre la potestat sancionadora en matèria de consum i sobre el procediment de restitució de quantitats percebudes indegudament, reposició de la situació alterada i rescabament de danys i perjudicis. • Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: Article 123. Consum. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de consum, que inclou en tot cas: a) La defensa dels drets dels consumidors i els usuaris, proclamats per l'article 28, i l'establiment i l'aplicació dels procediments administratius de queixa i reclamació. Article 159. Règim jurídic, procediment, contractació, expropiació i responsabilitat en les administracions públiques catalanes 1. Correspon a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva en allò que no estigui afectat per l'article 149.1.18 de la Constitució. Aquesta competència inclou: c) Les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat.

Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya Llib. Tercer / III Tít. III Cap. III Art. 11 Ap. 1 / a / primer Modificació

Article 129.2

EMT-0207.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 333-11 de la Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“Article 333-11 Reducció de les sancions

2. Tant en el cas de reconeixement de la responsabilitat com en el cas de pagament voluntari de la sanció, s'aplicarà una reducció del 25%, respectivament, sobre l'import de la sanció que pugui correspondre.”

OBJECTE

Es modifica l'article 333-11.2 de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya per fer constar la reducció del 25% sobre l'import de la sanció corresponent, tant pels casos de reconeixement de la responsabilitat com en els casos de pagament voluntari de la sanció. D'aquesta manera s'adequa la Llei 22/2010 a la Llei 39/2015.

NECESSITAT

La Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, estableix el marc normatiu bàsic aplicable a les relacions de consum a Catalunya. La regulació establerta l'any 2010 ha entrat en contradicció de manera sobrevinguda com a conseqüència de l'entrada en vigor de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

La regulació del reconeixement de la responsabilitat per part de la persona infractora en el procediment sancionador i del pagament voluntari de la sanció administrativa, pot comportar una reducció rellevant dels tràmits administratius i per això cal adequar-ho.

La regulació del reconeixement de la responsabilitat i del pagament voluntari de la sanció en el procediment administratiu sancionador ja es troba regulat a la Llei 22/2010, del Codi de consum de Catalunya, però és necessari adequar-ho a la Llei 39/2015.

MARC NORMATIU

• Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel qual s'aprova l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
• Llei 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l'Agència Catalana del Consum. • Llei 22/2010, de 20 de juliol, per la qual s'aprova el Codi de Consum de Catalunya. • Decret 151/2013, de 9 d'abril, sobre la potestat sancionadora en matèria de consum i sobre el procediment de restitució de quantitats percebudes indegudament, reposició de la situació alterada i rescabament de danys i perjudicis. • Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: Article 123. Consum. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de consum, que inclou en tot cas: a) La defensa dels drets dels consumidors i els usuaris, proclamats per l'article 28, i l'establiment i l'aplicació dels procediments administratius de queixa i reclamació. Article 159. Règim jurídic, procediment, contractació, expropiació i responsabilitat en les administracions públiques catalanes 1. Correspon a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva en allò que no estigui afectat per l'article 149.1.18 de la Constitució. Aquesta competència inclou: c) Les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat.

Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya Llib.Tercer / III Tít.III Cap.III Art.11 Ap.2 / b / bis / segon Modificació

Article 129.3

EMT-0209.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 333-11 de la Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“Article 333-11 Reducció de les sancions

3. En els procediments que incloguin l'obligació de restitució de quantitats percebudes indegudament o d'indemnització per danys i perjudicis provats, regulats als articles 333-6 i 333-7, respectivament, en el cas que la persona infractora acrediti fefaentment la realització del pagament a la persona consumidora de l'import dintre del termini de vint dies comptat a partir de l'endemà de la data de notificació de la resolució, el pagament comportarà una reducció del 20% de l'import de la sanció establerta a la resolució del procediment administratiu de naturalesa sancionadora.”

OBJECTE

Es modifica l'article 333-11.3 de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya per establir, en els procediments que incloguin l'obligació de restitució de quantitats percebudes indegudament o d'indemnització per danys i perjudicis provats, en el cas que la persona infractora acrediti que s'ha fet el pagament a la persona consumidora, dintre del termini de vint dies comptat a partir de l'endemà de la data de notificació de la resolució, una reducció del 20% de l'import de la sanció establerta a la resolució del procediment administratiu de naturalesa sancionadora.

NECESSITAT

La Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, estableix el marc normatiu bàsic aplicable a les relacions de consum a Catalunya. La regulació establerta l'any 2010 ha entrat en contradicció de manera sobrevinguda com a conseqüència de l'entrada en vigor de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

La regulació del reconeixement de la responsabilitat per part de la persona infractora en el procediment sancionador i del pagament voluntari de la sanció administrativa, pot comportar una reducció rellevant dels tràmits administratius. La mesura proposada incentiva la restitució de quantitats percebudes indegudament o d'indemnització per danys i perjudicis provats per part del subjecte infractor, el qual podrà fer el pagament de manera directa a la persona consumidora.

La regulació del reconeixement de la responsabilitat i del pagament voluntari de la sanció en el procediment administratiu ja es troba regulat a la Llei 22/2010. La regulació vigent de la restitució de quantitats percebudes indegudament i l'abonament de danys per perjudicis provats a conseqüència de la infracció comesa, ja es troben regulades a Llei 22/2010 i al Decret 151/2013.

MARC NORMATIU

- Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel qual s'aprova l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
- Llei 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l'Agència Catalana del Consum.
- Llei 22/2010, de 20 de juliol, per la qual s'aprova el Codi de Consum de Catalunya.
- Decret 151/2013, de 9 d'abril, sobre la potestat sancionadora en matèria de consum i sobre el procediment de restitució de quantitats percebudes indegudament, reposició de la situació alterada i rescabament de danys i perjudicis.
- Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: Article 123. Consum. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de consum, que inclou en tot cas: a) La defensa dels drets dels consumidors i els usuaris, proclamats per l'article 28, i l'establiment i l'aplicació dels procediments administratius de queixa i reclamació. Article 159. Règim jurídic, procediment, contractació, expropiació i responsabilitat en les administracions públiques catalanes 1. Correspon a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva en allò que no estigui afectat per l'article 149.1.18 de la Constitució. Aquesta competència inclou: c) Les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat.

Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya Llib.Tercer / III Tít.III Cap.III Art.11 Ap.3 / c / tercer Modificació

Article 129.4

EMT-0211.0

Es modifica l'apartat 4 de l'article 333-11 de la Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“Article 333-11 Reducció de les sancions

4. Totes les reduccions d'aquest article són acumulables entre sí. Les reduccions esmentades han d'estar determinades a la notificació de l'acord d'iniciació del procediment sancionador. L'efectivitat de les reduccions resta condicionada al desistiment o la renúncia de qualsevol acció o recurs en via administrativa per part de la persona infractora.

L'acabament del procediment s'entén produït a la data en què es comunica el reconeixement de responsabilitat o es fa el pagament voluntari.”

OBJECTE

Es modifica l'article 333-11.4 de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya per indicar que totes les reduccions d'aquest article són acumulables entre si; les reduccions han de determinar-se a la notificació de l'acord d'iniciació del procediment sancionador; l'efectivitat de les reduccions resta condicionada al desistiment o la renúncia de qualsevol acció o recurs en via administrativa per part de la persona infractora i l'acabament del procediment s'entén produït a la data en què es comunica el reconeixement de responsabilitat o es fa el pagament voluntari.

NECESSITAT

La Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, estableix el marc normatiu bàsic aplicable a les relacions de consum a Catalunya. La regulació establerta l'any 2010 ha entrat en contradicció de manera sobrevinguda com a conseqüència de l'entrada en vigor de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

La regulació del reconeixement de la responsabilitat per part de la persona infractora en el procediment sancionador i del pagament voluntari de la sanció administrativa, pot comportar una reducció rellevant dels tràmits administratius. La mesura proposada incentiva la restitució de quantitats percebudes indegudament o d'indemnització per danys i perjudicis provats per part del subjecte infractor, el qual podrà fer el pagament de manera directa a la persona consumidora.

La regulació del reconeixement de la responsabilitat i del pagament voluntari de la sanció en el procediment administratiu ja es troba regulat a la Llei 22/2010. La regulació vigent de la restitució de quantitats percebudes indegudament i l'abonament de danys per perjudicis provats a conseqüència de la infracció comesa, ja es troben regulades a Llei 22/2010 i al Decret 151/2013.

MARC NORMATIU

- Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel qual s'aprova l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
- Llei 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l'Agència Catalana del Consum.
- Llei 22/2010, de 20 de juliol, per la qual s'aprova el Codi de Consum de Catalunya.
- Decret 151/2013, de 9 d'abril, sobre la potestat sancionadora en matèria de consum i sobre el procediment de restitució de quantitats percebudes indegudament, reposició de la situació alterada i rescabament de danys i perjudicis.
- Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: Article 123. Consum. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de consum, que inclou en tot cas: a) La defensa dels drets dels consumidors i els usuaris, proclamats per l'article 28, i l'establiment i l'aplicació dels procediments administratius de queixa i reclamació. Article 159. Règim jurídic, procediment, contractació, expropiació i responsabilitat en les administracions públiques catalanes 1. Correspon a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva en allò que no estigui afectat per l'article 149.1.18 de la Constitució. Aquesta competència inclou: c) Les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat.

Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya Llib. Tercer / III Tít. III Cap. III Art. 11 Ap. 4 / d / quart Modificació

Article 129.5

EMT-0215.0

S'afegeix un apartat, el 4, a l'article 341-1, de la Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, amb el text següent:

“4. En el cas que l'acord d'iniciació del procediment sancionador contingui un pronunciament precís sobre la responsabilitat imputada i la persona inculpada no presenti al·legacions, l'acord ha de ser considerat com a proposta de resolució. S'entén en tot cas per responsabilitat imputada la tipificació de la presumpta infracció comesa i la determinació exacta de la sanció a imposar.

Aquesta possibilitat ha de constar indicada a la notificació de l'acord d'iniciació del procediment sancionador a la persona inculpada.”

OBJECTE

S'afegeix l'apartat 4, a l'article 341-1, de la Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, per establir que quan l'acord d'incoació indiqui un pronunciament precís sobre la responsabilitat imputada i la persona inculpada no presenti al·legacions, l'acord es considera proposta de resolució. S'entén per responsabilitat imputada la tipificació de la presumpta infracció i la determinació exacta de la sanció a imposar. A més, s'afegeix que aquesta possibilitat s'ha d'indicar a la notificació de l'acord d'iniciació.

NECESSITAT

La Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, estableix el marc normatiu bàsic aplicable a les relacions de consum a Catalunya. La regulació establerta l'any 2010 ha entrat en contradicció de manera sobrevinguda com a conseqüència de l'entrada en vigor de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

La regulació actual del Codi de consum no preveu la possibilitat contemplada a la Llei 39/2015 en virtut de la qual l'acord d'iniciació del procediment de naturalesa sancionadora pot arribar a considerar-se proposta de resolució i ser elevat directament a l'òrgan resolutori del procediment sancionador, quan l'acord contingui una determinació precisa de la responsabilitat imputada i cal també que el subjecte inculpat no formuli al·legacions contra l'acord d'iniciació.

La possibilitat de convertir l'acord d'iniciació del procediment sancionador en la proposta de resolució no consta regulat actualment a la Llei 22/2010. Es considera doncs que la Llei de mesures és l'instrument adequat per portar a terme la modificació legislativa proposada.

MARC NORMATIU

• Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel qual s'aprova l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
• Llei 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l'Agència Catalana del Consum.
• Llei 22/2010, de 20 de juliol, per la qual s'aprova el Codi de Consum de Catalunya.
• Decret 151/2013, de 9 d'abril, sobre la potestat sancionadora en matèria de consum i sobre el procediment de restitució de quantitats percebudes indegudament, reposició de la situació alterada i rescabament de danys i perjudicis.
• Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: Article 123. Consum. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de consum, que inclou en tot cas: a) La defensa dels drets dels consumidors i els usuaris, proclamats per l'article 28, i l'establiment i l'aplicació dels procediments administratius de queixa i reclamació. Article 159. Règim jurídic, procediment, contractació, expropiació i responsabilitat en les administracions públiques catalanes 1. Correspon a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva en allò que no estigui afectat per l'article 149.1.18 de la Constitució. Aquesta competència inclou: c) Les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat.

Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de Llib.Tercer / III Tít.IV Cap.I Art.1
consum de Catalunya

Addició

Article 130.1

ECF-0271.1

S'afegeix un apartat, el 9, a l'article 10 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, amb el text següent:

“9. Els encàrrecs de gestió que tinguin contingut econòmic s'han de formalitzar amb anterioritat al moment en què comencin a produir efectes. Els titulars de les unitats administratives i el personal al servei de la Generalitat de Catalunya que tinguin a càrrec seu la resolució o el despatx dels assumptes, han d'adoptar les mesures oportunes per remoure els obstacles que impedeixin, dificultin o endarrereixin la tramitació del procediment.”

OBJECTE

L'objecte de la mesura és modificar l'article 10 de la Llei 26/2010 per fer palès que els encàrrecs de gestió no poden tenir efectes retroactius i en especial els que tenen impacte econòmic i així evitar efectes desfavorables (nul·litat o anul·labilitat de les actuacions) dels instruments jurídics formalitzats un cop executades o quan es troben en execució les actuacions perquè no disposen de cobertura legal. Aquestes situacions es detecten en el control intern de la Intervenció (omissió de la fiscalització prèvia). La Sindicatura de Comptes (Informe 10/20, 25/07/23) estableix “cal assenyalar que el principi general dels actes és el de la irretroactivitat i, per tant, els convenis, acords i contractes s'han de formalitzar amb anterioritat al moment en què comencin a produir efectes.”

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per tal d'evitar els efectes desfavorables que implica dur a terme actuacions administratives sense disposar d'un instrument jurídic que les empari en el moment del seu inici. D'aquesta manera es vincula els efectes de l'instrument de formalització amb les actuacions que empara, s'evita que els expedients despleguin efectes de forma retroactiva atès que esdevenen anul·lables o nuls, segons sigui el cas i que els gestors hagin de respondre per aquestes irregularitats. La Intervenció General en exercici de la seva facultat d'ésser l'òrgan de control intern de l'Administració de la Generalitat de Catalunya d'acord amb els atributs atorgats per l'article 62 del Text refós de la Llei de finances aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, efectua el control intern de legalitat dels contractes, dels convenis i encàrrecs de gestió. La fiscalització prèvia de l'expedient és un tràmit preceptiu i necessari en els casos en què de l'expedient se'n desprèn contingut econòmic, ja sigui directament o indirectament, previ a la producció d'efectes de l'actuació de què es tracti, de forma que la seva omisió comportaria la nul·litat o l'anul·labilitat de l'actuació de què es tracti. El fet de sotmetre de l'expedient a fiscalització en moment tardà o inclòs no sotmetre-li comporta una omisió d'un tràmit preceptiu atesa la naturalesa preceptiva i vinculant de l'informe fiscal que emet la Intervenció i que n'és el darrer de tots els que s'emeten d'acord amb l'article 5 del Reglament de la funció interventora aprovat pel Decret 133/1985, de 25 d'abril (En les propostes de despeses, l'examen i informe de l'Interventor ha de ser l'últim dels que s'hagin de produir necessàriament en l'expedient, de manera que, amb posterioritat a la intervenció prèvia, calgui simplement sotmetre la proposta a la signatura de qui l'ha d'aprovar.) En els casos en què l'expedient no es sotmet a fiscalització en el tràmit indicat sinó posteriorment quan l'acte ja produeix efectes es quan s'atorguen efectes retroactius a l'expedient/acte administratiu de què es tracti. Arran de l'experiència de la Intervenció General a través de les seves intervencions delegades s'ha pogut detectar que aquest tipus d'expedients adoleixen de defectes com són la manca de crèdit o bé, de crèdit insuficient i adequat per fer front a la despesa que pretenen emparar i/o juntament amb d'altres defectes, la manca d'esmena dels quals comporta la invalidesa dels actes la qual cosa fa necessària la seva convalidació i la tramitació d'un expedient de revisió d'actes nuls per tal d'esmenar la situació provocada que pot incloure l'evitació de l'enriquiment injust o inclosa la declaració de lesivitat d'actes anul·lables. Nogensmenys, també cal recordar que aquestes irregularitats són susceptibles de ser constitutives d'infraccions de l'ordenament jurídic en matèria de finances públiques. Així l'article 84 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, disposa: Constitueixen accions i omissions de les quals resulta l'obligació d'indemnitzar la Hisenda de la Generalitat: a) Incórrer en abastament o malversació afectant l'haver de la Generalitat. b) Administrar els drets econòmics de la Hisenda de la Generalitat incomplint les disposicions reguladores del seu gestió, liquidació, inspecció i recaptació i ingrés en el Tresor. c) Autoritzar despeses sense crèdits o amb crèdit insuficient o infringint d'alguna altra manera les disposicions vigents sobre la matèria. d) Provocar pagaments indeguts mitjançant la liquidació d'obligacions o l'expedició de documents en virtut de funcions encomanades. e) No retre els comptes exigits per reglaments o presentar-los amb defectes greus. f) No justificar l'aplicació dels fons a què fa referència l'article 50 d'aquesta

Llei. g) Qualsevol altres actes o omissions que constitueixin incompliment de les disposicions d'aquesta Llei i d'altra normativa aplicable a l'administració i comptabilitat de la Hisenda de la Generalitat.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que s'evitaran situacions administratives no desitjades produïdes per l'anul·labilitat o nul·litat de l'expedient, segons s'escaigui, com a conseqüència de la tramitació extemporània, així com haver d'iniciar procediments de responsabilitat, i els efectes de no disposar d'un instrument jurídic de cobertura en l'àmbit dels convenis i encàrrecs de gestió.

S'ha inclòs la mesura de referència amb l'ànim que en l'exercici 2026 i endavant es pal·liï la producció d'aquests tipus d'actuacions irregulars de manera que el gestor i/o els promotors dels expedients siguin conscients de les conseqüències dels seus actes. Fer-ho d'una altra manera, implicaria una demora que suposaria l'acumulació d'expedients de convalidació o de revisió d'ofici o de depuració de responsabilitats que es poden evitar reforçant la regulació en aquesta sentit.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent: -Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim
jurídic i de procediment de les
administracions públiques de Catalunya

Tít.I Cap.I Art.10 Ap.9 / i / novè

Addició

Article 130.2

PRE-0439.0

S'afegeix un article, el 26 *bis*, a la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, amb el text següent:

"Article 26 bis

Dret d'accés i utilització de dades i documents propis

Els ciutadans tenen dret a accedir a les dades i als documents que les administracions públiques de Catalunya tenen en llur poder relatiu a la seva persona o activitat, a través d'un espai personal, privat i segur disponible a les seues electròniques corresponents. Igualment, poden aportar-hi i conservar-hi voluntàriament documents propis amb la finalitat de facilitar-ne l'aportació en procediments administratius. Des d'aquest espai, les persones interessades poden visualitzar i seleccionar les dades i els documents esmentats per incorporar-los directament als tràmits o procediments administratius que iniciïn o en què participin com a persones interessades.

Les administracions públiques de Catalunya han de garantir la interoperabilitat dels seus sistemes d'informació per a fer efectiu el dret que estableix aquest article, i han d'habilitar els mecanismes tècnics necessaris per a permetre la incorporació segura i automatitzada de les dades i els documents."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és l'addició d'un nou article, el 26 bis, a la Llei 26/2010, per tal de reconèixer i regular de manera explícita el dret dels ciutadans a accedir, gestionar i reutilitzar la seva pròpia informació i documentació en poder de les administracions públiques de Catalunya. Aquest dret es materialitza a través d'un espai personal, privat i segur, que ha de servir com a repositori centralitzat de dades i documents, facilitant la seva aportació en futurs tràmits i fent efectiu el dret a no presentar documents que ja obren en poder de l'Administració.

NECESSITAT

Tot i que la normativa vigent ja reconeix el dret de la ciutadania a no haver d'aportar documents que ja es troben en poder de l'Administració —d'acord amb el que disposa l'article 25 de la Llei de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya— i preveu l'existència d'espais personals en les relacions electròniques amb el sector públic —en els termes de l'article 13 de la Llei de l'ús dels mitjans electrònics en el sector públic de Catalunya—, la pràctica administrativa evidencia dificultats significatives en l'exercici efectiu d'aquests drets. La informació relativa a cada persona es troba dispersa en diversos sistemes i unitats administratives, fet que comporta, d'una banda, que la ciutadania hagi de facilitar reiteradament dades i documents ja aportats en altres procediments i, de l'altra, que l'Administració hagi de dedicar recursos a verificar novament aquesta informació. En aquest context, la iniciativa esdevé necessària per superar aquestes limitacions estructurals, facilitar una relació administrativa més simple i eficient, reduir càrregues burocràtiques i avançar cap a un model d'Administració més transparent, proactiu i orientat a la gestió integral i segura de la dada.

La creació de l'article 26 bis és una mesura plenament adequada per assolir els objectius esmentats. En lloc de ser una declaració genèrica, estableix un mecanisme concret i eficaç: un espai personal que no només permet consultar tràmits (com l'actual article 13 de la Llei 29/2010), sinó que esdevé un repositori proactiu de dades i documents gestionat pel mateix ciutadà. Aquesta mesura: 1. Canvia el paradigma: Passa d'una gestió de tràmits a una gestió de dades, empoderant el ciutadà. 2. Concreta el dret a no aportar documents: Facilita al ciutadà la identificació i aportació de la informació que l'Administració ja posseeix. 3. Estableix obligacions tècniques clares: Exigeix a les administracions garantir la interoperabilitat i habilitar els mecanismes per a la reutilització segura de la informació, superant l'enfocament "progressiu" de la normativa anterior.

La inclusió d'aquesta mesura a l'avantprojecte de Llei de mesures és necessària perquè implica la creació d'un nou dret subjectiu per als ciutadans i noves obligacions correlatives per a les administracions públiques. Aquesta modificació requereix un rang normatiu de Llei per alterar la Llei 26/2010. A més, s'alineja perfectament amb els objectius estratègics de modernització, digitalització i simplificació administrativa que impulsen les lleis d'acompanyament o de mesures fiscals i administratives, sent un vehicle idoni per a la seva aprovació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc normatiu català sobre administració pública i mitjans electrònics, principalment: • Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. • Llei 29/2010, de 3 d'agost, de l'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya. Així mateix, és coherent amb el marc estatal bàsic en matèria de procediment administratiu comú i règim jurídic del sector públic.

COMPETÈNCIA

L'article 159.1 de l'Estatut d'autonomia atorga a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment administratiu, la competència per a regular les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat. Així mateix, d'acord amb l'article 160.1 de l'Estatut d'autonomia, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, que, respectant el principi d'autonomia local, inclou el règim de les relacions entre les institucions de la Generalitat i els ens locals, i també les tècniques d'organització i de relació per a la cooperació i la col·laboració entre els ens locals i entre aquests i l'Administració de la Generalitat, incloent-hi les diverses formes associatives, mancomunades, convencionals i consorciades.

Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim
jurídic i de procediment de les
administracions públiques de Catalunya

Art.26 bis

Addició

Article 130.3

PRE-0446.1

S'afegeix un article, el 40 ter, a la Llei 26/2010, amb el text següent:

"Article 40 ter

Comunicació d'informació sobre serveis proactius i personalitzats.

1. Les administracions públiques de Catalunya han d'informar la ciutadania de la posada en funcionament de serveis proactius i personalitzats, d'acord amb l'article 40 bis d'aquesta Llei. A aquest efecte, i sens perjudici de prioritzar una comunicació general a la ciutadania sobre els serveis proactius oferts, poden utilitzar les dades identificatives i de contacte necessàries de què disposin, sempre que la finalitat de la comunicació sigui compatible amb la finalitat que va legitimar la recollida de les dades.

2. Les administracions públiques responsables en cada cas han d'informar les persones interessades sobre la possibilitat de rebre serveis de forma proactiva, les garanties aplicables, el procediment per atorgar el consentiment i els drets que els assisteixen, inclosa la possibilitat de revocar el consentiment en qualsevol moment, i de la resta d'informació prevista a l'article 40 bis, apartat 4, d'aquesta llei."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta mesura és l'addició d'un nou article 40 ter a la Llei 26/2010 per establir un marc jurídic clar i explícit que habiliti les administracions públiques de Catalunya a comunicar a la ciutadania la posada en marxa de nous serveis proactius i personalitzats. Aquesta comunicació inicial és un pas previ i diferenciat de la prestació efectiva del servei, la qual requereix el consentiment exprés de l'interessat, d'acord amb l'article 40 bis de la mateixa llei. La finalitat és dotar de seguretat jurídica l'actuació administrativa, garantir el compliment de la normativa de protecció de dades (en especial, el principi de limitació de la finalitat) i promoure una administració més eficient, transparent i propera a les necessitats de la ciutadania.

NECESSITAT

Actualment, existeix una incertesa jurídica sobre si l'Administració pot utilitzar les dades de contacte que té dels ciutadans (recollides per a finalitats concretes, com la gestió d'un tràmit) per a una finalitat nova, com és informar sobre l'existència d'un servei proactiu. Aquesta iniciativa és necessària per crear una base jurídica sòlida (obligació legal i interès públic, segons l'article 6.1.c i 6.1.e del RGPD) que legítimi aquest tractament de dades inicial, de conformitat amb la normativa de protecció de dades.

La mesura és adequada perquè aborda directament el problema identificat. La introducció d'un article específic és la via més idònia per atorgar la seguretat jurídica necessària. És una mesura proporcionada, ja que només habilita la comunicació informativa inicial, mantenint el requisit del consentiment explícit del ciutadà per a la prestació del servei. A més, reforça els drets dels ciutadans en exigir que la comunicació sigui transparent i informi sobre les garanties i el procediment per atorgar (i revocar) el consentiment.

La Llei de mesures és el vehicle legislatiu adequat per introduir modificacions puntuals i tècniques en l'ordenament jurídic que, com aquesta, busquen millorar l'eficiència administrativa i la seguretat jurídica.

MARC NORMATIU

Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (norma objecte de modificació). Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals (RGPD). Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades Personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD). Llei 29/2010, de 3 d'agost, de l'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té competència exclusiva en matèria d'organització de la seva administració (article 150 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya - EAC) i en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes (article 159 EAC), respectant sempre les bases i el procediment administratiu comú establerts per l'Estat. La proposta s'emmarca en el desenvolupament d'aquestes competències.

Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim
jurídic i de procediment de les
administracions públiques de Catalunya

Art.40 ter

Addició

Article 130.4

PRE-0447.1

S'afegeix un article, el 40 quater, a la Llei 26/2010, amb el text següent:

"Article 40 quater

Intercanvi i ús compartit de dades en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic.

1. Els òrgans i les entitats de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic tenen el deure de col·laborar i de posar a disposició de la resta d'òrgans i entitats les dades que siguin necessàries per a l'exercici de les seves competències.

2. L'intercanvi i l'ús compartit de dades es duen a terme per a les finalitats d'interès públic següents:

a) L'avaluació, la planificació, el disseny, la millora i l'execució de polítiques públiques.
b) La simplificació administrativa i la prestació proactiva, eficient i personalitzada de serveis públics.

c) L'exercici d'altres funcions públiques o missions d'interès general legalment atribuïdes.

3. En els supòsits en què l'intercanvi o l'ús compartit comporti operacions de tractament de dades personals, aquest s'ha de dur a terme d'acord amb el marc normatiu aplicable en matèria de protecció de dades. A aquests efectes, l'intercanvi podrà efectuar-se utilitzant conjunts de dades degudament agregades o sotmeses a processos d'anonimització que no permetin la reidentificació, o bé mitjançant tècniques de pseudonimització que ofereixin les garanties tècniques i organitzatives exigides pels articles 25 i 32 del Reglament (UE) 2016/679

4. Els òrgans i entitats de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic han de garantir que els seus repositoris de documents i bases de dades compleixin els principis de fiabilitat, qualitat, actualització, accessibilitat, integritat i seguretat de la informació, d'acord amb la normativa aplicable en matèria de protecció de dades, seguretat de la informació i arxius.

5. Els sistemes d'informació dels òrgans i entitats de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic s'han de concebre, desenvolupar i mantenir de manera que permetin l'intercanvi i l'ús compartit de dades mitjançant mecanismes automatitzats, segurs i auditables, d'acord amb els protocols i normes tècniques que siguin d'aplicació."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta mesura és establir un marc jurídic clar i habilitador per a l'intercanvi i l'ús compartit de dades entre els diferents òrgans i entitats de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic. La finalitat és promoure una gestió pública més eficient, integrada i proactiva, fonamentada en el principi de "dada única" i orientada a la simplificació administrativa i a la millora dels serveis a la ciutadania.

NECESSITAT

La transformació digital de l'Administració exigeix superar el model tradicional de gestió fragmentada i estanca de la informació. Actualment, la manca d'un deure explícit de col·laboració en el compartir dades genera ineficiències, duplicitats i càrregues administratives innecessàries per a la ciutadania. Aquesta mesura és imprescindible per donar seguretat jurídica a l'ús de dades per a finalitats d'interès públic, com la prestació de serveis proactius o el disseny de polítiques públiques basades en evidències, tot garantint el compliment de la normativa de protecció de dades.

La introducció d'un article específic a la Llei 26/2010 és el mitjà més adequat, ja que atorga rang de llei al deure de col·laboració i estableix un marc general d'actuació. La seva ubicació sistemàtica com a Article 40 quater, dins del capítol de mesures de simplificació administrativa, el vincula directament amb la finalitat de millorar l'eficiència i reduir càrregues, creant un bloc normatiu coherent amb els articles relatius als serveis proactius.

La seva inclusió en una llei de mesures fiscals, financeres i administratives (lleis d'acompanyament) es justifica per la seva naturalesa de modificació legislativa puntual i concreta, orientada a la millora de l'eficiència i la modernització del sector públic, objectius propis d'aquest tipus de normes.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc normatiu següent: Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, que es modifica. Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals (RGPD). Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades Personals i garantia dels drets digitals. Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic, especialment pel que fa als principis de col·laboració i interoperabilitat. Llei 29/2010, de 3 d'agost, de l'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té competència exclusiva en matèria d'organització de la seva Administració, d'acord amb l'article 150 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i en matèria de procediment administratiu derivat de les especialitats de l'organització pròpia, segons l'article 159 de l'Estatut. La regulació de l'intercanvi de dades intra-administratiu s'emmarca plenament en aquestes competències.

Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim
jurídic i de procediment de les
administracions públiques de Catalunya

Art.40 Ap.4 / d / quart

Addició

Article 130.5

ECF-0274.1

S'afegeix un apartat, el 3, a l'article 112 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, amb el text següent:

“3. Els convenis que tinguin contingut econòmic s'han de formalitzar amb anterioritat al moment en què comencin a produir efectes. Els titulars de les unitats administratives i el personal al servei de la Generalitat de Catalunya que tinguin a càrrec seu la resolució o el despatx dels assumptes, han d'adoptar les mesures oportunes per remoure els obstacles que impedeixin, dificultin o endarrereixin la tramitació del procediment.”

OBJECTE

L'objecte de la mesura és modificar l'article 112 de la Llei 26/2010 per fer palès que els convenis no poden tenir efectes retroactius i en especial els que tenen impacte econòmic i així evitar efectes desfavorables (nul·litat o anul·labilitat de les actuacions) dels instruments jurídics formalitzats un cop executades o quan es troben en execució les actuacions perquè no disposen de cobertura legal. Aquestes situacions es detecten en el control intern de la Intervenció (omissió de la fiscalització prèvia). La Sindicatura de Comptes (Informe 10/20, 25/07/23) estableix “cal assenyalar que el principi general dels actes és el de la irretroactivitat i, per tant, els convenis, acords i contractes s'han de formalitzar amb anterioritat al moment en què comencin a produir efectes.”

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per tal d'evitar els efectes desfavorables que implica dur a terme actuacions administratives sense disposar d'un instrument jurídic que les empari en el moment del seu inici. D'aquesta manera es vincula els efectes de l'instrument de formalització amb les actuacions que empara, s'evita que els expedients despleguin efectes de forma retroactiva atès que esdevenen anul·lables o nuls, segons sigui el cas i que els gestors hagin de respondre per aquestes irregularitats. La Intervenció General en exercici de la seva facultat d'ésser l'òrgan de control intern de l'Administració de la Generalitat de Catalunya d'acord amb els atributs atorgats per l'article 62 del Text refós de la Llei de finances aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, efectua el control intern de legalitat dels contractes, dels convenis i encàrrecs de gestió. La fiscalització prèvia de l'expedient és un tràmit preceptiu i necessari en els casos en què de l'expedient se'n desprèn contingut econòmic, ja sigui directament o indirectament, previ a la producció d'efectes de l'actuació de què es tracti, de forma que la seva omisió comportaria la nul·litat o l'anul·labilitat de l'actuació de què es tracti. El fet de sotmetre de l'expedient a fiscalització en moment tardà o inclòs no sotmetre-li comporta una omisió d'un tràmit preceptiu atesa la naturalesa preceptiva i vinculant de l'informe fiscal que emet la Intervenció i que n'és el darrer de tots els que s'emeten d'acord amb l'article 5 del Reglament de la funció interventora aprovat pel Decret 133/1985, de 25 d'abril (En les propostes de despeses, l'examen i informe de l'Interventor ha de ser l'últim dels que s'hagin de produir necessàriament en l'expedient, de manera que, amb posterioritat a la intervenció prèvia, calgui simplement sotmetre la proposta a la signatura de qui l'ha d'aprovar.) En els casos en què l'expedient no es sotmet a fiscalització en el tràmit indicat sinó posteriorment quan l'acte ja produeix efectes es quan s'atorguen efectes retroactius a l'expedient/acte administratiu de què es tracti. Arran de l'experiència de la Intervenció General a través de les seves intervencions delegades s'ha pogut detectar que aquest tipus d'expedients adoleixen de defectes com són la manca de crèdit o bé, de crèdit insuficient i adequat per fer front a la despesa que pretenen emparar i/o juntament amb d'altres defectes, la manca d'esmena dels quals comporta la invalidesa dels actes la qual cosa fa necessària la seva convalidació i la tramitació d'un expedient de revisió d'actes nuls per tal d'esmenar la situació provocada que pot incloure l'evitació de l'enriquiment injust o inclosa la declaració de lesivitat d'actes anul·lables. Nogensmenys, també cal recordar que aquestes irregularitats són susceptibles de ser constitutives d'infraccions de l'ordenament jurídic en matèria de finances públiques. Així l'article 84 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, disposa: Constitueixen accions i omissions de les quals resulta l'obligació d'indemnitzar la Hisenda de la Generalitat: a) Incórrer en abastament o malversació afectant l'haver de la Generalitat. b) Administrar els drets econòmics de la Hisenda de la Generalitat incomplint les disposicions reguladores del seu gestió, liquidació, inspecció i recaptació i ingrés en el Tresor. c) Autoritzar despeses sense crèdits o amb crèdit insuficient o infringint d'alguna altra manera les disposicions vigents sobre la matèria. d) Provocar pagaments indeguts mitjançant la liquidació d'obligacions o l'expedició de documents en virtut de funcions encomanades. e) No retre els comptes exigits per reglaments o presentar-los amb defectes greus. f) No justificar l'aplicació dels fons a què fa referència l'article 50 d'aquesta

Llei. g) Qualsevol altres actes o omissions que constitueixin incompliment de les disposicions d'aquesta Llei i d'altra normativa aplicable a l'administració i comptabilitat de la Hisenda de la Generalitat.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que s'evitaran situacions administratives no desitjades produïdes per l'anul·labilitat o nul·litat de l'expedient, segons s'escaigui, com a conseqüència de la tramitació extemporània, així com haver d'iniciar procediments de responsabilitat, i els efectes de no disposar d'un instrument jurídic de cobertura en l'àmbit dels convenis i encàrrecs de gestió.

S'ha inclòs la mesura de referència amb l'ànim que en l'exercici 2026 i endavant es pal·liï la producció d'aquests tipus d'actuacions irregulars de manera que el gestor i/o els promotors dels expedients siguin conscients de les conseqüències dels seus actes. Fer-ho d'una altra manera, implicaria una demora que suposaria l'acumulació d'expedients de convalidació o de revisió d'ofici o de depuració de responsabilitats que es poden evitar reforçant la regulació en aquesta sentit.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent: -Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim
jurídic i de procediment de les
administracions públiques de Catalunya

Art.112 Ap.3 / c / tercer

Addició

Article 131.1

EMT-0249.3

Es modifica l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica que resta redactada de la manera següent:

“1. La missió de la Finestreta Única Empresarial consisteix a oferir serveis integrats, accessibles, digitals i proactius a les empreses i els i les professionals, amb relació a l'accés i exercici de l'activitat econòmica i també, respecte a la tramitació dels procediments dels plans urbanístics, ambientals i d'intervenció en l'edificació, amb incidència en la seva activitat econòmica en el marc del model català d'administració digital.”

OBJECTE

Clarificar que quan la Llei 18/2020, de facilitació de l'activitat econòmica parla dels tràmits que afecten a l'activitat econòmica s'inclouen no tan sols els necessaris per a iniciar l'activitat, sinó també els previs a l'inici, relatius al procediments urbanístics, ambientals i els d'intervenció en l'edificació, amb incidència en una activitat econòmica. Modificant la Missió de la FUE s'assegura que la gestió d'aquests procediments es realitza d'acord amb la filosofia i els sistemes d'informació de la FUE i es poden agilitzar aquest procediments complexos.

NECESSITAT

Atès que, la tramitació prèvia a l'inici d'una activitat econòmica, pot requerir la tramitació dels plans urbanístics, procediments ambientals i la intervenció en l'edificació pels diversos organismes sectorials i municipals competents i aquests procediments són molt complexos per la quantitat d'informes sectorials que cal sol·licitar, es fa necessari agilitzar la resolució dels procediments. Una manera d'assegurar l'agilització és gestionar-los amb les eines de la FUE.

Es considera adequada la modificació per agilitzar la tramitació administrativa dels procediments complexos urbanístics i ambientals sol·licitada reiteradament pels operadors econòmics, ja que aquests tràmits tenen incidència directa en una activitat econòmica. Així mateix, els ajuntaments també demanen suport en aquesta agilització quan concorre la intervenció dels diferents òrgans de la Generalitat.

La finalitat de la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació econòmica, és la simplificació administrativa i la reducció de les càrregues administratives. La mesura proposada té un impacte econòmic positiu per les empreses per això és considera necessari incorporar-la dintre de l'avantprojecte.

MARC NORMATIU

El marc normatiu d'aquesta proposta és: 1. Els articles 45.5, 150, 152, 159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. 2. Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica (DOGC, número 8307, de 31 de desembre de 2020).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en aquesta matèria dimana dels articles 45.5, 150, 152, 159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. L'article 45.5 de l'Estatut, dins dels principis rectors que han d'orientar les polítiques públiques, estableix que la Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor. L'article 152 de l'Estatut disposa que la Generalitat té competència de la promoció de l'activitat econòmica.

Llei 18/2020, del 28 de desembre, de
facilitació de l'activitat econòmic

Tít.II Cap.II Sec.primera Art.9 Ap.1 / a /
primer

Modificació

Article 131.2

EMT-0280.3

S'afegeix una disposició addicional, la dissetena, a la Llei 18/2020, del 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica, amb el text següent:

“Disposició addicional Dissetena
Transformació digital dels procediments vinculats a l'exercici d'una activitat econòmica

1-Les administracions públiques que tenen atribuïdes competències en els procediments vinculats a l'exercici d'una activitat econòmica, així com, en els relatius a la tramitació dels procediments dels plans urbanístics, ambientals i d'intervenció en l'edificació han de dur a terme la transformació digital d'aquests.

2-La transformació digital ha d'incloure la definició de models de dades estàndards i comuns, la implementació dels canvis organitzatius i tecnològics necessaris per incorporar mecanismes de verificació automatitzada, l'ús de capes d'informació geogràfica i solucions digitals intel·ligents, d'ús de totes les administracions públiques catalanes, que permetin eliminar documentació redundant i reduir els terminis de tramitació.

3-La transformació digital s'ha de fer efectiva en un termini màxim de dos anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

4-La unitat competent en matèria de finestra única empresarial ha de coordinar la integració dels procediments esmentats en el catàleg de tràmits corresponent, amb l'objectiu de garantir-ne la coherència, la correcta implantació i la interoperabilitat amb altres sistemes.”

OBJECTE

Transcorreguts cinc anys des de l'aprovació de la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica, que ha permès la regulació de la relació amb les empreses essencialment digital i tenint en compte que els procediments ordinaris per l'exercici d'una activitat ja han estat objecte d'una transformació digital, és necessària la transformació dels procediments complexos (urbanístics, ambientals i els d'intervenció en l'edificació), amb incidència directa en una activitat econòmica. La implementació de la metodologia de bases de dades intel·ligents, no només és un avenç tecnològic, sinó també, una nova cultura de treball que permet la col·laboració entre els diferents actors públics i privats.

NECESSITAT

L'addició respon a la necessitat de millorar la gestió de la tramitació dels procediments complexos (plans urbanístics, procediments ambientals i intervenció en l'edificació), que tenen una incidència directa en l'activitat econòmica, especialment en sectors estratègics com la indústria, la logística o les activitats innovadores que requereixen una implantació àgil. Aquests procediments requereixen l'aportació de projectes i de molta documentació per part dels titulars de les activitats, i a més requereixen la intervenció dels diversos organismes sectorials i municipals competents, que han d'emetre informes tècnics. La gestió que s'està fent actualment comporta un retard molt gran en la resolució la qual cosa impacta negativament en la competitivitat de les empreses. Per aquesta raó és urgent abordar la transformació digital a partir dels models de dades estandarditzats i comuns i l'ús de solucions digitals intel·ligents

Es considera adequada l'addició de la disposició per agilitzar i donar seguretat jurídica a la tramitació administrativa dels procediments complexos urbanístics, ambientals i d'intervenció en l'edificació i al mateix temps dona resposta a la sol·licitud d'agilització reiterada pels operadors econòmics al llarg dels anys, ja que aquests tràmits tenen incidència directa en una activitat econòmica. Així mateix, els ajuntaments també demanen suport en aquesta agilització quan concorre la intervenció dels diferents òrgans de la Generalitat.

La finalitat de la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació econòmica, és la simplificació administrativa i la reducció de les càrregues administratives. La gestió que s'està fent actualment dels procediments complexos amb incidència en l'activitat econòmica, comporta un retard molt gran en la resolució la qual cosa impacta negativament en la competitivitat de les empreses, en la implantació en sectors estratègics i afavoreix la fugida d'aquestes. Per aquesta raó és urgent abordar la transformació digital a partir dels models de dades estandarditzats i comuns i l'ús de solucions digitals intel·ligents. La mesura proposada té un impacte econòmic positiu per les empreses per això és considera necessari incorporar-la. Així mateix, dona compliment a l'Acord GOV/54/2025, de 4 de març, pel qual s'aprova l'estratègia BIM 2030 de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic.

MARC NORMATIU

El marc normatiu d'aquesta proposta és: 1. Els articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. 2. Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica (DOGC, número 8307, de 31 de desembre de 2020).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en aquesta matèria dimana dels articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. L'article 45.5 de l'Estatut, dins dels principis rectors que han d'orientar les polítiques públiques, estableix que la Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor. L'article 152 de l'Estatut disposa que la Generalitat té competència de la promoció de l'activitat econòmica.

Llei 18/2020, del 28 de desembre, de
facilitació de l'activitat econòmic

Disp.addicional

Addició

Article 132

ECF-0014.0

Es modifica la lletra h) de l'article 16.1 del Decret Llei 5/2021, de 2 de febrer, pel qual s'aproven mesures urgents per a la implementació i gestió dels fons procedents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i del fons REACT-EU per a l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic, que queda redactat de la manera següent:

“h) Els models de plecs de clàusules administratives particulars han d'incorporar penalitats contractuals vinculades al compliment de les obligacions o fites de resultats per un import que pot arribar al 10% del preu del contracte.”

OBJECTE

Es proposa suprimir el paràgraf segon de l'article 16.1.h del Decret Llei 5/2021, 2 de febrer, pel qual s'aproven mesures urgents per a la implementació i gestió dels fons procedents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i dels fons REACT-EU per a l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic. La mesura proposada afecta a les transferències de fons que l'Estat realitza a la Generalitat de Catalunya provinents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència, i del REACT-EU. Concretament, pel que fa als fons MRR, aquesta mesura afecta als Departaments de la Generalitat i els seus ens instrumentals que executin, mitjançant el procediment de la contractació pública, subprojectes i actuacions del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència finançats amb fons europeus provinents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència. Quant a l'impacte econòmic de la mesura proposada i d'una manera estimada, com a mínim, i en termes general, seria l'import retingut corresponent al 5% del preu final ofert com a garantia definitiva en cada licitació adjudicada i que roman a disposició dels òrgans de contractació de les diferents licitacions públiques promogudes per la Generalitat de Catalunya amb finançament de fons provinents del MRR. En aquest sentit, s'han adjudicat des del 2021 fins al mes de juny del 2025 un total de 782,7M€ en les licitacions promogudes per la Generalitat amb finançament de fons provinents del MRR, i 39,1M€ d'aquest total suposa l'import corresponent al 5% de les corresponents garanties definitives esmentades. És en aquests casos que l'actual redactat pot produir un retard en la devolució de la garantia prevista a la Llei de contractes del sector públic. Quant als fons REACT-EU l'afectació i l'impacte econòmic és menor atès que molts projectes ja s'havien executat prèviament i se'ls ha aplicat retroactivament el finançament dels fons REACT-EU. L'objecte de la proposta és la derogació del segon paràgraf de la lletra h) de l'article 16.1 del Decret Llei 5/2021, de 2 de febrer, pel qual s'aproven mesures urgents per a la implementació i gestió dels fons procedents del Mecanisme, de Recuperació i Resiliència i del fons REACT-EU per a l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic, relatiu a l'aprovació de models de plecs de clàusules administratives i models o formularis de prescripcions tècniques, d'ús preferent, per tal d'agilitar i homogeneïtzar els processos de contractació pública finançats amb fons provinents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència (MRR) i del REACT-EU. D'acord amb els requisits que s'hi detallen i, especialment el referent al del segon paràgraf de la lletra h), que preveu que la garantia definitiva que es demana al contractista per part de l'òrgan de contractació serà retornada quan l'òrgan competent de fiscalització de la Unió Europea accepti la sol·licitud de certificació presentada, un cop conegut el funcionament de gestió i el model de governança dels fons provinents del MRR i del REACT-EU, ha esdevingut inviable la seva aplicació, atès que concretament la justificació dels fons MRR, a diferència dels fons de cohesió, es basa en el compliment de l'assoliment de fites i objectius previstes prèviament en el projecte d'acord amb la normativa reguladora dels fons MRR, i no per la certificació de la despesa. Alhora, la proposta d'una nova disposició transitòria té per objectiu deixar palès que la normativa que ha de regular el retorn de la garantia definitiva en els contractes públics anteriors a la supressió del paràgraf segon de l'article 16.1 h, és la relativa als contractes del sector públic. El disseny del sistema de control del Pla de Recuperació Transformació i Resiliència és un sistema

diferent del que ha estat d'aplicació en el cas dels fons estructurals i la resta de fons europeus de gestió compartida, ja que la Comissió Europea paga els estats membres quan ha comprovat que aquests han complert els objectius acordats anteriorment en els seus plans de recuperació i transformació (fites i objectius), establint controls per verificar les dades proporcionades, sense ser, en aquest moment, condició pel pagament el compliment de la normativa nacional i de la UE pertinents per als projectes d'inversions amb MRR, sent posteriorment al pagament de la Comissió a l'Estat quan aquesta haurà d'examinar si els sistemes de control de cada país són els adients per prevenir, detectar i corregir el frau, corrupció, conflicte d'interès i doble finançament. I per tant, l'adient per evitar dilacions indegudes en el retorn de la garantia definitiva en els procediments de contractació finançats amb aquests fons europeus és que aquest sigui realitzat pel propi òrgan de contractació, que ho acordarà un cop verificada i comprovada l'adequada execució, d'acord amb la normativa que regula els propis fons i la que regula la Llei de contractes del sector públic. Pel que fa als fons REACT EU, el criteri ha de ser el mateix que l'establert en el FEDER, on aquest supòsit no ha estat mai una condició específica a aplicar.

NECESSITAT

El Mecanisme de Recuperació i Resiliència (MRR), és la peça angular del Next Generation EU, i un instrument financer temporal que neix amb els objectius de mitigar l'impacte econòmic i social derivat de la pandèmia de la COVID-19 i de transformar l'economia i la societat europea, aprofitant les oportunitats de transició verda i digital, perquè la Unió Europea esdevingui més sostenible, digital i resiliència. Si un estat membre de la Unió Europea vol accedir al Mecanisme de Recuperació i Resiliència, ha d'elaborar un pla nacional de recuperació, transformació i resiliència, que ha d'aprovar la Comissió Europea i el Consell Europeu (ECOFIN). El pla nacional de recuperació, transformació i resiliència ha de contenir el detall de les reformes i les inversions previstes, i ha d'estar alineat amb el Next Generation EU i amb les prioritats que fixa la Unió Europea. Els avenços en la consecució d'una reforma o una inversió prevista en un pla nacional de recuperació i transformació es mesuren mitjançant objectius i fites, que han d'estar ben definits i alineats amb les polítiques públiques, i han de ser clars, realistes i verificables. El període de programació d'aquests fons cobreix el finançament de reformes i inversions en els estats membres de la UE des del febrer de 2020 fins el 31 d'agost del 2026. Quan un estat membre assoleix les fites i els objectius que té fixats en el pla de recuperació, ha de presentar a la Comissió Europea una sol·licitud de pagament d'ajuda financera. Aleshores, la Comissió demana al Comitè Econòmic i Financer que emeti un dictamen sobre el compliment satisfactori de les fites i els objectius. Si un estat no compleix satisfactòriament les fites i els objectius, la Comissió li pot suspendre la totalitat de la contribució financera o una part d'aquesta contribució. En el cas del Govern espanyol, s'aprova el Pla de recuperació, transformació i resiliència, estructurat al voltant de quatre eixos transversals (la transició ecològica, la transformació digital, la cohesió territorial i social i, finalment, la igualtat de gènere) i 10 polítiques de palanca per la seva elevada capacitat d'arrossegament sobre l'activitat i l'ocupació per a la modernització de l'economia i societat, que integren, al seu torn, 31 projectes o línies d'acció, tant de tipus regulador (102 reformes) com d'impuls a la inversió (110 inversions), tots dirigits a assolir uns resultats, amb un sistema de fites i objectius (en endavant, FiO) marcats pel Pla en cada cas. Així, per fer efectiu el compliment de les FiO compromeses, es compta amb un model de gestió orientat a resultats. Per això, es realitza la planificació operativa de projectes i subprojectes i la seva execució materialitza les reformes i inversions del Pla. Així, en el cas dels fons provinents del MRR, no es pot aplicar el redactat actual del precepte atès que en aquesta tipologia de fons no es certifica despesa, sinó que la justificació és per resultats, més concretament per l'acompliment d'unes FiO prèviament previstos en els projectes dins del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència. En aquest context, trobem definit un model de governança multinivell del PRTR, en què les comunitats autònomes participen com a executores dels fons assignats per l'Estat espanyol a través de les conferències sectorials o les concessions directes establertes per reials decrets. Així, els projectes inclosos en el Pla s'implementen a través de convenis, de licitacions de contractes i de les convocatòries de subvencions i ajudes de l'Administració general de l'Estat, comunitats autònomes i, si escau, entitats locals. En aquest sentit, per canalitzar aquests ajuts de manera ràpida s'han hagut de realitzar reformes legals per agilitar la gestió dels fons i garantir que es puguin executar de manera transparent, mitjançant l'aprovació en l'àmbit estatal del Reial decret llei 36/2020, de 30 de

desembre, pel qual s'aproven les mesures urgents per a la modernització de l'Administració pública per a l'execució del Pla de recuperació, transformació i resiliència i, en l'àmbit autonòmic, el Decret llei 5/2021, de 2 de febrer, pel qual, s'aproven mesures urgents per a la implementació i gestió dels fons procedents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i del fons REACT-EU per a l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic; juntament amb les dues ordres ministerials que configuren el sistema d'informació i gestió dels fons del PRTR (Ordre HFP/1030/2021, de 29 de setembre i Ordre HFP/1031/2021, de 29 de setembre). A més de la meitat de la programació i execució dels fons MRR, el 17 d'octubre de 2023, la Comissió Europea va validar l'Addenda al PRTR: impuls a la industrialització estratègica, aprovada el dia 6 de juny de 2023 pel Consell de Ministres, que suposa el desplegament de la segona fase del PRTR i que mobilitzar el total de préstecs dels fons Next Generation EU a què Espanya pot accedir. Successivament, el Pla s'ha vist modificat per altres addendes tècniques. En l'àmbit estatal, per la naturalesa centralitzadora del Mecanisme, l'impuls, la decisió, la coordinació i gran part de l'execució del finançament recauen en el Govern espanyol, a través dels ministeris i les entitats del sector públic estatal. Així doncs, els ministeris actuen, d'una banda, com a entitats executores, publicant convocatòries d'ajuts i subvencions i licitacions públiques d'àmbit estatal i, d'altra banda, com a entitats decisores, delegant l'execució dels fons a les comunitats autònomes o ens locals, a través de les conferències sectorials. L'autoritat responsable del MRR, és la Secretaria General de Fons Europeus, el centre directiu del Ministeri d'Hisenda amb competència en matèria de fons europeus i que actua com a punt de contacte davant la Comissió Europea i com a coordinador entre els diferents ens nacionals implicats en el PRTR (ministeris, organismes públics, comunitats autònomes i entitats locals i la resta d'entitats nacionals i comunitàries). Tot això, amb la finalitat d'aconseguir el desplegament eficaç del Pla i la presentació de les sol·licituds de pagament sobre la base del compliment de les fites i objectius previstos, a la qual acompanya una declaració de gestió que es basa en els informes de gestió emesos pels òrgans responsables dels components, després de la realització dels controls corresponents per part de la IGAE en relació amb el compliment de les fites i objectius i els resultats obtinguts. Les FiO són les mesures de progressió vers la consecució d'una reforma o una inversió del PRTR. Les fites constitueixen assoliments qualitatius i els objectius constitueixen assoliments quantitatius. Cada component del PRTR té assignades: - Les fites i objectius CID (Council implementing Decision, Decisió d'execució del Consell), de primer nivell. - Les fites i objectius OA (operational arrangements, disposicions operatives) assignats a les mesures, de segon nivell. Els uns i els altres es relacionen per mitjà dels indicadors de progrés que tinguin associats. - I, finalment, són indicadors de tercer nivell les fites i objectius de gestió, assignats als projectes o subprojectes en els quals es desenvolupin les mesures, que poden ser crítics o no crítics. Tota la informació dels tres diferents nivells de fites i objectius cal agregar-la mitjançant els indicadors corresponents per poder fer l'adequat seguiment. Les entitats executores han de fer constar en cadascun dels instruments jurídics emprats per a la gestió de l'execució dels diferents subprojectes les FiO crítics i no crítics a assolir en cada cas. Així mateix, i al seu torn, els beneficiaris, contractistes i/o subcontractistes que executin algunes de les actuacions dels subprojectes i actuacions del Pla també han d'informar i acreditar l'ens executor de l'avanç dels indicadors de les FiO marcats, tenint en compte els terminis temporals per al seu

compliment i els mecanismes establerts per controlar-los. L'acompliment de FiO consta recollit al Reglament (UE) 2021/241 del Parlament europeu i del Consell, de 12 de febrer de 2021, pel qual s'estableix el Mecanisme de Recuperació i Resiliència, articles 24 i 25, que estableixen: "Artículo 24. Normas sobre pagos, suspensión y resolución de acuerdos relativos a las contribuciones financieras y a los préstamos 1. Los pagos de las contribuciones financieras y, en su caso, de los préstamos al Estado miembro de que se trate con arreglo al presente artículo se efectuarán el 31 de diciembre de 2026 a más tardar y de conformidad con los créditos presupuestarios y en función de los fondos disponibles. 2. Una vez alcanzados los correspondientes hitos y objetivos convenidos que figuran en el plan de recuperación y resiliencia aprobado de conformidad con lo dispuesto en el artículo 20, el Estado miembro de que se trate deberá presentar a la Comisión una solicitud, debidamente justificada, de pago de la contribución financiera y, cuando proceda, del préstamo. Los Estados miembros podrán presentar a la Comisión dichas solicitudes de pago dos veces al año." "Artículo 25. Transparencia 4. La Comisión facilitará a la comisión competente del Parlamento Europeo un resumen de sus conclusiones preliminares relativas al cumplimiento satisfactorio de los hitos y objetivos pertinentes incluidos en los planes de recuperación y resiliencia de los Estados miembros." Així, tant la proposta de disposició transitòria, com la derogació proposada, del segon apartat de la lletra h) de l'article 16.1 del Decret Llei 5/2021, són necessàries per aclarir als diferents òrgans de contractació que promouen licitacions finançades amb fons provinents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència, i consegüentment als seus possibles contractistes, la redacció actual del precepte tenint en compte que aquesta imposa una condició que no és coherent amb la regulació dels fons MRR, ja que a diferència dels fons de cohesió, els fons MRR es justifiquen amb el compliment de l'assoliment de FiO previstes prèviament en el projecte d'acord amb la normativa reguladora dels fons MRR, i no per la certificació de la despesa com en els fons de cohesió. El disseny del sistema de control del PRTR és un sistema diferent del que ha estat d'aplicació en el cas dels fons estructurals i la resta de fons europeus de gestió compartida, en la mesura que el mateix pla se separa de la gestió d'aquests fons europeus. Pels fons MRR, la Comissió Europea paga els estats membres quan ha comprovat que aquests han complert els objectius acordats anteriorment en els seus plans (FiO), establint controls per verificar les dades proporcionades, sense ser, en aquest moment, condició el pagament el compliment de la normativa nacional i de la UE pertinents per als projectes d'inversions amb MRR i és, posteriorment al pagament de la Comissió a l'Estat, quan la Comissió haurà d'examinar si els sistemes de control de cada país són els adients per prevenir, detectar i corregir el frau, corrupció, conflicte d'interès i doble finançament. Així, el redactat actual causa confusió i és incongruent a l'hora de determinar quan s'ha d'efectuar el retorn dels imports retinguts en concepte de garanties definitives per part dels òrgans de contractació, sent necessària la derogació del precepte per deixar ajustat el seu redactat a la regulació prevista pels fons MRR i de la Llei de contractes del sector públic. Per tant, amb la nova disposició transitòria i la derogació proposada aprovada prevaldrà la normativa esmentada entenent-se supeditat el retorn dels imports de les garanties definitives per part de l'òrgan competent al compliment de les FiO previstos per a cada projecte, juntament amb els requisits que regulen els fons MRR i a la normativa interna de la Llei de contractes del sector públic, i no a l'acceptació de la sol·licitud de certificació presentada a l'òrgan de fiscalització de la Unió

Europea. Per altra banda, el REACT-EU és una iniciativa també inclosa en el Next Generation EU, tractant-se de fons que operen com a fons estructurals, però amb major flexibilitat i agilitat en l'execució. Aquesta iniciativa es compon de fons assignats a l'estat espanyol que han de servir per afrontar les conseqüències econòmiques i socials derivades de la crisi generada per la COVID-19. Així, la iniciativa REACT-EU es té en compte per ajudar els territoris a enfortir l'estat del benestar, blindar els serveis públics i reactivar l'economia després de l'impacte generat per la pandèmia de la COVID-19. El període per elegir les actuacions finançades amb els recursos REACT-EU s'estén del febrer del 2020 al desembre del 2023. En aquest sentit, aquesta iniciativa, tenint en compte que la major part dels projectes finançats amb fons REACT-EU s'han incorporat a la lògica de funcionament dels fons de cohesió, també hi és pertinent, atès que el retorn de la garantia no s'ha de demorar al moment de l'acceptació de la sol·licitud de certificació presentada a l'òrgan de fiscalització de la Unió Europea, sinó que s'ha d'efectuar per l'òrgan de contractació competent un cop verificada la correcta execució del contracte d'acord amb la normativa reguladora del fons REACT-EU i normativa interna de la Llei de contractes del sector públic.

La proposta de disposició transitòria i de derogació del paràgraf que es proposen persegueix pel que fa als fons MRR: - Donar coherència al redactat respecte a la regulació prevista dels fons MRR i de la Llei de contractes del sector públic, supeditant el retorn dels imports de les garanties definitives per part de l'òrgan competent al compliment de les FiO previstos per a cada projecte, juntament amb els requisits de la normativa específica de contractes del sector públic i no a la certificació per part de l'autoritat fiscalitzadora europea. - Proporcionar seguretat jurídica als òrgans de contractació que executen actuacions finançades amb fons MRR i consegüentment als seus possibles contractistes. Pel que es refereix al fons REACT-EU, equiparar la normativa a la del FEDER, on aquesta especificitat mai ha estat condició.

Quant als fons MRR, la modificació proposada vol evitar la retenció inadequada en el temps dels imports corresponents a les garanties definitives de les adjudicacions de les contractacions públiques promogudes per la Generalitat de Catalunya, les universitats i el món local amb fons MRR, en el sentit de no supeditar-les a l'acceptació de la sol·licitud de certificació (de la despesa) per part de l'òrgan competent de fiscalització de la Unió Europea, atès que estem davant de fons provinents del MRR i la seva justificació es caracteritza essencialment per la constatació per part dels òrgans competents interns del compliment de les FiO previstes en cada projecte, d'acord amb el que estableix la normativa del MRR. Per tant, la inclusió de la modificació és necessària per donar major seguretat jurídica a l'actuació dels diferents òrgans de contractació i consegüentment als contractistes corresponents, a banda de proporcionar coherència al redactat del decret llei envers als principis que regeixen la normativa reguladora dels fons MRR i de contractació del sector públic. Quant als fons REACT EU, també es vol evitar retenir l'import corresponent a la garantia definitiva de les contractacions públiques més temps del que preveu la normativa de contractació del sector públic i la dels fons de cohesió, i per tant, és necessària la derogació que es proposa per donar major seguretat jurídica als actors implicats en el procediment i coherència normativa.

MARC NORMATIU

Normativa europea a tenir en compte: Reglament (UE, Euratom) 2018/1046 del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de juliol de 2018, sobre les normes financeres aplicables al pressupost general de la Unió Europea (Reglament financer). Reglament (UE) 2021/241, del Parlament europeu i del Consell, de 12 de febrer de 2021, pel qual s'estableix el Mecanisme de Recuperació i Resiliència. Reglament (UE) 2020/2221, del Parlament europeu i del Consell, de 23 de desembre de 2020, pel que respecta als recursos addicionals i les disposicions d'execució per tal de prestar assistència per afavorir la reparació de la crisi en el context de la pandèmia de la COVID-19 i les seves conseqüències socials i per preparar una recuperació verda, digital i resiliència de l'economia (REACT UE). Normativa estatal a tenir en compte: Reial decret llei 36/2020, de 30 de desembre, pel qual s'aproven les mesures urgents per a la modernització de l'Administració pública per a l'execució del Pla de recuperació, transformació i resiliència. Resolució de 29 d'abril de 2021, de la Subsecretaria, per la qual es publica l'Acord del Consell de Ministres de 27 d'abril de 2021, pel qual s'aprova el Pla de Recuperació, Transformació y Resiliència. Ordre HFP/1030/2021, de 29 de setembre, per la qual es configura el sistema de gestió del Pla de recuperació, transformació i resiliència. Ordre HFP/1031/2021, de 29 de setembre, per la qual s'estableix el procediment i format de la informació a proporcionar per les entitats del sector públic estatal, autonòmic i local per al seguiment del compliment de fites i objectius i d'execució pressupostària i comptable de les mesures dels components del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència. Resolució 1/2022, de 12 d'abril, de la Secretaria General de Fons Europeus, per la qual s'estableixen instruccions per clarificar la condició d'entitats executora, la designació d'òrgans responsables de mesures i òrgans gestors de projectes i subprojectes, en el marc del sistema de gestió del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència. Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014. Reial decret 1098/2001, de 12 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament general de la Llei de contractes de les administracions públiques. Normativa de la Generalitat a tenir en compte: Decret llei 5/2021, pel qual s'aproven mesures urgents per a la implementació i gestió dels fons procedents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i del fons REACT-EU per a l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic. Llei 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023, per la qual es modifica el Decret llei 5/2021, pel qual s'aproven mesures urgents per a la implementació i gestió dels fons procedents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i del fons REACT-EU per a l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic. Instrucció 2/2023 de la Direcció General de Contractació Pública que actualitza els continguts dels models de plecs de clàusules i altra documentació dels expedients de contractació de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic finançats amb fons procedents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i els fons REACT-EU.

COMPETÈNCIA

La potestat d'autoorganització i de les competències que els articles 159 i 160 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueixen a la Generalitat de Catalunya, en matèria de règim jurídic, procediment i contractació de les administracions públiques catalanes, i de règim local, respectivament. La gestió de fons europeus que preveu l'article 190 de l'Estatut en matèries de la competència de la Generalitat, en els termes dels articles 114 i 210.

Decret llei 5/2021, de 2 de febrer, pel qual s'aproven mesures urgents per a la implementació i gestió dels fons procedents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i del fons REACT-EU per a l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector	Ap.1 / a / primer Subap.8 / h / vuitè	Modificació

Article 133

EMT-0272.0

Es modifica el punt 3 de la Disposició addicional novena de la Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, que queda redactat de la manera següent:

“3. El departament competent en matèria de seguretat industrial ha de dur a terme les actuacions oportunes per a concloure el procediment de reversió dels béns procedents de les antigues concessions administratives del servei d'inspecció tècnica de vehicles, o en el cas de béns immobles que no siguin propietat i, en conseqüència, dels quals no és possible la transmissió patrimonial, determinar que aquests hauran de pagar a la Generalitat una contraprestació econòmica equivalent al valor de mercat, en els termes i els terminis que estableixin les resolucions administratives corresponents, sens perjudici que els operadors han de continuar la prestació del servei en l'estació que correspongui, fins que el Parlament aprovi la llei que reguli el règim jurídic del servei d'interès general de la inspecció tècnica de vehicles i s'atorgui el nou sistema de títols habilitants als operadors que s'estableixi.

Les contraprestacions econòmiques a pagar a la Generalitat en el cas de béns immobles que no siguin de propietat, així com aquelles que s'abonin a la Generalitat en el procediment d'alienació dels béns procedents de les antigues concessions administratives del servei d'inspecció tècnica de vehicles un cop finit el procediment de reversió patrimonial, i les derivades de les eventuais diferències de valor que s'hagin pogut produir en els béns procedents de les esmentades antigues concessions, s'han de destinar a dur a terme actuacions de suport a la indústria.”

OBJECTE

Es modifica el punt 3 punt de la Disposició addicional novena de la Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, mitjançant la introducció d'un nou paràgraf final, perquè la contraprestació econòmica de la reversió es dediqui a actuacions de suport a la indústria, que entre d'altres àmbits inclou el servei ITV, i la seguretat industrial en general.

NECESSITAT

La Generalitat és responsable subsidiària de prestar el servei ITV en aquells territoris on la iniciativa privada no ho fa. Hi ha un augment i alhora envelliment del parc de vehicles, per la qual cosa caldrà augmentar les mesures de control i de promoció de la seguretat dels vehicles. Alhora les actuacions de suport a la indústria milloren la seguretat industrial i la competitivitat del sector industrial.

Actualment no es disposa de pressupost específic per augmentar les mesures de control i promoció de la seguretat dels vehicles, o exercir la prestació subsidiària de la ITV. La contraprestació econòmica servirà per finançar aquestes actuacions sense incrementar el pressupost ordinari. També servirà per implementar actuacions de suport a la indústria que millorin altres àmbits de la seguretat industrial i la competitivitat del sector industrial.

La modificació del text del punt 3 de la Disposició addicional novena de la Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic) s'ha de fer imprescindiblement amb un instrument jurídic amb rang de Llei ja que fixa que un ingrés es troba afectat a unes determinades actuacions.

MARC NORMATIU

LLEI 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic. (DOGC número 8575 del 31 de desembre de 2021). LLEI 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023. (DOGC número 8891 de data 06 d'abril del 2023). LLEI 12/2008, del 31 de juliol, de seguretat industrial. (DOGC número 5191 de data 08 d'agost de 2008).

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic	Ap.3 / c / tercer Disp.adicional Núm.Disp.novena	Modificació

Part final. Part final**Disposicions addicionals**

Disposició addicional primera

DSI-0083.2

Amb efectes de l'1 de gener de 2026, i mentre no es modifiqui, el percentatge a què fa referència l'article 21.2 de la Llei 13/2006 de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic es fixa en un 20% de la quantia màxima de la pensió no contributiva vigent en còmput anual.

OBJECTE

Aquesta proposta està vinculada amb la proposta de modificació de l'article 21.2 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, que regula la prestació complementària de les pensions no contributives per jubilació i invalidesa –PNC-, on es defineix aquest percentatge. En aquesta DA s'estableix el valor d'aquest percentatge de cara a 2026.

NECESSITAT

La mesura adoptada en aquest Decret llei és de caràcter social i està adreçada a les persones en situació de necessitat, definida com a qualsevol contingència que té lloc o apareix en el transcurs de la vida d'una persona i que li impedeix fer front a les despeses essencials per al manteniment propi o per al manteniment de les persones que integren la unitat familiar o la unitat de convivència a la qual pertany.

Es proposa modificar la regulació del complement de les pensions no contributives per invalidesa o jubilació per tal d'establir que tant el nivell d'ingressos màxim per a poder percebre aquests complements, com la quantia seva màxima es determinin d'acord amb el percentatge que s'estableixi mitjançant una norma amb rang de llei. Amb l'establiment d'aquesta mesura es pretén que l'import màxim anual del complement de la PNC mantingui el mateix import que tenia l'any anterior i, com a mínim, que la suma de l'import màxim anual de la pensió no contributiva i l'import màxim anual d'aquest complement, no sigui inferior a l'IRSC vigent en còmput anual.

La modificació de l'apartat 2 de l'article 21 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic i l'establiment del valor del percentatge per al 2026 s'ha de fer en una norma amb rang de llei i, per aquest motiu, s'ha considerat necessari regular-ho a través d'aquesta llei de mesures.

MARC NORMATIU

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic. Decret Llei 11/2024, de 17 de desembre, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària, d'increment de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya i de mesures en l'àmbit de les prestacions socials. Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, modificada en part per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Decret 110/2025, de 3 de juny, de reestructuració del Departament de Drets Socials i Inclusió.

COMPETÈNCIA

Estatut d'autonomia de Catalunya, que estableix en l'article 166 que la Generalitat té la competència exclusiva en matèria de serveis socials que inclou en tot cas les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública. L'article 3.12 Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Atribució de les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials, inclosa la Renda Garantida de Ciutadania. Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que té per objecte regular les prestacions socials de caràcter econòmic que s'emmarquen en l'ordenament jurídic aplicable a les prestacions econòmiques d'assistència social.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, Disp.addicional
financeres i administratives per al 2026

Addició

Disposició addicional segona

PRE-0158.1

1. El personal laboral fix que ocupi llocs de treball classificats com de naturalesa funcional, d'acord amb el conveni col·lectiu únic d'àmbit de Catalunya del personal laboral de la Generalitat de Catalunya, pot participar en els processos selectius de canvi de règim jurídic per a l'accés als cossos o escales corresponents. Els processos selectius de canvi de règim jurídic es regiran pels principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat, i les proves selectives s'han de realitzar en els mateixos termes i condicions que les establertes per a la promoció interna d'accés al mateix cos i escala. Les persones participants han de posseir la titulació necessària per accedir als cossos i escales corresponents, d'acord amb el grup de classificació professional, i la resta de requisits exigits en la convocatòria.

2. El personal laboral fix que superi el procés selectiu de canvi de règim jurídic i sigui nomenat funcionari de carrera del cos o escala corresponent extingirà automàticament el seu contracte de treball i romandrà en el mateix lloc de treball que ocupava com a personal laboral fix, el qual serà objecte de reconversió en un lloc de treball de personal funcionari del cos o escala corresponent en la relació de llocs de treball.

La reconversió de llocs de treball en cap cas pot suposar una minva retributiva per als seus ocupants de tal manera que, si les retribucions són inferiors, es té dret a percebre, mentre es continuï ocupant el lloc de treball reconvertit, un complement personal transitori absorbible per un import equivalent a la diferència entre les retribucions del lloc de treball que ocupava com a personal laboral, inclòs el complement d'antiguitat, i les pròpies de la classificació i la valoració del lloc de treball dins del cos o escala corresponent.

3. El personal laboral fix que no participi en els processos selectius de canvi de règim jurídic o no els superi manté la seva vinculació amb l'Administració de la Generalitat amb ocupació del lloc de treball a extingir.

4. En cap cas la determinació d'un lloc de treball com a propi d'un cos o una escala de personal funcionari comporta l'extinció del contracte de treball del personal laboral fix que l'ocupa, ni afecta les expectatives de promoció professional i mobilitat.

OBJECTE

Preveure la possibilitat que el personal laboral fix amb funcions pròpies de personal funcionari participi en processos selectius per a l'accés als cossos o escales corresponents i canvi de règim jurídic en cas de superar aquests processos selectius.

NECESSITAT

En el context de la negociació del nou conveni col·lectiu únic del personal laboral de la Generalitat i d'acord amb la competència del Govern per fer l'estudi i la classificació de les funcions que són complertes per personal laboral, a l'efecte de determinar quines d'aquestes han de ser complertes per funcionaris públics, esdevé necessari regular per Llei la previsió de convocatòries de processos selectius de canvi de règim jurídic per a l'accés als cossos o escales.

Amb aquesta mesura s'aconsegueix la finalitat que, en la mesura que es classifiquin les funcions del personal laboral com a pròpies dels funcionaris, es puguin realitzar les corresponents convocatòries de processos selectius per poder fer efectiu el canvi de règim jurídic.

La seva inclusió en la Llei de mesures permet la seva aprovació sense el cost de la tramitació d'una norma amb rang de llei específica només per aquesta qüestió puntual. Cal disposar d'aquesta mesura per poder establir un mecanisme de canvi de règim jurídic del personal laboral fix a personal funcionari de carrera. Aquesta mesura té impacte econòmic indirecte, ja que requereix d'actuacions posteriors per a la seva implementació efectiva.

MARC NORMATIU

- Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. - Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.

COMPETÈNCIA

D'acord amb el vigent article 136 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria d'ocupació pública, la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública.

Disposició addicional tercera

ESP-0121.0

Supressió del Consell Català de l'Esport

1. Se suprimeix el Consell Català de l'Esport. El departament competent en matèria d'esport n'assumeix les finalitats, els objectius, les competències i les funcions, mitjançant els òrgans que es determinin en el decret d'estructura departamental, així com els recursos humans i materials.

2. Els béns integrants en el patrimoni del Consell Català de l'Esport s'incorporen al patrimoni de la Generalitat de Catalunya i s'assignen al departament competent en matèria d'esport.

OBJECTE

La mesura té per objecte la dissolució del Consell Català de l'Esport, per tal d'integrar la seva estructura en la del Departament d'Esports, creat pel Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya,. Aquesta dissolució i integració en el Departament d'Esports, respon a la necessitat de dotar d'infraestructura un departament al qual s'han atribuït competències que fins ara eren assumides per l'organisme que es pretén dissoldre, així com unificar criteris i tramitacions en l'àmbit de competència del departament.

NECESSITAT

El Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya, entre d'altres, ha creat el Departament d'Esports, que assumeix la competència en matèria esportiva. Fins a la creació del Departament d'Esports, era la Secretaria General de l'Esport i de l'Activitat Física qui exercia les funcions que assenyala la Llei de l'esport de Catalunya i dirigia, mitjançant el Consell Català de l'Esport (CCE), l'execució i gestió de la política esportiva del Govern. La creació del Departament fa necessària la dissolució del CCE i la conseqüent adscripció dels llocs de treball i els béns patrimoni o en ús i gestió del CCE, al Departament competent en matèria d'Esports.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que permetrà assolir una major integració, coordinació i eficàcia de la gestió del Departament, motiu pel qual es considera necessària la dissolució del Consell Català de l'Esport. Tot això, sense la necessitat de crear una nova estructura departamental, que podria comportar l'eventual duplictat d'unitats.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, en aprovar el pressupost de l'exercici i les seves mesures d'acompanyament, es simplifica la càrrega administrativa i econòmica que comporta la creació i dotació d'estructura d'un nou departament.

MARC NORMATIU

Aquesta proposta s'emmarca en l'aprovació del Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya que, entre d'altres, ha creat el Departament d'Esports, que assumeix la competència en matèria esportiva. La creació del departament esmentat té una clara voluntat de millorar i enfortir la competència en matèria d'esport de la Generalitat de Catalunya que, fins ara eren assumides per organismes autònoms i entitats adscrites a altres departaments i poder prestar un servei més uniforme i coordinat, la qual cosa dona coherència a la necessitat de disposar d'una estructura principal, que sigui l'eix del departament.

COMPETÈNCIA

L'article 134 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, disposa que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'esport. Per la seva banda, l'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat de Catalunya, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, així com les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Avantprojecte de Llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.addicional	Addició
Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Text únic de la Llei de l'esport	Tit.II Cap.I Art.36	Supressió
Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Text únic de la Llei de l'esport	Tit.II Cap.I Art.37	Supressió
Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Text únic de la Llei de l'esport	Tit.II Cap.I Ap.4 / d / quart	Supressió
Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Text únic de la Llei de l'esport	Tit.II Cap.II Art.35 Ap.3 / c / tercer	Supressió

Disposició addicional quarta

EMT-0273.3

1. Les quantitats recaptades procedents del cànon a satisfer per l'empresa LGAI TECHNOLOGICAL CENTER SA a l'Administració de la Generalitat de Catalunya d'acord amb la clàusula 14 del "Contracte regulador de la prestació dels Serveis d'assaig, anàlisi, calibratge, innovació tecnològica, control de qualitat, homologació, certificació, inspecció, assessorament i altres de característiques anàlogues i de la cessió d'ús dels immobles, equips, drets de la propietat intel·lectual i industrial, instal·lacions i altres mitjans materials afectes als Serveis esmentats" subscrit entre el Laboratori General d'Assaigs i Investigacions (actualment Administració de la Generalitat de Catalunya) i LGAI Technological Center, S.A., en data 29 de maig de 2003, s'afecten a finançar actuacions pròpies del departament competent en matèria d'Indústria.

2. Les quantitats recaptades procedents del cànon a satisfer per l'empresa d'IDIADA AUTOMOTIVE TECHNOLOGY, SA, en virtut del document administratiu d'atorgament d'una concessió de domini públic per a l'ús privatiu dels béns immobles demaniais, propietat de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, que conformen el complex de l'Albornar, Circuit de proves IDIADA, situat en els termes municipals d'Albinyana, Banyeres del Penedès, La Bisbal de Penedès i Santa Oliva, a favor d'IDIADA AUTOMOTIVE TECHNOLOGY, SA i, concretament, en el seu apartat cinquè, s'afecten a finançar actuacions pròpies del departament competent en matèria d'Indústria.

3. Els ingressos de qualsevol naturalesa que es derivin de la participació de l'Administració de la Generalitat de Catalunya en la societat LGAI TECHNOLOGICAL CENTER, SA, inclosos, amb caràcter enunciatiu i no limitatiu, els rendiments del capital o altres aportacions dineràries o en espècie, s'afecten al finançament d'actuacions pròpies del departament competent en matèria d'indústria. Queden expressament exclosos d'aquesta afectació els ingressos que derivin de l'alienació de béns immobles de titularitat de la Generalitat de Catalunya vinculats a l'activitat de les esmentades societats.

OBJECTE

S'addiciona una disposició addicional perquè les quantitats recaptades procedents dels cànon a satisfer per les empreses LGAI TECHNOLOGICAL CENTER SA i IDIADA AUTOMOTIVE TECHNOLOGY, SA, així com de les eventuais alienacions de les participacions de la Generalitat a les mateixes, es dediquin a actuacions pròpies del departament competent en matèria d'indústria.

NECESSITAT

Per garantir que els recursos derivats de les participacions empresarials vinculades a l'activitat industrial es destinin a finançar actuacions que impulsin la reindustrialització i la competitivitat del teixit productiu de Catalunya, en coherència amb els objectius del Pla de Govern i del Pla Catalunya Líder.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen, atès que permet que els ingressos procedents dels cànon i de les participacions en empreses vinculades a l'activitat industrial es reinverteixin en actuacions del mateix àmbit, assegurant la coherència entre l'origen dels recursos i la seva destinació, i contribuint així a impulsar la política industrial i la reindustrialització de Catalunya.

La inclusió de la disposició addicional s'ha de fer imprescindiblement amb un instrument jurídic amb rang de Llei, ja que estableix que uns ingressos es troben afectats a unes determinades actuacions.

MARC NORMATIU

Llei 12/2008, del 31 de juliol, de seguretat industrial. (DOGC número 5191 de data 08 d'agost de 2008). La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. (DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014).

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones, i la competència compartida sobre la planificació de la indústria, en el marc de la planificació general de l'economia.

Disposició addicional cinquena

ECF-0343.0

1. Als efectes d'aquesta disposició addicional:

- a. Per “crèdit concursal” s'entén el crèdit o conjunt de crèdits, de la mateixa o diferent naturalesa, titularitat de l'Administració de la Generalitat de Catalunya o de les entitats del seu sector públic, que hagi d'integrar-se a la massa passiva d'un determinat procediment concursal.
- b. Per “procediment concursal” s'entén el procediment judicial concursal.
- c. Per “expedient concursal” s'entén el conjunt d'actuacions realitzades per l'Administració de la Generalitat de Catalunya i les entitats del seu sector públic, tant en via administrativa com en via judicial, per a la defensa dels seus crèdits concursals.

2. Per tal de garantir que l'import dels crèdits concursals de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i de les entitats del seu sector públic cobreixi els costos derivats de la tramitació administrativa i dels procediments concursals corresponents, així com la rendibilitat dels expedients concursals en termes de cost-benefici, s'autoritza la persona titular del departament competent en matèria de finances perquè determini, mitjançant resolució motivada, i a proposta de la persona titular de la direcció general competent en l'àmbit de la tresoreria, els supòsits en què l'Administració de la Generalitat de Catalunya i les entitats del seu sector públic no han de comparèixer en els procediments concursals corresponents. A aquests efectes, s'han de considerar, com a mínim, els criteris següents:

- a. Quantia del crèdit
- b. Classificació del crèdit.
- c. Quantia de la massa.
- d. Cost de tramitació dels expedients concursals.

3. S'han d'anul·lar i donar de baixa en la comptabilitat els crèdits concursals de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i de les entitats del seu sector públic que compleixin els criteris de no compareixença judicial que es determinin a la resolució esmentada a l'apartat 2. Si posteriorment apareixen nous crèdits que conjuntament amb els anteriorment anul·lats i donats de baixa superen el cost de tramitació, afluïra massa suficient o es produeix qualsevol altra circumstància sobrevinguda que comporti la rendibilitat de l'expedient concursal en termes de cost-benefici, s'han de rehabilitar els crèdits per tal de defensar la totalitat del crèdit concursal en el procediment concursal corresponent.

OBJECTE

La disposició addicional que es proposa, relativa als procediments concursals que afecten crèdits de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i de les entitats del seu sector públic, estableix que per tal de garantir que l'import dels crèdits concursals de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i de les entitats del seu sector públic cobreixi els costos derivats de la tramitació administrativa i dels procediments judicials corresponents, així com la rendibilitat dels expedients concursals en termes de cost-benefici, s'autoritza la persona titular del departament competent en matèria de finances perquè determini els supòsits en què l'Administració de la Generalitat de Catalunya i les entitats del seu sector públic no han de comparèixer en els procediments judicials corresponents. Aquesta mesura respon a un problema estructural, que és el caràcter deficitari, en termes de cost-benefici, dels expedients concursals tramitats per l'Administració de la Generalitat de Catalunya i les entitats del seu sector públic.

NECESSITAT

D'acord amb el que estableix el Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya, les finances públiques corresponen al Departament d'Economia i Finances. En relació amb les finances públiques, l'article 2 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, disposa que "integra la Hisenda de la Generalitat el conjunt dels ingressos i de les obligacions economicofinanceres que li corresponguin". Pel que fa als ingressos, l'Administració de la Generalitat de Catalunya i les entitats del seu sector públic són titulars d'una multitud de drets econòmics derivats de les relacions jurídiques, tant de dret públic com de dret privat, que estableixen amb tercers, per la qual cosa poden ocupar la posició creditora de la relació jurídica als efectes de la Llei concursal. En aquest sentit, el concurs de creditors, regulat actualment pel text refós de la Llei concursal, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2020, de 5 de maig, es configura com una eina necessària i imprescindible en la defensa dels drets dels creditors, atès que té per objecte, precisament, vetllar pel cobrament dels seus crèdits. Quant a la regulació dels procediments concursals, des de l'any 2011 les successives modificacions legislatives han pretès, entre d'altres, una progressiva desjudicialització del concurs mitjançant la potenciació de l'actuació directa dels creditors amb l'administració concursal, amb la finalitat de garantir l'eficàcia i agilitat dels esmentats procediments. La defensa dels drets de la Hisenda pública de la Generalitat de Catalunya es tradueix, entre d'altres, en la compareixença en els procediments judicials que corresponguin amb la finalitat de cobrar els crèdits concursals corresponents. En aquest context, l'Administració de la Generalitat de Catalunya assumeix la gestió i tramitació dels expedients i procediments concursals que afecten els seus crèdits i els de la resta del seu sector públic. A la pràctica, la defensa dels crèdits concursals suposa la intervenció, d'una banda, de les unitats administratives competents -tramitació en via administrativa- i, de l'altra, dels advocats i advocades de la Generalitat de Catalunya -tramitació en via judicial-, per la qual cosa habitualment el cost global de la tramitació dels expedients i procediments concursals supera amb escreix l'import del crèdit concursal corresponent. En relació amb l'actuació administrativa, l'article 31 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, disposa que les administracions públiques de Catalunya compleixen les funcions que tenen atribuïdes i actuen d'acord amb, entre d'altres, els principis d'eficàcia i eficiència. Així, l'actuació de l'Administració de la Generalitat de Catalunya en l'àmbit concursal, que té per finalitat el cobrament dels crèdits concursals, s'ha de regir necessàriament, entre d'altres, pels principis d'eficàcia i eficiència. Conseqüentment, l'actuació en matèria concursal ha de conjugar l'esmentada finalitat amb els principis d'eficàcia i eficiència. Cal, per tant, fer un ús racional dels recursos humans i materials disponibles per tal de maximitzar, des de la perspectiva de l'eficiència, el retorn derivat de la gestió i tramitació dels expedients concursals, és a dir, el cobrament del crèdit concursal. Tanmateix, no tots els expedients concursals que es tramiten tenen les mateixes característiques intrínseques, ja que difereixen en l'import, en el tipus de crèdit concursal (privilegiats, ordinaris o subordinats) i fins i tot en l'existència o inexistència de massa (article 37 bis del text refós de la Llei concursal). Aspectes com la quantia del crèdit, la seva

classificació o l'existència de concursos sense massa són aspectes que, en el marc de la finalitat esmentada anteriorment i dels principis d'eficàcia i d'eficiència, cal tenir en compte a l'hora de tramitar els expedients concursals, ja que la tramitació indiscriminada de tots els expedients comporta necessàriament que en una part significativa dels casos els costos de tramitació superin amb escreix l'import d'un eventual ingrés. En aquest sentit, i d'acord amb el principi d'assignació eficient dels recursos públics, es conclou la necessitat i adequació de determinar els supòsits de no compareixença en els procediments judicials concursals que siguin antieconòmics per a l'Administració de la Generalitat en termes de cost-benefici i, consegüentment, d'anul·lar i donar de baixa en la comptabilitat els crèdits concursals corresponents.

La disposició addicional que es proposa, relativa als procediments concursals que afecten crèdits de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i de les entitats del seu sector públic, estableix que per tal de garantir que l'import dels crèdits concursals de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i de les entitats del seu sector públic cobreixi els costos derivats de la tramitació administrativa i dels procediments judicials corresponents, així com la rendibilitat dels expedients concursals en termes de cost-benefici, s'autoritza la persona titular del departament competent en matèria de finances perquè determini els supòsits en què l'Administració de la Generalitat de Catalunya i les entitats del seu sector públic no han de comparèixer en els procediments judicials corresponents. Aquesta mesura respon a un problema estructural, que és el caràcter deficitari, en termes de cost-benefici, dels expedients concursals tramitats per l'Administració de la Generalitat de Catalunya i les entitats del seu sector públic. Amb aquesta mesura, es pretén fer un ús racional dels recursos humans i materials disponibles per tal de maximitzar, des de la perspectiva de l'eficiència, el retorn derivat de la gestió i tramitació dels expedients concursals, és a dir, el cobrament del crèdit concursal, i enfocar els recursos en aquells procediments que suposen un benefici per a la Hisenda pública en termes de cost-benefici.

De l'experiència dels darrers anys se'n desprèn que la tramitació dels expedients concursals comporta sistemàticament pèrdues per a l'Administració de la Generalitat de Catalunya en termes de cost-benefici, en la mesura que sovint l'import del crèdit concursal és ja inferior al cost que l'esmentada tramitació li suposa, i que la defensa del crèdit no implica necessàriament el seu cobrament íntegre, ni tan sols parcial, cosa que agreuja encara més el problema en termes de cost-benefici. Consegüentment, i atesa la relació de la mesura proposada amb els ingressos i les despeses, es considera adequada la seva inclusió a l'avantprojecte de llei de mesures.

MARC NORMATIU

D'acord amb el que estableix el Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya, les finances públiques corresponen al Departament d'Economia i Finances. En relació amb les finances públiques, l'article 2 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, disposa que "integra la Hisenda de la Generalitat el conjunt dels ingressos i de les obligacions economicofinanceres que li corresponguin". Pel que fa als ingressos, l'Administració de la Generalitat de Catalunya i les entitats del seu sector públic són titulars d'una multitud de drets econòmics derivats de les relacions jurídiques, tant de dret públic com de dret privat, que estableixen amb tercers, per la qual cosa poden ocupar la posició creditora de la relació jurídica als efectes de la Llei concursal. En aquest sentit, el concurs de creditors, regulat actualment pel text refós de la Llei concursal, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2020, de 5 de maig, es configura com una eina necessària i imprescindible en la defensa dels drets dels creditors, atès que té per objecte, precisament, vetllar pel cobrament dels seus crèdits. Quant a la regulació dels procediments concursals, des de l'any 2011 les successives modificacions legislatives han pretès, entre d'altres, una progressiva desjudicialització del concurs mitjançant la potenciació de l'actuació directa dels creditors amb l'administració concursal, amb la finalitat de garantir l'eficàcia i agilitat dels esmentats procediments.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 202.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat disposa d'unes finances autònomes i dels recursos financers suficients per a afrontar l'exercici adequat del seu autogovern.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, Disp.addicional
financeres i administratives per al 2026

Addició

Disposició addicional sisena

ECF-0348.1

Disposició addicional sisena
Règim jurídic especial del Consorci Fira Internacional de Barcelona

- 1.El Consorci Fira Internacional de Barcelona, sempre que mantingui les condicions establertes a la disposició addicional catorzena de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local, es regirà pel previst en els seus respectius Estatuts i no li serà d'aplicació l'establert pels consorcis en la Llei 40/2015, de 1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic ni en altra normativa de règim jurídic.
- 2.El Consorci Fira Internacional de Barcelona pot rebre de les administracions públiques i ens del sector públic aportacions econòmiques derivades d'instruments de cooperació horitzontal destinats a compensar els costos derivats de l'execució d'actuacions firals, les quals no tenen la consideració de subvencions als efectes de la disposició addicional catorzena de la Llei 27/2013, de 27 de desembre.

OBJECTE

D'una banda, la gran majoria dels consorcis locals estan subjectes a la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic. Aquesta norma estableix el règim jurídic dels consorcis, el règim d'adscripció, el règim de personal, el règim pressupostari, de comptabilitat, control econòmicofinancer i patrimonial, la creació, el contingut dels estatuts, les causes i procediment per a l'exercici del dret de separació d'un consorci, els efectes de l'exercici del dret de separació d'un consorci, i la dissolució del consorci. D'altra banda, la disposició addicional catorzena de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local (coneguda com LRSAL) estableix un règim jurídic especial de determinats consorcis. Els que es puguin incloure en aquest règim jurídic especial han de complir la no consideració d'Administració Pública a efectes del Sistema Europeu de Comptes, han d'estar participats per Entitats Locals i entitats privades, no han de presentar pèrdues durant dos exercicis consecutius, i no rebran ni han de rebre subvencions de les Administracions Públiques en els cinc exercicis anteriors als de l'entrada en vigor d'aquesta Llei amb independència de les aportacions a les que estiguin obligades les entitats consorciades. Aquests consorcis, en tant en quant es mantinguin totes les condicions esmentades, es regiran per allò previst als seus respectius Estatuts. Per tant, els consorcis que puguin complir aquestes condicions no estaran subjecte a la Llei de règim jurídic comú. El Consorci Fira Internacional de Barcelona és un consorci que compleix amb els requisits establerts per la disposició addicional catorzena de la LRSAL, i és per aquest motiu que es requereix que una norma en rang de llei ho pugui establir inequívocament, i així garantir aquesta posició davant de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat (IGAE) o qualsevol altre òrgan del Ministeri d'Hisenda. De manera paral·lela, el consorci dedicat a les fires de Madrid, IFEMA, té regulat el seu règim jurídic especial a la Llei dels pressupostos generals de la Comunitat de Madrid. A continuació es trasllada la reproducció d'aquest: "Disposición adicional decimotercera: Régimen jurídico del Consorcio Institución Ferial de Madrid El Consorcio Institución Ferial de Madrid (IFEMA), adscrito a la Comunidad de Madrid, se regirá por lo previsto en su propio Estatuto en virtud de lo establecido en la disposición adicional decimocuarta de la Ley 27/2013, de 27 de diciembre, de racionalización y sostenibilidad de la Administración Local. En tanto cumpla las condiciones fijadas en dicha disposición, no le será de aplicación lo establecido para los consorcios en la Ley 40/2015, de 1 de octubre, de Régimen Jurídico del Sector Público." Aquesta disposició es va incloure any a any en les respectives lleis de pressupostos de la Comunitat de Madrid. Per tot això, es proposa incloure una disposició addicional a la Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya en relació a aclarir el règim jurídic especial de Fira Internacional de Barcelona.

NECESSITAT

Necessitat de determinar inequívocament el règim jurídic especial del Consorci de Fira Internacional de Barcelona com un consorci subjecte a la disposició addicional catorzena de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local (LRSAL), enlloc d'un consorci subjecte al règim comú de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

D'una banda, la gran majoria dels consorcis locals estan subjectes a la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic. Aquesta norma estableix el règim jurídic dels consorcis, el règim d'adscripció, el règim de personal, el règim pressupostari, de comptabilitat, control econòmicofinancer i patrimonial, la creació, el contingut dels estatuts, les causes i procediment per a l'exercici del dret de separació d'un consorci, els efectes de l'exercici del dret de separació d'un consorci, i la dissolució del consorci. D'altra banda, la disposició addicional catorzena de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local (coneguda com LRSAL) estableix un règim jurídic especial de determinats consorcis. Els que es puguin incloure en aquest règim jurídic especial han de complir la no consideració d'Administració Pública a efectes del Sistema Europeu de Comptes, han d'estar participats per Entitats Locals i entitats privades, no han de presentar pèrdues durant dos exercicis consecutius, i no rebran ni han de rebre subvencions de les Administracions Públiques en els cinc exercicis anteriors als de l'entrada en vigor d'aquesta Llei amb independència de les aportacions a les que estiguin obligades les entitats consorciades. Aquests consorcis, en tant en quant es mantinguin totes les condicions esmentades, es regiran per allò previst als seus respectius Estatuts. Per tant, els consorcis que puguin complir aquestes condicions no estaran subjecte a la Llei de règim jurídic comú. El Consorci Fira Internacional de Barcelona és un consorci que compleix amb els requisits establerts per la disposició addicional catorzena de la LRSAL, i és per aquest motiu que es requereix que una norma en rang de llei ho pugui establir inequívocament, i així garantir aquesta posició davant de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat (IGAE) o qualsevol altre òrgan del Ministeri d'Hisenda. De manera paral·lela, el consorci dedicat a les fires de Madrid, IFEMA, té regulat el seu règim jurídic especial a la Llei dels pressupostos generals de la Comunitat de Madrid. A continuació es trasllada la reproducció d'aquest: "Disposición adicional decimoctava: Régimen jurídico del Consorcio Institución Ferial de Madrid El Consorcio Institución Ferial de Madrid (IFEMA), adscrito a la Comunidad de Madrid, se regirá por lo previsto en su propio Estatuto en virtud de lo establecido en la disposición adicional decimocuarta de la Ley 27/2013, de 27 de diciembre, de racionalización y sostenibilidad de la Administración Local. En tanto cumpla las condiciones fijadas en dicha disposición, no le será de aplicación lo establecido para los consorcios en la Ley 40/2015, de 1 de octubre, de Régimen Jurídico del Sector Público." Aquesta disposició es va incloure any a any en les respectives lleis de pressupostos de la Comunitat de Madrid. Per tot això, es proposa incloure una disposició addicional a la Llei de Mesures en relació a aclarir el règim jurídic especial de Fira Internacional de Barcelona per tal de la seva permanència.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei es justifica per la urgència en determinar inequívocament el règim jurídic especial del Consorci de Fira Internacional de Barcelona, la

qual requereix de modificacions legals que només poden ser establertes de manera immediata mitjançant l'Avantprojecte de Llei. MARC

MARC NORMATIU

- Avantprojecte de Llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026 - Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic - Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat de Catalunya per a regular aquesta mesura s'emmarca dins els articles 87 i 160 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Avantprojecte de Llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.addicional Núm.Disp.setena	Addició

Disposició adicional setena

ISP-0461.2

Cessió de dades de persones afectades pel terrorisme i dels seus familiars

1. Per tal de poder oferir atenció i assessorament a les persones afectades pel terrorisme i als seus familiars, proporcionar-les suport psicològic, orientació jurídica i coordinació amb altres serveis s'habilita als òrgans competents de les administracions públiques per comunicar-se les dades de les persones afectades pel terrorisme i dels seus familiars, en l'exercici de les seves respectives funcions. En concret s'habilita a les següents:

a) S'habiliten els serveis policials per comunicar a la unitat que tingui assignades les funcions d'atenció i suport a les persones afectades pel terrorisme, les dades relacionades amb les actuacions policials preventives o d'investigació de delictes de terrorisme, amb la finalitat d'informar i assessorar les persones involucrades i activar el recurs més adequat per a la seva atenció, en funció de les seves competències.

Les dades que es poden cedir son les de caràcter identificatiu, les relatives a la descripció succincta de les circumstàncies del cas o altra informació policial rellevant adequada per concretar les necessitats d'intervenció amb les persones afectades.

b) S'habiliten els serveis socials per comunicar a la unitat que tingui assignades les funcions d'atenció i suport a les persones afectades pel terrorisme, les intervencions que estiguin portant a terme amb una víctima de terrorisme, la seva unitat familiar, amb la finalitat d'informar i assessorar les persones involucrades i activar el recurs més adequat per a la seva atenció, en funció de les seves competències.

Les dades que es poden cedir son les de caràcter identificatiu, vinculació de les persones interessades amb el recurs de serveis socials i tipologia de la intervenció realitzada, o altra informació rellevant adequada per concretar les necessitats d'intervenció amb les persones afectades.

c) S'habiliten als òrgans competents de les administracions de justícia i a les oficines d'atenció a les víctimes del delicte per comunicar a la unitat que tingui assignades les funcions d'atenció i suport a les persones afectades pel terrorisme les dades relacionades amb les intervencions que estiguin portant a terme amb una persona afectada pel terrorisme, es persones de la seva unitat familiar, amb la finalitat d'informar i assessorar les persones involucrades i activar el recurs més adequat per a la seva atenció, en funció de les seves competències.

Les dades que es poden cedir son les de caràcter identificatiu, vinculació de les persones interessades amb el recurs especialitzat i tipologia de la intervenció realitzada, o altra informació rellevant adequada per concretar les necessitats d'intervenció amb les persones afectades.

d) S'habiliten els serveis de salut per a comunicar per comunicar a la unitat que tingui assignades les funcions d'atenció i suport a les persones afectades pel terrorisme les dades relacionades amb les intervencions que estiguin portant a terme amb una víctima de terrorisme, amb la finalitat d'informar i assessorar les persones involucrades i activar el recurs més adequat per a la seva atenció, en funció de les seves competències.

OBJECTE

Addició d'una disposició addicional a la Llei de Mesures fiscals i financeres del sector públic

Les dades que es poden cedir són les de caràcter identificatiu i les dades de salut que sota el criteri facultatiu mèdic, o altra informació rellevant adequada per concretar les necessitats d'intervenció amb les persones afectades.

e) S'habilita a qualsevol altre servei que tingui dades en relació a persones afectades pel terrorisme per comunicar-les a la unitat que tingui assignades les funcions d'atenció i suport a les persones afectades pel terrorisme, amb la finalitat d'informar i assessorar les persones involucrades i activar el recurs més adequat per a la seva atenció, en funció de les seves competències.

Les dades que es poden cedir són les de caràcter identificatiu o altra informació rellevant adequada per concretar les necessitats d'intervenció amb les persones afectades.

2. La comunicació s'ha de limitar a les dades de caràcter identificatiu de la persona afectada pel terrorisme com són el DNI, NIE o passaport o qualsevol altra document identificatiu, nom i cognoms, data de naixement, i dades de contacte com són el número de telèfon, correu electrònic i l'adreça del domicili, així com la seva vinculació amb els fets i aquella informació sobre la tipologia d'intervenció realitzada pel recurs o servei amb qui ha estat vinculada. Aquesta informació és rellevant per tal de poder atendre a les seves necessitats i donar compliment a les funcions del servei d'atenció i suport a les persones afectades pel terrorisme com són d'atenció i assessorament a les persones afectades pel terrorisme i als seus familiars, proporcionant-los suport psicològic, orientació jurídica i coordinació amb altres serveis.

3. A aquest efecte, les administracions públiques, les autoritats i els òrgans administratius implicats poden subscriure un protocol marc que reculli amb major especificitat les finalitats, funcions, àmbits funcionals i dades concretes d'aquesta comunicació.

4. Els responsables de les comunicacions han d'aplicar les mesures tècniques i organitzatives apropiades al caràcter sensible de la informació, per tal de garantir i verificar periòdicament la confidencialitat, integritat, traçabilitat, disponibilitat i autenticitat de les dades, d'acord amb la normativa de protecció de dades.

5. Els i les professionals implicats han de mantenir el deure de secret sobre la informació a la qual tinguin accés, fins i tot un cop finalitzada la seva vinculació amb l'entitat per a la qual presten serveis.

NECESSITAT

El Decret 239/2025, de 4 de novembre, de modificació del Decret 12/2023, de 24 de gener, de reestructuració del Departament d'Interior (DOGC 9536, de 6 de novembre de 2003) estableix, a l'article 31, una nova funció assignada al Gabinet de Seguretat i Polítiques Transversals: "q) Oferir atenció i assessorament a les persones afectades pel terrorisme i als seus familiars, proporcionant suport psicològic, orientació jurídica i coordinació amb altres serveis." Aquesta funció deriva de la necessitat de poder acompanyar i assessorar a les persones que davant d'una situació de terrorisme es veuen afectades i requereixen d'un òrgan que pugui centralitzar i facilitar la informació i el suport tan dels recursos d'atenció psicològica com d'orientació jurídica, entre d'altres. L'administració disposa de dades personals de les persones que han estat afectades pel terrorisme i, en alguns casos, dels seus familiars, segons el recurs o servei amb que hagi tingut contacta. Ara bé, aquesta informació consta només en aquests serveis i, principalment, en documents policials i judicials o bé en expedients de salut o serveis socials si les persones han estat ateses per aquests. Per tant, les bases de dades on ha estat incorporada, d'una banda és titularitat d'òrgans diferents del que a partir d'ara realitzarà les funcions esmentades, i de l'altra ha estat recollida amb una finalitat diferent amb la qual s'hauria d'utilitzar a partir d'ara. Aquests dos factors, d'acord amb l'actual normativa de protecció de dades personals (veure marc normatiu de la proposta) impedeixen la seva transmissió o facilitació a l'organisme que ha de realitzar aquestes funcions. En conseqüència, sense una habilitació legal que prevegi la possibilitat de transmetre aquesta informació no seria possible posar en funcionament de manera ràpida, efectiva i eficient, el nou servei d'atenció i suport a les persones afectades pel terrorisme que es pretén prestar.

D'acord amb l'esmentat anteriorment, el Decret 239/2025, de 4 de novembre, de modificació del Decret 12/2023, de 24 de gener, de reestructuració del Departament d'Interior (DOGC 9536, de 6 de novembre de 2003), on s'estableix la nova funció assignada al Gabinet de Seguretat i Polítiques Transversals, article 31, lletra q) oferir atenció i assessorament a les persones afectades pel terrorisme i als seus familiars, proporcionant suport psicològic, orientació jurídica i coordinació amb altres serveis", cal poder disposar de les dades provinents d'altres serveis per tal de poder contactar amb les persones afectades pel terrorisme i donar-los l'assessorament que correspongui i poder donar compliment a les seves funcions.

La inclusió d'aquesta mesura en l'Avantprojecte de llei és imprescindible per garantir la posada en funcionament del nou servei d'atenció i suport a les persones afectades pel terrorisme, previst en el Decret 239/2025, que atribueix al Gabinet de Seguretat i Polítiques Transversals la funció d'oferir assessorament integral a aquestes persones i als seus familiars. Sense una habilitació legal expressa que permeti la cessió de dades personals entre els diferents serveis de l'Administració (policials, judicials, socials i sanitaris), no seria possible contactar amb les persones afectades ni coordinar els recursos necessaris per a la seva atenció psicològica, jurídica i social. Aquesta previsió normativa assegura la coherència amb els principis de necessitat i proporcionalitat, ja que la informació requerida ja existeix en altres serveis i només es destinarà a finalitats vinculades a la protecció i assistència de les víctimes. A més, la mesura dona compliment a la normativa vigent en matèria de protecció de

dades, establint garanties tècniques i organitzatives per preservar la confidencialitat i la seguretat de la informació.

MARC NORMATIU

Àmbit de protecció de dades • Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals BOE 294, de 6 de desembre de 2019 • Reglament (UE) núm. 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades). DOUE L 119/1 (04/05/2016) • Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (norma derogada excepte preceptes previstos per la DA 14a i DT 4a de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre) BOE 298, de 14 de desembre de 1999 • Reial Decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal BOE 17, de 19 de gener de 2008 • Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades DOGC 5731, de 8 d'octubre de 2010 • Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades DOGC 3835, de 4 de març de 2003 Àmbit de protecció de les víctimes • Llei 29/2011, de 22 de setembre, de reconeixement i protecció integral a les víctimes del terrorisme BOE 229, de 23 de setembre de 2011 • Reial Decret 671/2013, de 6 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 29/2011, de 22 de setembre, de Reconeixement i Protecció Integral a les Víctimes del Terrorisme BOE 224, de 18/09/2013 • Llei 4/2015, de 27 d'abril, de l'Estatut de la víctima del delictes BOE 101, de 28 d'abril de 2019 • Decret 239/2025, de 4 de novembre, de modificació del Decret 12/2023, de 24 de gener, de reestructuració del Departament d'Interior DOGC 9536, de 6 de novembre de 2003

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en l'àmbit d'aquesta proposta es fonamenta en l'article 164 de l'EAC que estableix la competència de la Generalitat en matèria de seguretat pública, d'acord amb la legislació estatal.

Disposició addicional vuitena

DSI-0123.4

Límit d'ingressos de la unitat econòmica de convivència per a la prestació econòmica sotmesa al nivell d'ingressos de la unitat familiar, per a famílies en què hagi hagut un naixement, adopció, tutela o acolliment

Amb efectes de l'1 de gener de 2026, i mentre no es modifiqui, el límit d'ingressos de la unitat econòmica de convivència a què fa referència l'apartat 5 de l'article 10 de la Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies es fixa en 2,9 vegades l'IRSC.

OBJECTE

Aquesta proposta està vinculada amb la proposta de modificació de l'article 10 de la Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies, que regula la prestació econòmica sotmesa al nivell d'ingressos de la unitat familiar per a famílies en què hagi tingut lloc un naixement, una adopció, una tutela o un acolliment, que estableix com es calcula el límit d'ingressos. En aquesta DA s'estableix la xifra per la que s'ha de multiplicar l'IRSC de cara el 2026.

NECESSITAT

La prestació econòmica sotmesa al nivell d'ingressos de la unitat familiar per a famílies en què hagi tingut lloc un naixement, una adopció, una tutela o un acolliment, està sotmesa als requisits, procediment de tramitació, obligacions, determinació i límit d'ingressos, quantia i pagament que regulen l'Ordre TSF/251/2016, de 19 de setembre, i la Resolució TSF/2314/2019, de 4 de setembre. Fins ara el límit d'ingressos era fix, partint de 16.000 euros, ponderats pel nombre de membres de la unitat familiar. Cal puntualitzar que aquest llindar no s'ha actualitzat des del 2016 i no està anivellat amb la resta de prestacions del Departament de Drets Socials i Inclusió. Es considera necessari canviar i tenir en compte l'Indicador de Renda de Sufficiència de Catalunya (IRSC), com a paràmetre unificat i de tipus variable creat per l'Administració de la Generalitat, per establir el topall màxim d'ingressos de la unitat familiar. És un paràmetre que s'adequa més al context econòmic i social existent de cada moment i per tant, pot beneficiar a un major nombre de famílies vulnerables.

Es comprova que l'increment de l'IPC des de 2016, any en que es va establir el topall d'ingressos de la unitat familiar i la quantia de la prestació, ha estat superior al 27%. Així doncs cal adequar aquests imports per tal d'afavorir econòmicament un major nombre de famílies vulnerables i puguin fer front a les noves necessitats que comporta l'arribada d'un infant, i de garantir que les famílies rebin recursos econòmics de l'Administració d'acord amb el seu nivell d'ingressos actual.

La precarietat econòmica en què viuen un grux considerable de famílies residents a Catalunya provoca que, amb l'arribada d'un nou infant a la llar, no es puguin atendre les necessitats bàsiques de manera adequada i que sigui necessària l'actuació de l'Administració de la Generalitat a fi de contribuir a millorar la situació dels afectats, pares i mares o equivalents, que són protagonistes d'un naixement, una adopció, una tutela o un acolliment. Aquesta mesura és urgent i necessària perquè pretén evitar la situació que es produeix actualment, en la que la prestació no es concedeix a moltes famílies vulnerables amb pocs recursos econòmics pel fet de superar el llindar d'ingressos, tot i estar en situació de vulnerabilitat econòmica.

MARC NORMATIU

Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies. Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, modificada en part per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

COMPETÈNCIA

Article 166 de l'Estatut d'Autonomia de la Generalitat de Catalunya, competència exclusiva en matèria de serveis socials, voluntariat, protecció de menors i promoció de les famílies i de la infància. Article 3.12 Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Atribució de les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials, inclosa la Renda Garantida de Ciutadania.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, Disp.adicional
financeres i administratives per al 2026

Addició

Disposicions transitòries

Disposició transitòria primera

DSI-0086.0

Règim transitori de les persones beneficiàries de les prestacions de la Llei 13/2006

Les persones beneficiàries de les prestacions que preveien els articles 20 i 23 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic que s'extingeixen arran la derogació d'aquests articles feta per aquesta Llei, i que compleixin els requisits per accedir a la prestació de la renda garantida de ciutadania, regulada a la Llei 14/2017, de 20 de juliol, o a la prestació econòmica complementària als ajuts, les pensions i les prestacions estatals regulada a l'article 21 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, passaran a percebre aquesta prestació en substitució de la que tenien reconeguda anteriorment, sempre que els resulti més favorable.

A aquests efectes, el Departament competent en matèria de serveis socials iniciarà, d'ofici, amb audiència de les persones interessades, un procediment per tal que les persones que tenen reconeguda actualment una prestació prevista al paràgraf anterior, passin a ser beneficiàries, en substitució d'aquella, de la renda garantida de ciutadania, o del complement als ajuts, les pensions i les prestacions estatals. A aquests efectes, es podrà requerir, si escau, a les persones afectades, la informació i la documentació necessàries per al reconeixement de la nova prestació, llevat que ja se'n disposi. Aquest procediment s'ha de resoldre i notificar en el termini de tres mesos des de la data de l'acord d'inici. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi notificat la resolució, es produirà la caducitat del procediment.

Si no es compleixen els requisits per accedir a les noves prestacions o si les noves prestacions resulten menys favorables que les prestacions extingides per aquesta Llei, les persones beneficiàries poden seguir gaudint-ne sempre que es mantinguin els requisits establerts."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és establir un període transitori per tal que les persones que en data d'efectes d'aquesta Llei siguin beneficiàries de les prestacions previstes als articles 20 i 23 de la Llei 13/2006, que s'extingeixen arran la derogació d'aquests articles feta per aquesta Llei, puguin accedir a altres prestacions més beneficioses, sempre que compleixin els requisits de la nova prestació.

NECESSITAT

Aquesta iniciativa respon a la mesura "Redissenyar i simplificar les prestacions econòmiques i socials i el sistema de gestió i tramitació en el marc del Pla de Transformació Digital (Projecte e-Social)" del Pla de Govern XIV Legislatura, que té com a objectius el de simplificar el mapa de prestacions socials a Catalunya i el de d'ampliar i enfortir les polítiques adreçades a les persones i famílies en situació de major vulnerabilitat per reduir la pobresa, l'exclusió social i les desigualtats.

Amb la finalitat de simplificar les prestacions econòmiques i socials i el seu sistema de tramitació, i atès que la població que fins ara era beneficiària d'alguna de les prestacions que es volen extingir es pot acollir a altres prestacions, es proposa un règim transitori per tal que les persones que en la data d'aprovació en siguin beneficiàries puguin percebre altres de més beneficioses.

La derogació dels articles 20 i 23 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, i l'establiment d'un règim transitori per a les persones beneficiàries d'aquestes prestacions, s'ha de fer en una norma amb rang de llei i, per aquest motiu, s'ha considerat necessari regular-ho a través d'aquest avantprojecte de llei de mesures.

MARC NORMATIU

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic. Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, modificada en part per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Decret 110/2025, de 3 de juny, de reestructuració del Departament de Drets Socials i Inclusió.

COMPETÈNCIA

Estatut d'autonomia de Catalunya, que estableix en l'article 166 que la Generalitat té la competència exclusiva en matèria de serveis socials que inclou en tot cas les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública. L'article 3.12 Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Atribució de les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials, inclosa la Renda Garantida de Ciutadania. Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que té per objecte regular les prestacions socials de caràcter econòmic que s'emmarquen en l'ordenament jurídic aplicable a les prestacions econòmiques d'assistència social.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, Disp.transitòria
financeres i administratives per al 2026

Addició

Disposició transitòria segona

CLT-0239.0

Mentre no s'aprovi la modificació dels Estatuts de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural, aprovats pel Decret 7/2012, de 10 de gener, d'acord amb la modificació per aquesta Llei dels articles 78.2 i 79 de la Llei 7/2011, el departament competent en matèria de política lingüística participa en el funcionament de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural de la manera següent:

- a) S'incorpora al Consell d'Administració una persona representant del departament competent en matèria de política lingüística, designada per la persona titular del departament esmentat.
- b) La persona titular del departament competent en matèria de política lingüística nomena les persones membres de les comissions de valoració dels ajuts de política lingüística.
- c) Els convenis mitjançant els quals s'atorguin ajuts exclosos de concurrència pública en matèria de política lingüística que aprovi el Consell d'Administració s'han de subscriure amb la persona representant de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural i amb la persona titular del departament competent en matèria de política lingüística.
- d) Els actes administratius dictats pels òrgans de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural poden ser objecte de recurs d'alçada, pel que fa als ajuts de política lingüística, davant la persona titular del departament competent en matèria de política lingüística, tret d'aquells supòsits en què la normativa estableix que l'acte exhaureix la via administrativa o s'hi pot interposar un recurs especial.

OBJECTE

L'objecte de la proposta consisteix en afegir una disposició transitòria, perquè el departament competent en matèria de política lingüística pugui participar en el funcionament de l'OSIC arran de la modificació dels articles 78.2 i 79 de la Llei 7/2011.

NECESSITAT

Tot i que actualment l'OSIC estigui tramitant els ajuts en matèria de política lingüística per delegació de competències del Departament de Política Lingüística, la normativa reguladora de l'OSIC no preveu la participació del Departament de Política Lingüística en el funcionament d'aquesta entitat (participació en el consell, nomenament de membres de comissions de valoració, signatura de convenis i resolució de recursos, etc).

Amb la creació del nou Departament de Política Lingüística que assumeix les competències en aquest àmbit assignades fins ara al Departament de Cultura, es considera eficient mantenir determinats serveis comuns entre ambdós departaments. Així mateix, es considera més eficient que l'OSIC continuï gestionant les subvencions d'aquest àmbit, com ha fet fins ara, però calia aclarir com hi participava el Departament de Política Lingüística.

Les modificacions administratives o del sector públic són contingut habitual d'aquest Avantprojecte de Llei. De fet l'OSIC es va crear a través d'una llei de mesures, la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres. La proposta no justifica la tramitació d'una llei específica perquè clarifica, consolida i actualitza l'organització actual de les competències del Departament de Cultura i de l'OSIC arran de la creació del Departament de Política Lingüística. També afecta a la gestió de les despeses atès que es tracta de mantenir en l'OSIC la tramitació de les subvencions en matèria de política lingüística, també a partir dels pressupostos de 2026.

MARC NORMATIU

La normativa en la qual s'emmarca la proposta per a l'Avantprojecte de Llei de mesures per a l'any 2026 està constituïda per les disposicions generals següents: a)- Secció Segona del Capítol VI de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres. b)- Decret 7/2012, de 10 de gener, pel qual s'aproven els estatuts de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural c)- Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya. d)- Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.

COMPETÈNCIA

Es fonamenta en els títols competencials que consten en els articles 127,143 i 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Article 127. Cultura Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de cultura, que comprèn, en tot cas, el foment de la cultura. Article 143 Llengua pròpia 1. Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de llengua pròpia, que inclou, en tot cas, la determinació de l'abast, els usos i els efectes jurídics de la seva oficialitat, i també la normalització lingüística del català. 2. Correspon a la Generalitat i també al Conselh Generau d'Aran la competència sobre la normalització lingüística de l'occità, denominat aranès a l'Aran. Article 150. L'organització de l'Administració de la Generalitat. Correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures
fiscals i financeres

Disp.transitòria

Addició

Disposició transitòria tercera

TER-0064.0

Exigibilitat del gravamen sobre l'impost de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració

Els tipus de gravamen que estableix l'article 39 entren en vigor el primer dia del trimestre natural posterior al de la data d'entrada en vigor d'aquesta norma

OBJECTE

Es proposa afegir a la Llei de mesures una disposició transitòria per tal d'evitar que s'hagi d'aplicar diferents tipus de gravamen sobre l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració en un mateix període de recaptació (trimestre) en el cas que la Llei de mesures no entrés en vigor l'1 de gener, sinó enmig d'un període de liquidació. Aquesta mateixa disposició es va regular en l'anterior revisió de tipus.

NECESSITAT

Correspon a l'Agència de Residus de Catalunya gestionar, comprovar, inspeccionar i revisar els actes derivats de l'aplicació de l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració. Amb aquesta mesura es vol facilitar tant als contribuents com a l'Agència la gestió del tribut evitant càrregues addicionals en el cas de l'entrada en vigor de nous tipus de gravamen enmig d'un període de liquidació. Aquesta mateixa disposició es va regular en l'anterior revisió de tipus.

Mitjançant una disposició transitòria que modifiqui l'entrada en vigor de l'increment de tipus proposat es vol facilitar tant als contribuents com a l'Agència la gestió del tribut evitant càrregues addicionals en el cas de l'entrada en vigor de nous tipus enmig d'un període de liquidació.

En tractar-se de matèria tributària i no existint cap altra opció de regulació contemplada més enllà de la normativa, no procedeix comparar les opcions de regulació. Les Lleis d'acompanyament a la Llei de Pressupostos són l'instrument idoni per a la creació, eliminació, modificació i actualització de la regulació tributària de la Generalitat, vist el seu contingut de mesures fiscals i administratives.

MARC NORMATIU

La present proposta s'emmarca en el Decret Legislatiu 1/2024, de 12 de març, pel qual s'aprova el llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, que integra el text refós dels preceptes legals vigents a Catalunya en matèria de tributs cedits i en la normativa bàsica sobre residus integrada pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora dels residus, i la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular.

COMPETÈNCIA

L'article 203.2 de l'Estatut d'Autonomia preveu que la Generalitat participa en el rendiment dels tributs estatals cedits a Catalunya. A aquest efecte, aquests tributs tenen la consideració següent: a. Tributs cedits totalment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat la totalitat dels rendiments i la capacitat normativa. b. Tributs cedits parcialment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat una part dels rendiments i, si s'escau, la capacitat normativa.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.transitòria	Addició

Disposició transitòria quarta

ESP-0102.1

Adequació a la supressió del Consell Català de l'Esport.

Règim transitori del Consell Català de l'Esport

1. Fins que no s'aprovi la relació de llocs de treball adaptada a l'estructura orgànica que es determini i s'efectuïn les adaptacions pressupostàries corresponents, la direcció, els òrgans i els llocs de treball del Consell Català de l'Esport es mantenen vigents. A aquests efectes, conserven íntegrament les seves funcions i competències i han d'ésser retribuïts amb càrrec als mateixos crèdits pressupostaris a què s'imputaven i restar adscrits al departament competent en matèria d'esport.

2. L'actual secció pressupostària 6100 s'ha de mantenir fins que es produeixi la liquidació de l'entitat.

OBJECTE

La mesura té per objecte que la dissolució del Consell Català de l'Esport no comporti cap alteració en el funcionament normal dels organismes competents en matèria d'esport, fins a la creació de la nova Relació de Llocs de Treball que conformarà el nou departament, l'elaboració del pressupost propi del departament i totes aquelles altres qüestions en què la dissolució del Consell Català de l'Esport pugui tenir incidència.

NECESSITAT

El Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya, entre d'altres, ha creat el Departament d'Esports, que assumeix la competència en matèria esportiva. Fins a la creació del Departament d'Esports, era la Secretaria General de l'Esport i de l'Activitat Física qui exercia les funcions que assenyala la Llei de l'esport de Catalunya i dirigia, mitjançant el Consell Català de l'Esport (CCE), l'execució i gestió de la política esportiva del Govern. La creació del departament fa necessària la dissolució del CCE i la conseqüent adscripció dels llocs de treball i els béns patrimoni o en ús i gestió del CCE, al departament competent en matèria d'esports. Tanmateix, atès que aquesta adaptació no és immediata, cal que se segueixi gestionant com fins ara, a fi d'evitar la paralització de les funcions del departament.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que permetrà assolir una major integració, coordinació i eficàcia de la gestió del departament, motiu pel qual es considera necessària la dissolució del Consell Català de l'Esport. Tot això, sense la necessitat de crear una nova estructura departamental, que podria comportar l'eventual duplictat d'unitats.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, en aprovar el pressupost de l'exercici i les seves mesures d'acompanyament, es simplifica la càrrega administrativa i econòmica que comporta la creació i dotació d'estructura d'un nou departament.

MARC NORMATIU

Aquesta proposta s'emmarca en l'aprovació del Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya que, entre d'altres, ha creat el Departament d'Esports, que assumeix la competència en matèria esportiva. La creació del departament esmentat té una clara voluntat de millorar i enfortir les competències en matèria d'esport de la Generalitat de Catalunya que, fins ara eren assumides per organismes autònoms i entitats adscrites a altres departaments i poder prestar un servei més uniforme i coordinat, la qual cosa dona coherència a la necessitat de disposar d'una estructura principal, que sigui l'eix del departament.

COMPETÈNCIA

L'article 134 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, disposa que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'esport. Per la seva banda, l'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat de Catalunya, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, així com les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, Disp.transitòria
financeres i administratives per al 2026

Addició

Disposició transitòria cinquena

ECF-0011.0

En els contractes públics anteriors a la supressió del paràgraf segon de l'article 16.1.h) relatiu a la garantia definitiva del Decret Llei 5/2021, 2 de febrer, pel qual s'aproven mesures urgents per a la implementació i gestió dels fons procedents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i dels fons REACT-EU per a l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic, el règim de retorn de la garantia definitiva és el que estableix la normativa bàsica de contractes del sector públic.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és la derogació del segon paràgraf de la lletra h) de l'article 16.1 del Decret Llei 5/2021, de 2 de febrer, pel qual s'aproven mesures urgents per a la implementació i gestió dels fons procedents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i dels fons REACT-EU per a l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic, relatiu a l'aprovació de models de plecs de clàusules administratives i models o formularis de prescripcions tècniques, d'ús preferent, per tal d'agilitar i homogeneïtzar els processos de contractació pública finançats amb fons provinents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència (MRR) i del REACT-EU. D'acord amb els requisits que s'hi detallen i, especialment el referent al del segon paràgraf de la lletra h), que preveu que la garantia definitiva que es demana al contractista per part de l'òrgan de contractació serà retornada quan l'òrgan competent de fiscalització de la Unió Europea accepti la sol·licitud de certificació presentada, un cop conegut el funcionament de gestió i el model de governança dels fons provinents del MRR i del REACT-EU, ha esdevingut inviable la seva aplicació, atès que concretament la justificació dels fons MRR, a diferència dels fons de cohesió, es basa en el compliment de l'assoliment de fites i objectius previstes prèviament en el projecte d'acord amb la normativa reguladora dels fons MRR, i no per la certificació de la despesa. Alhora, la proposta d'una nova disposició transitòria té per objectiu deixar palès que la normativa que ha de regular el retorn de la garantia definitiva en els contractes públics anteriors a la supressió del paràgraf segon de l'article 16.1 h, és la relativa als contractes del sector públic. El disseny del sistema de control del Pla de Recuperació Transformació i Resiliència és un sistema diferent del que ha estat d'aplicació en el cas dels fons estructurals i la resta de fons europeus de gestió compartida, ja que la Comissió Europea paga els estats membres quan ha comprovat que aquests han complert els objectius acordats anteriorment en els seus plans de recuperació i transformació (fites i objectius), establint controls per verificar les dades proporcionades, sense ser, en aquest moment, condició pel pagament el compliment de la normativa nacional i de la UE pertinents per als projectes d'inversions amb MRR, sent posteriorment al pagament de la Comissió a l'Estat quan aquesta haurà d'examinar si els sistemes de control de cada país són els adients per prevenir, detectar i corregir el frau, corrupció, conflicte d'interès i doble finançament. I per tant, l'adient per evitar dilacions indegudes en el retorn de la garantia definitiva en els procediments de contractació finançats amb aquests fons europeus és que aquest sigui realitzat pel propi òrgan de contractació, que ho acordarà un cop verificada i comprovada l'adequada execució, d'acord amb la normativa que regula els propis fons i la que regula la Llei de contractes del sector públic. Pel que fa als fons REACT EU, el criteri ha de ser el mateix que l'establert en el FEDER, on aquest supòsit no ha estat mai una condició específica a aplicar.

NECESSITAT

El Mecanisme de Recuperació i Resiliència (MRR), és la peça angular del Next Generation EU, i un instrument financer temporal que neix amb els objectius de mitigar l'impacte econòmic i social derivat de la pandèmia de la COVID-19 i de transformar l'economia i la societat europea, aprofitant les oportunitats de transició verda i digital, perquè la Unió Europea esdevingui més sostenible, digital i resiliència. Si un estat membre de la Unió Europea vol accedir al Mecanisme de Recuperació i Resiliència, ha d'elaborar un pla nacional de recuperació, transformació i resiliència, que ha d'aprovar la Comissió Europea i el Consell Europeu (ECOFIN). El pla nacional de recuperació, transformació i resiliència ha de contenir el detall de les reformes i les inversions previstes, i ha d'estar alineat amb el Next Generation EU i amb les prioritats que fixa la Unió Europea. Els avenços en la consecució d'una reforma o una inversió prevista en un pla nacional de recuperació i transformació es mesuren mitjançant objectius i fites, que han d'estar ben definits i alineats amb les polítiques públiques, i han de ser clars, realistes i verificables. El període de programació d'aquests fons cobreix el finançament de reformes i inversions en els estats membres de la UE des del febrer de 2020 fins el 31 d'agost del 2026. Quan un estat membre assoleix les fites i els objectius que té fixats en el pla de recuperació, ha de presentar a la Comissió Europea una sol·licitud de pagament d'ajuda financera. Aleshores, la Comissió demana al Comitè Econòmic i Financer que emeti un dictamen sobre el compliment satisfactori de les fites i els objectius. Si un estat no compleix satisfactòriament les fites i els objectius, la Comissió li pot suspendre la totalitat de la contribució financera o una part d'aquesta contribució. En el cas del Govern espanyol, s'aprova el Pla de recuperació, transformació i resiliència, estructurat al voltant de quatre eixos transversals (la transició ecològica, la transformació digital, la cohesió territorial i social i, finalment, la igualtat de gènere) i 10 polítiques de palanca per la seva elevada capacitat d'arrossegament sobre l'activitat i l'ocupació per a la modernització de l'economia i societat, que integren, al seu torn, 31 projectes o línies d'acció, tant de tipus regulador (102 reformes) com d'impuls a la inversió (110 inversions), tots dirigits a assolir uns resultats, amb un sistema de fites i objectius (en endavant, FiO) marcats pel Pla en cada cas. Així, per fer efectiu el compliment de les FiO compromeses, es compta amb un model de gestió orientat a resultats. Per això, es realitza la planificació operativa de projectes i subprojectes i la seva execució materialitza les reformes i inversions del Pla. Així, en el cas dels fons provinents del MRR, no es pot aplicar el redactat actual del precepte atès que en aquesta tipologia de fons no es certifica despesa, sinó que la justificació és per resultats, més concretament per l'acompliment d'unes FiO prèviament previstos en els projectes dins del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència. En aquest context, trobem definit un model de governança multinivell del PRTR, en què les comunitats autònomes participen com a executores dels fons assignats per l'Estat espanyol a través de les conferències sectorials o les concessions directes establertes per reials decrets. Així, els projectes inclosos en el Pla s'implementen a través de convenis, de licitacions de contractes i de les convocatòries de subvencions i ajudes de l'Administració general de l'Estat, comunitats autònomes i, si escau, entitats locals. En aquest sentit, per canalitzar aquests ajuts de manera ràpida s'han hagut de realitzar reformes legals per agilitar la gestió dels fons i garantir que es puguin executar de manera transparent, mitjançant l'aprovació en l'àmbit estatal del Reial decret llei 36/2020, de 30 de

desembre, pel qual s'aproven les mesures urgents per a la modernització de l'Administració pública per a l'execució del Pla de recuperació, transformació i resiliència i, en l'àmbit autonòmic, el Decret llei 5/2021, de 2 de febrer, pel qual, s'aproven mesures urgents per a la implementació i gestió dels fons procedents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i del fons REACT-EU per a l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic; juntament amb les dues ordres ministerials que configuren el sistema d'informació i gestió dels fons del PRTR (Ordre HFP/1030/2021, de 29 de setembre i Ordre HFP/1031/2021, de 29 de setembre). A més de la meitat de la programació i execució dels fons MRR, el 17 d'octubre de 2023, la Comissió Europea va validar l'Addenda al PRTR: impuls a la industrialització estratègica, aprovada el dia 6 de juny de 2023 pel Consell de Ministres, que suposa el desplegament de la segona fase del PRTR i que mobilitzar el total de préstecs dels fons Next Generation EU a què Espanya pot accedir. Successivament, el Pla s'ha vist modificat per altres addendes tècniques. En l'àmbit estatal, per la naturalesa centralitzadora del Mecanisme, l'impuls, la decisió, la coordinació i gran part de l'execució del finançament recauen en el Govern espanyol, a través dels ministeris i les entitats del sector públic estatal. Així doncs, els ministeris actuen, d'una banda, com a entitats executores, publicant convocatòries d'ajuts i subvencions i licitacions públiques d'àmbit estatal i, d'altra banda, com a entitats decisores, delegant l'execució dels fons a les comunitats autònomes o ens locals, a través de les conferències sectorials. L'autoritat responsable del MRR, és la Secretaria General de Fons Europeus, el centre directiu del Ministeri d'Hisenda amb competència en matèria de fons europeus i que actua com a punt de contacte davant la Comissió Europea i com a coordinador entre els diferents ens nacionals implicats en el PRTR (ministeris, organismes públics, comunitats autònomes i entitats locals i la resta d'entitats nacionals i comunitàries). Tot això, amb la finalitat d'aconseguir el desplegament eficaç del Pla i la presentació de les sol·licituds de pagament sobre la base del compliment de les fites i objectius previstos, a la qual acompanya una declaració de gestió que es basa en els informes de gestió emesos pels òrgans responsables dels components, després de la realització dels controls corresponents per part de la IGAE en relació amb el compliment de les fites i objectius i els resultats obtinguts. Les FiO són les mesures de progressió vers la consecució d'una reforma o una inversió del PRTR. Les fites constitueixen assoliments qualitatius i els objectius constitueixen assoliments quantitatius. Cada component del PRTR té assignades: - Les fites i objectius CID (Council implementing Decision, Decisió d'execució del Consell), de primer nivell. - Les fites i objectius OA (operational arrangements, disposicions operatives) assignats a les mesures, de segon nivell. Els uns i els altres es relacionen per mitjà dels indicadors de progrés que tinguin associats. - I, finalment, són indicadors de tercer nivell les fites i objectius de gestió, assignats als projectes o subprojectes en els quals es desenvolupin les mesures, que poden ser crítics o no crítics. Tota la informació dels tres diferents nivells de fites i objectius cal agregar-la mitjançant els indicadors corresponents per poder fer l'adequat seguiment. Les entitats executores han de fer constar en cadascun dels instruments jurídics emprats per a la gestió de l'execució dels diferents subprojectes les FiO crítics i no crítics a assolir en cada cas. Així mateix, i al seu torn, els beneficiaris, contractistes i/o subcontractistes que executin algunes de les actuacions dels subprojectes i actuacions del Pla també han d'informar i acreditar l'ens executor de l'avanç dels indicadors de les FiO marcats, tenint en compte els terminis temporals per al seu

compliment i els mecanismes establerts per controlar-los. L'acompliment de FiO consta recollit al Reglament (UE) 2021/241 del Parlament europeu i del Consell, de 12 de febrer de 2021, pel qual s'estableix el Mecanisme de Recuperació i Resiliència, articles 24 i 25, que estableixen: "Artículo 24. Normas sobre pagos, suspensión y resolución de acuerdos relativos a las contribuciones financieras y a los préstamos 1. Los pagos de las contribuciones financieras y, en su caso, de los préstamos al Estado miembro de que se trate con arreglo al presente artículo se efectuarán el 31 de diciembre de 2026 a más tardar y de conformidad con los créditos presupuestarios y en función de los fondos disponibles. 2. Una vez alcanzados los correspondientes hitos y objetivos convenidos que figuran en el plan de recuperación y resiliencia aprobado de conformidad con lo dispuesto en el artículo 20, el Estado miembro de que se trate deberá presentar a la Comisión una solicitud, debidamente justificada, de pago de la contribución financiera y, cuando proceda, del préstamo. Los Estados miembros podrán presentar a la Comisión dichas solicitudes de pago dos veces al año." "Artículo 25. Transparencia 4. La Comisión facilitará a la comisión competente del Parlamento Europeo un resumen de sus conclusiones preliminares relativas al cumplimiento satisfactorio de los hitos y objetivos pertinentes incluidos en los planes de recuperación y resiliencia de los Estados miembros." Així, tant la proposta de disposició transitòria, com la derogació proposada, del segon apartat de la lletra h) de l'article 16.1 del Decret Llei 5/2021, són necessàries per aclarir als diferents òrgans de contractació que promouen licitacions finançades amb fons provinents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència, i consegüentment als seus possibles contractistes, la redacció actual del precepte tenint en compte que aquesta imposa una condició que no és coherent amb la regulació dels fons MRR, ja que a diferència dels fons de cohesió, els fons MRR es justifiquen amb el compliment de l'assoliment de FiO previstes prèviament en el projecte d'acord amb la normativa reguladora dels fons MRR, i no per la certificació de la despesa com en els fons de cohesió. El disseny del sistema de control del PRTR és un sistema diferent del que ha estat d'aplicació en el cas dels fons estructurals i la resta de fons europeus de gestió compartida, en la mesura que el mateix pla se separa de la gestió d'aquests fons europeus. Pels fons MRR, la Comissió Europea paga els estats membres quan ha comprovat que aquests han complert els objectius acordats anteriorment en els seus plans (FiO), establint controls per verificar les dades proporcionades, sense ser, en aquest moment, condició el pagament el compliment de la normativa nacional i de la UE pertinents per als projectes d'inversions amb MRR i és, posteriorment al pagament de la Comissió a l'Estat, quan la Comissió haurà d'examinar si els sistemes de control de cada país són els adients per prevenir, detectar i corregir el frau, corrupció, conflicte d'interès i doble finançament. Així, el redactat actual causa confusió i és incongruent a l'hora de determinar quan s'ha d'efectuar el retorn dels imports retinguts en concepte de garanties definitives per part dels òrgans de contractació, sent necessària la derogació del precepte per deixar ajustat el seu redactat a la regulació prevista pels fons MRR i de la Llei de contractes del sector públic. Per tant, amb la nova disposició transitòria i la derogació proposada aprovada prevaldrà la normativa esmentada entenent-se supeditat el retorn dels imports de les garanties definitives per part de l'òrgan competent al compliment de les FiO previstos per a cada projecte, juntament amb els requisits que regulen els fons MRR i a la normativa interna de la Llei de contractes del sector públic, i no a l'acceptació de la sol·licitud de certificació presentada a l'òrgan de fiscalització de la Unió

Europea. Per altra banda, el REACT-EU és una iniciativa també inclosa en el Next Generation EU, tractant-se de fons que operen com a fons estructurals, però amb major flexibilitat i agilitat en l'execució. Aquesta iniciativa es compon de fons assignats a l'estat espanyol que han de servir per afrontar les conseqüències econòmiques i socials derivades de la crisi generada per la COVID-19. Així, la iniciativa REACT-EU es té en compte per ajudar els territoris a enfortir l'estat del benestar, blindar els serveis públics i reactivar l'economia després de l'impacte generat per la pandèmia de la COVID-19. El període per elegir les actuacions finançades amb els recursos REACT-EU s'estén del febrer del 2020 al desembre del 2023. En aquest sentit, aquesta iniciativa, tenint en compte que la major part dels projectes finançats amb fons REACT-EU s'han incorporat a la lògica de funcionament dels fons de cohesió, també hi és pertinent, atès que el retorn de la garantia no s'ha de demorar al moment de l'acceptació de la sol·licitud de certificació presentada a l'òrgan de fiscalització de la Unió Europea, sinó que s'ha d'efectuar per l'òrgan de contractació competent un cop verificada la correcta execució del contracte d'acord amb la normativa reguladora del fons REACT-EU i normativa interna de la Llei de contractes del sector públic.

La proposta de disposició transitòria i de derogació del paràgraf que es proposen persegueix pel que fa als fons MRR: - Donar coherència al redactat respecte a la regulació prevista dels fons MRR i de la Llei de contractes del sector públic, supeditant el retorn dels imports de les garanties definitives per part de l'òrgan competent al compliment de les FiO previstos per a cada projecte, juntament amb els requisits de la normativa específica de contractes del sector públic i no a la certificació per part de l'autoritat fiscalitzadora europea. - Proporcionar seguretat jurídica als òrgans de contractació que executen actuacions finançades amb fons MRR i consegüentment als seus possibles contractistes. Pel que es refereix al fons REACT-EU, equiparar la normativa a la del FEDER, on aquesta especificitat mai ha estat condició.

Quant als fons MRR, la modificació proposada vol evitar la retenció inadequada en el temps dels imports corresponents a les garanties definitives de les adjudicacions de les contractacions públiques promogudes per la Generalitat de Catalunya, les universitats i el món local amb fons MRR, en el sentit de no supeditar-les a l'acceptació de la sol·licitud de certificació (de la despesa) per part de l'òrgan competent de fiscalització de la Unió Europea, atès que estem davant de fons provinents del MRR i la seva justificació es caracteritza essencialment per la constatació per part dels òrgans competents interns del compliment de les FiO previstes en cada projecte, d'acord amb el que estableix la normativa del MRR. Per tant, la inclusió de la modificació és necessària per donar major seguretat jurídica a l'actuació dels diferents òrgans de contractació i consegüentment als contractistes corresponents, a banda de proporcionar coherència al redactat del decret llei envers als principis que regeixen la normativa reguladora dels fons MRR i de contractació del sector públic. Quant als fons REACT EU, també es vol evitar retenir l'import corresponent a la garantia definitiva de les contractacions públiques més temps del que preveu la normativa de contractació del sector públic i la dels fons de cohesió, i per tant, és necessària la derogació que es proposa per donar major seguretat jurídica als actors implicats en el procediment i coherència normativa.

MARC NORMATIU

Normativa europea a tenir en compte: Reglament (UE, Euratom) 2018/1046 del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de juliol de 2018, sobre les normes financeres aplicables al pressupost general de la Unió Europea (Reglament financer). Reglament (UE) 2021/241, del Parlament europeu i del Consell, de 12 de febrer de 2021, pel qual s'estableix el Mecanisme de Recuperació i Resiliència. Reglament (UE) 2020/2221, del Parlament europeu i del Consell, de 23 de desembre de 2020, pel que respecta als recursos addicionals i les disposicions d'execució per tal de prestar assistència per afavorir la reparació de la crisi en el context de la pandèmia de la COVID-19 i les seves conseqüències socials i per preparar una recuperació verda, digital i resiliència de l'economia (REACT UE). Normativa estatal a tenir en compte: Reial decret llei 36/2020, de 30 de desembre, pel qual s'aproven les mesures urgents per a la modernització de l'Administració pública per a l'execució del Pla de recuperació, transformació i resiliència. Resolució de 29 d'abril de 2021, de la Subsecretaria, per la qual es publica l'Acord del Consell de Ministres de 27 d'abril de 2021, pel qual s'aprova el Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència. Ordre HFP/1030/2021, de 29 de setembre, per la qual es configura el sistema de gestió del Pla de recuperació, transformació i resiliència. Ordre HFP/1031/2021, de 29 de setembre, per la qual s'estableix el procediment i format de la informació a proporcionar per les entitats del sector públic estatal, autonòmic i local per al seguiment del compliment de fites i objectius i d'execució pressupostària i comptable de les mesures dels components del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència. Resolució 1/2022, de 12 d'abril, de la Secretaria General de Fons Europeus, per la qual s'estableixen instruccions per clarificar la condició d'entitats executora, la designació d'òrgans responsables de mesures i òrgans gestors de projectes i subprojectes, en el marc del sistema de gestió del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència. Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014. Reial decret 1098/2001, de 12 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament general de la Llei de contractes de les administracions públiques. Normativa de la Generalitat a tenir en compte: Decret llei 5/2021, pel qual s'aproven mesures urgents per a la implementació i gestió dels fons procedents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i del fons REACT-EU per a l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic. Llei 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023, per la qual es modifica el Decret llei 5/2021, pel qual s'aproven mesures urgents per a la implementació i gestió dels fons procedents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i del fons REACT-EU per a l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic. Instrucció 2/2023 de la Direcció General de Contractació Pública que actualitza els continguts dels models de plecs de clàusules i altra documentació dels expedients de contractació de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic finançats amb fons procedents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i els fons REACT-EU.

COMPETÈNCIA

La potestat d'autoorganització i de les competències que els articles 159 i 160 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueixen a la Generalitat de Catalunya, en matèria de règim jurídic, procediment i contractació de les administracions públiques catalanes, i de règim local, respectivament. La gestió de fons europeus que preveu l'article 190 de l'Estatut en matèries de la competència de la Generalitat, en els termes dels articles 114 i 210.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.transitòria	Addició
Decret llei 5/2021, de 2 de febrer, pel qual s'aproven mesures urgents per a la implementació i gestió dels fons procedents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i del fons REACT-EU per a l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector	Art.16 Ap.1 / a / primer Subap.8 / h / vuitè	Modificació

Disposicions derogatòries

Disposició derogatòria primera

1

TER-0423.0

El Capítol XVII del títol XII.

OBJECTE

Es suprimeix la vigent taxa per al servei de tramitació de les sol·licituds de certificats de convalidació d'inversions amb objectius de millora ambiental a l'efecte de la deducció fiscal d'aquestes inversions.

NECESSITAT

Aquest tràmit té una demanda quasi inexistent, ja que d'acord amb l'article 39 del Reial Decret Legislatiu 4/2004, aquestes deduccions van quedar derogades per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2011. Tot i que el tràmit es va mantenir d'acord amb la sentència 1318/2023 del Tribunal Suprem, en el recurs de cassació número 6519/2021, on la qual el Tribunal reconeix la procedència de declarar i aplicar deduccions procedents d'exercicis anteriors no declarades en les autoliquidacions d'aquests exercicis, en els darrers tres anys no s'ha presentat cap sol·licitud.

Els darrers tres anys no s'ha presentat cap sol·licitud per a aquest tràmit i no es preveu que en els propers anys es presenti un número rellevant de sol·licituds per a aquest tràmit.

La introducció de la mesura a l'Avantprojecte de Llei està justificada perquè es tracta de la supressió de la taxa regulada a l'article 12.17 del Capítol XVII del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, norma amb rang de llei relativa a ingressos de la Generalitat té incidència en els ingressos i despeses de la Generalitat.

MARC NORMATIU

• Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus Públics de la Generalitat de Catalunya.. • Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats

COMPETÈNCIA

Articles de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya: • Article 202: estableix, entre els recursos de la hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials. • Article 46: estableix que els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat internacional. • Article 144.1: estableix que corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a dictar normes addicionals de protecció.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tít.XII Cap.XVII	Supressió

ARP-0451.0

El Capítol XIV de Títol IV.

OBJECTE

Suprimir una taxa del Decret legislatiu 3/2008 , de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

NECESSITAT

En el marc de l'estudi coordinat per la Direcció general de Tributs i Joc de la Secretaria d'Hisenda sobre el compliment del principi d'equivalència de les quotes de les taxes administratives a partir de l'anàlisi dels costos associats als serveis i activitats gravats i, per tant, també de la seva eficiència, s'ha considerat procedir a l'eliminació d'aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, llevat que es justifiqui adequadament la necessitat del seu manteniment.

La supressió de determinades taxes regulades al Decret Legislatiu 3/2008, s'ha de fer mitjançant una norma amb rang de llei.

El contingut econòmic i el rang normatiu necessari per dur a terme la supressió justifiquen la inclusió de la Disposició derogatòria segona que es proposa incloure a l'avantprojecte de llei de mesures.

MARC NORMATIU

Article 1.2.8 Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 202 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix, entre els recursos de la hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, Disp.derogatòria Núm.Disp.segona Supressió
financeres i administratives per al 2026

EMT-0384.1

El Capítol II del Títol VII.

OBJECTE

D'acord amb el previst a l'article 4 b) primer paràgraf de la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac, els establiments comercials què tenen la condició de botiga de conveniència poden vendre tabac, mitjançant una màquina expenedora, sempre que acreditin al Comissionat per al Mercat del Tabac el compliment d'aquella condició; aquesta acreditació es fa mitjançant un certificat acreditatiu emès per la Direcció General de Comerç. La presentació de la sol·licitud per a la seva obtenció requereix el pagament d'una taxa.

NECESSITAT

Es considera necessari suprimir el Capítol II del Títol VII del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, què preveu la taxa per a la tramitació de la certificació necessària perquè les botigues de conveniència puguin vendre tabac mitjançant màquines expenedores, d'acord amb la voluntat d'eliminar aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000. En els darrers dos anys per aquesta taxa es van recaptar 334,20 euros per any, el que suposa que cada any es van presentar quatre sol·licituds d'emissió d'un certificat de botiga de conveniència (la taxa és de 83,55 euros).

La supressió de la taxa permet assolir l'objectiu del Departament d'economia i Finances, en el marc de l'estudi coordinat per la Direcció general de Tributs i Joc de la Secretaria d'Hisenda, sobre el compliment del principi d'equivalència de les quotes de les taxes administratives a partir de l'anàlisi dels costos associats als serveis i activitats gravats i, per tant, també de la seva eficiència, d'eliminar aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€.

És procedent incloure la supressió de la taxa en l'avantprojecte de llei de mesures pel 2026 seguint les instruccions de la Secretaria d'Hisenda del Departament d'Economia i Finances prèviament esmentades.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en el Títol VII, Capítol II (articles 7.2-1 a 7.2-4) de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 202.3 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix, que: “ 3. Els recursos de les finances de la Generalitat són constituïts per: a) Els rendiments dels seus impostos, taxes, contribucions especials i altres tributs propis. entre els recursos de la hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials...”

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, Disp.derogatòria Núm.Disp.primera Addició
financeres i administratives per al 2026

EMT-0389.0

El capítol II, del Títol XIV.

OBJECTE

D'acord amb les instruccions* de la Secretaria d'Hisenda del Departament d'Economia i Finances cal procedir a la supressió de les taxes. *INSTRUCCIONS: En el marc de l'estudi coordinat per la Direcció general de Tributs i Joc d'aquesta Secretaria d'Hisenda sobre el compliment del principi d'equivalència de les quotes de les taxes administratives a partir de l'anàlisi dels costos associats als serveis i activitats gravats i, per tant, també de la seva eficiència, s'ha considerat procedir a l'eliminació d'aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, llevat que es justifiqui adequadament la necessitat del seu manteniment. Aquesta justificació aplica a la resta d'apartats d'aquest informe.

NECESSITAT

D'acord amb les instruccions* de la Secretaria d'Hisenda del Departament d'Economia i Finances cal procedir a la supressió de les taxes. *INSTRUCCIONS: En el marc de l'estudi coordinat per la Direcció general de Tributs i Joc d'aquesta Secretaria d'Hisenda sobre el compliment del principi d'equivalència de les quotes de les taxes administratives a partir de l'anàlisi dels costos associats als serveis i activitats gravats i, per tant, també de la seva eficiència, s'ha considerat procedir a l'eliminació d'aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, llevat que es justifiqui adequadament la necessitat del seu manteniment. Aquesta justificació aplica a la resta d'apartats d'aquest informe.

D'acord amb les instruccions* de la Secretaria d'Hisenda del Departament d'Economia i Finances cal procedir a la supressió de les taxes. *INSTRUCCIONS: En el marc de l'estudi coordinat per la Direcció general de Tributs i Joc d'aquesta Secretaria d'Hisenda sobre el compliment del principi d'equivalència de les quotes de les taxes administratives a partir de l'anàlisi dels costos associats als serveis i activitats gravats i, per tant, també de la seva eficiència, s'ha considerat procedir a l'eliminació d'aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, llevat que es justifiqui adequadament la necessitat del seu manteniment. Aquesta justificació aplica a la resta d'apartats d'aquest informe.

D'acord amb les instruccions* de la Secretaria d'Hisenda del Departament d'Economia i Finances cal procedir a la supressió de les taxes. *INSTRUCCIONS: En el marc de l'estudi coordinat per la Direcció general de Tributs i Joc d'aquesta Secretaria d'Hisenda sobre el compliment del principi d'equivalència de les quotes de les taxes administratives a partir de l'anàlisi dels costos associats als serveis i activitats gravats i, per tant, també de la seva eficiència, s'ha considerat procedir a l'eliminació d'aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, llevat que es justifiqui adequadament la necessitat del seu manteniment. Aquesta justificació aplica a la resta d'apartats d'aquest informe.

MARC NORMATIU

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. (DOGC número 5161 del 27 de juny de 2008). La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. (DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014).

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, Disp.derogatòria Núm.Disp.primera Addició
financeres i administratives per al 2026

EMT-0390.0

El capítol XV, del Títol XIV.

OBJECTE

D'acord amb les instruccions* de la Secretaria d'Hisenda del Departament d'Economia i Finances cal procedir a la supressió de les taxes. *INSTRUCCIONS: En el marc de l'estudi coordinat per la Direcció general de Tributs i Joc d'aquesta Secretaria d'Hisenda sobre el compliment del principi d'equivalència de les quotes de les taxes administratives a partir de l'anàlisi dels costos associats als serveis i activitats gravats i, per tant, també de la seva eficiència, s'ha considerat procedir a l'eliminació d'aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, llevat que es justifiqui adequadament la necessitat del seu manteniment. Aquesta justificació aplica a la resta d'apartats d'aquest informe.

NECESSITAT

D'acord amb les instruccions* de la Secretaria d'Hisenda del Departament d'Economia i Finances cal procedir a la supressió de les taxes. *INSTRUCCIONS: En el marc de l'estudi coordinat per la Direcció general de Tributs i Joc d'aquesta Secretaria d'Hisenda sobre el compliment del principi d'equivalència de les quotes de les taxes administratives a partir de l'anàlisi dels costos associats als serveis i activitats gravats i, per tant, també de la seva eficiència, s'ha considerat procedir a l'eliminació d'aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, llevat que es justifiqui adequadament la necessitat del seu manteniment. Aquesta justificació aplica a la resta d'apartats d'aquest informe.

D'acord amb les instruccions* de la Secretaria d'Hisenda del Departament d'Economia i Finances cal procedir a la supressió de les taxes. *INSTRUCCIONS: En el marc de l'estudi coordinat per la Direcció general de Tributs i Joc d'aquesta Secretaria d'Hisenda sobre el compliment del principi d'equivalència de les quotes de les taxes administratives a partir de l'anàlisi dels costos associats als serveis i activitats gravats i, per tant, també de la seva eficiència, s'ha considerat procedir a l'eliminació d'aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, llevat que es justifiqui adequadament la necessitat del seu manteniment. Aquesta justificació aplica a la resta d'apartats d'aquest informe.

D'acord amb les instruccions* de la Secretaria d'Hisenda del Departament d'Economia i Finances cal procedir a la supressió de les taxes. *INSTRUCCIONS: En el marc de l'estudi coordinat per la Direcció general de Tributs i Joc d'aquesta Secretaria d'Hisenda sobre el compliment del principi d'equivalència de les quotes de les taxes administratives a partir de l'anàlisi dels costos associats als serveis i activitats gravats i, per tant, també de la seva eficiència, s'ha considerat procedir a l'eliminació d'aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, llevat que es justifiqui adequadament la necessitat del seu manteniment. Aquesta justificació aplica a la resta d'apartats d'aquest informe.

MARC NORMATIU

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. (DOGC número 5161 del 27 de juny de 2008). La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. (DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014).

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, Disp.derogatòria Núm.Disp.primera Addició
financeres i administratives per al 2026

CLT-0388.0

El Capítol IX del Títol VIII.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és derogar la taxa per la tramitació de sol·licituds de declaració d'associacions i fundacions d'interès cultural.

NECESSITAT

La taxa per la tramitació de sol·licituds de declaració d'associacions i fundacions d'interès cultural no ha obtingut cap ingrés en els darrers anys. Per tant, es constata un rendiment nul de la taxa esmentada.

A instàncies del Departament d'Economia i Finances, s'ha considerat convenient eliminar les taxes de l'Administració de la Generalitat que tinguin un import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, perquè els ingressos no permeten justificar el manteniment de la taxa ni els costos de tramitar el seu cobrament.

És contingut ordinari de l'Avantprojecte de Llei de mesures, que acompanya el pressupost, la creació, modificació i supressió de taxes. El contingut de la proposta es vincula directament amb l'execució dels pressupostos, específicament amb la recaptació d'ingressos.

MARC NORMATIU

- Llei de l'Estat 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. - Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. - Llei 2/1993, de 5 de març, de foment i protecció de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural. - Decret 73/1995, de 7 de març, pel qual es regula la declaració d'associacions i fundacions d'interès cultural. - Ordre CLT/80/2023, de 10 d'abril, per la qual es dona publicitat a les taxes que gestionen el Departament de Cultura i les entitats que en depenen.

COMPETÈNCIA

Article 118 EAC: competència exclusiva sobre règim jurídic de les associacions i fundacions que compleixen llurs funcions majoritàriament a Catalunya, sens perjudici de les condicions bàsiques que l'Estat estableixi per garantir la igualtat en l'exercici del dret d'associació i la reserva de Llei orgànica. Article 127 EAC: competència exclusiva en matèria de cultura. Article 203 EAC: competència per establir els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa. Article 202 EAC constitueixen recursos de les finances de la Generalitat els rendiments de les seves taxes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Tit.VIII Cap.IX Art.8 Ap.9 / i / novè

Supressió

CLT-0393.0

El Capítol IV del Títol VIII.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és derogar la taxa per la realització, en les dependències de la Biblioteca de Catalunya, de reportatges fotogràfics i transmissions i enregistraments sonors o visuals.

NECESSITAT

La taxa per la realització, en les dependències de la Biblioteca de Catalunya, de reportatges fotogràfics i transmissions i enregistraments sonors o visuals té uns rendiments molt reduïts en els darrers anys. Per tant, es constata que no es justifica el seu manteniment pel volum dels ingressos liquidats.

A instàncies del Departament d'Economia i Finances, s'ha considerat convenient eliminar les taxes de l'Administració de la Generalitat que tinguin un import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, perquè els ingressos no permeten justificar el manteniment de la taxa ni els costos de tramitar el seu cobrament.

És contingut ordinari de l'Avantprojecte de Llei de mesures, que acompanya el pressupost, la creació, modificació i supressió de taxes. El contingut de la proposta es vincula directament amb l'execució dels pressupostos, específicament amb la recaptació d'ingressos.

MARC NORMATIU

- Llei de l'Estat 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. - Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. - Llei 4/1993, de 18 de març, del Sistema Bibliotecari de Catalunya. - Ordre CLT/80/2023, de 10 d'abril, per la qual es dona publicitat a les taxes que gestionen el Departament de Cultura i les entitats que en depenen.

COMPETÈNCIA

Article 127 EAC: competència exclusiva en matèria de cultura. Article 203 EAC: competència per establir els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa. Article 202 EAC constitueixen recursos de les finances de la Generalitat els rendiments de les seves taxes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.VIII Cap.IV Art.8	Supressió

CLT-0394.0

El Capítol IV del Títol XVIII.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és derogar la taxa pels drets d'expedició, substitució, modificació o duplicació del carnet acreditatiu de l'habilitació per a la traducció o interpretació jurades.

NECESSITAT

La taxa pels drets d'expedició, substitució, modificació o duplicació del carnet acreditatiu de l'habilitació per a la traducció o interpretació jurades ha obtingut un ingrés de 27,40 euros en els darrers dos anys. Per tant, es constata l'escàs rendiment de la taxa esmentada.

A instàncies del Departament d'Economia i Finances, s'ha considerat convenient eliminar les taxes de l'Administració de la Generalitat que tinguin un import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, perquè els ingressos no permeten justificar el manteniment de la taxa ni els costos de tramitar el seu cobrament.

La creació, modificació i supressió de taxes és un contingut ordinari de l'Avantprojecte de llei de mesures, que acompanya el pressupost. El contingut de la proposta es vincula directament amb l'execució dels pressupostos, específicament, amb la recaptació d'ingressos.

MARC NORMATIU

- Llei de l'Estat 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. - Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. - Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística. - Decret 129/2018, de 26 de juny, de la traducció i la interpretació jurades. - Ordre CLT/80/2023, de 10 d'abril, per la qual es dona publicitat a les taxes que gestionen el Departament de Cultura i les entitats que en depenen.

COMPETÈNCIA

Article 143 EAC: competència exclusiva en matèria de llengua pròpia. Article 203 EAC: competència per establir els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa. Article 202 EAC constitueixen recursos de les finances de la Generalitat els rendiments de les seves taxes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Tit.XVIII Cap.IV Art.18

Supressió

CLT-0392.0

El Capítol V del Títol VIII.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és derogar la taxa per la utilització de les cabines de consulta de la Biblioteca de Catalunya.

NECESSITAT

La taxa per la utilització de les cabines de consulta de la Biblioteca de Catalunya té uns rendiments molt reduïts en els darrers anys. Per tant, es constata que no es justifica el seu manteniment pel volum dels ingressos liquidats.

A instàncies del Departament d'Economia i Finances, s'ha considerat convenient eliminar les taxes de l'Administració de la Generalitat que tinguin un import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, perquè els ingressos no permeten justificar el manteniment de la taxa ni els costos de tramitar el seu cobrament.

És contingut ordinari de l'Avantprojecte de Llei de mesures, que acompanya el pressupost, la creació, modificació i supressió de taxes. El contingut de la proposta es vincula directament amb l'execució dels pressupostos, específicament amb la recaptació d'ingressos.

MARC NORMATIU

- Llei de l'Estat 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. - Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. - Llei 4/1993, de 18 de març, del Sistema Bibliotecari de Catalunya. - Ordre CLT/80/2023, de 10 d'abril, per la qual es dona publicitat a les taxes que gestionen el Departament de Cultura i les entitats que en depenen.

COMPETÈNCIA

Article 127 EAC: competència exclusiva en matèria de cultura. Article 203 EAC: competència per establir els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa. Article 202 EAC constitueixen recursos de les finances de la Generalitat els rendiments de les seves taxes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. Tít.VIII Cap.V Art.8

Supressió

EMT-0391.1

El capítol XVI del títol XIV.

OBJECTE

D'acord amb les instruccions* de la Secretaria d'Hisenda del Departament d'Economia i Finances cal procedir a la supressió de les taxes. *INSTRUCCIONS: En el marc de l'estudi coordinat per la Direcció general de Tributs i Joc d'aquesta Secretaria d'Hisenda sobre el compliment del principi d'equivalència de les quotes de les taxes administratives a partir de l'anàlisi dels costos associats als serveis i activitats gravats i, per tant, també de la seva eficiència, s'ha considerat procedir a l'eliminació d'aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, llevat que es justifiqui adequadament la necessitat del seu manteniment. Aquesta justificació aplica a la resta d'apartats d'aquest informe.

NECESSITAT

D'acord amb les instruccions* de la Secretaria d'Hisenda del Departament d'Economia i Finances cal procedir a la supressió de les taxes. *INSTRUCCIONS: En el marc de l'estudi coordinat per la Direcció general de Tributs i Joc d'aquesta Secretaria d'Hisenda sobre el compliment del principi d'equivalència de les quotes de les taxes administratives a partir de l'anàlisi dels costos associats als serveis i activitats gravats i, per tant, també de la seva eficiència, s'ha considerat procedir a l'eliminació d'aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, llevat que es justifiqui adequadament la necessitat del seu manteniment. Aquesta justificació aplica a la resta d'apartats d'aquest informe.

D'acord amb les instruccions* de la Secretaria d'Hisenda del Departament d'Economia i Finances cal procedir a la supressió de les taxes. *INSTRUCCIONS: En el marc de l'estudi coordinat per la Direcció general de Tributs i Joc d'aquesta Secretaria d'Hisenda sobre el compliment del principi d'equivalència de les quotes de les taxes administratives a partir de l'anàlisi dels costos associats als serveis i activitats gravats i, per tant, també de la seva eficiència, s'ha considerat procedir a l'eliminació d'aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, llevat que es justifiqui adequadament la necessitat del seu manteniment. Aquesta justificació aplica a la resta d'apartats d'aquest informe.

D'acord amb les instruccions* de la Secretaria d'Hisenda del Departament d'Economia i Finances cal procedir a la supressió de les taxes. *INSTRUCCIONS: En el marc de l'estudi coordinat per la Direcció general de Tributs i Joc d'aquesta Secretaria d'Hisenda sobre el compliment del principi d'equivalència de les quotes de les taxes administratives a partir de l'anàlisi dels costos associats als serveis i activitats gravats i, per tant, també de la seva eficiència, s'ha considerat procedir a l'eliminació d'aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, llevat que es justifiqui adequadament la necessitat del seu manteniment. Aquesta justificació aplica a la resta d'apartats d'aquest informe.

MARC NORMATIU

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. (DOGC número 5161 del 27 de juny de 2008). La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. (DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014).

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, Disp.derogatòria Núm.Disp.primera Addició
financeres i administratives per al 2026

ARP-0411.0

El Capítol V del Títol XVII.

OBJECTE

Suprimir taxes del Decret legislatiu 3/2008 , de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, que afecte al Departament.

NECESSITAT

En el marc de l'estudi coordinat per la Direcció general de Tributs i Joc de la Secretaria d'Hisenda sobre el compliment del principi d'equivalència de les quotes de les taxes administratives a partir de l'anàlisi dels costos associats als serveis i activitats gravats i, per tant, també de la seva eficiència, s'ha considerat procedir a l'eliminació d'aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, llevat que es justifiqui adequadament la necessitat del seu manteniment.

La supressió de determinades taxes regulades al Decret Legislatiu 3/2008, s'ha de fer mitjançant una norma amb rang de llei.

El contingut econòmic i el rang normatiu necessari per dur a terme la supressió justifiquen la inclusió de la Disposició derogatòria primera que es proposa incloure a l'avantprojecte de llei de mesures.

MARC NORMATIU

Article 1.2.8 Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 202 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix, entre els recursos de la hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria Núm.Disp.primer	Addició
Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XVII Cap.V	Supressió

ARP-0407.1

El Capítol XII del Títol IV.

OBJECTE

Suprimir la taxa per l'autorització dels laboratoris elaboradors d'autovacunes d'ús veterinari, prevista al Decret legislatiu 3/2008 , de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

NECESSITAT

En el marc de l'estudi coordinat per la Direcció general de Tributs i Joc de la Secretaria d'Hisenda sobre el compliment del principi d'equivalència de les quotes de les taxes administratives a partir de l'anàlisi dels costos associats als serveis i activitats gravats i, per tant, també de la seva eficiència, s'ha considerat procedir a l'eliminació d'aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, llevat que es justifiqui adequadament la necessitat del seu manteniment.

La supressió de determinades taxes regulades al Decret Legislatiu 3/2008, s'ha de fer mitjançant una norma amb rang de llei.

El contingut econòmic i el rang normatiu necessari per dur a terme la supressió justifiquen la inclusió de la Disposició derogatòria primera que es proposa incloure a l'avantprojecte de llei de mesures.

MARC NORMATIU

Article 1.2.8 Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 202 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix, entre els recursos de la hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, Disp.derogatòria Núm.Disp.primer
financeres i administratives per al 2026 Supressió

TER-0478.1

El capítol XVII del títol XXV.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és la derogació de l'article 25.17, del Capítol XVII, del Títol XXV, del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

NECESSITAT

Atesa la manca de recaptació es proposa la seva derogació per motius de simplificació normativa

Es persegueix la simplificació normativa, per la qual cosa, atesa la manca de recaptació per la falta d'utilització del fet imposable, és pertinent la seva derogació.

Que s'inclogui la mesura a l'Avantprojecte de Llei queda justificat en la necessitat de derogar l'article esmentat de forma immediata i de la forma més àgil possible.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus Públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Estatut de Catalunya: • Article 202: estableix entre els recursos de la hisenda de la Generalitat el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XXV Cap.XVII	Supressió
Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026		Addició

TER-0479.1

El capítol XXVII del títol XII.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és la derogació de l'article 12.27 del Capítol XXVII del Títol XII del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

NECESSITAT

Atesa la poca recaptació es proposa la seva derogació per motius de simplificació normativa.

Es persegueix la simplificació normativa, per la qual cosa, atesa la poca recaptació per la falta d'utilització del fet imposable, és pertinent la seva derogació.

Que s'inclogui la mesura a l'Avantprojecte de Llei queda justificat en la necessitat de derogar l'article esmentat de forma immediata i de la forma més àgil possible.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus Públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Estatut de Catalunya: • Article 202: estableix entre els recursos de la hisenda de la Generalitat el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials.

Decret Legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya.	Tit.XII Cap.XXVII	Supressió
Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria Núm.Disp.primera	Addició

TER-0480.1

El capítol I del títol XXV.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és la derogació de l'article 25.1, del Capítol I, del Títol XXV, del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

NECESSITAT

Atesa la manca de recaptació es proposa la seva derogació per motius de simplificació normativa.

Es persegueix la simplificació normativa, per la qual cosa, atesa la manca de recaptació per la falta d'utilització del fet imposable, és pertinent la seva derogació.

Que s'inclogui la mesura a l'Avantprojecte de Llei queda justificat en la necessitat de derogar l'article esmentat de forma immediata i de la forma més àgil possible.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus Públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Estatut de Catalunya: • Article 202: estableix entre els recursos de la hisenda de la Generalitat el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria Núm.Disp.primera	Addició
Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tít.XXV Cap.I	Supressió

ARP-0196.1

L'últim apartat del punt 1.1 de l'apartat 1 de l'article 12.3-4.

OBJECTE

Té per objecte la suprimir l'últim apartat del punt 1.1 de l'aparat 1 de l'article 12.3-4 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny.

NECESSITAT

Evitar reiteracions i garantir la coherència amb la definició de caçador/a local que es proposa modificar a la proposta ARP-0126.

La mesura es necessària per evitar reiteracions i garantir la coherència amb la definició de caçador/a local que es proposa modificar a la proposta ARP-0126.

Simplificació de conceptes tributàries la modificació dels quals també es proposa.

MARC NORMATIU

Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny

COMPETÈNCIA

L'article 119.1 de l'Estatut d'Autonomia diu el següent: Article 119. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer 1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles. Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de taxes i preus públics de la
Generalitat de Catalunya.

Tit.XII Cap.III Sec.quarta
Subsec.Primerà Art.1

Supressió

EMT-0320.0

La lletra d) de l'article 26.4-4.

OBJECTE

La proposta té per objecte la supressió de la taxa de cancel·lació a instància de part del Registre d'empreses acreditades de Catalunya per intervenir en el procés de subcontractació en el sector de la construcció (en endavant, REA).

NECESSITAT

Actualment algunes empreses no presenten sol·licituds de cancel·lació, tot i que deixin de complir els requisits per estar inscrites. Aquest fet comporta no disposar d'un registre actualitzat. Per altra banda el servei de la revisió de sol·licituds de cancel·lació suposa un cost mínim ja que s'accepten directament sense revisar els requisits de compliment.

El fet de suprimir la taxa associada al tràmit de cancel·lació de la inscripció a instància de part, ajudarà a què les dades del Registre siguin de major qualitat, ja que les empreses que no compleixin amb els requisits o que ja no treballin en el sector de la construcció podran demanar la cancel·lació sense cap cost.

La proposta efectuada constitueix una mesura de caràcter fiscal i financer i, per tant, la seva inclusió a l'Avantprojecte de Llei queda plenament justificada. A més, d'acord amb l'article 1.2-2 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, tant la creació de la taxa com la determinació dels seus elements essencials s'han de regular per llei.

MARC NORMATIU

El marc normatiu relacionat directament amb la proposta és el Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, ja que es proposa modificar dos articles en relació amb una taxa ja existent, que és la taxa per les actuacions del REA. D'altra banda, el REA es regula per la Llei 32/2006, de 18 d'octubre, reguladora de la subcontractació en la construcció i el Reial decret 1109/2007, de 24 d'agost, que la desplega, i que estableixen l'obligació de les empreses d'estar inscrites en un registre creat a l'efecte. Les disposicions esmentades estableixen que les comunitats autònomes hauran de crear els seus registres. En l'àmbit de Catalunya, es va complir amb el mandat esmentat mitjançant el Decret 102/2008, de 6 de maig, de creació del REA.

COMPETÈNCIA

L'article 170 del Decret 306/2006, de 20 de juliol, pel qual es dóna publicitat a la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (en endavant, EAC) atribueix a la Generalitat la competència executiva en matèria de treball i relacions laborals. L'article 202 EAC estableix, entre els recursos de la Hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes i l'article 206.5 del mateix text preveu que la Generalitat té competència per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa. Dins del concepte de tributs es troben les taxes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XXVI Cap.IV Art.4 Ap.4 / d / quart	Supressió
Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria	Addició

ECF-0415.0

El Capítol III del Títol II.

OBJECTE

La mesura té per objecte la supressió de taxa per la venda d'impresos, regulada al capítol III del títol II del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny.

NECESSITAT

En el marc de l'estudi coordinat per la Direcció general de Tributs i Joc de la Secretaria d'Hisenda sobre el compliment del principi d'equivalència de les quotes de les taxes administratives a partir de l'anàlisi dels costos associats als serveis i activitats gravats i, per tant, també de la seva eficiència, s'ha considerat procedir a l'eliminació d'aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, llevat que es justifiqui la necessitat del seu manteniment per tenir una altra finalitat que no esdevingui la mera recuperació del cost associat a la prestació del servei. En aquest cas, la taxa per la venda d'impresos no ha obtingut cap ingrés en els darrers exercicis econòmics 2022, 2023 i 2024, en tant que, a hores d'ara, la majoria de tràmits es duen a terme per mitjans electrònics.

La mesura té per objecte suprimir aquelles taxes amb una recaptació ínfima en els darrers exercicis, la vigència de les quals no tingui una altra finalitat, com pot ésser, la finalitat dissuasiva en la prestació del servei o activitat o bé, una racionalització de la demanda d'aquests. La taxa per la venda d'impresos ha tingut una nul·la recaptació en els darrers exercicis, per la qual cosa, es proposa la seva supressió. A més, en tant que la majoria de tràmits, a hores d'ara, s'efectuen telemàticament es considera que ha quedat desplaçada la seva utilitat.

D'acord amb el principi de legalitat, en tant que la mesura pretén derogar el capítol III del títol II del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, s'ha de fer mitjançant una norma amb rang de legal. Pel que fa concretament a la inclusió d'aquesta mesura en el present projecte de llei d'acompanyament a la llei de pressupostos, cal fer avinent que es justifica per la vocació de permanència de la norma més enllà d'un exercici pressupostari.

MARC NORMATIU

- Estatut d'autonomia de Catalunya - Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 202 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix, entre els recursos de la hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials. Al seu torn, l'article 1.1-2 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, disposa que les taxes de la Generalitat i de les seves entitats autònomes i entitats gestores es regeixen per aquella norma i per les normes reglamentàries que la desenvolupin, sens perjudici de l'aplicació subsidiària de la normativa estatal vigent sobre aquesta matèria.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.II Cap.III Art.2 Ap.3 / c / tercer	Supressió
Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria Núm.Disp.primera	Addició

SLT-0459.0

El capítol XXVIII del títol XXI.

OBJECTE

Derogació de la taxa pel servei de comprovació del compliment de les bones pràctiques de fabricació de productes cosmètics i per l'emissió del certificat de compliment corresponent, atès que no s'està duent a terme aquest servei.

NECESSITAT

El servei que grava aquesta tasca no s'està duent a terme per part del Departament de Salut, per la qual cosa mantenir aquesta taxa resulta incoherent amb la realitat administrativa actual.
La derogació és coherent amb l'objectiu d'adequar la regulació tributària a la realitat dels serveis administratius prestats.
La mesura és necessària per garantir una coherència entre els serveis que realment presta el Departament de Salut i la normativa que grava amb una taxa els serveis prestats.

MARC NORMATIU

La normativa en la que s'emmarca la proposta és el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, i afecta específicament el capítol XXVIII, del títol XXI, comprès entre els articles 21.28-1 i l'article 21.28-4, del mateix Decret Legislatiu.

COMPETÈNCIA

L'article 162.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència executiva de la legislació estatal en matèria de productes farmacèutics.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria Núm.Disp.primera	Addició
Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tít.XXI Cap.XXVIII	Supressió

ARP-0467.0

El Capítol X del Títol IV.

OBJECTE

Suprimir la taxa per la verificació del compliment de les bones pràctiques de laboratori d'un laboratori que fa estudis no clínics sobre medicaments veterinaris i de la inspecció per la verificació del compliment de les bones pràctiques de laboratori en l'elaboració d'estudis no clínics amb medicaments veterinaris, prevista al Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

NECESSITAT

En el marc de l'estudi coordinat per la Direcció general de Tributs i Joc de la Secretaria d'Hisenda sobre el compliment del principi d'equivalència de les quotes de les taxes administratives a partir de l'anàlisi dels costos associats als serveis i activitats gravats i, per tant, també de la seva eficiència, s'ha considerat procedir a l'eliminació d'aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, llevat que es justifiqui adequadament la necessitat del seu manteniment.

La supressió de determinades taxes regulades al Decret Legislatiu 3/2008, s'ha de fer mitjançant una norma amb rang de llei.

El contingut econòmic i el rang normatiu necessari per dur a terme la supressió justifiquen la inclusió de la Disposició derogatòria primera que es proposa incloure a l'avantprojecte de llei de mesures.

MARC NORMATIU

Article 1.2.8 Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 202 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix, entre els recursos de la hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, Disp.derogatòria Núm.Disp.tercera Supressió
financeres i administratives per al 2026

ARP-0468.0

El Capítol XVII del Títol IV.

OBJECTE

Suprimir la taxa per l'autorització dels centres de distribució i centres de dispensació de medicaments d'ús veterinari prevista al Decret legislatiu 3/2008 , de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

NECESSITAT

En el marc de l'estudi coordinat per la Direcció general de Tributs i Joc de la Secretaria d'Hisenda sobre el compliment del principi d'equivalència de les quotes de les taxes administratives a partir de l'anàlisi dels costos associats als serveis i activitats gravats i, per tant, també de la seva eficiència, s'ha considerat procedir a l'eliminació d'aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, llevat que es justifiqui adequadament la necessitat del seu manteniment.

La supressió de determinades taxes regulades al Decret Legislatiu 3/2008, s'ha de fer mitjançant una norma amb rang de llei.

El contingut econòmic i el rang normatiu necessari per dur a terme la supressió justifiquen la inclusió de la Disposició derogatòria primera que es proposa incloure a l'avantprojecte de llei de mesures.

MARC NORMATIU

Article 1.2.8 Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 202 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix, entre els recursos de la hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026

Disp.derogatòria

Supressió

ARP-0469.0

El Capítol XVIII del Títol IV.

OBJECTE

Suprimir la taxa per l'autorització dels centres de neteja i desinfecció dels vehicles dedicats al transport per carretera d'animals vius, productes per a l'alimentació d'animals de producció i subproductes d'origen animal no destinats al consum humà, prevista al Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

NECESSITAT

En el marc de l'estudi coordinat per la Direcció general de Tributs i Joc de la Secretaria d'Hisenda sobre el compliment del principi d'equivalència de les quotes de les taxes administratives a partir de l'anàlisi dels costos associats als serveis i activitats gravats i, per tant, també de la seva eficiència, s'ha considerat procedir a l'eliminació d'aquelles taxes d'import de recaptació anual igual o inferior a 6.000€, llevat que es justifiqui adequadament la necessitat del seu manteniment.

La supressió de determinades taxes regulades al Decret Legislatiu 3/2008, s'ha de fer mitjançant una norma amb rang de llei.

El contingut econòmic i el rang normatiu necessari per dur a terme la supressió justifiquen la inclusió de la Disposició derogatòria primera que es proposa incloure a l'avantprojecte de llei de mesures.

MARC NORMATIU

Article 1.2.8 Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 202 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix, entre els recursos de la hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials.

ECF-0397.0

El capítol II del títol VI.

OBJECTE

L'objecte és suprimir la taxa per la verificació prèvia a l'admissió de valors a negociació exclusivament als mercats de valors situats a Catalunya regulada al capítol II del títol VI del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny. La mesura proposada consisteix en deixar d'aplicar la taxa de verificació prèvia a l'admissió de valors a negociació exclusivament als mercats de valors situats a Catalunya en els expedients que es puguin tramitar a partir del 2026. No es preveu que aquesta modificació pugui tenir cap impacte econòmic rellevant ja que a la pràctica, degut a la inactivitat dels mercats, el Departament d'Economia i Finances no ha recaptat cap import per verificar l'admissió a negociació de valors des de l'exercici pressupostari del 2022 i els imports recaptats des del 2013 al 2022 no han superat els 2.300€ anuals.

NECESSITAT

Es considera necessari eliminar la taxa d'admissió a negociació per adaptar les mesures fiscals d'obtenció d'ingressos de la Generalitat de Catalunya a la realitat de l'efectivitat del fet imposable ja que d'acord amb les previsions de curt i mig termini no s'espera un canvi en els mercats autonòmics d'instruments financers que facin previsible la recaptació d'imports rellevants o superiors als 2.300 euros anuals i, per tant, no queda justificat el manteniment de la taxa d'admissió en aquests mercats.

La mesura s'adequa a la realitat i circumstàncies dels mercats financers autonòmics que han reduït significativament en els darrers anys les operacions de sortides a borsa i d'ampliacions de capital de les societats cotitzades de valors exclusivament a la Borsa de Barcelona, operacions que són l'origen del fet imposable. Donat que els imports recaptats des del 2013 al 2022 no han superat els 2.300€ anuals i atenent al principi d'eficiència i simplificació normativa, es considera procedent la seva derogació amb la finalitat de racionalitzar la normativa vigent.

Es considera necessari incloure la derogació de la taxa per la verificació prèvia a l'admissió de valors a negociació exclusivament als mercats de valors situats a Catalunya a l'apartat de mesures fiscals, àmbit dels tributs propis de la Generalitat de Catalunya, per ajustar la previsió d'ingressos a la realitat de la recaptació i delimitar adequadament el règim jurídic dels pressupostos de la Generalitat per a l'exercici del 2026.

MARC NORMATIU

- Llei 6/2023, de 17 de març, dels mercats de valors i dels serveis d'inversió. - Reglament (UE) núm. 2017/1129, de 14 de juny de 2017, sobre el fullet que s'ha de publicar en cas d'oferta pública o admissió a cotització de valors a un mercat regulat i pel qual es deroga la Directiva 2003/71/CE. - Reial Decret 814/2023, de 8 de novembre, sobre instruments financers, admissió a negociació, registre de valors negociables i infraestructures de mercat. - Decret 509/1982, de 23 de desembre, pel qual la Generalitat assumeix les competències relatives a la Borsa de Valors de Barcelona. - Ordre de 5 de maig de 2000, per la qual s'estableixen les condicions d'accés per ser membre de la Borsa de Valors de Barcelona i el règim, d'admissió, suspensió i exclusió dels valors que cotitzen exclusivament en aquest mercat.

COMPETÈNCIA

Article 145 c) de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria Núm.Disp.primera	Addició
Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.VI Cap.II	Supressió

SLT-0400.0

El capítol XIX del títol XXI.

OBJECTE

Derogació de la taxa per l'obtenció del llibre oficial de control de residus sanitaris, atès que aquest llibre ha estat substituït per un registre electrònic.

NECESSITAT

El llibre físic ja no existeix; mantenir la taxa resulta incoherent amb la realitat administrativa actual.

La derogació elimina una càrrega econòmica innecessària i s'alinea amb la digitalització dels procediments.

La mesura és necessària per adaptar la normativa a la Llei 29/2010, de l'ús dels mitjans electrònics, i per garantir la coherència normativa.

MARC NORMATIU

La normativa en la que s'emmarca la proposta es el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, i afecta específicament el capítol XIX del títol, XXI, comprès entre els articles 21.19-1 a l'article 21.19-4 del mateix decret.

COMPETÈNCIA

L'article 162.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència en l'àmbit de la present proposta, establint que li correspon, en matèria de sanitat i salut pública, la competència exclusiva sobre l'organització i el funcionament intern, l'avaluació, la inspecció i el control dels centres, serveis i establiments sanitaris.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tit.XXI Cap.XIX Art.21	Supressió
Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria Núm.Disp.primera	Addició

ARP-0170.0

L'apartat 2 de l'article 12.2-6.

OBJECTE

L'objecte de la mesura és millorar la redacció dels apartats 1 i 2 de l'article 12.2-6 que regula les exempcions de pagament de les quotes d'entrada i complementàries en les caceres autoritzades dins les zones de caça controlada (ZCC), quan aquestes tenen com a finalitat el control dels danys provocats per cabirols, cérvols, daines i muflons. La modificació respon a la necessitat d'unificar en un sol supòsit les diferents modalitats de cacera exemptes (caceres excepcionals i batudes), eliminant duplicitats i aportant més claredat normativa. Amb aquesta simplificació s'assegura una aplicació homogènia de les exempcions, es facilita la gestió administrativa i es dona seguretat jurídica als caçadors que col·laboren en actuacions de control poblacional i de prevenció de danys.

NECESSITAT

La redacció actual diferenciava entre caceres excepcionals i batudes, generant duplicitats i confusió interpretativa. La millora del text unifica els supòsits i simplifica l'aplicació de les exempcions, ajustant-se millor a la realitat de gestió de les Zones de caça controlada.

La mesura assegura claredat normativa, redueix càrregues interpretatives i garanteix un tractament homogeni de les actuacions per danys. Amb aquesta modificació s'eviten desigualtats i s'afavoreix la col·laboració dels caçadors en la gestió poblacional.

Com que la modificació incideix directament en les exempcions regulades al Text refós de la Llei de taxes, la modificació només pot fer-se mitjançant una norma amb rang legal. La inclusió a l'Avantprojecte de Llei de mesures fiscals i financeres és el marc jurídic adequat.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya (DOGC 5161, de 27 de juny de 2008) Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça (BOE 82, de 6 d'abril de 1970) Decret 506/1971, de 25 de març, pel que s'aprova el Reglament per l'execució de la Llei de caça de 4 d'abril de 1970. (BOE 76, de 30 de març).

COMPETÈNCIA

L'article 119.1 de l'Estatut d'Autonomia estableix el següent: Article 119. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer 1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles. Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny,
pel qual s'aprova el Text refós de la Llei
de taxes i preus públics de la
Generalitat de Catalunya.

Tít.XII Cap.II Art.12 Ap.2 / b / bis / segon
Subap.6 / f / sisè Epíg.b / segon / 2

Supressió

ISP-0370.2

L'apartat 2 de l'article 22.4-1.

OBJECTE

Derogació de l'apartat 1.2 de l'article 22.4 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. En concret, es deroga la taxa establerta per l'obtenció, per qualsevol mitjà, de l'informe de comunicat d'accidents de trànsit elaborat pel Cos de Mossos d'Esquadra, sempre que no constitueixi un supòsit que ha de conèixer l'autoritat judicial que constituïa un dels fets imposables de la taxa de prestació de serveis per part d'efectius del CME.

NECESSITAT

Necessitat de modificació normativa. El passat 25 de juliol es va publicar al BOE la Llei 5/2025, de 24 de juliol, per la que es modifiquen el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles a motor i la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores. Tal i com es desprèn de la lectura de l'apartat sisè del seu article primer, es modifica l'article 7 de la Llei de responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles a motor que introdueix el següent canvi: "Las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad encargadas de la vigilancia del tráfico facilitarán de forma gratuita, a petición de los perjudicados, entidades aseguradoras, o sus representantes, y del Consorcio de Compensación de Seguros, copia del atestado o informe equivalente en el que conste toda la información sobre las circunstancias del accidente, incluso cuando lo hayan remitido a la autoridad judicial competente."

Amb la Llei estatal 5/2025 i d'acord amb l'article 111-5 del Codi Tributari de Catalunya, l'esmentada taxa deixa de ser exigible des de la seva entrada en vigor que, d'acord amb la seva disposició final segona, va ser l'endemà de la seva publicació al BOE. Per tant, aquest tràmit es gratuït des del passat 26 de juliol de 2025.

L'article 1.2-3 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, estableix que la modificació de qualsevol taxa exigible per la Generalitat i les seves entitats autònomes i entitats gestores s'ha de fer per llei del Parlament en tot allò que afecta els elements determinats per l'article 1.2-2. Atesa la naturalesa tributària de la iniciativa, escau incloure-la a l'Avantprojecte de Llei.

MARC NORMATIU

- Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.
- Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.
- Llei 17/2017, de l'1 d'agost, del Codi tributari de Catalunya i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Administració tributària de la Generalitat.
- Llei 5/2025, de 24 de juliol, per la que es modifica el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurances en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, i la Llei 20/2015, de 14 de juliol, d'ordenació, supervisió i solvència de les entitats asseguradores i reasseguradores

COMPETÈNCIA

L'article 164 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, entre d'altres competències l'execució de les funcions en matèria de seguretat ciutadana, policia administrativa i seguretat viària d'acord amb el que disposa la legislació estatal la planificació i la regulació del sistema de seguretat pública de Catalunya. La present iniciativa legislativa s'emmarca en els articles 202.3.a i 203.5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. El primer d'aquests preceptes inclou els tributs propis com un element integrant dels recursos de les finances de la Generalitat. L'article 203.5 de l'Estatut, estableix que la Generalitat té competència per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Art.22 Ap.2 / b / bis / segon

Supressió

ARP-0159.0

L'apartat 7 de de l'article 12.3-5.

OBJECTE

L'objecte de la mesura és millorar la redacció dels apartats 6 i 7 actuals que regulen les exempcions de pagament de les quotes d'entrada i complementàries en les caceres autoritzades dins les reserves nacionals de caça (RNC), quan aquestes tenen com a finalitat el control dels danys provocats per cabirols, cérvols, daines i muflons. La modificació respon a la necessitat d'unificar en un sol supòsit (nou apartat 6 corresponent a un altre proposta) les diferents modalitats de cacera (caceres excepcionals i batudes), eliminant duplicitats i aportant més claredat normativa. Amb aquesta simplificació s'assegura una aplicació homogènia de les exempcions, es facilita la gestió administrativa i es dona seguretat jurídica als caçadors que col·laboren en actuacions de control poblacional i de prevenció de danys.

NECESSITAT

La redacció actual dels apartats 6 i 7 de l'article 12.3-5 diferencia entre caceres excepcionals i batudes, generant duplicitats i confusió interpretativa. La millora dels apartats en un de sol unifica els supòsits i simplifica l'aplicació de les exempcions, ajustant-se millor a la realitat de gestió de les RNC.

La mesura assegura claredat normativa, redueix càrregues interpretatives i garanteix un tractament homogeni de les actuacions per danys. Amb aquesta modificació s'eviten desigualtats i s'afavoreix la col·laboració dels caçadors en la gestió poblacional.

Com que la modificació incideix directament en les exempcions regulades al Text refós de la Llei de taxes, només pot fer-se mitjançant norma amb rang legal. La inclusió a l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals i financeres és el marc jurídic adequat.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya (DOGC 5161, de 27 de juny de 2008) Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça (BOE 82, de 6 d'abril de 1970) Decret 506/1971, de 25 de març, pel que s'aprova el Reglament per l'execució de la Llei de caça de 4 d'abril de 1970. (BOE 76, de 30 de març).

COMPETÈNCIA

L'article 119.1 de l'Estatut d'Autonomia disposa el següent: Article 119. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer 1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles. Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Tít.XII Cap.III Sec.cinquena Subsec.Setena	Supressió

Disposició derogatòria segona

ECF-0489.0

La Disposició transitòria Cinquena de la Llei 18/2010, del 7 juny, de la Sindicatura de Comptes.

OBJECTE

Es deroga la Disposició Transitòria Cinquena, atès que en la mateixa Llei 18/2010 estan creats els cossos als que fa referència i el seu manteniment indueix a confusió.

NECESSITAT

Pel que fa a la derogació de la Disposició transitòria Cinquena la necessitat de derogar-la deriva de la confusió que genera en estar creats els cossos i haver-se mantingut en el temps aquesta redacció.

Amb les propostes de modificació dels articles 4 i 45 i amb la derogació de la Disposició transitòria Cinquena es compleixen els objectius de reforçar la funció fiscalitzadora de la institució i del seu personal i de suprimir una disposició que indueix a confusió.

Actualment, la inclusió de les propostes de modificació dels articles 4 i 45 de la Llei 18/2010 i de derogació de la Disposició transitòria Cinquena en la l'Avantprojecte de Llei de mesures és la manera més efectiva de reforçar la funció fiscalitzadora de la institució i del seu personal i de suprimir una disposició que indueix a confusió.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en la Llei 18/2010, del 7 de juny, de la Sindicatura de Comptes.

COMPETÈNCIA

La proposta és competència de la Sindicatura de Comptes de Catalunya.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria Núm.Disp.segona	Addició
Llei 18/2010, del 7 de juny, de la Sindicatura de Comptes	Disp.transitòria Núm.Disp.cinquena	Supressió

a)

DSI-0089.0

L'apartat 5 de l'article 16 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

OBJECTE

Modificar els efectes econòmics de les prestacions complementàries als ajuts, les pensions i les prestacions estatals regulades a l'article 21 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic. Aquesta proposta està vinculada a la proposta de modificació de l'apartat 4 de l'article 16- Procediment per a la concessió de les prestacions de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

NECESSITAT

En una situació de crisi econòmica, els apartats 4 i 5 de l'article 16 van ser modificats per l'article 206.1 de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, adoptant el redactat actual. Arran d'aquest canvi les persones perden 3 mesos d'efectes econòmics si l'Administració no resol en termini. Atesa la situació de vulnerabilitat d'aquest col·lectiu, és necessari restablir els efectes econòmics inicials de la prestació.

Aquesta mesura pretén restablir els efectes econòmics inicials i revertir la situació actual en la que les prestacions regulades per l'article 21 de la Llei 13/2006 tenen uns efectes econòmics que penalitzen a les persones pel retard en la tramitació per part de l'administració. Revertir aquesta situació implicarà una simplificació en la tramitació administrativa i una adequació al context econòmic i social de les persones en situació de pobresa.

La derogació del punt 5 de l'article 16 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, s'ha de fer en una norma amb rang de llei i, per aquest motiu, s'ha considerat necessari regular-ho a través d'aquesta llei de mesures.

MARC NORMATIU

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic. Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, modificada en part per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Decret 110/2025, de 3 de juny, de reestructuració del Departament de Drets Socials i Inclusió.

COMPETÈNCIA

Estatut d'autonomia de Catalunya, que estableix en l'article 166 que la Generalitat té la competència exclusiva en matèria de serveis socials que inclou en tot cas les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública. L'article 3.12 Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Atribució de les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials, inclosa la Renda Garantida de Ciutadania. Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que té per objecte regular les prestacions socials de caràcter econòmic que s'emmarquen en l'ordenament jurídic aplicable a les prestacions econòmiques d'assistència social.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, Disp.derogatòria
financeres i administratives per al 2026

Addició

b)

DSI-0093.0

L'article 20 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

OBJECTE

Es proposa la derogació de la prestació la prestació per al manteniment de les despeses de la llar per a determinats col·lectius, que va ser creada per la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, atès que actualment la població destinatària ha quedat inclosa en l'àmbit de protecció de la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania.

NECESSITAT

Aquesta iniciativa respon a la mesura "Redissenyar i simplificar les prestacions econòmiques i socials i el sistema de gestió i tramitació en el marc del Pla de Transformació Digital (Projecte e-Social)" del Pla de Govern XIV Legislatura, que té com a objectius el de simplificar el mapa de prestacions socials a Catalunya i el de d'ampliar i enfortir les polítiques adreçades a les persones i famílies en situació de major vulnerabilitat per reduir la pobresa, l'exclusió social i les desigualtats.

Amb la finalitat de simplificar les prestacions econòmiques i socials i el seu sistema de tramitació, i atès que la població que fins ara era beneficiària de la prestació que es vol extinguir es pot acollir a altres prestacions, es proposa derogar l'article 23 de la Llei 13/2006, perquè no es generin més expedients d'aquesta prestació, i un règim transitori per tal que les persones que en la data d'aprovació en siguin beneficiàries puguin percebre altres de més beneficioses.

La derogació de l'article 20 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, s'ha de fer en una norma amb rang de llei i, per aquest motiu, s'ha considerat necessari regular-ho a través d'aquest avantprojecte de llei de mesures.

MARC NORMATIU

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic. Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, modificada en part per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Decret 110/2025, de 3 de juny, de reestructuració del Departament de Drets Socials i Inclusió.

COMPETÈNCIA

Estatut d'autonomia de Catalunya, que estableix en l'article 166 que la Generalitat té la competència exclusiva en matèria de serveis socials que inclou en tot cas les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública. L'article 3.12 Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Atribució de les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials, inclosa la Renda Garantida de Ciutadania. Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que té per objecte regular les prestacions socials de caràcter econòmic que s'emmarquen en l'ordenament jurídic aplicable a les prestacions econòmiques d'assistència social.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic	Art.20	Supressió

c)

DSI-0112.0

L'article 23 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

OBJECTE

Es proposa la derogació de la prestació per atendre les necessitats bàsiques, que va ser creada per la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, atès que actualment la població destinatària ha quedat inclosa en l'àmbit de protecció de la Llei 14/2017, de 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania.

NECESSITAT

Aquesta iniciativa respon a la mesura "Redissenyar i simplificar les prestacions econòmiques i socials i el sistema de gestió i tramitació en el marc del Pla de Transformació Digital (Projecte e-Social)" del Pla de Govern XIV Legislatura, que té com a objectius el de simplificar el mapa de prestacions socials a Catalunya i el de d'ampliar i enfortir les polítiques adreçades a les persones i famílies en situació de major vulnerabilitat per reduir la pobresa, l'exclusió social i les desigualtats.

Amb la finalitat de simplificar les prestacions econòmiques i socials i el seu sistema de tramitació, i atès que la població que fins ara era beneficiària de la prestació que es vol extinguir es pot acollir a altres prestacions, es proposa derogar l'article 23 de la Llei 13/2006, perquè no es generin més expedients d'aquesta prestació, i un règim transitori per tal que les persones que en la data d'aprovació en siguin beneficiàries puguin percebre altres de més beneficioses.

La derogació de l'article 23 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, s'ha de fer en una norma amb rang de llei i, per aquest motiu, s'ha considerat necessari regular-ho a través d'aquest avantprojecte de llei de mesures.

MARC NORMATIU

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic. Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, modificada en part per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Decret 110/2025, de 3 de juny, de reestructuració del Departament de Drets Socials i Inclusió.

COMPETÈNCIA

Estatut d'autonomia de Catalunya, que estableix en l'article 166 que la Generalitat té la competència exclusiva en matèria de serveis socials que inclou en tot cas les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública. L'article 3.12 Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Atribució de les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials, inclosa la Renda Garantida de Ciutadania. Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que té per objecte regular les prestacions socials de caràcter econòmic que s'emmarquen en l'ordenament jurídic aplicable a les prestacions econòmiques d'assistència social.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de
prestacions socials de caràcter
econòmic

Art.23

Supressió

d)

SLT-0308.0

Article 3, lletres j) i k), del Decret Llei 4/2010, de 3 d'agost, de mesures de racionalització i simplificació de l'estructura del sector públic de la Generalitat de Catalunya.

OBJECTE

Té per objecte deixar sense efecte de manera expressa, els articles legals que contenen actualment la regulació vigent de l'AQuAs i que han estat desplaçats per la nova regulació (denominació, àmbit d'activitat i funcions) i per congruència amb la modificació de l'article 4.3 del Decret Llei 4/2020, l'article 11.2 dels Estatuts de l'entitat, aprovats pel Decret 130/2020, de 10 de novembre.

NECESSITAT

Aquesta disposició derogatòria expressa és necessària per donar certesa al règim jurídic aplicable a l'AQuAS -que ha estat molt modificat- i al nomenament del director o directora de l'AQuAS, ja que de la lectura conjunta de l'article legal modificat per l'Avantprojecte de llei (4.3) i de l'article estatutari no es pot concloure de manera clara i indubtable que el reglamentari s'oposi a la regulació legal.

La derogació expressa dels articles legals inclosos és adequada per donar compliment al principi de seguretat jurídica. Pel que fa a l'article reglamentari, malgrat es pugui dir que ja resulta del principi de jerarquia normativa, ho és, pel mateix motiu, perquè el redactat de l'article estatutari no confronta clarament amb el de la norma de rang legal (modificada).

Es necessari introduir aquesta disposició derogatòria en l'Avantprojecte de llei perquè la pèrdua de vigència dels articles concernits és conseqüència de l'aprovació i entrada en vigor de la nova regulació continguda en l'Avantprojecte de llei, per motius de seguretat jurídica i de congruència en l'ordenament.

MARC NORMATIU

La proposta respon a un tècnica normativa. Quant al fons, el marc normatiu és el mateix que empara cadascuna de les noves regulacions (canvi de les seves funcions) i adequació del règim de designació del director o directora a la normativa legal aplicable al personal directiu de l'Administració de la GC i del seu sector públic.

COMPETÈNCIA

Els títols competencials que s'exerceixen en aquesta proposta són els que emparen cadascuna de les noves regulacions (canvi de les seves funcions) i adequació del règim de designació del director o directora a la normativa legal aplicable al personal directiu de l'Administració de la GC i del seu sector públic. En qualsevol cas, el previst a l'article 150 a) de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, referent a l'Organització de l'Administració de la Generalitat, el qual estableix que correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria	Addició

e)

SLT-0378.0

Articles 134 i 135 de la Llei 11/2011, de 29 de desembre, de reestructuració del sector públic per a agilitar l'activitat administrativa.

OBJECTE

Consta a la mesura SLT-0308. Té per objecte deixar sense efecte de manera expressa, els articles legals que contenen actualment la regulació vigent de l'AQuAs i que han estat desplaçats per la nova regulació (denominació, àmbit d'activitat i funcions) i per congruència amb la modificació de l'article 4.3 del Decret llei 4/2020, l'article 11.2 dels Estatuts de l'entitat, aprovats pel Decret 130/2020, de 10 de novembre.

NECESSITAT

Consta a la mesura SLT-0308. Aquesta disposició derogatòria expressa és necessària per donar certesa al règim jurídic aplicable a l'AQuAS -que ha estat molt modificat- i al nomenament del director o directora de l'AQuAS, ja que de la lectura conjunta de l'article legal modificat per l'Avantprojecte de llei (4.3) i de l'article estatutari no es pot concloure de manera clara i indubtable que el reglamentari s'oposi a la regulació legal.

Consta a la mesura SLT-0308. La derogació expressa dels articles legals inclosos és adequada per donar compliment al principi de seguretat jurídica. Pel que fa a l'article reglamentari, malgrat es pugui dir que ja resulta del principi de jerarquia normativa, ho és, pel mateix motiu, perquè el redactat de l'article estatutari no confronta clarament amb el de la norma de rang legal (modificada)

Consta a la mesura SLT-0308. És necessari introduir aquesta disposició derogatòria en l'Avantprojecte de llei perquè la pèrdua de vigència dels articles concernits és conseqüència de l'aprovació i entrada en vigor de la nova regulació continguda en l'Avantprojecte de llei, per motius de seguretat jurídica i de congruència en l'ordenament.

MARC NORMATIU

Consta a la mesura SLT-0308. La proposta respon a un tècnica normativa. Quant al fons, el marc normatiu és el mateix que empara cadascuna de les noves regulacions (canvi de les seves funcions) i adequació del règim de designació del director o directora a la normativa legal aplicable al personal directiu de l'Administració de la GC i del seu sector públic.

COMPETÈNCIA

Consta a la mesura SLT-0308. Els títols competencials que s'exerceixen en aquesta proposta són els que emparen cadascuna de les noves regulacions (canvi de les seves funcions) i adequació del règim de designació del director o directora a la normativa legal aplicable al personal directiu de l'Administració de la GC i del seu sector públic. En qualsevol cas, el previst a l'article 150 a) de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, referent a l'Organització de l'Administració de la Generalitat, el qual estableix que correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial.

Llei 11/2011, del 29 de desembre, de reestructuració del sector públic per a agilitar l'activitat administrativa.	Art.134	Supressió
Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria Núm.Disp.segona	Addició

f)

SLT-0379.0

Article 73 de la Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives

OBJECTE

Es reproduceix allò que consta a la mesura SLT-0308, per quant estan relacionades.

NECESSITAT

Es reproduceix allò que consta a la mesura SLT-0308, per quant estan relacionades.
Es reproduceix allò que consta a la mesura SLT-0308, per quant estan relacionades.
Es reproduceix allò que consta a la mesura SLT-0308, per quant estan relacionades.

MARC NORMATIU

Es reproduceix allò que consta a la mesura SLT-0308, per quant estan relacionades.

COMPETÈNCIA

Es reproduceix allò que consta a la mesura SLT-0308, per quant estan relacionades.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria Núm.Disp.segona	Addició
Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives	Art.73	Supressió

g)

SLT-0380.0

Article 159, apartats 2 i 3, de la Llei 5/2020, de 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient.

OBJECTE

Es reprodueix allò que consta a la mesura SLT-0308, per quant estan relacionades.

NECESSITAT

Es reprodueix allò que consta a la mesura SLT-0308, per quant estan relacionades.
Es reprodueix allò que consta a la mesura SLT-0308, per quant estan relacionades.
Es reprodueix allò que consta a la mesura SLT-0308, per quant estan relacionades.

MARC NORMATIU

Es reprodueix allò que consta a la mesura SLT-0308, per quant estan relacionades.

COMPETÈNCIA

Es reprodueix allò que consta a la mesura SLT-0308, per quant estan relacionades.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria Núm.Disp.segona	Addició
Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient	Art.159	Supressió

h)

SLT-0381.0

Article 11.2 dels Estatuts de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya, aprovats pel Decret 130/2020, de 10 de novembre.

OBJECTE

Es reproduïx allò que consta a la mesura SLT-0308, per quant estan relacionades.

NECESSITAT

Es reproduïx allò que consta a la mesura SLT-0308, per quant estan relacionades.

Es reproduïx allò que consta a la mesura SLT-0308, per quant estan relacionades.

Es reproduïx allò que consta a la mesura SLT-0308, per quant estan relacionades.

MARC NORMATIU

Es reproduïx allò que consta a la mesura SLT-0308, per quant estan relacionades.

COMPETÈNCIA

Es reproduïx allò que consta a la mesura SLT-0308, per quant estan relacionades.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, Disp.derogatòria Núm.Disp.segona Addició
financeres i administratives per al 2026

i)

SLT-0179.1

Els articles 7, 8, 9, 10 i 11 i la disposició addicional primera del Decret 53/2006, de 28 de març, de reforma de l'Institut Català de la Salut.

OBJECTE

D'acord amb la disposició transitòria del Decret 13/2009, de 3 de febrer, pel qual s'aproven els Estatuts de l'ICS, el Decret 53/2006, de 28 de març, de mesures de reforma de l'ICS, resta vigent mentre no s'aprovin les normes reguladores per part del Consell d'Administració de l'Institut ex article 8.2 b) de la Llei 8/2007, de l'ICS. Malgrat aquesta previsió, per seguretat jurídica escau derogar expressament aquella regulació que no es correspongui amb l'organització vigent. Actualment, l'organització territorial vigent és l'aprovada pel Consell d'Administració de l'ICS en data 29-2-2024.

NECESSITAT

La necessitat d'aquesta iniciativa derogatòria té a veure amb acomplir el principi constitucional de seguretat jurídica i d'oferir a tots els agents certesa en la normativa aplicable a l'organització de l'ICS, evitant riscos d'interpretacions errònies.

La derogació expressa dels articles que regulen les gerències territorials com a òrgans de gestió territorial de l'ICS és adequada per a depurar l'ordenament jurídic en el ben entès que actualment amb l'aprovació del nou model territorial de l'ICS d'acord amb l'Acord del Consell d'Administració de data 29 de febrer de 2024 aquests òrgans territorials han estat suprimides.

És necessari i urgent, atesa la importància de la institució en el sector sanitari públic de Catalunya i les raons d'interès públic que el justifiquen que es pugui desenvolupar, amb plena seguretat jurídica, el model adoptat per l'òrgan superior de govern i direcció de l'ICS en el temps mínim possible.

MARC NORMATIU

Llei 8/2007, de 30 de juliol, de l'Institut Català de la Salut. Decret 13/2009, de 3 de febrer, pel qual s'aproven els Estatuts de l'Institut Català de la Salut. Decret 53/2006, de 28 de març, de mesures de reforma de l'Institut Català de la Salut.

COMPETÈNCIA

Aquesta proposta derogatòria s'enquibeix en l'article 150 a) de l'EAC que estableix que correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre: a) L'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial.

Decret 53/2006, de 28 de març, de mesures de reforma de l'Institut Català de la Salut.	Art.7	Supressió
Decret 53/2006, de 28 de març, de mesures de reforma de l'Institut Català de la Salut.	Art.11	Supressió

Decret 53/2006, de 28 de març, de mesures de reforma de l'Institut Català de la Salut.	Art.9	Supressió
Decret 53/2006, de 28 de març, de mesures de reforma de l'Institut Català de la Salut.	Art.10	Supressió
Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria	Addició

j)

ISP-0312.0

L'apartat 8 de l'article 31 de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya.

OBJECTE

Derogació de l'apartat 8 de l'article 31 de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya. Aquesta proposta està en coherència amb la proposta de derogació de l'article 12 de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, amb la finalitat de simplificar l'organització administrativa de la Generalitat, que estableix les comissions regionals de seguretat.

NECESSITAT

Reduir els òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat que no han estat desenvolupats reglamentàriament.
Les comissions regionals de seguretat no tenen funcionalitat al territori perquè no existeix reglamentàriament una normativa que reguli la seva organització i funcionament.
Simplificar l'organització administrativa de la Generalitat reduint òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat que no s'han desplegat reglamentàriament.

MARC NORMATIU

Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya

COMPETÈNCIA

Articles 164 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que estableix que correspon a la Generalitat, en matèria de seguretat pública, la planificació i la regulació del sistema de seguretat pública de Catalunya i l'ordenació de les policies locals.

Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya.	Art.31 Ap.8 / h / vuitè	Supressió
Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria	Addició

k)

ISP-0304.0

L'article 12 de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya.

OBJECTE

Derogació de l'article 12 de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya. Aquesta proposta té per objecte suprimir les comissions regionals de seguretat que es van establir en l'article 12 de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya, amb la finalitat de simplificar l'organització administrativa de la Generalitat, perquè al no haver-se desplegat reglamentàriament no tenen funcionalitat al territori.

NECESSITAT

Reduir els òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat que no han estat desenvolupats reglamentàriament.

Les comissions regionals de seguretat no tenen funcionalitat al territori perquè no existeix reglamentàriament una normativa que reguli la seva organització i funcionament.

Simplificar l'organització administrativa de la Generalitat reduint òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat que no s'han desplegat reglamentàriament.

MARC NORMATIU

lei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Articles 164 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que estableix que correspon a la Generalitat, en matèria de seguretat pública, la planificació i la regulació del sistema de seguretat pública de Catalunya i l'ordenació de les policies locals.

Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya. Art.12

Supressió

I)

CLT-0223.0

L'article 333-12 de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya.

OBJECTE

Es proposa derogar l'article 333-12 de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, el qual regula les mesures substitutives de les sancions en matèria de drets lingüístics dels consumidors. Aquest precepte va ser introduït en la Llei esmentada mitjançant la Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic.

NECESSITAT

L'article 333-12 de la Llei 22/2010 regula les mesures substitutives, estableix que s'ha de regular per decret el procediment per sol·licitar-les i que per una ordre se n'ha de regular la forma, la durada i el contingut. No s'ha aprovat cap de les dues normes esmentades. No obstant això, s'ha constatat que l'objectiu de les mesures substitutives es pot assolir amb mitjans ja regulats en les disposicions vigents i que no cal desplegar la regulació de les dites mesures.

La mesura proposada és adequada per assolir el fi perseguit, ja que s'ha constatat que amb la normativa vigent, i amb l'impuls que resulta de la creació del Departament de Política Lingüística amb el Decret 133/2024, d'11 d'agost, es pot assolir l'objectiu perseguit per les mesures substitutives (capacitar les empreses infractores per adequar-se a la normativa lingüística), optimitzant així els recursos i racionalitzant i simplificant la tramitació administrativa.

La mesura proposada té repercussió pressupostària. Comporta no crear la càrrega administrativa per a l'Administració que generaria tramitar el procediment per concedir la mesura substitutiva, fet que comporta no incrementar la despesa de capítol I del pressupost de l'Administració de la Generalitat. A més, el procediment administratiu que se seguirà permetrà continuar recaptant, encara que amb la reducció establerta per la normativa, un import en concepte de sanció.

MARC NORMATIU

- Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya. - Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Crea el Departament de Política Lingüística i li atribueix les funcions establertes a l'article 3.16. - Decret 444/2024, de 12 de novembre, d'estructuració del Departament de Política Lingüística.

COMPETÈNCIA

Article 123.Consum Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de consum, que inclou en tot cas: a) La defensa dels drets dels consumidors i els usuaris, proclamats per l'article 28, i l'establiment i l'aplicació dels procediments administratius de queixa i reclamació. b) La regulació i el foment de les associacions dels consumidors i els usuaris i llur participació en els procediments i afers que les afectin. c) La regulació dels òrgans i els procediments de mediació en matèria de consum. d) La formació i l'educació en el consum. e) La regulació de la informació en matèria de consumidors i usuaris. Article 143. Llengua pròpia 1. Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de llengua pròpia, que inclou, en tot cas, la determinació de l'abast, els usos i els efectes jurídics de la seva oficialitat, i també la normalització lingüística del català.

Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya	Llib.Tercer / III Tít.III Cap.III Art.333 Ap.12 ter	Supressió
Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria	Addició

m)

ESP-0338.0

Els apartats 3 i 4 de l'article 35, article 36 i article 37 del Text únic de la Llei de l'esport, aprovat pel Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol.

OBJECTE

La mesura té per objecte que la dissolució del Consell Català de l'Esport, no comporti cap alteració en el funcionament normal dels organismes competents en matèria d'esports, fins a la creació de la nova Relació de Llocs de Treball que conformarà el nou departament, l'elaboració del pressupost propi del departament i totes aquelles altres qüestions en què la dissolució del Consell Català de l'Esport pugui tenir incidència

NECESSITAT

El Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya, entre d'altres, ha creat el Departament d'Esports, que assumeix la competència en matèria esportiva. Fins a la creació del Departament d'Esports, era la Secretaria General de l'Esport i de l'Activitat Física qui exercia les funcions que assenyala la Llei de l'esport de Catalunya i dirigia, mitjançant el Consell Català de l'Esport (CCE), l'execució i gestió de la política esportiva del Govern. La creació del departament fa necessària la dissolució del CCE i la conseqüent adscripció dels llocs de treball i els béns patrimoni o en ús i gestió el CCE, al departament competent en matèria d'esport. Tanmateix, atès que aquesta adaptació no és immediata, cal que se segueixi gestionant com fins ara, a fi d'evitar la paralització de les funcions del departament.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que permetrà assolir una major integració, coordinació i eficàcia de la gestió del departament, motiu pel qual es considera necessària la dissolució del Consell Català de l'Esport. Tot això, sense la necessitat de crear una nova estructura departamental, que podria comportar l'eventual duplictat d'unitats.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, en aprovar el pressupost de l'exercici i les seves mesures d'acompanyament, es simplifica la càrrega administrativa i econòmica que comporta la creació i dotació d'estructura d'un nou departament.

MARC NORMATIU

Aquesta proposta s'emmarca en l'aprovació del Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya que, entre d'altres, ha creat el Departament d'Esports, que assumeix la competència en matèria esportiva. La creació del departament esmentat té una clara voluntat de millorar i enfortir les competències esportives de la Generalitat de Catalunya que, fins ara eren assumides per organismes autònoms i entitats adscrites a altres departaments i poder prestar un servei més uniforme i coordinat, la qual cosa dona coherència a la necessitat de disposar d'una estructura principal, que sigui l'eix del departament.

COMPETÈNCIA

L'article 134 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, disposa que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'esport. Per la seva banda, l'article 150 de l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, així com les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Text únic de la Llei de l'esport	Tit.II Cap.I Art.35 Ap.3 / c / tercer	Supressió
Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Text únic de la Llei de l'esport	Tit.II Art.35 Ap.4 / d / quart	Supressió
Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Text únic de la Llei de l'esport	Tit.II Cap.I Art.36	Supressió
Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Text únic de la Llei de l'esport	Tit.II Cap.I Art.37	Supressió
Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria	Addició

n)

ECF-0023.0

La disposició addicional tercera de la Llei 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023

OBJECTE

Derogar la Disposició addicional tercera de la Llei 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023 atès que el seu contingut s'ha inclòs i modificat a través de la proposta de modificació de l'article 68 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, tot afegint un nou apartat 8.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per tal que a la Llei 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023 no consti un precepte que serà traspasat al Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que contràriament les dues lleis esdevindrien incoherents una respecte a l'altra.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de Llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació donarà la informació necessària tant als gestors com als membres del cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, de 24 de desembre de 2002), així com la Llei 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023	Disp.addicional Núm.Disp.tercera	Supressió

o)

CLT-0124.0

L'apartat 1 de l'article 73 *bis* de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres.

OBJECTE

L'objecte de la iniciativa proposada és suprimir l'article 73.bis.1 de la Llei 7/2011, de 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, per tal de ser coherent amb la modificació proposada per l'article 73 de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres. L'objecte de la iniciativa proposada és suprimir l'article 73.bis.1 de la Llei 7/2011, de 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, per tal de ser coherent amb la modificació proposada per l'article 73 de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres.

NECESSITAT

Aquesta derogació pretén simplificar i donar claredat a la norma, facilitant la seva interpretació, tant als responsables de l'ACPC com a la ciutadania a l'hora de consultar la normativa i reforçar la seguretat jurídica.

Vista la modificació proposada de l'article 73 de la Llei 7/2011, de 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, es considera necessària la supressió de l'article 73.bis.1 de la mateixa llei, ja que l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural només tindrà un òrgan de govern, el Consell d'Administració.

Les modificacions administratives o del sector públic són contingut habitual de les lleis de mesures. De fet l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural es va crear a través d'una llei de mesures, la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres. La proposta no justifica la tramitació d'una llei específica i es tracta d'una proposta de racionalització dels recursos públics.

MARC NORMATIU

La proposta es limita a modificar l'article 73 bis de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres. Aquesta llei va crear l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural. En tot cas, la regulació s'emmarca en el Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana. Serà necessària la reforma del Decret 198/2013, de 23 de juliol, pel qual s'aproven els Estatuts de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural, per tal de fer-lo coherent amb la nova regulació legal i reforçar la seguretat jurídica.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 150 de l'Estatut d'autonomia, correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, i les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. Així mateix, l'article 127 de l'Estatut d'autonomia disposa que la Generalitat té competència exclusiva en matèria de cultura.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria	Addició
Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres	Tit.II Cap.VI Art.73 bis Ap.2 bis Subap.1 / a / primer	Supressió

p)

DSI-0256.0

L'article 40 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.

OBJECTE

Donar compliment a l'Acord GOV/217/2024, de 8 d'octubre, pel qual s'impulsa l'elaboració d'una estratègia de transformació i millora dels serveis públics en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i s'aprova un pla de xoc amb mesures d'aplicació urgent. L'annex de l'Acord GOV/217/2024 concreta l'objectiu de reduir en un 15% els òrgans col·legiats existents a l'Administració de la Generalitat, mitjançant l'aprovació per l'òrgan competent de la supressió dels òrgans col·legiats afectats. Aquesta mesura està dirigida als òrgans col·legiats integrats als departaments de l'Administració de la Generalitat, i se n'exclouen els òrgans integrats en les entitats del sector públic, i també els òrgans vinculats al Govern, els que deriven de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, els departamentals que són bàsics i estructurals i els que existeixen a causa de la normativa bàsica aplicable. En compliment d'aquest precepte, s'ha constatat la necessitat de suprimir els òrgans col·legiats integrats en els diferents departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya que han esdevingut innecessaris, o bé que ja han assolit les finalitats que els van ser atribuïdes, o bé perquè altres òrgans col·legiats ja existents o les mateixes estructures departamentals poden assumir les seves finalitats o funcions. En una primera fase s'han derogat mitjançant el Decret 166/2025, de 29 de juliol, de la primera fase de supressió de diversos òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat els òrgans creats mitjançant un acte administratiu (com ara un acord del Govern o una resolució) o bé per una norma de caràcter reglamentari amb efectes exclusivament interns dins de l'Administració de la Generalitat o del seu sector públic institucional. Ara, des de Subdirecció general d'Organització del Sector Públic aconsellen incorporar a la Llei de mesures la proposta de supressió del Consell de Coordinació de Benestar Social i el Comitè d'Avaluació de Necessitats de Serveis Socials, prevista en la l'article 40 de la Llei 12/2007, de 12 d'octubre, de serveis socials.

NECESSITAT

Donar compliment a l'Acord GOV/217/2024, de 8 d'octubre, pel qual s'impulsa l'elaboració d'una estratègia de transformació i millora dels serveis públics en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i s'aprova un pla de xoc amb mesures d'aplicació urgent.

Aquesta mesura pretén derogar l'article 40 de la Llei 12/2007, de 11 d'octubre, de serveis socials, atès que el Consell de Coordinació de Benestar Social, és un òrgan que no s'ha arribat a constituir mai, i el Comitè d'Avaluació de Necessitats de Serveis Socials, actualment és un òrgan inactiu. En aquest sentit cal tenir en compte, que les funcions previstes per ambdós òrgans estan sent assumides pel Consell General de Serveis Socials, i pels òrgans interns del Departament de Drets Socials i Inclusió. Per això, la derogació d'aquest article implicarà simplificar l'organització administrativa reduint els actuals òrgans col·legiats perquè altres òrgans col·legiats ja existents o les mateixes estructures departamentals poden assumir les seves finalitats o funcions.

La derogació de l'article 40 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, s'ha de fer en una norma amb rang de llei i, per aquest motiu, s'ha considerat necessari regular-ho a través d'aquesta llei de mesures.

MARC NORMATIU

Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials. Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, modificada en part per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Decret 110/2025, de 3 de juny, de reestructuració del Departament de Drets Socials i Inclusió.

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial i les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. Així mateix, l'Estatut d'autonomia de Catalunya, estableix en l'article 166 que la Generalitat té la competència exclusiva en matèria de serveis socials. Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, que té per objecte regular la coordinació i col·laboració interadministratives en matèria de polítiques de serveis socials, en el seu capítol IV.

Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials	Tít.III Cap.IV Art.40	Supressió
Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria Núm.Disp.segona	Addició

q)

DSI-0258.0

Els articles 2.2, 3.5 i capítol VI (de l'article 31 a 38) del Decret 202/2009, de 22 de desembre, dels òrgans de participació i de coordinació del Sistema Català de Serveis Socials.

OBJECTE

Donar compliment a l'Acord GOV/217/2024, de 8 d'octubre, pel qual s'impulsa l'elaboració d'una estratègia de transformació i millora dels serveis públics en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i s'aprova un pla de xoc amb mesures d'aplicació urgent. L'annex de l'Acord GOV/217/2024 concreta l'objectiu de reduir en un 15% els òrgans col·legiats existents a l'Administració de la Generalitat, mitjançant l'aprovació per l'òrgan competent de la supressió dels òrgans col·legiats afectats. Aquesta mesura està dirigida als òrgans col·legiats integrats als departaments de l'Administració de la Generalitat, i se n'exclouen els òrgans integrats en les entitats del sector públic, i també els òrgans vinculats al Govern, els que deriven de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, els departamentals que són bàsics i estructurals i els que existeixen a causa de la normativa bàsica aplicable. En compliment d'aquest precepte, s'ha constatat la necessitat de suprimir els òrgans col·legiats integrats en els diferents departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya que han esdevingut innecessaris, o bé que ja han assolit les finalitats que els van ser atribuïdes, o bé perquè altres òrgans col·legiats ja existents o les mateixes estructures departamentals poden assumir les seves finalitats o funcions. En una primera fase s'han derogat mitjançant el Decret 166/2025, de 29 de juliol, de la primera fase de supressió de diversos òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat els òrgans creats mitjançant un acte administratiu (com ara un acord del Govern o una resolució) o bé per una norma de caràcter reglamentari amb efectes exclusivament interns dins de l'Administració de la Generalitat o del seu sector públic institucional. Ara, des de subdirecció general d'Organització del Sector Públic aconsellen incorporar a la llei de mesures la proposta de supressió del Consell de Coordinació de Benestar Social i el Comitè d'Avaluació de Necessitats de Serveis Socials, prevista en la l'article 40 de la Llei 12/2007, de 12 d'octubre, de serveis socials. Atès que es proposa la supressió del Consell de Coordinació de Benestar Social i el Comitè d'Avaluació de Necessitats de Serveis Socials, prevista en la l'article 40 de la Llei 12/2007, de 12 d'octubre, de serveis socials; per coherència normativa també cal proposar la supressió dels articles 2.2; 3.5 i capítol VI (de l'article 31 a 38) del Decret 202/2009, de 22 de desembre, dels òrgans de participació i de coordinació del Sistema Català de Serveis Socials, ja que regulen el Consell de Coordinació de Benestar Social i el Comitè d'Avaluació de Necessitats de Serveis Socials.

NECESSITAT

Donar compliment a l'Acord GOV/217/2024, de 8 d'octubre, pel qual s'impulsa l'elaboració d'una estratègia de transformació i millora dels serveis públics en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i s'aprova un pla de xoc amb mesures d'aplicació urgent. En coherència amb la supressió del Consell de Coordinació de Benestar Social i el Comitè d'Avaluació de Necessitats de Serveis Socials, prevista en la l'article 40 de la Llei 12/2007, de 12 d'octubre, de serveis socials; també cal proposar la supressió dels articles 2.2; 3.5 i capítol VI (de l'article 31 a 38) del Decret 202/2009, de 22 de desembre, dels òrgans de participació i de coordinació del Sistema Català de Serveis Socials, ja que regulen el Consell de Coordinació de Benestar Social i el Comitè d'Avaluació de Necessitats de Serveis Socials.

Atesa la proposta de derogació de l'article 40 de la Llei 12/2007, de 12 d'octubre, de serveis socials, del Consell de Coordinació de Benestar Social, que és un òrgan que no s'ha arribat a constituir mai, i el Comitè d'Avaluació de Necessitats de Serveis Socials, que actualment és un òrgan inactiu; també cal derogar els articles del Decret 202/2009, de 22 de desembre, dels òrgans de participació i de coordinació del Sistema Català de Serveis Socials que despleguen les funcions, estructura i composició de cadascun d'aquests òrgans col·legiats. En aquest sentit cal tenir en compte, que les funcions previstes per ambdós òrgans estan sent assumides pel Consell General de Serveis Socials, i pels òrgans interns del Departament de Drets Socials i Inclusió. Per això, la derogació d'aquests articles implicarà simplificar l'organització administrativa reduint els actuals òrgans col·legiats perquè altres òrgans col·legiats ja existents o les mateixes estructures departamentals poden assumir les seves finalitats o funcions.

Atesa la proposta de derogació de l'article 40 de la Llei 12/2007, de 12 d'octubre, de serveis socials, del Consell de Coordinació de Benestar Social, que és un òrgan que no s'ha arribat a constituir mai, i el Comitè d'Avaluació de Necessitats de Serveis Socials, que actualment és un òrgan inactiu; també cal derogar els articles del Decret 202/2009, de 22 de desembre, dels òrgans de participació i de coordinació del Sistema Català de Serveis Socials que despleguen les funcions, estructura i composició de cadascun d'aquests òrgans col·legiats.

MARC NORMATIU

Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials. Decret 202/2009, de 22 de desembre, dels òrgans de participació i de coordinació del Sistema Català de Serveis Socials. Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, modificada en part per la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Decret 110/2025, de 3 de juny, de reestructuració del Departament de Drets Socials i Inclusió.

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial i les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa. Així mateix, l'Estatut d'autonomia de Catalunya, estableix en l'article 166 que la Generalitat té la competència exclusiva en matèria de serveis socials. Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, que té per objecte regular la coordinació i col·laboració interadministratives en matèria de polítiques de serveis socials, en el seu capítol IV. El capítol VI del Decret 202/2009, de 22 de desembre, dels òrgans de participació i de coordinació del Sistema Català de Serveis Socials, regula la composició, les funcions i l'organització del Consell de Coordinació de Benestar Social, i el Comitè d'Avaluació de Necessitats de Serveis Socials.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, Disp.derogatòria
financeres i administratives per al 2026

Addició

r)

PRE-0285.0

L'article 69 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

OBJECTE

Amb l'adopció d'aquesta mesura es pretén la supressió d'un tràmit de participació ciutadana de la legislació actual que, en lloc de configurar-se com un dret de participació que posi en valor la deliberació ciutadana com un dels elements clau de la participació, en la majoria de casos s'entén com un tràmit per a la presentació de propostes individuals per part de la ciutadania, sense debat ciutadà que fomenti la creació de consensos i l'exposició dels dissensos. La proliferació de tràmits de participació en la normativa sectorial ha afavorit aquesta perspectiva de la participació, entesa com un tràmit del procediment administratiu, en comptes d'entendre-la com una manera d'interlocució continuada amb la ciutadania per tal que aquesta pugui incidir en els processos de presa de decisions estratègiques i d'especial interès per a la ciutadania, en totes les fases de les polítiques públiques. Per tant, es proposa la supressió del tràmit de participació ciutadana en l'elaboració de les normes, per tal que suposi d'una banda, una simplificació de la tramitació de les disposicions normatives i, de l'altra, que es pugui regular aquesta matèria de manera específica i es configuri un sistema de participació que requereixi el compromís institucional de l'administració competent en la política pública. Aquest compromís s'ha de concretar, entre d'altres, en l'escolta activa a la ciutadania, la planificació de la participació, la identificació de les actuacions estratègiques, l'obligació d'un retorn motivat i la predisposició al canvi respecte les opcions inicialment preferides per l'administració, amb l'objectiu de possibilitar la incidència en la presa de decisions i revertir la desafecció política i institucional.

NECESSITAT

Es proposa la supressió de l'article que preveu la participació ciutadana en l'elaboració de les normes per tal d'eliminar un tràmit que, tal com està configurat, no suposa una interlocució continuada amb la ciutadania i per tant no garanteix la qualitat de la participació. La proliferació de tràmits de participació (previstos en la normativa de procediment d'elaboració de normes i en la normativa sectorial) no garanteixen l'efectivitat ni la qualitat d'aquesta participació, sinó que es converteixen en una mera fase del procediment administratiu que cal complimentar sense donar valor al debat ciutadà.

Amb la supressió del tràmit esmentat i una futura regulació ordenada i concreta de la participació ciutadana s'aconseguirà el canvi en la cultura organitzativa de les administracions públiques i, per tant, en els elements necessaris per a garantir la qualitat de la participació: el compromís institucional, la planificació, els recursos i les infraestructures necessàries, la importància de la comunicació i difusió durant totes les fases, el sistema de garanties, etc.

La mesura proposada ha de derogar-se mitjançant una norma amb rang de llei, atès que s'està suprimint l'article 69 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

MARC NORMATIU

Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern. Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Article 150 EAC preveu que correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, així com sobre les diverses modalitats organitzaves i instrumentals per a l'actuació administrativa. Article 4.2 de l'EAC es refereix, d'una banda, a la igualtat real de tots els individus i grups i de l'altra, a la participació de totes les persones en la vida econòmica i social. L'article 43 de l'EAC preveu que els poders públics han de promoure la participació social en l'elaboració, la prestació i l'avaluació de les polítiques públiques, i també la participació individual i associativa en els àmbits cívic, social, cultural, econòmic i polític, amb ple respecte als principis de pluralisme, lliure iniciativa i autonomia. L'article 122 de l'EAC atribueix a la Generalitat la competència exclusiva per a l'establiment del règim jurídic, les modalitats, el procediment, l'acompliment i la convocatòria per la mateixa Generalitat o pels ens locals, en l'àmbit de llurs competències, d'enquestes, audiències públiques, fòrums de participació i qualsevol altre instrument de consulta popular, salvant el que disposa l'article 149.1.32 de la Constitució (CE).

Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern	Tit.VI Cap.II Art.69	Supressió
Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria	Addició

t)

TER-0301.1

El títol I, articles 5 a 9, de la Llei 4/2016, de 23 de desembre, de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial.

OBJECTE

El Govern de la Generalitat de Catalunya ha impulsat una estratègia de renovació i millora dels serveis públics, amb l'objectiu de reformar la gestió pública i situar la ciutadania al centre de la presa de decisions. Aquesta iniciativa té com a finalitat avançar cap a una administració pública més eficaç i eficient i adaptada als reptes actuals i a les demandes socials i econòmiques del país. En aquest sentit, l'Acord GOV/217/2024, de 8 d'octubre, promou l'elaboració d'una estratègia de transformació i millora dels serveis públics en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Aquest Acord preveu la creació de la Comissió d'Experts per a la Definició de l'Estratègia de Transformació de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i la Millora dels Serveis Públics (CETRA), concebuda com un òrgan d'estudi i assessorament en dotze àmbits prioritars d'actuació, i també l'aprovació d'un pla de xoc amb mesures d'aplicació urgent per assolir els objectius establerts. Aquesta iniciativa s'emmarca dins d'aquesta estratègia institucional i es vincula específicament a la mesura 4.3.3 del pla de xoc de l'Acord del Govern 217/2024, relativa a la simplificació de l'organització administrativa reduint els actuals òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat, per tal d'optimitzar la presa de decisions.

NECESSITAT

L'annex de l'Acord GOV/217/2024, de 8 d'octubre, concreta aquesta mesura amb l'objectiu de reduir en un 15 % els òrgans col·legiats existents a l'Administració de la Generalitat, mitjançant l'aprovació per l'òrgan competent de la supressió dels òrgans col·legiats afectats. Aquesta mesura està dirigida als òrgans col·legiats integrats als departaments de l'Administració de la Generalitat, i se n'exclouen els òrgans integrats en les entitats del sector públic, i també els òrgans vinculats al Govern, els que deriven de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, els departamentals que són bàsics i estructurals i els que existeixen a causa de la normativa bàsica aplicable. En compliment d'aquest precepte, s'ha constatat la necessitat de suprimir els òrgans col·legiats integrats en els diferents departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya que han esdevingut innecessaris, o bé que ja han assolit les finalitats que els van ser atribuïdes, o bé perquè altres òrgans col·legiats ja existents o les mateixes estructures departamentals poden assumir les seves finalitats o funcions. S'ha constatat la necessitat de suprimir la Comissió d'Habitatge i Assistència per a Situacions d'Emergència Social per esdevenir inactiva des de fa més de 5 anys i sense previsió de funcionament. Les funcions principals de la CHASE, relatives a les mesures d'ajuts per les persones que es troben en exclusió residencial, es duen a terme actualment des de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya per mitjà del Servei de Protecció i Estabilitat Residencial en l'àmbit de l'habitatge de Catalunya, creat per l'Acord GOV/247/2025, de 28 d'octubre, aprovat per la Generalitat i impulsat per l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, i que està pendent d'implementar. Aquest Servei té com objectiu oferir una intervenció integral dirigida a persones i unitats de convivència en situació de risc de pèrdua del seu habitatge habitual o que ja han perdut l'habitatge. Aquesta intervenció s'articula al voltant de la protecció dels drets fonamentals de les persones, la prevenció de la pèrdua de l'habitatge, l'activació de mecanismes per la contenció, l'acompanyament en cas de pèrdua de l'habitatge i el treball coordinat per la facilitació d'alternatives habitacionals disponibles adients. Amb aquest nou Servei, dins l'Agència d'Habitatge de Catalunya, en integrar les funcions de la CHASE, s'evita duplicitats d'òrgans i funcions alhora que s'assegura una gestió més integral i eficient en les actuacions de garantia del dret a l'habitatge, en especial dels col·lectius més vulnerables de la societat.

Aquesta iniciativa s'emmarca dins d'aquesta estratègia institucional i es vincula específicament a la mesura 4.3.3 del pla de xoc de l'Acord del Govern 217/2024, relativa a la simplificació de l'organització administrativa reduint els actuals òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat, per tal d'optimitzar la presa de decisions. En concret, dona compliment a l'objectiu de l'Acord GOV/217/2024 de reduir en un 15 % els òrgans col·legiats existents a l'Administració de la Generalitat, mitjançant l'aprovació per l'òrgan competent de la supressió dels òrgans col·legiats afectats.

Atès que la Comissió d'Habitatge i Assistència per a Situacions d'Emergència Social va ser creada mitjançant norma amb rang de llei, la seva supressió requereix la derogació de la part de la norma legal que la regula.

MARC NORMATIU

- Acord GOV/217/2024, de 8 d'octubre, promou l'elaboració d'una estratègia de transformació i millora dels serveis públics en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

- Article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Llei 4/2016, del 23 de desembre, de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial	Tit.I	Supressió

u)

ISP-0231.0

L'article 22 *bis* de la Llei 3/2010, de 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis.

OBJECTE

Aquesta proposta té per objecte derogar l'article 22 bis de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis, atès que la seva regulació s'ha inclòs dins les modificacions es proposen introduir en els articles 20 i 22, en concordança amb l'adequació de la Llei 3/2010 a la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat electrònica, pel que fa a la tramitació administrativa.

NECESSITAT

Ateses les modificacions que es proposen introduir en els articles 20 i 22 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, i per coherència amb aquestes, es constata la necessitat de proposar la derogació simultània de l'article 22 bis de la mateixa llei.

La derogació de l'article 22 bis de la Llei 3/2010 resulta imprescindible per motius de seguretat jurídica, de coherència i de simplificació i claredat normatives.

La mesura proposada respon a l'objectiu fonamental de racionalitzar i agilitzar els procediments administratius regulats a la Llei 3/2010 i harmonitzar-los d'acord amb la regulació establerta a la Llei 18/2020. En concret, la derogació proposada s'inclou a l'Avantprojecte de llei de mesures en la mesura que es fonamenta en una simplificació dels tràmits previstos a la Llei 3/2010. L'article 22 bis estableix un circuit específic d'informe preceptiu per risc d'incendi per a determinades activitats que no requereixen llicència municipal. Amb la seva derogació i la integració de la seva regulació en els articles 20 i 22, segons la modificació que també es proposa d'incloure en el mateix avantprojecte de llei, es concentra tota la tramitació en un únic procediment electrònic a través de la FUE, eliminant duplicitats i incoherències normatives. D'aquesta manera, es garanteix més claredat en la gestió, s'evita la dedicació addicional de recursos humans i tècnics a la resolució de confusions i incoherències normatives i s'optimitza l'ús dels recursos públics.

MARC NORMATIU

La normativa en la qual s'emmarca la proposta és la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis, i la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en l'àmbit d'aquesta proposta es fonamenta en l'article 132 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, d'acord amb el qual "Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció civil, que inclou, en tot cas, la regulació, la planificació i l'execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, i també la direcció i la coordinació dels serveis de protecció civil, que inclouen els serveis de prevenció i extinció d'incendis, sens perjudici de les facultats dels governs locals en aquesta matèria, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les seves competències en matèria de seguretat pública".

Llei 3/2010, del 18 de febrer, de
prevenció i seguretat en matèria
d'incendis en establiments, activitats,
infraestructures i edificis.

Art.22 bis

Supressió

v)

ECF-0474.0

L'article 684-2 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març, que integra el text refós dels preceptes legals vigents a Catalunya en matèria de tributs cedits:

OBJECTE

La proposta té com a objecte la derogació de la previsió normativa que preveu l'obligació de Loteries de Catalunya, SAU de subministrar a l'Agència Tributària de Catalunya la informació sobre els cartons de bingo no electrònic adquirits pels jugadors a les sales de bingo, així com la modificació del codi tributari adaptar la mateixa regulació existent per al bingo electrònic al no electrònic.

NECESSITAT

L'actual redacció de la norma comporta la incongruència que existeixi l'obligació de Loteries de subministrar a l'Agència Tributària de Catalunya la informació sobre els cartons de bingo no electrònic adquirits pels jugadors a les sales de bingo, quan en realitat en el cas del bingo electrònic, són les mateixes empreses les que han de realitzar aquestes comunicacions, com a subjectes obligats.

Amb aquesta modificació s'aconsegueix d'una manera directa l'objectiu de permetre una simplificació de processos i eliminació de càrregues administratives a Loteries de Catalunya, SAU.

Per tal de permetre la correcció d'una disfunció en la regulació de l'obligat a proporcionar les dades, per tal que sigui l'obligat tributari qui les proporcioni a l'Agència Tributària de Catalunya.

MARC NORMATIU

Aquest projecte s'emmarca dins de la normativa reguladora de la Hisenda pública catalana, dels llibres segon i sisè del Codi Tributari, aprovats pel Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març, que integra el text refós dels preceptes legals vigents a Catalunya en matèria de tributs cedits i per la Llei 17/2017, d'1 d'agost, del Codi Tributari i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Administració tributària de la Generalitat, i de la normativa reguladora de la funció pública.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té competència per a crear tributs propis, en els termes que estableix la Constitució espanyola (articles 133, 156 i 157) i els articles 202 i 203 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que preveu que la Generalitat disposa d'unes finances autònomes i dels recursos financers suficients per a afrontar l'exercici adequat del seu autogovern.

Llei 17/2017, de l'1 d'agost, del Codi tributari de Catalunya i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Administració tributària de la Generalitat.	Art.642 Ap.2 / b / bis / segon	Addició

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria Núm.Disp.segona	Addició

w)

ECF-0414.0

L'apartat 1 de l'article 1 del Decret llei 4/2022, de 5 d'abril, de mesures urgents en l'àmbit tributari i financer.

OBJECTE

La mesura té per objecte la supressió de l'apartat 1 de l'article 1 del Decret llei 4/2022, de 5 d'abril, de mesures urgents en l'àmbit tributari i financer, que afecta la redacció de l'article 44.1 de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, que regula la tarifa vigent de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica.

NECESSITAT

L'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica, es crea en la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni, i, actualment es troba regulat per la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic. La Llei 5/2017 estableix una tarifa - incorporada en l'article 44 de la Llei 16/2017- que grava les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de la categoria M1 (turismes) i de les categories L3e, L4e, L5e i L7e (motocicletes) a partir més de 95g/km; en el cas dels vehicles de la categoria N1 (vehicles lleugers), aquest llindar mínim se situava en els 140 g/km. Això no obstant, la Llei 5/2017 estableix un règim transitori per als exercicis 2018 i 2019 en què els vehicles de la categoria M1 i de les categories L3e, L4e, L5e i L7e, començaven tributar a partir dels 120g/km; i els de la categoria N1, a partir de 140 g/km. Posteriorment, la Llei 9/2019, de 23 de desembre, entre d'altres modificacions, desenvolupava la regulació del padró; estableix el sistema de determinació de la base imposable en cas de no disposar el vehicle d'emissions oficials; fixava la data de meritació a 31 de desembre i desplegava el procediment de pagament. A més, va preveure la no-exigibilitat de l'impost per a l'exercici del 2018. Pel que fa a l'exercici del 2019, només resultava exigible per als vehicles de les categories M1 i N1, i es mantenia la tarifa aprovada per la Llei 16/2017 per a aquest exercici (la que grava a partir de 95 g/km); en canvi, per a les motocicletes, es disposava l'exigibilitat de l'impost amb efectes del 31 de desembre de 2020. El Decret Llei 33/2020, de 30 de setembre, de mesures urgents, va establir l'exigibilitat de l'impost - per a totes les categories de vehicles- a partir del 31 de desembre del 2020 i mantenia per a l'exercici 2020 la tarifa prevista amb caràcter transitori per als exercicis 2018 i 2019. Transcorregut el 2020, ja per al 2021, l'article 44 de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, baixava el llindar d'emissions a partir del qual es produeix la subjecció al tribut i incrementava els tipus de gravamen marginals: així, per als vehicles de la categoria M1 i de les categories L3e, L4e, L5e i L7e, la subjecció es produeix a partir dels 95 g/km (120 g/km el 2020), i per als vehicles de la categoria N1, a partir dels 140 g/km (160g/km el 2020). Això comportava un increment de la quota. En aquell moment es va replantejar l'aplicació d'aquesta tarifa mitjançant l'aprovació del Decret Llei 4/2022, de 5 d'abril, de mesures urgents en l'àmbit tributari i financer, arran, sobretot, de tres factors: per una banda, la constatació que, tot i que els indicadors apuntaven a una millora de l'economia del país, bona part de les llars catalanes encara patien la crisi econòmica derivada de la pandèmia de la COVID-19; per una altra, l'elevada inflació causada, fonamentalment, per l'augment notable del preu de l'energia; i, finalment, la situació d'inestabilitat a l'Europa de l'est que, entre d'altres conseqüències, comportava un increment dels preus dels combustibles que s'estava repercutint de forma immediata en el preu dels carburants emprats pels vehicles de tracció mecànica, subjectes a tributació. En aquest escenari de canvis normatius, es va estimar del tot necessari mantenir la càrrega tributària de l'impost. Per aquest motiu, es va mantenir la tarifa aplicable en l'exercici 2020, amb caràcter indefinit i amb efectes, també, per a l'exercici 2021. A dia d'avui, i transcorreguts 5 anys des de l'aplicació del tribut, es planteja la necessitat d'incrementar - en un 20%- els tipus de gravamen corresponent als trams d'emissions que

graven a partir de 120 g/km (turismes i motocicletes) i de 160g/km (vehicles lleugers). És a dir, s'incrementen els tipus però no es rebaixen els trams de subjecció. Aquest increment està també relacionat amb una altra mesura, consistent en l'afectació del 18 % dels ingressos obtinguts de la recaptació de l'impost a la realització dels treballs i les actuacions necessaris per a la prevenció dels incendis forestals i a la reforestació dels terrenys afectats pel foc. L'increment dels tipus de gravamen s'efectua mitjançant la modificació de l'article 44.1 de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, que es porta a terme en aquest mateix avantprojecte de llei de mesures, i té vocació de permanència en l'ordenament jurídic. Per tant, a efectes d'una major seguretat jurídica, es considera necessari derogar la tarifa aprovada en el Decret llei 4/2022, de 5 d'abril.

La supressió de l'apartat 1 de l'article 1 del Decret llei 4/2022, de 5 d'abril, de mesures urgents en l'àmbit tributari i financer, obeeix a la necessitat de dotar de coherència la norma que regula l'impost, atès que aquest afecta la redacció de l'apartat 1 de l'article 44 de la Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic, i respecte el que també es proposa la seva modificació en el present projecte de llei d'acompanyament a la llei de pressupostos.

D'acord amb el principi de jerarquia normativa, en tant que la mesura pretén suprimir l'apartat 1 de l'article 1 del Decret llei 4/2022, de 5 d'abril, de mesures urgents en l'àmbit tributari i financer, s'ha de fer mitjançant una norma amb rang de legal. Pel que fa concretament a la inclusió d'aquesta mesura en el present projecte de llei d'acompanyament a la llei de pressupostos, cal fer avinent que es justifica per la vocació de permanència de la norma més enllà d'un exercici pressupostari.

MARC NORMATIU

La modificació s'efectua a l'empara de la capacitat normativa que té la Generalitat de Catalunya que s'analitza en el punt següent, essent la regulació vigent de l'impost la continguda en la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic. Això, no obstant, la redacció de l'article 44.1 d'aquesta llei es veu afectada per l'article 1.1 del Decret llei 4/2022, de 5 d'abril, de mesures urgents en l'àmbit tributari i financer.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té competència per a crear tributs propis, en els termes que estableix la Constitució espanyola (articles 133, 156 i 157) i els articles 202 i 203 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que preveu que la Generalitat disposa d'unes finances autònomes i dels recursos financers suficients per a afrontar l'exercici adequat del seu autogovern. L'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica es configura com un impost propi de caràcter mediambiental que grava les emissions de diòxid de carboni que produeixen aquests vehicles i que incideixen en l'increment de les emissions amb efecte d'hivernacle.

Decret llei 4/2022, del 5 d'abril, de mesures urgents en l'àmbit tributari i financer Govern de la Generalitat	Art.1 Ap.1 / a / primer	Supressió

y)

TER-0443.0

L'Annex de municipis definits com a àrees de demanda residencial forta i acreditada, de la Llei 4/2016, del 23 de desembre, de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial.

OBJECTE

L'objectiu de la proposta és ser congruent amb allò establert per la Disposició final Segona de la Llei 4/2016, del 23 de desembre

NECESSITAT

La Disposició final Segona de la Llei 4/2016, del 23 de desembre, exposa que "Mentre no s'aprovi el Pla territorial sectorial d'habitatge, als efectes de les prescripcions establertes per aquesta llei, del tanteig i retracte regulat pel Decret llei 1/2015 i de l'aplicació de l'impost sobre els habitatges buits creat per la Llei 14/2015, els municipis definits com a àrees de demanda residencial forta i acreditada són els que figuren en la llista de l'annex." El Pla territorial sectorial d'habitatge va ser aprovat pel Decret 408/2024, de 22 d'octubre, pel qual s'aprova el Pla territorial sectorial d'habitatge i es desenvolupa l'objectiu de solidaritat urbana que preveu la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. La mesura aporta seguretat jurídica, la qual cosa beneficia la inversió en habitatge.

MARC NORMATIU

LLEI 4/2016, del 23 de desembre, de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial.

COMPETÈNCIA

L'article 148.1.3 de la Constitució atorga a les comunitats autònomes la potestat d'assumir competències en matèria d'habitatge, i l'article 137 de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en aquesta matèria.

Llei 4/2016, del 23 de desembre, de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial	Disp.annex	Supressió
Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.derogatòria Núm.Disp.segona	Addició

Disposicions finals

Disposició final primera

IFE-0134.1

1. Les referències que la Llei 19/2020, de 30 de desembre fa a l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i no discriminació, en el paràgrafs 15è i 17è del preàmbul, en el títol del capítol II del títol IV, i en els articles 28.2, 33, 34, 35, 36, 49.1, 51, Disposició addicional primera, Disposició addicional segona, Disposició addicional tercera, apartat 3 de la Disposició addicional sisena, apartat 3 de la Disposició addicional setena, disposició transitòria segona, disposició transitòria tercera i apartat 2 de la Disposició final segona s'han d'entendre fetes a l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació.

2. La referència de la Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia, en l'apartat 1 de l'article 38, a l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació s'entenen fetes a l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació."

OBJECTE

Aquesta mesura està relacionada amb la fitxa IFE-0108, que aclareix la naturalesa jurídica de l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i no discriminació, que passa a denominar-se Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació, amb autonomia jeràrquica i funcional.

NECESSITAT

Aquesta nova mesura pretén unificar el redactat de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació, amb autonomia jeràrquica i funcional. i evitar que es produeixin confusions, ixi com aclarir la seva independència jeràrquica i funcional.

La mesura proposada és adequada als fins que es persegueixen.

La seva inclusió en la llei de mesures es justifica per l'agilitat que comporta la seva aprovació.

MARC NORMATIU

Directiva (UE) 2024/1500 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de maig de 2024, sobre les normes relatives als organismes d'igualtat en l'àmbit de la igualtat de tracte i la igualtat d'oportunitats entre dones i homes en matèria de treball i ocupació i per la qual es modifiquen les Directives 2006/54/CE i 2010/41/UE. L'Estatut d'Autonomia de Catalunya. La Llei 19/2020, del 30 de desembre d'igualtat de tracte i no-discriminació. La Llei 39/2015, d'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques. La Llei 26/2010, del 3 d'agost de règim jurídic i de procediment administratiu de les administracions de Catalunya. Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a eradicar l'homogòbia, la bifòbia i la transfòbia, i per a imposar les sancions subsegüents. El Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. El Decret 134/2022, de 19 de juliol, de reestructuració del Departament d'Igualtat i Feminismes.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC) garanteix el dret de totes les persones a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures d'explotació, de maltractaments i de tota mena de discriminació: articles 4, 15.2, 18, 19, 21.1, 22.1, 23.1, 24.1, 25.3, 28, 30, 40.8, 41, 52 i 53.1

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.final	Addició

Disposició final segona

ESP-0172.2

1. Referències al Consell Català de l'Esport
Totes les referències que la normativa vigent faci al Consell Català de l'Esport s'han d'entendre que es fan al departament competent en matèria d'esport.
2. Regulació de l'òrgan de representació i participació en matèria d'esport
S'adoptaran les mesures oportunes per a garantir la continuïtat de la representació i participació de les corporacions locals i les institucions o entitats significatives en l'àmbit esportiu.

OBJECTE

La mesura proposada consistent en la dissolució del Consell Català de l'Esport, per tal d'integrar la seva estructura en l'estructura del recentment creat Departament d'Esports, comporta la necessitat de traslladar les funcions i les unitats que el componen, al departament corresponent i, en conseqüència, la necessitat d'identificar correctament l'organisme de nova creació, evitant confusions amb l'organisme autònom que es disso.

NECESSITAT

El Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya, entre d'altres, ha creat el Departament d'Esports, que assumeix la competència en matèria esportiva. Fins a la creació del Departament d'Esports, era la Secretaria General de l'Esport i de l'Activitat Física qui exercia les funcions que assenyala la Llei de l'esport de Catalunya i dirigia, mitjançant el Consell Català de l'Esport (CCE), l'execució i gestió de la política esportiva del Govern. La creació del Departament fa necessària la correcta utilització de la denominació, evitant deixar normativa o documentació amb una denominació errònia i mancada de contingut.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que permetrà assolir una major seguretat jurídica explicitant que allà on digui Consell Català de l'Esport, cal entendre que diu Departament competent en matèria d'esports. En cas contrari, podrien derivar-ne confusions o situacions en què l'organisme competent no constés clarament identificat.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, en aprovar el pressupost de l'exercici i les seves mesures d'acompanyament, es simplifica la càrrega administrativa i econòmica que comportaria la modificació de tot allò que constés identificat amb la denominació del Consell Català de l'Esport.

MARC NORMATIU

Aquesta proposta s'emmarca en l'aprovació del Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya que, entre d'altres, ha creat el Departament d'Esports, competent en matèria d'esport. La creació del departament esmentat té una clara voluntat de millorar i enfortir les competències esportives de la Generalitat de Catalunya que, fins ara eren assumides per organismes autònoms i entitats adscrites a altres departaments i poder prestar un servei més uniforme i coordinat, la qual cosa dona coherència a la necessitat de disposar d'una estructura principal, que sigui l'eix del departament.

COMPETÈNCIA

L'article 134 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, disposa que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'esport. Per la seva banda, l'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat de Catalunya, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, així com les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, Tit.II Cap.I Art.35
pel qual s'aprova el Text únic de la Llei
de l'esport

Modificació

Disposició final tercera

TER-0038.0

1. En un termini de 6 mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta disposició, els posseïdors d'ocells fringíl·lids han de comunicar al departament competent en matèria de biodiversitat els exemplars nascuts en captivitat que pertanyin fenotípicament a una de les espècies següents: verdum, cadenera, passerell comú i pinsà comú.

2. La comunicació ha d'incloure les dades identificatives del posseïdor, amb indicació de la societat ocellaire a la qual pertany, i ha d'anar acompanyada d'un certificat emès per una persona titulada en veterinària, biologia o ciències ambientals, que acrediti per a cada ocell les dades següents:

- a) Espècie
- b) Sexe
- c) Data de naixement
- d) Origen parental
- e) Número d'anella
- f) Fotografia de l'ocell.

OBJECTE

La present proposta té per objecte establir l'obligació, per als posseïdors d'ocells fringíl·lids, de comunicar al departament competent en matèria de biodiversitat les dades dels exemplars nascuts en captivitat, en el termini de 6 mesos des de l'entrada en vigor de la disposició. Es pretén amb això assegurar el control i seguiment d'aquests ocells per complir amb la normativa de conservació de la biodiversitat, garantir la protecció de les espècies i assegurar la cria en captivitat com a solució satisfactòria i vàlida per evitar la captura d'aquests ocells a la natura.

NECESSITAT

La tinença i cria d'ocells fringíl·lids per a activitats de cant és una tradició arrelada en diverses comunitats, com la catalana. No obstant això, aquesta pràctica pot tenir repercussions negatives per a la conservació d'aquestes espècies si no es controla adequadament. Amb la present iniciativa es pretén disposar de les dades dels exemplars criats en captivitat per prendre les mesures adients per compatibilitzar la protecció d'aquestes espècies amb les tradicions culturals.

Aquesta mesura contribuirà a la conservació de les espècies d'ocells fringíl·lids, augmentarà l'estoc d'ocells mantinguts i destinats a la cria en captivitat, fomentarà pràctiques sostenibles i responsables entre els criadors, i ajudarà a preservar les activitats tradicionals de cant en un marc legal adequat. També proporcionarà al departament competent una eina eficaç per controlar i monitoritzar aquestes pràctiques, assegurant el compliment de la normativa vigent.

La present disposició resulta necessària per garantir la protecció d'espècies d'ocells fringíl·lids, assegurar la seva cria en captivitat i, amb això, la continuïtat de les activitats tradicionals de cant dins d'un marc legal i sostenible. Amb aquestes mesures administratives es promou una gestió responsable i es protegeix el nostre patrimoni natural i cultural.

MARC NORMATIU

• L'article 144.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya • Article 54 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat. • Article 33 i 34 del Decret legislatiu 2/2008, de 4 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la llei de protecció dels animals.

COMPETÈNCIA

L'article 144.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció. Aquesta competència inclou, entre d'altres, la regulació dels recursos naturals, de la flora i la fauna, i de la biodiversitat del medi ambient marí i aquàtic si no tenen per finalitat la preservació dels recursos pesquers marítics.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026	Disp.final	Addició

Disposició final quarta

ECF-0377.0

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, sens perjudici de les dates específiques d'entrada en vigor que fixen determinats preceptes de l'articulat amb relació a algunes modificacions legislatives que conté.

OBJECTE

La iniciativa ve determinada per la necessitat de de fixar l'entrada en vigor de l'avantprojecte de llei. La vacatio és el període de temps entre la publicació i l'entrada en vigor de la norma, que ha de ser suficient, no només perquè els diferents afectats puguin estar-ne informats, sinó també perquè puguin predisposar-se les condicions i els mitjans indispensables per donar-li una aplicació efectiva.

NECESSITAT

Atesa la naturalesa de l'avantprojecte de llei de mesures, de tramitació urgent, de contingut heterogeni i de caràcter complementari que acompanya l'aprovació dels pressupostos anuals, esdevé necessari fixar l'1 de gener de 2026, com a data que va lligada a l'entrada en vigor de la llei de pressupostos per aportar seguretat jurídica als possibles afectats per la norma. I si no fos possible l'entrada en vigor aquest dia concret, per un retard en l'aprovació de la llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya, caldria preveure una entrada en vigor de l'avantprojecte de llei de mesures l'endemà de la seva publicació. Aquesta entrada en vigor immediata s'ha de considerar com a excepcional i sols adequada en els casos en què la disposició requereixi una aplicació urgent, com és el cas.

Es adequada la mesura, atès el caràcter complementari de l'avantprojecte de llei de mesures respecte l'aprovació dels pressupostos anuals.

És del tot necessari fixar l'entrada en vigor per les raons esmentades anteriorment, ja que en principi els nous pressupostos han d'entrar en vigor l'1 de gener de 2026, i en tot cas, si es produeix retard en la seva aprovació, cal preveure una entrada en vigor de l'avantprojecte de llei de mesures l'endemà de la seva publicació.

MARC NORMATIU

L'article 33 del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya estableix que : En el supòsit que l'1 de gener, per qualsevol motiu, no resultés aprovat el pressupost, es considerarà prorrogat automàticament el de l'any anterior en els seus crèdits inicials fins a l'aprovació i la publicació dels nous en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. La pròrroga no afectarà els crèdits per a despeses corresponents a serveis o programes que finalitzin durant l'exercici del pressupost prorrogat. Per tant, atesa la naturalesa de l'avantprojecte de llei de mesures, de tramitació urgent, contingut heterogeni i de caràcter complementari que acompanya l'aprovació dels pressupostos anuals, i atès que l'1 de gener de 2026 s'haurien d'aprovar els pressupostos, esdevé necessari fixar l'1 de gener de 2026, com a data que va lligada a l'entrada en vigor de la llei de pressupostos.

COMPETÈNCIA

L'article 211 de l'Estatut d'autonomia estableix que la Generalitat té competència exclusiva per a ordenar i regular les seves finances i l'article 212 disposa que el pressupost de la Generalitat té caràcter anual. L'article 36 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern estableix que el Govern exerceix la iniciativa legislativa per mitjà de la presentació de projectes de llei al Parlament.

Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2026

Disp.final Núm.Disp.quarta

Addició